THE

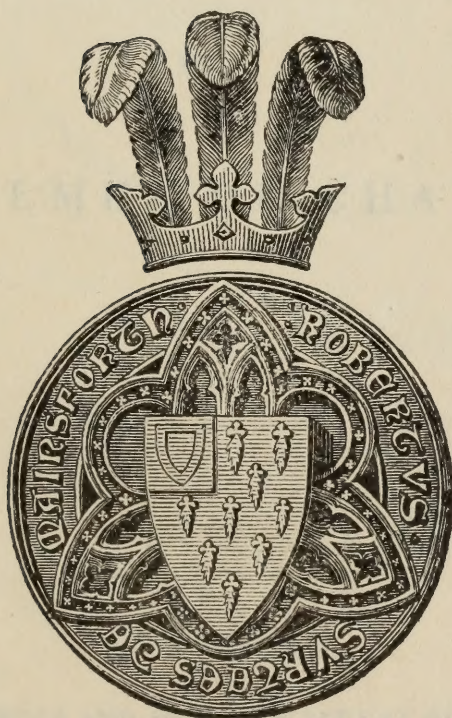
PUBLICATIONS

OF THE

SURTEES SOCIETY

ESTABLISHED IN THE YEAR

MDCCCXXXIV.

MDCCCXXXIX.

HISTORIÆ

DUNELMENSIS

SCRIPTORES TRES,

GAUFRIDUS DE COLDINGHAM,

ROBERTUS DE GRAYSTANES,

ET

WILLIELMUS DE CHAMBRE.

LONDON:

J. B. NICHOLS AND SON, PARLIAMENT STREET:
WILLIAM PICKERING, CHANCERY LANE.

EDINBURGH:

LAING AND FORBES.

At a Meeting of the Council of the Surtees Society, on the seventeenth day of November, 1837, it was

Resolved,—That the three Durham Historians, Coldingham, Graystanes, and Chambre, be printed, and that the omissions in Wharton's Edition be supplied.

And at another Meeting of the Council, held on the twenty-fourth day of the same month, it was

Resolved,—That Mr. Raine be the Editor of these Historians.

JAMES RAINE,

Secretary.

PREFACE.

In addition to such scattered notices of the Church of Durham, from its original foundation at Lindisfarne downwards, as are contained in the general Histories or Chronicles of the kingdom at large, it can boast of not fewer than six Historians of its own: Beda, Symeon, the Continuator of Symeon, Galfrid de Coldingham, Robert de Graystanes, and William de Chambre. Of the historical labours of the first of these Authors, the best editions are that of Dr. Smith, in the year 1722, upon which great care was bestowed, and that by Mr. Stevenson, in our own days, which is recommended by a careful collation of Manuscripts unknown to Smith, a skilful application of collateral history, and great editorial judgment. Symeon and his Continuator met with a faithful Editor in Dr. Bedford, in the year 1732; and Coldingham, Graystanes, and Chambre,* were published

* Galfrid was a Monk of Durham, and, at the time he compiled his history, the Sacrist of the Priory of Coldingham, in Scotland, a Cell of the Priory of Durham. His history extends from the year 1152 to the year 1214.

Graystanes, another Monk of Durham, begins his history in the year 1214, and brings it down to the year 1336 (p. 123). He was elected and consecrated Bishop of Durham in 1333, upon the death of Bishop Beaumont, but was prevented, by injustice and intrigue, from taking possession

by Wharton in his *Anglia Sacra*, in the year 1691, with an intimation, however, in his Preface,* that he had not strictly followed his Manuscript, that he had rejected useless matter, and had occasionally condensed portions of his Author, for the sake of brevity; but how far this was done with the judgment of which he speaks, and how far such portions of each historian as he actually published were edited with fidelity, will appear in the sequel.†

In the year 1715, Bishop Burnet, in the Introduction to the third part of his History of the Reformation,‡ directed the attention of his readers to the general inaccuracy of the Anglia Sacra. "I have," says he, "a

of the See. On this subject see the XLIXth and L[th] chapters of his History, (p. 120, &c.), in which he speaks of himself and his election and persecutions with great modesty and forbearance. An engraving of the Episcopal Seal, which it was his intention to have used, may be found in SURTEES. *Seals, pl. III. No.* 1. For further particulars of his history see SURTEES, Vol. I. p. xlv., and HUTCHINSON, Vol. I. p. 284.

Of CHAMBRE nothing is known. Wharton's reason for ascribing the third History in our series to a person of this name, rests upon the circumstance, that in the Cottonian MS. the Narrative of Graystanes terminates with the Life of Bishop Bury, which is stated in a note to be extracted from the *Durham History of William de Chambre*, and as this extract corresponds word for word with the commencement of the Bodleian MS., of which he and we make use, he not unreasonably supposes Chambre to be the author of the whole. This History is more concise than the preceding two, and, in many instances, is not much more than an abstract of names and dates. Besides, its author, upon more than one occasion, in characterising persons of whom he is speaking, borrows words and phrases from Coldingham. It is probable that more than one person were concerned in this compilation.

* Prefatio. Pars Prima. P. xlviii., &c.

† Wharton, I., p. 668, applies to poor Funereal Weever the harsh character of being "mortalium omnium infelicissimus," for having given a few wrong dates in his "Monuments." What a pity that we have no double superlative to designate his own editorial inaccuracies.

‡ Page vii.

work lying on my table, which shows how little regard is due to his [Wharton's] Collections. It was sent me by a worthy person in one of the Universities, and is a collating of ten pages of his Anglia Sacra, with the manuscript that he vouches: it swells, indeed, to a book. Wharton omits the most material passage of an instrument that blemished one of his heroes. In some places there are errors in every line; and there are three capital errors in one line, and about fifty in that small compass."

The publication of the three Durham Historians had been determined upon by the Surtees Society before its notice was attracted by the above censure, which indicates the estimation in which the Anglia Sacra was held by the Historian whose words we have quoted, and may serve to justify the Society in departing from one of its rules,* if, after the following statements, any such justification should be necessary.

The Editor of the present volume having had, some time ago, an occasion to consult that portion of the Anglia Sacra, which comprises the Histories of Coldingham, Graystanes, and Chambre, was frequently interrupted in his progress by seeming contradictions in the narrative, and not unfrequently by an &c., which, as he suspected, was the &c. of the editor and not of the author. He met, besides, in almost every page, with misread or misprinted local names, and, occasionally, with a date manifestly erroneous.

These suspicions and inferences led him, soon after-

* Rule v., which enjoins that the funds of the Society shall be devoted to the publication of Manuscripts only.

wards, to consult a manuscript preserved in the Library of the Dean and Chapter of York,* in which Coldingham, Graystanes, and a part of Chambre, are contained, and the utter worthlessness of Wharton's edition of their labours became in a moment manifest. It must be admitted, that Wharton did not print from the York MS., with the existence of which he was, perhaps, unacquainted; but it has been ascertained, that the MS.

* The manuscript is classed XVI. I. 12. in the Library of the Dean and Chapter, and contains the following pieces :—

I. Ricardus Prior Hagustaldensis de Statu et Episcopis Ecclesiæ Hagustaldensis. [Printed in *Twysden.*] Fol. 1.
II. Eatæ Episcopi Hagustaldensis Vita. [In *Capgrave.*] Fol. 10.
III. Reliquiæ quæ in Ecclesia Dunelmensi servantur. [Printed in the Appendix of the present volume, p. ccccxxvi.] Fol. 13.
IV. De avibus Cuthberti in Insula Farne. Fol. 13 b.
V. De Remissione Peccatorum. Fol. 15.
VI. Libellus de Miraculis S. Cuthberti secundum Reginaldum de Coldingham. [A portion only. The whole printed by this Society, in 1835, from a MS. in the Library of the Dean and Chapter of Durham.] Fol. 16.
VII. De Episcopis Lindisfarnensis Ecclesiæ usque ad Eanbertum. A.D. 854. Fol. 65.
VIII. Libellus de Ortu S. Cuthberti de Historiis Hybernensium exceptus et translatus. Fol. 69.
IX. De Translatione Corporis S. Cuthberti. [In the *Acta Benedictinorum.*] Fol. 84.
X. XI. XII. Coldingham and Graystanes, and the Life of Bury, by Chambre, as printed in the present volume.

The MS. is in various hands, but they are all of the fourteenth century; and, as it seems to have been originally a Durham book, it may probably have belonged to Archbishop Matthew, who was translated from the See of Durham to the Archbishopric of York, and who bequeathed his Library to the Dean and Chapter of the latter Cathedral.

The Dean and Chapter of York will be pleased to accept the best thanks of the Surtees Society, for the loan of this valuable book for the present purpose.

which he used is equally pure, and that, in almost every instance, he is to blame for the deficiencies and impurities of his publication.

The imperfections of Wharton's edition may be classed under the following heads :—

1st. His numerous misreadings and mispunctuations of the MS. from which he printed. 2ndly. His arbitrary emendations of his faulty transcript. 3rdly. His condensation into a few words of whole passages or paragraphs. And, 4thly. His omission of nearly a full half of the narrative of Coldingham and Graystanes, indicating his omissions with an occasional *&c.*, but more frequently giving no intimation whatever of the liberty he was taking with his author or his reader.*

In proof of the first charge, the following instances are selected from many hundreds which might have been adduced :—

Wharton, p. 718. Cap. 1, "Monachis aut Provincialibus molestiam nullam retribuit; nec ecclesiæ possessiones aut ornamenta contulit." For *retribuit* the MS. reads *intulit*, and for *contulit*, *abstulit*, (p. 4†).

Wharton, p. 719. l. 24, "Quid sit moribus presulis congruum." The MS. for *presulis congruum*, reads *inservire plurimorum*, (p. 4).

Wharton, p. 721. l. 16, "offam aliquam." MS. *officia aliqua*, (p. 7).

* It will be seen above, that Wharton admits in his Preface, in general terms, his having occasionally *condensed* or *omitted* certain passages in his manuscript; but to what extent and with what judgment will be seen at large in our pages.

† These latter references are to the pages in our volume, in which the passages or words we refer to occur.

Wharton, p. 724. l. 14, "animitus." MS. *augmentis*, (p. 14).

Wharton, p. 725. l. 27, "*habiliter*." MS. *humiliter*. Ib. l. 28. Wharton, "reverenter." MS. *irreverenter*, (p. 16).

Wharton, p. 738. l. 19, "citissime." MS. *Papæ*, (p. 42),

Wharton, p. 739. l. 6, from b, "gladioque." MS. *studio*, (p. 45).

Wharton, p. 741. l. 31, "vinario de Recton." MS. *vivario de Ketton*, (p. 53).

Wharton, p. 743. l. 6, "mensam," MS. *justiciam*, (p. 56).

Wharton, p. 746. l. 26, "equorum," MS. *e converso*, (p. 64).

Wharton, p. 750. l. 10, "vocantes eum H. Waldele. Prior coacte," &c., MS. *vocantes eum H. Walde be Priur*. Coacte, &c., (p. 77).

Wharton, p. 753. l. 16, "minorari," MS. *innovari*, (p. 87).

Wharton, ib. l. 7, from b, "itinerante," MS. *incaute*, (p. 89).

Wharton, p. 761. l. 9, "Sinabaurn," MS. *Symundborn*, (p. 118).

The above specimens of inaccuracy may be sufficient, in proof of our first charge, and may account for our passing over in total silence, in our edition, the other myriads of blunders of a similar nature, which have been detected in Wharton's text.

Our second and third charges might be still more satisfactorily proved, were it needful. The fourth defect

in Wharton's edition, his omission of words and paragraphs, and whole chapters, as his fancy inclined him, with occasionally an *&c.*, but far more frequently with no indication of the omission whatever, is made manifest in the following pages. Whatever, in this our edition, the reader finds printed within brackets, is not contained in that by Wharton; and it will at once be seen that, not only has nearly one half of Coldingham and Graystanes been suppressed, but that, along with much public history, such passages as have a tendency to illustrate domestic life, and local history, have been the most unsparingly dealt with. Of omissions of an important historical character, instances abound in almost every page, and of the latter, any lengthened detail is rendered unnecessary, by the tale-telling brackets which we have adopted. In fact, Wharton seems to have struck out of Graystanes, in particular, every thing which could throw light upon the private proceedings of the Convent, or the character of its inmates. Such little anecdotes as the following, are not more new than valuable—that of Bishop de Insula's mother, and her contentions with her Holy Island neighbours (p. 57), of the dishonest gamekeeper (p. 58), of the scene in the Consistory at Rome (p. 78), of the stirring scene at Beaurepaire, when the Scots came suddenly upon the Prior (p. 96), of the fearful deluge of rain on the day of St. Swithin, which, as it was general throughout the kingdom, and led to a dreadful famine, may, for anything at present known to the contrary, have given to that Saint his watery name (p. 96)*, and the

* It is exceedingly probable that we have here the real origin of the popular belief on this subject. There is nothing in the life of Swithin to

conduct of the Cardinals who had been robbed at Rushyford, upon reaching the shrine of St. Cuthbert (p. 100). These may serve as specimens of Wharton's numerous omissions upon a small scale, as far as local history is concerned, and the two narratives of the Raby stags (p. 74 and 110), and the biography of John Creping (p. 113), which are now restored to their places in Graystanes' history, evince the recklessness with which he proceeded to indulge, upon a large scale, in his arbitrary curtailments, at the expense of matter of an infinitely more important nature than much of that to which he gave a place in his pages.

The additions made to Wharton's edition of Chambre, are neither so numerous nor important as in the case of Coldingham and Graystanes, at the same time omissions have been supplied, and mistakes have been corrected. But a discovery of some importance must here be mentioned. Since the notice respecting the authorship of Chambre was printed (p. ii. above), a grant of a corrody, by the Prior and Convent of Durham, dated in the year 1365, to a person of his names, has been found, and it is more than probable, that the individual upon whom the important office mentioned in the grant was conferred, was in reality our author. A person in the full possession of his mental and bodily powers in that year, might live to witness the commencement of the succeeding century, and record its occurrences; and it is about this period that the history ascribed to Chambre

connect him with rainy weather—but there seems to be enough in the above inundation, and its widely extending consequences, to make a general and lasting impression upon the nation.

ceases for a while to be diffuse, and assumes the character of a series of chronological *memoranda*, made, apparently, from time to time, by other persons, in continuation of a more regular history. The compilation however, if such it be, becomes more copious at its close, and details such minute particulars relative to Bishops Ruthal and Tunstal, and the local events of their respective periods, as to give it the character of a more regular narrative, and to make it a subject of regret, that its author has not told us more of what was then going on in the Church at large.

The grant above alluded to, which is valuable in more respects than one, is as follows :—

CORRODIUM WILLIELMI DE L' CHAMBRE.

[Reg. II. fol. 210.]

Omnibus Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Johannes prior ecclesiæ Dunelmensis, et ejusdem loci Conventus salutem in omnium salvatore. Noveritis nos dedisse, concessisse, et præsenti carta nostra confirmasse, dilecto nobis in Christo Willielmo de l' Chambre officium marescalciæ aulæ abbathiæ nostræ Dunelmensis, habendum et tenendum eidem Willielmo ad terminum vitæ suæ in forma quæ inferius continetur ; videlicet, quamdiu vigens valitudine corporali potuerit deservire in officio marescalciæ aulæ infra abbathiam Dunelmensem, percipiet in eodem sicut alii in dicto officio ministrantes percipere consueverunt; cum vero, senectutis incommodo vel infirmitate perpetua laborans, ulterius nequiverit deservire, concedimus sibi singulis septimanis septem panes albos monachales, septem fercula coquinæ, carnium vel piscium, sicut dies requirit, septem lagenas cervisiæ sufficientis, singulis septimanis, de domo nostra Dunelmensi, quoad vixerit, una cum roba de secta armigerorum, annis singulis, quibus Priorem aliis dare

robas contigerit, tempore consueto. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data, &c., anno Domini, &c., sexagesimo quinto. [1365.]

The various Records which are contained in the Appendix have been, with a few exceptions, which are duly specified, procured from the Treasury or the Registry of the Dean and Chapter of Durham,* and the facilities which have been afforded for this purpose have laid the Society under additional obligations to that reverend body. In making this selection from many thousands of records, care has been taken to print such documents only as affect the general history of the See or Convent, and especial regard has been paid to such as are alluded to by any of the three historians, or have a tendency to illustrate their text. The whole constitute a mass of the most valuable information, referring not merely to the History of the Church of Durham, but to that of the kingdom at large, and to every particular point which the Society has in view in its publications.† The first part of the Appendix, as far as No. xxi. p. xxx., is occupied by documents commencing with the foundation of the Cathedral, soon after the Conquest, most of which are new to the world, and all of which tend to illustrate the narrative of Symeon and his Continuator, as they are

* In the Treasury are contained the Original Records, and in the Registry, or series of Registers, transcripts of such of them as are of importance. Our references denote either the number and page of the Register, or the Box and Arrangement in the Treasury. In many instances both references are given.

† The Illustration of the Intellectual, the Moral, the Religious, and the Social Condition of those parts of the Kingdom within which its operations are confined.

contained in Bedford's judicious edition of their labours, and pave the way to the right understanding of the history and state of the Church at the commencement of the first of our Historians. References have been subjoined, at the foot of each page of the body of the book, to such documents in the Appendix as bear upon the text, and a list of the whole, in their chronological order, will be given at the end of these prefatorial explanations.

A few documents have been obtained from other sources, as, for instance, No. XXXIV., XXXV., XLI., and CCCXXX., and, in a note to the latter number, the reader has been referred hither for an account of the book from which they have been extracted. The book is preserved in the Registry of the Consistory Court of Durham, and has the following title :—

"CHARTÆ REGUM EPISCOPIS DUNELMENSIBUS CONCESSÆ ET PER EORUNDEM REGUM SUCCESSORES CONFIRMATÆ. FACTA EST HÆC COLLECTIO CURANTE JOH. EPISCOPO DUNELM. ANNO DOMINI MDCLXIII."

This title developes the history of the compilation of the book ; but more concerning it remains to be told. There are, upon a fly leaf at its commencement, Memoranda proving that it had come, dishonestly, as it would appear, into the hands of one of Bishop Crewe's servants, by whom it had been presented to Mr. Ralph Trotter, who, in the year 1728, bequeathed it to the Registry of the Consistory Court. The Memoranda are as follows :—

"Memorandum. This book, delivered to me by a

servant of Lord Crewe's, in confidence, not to reveal names, which I hope I shall never be prompted to do.

"RA. TROTTER.

"A. 1728. As I am now called to be Spiritual Regr., so I bequeath this book to the care of my Executor, for the sole use of ye office and Register of Diocese of Durham for ever.

"RALPH TROTTER, Register."

Trotter, after having perpetrated much mischief in the Registry over which he presided, (see DURHAM WILLS AND INVENTORIES, Part I., Preface, p. viii.,) retired to the south of England, and died, we believe, in 1769, in the house of his son, who was a beneficed clergyman in Leicestershire. Of the history of the book nothing further is known, till, in the year 1817, it was purchased by Mr. Surtees from a bookseller in Leicester, and upon its arrival at Mainsforth, was taken to Auckland, and presented to the Bishop of Durham, who then and there marked it with his name, "S. Dunelm., Aug. 22, 1817." It has since been placed in the repository for which Trotter intended it.

With respect to the Volume itself a few words may suffice. It is of the folio size, upon strong paper, and consists of 166 folio, or 332 pages, written in an elegant hand, which frequently imitates the printing type of the period. In fact, it is more than probable that the munificent prelate, under whose auspices it was compiled, intended it for publication, and if so, never would fairer copy have been committed to the compositor. The hand-writing bears such resemblance to an unfinished

catalogue of the Library, afterwards bequeathed by Bishop Cosin to public uses, in the compilation of which "Tom Blakiston" was occupied when he "ran away with the Bishop's daughter," that the same person seems to have been the writer of both. The compilation was doubtless superintended by Cosin himself, who has left behind him, among the records of the Dean and Chapter, memoranda made during the time, when, as a Prebendary, they were open to his inspection, proving that he had made the History of the Church of Durham "his most peculiar study." The first article of the Volume is extracted from an abstract of a book, which must have been of inestimable value, not only to the See of Durham, but to the History of the Kingdom at large. This "Red Book," for such was its title, contained, as appears, copies of such grants to the See, from its earliest period, as are now sought for in vain; and nothing can be more certain than that they would have tended to dispel the darkness which hangs over the early history of the Bishoprick, and would have given a rational account of the origin of franchises and privileges, which, in times of old, were exercised with judgment and mercy, to the great benefit of the Palatinate, were afterwards modified by the changes rendered necessary by the abolition of the feudal system, and which, in these our own times, have been totally abolished, under a very mistaken notion, that their exercise interfered with the performance of more important duties.

The remainder of the Book consists of extracts from Bede, Symeon, and Camden, and transcripts of such Confirmations by Inspeximus, as are contained among the

public Records of the Kingdom. Three of these we have transferred to our pages (Appendix, XXXIV. XXXV. and XLI). The rest are well known, and most of them may be found in one or other of the two Histories of the County.

A question may be asked, why, amidst the treasures printed in the Appendix from the Records of the Dean and Chapter, no Documents have been brought to light from the Archives of the See, in illustration of the History of its Bishops. The truth must be told. The See of Durham does not possess one original Record. All its Saxon and Norman Grants are lost, and we have no clue to the period or cause of their abstraction or destruction. As no original Records are transcribed in Cosin's Collection above noticed, it may be inferred that they had disappeared before the year 1663, and if so, probably during the usurpation, when the Castle of Durham became the property of a layman, who might have no respect for documents referring to estates in which he had no concern, and which had themselves been dispersed into various hands. It seems quite clear that if Cosin had been in possession of the original grants of the See, he would not have contented himself with registering a few transcripts, obtained from other sources, many of them probably at a considerable expense. And yet the following extract from a manuscript "State of Records of ye County Palatine of Durham," compiled apparently in the beginning of the last century, brings the existence of these Records down to the year 1671, and even to a later period, and lays the blame of their destruction upon Bishop Cosin's Executors.

"As to the Original Grants and Evidences of the See (the compiler had previously spoken of them as the 'Original Grants belonging to the See, Charters of Inspeximus, and Confirmations from the Crown, and Exemplifications of antient Records,' the obtaining of which had undoubtedly cost many thousand pounds), the most valuable of them were for some time reposited in a great iron chest, which used to be kept in the Gatehouse belonging to the Castle at Durham, which chest either is or was there lately, but the Evidences which were in it, being all removed by Bishop Cousins, happened to come to the hands of his Executors, and were removed with the Bishop's other writeings to Helperby, in Yorkshire, and they coming afterwards to the hands of Mr. Basset (who marryed the Lady Gerrard, and became intitled to the greatest part of the Bishop's estate), he thought fitt for preventing disputes which might arise about his estate, to direct that all the Bishop's writeings should be there burnt, which was accordingly done some few years ago, by Mr. Hen. Jackson, his then steward. And upon this occasion there were eight or nine large chests of writeings all burnt, save a few only which Parson Tong endeavoured to secure, as relateing to the rights of his parish of Brancepeth, of which Bishop Cousins had been formerly Rector. These originals were very numerous, and the knowledge of them only to be obtained from the abstracts taken in 16¡9, now in the hands of Wm. Lee."

Whatever may have been the nature of these latter Records, it is clear that many of them belonged to the

See, and we are sorry to say that Lee's Book, here spoken of, has also disappeared.

The Episcopal Registers, we regret to state, are almost all of them wanting, and thus another and most important source of information, with respect to the History of the See, is inaccessible.

In printing at length the contractions of the Manuscripts which have been made use of, and of the appended Documents, every possible regard has been paid to accuracy, and in general antiquated forms of spelling have been rejected. If under this latter head, however, the reader should meet with *wlt* for *vult*, *michi* for *mihi*, *consequtus* for *consequutus*, *supprior* for *subprior*, *capud* for *caput*, or any similar word in its old garb, he must not attribute it to a mistake of the press.

One word we hope will be always found rightly printed in our pages, and surely it is time, now that we are in the middle of the nineteenth century, that the real Latin name of York should be recovered and remembered. In the Editions of the Fœdera, both old and new, and in short, in almost every modern Collection of Records *in extenso*, we have the word *Eborum* in every page, manifesting the ignorance of their respective Editors. With them *Eborum* serves for substantive and adjective, and there is no case of the noun which it is not compelled to bear, when in reality there never was any such word. "Alexander Archiepiscopus Eborum"—"duos cuneos pro cambio suo Eborum." These are extracts from a single record in the Fœdera. In the former for *Eborum* read *Eboracensis*, and in the latter for *Eborum* read *Eboraci*. *Eboracum* is the city, *Eboracensis* the adjective, they

are in general both written *Ebor.*, with the usual mark of contraction, and modern absurdity has discovered that this was an indeclinable word. The name of another See has been abused in precisely the same way, and in this latter instance, a finishing stroke has been put to the folly by episcopal sanction. What can be the meaning of the word *Sarum* after the initial of the Bishop of Salisbury?

The Reader is referred to Le Neve's Fasti, and the notes to the Anglia Sacra, for such chronological notices of the succession of the Bishops and Priors of Durham as he may require, and he will find in the fourth volume of Surtees's History of Durham, a specification of such of their seals as Mr. Surtees has engraved.

J. R.

ABSTRACT

OF THE

CHARTERS AND OTHER DOCUMENTS

CONTAINED IN

THE APPENDIX.

No. I. The Foundation Charter of the Convent of Durham in 1082, p. i.

— II. Confirmation of the above by King William the Conqueror, p. v.

— III. Bull of Pope Gregory the VIIth in further confirmation, p. vii.

— IV. Confirmation of Lanfranc, Archbishop of Canterbury, p. x.

— V. Confirmation of Thomas Archbishop of York, p. xi.

— VI. A further confirmation by King William the Conqueror, p. xiv.

— VII. A further confirmation by the same, p. xvi.

— VIII. A further confirmation by the same, p. xvii.

— IX. Charter of Waltheof Earl of Northumberland, concerning the Church of Tynemouth and the boy Morkar, p. xviii.

— X. Confirmation by William Carileph, Bishop of Durham, of the Church of Tynemouth, with the boy Morkar to the Monks of Durham, p. xix.

— XI. Charter of King William the Conqueror concerning Billingham, p. xx.

— XII. Charter of King William the Conqueror concerning the royal manor of Hemmyngburgh, p. xxi.

— XIII. Charter of William Carileph, Bishop of Durham, concerning the Churches of Alvertune, Siggestune, and Brunton, p. xxii.

No. xiv. Charter of William Carileph, Bishop of Durham, in confirmation of the privileges and possessions of the Prior and Convent of Durham, p. xxiv.

— xv. Ratification of King William Rufus, p. xxvii.

— xvi. Charter of King William Rufus, p. xxviii.

— xvii. Charter of the same, ibid.

— xviii. Charter of Ralph Flambard, Bishop of Durham, concerning tithes in Alverton, Welletun, and Houdene, p. xxix.

— xix. Saxon Charter of the same, concerning land in Elredene and Haliwerestelle, p. xxix.

— xx. Charter of restitution of the same, to which was appended his ring of gold, p. xxix.

— xxi. Another Charter of restitution by the same, p. xxx.

— xxii. Charter of Alan Earl of Britanny p. xxxi.

— xxiii. Charter of King Henry the First, concerning the possessions of the Prior and Convent of Durham in Nottinghamshire, p. xxxi.

— xxiv. Another Charter of the same King on the same subject, p. xxxi.

— xxv. Another Charter of the same King on the same subject, p. xxxii.

— xxvi. Charter of Stephen King of England on the privileges of the Prior and Convent of Durham, p. xxxiii.

— xxvii. Charter of Stephen King of England, concerning Mines in Werdale, p. xxxiii.

— xxviii. Bull of Indulgence by Pope Anastasius the Fourth to the church of Durham, p. xxxiv.

— xxix. Constitutions of the Priors of Durham, p. xxxv.

——— Prior Absalon, ib.

——— —— German, ib.

——— —— Bertram, ib.

——— —— Ralph, ib.

——— —— Thomas (1235), p. xxxix.

——— —— Ralph, p. xlv.

——— —— Bertram (1247), ib.

——— —— Hugh (1260), p. xlviii.

— xxx. Charter of King Henry the Second, concerning liberties, privileges, &c., p. xlix.

No. XXXI. Charter of the same, concerning sending his Justices into the territory of St. Cuthbert, p. l.

— XXXII. Charter of the same, concerning the Courts of the Bishop, p. l.

— XXXIII. Charter of the same, concerning immunities from shire, and hundred courts, &c. &c. p. li.

— XXXIV. Charter of the same, concerning general privileges, &c., p. li.

— XXXV. Charter of the same, on the same subjects, p. lii.

— XXXVI. Mandate of Pope Alexander the Third, for payment of smoke-pennies towards the fabric of the Cathedral of Durham in 1174, p. lii.

— XXXVII. Letter of the Judges appointed by the Pope, in a dispute between the Abbat of St. Albans and the Prior of Durham, touching the Church of Tinemuthe, p. liii.

— XXXVIII. Deed of the Judges, on the same subject, in 1174, p. liv.

— XXXIX. General confirmation by Pope Urban the Third, of the privileges, possessions, &c. &c. of the Church of Durham, p. lvii.

· XL. Charter of King Richard the First to Hugh Pudsey, Bishop of Durham, of the Wapentake of Sadberge, in exchange for possessions belonging to the See of Durham, in the county of Lincoln, in 1189, p. lix.

— XLI. Charter of the same to the same, concerning the manor of Sadberg, 1189, p. lxi.

— XLII. Charter of the same to the same, of the Earldom of Northumberland, for term of life, 1189, p. lxii.

— XLIII. Bull of Pope Celestine the Third, in favour of Hugh Pudsey, Bishop of Durham, p. lxiii.

— XLIV. Pope Celestine the Third prohibits Hugh Pudsey, Bishop of Durham, from proceeding to the Holy Land before the return of Richard King of England, 1192, p. lxiii.

— XLV. Charter of Hugh Pudsey, Bishop of Durham, giving the vill of Yhockeflet, in Houedenschir, to Henry Pudsey his son, p. lxiv.

— XLVI. Bull of Pope Celestine the Third, confirming the election of Philip Bishop of Durham, 1195, p. lxv.

No. XLVII. Bull of Pope Innocent the Third, confirming the possessions, privileges, right of burial, &c. &c. of the Church of Durham, 1200, p. lxvi.

— XLVIII. Charter of John King of England, excusing the Church of Durham from contributing to convey the baggage of his army towards Scotland, 1209, p. lxvii.

— XLIX. Bull of Pope Innocent the Third, concerning a dispute between the Prior and Convent of Durham and the Executors of Philip, their late Bishop, 1209, p. lxvii.

— L. Bull of Pope Honorius the Third, preventing Churches or Oratories from being constructed within the limits of parishes belonging to the Prior and Convent of Durham without their consent, (1217,) p. lxviii.

— LI. Bull of the same, to the Archbishop of York, concerning the election of the Archdeacon of Worcester to the See of Durham, 1227, p. lxviii.

— LII. Bull of Pope Gregory the Ninth, translating Richard Pauper, Bishop of Salisbury, to the See of Durham, 1228, p. lxix.

— LIII. The Composition, called "The Convenit," between the Bishop and the Prior and Convent of Durham, p. lxx.

— LIV. Exceptions by King Henry the Third, in 1237, against the election of Thomas Melsonby, Prior of Durham, to the See of Durham, p. lxxii.

— LV. Bull of Pope Gregory the Ninth, protecting the See of Durham during the time of its being vacant, 1240, p. lxxiv.

— LVI. Bull of the same, restoring to the Prior and Convent of Durham the expenses incurred in electing their Prior to the vacant See, 1240, p. lxxv.

— LVII. The Prior of Gisburne's acquittance to the Prior and Convent of Durham, for a thousand marks due to the Pope, 1241, p. lxxv.

— LVIII. Final Concord between the Bishop and the Prior and Convent of Durham, concerning the advowson of the Church of Waldeneuton, 1247, p. lxxvi.

— LIX. Three manors assigned to Nicholas Bishop of Durham, upon his resigning his See, 1248, p. lxxvii.

No. LX. Papal Mandate to receive the cession of Nicholas Bishop of Durham, 1248, p. lxxviii.

— LXI. Archbishop of York's licence to ordain Monks of Durham, &c., the See being vacant, 1249, p. lxxix.

— LXII. Letter excusatory of the Bishop of Candida Casa (Whithern in Galloway), for having ordained three Monks of Fountains, and three of Jorevaulx, p. lxxx.

— LXIII. King Henry the Third takes into his protection Nicholas, late Bishop of Durham, and the manors, &c., upon which he had retired, 1249, p. lxxx.

— LXIV. The Convent of Durham supplicate King Henry the Third for his assent to the election of Walter Kyrkham to the See of Durham, 1249, p. lxxxi.

— LXV. The Bishop of Durham's licence to ordain the Monks of Durham, &c., in his absence, (1252), p. lxxxi.

— LXVI. Bull of Pope Innocent the Fourth to the Prior of Durham, to dispense with certain statutes in the Benedictine Institute, to absolve, &c., 1255, p. lxxxii.

— LXVII. Robert Lord Neville sells to the Prior and Convent of Durham the timber in his wood of Aldewod for 630 marks, 1254, p. lxxxiii.

— LVIII. Acquittance for the same, p. lxxxiv.

— LXIX. Expenses incurred in the journey to and from London, &c., &c., of Robert de Insula, Bishop of Durham, upon his election in 1274, p. lxxxv.

— LXX. Licence from King Edward the First, to elect a Bishop of Durham, upon the death of Robert de Insula in 1283, p. xci.

— LXXI. Papal Rescript to hear and determine a dispute relative to a debt of the late Bishop of Durham, 1285, p. xcii.

— LXXII. Papal Rescript to enquire into a controversy between the Archbishop of York and the Prior and Convent of Durham, concerning the jurisdiction *Sede vacante*, 1285, p. xciii.

— LXXIII. Agreement between the parties upon the foregoing question, 1286, p. xciv.

— LXXIV. Papal rescript to the Abbot of Blanchland, on the subject of a debt due to the Prior and Convent by Robert de Insula, the late Bishop, 1288, p. xcvi.

No. LXXV. Bishop Beck's license to the Prior and Convent of Durham, to purchase land or rent of the yearly value of thirty or forty marks, 1291, p. xcvii.

— LXXVI. King Edward the First remits to the Prior and Convent of Durham the sum of £1021. 9s. 11¼d., for subsidy money, 1298, p. xcvii.

— LXXVII. King Edward the First gives letters of protection to Richard de Hoton, Prior of Durham, upon his going to Rome, 1301, p. xcviii.

— LXXVIII. Extract from an account Roll of Anthony Beck, Bishop of Durham, relative to the cost of his Chapel at Auckland, p. xcix.

— LXXIX. Papal Rescript denouncing certain persons who had imprisoned Richard de Hoton, Prior of Durham, when on his way to Rome, 1302, p. xcix.

— LXXX. King Edward the First's letters of credence to the men of the Bishopric, in favour of John of Britanny, 1303, p. c.

— LXXXI. Papal Rescript, denouncing John le Hunter for laying violent hands upon Richard de Kellau, subprior of Durham, 1303, p. c.

— LXXXII. The King takes into his protection Richard de Hoton, Prior of Durham, now beyond the seas, with his men, substance, &c., 1303, p. ci.

— LXXXIII. Bull of Pope Clement the Fifth, restoring Richard de Hoton to the Priorate of Durham, 1305, p. ci.

— LXXXIV. King Edward the First sanctions the appointment of certain attorneys, by Richard Prior of Durham, upon his departure from the kingdom, 1306, p. cii.

— LXXXV. Papal Rescript, to cognosce in a cause of excommunication against the Convent of Durham and others, for refusing to receive Henry de Luceby as their Prior, 1307, p. ciii.

— LXXXVI. Acquittance to the Prior of Durham for 1500 florins of gold, from the chamberlain of the College of Cardinals at Rome, 1311, p. civ.

— LXXXVII. The account of the Collectors of a tenth conceded by his clergy to Richard Bishop of Durham, 1312, p. cv.

— LXXXVIII. Acquittance for the same, 1312, p. cviii.

No. LXXXIX. Summons to the Bishop of Durham, to attend the Parliament at Lincoln, 1312, p. cix.

— XC. Proxy of the Prior of Durham to the Parliament at Lincoln, 1312, p. cx.

— XCI. Proxy of the Chapter to the same Parliament, p. cxi.

— XCII. The Bishop of Durham appoints the Prior of Durham and the Dean of Auckland to be his Vicars-general in his absence, 1312, p. cxi.

— XCIII. Letter of Fraternity, granted by the Prior and Convent of Durham to John de Warren, Earl of Surrey, p. cxii.

— XCIV. Bond of the Prior and Convent of Durham, to T., Earl of Moray, the locum tenens of the King of Scotland, in 80 marks, that the Bishoprick may not be ravaged by war, 1314, p. cxiii.

— XCV. Licence to elect a Bishop upon the death of Bishop Kellawe, 1316, p. cxiv.

— XCVI. Delivery of the Gaol of Durham, *Sede vacante*, 1317, p. cxiv.

— XCVII. Letter from the Earl of Lancaster to the Prior and Convent of Durham, p. cxvi.

— XCVIII. Pension of one hundred florins of gold, granted by the Prior and Convent of Durham to a Cardinal in the Court of Rome, 1317, p. cxvi.

— XCIX. Bond of Lodowic, Bishop of Durham, to the Prior and Convent, for the payment of money borrowed by Proctors in the Court of Rome, 1317, p. cxvii.

— C. Indulgence of forty days for the soul of Richard Kellawe, Bishop of Durham, granted by his successor, 1318, p. cxviii.

— CI. Mandate to the Prior of Durham, touching the recovery of property stolen from the Cardinals at Rushyford, 1391, p. cxix.

— CII. Certificate concerning the same, in reply, 1319, p. cxxi.

— CIII. Petition of the Prior and Convent of Durham, directed to the Pope, that the Church of Hemingburgh may be appropriated to the Convent, p. cxxii.

— CIV. Mandate of the Bishop of Durham, directed to the Prior and Convent, to pray for the King during his expedition into Scotland, 1319, p. cxxiii.

No. cv. The Prior and Convent confirm a lease of the Manors of Alverton, Houedon, &c., granted by the Bishop to certain merchants of Florence for money which he had borrowed of them, 1322, p. cxxv.

— cvi. The King grants his licence to the Prior's men to pass to the Cell of Coldingham in Scotland, 1325, p. cxxviii.

— cvii. Public Instrument upon the offering of the seals of Lodowic, late Bishop of Durham, at the shrine of St. Cuthbert, 1333, p. cxxviii.

— cviii. The King's Letter relative to the restitution of the liberty of the town of Newcastle, 1342, p. cxxix.

— cix. The Bishop of Durham commands the Prior not to visit the provincial Chapter of his order, on account of danger apprehended in the northern parts from an invasion of the Scots, 1343, p. cxxix.

— cx. Letter to the Bishop from the Prior and Convent of Durham, 1345, p. cxxxi.

— cxi. The Prior and Convent of Durham quit-claim a messuage in Lombard-street, in London, to Sir Richard de la Pole, Knight, and Joan, his wife, for 40 marks, 1345, p. cxxxi.

— cxii. Public Instrument relative to the horses which drew the body of Richard de Bury, late Bishop of Durham, to his burial in the Cathedral, 1345, p. cxxxii.

— cxiii. Letter of the Prior of Durham to the Archbishop of York, relative to the Church of Alverton, 1345, p. cxxxiii.

cxiv. Letter of the Prior and Convent of Durham, directed to the Bishop, relative to certain vestments bestowed upon the Convent by Richard de Bury, the late Bishop, 1345, p. cxxxiii.

— cxv. Mandate of the Bishop of Durham to the Rectors, &c. within the city, relative to the preaching of sermons in their churches, 1346, p. cxxxiv.

— cxvi. Letter of the Prior and Convent of Durham to the Abbat of Leycestre, with a portion of the winding sheet of St. Cuthbert, 1348, p. cxxxv.

— cxvii. Confirmation of a grant by the Bishop to John de Elvet, not to serve in assizes, juries, &c., 1357, p. cxxxvi.

No. CXVIII. Confirmation of the Prior and Convent of Durham to Thomas Anesley, of the office of park and coal mine keeper, at Rainton, 1361, p. cxxxvi.

— CXIX. Licence granted by the Prior and Convent of Durham to Thomas Hatfield, their Bishop, to be buried in their church, 1362, p. cxxxvii.*

— CXX. Testimony that a certain charter could not be found among the records of the Prior and Convent of Durham, 1362, p. cxxxviii.

— CXXI. The Prior and Convent of Durham appoint Hugh, their cook, to be their "catour," or purchaser of their provisions, 1363, p. cxxxviii.

— CXXII. Protest relative to the Bishop's Visitation of the Convent of Durham, 1371, p. cxxxix.

— CXXIII. Licence granted by the Prior and Convent of Durham to Robert de Nevill, and Eufemia de Heslarton to be buried in the Galilee of their Cathedral, p. cxl.

— CXXIV. "Works within and without" (buildings, repairs, &c. &c.), during the Priorate of John Fossor, Prior of Durham from 1343 to 1374, p. cxli.

— CXXV. Charter of King Edward the Third, relative to a subsidy levied upon the men of the Liberty of Durham, 1374, p. cxlii.

* The first grant of this nature upon record is that to Bishop Beaumont, which is subjoined. The permission for the sepulture of Bishop Bury, which is next in order, alludes to his gift of robes, &c., to the Convent.

CONCESSIO QUOD EPISCOPUS SEPELIATUR IN ECCLESIA.

[Reg. II. f. 72. b.

Venerabili in Christo patri et domino domino Ludovico Dei gratia Episcopo Dunelmensi sui filii devotissimi Galfridus Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus salutem, cum omni qua possunt subjectiva promptitudine obedientiæ reverenciæ et honoris. Nostris cedit sensibus in suavitatis et delectationis augmentum vestræ reverendæ paternitatis beneplacita semper devote suscipere ac illa prosequi reverenter cum ad hoc ex debito teneamur, Vestræ igitur complacentiæ piis animis et ferventibus adquiescere cupientes ut inter majus altare vestræ Dunelm. et chorum in loco quem eligistis seu duxeritis eligendum, cum ab eo qui aufert spiritum principum subtracti fueritis ab hac luce, sine omni contradictione corpus vestrum cum honorificentia qua convenit tumuletur, nostrum consensum unanimiter tenore presencium impartimur. Paternitatem vestram in augmento pacis ad ecclesiæ vestræ regimen diu dirigat et conservet clementia sal atoris. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri presentibus est appensum. Data Dunelm. in Capitulo nostro xviij kal. Januarii anno domini millesimo ccc vicesimo.

No. CXXVI. The King's prohibition to the Archbishop of York, not to visit the diocese of Durham, 1376, p. cxliii.

— CXXVII. Defeasance of Sir John Nevill, Lord of Raby, relative to the Neville chantry in Durham Cathedral, 1378, p. cxliv.

— CXXVIII. Letter of Thomas Hatfield, Bishop of Durham, to the Prior and Convent of Durham, begging their prayers, p. cxlv.

— CXXIX. The Bishop of Durham grants to the Prior and Convent certain pensions from churches in Northumberland, for the maintenance of his chantry in their Cathedral, 1378, p. cxlvi.

— CXXX. Supplication of the Prior and Convent of Durham to the Pope, for the privilege of mitre and staff, with the Pope's *fiat*, p. cxlvii.

— CXXXI. The Bull of Pope Urban the Sixth, conceding to the Prior of Durham the use of mitre, pastoral staff, ring, sandals, &c., 1379, p. cxlvii.

— CXXXII. Historical notes relative to the death and burial of Thomas Hatfield, Bishop of Durham, in 1381, p. cxlviii.

— CXXXIII. Public Instrument upon the chariot, horses, &c. &c., at the funeral of the said Bishop, 1381, p. cli.

— CXXXIV. Letter appointing a Brief-bearer upon the death of the same Bishop, 1381, p. clii.

— CXXXV. Acknowledgement by the Prior and Convent of Durham to the Executors of Thomas Hatfield, late Bishop of Durham, of their receipt of certain cattle, silver plate, vestments, &c. as a mortuary in lieu of the mitre, pastoral staff, &c. of the deceased Bishop, 1381, p. cliii.

— CXXXVI. Letters testimonial of the Prior of Winchester, that he and his predecessors had enjoyed the use of mitre, pastoral-staff, &c. &c., 1382, p. cliv.

— CXXXVII. Alexander, Archbishop of York, recognises the right of the Prior of Durham to the mitre, pastoral-staff, &c. &c., 1382, p. cliv.

— CXXXVIII. The Prior of Durham states to the Abbat of Ramesey his inability to preside in the general chapter of his order, at Northampton, on account of bodily infirmity and other causes, 1387, p. clvi.

No. cxxxix. The Prior and Convent of Durham appoint William Smyth, of Nunstaynton, to take care of their stable, 1387, p. clvii.

— cxl. Acquittance by the Bishop of Durham for the receipt of an image of the Virgin Mary, which had been placed in the custody of the Prior of Durham, on account of a sum of money due by the Bishop to the Lord Neville, 1388, p. clviii.

— cxli. The Prior and Convent of Durham appoint Thomas de Bicheborne to take care of the "napry," in their hostillar's hall, for term of life, 1388, p. clviii.

— cxlii. Robert, Bishop of London, grants a licence to Walter, Bishop of Durham, to exercise his jurisdiction as far as his duties as Bishop of Durham are concerned, during his residences within the Diocese of London, 1389, p. clix.

— cxliii. Pope Boniface the Ninth, grants to the Bishop of Durham during the schism, all manner of jurisdiction, spiritual and diocesan, over the present or future subjects of the King of England, in the Diocese of St. Andrew's, in Scotland, 1390, p. clx.

— cxliv. Public Instrument upon the resignation of Robert de Walworth, Prior of Durham, 1391, p. clxiii.

— cxlv. Provision made for Robert de Walworth, late Prior of Durham, 1391, p. clxiv.

— cxlvi. The Licence of Walter, Bishop of Durham, to elect a Prior, with his admission of the cession of the Prior preceding, 1391, p. clxv.

— cxlvii. The Bishop of Durham commits to his Chancellor the care of the Priory during the vacancy of the Priorate, 1391, p. clxvi.

— cxlviii. The consent of the Compromissaries relative to the election of John de Hemyngburgh to the Priorate of Durham, 1391, p. clxvi.

— cxlix. Confirmation of the election of the same, 1391, p. clxviii.

— cl. John de Hemmyngburgh, Prior of Durham, resigns the Priorate of St. Leonard's, near Stamford, 1391, p. clxx.

— cli. The Prior of Durham grants his licence to Hugh de Schirborn, one of his monks, to visit Rome, 1392, p. clxxi.

No. CLII. A letter of sisterhood, granted by the Prior and Convent of Durham, to the Lady Joan, widow of Sir Richard de Byngham, Knight, 1392, p. clxxii.

— CLIII. Bull of Pope Boniface the Ninth, authorising the Prior of Durham to appoint unto himself a confessor, p. clxxii.

CLIV. Public Instrument that the Bishop of Durham was entertained in the Manor House of the Prior and Convent at Pittington, not of right but of favour, 1394, p. clxxiii.

— CLV. The final provision for Robert de Walworth, late Prior of Durham, 1394, p. clxxiv

— CLVI. Licence to the Prior of Durham to marry the Lord Neville to a daughter of the Earl of Kent, in the Church of Brancepath, 1394, p. clxxv.

— CLVII. The retention of Thomas de Walkyngton as Counsel to the Prior and Convent of Durham. 1394, p. clxxvi.

— CLVIII. Bull of Pope Boniface the Ninth, enabling a monk of Durham to hold a benefice with cure of souls, p. clxxviii.

— CLIX. Public Instrument relative to a dispute concerning the Jurisdiction of the Archdeaconry of Northumberland, 1396, p. clxxviii.

— CLX. Indenture between the Prior and Convent of Durham and John de Middleton, mason, relative to the building of their Dormitory, 1398, p. clxxx.

— CLXI. Mandate to the Clergy of the Diocese of Durham to arm and array themselves against the enemies of the kingdom, 1400, p. clxxxiii.

— CLXII. Array of the Clergy upon the moor of St. Giles, in pursuance of the above mandate, p. clxxxv.

— CLXIII. General Acquittance from the Prior and Convent of Durham to John, of the Fish-house, the purchaser of their victuals, 1401, p. clxxxvii.

— CLXIV. Indenture between the Prior and Convent of Durham and Peter Dring, mason, for the building of their Dormitory, 1401, p. clxxxvii.

— CLXV. The retention of Robert Appilton as general Counsel to the Prior and Convent of Durham, 1403, p. cxc.

— CLXVI. The Prior and Convent of Durham confirm to

Ralph Earl of Westmoreland the lease of a lead mine in the Forest of Weardale, granted to him by the Bishop of Durham, 1404,* p. cxcii.

No. CLXVII. Licence granted by the Prior and Convent of Durham to Walter Skirlaw, Bishop of Durham, that at his death he may be buried in their Church, 1404, p. cxciii.

— CLXVIII. Mandate of the guardians of the spiritualties of the See of Durham, *Sede vacante*, to denounce sorcerers, &c., 1406, p. cxciv.

— CLXIX. Licence from King Henry the Fourth to elect a Bishop of Durham, 1406, p. cxcvi.

— CLXX. Public Instrument concerning the "chare" and horses used at the funeral of Walter Skirlaw, Bishop of Durham, 1406, p. cxcvi.

— CLXXI. Papal Bull appointing Thomas Langley to the See of Durham, 1406, p. cxcvii.

— CLXXII. Authority granted by the Prior and Convent of Durham to take into custody an apostate Monk, 1407, p. cxcix.

— CLXXIII. Petition of the Prior and Convent of Durham to the King upon the same subject, p. cxcix.

— CLXXIV. Letter from the same, to the Bishop of Durham, on the same subject, 1407, p. cc.

— CLXXV. Petition of the Prior and Convent of Durham to the Pope, that they may be allowed to eat flesh in Lent, &c., p. cci.

— CLXXVI. Bull of Pope Alexander the Fifth, granting to the Prior and Convent of Durham plenary remission "in articulo mortis," under certain conditions, 1409, p. ccii.

— CLXXVII. Bull of Pope John the Twenty-third, granting the privilege of sepulture within the Chapel of Durham College, in Oxford, p. cciii.

— CLXXVIII. Pardon from King Henry the Fifth to Robert Masham, an outlawed Monk of Durham, 1414, p. cciv.

— CLXXIX. Indenture for the building of a fourth part of the Cloister of Durham Cathedral, 1416, p. cciv.

* The reader is requested to correct the date in the number referred to. A c is wanting.

No. CLXXX. Letter from the Bishop of Durham to the Subprior and Convent of Durham, upon the death of their Prior, 1416, p. ccv.

— CLXXXI. Licence from the Bishop of Durham to disinter the bodies of Ralph Lord Neville, and the Lady Alice, his wife, and remove them to another part of Durham Cathedral, 1416, p. ccvi.

— CLXXXII. Proceedings upon the recovery of the Bishop of Durham's part of Newcastle Bridge, 1417, p. ccvii.

— CLXXXIII. Transcript of the Foundation Charter of Durham Cathedral, made in 1418, p. ccviii.

— CLXXXIV. Bull of Pope Martin the Fifth, absolving certain Monks of Durham for acts of violence, 1418, p. ccx.

— CLXXXV. Bull of Pope Martin the Fifth, confirming to the Prior and Convent of Durham the privilege of mitre, pastoral staff, &c., 1419, p. ccxi.

— CLXXXVI. Bond of the Prior and Convent of Durham to deliver up the silver plate of the Abbat of Fountains, 1424, p. ccxii. See No. CCCLIII.

— CLXXXVII. Defeasance of the said bond, *ibid.*

— CLXXXVIII. Appointment of a Scholar to Durham College, in Oxford, 1424, p. ccxiii.

— CLXXXIX. Letter of the Prior of Durham to the Archbishop of York, concerning the Church of Hemmyngburgh, 1426, p. ccxiv.

— CXC. Letter of Fraternity granted by the Prior and Convent of Durham, to Thomas Duke of Exeter, 1426, p ccxv.

— CXCI. Licence from the Prior of Durham, to one of his Monks to act as an executor, 1427, p. ccxvi.

— CXCII. Letter of the Prior and Convent of Durham, to the Archbishop of York, relative to the word "Obedience" in their presentations to churches in his diocese, 1428, p. ccxvi.

— CXCIII. Letter of the Prior to the Bishop of Durham, relative to the burning by lightning of the great tower of Durham Cathedral, 1429, p. ccxvii.

— CXCIV. Letter of the Prior of Durham, on the subject of freedom from tolls, &c., 1429, p. ccxviii.

— CXCV. Indenture between John Claxton, of Burn(hall),

Esqr., and the Prior of Durham, relative to 120 fother-of stones, 1430, p. ccxix.

— cxcvi. Commission from the Prior of Durham to hear the confessions of the Monks, &c., in Durham College, Oxford, 1431, p. ccxix.

— cxcvii. King's Writ directed to the Prior of Durham, to take the oath of the Sheriff of Northumberland, of which a copy is subjoined, 1431, p. ccxx.

— cxcviii. Inspeximus of a statute to be observed by the secular boys in Durham College, Oxford, 1431, p. ccxxii.

— cxcix. Licence of the Archbishop of York to the Warden of Durham College, Oxford, to appear in Synods, &c., by his Proxy, 1432, p. ccxxiii.

— cc. Letter of the Prior of Durham, to the Abbat of St. Albans, p. ccxxiii.

— cci. Letter of the Prior of Durham, authorising John Walkere, the bearer of certain relics of St. Cuthbert, to collect alms for the fabric of Durham Cathedral, 1432, p. ccxxiv.

— ccii. Form of dispensation for Monks of Durham, enabling them to be elevated to the order of Priest in the 22d year of their age, 1432, p. ccxxv.

— cciii. Licence of the Archbishop of York to the Prior of Fynkall, 1432, p. ccxxvi.

— cciv. Letters of Proxy of the Prior of Durham and the Abbat of Persore to the General Council at Basil, 1432, p. ccxxvii.

— ccv. Public Instrument containing extracts from early Books and Charters relative to the liberties and privileges of the See of Durham, 1433, p. ccxxviii.

— ccvi. John, Prior of Durham, appoints Nicholas Smyth to buy cattle, &c. for the Convent, 1433, p. ccxxxvi.

— ccvii. Acquittance for certain jewels received at the shrine of St. Cuthbert, 1434, p. ccxxxvi.

— ccviii. Indenture between the Prior of Durham and the Rector of the Church of St. Mary, in the South Bailey, 1434, p. ccxxxvii.

— ccix. Proxy of the Abbat of St. Albans and the Prior of Durham to the General Council at Basil, 1434, p. ccxxxviii.

No. ccx. Letters testimonial of the Prior of Durham, respecting the purgation of a Monk, charged with incontinence, 1434, p. ccxxxix.

— ccxi. The last Will and Testament of Thomas Langley, Bishop of Durham, 1436, p. ccxli.

— ccxii. A comparative view of the profits derived by the Prior and Convent of Durham, from their appropriated Churches, from the year 1293 to 1436, p. ccxlviii.

— ccxiii. Homage of Nicholas Blakeston, Esq. to the Prior of Durham, for lands, &c. in Blakeston, 1437, p. cclii.

— ccxiv. Licence of King Henry the Sixth to elect a Bishop of Durham, 1437, clii.

— ccxv. Indenture upon the delivery to the Prior and Convent of Durham, of property bequeathed to them by Bishop Langley, 1437, p. ccliii.

— ccxvi. Bull of Pope Eugenius the Fourth to the Prior of Durham, giving him power of absolution, &c., 1438, p. ccliv.

— ccxvii. Letter of Congratulation from the Prior of Durham to Bishop Neville, upon his appointment to the See, 1438, p. cclv.

— ccxviii. Licence granted by the Prior of Durham to one of his Monks to enter into a stricter order of religion in Ireland, 1438, p. cclvi.

— ccxix. Letter from the Prior to the Bishop of Durham, relative to his Installation, 1439, p. cclvii.

— ccxx. The last Will and Testament of the Lady Joan, Countess of Westmoreland, 1440, p. cclviii.

— ccxxi. Letter from the Prior to the Bishop of Durham, relative to his Installation, 1440, p. cclxi.

— ccxxii. Discharge of Robert Conestable, Chancellor of the Bishop of Durham, relative to the seal of the Court of Chancery, 1440, p. cclxii.

— ccxxiii. Letter of the Prior of Durham to Thomas Brogham, concerning his loose conduct, 1440, p. cclxiii.

— ccxxiv. Bull of Pope Eugenius the Fourth, conceding to the Prior and Convent of Durham the power of plenary remission, &c., 1437, p. cclxiv.

No. ccxxv. Commission from the Prior of Durham to install the Bishop, 1441, p. cclxv.

— ccxxvi. Bull of Pope Eugenius the Fourth, conceding to the Prior of Coldingham the privilege of a portable altar, 1444, p. cclxvi.

— ccxxvii. Assignment of a provision for John Wessington, upon his resignation of the Priorate of Durham, 1446, p. cclxvi.

— ccxxviii. A Catalogue of the writings and compilations of John Wessington, Prior of Durham, in defence of his Church, with an enumeration of his buildings, repairs &c., 1446, p. cclxviii.

— ccxxix. The Letter of Robert Neville, Bishop of Durham, appointing a custos of the Priory of Durham during the vacancy of the Priorate, 1446, p. cclxxvii.

— ccxxx. Letter exhortatory of the Bishop of Durham, relative to the election of a Prior, 1446, p. cclxxvii.

— ccxxxi. Letters testimonial, relative to the free birth and gentlemanly condition of John Oll, Prior of Coldingham, 1446, p. cclxxviii.

— ccxxxii. Public Instrument upon the election of William Ebchestre to the Priorate of Durham, 1446, p. cclxxxiv

— ccxxxiii. Inventory of the goods moveable and immoveable, live stock, rents, tithes, &c. &c. &c. of the Priory of Durham, in the noviciate of Prior Ebchester, 1446, p. cclxxxv—ccciii.

— ccxxxiv. Grant of a corrody to John Closterer, alias Bloodlatter, 1446, p. cccix.

— ccxxxv. Letter of the Prior of Durham to John Heron, Esq., relative to his stolen cattle, 1446, p. cccix.

— ccxxxvi. Letter of the Prior to the Bishop of Durham concerning privileges, 1446 or 7, p. cccx.

— ccxxxvii. Letters testimonial respecting the arrest of Augustine Sayman and his servant, 1447, p. cccx.

— ccxxxviii. Letter of the Prior of Durham to the Abbat of Whitby, 1447, p. cccxi.

— ccxxxix. Lease of land and a coal mine in Trillesden, with curious conditions, 1447, p. cccxii.

— ccxl. Bull of Pope Eugenius the Fourth, confirming the possessions, &c., of the Church of Coldingham, p. cccxiv.

No. CCXLI. Indenture between the Prior and Convent of Durham and John Stele, chanter, 1447, p. cccxv.

— CCXLII. Certificate of the Prior of Durham, respecting the Bishop's visitation; with a list of the Monks of Durham. at home and in the Cells, 1448, p. cccxvii.

— CCXLIII. Copy of a Charter presented by the Prior and Convent of Durham, for the King's seal, granting to them an immunity from paying or collecting subsidies, p. cccxix.

— CCXLIV. Letter of the Prior of Durham to John Laxe, his Proctor at Rome, with an inclosure, 1450, p. cccxxi.

— CCXLV. The account roll of Thomas Ayer, relative to the construction of a new Hall at Pyttington, 1450, p. cccxxiii.

— CCXLVI. Bull of Pope Nicholas the Fifth, confirmatory, conservatory, and executive, respecting the Priory of Coldingham, 1450, p. cccxxvi.

— CCXLVII. Bull of Pope Calixtus the Third, dispensing with certain kinds of food in the Convent of Durham, 1455, p. cccxxix.

— CCXLVIII. Indenture relative to the receipt of money in the year of Jubilee, 1455, p. cccxxxi.

— CCXLIX. Letter of the Prior to the Bishop of Durham, mentioning his bodily infirmities, &c., 1455, p. cccxxxii.

— CCL. Letter of the Prior to the Bishop of Durham, relative to the dangerous state of the belfry of the Cathedral, 1446, p. cccxxxiv.

— CCLI. Letter of the Prior of Durham to ...... Askewe, absolving the soul of his father, 1456, p. cccxxxv.

— CCLII. Bull of Pope Calixtus the Third, conferring upon the Prior of Durham and his successors the power of conferring the Minor Orders, consecrating ecclesiastical ornaments, &c., 1456, p. cccxxxvi.

— CCLIII. Provision for William Ebchester, Prior of Durham, upon resigning his Priorate, 1456, p. cccxxxvii.

— CCLIV. Letter testimonial upon the confirmation of the election of John Burnby, Prior of Durham, 1456, p. cccxxxix.

No. CCLV. The last Will and Testament of Robert Neville, Bishop of Durham, 1457, p. cccxli.

— CCLVI. Royal Licence to elect a Bishop of Durham, 1457, p. cccxliii.

— CCLVII. Letter of the Prior to the Bishop of Durham, 1458, p. cccxliv.

— CCLVIII. Supplication of the Prior and Convent of Durham to King Edward, relative to a sum of money borrowed of them by Queen Margaret, 1460, or 1461, p. cccxlv.

— CCLIX. King Edward the Fourth takes the Prior and Convent of Durham, their lands, possessions, &c. &c. under his protection, for seven years, 1461, p. cccxlv.

— CCLX. Letter testimonial upon receiving the vow of Alice Swelyngton, 1462, p. cccxlvi.

— CCLXI. Mandate of Henry Percy, Earl of Northumberland, 1461, p. cccxlvii.

— CCLXII. Dispensation to Thomas Pikeryng to receive the order of priesthood in the twenty-second year of his age, 1463, p. cccxlviii.

— CCLXIII. Letter of peregrination granted by the Prior of Durham to John Oterik, and Thomas Jonson, of Gretham, 1464, p. cccxlix.

— CCLXIV. Bull mandatory of Pope Paul the Second to the Archbishop of Canterbury and the Bishop of Ely, in protection of the possessions of the Prior and Chapter of Durham, 1466, p. cccl.

— CCLXV. Letter of the Prior of Durham to one of his Monks relative to his misconduct, 1467, p. cccli.

— CCLXVI. Letter of the Prior of Durham to his Monks prohibiting the use of linen shirts, &c., 1471, p. cccliii.

— CCLXVII. Corrody granted to Eleanor Catlynson, 1472, p. cccliv.

— CCLXVIII. Letter of the Prior of Durham to William Massam, Prior of Blith, and formerly Monk of Durham, giving him permission to wear his frock when on a visit to Durham, 1473–, p. cccliv.

— CCLXIX. Letter of the Prior to the Bishop of Durham, 1475, p. ccclv.

— CCLXX. Letter of the Prior of Durham to Richard Duke of York, 1475, p. ccclvi.

— CCLXXI. Letter of the same to the same, 1475, p. ccclvii.

No. CCLXXII. Letter of Sisterhood granted by the Prior and Convent of Durham to Anne Duchess of Gloucester, 1475, p. ccclvii.

— CCLXXIII. Letter of the Prior of Durham to the Duchess of Gloucester, relative to the Vicarage of Bossal, 1477, p. ccclviii.

— CCLXXIV. Letter of the Prior to the Bishop of Durham, concerning the Lords Westmoreland and Neville, the Archbishop of York, the reconciling of the Abbey Church-yard, &c., 1477, p. ccclix.

— CCLXXV. Homage of Thomas Blakeston, Esq., for lands held of the Prior of Durham, in Blakeston, 1477, p. ccclx.

— CCLXXVI. Letter of the Bishop of Durham to the Sub-prior and Convent, relative to the election of a Prior of Durham, 1478, p. ccclxi.

— CCLXXVII. Letter from the same to the same, on the same subject, 1478, p. ccclxi.

— CCLXXVIII. Letter from the Sub-prior and Convent to the Bishop on the same subject, 1478, p. ccclxii.

— CCLXXIX. Letter from the Bishop to the Sub-prior and Convent on the same subject, 1478, p. ccclxiii.

— CCLXXX. Confirmation of the election of Robert Ebchestre to the Priorate of Durham, 1478, p. ccclxiv.

— CCLXXXI. Letter of the Prior to the Bishop of Durham, 1478, p. ccclxv.

— CCLXXXII. Letter of the Prior and Convent of Durham to John Shirwode (afterwards Bishop of Durham), the King's proctor in the Court of Rome, 1478, p. ccclxvi.

— CCLXXXIII. Bull of Pope Sixtus the Fourth appointing John Shirwod, Archdeacon of Richmond, to the See of Durham, p. ccclxviii.

— CCLXXXIV. Letter of the Prior and Convent to the Bishop of Durham, 1485, p. ccclxix.

— CCLXXXV. Letter from the same to the same, 1486, p. ccclxx.

— CCLXXXVI. Letter from the same to the same, 1487, p. ccclxxi.

— CCLXXXVII. Indulgence of Pope Innocent the Eighth in favour of the Church of Durham, 1487, p. ccclxxii.

— CCLXXXVIII. Indenture between the Prior of Durham and

John Bell, stone-cutter, relative to the masonry of the Cathedral, 1488, p. ccclxxiii.

No. cclxxxix. Letter of the King to the Prior of Durham, prohibiting the confirmation of novel Grants made by the Bishop, p. ccclxxv.

— ccxc. Letter of the Prior of Durham to the Lord Fitzhugh (of Ravenswath), relative to the Master of Richmond School, p. ccclxxvi.

— ccxci. Inhibition by the Bishop of Durham of all markets on Sundays and Holydays throughout his diocese, 1489, p. ccclxxvii.

— ccxcii. Letter testimonial of the Prior of Durham, that a person in holy orders had deposited his letters of Orders in the Chancery of the Convent for safe custody, 1491, p. ccclxxviii.

— ccxciii. The Prior of Durham invests a person with the habit of a hermit, 1493, p. ccclxxix.

— ccxciv. Letter of the Bishop of Bath, keeper of the Spiritualties, *Sede vacante*, authorizing the Sub-prior and Convent of Durham to proceed to the election of a Prior, p. ccclxxx.

— ccxcv. Commission to make known the articles of the greater excommunication, 1494, p. ccclxxxi.

— ccxcvi. Letter testimonial respecting an entry in an old Book belonging to the Convent of Durham, referring to the prebendal Churches of Aukeland, Derlington, Norton, and Heghington, p. ccclxxxiii.

— ccxcviii. Corrody granted by the Prior and Convent of Durham to Christina Blenkharne, 1496, p. ccclxxxiv.

— ccxcix. Grant by the Prior of Durham of the Office of Seneschal of the Priorate of Durham, to William Bulmer, of Wylton, Esq., 1496, p. ccclxxxv.

— ccc. Indenture between the Prior of Durham and Thomas Foderley, chanter, 1496, p. ccclxxxvi.

— ccci. Memorandum respecting the delivery of the Seals of John Sherwood, Richard de Bury, and Thomas Hatfield, late Bishops of Durham, 1496, p. ccclxxxvii.

— cccii. Commission to the Vicar of Billingham, to prevent markets from being held in his Church and Church-yard on Sundays and Holidays, 1497, p. ccclxxxix.

— ccciii. Letters testimonial of the Prior of Durham that

John Ellys, of the parish of Brauncepath, had been duly branded with the sign of the cross within the Shrine of St. Cuthbert, before his departure in defence of the Holy Land, 1498, p. cccxc.

No. ccciv. Participation of all masses, &c. within the Church of Durham, granted by the Prior and Convent of Durham to King Henry the Seventh, p. cccxci.

— cccv. Letter of the Prior of Durham to the Bishop relative to the confirmation of his Grants, 1501, p. cccxciv.

- cccvi. Letter from the Bishop to the Prior on the same subject, 1501, cccxciv.

— cccvii. Letter of the Prior to the Bishop on the same subject. 1501, p. cccxcv.

— cccviii. Letter of the Bishop, in reply, 1501, p. cccxcvi.

— cccix. Bull of Pope Alexander the Sixth, translating William Senows from the See of Carlisle to the See of Durham, 1502, p. cccxcvii.

— cccx. Indenture between the Prior and Convent of Durham and John Tildesley, chanter, 1502, p. cccxcviii.

— cccxi. Acquittance from King Henry the Seventh to the Prior of Durham, for five hundred marks, deposited in his hands for safe custody, 1502, p. cccc.

— cccxii. Letter of the Bishop of Durham to his Chancellor, relative to money, venison, &c., p. cccc.

— cccxiii. Acquittance from the Bishop of Durham for four bags of money, p. ccccii.

— cccxiv. Receipt of money by John Heron, from the Prior of Durham, on account of the King, 1502, p. ccccii.

— cccxv. Grant by the Prior of Durham to William Percy, brother of the Earl of Northumberland, of the office of Seneschal of Hemmyngburghe, &c., 1504, p. cccciii.

— cccxvi. Synod held in the Cathedral of Durham, *Sede vacante*, 1507, p. cccciii.

— cccxvii. King's letter relative to the fealty of the Bishop of Durham, upon the restitution of his temporalties, 1507, p. ccccvii.

— cccxviii. Charter of the Bishop of Durham, granting to the Prior and Convent the waste beneath the walls of the city, from Elvet to Framwellgate Bridge, 1508, p. ccccviii.

No. cccxix. Letter of Fraternity granted to Sir Richard Empson, Knight, by the Prior and Convent of Durham, 1508, p. ccccx.

— cccxx. A like Letter of Fraternity granted to Edmund Dudley, Esq., 1508, p. ccccx.

— cccxxi. Letter Testimonial granted by the Prior of Durham to Robert Lomley and Cuthbert Billingham, upon their departure on a pilgrimage, 1508, p. ccccxi.

— cccxxii. Bull of Pope Julius the Second, appointing Thomas Rowthall to the See of Durham, 1509, p. ccccxii.

— cccxxiii. Indenture between the Prior of Durham and Thomas Hashewell, chanter, 1513, p. ccccxiii.

— cccxxiv. Letter of the Bishop to the Prior of Durham, 1514, p. ccccxiv.

— cccxxv. Letter of the Earl of Northumberland to his master forester, respecting a grant of venison to the Prior of Durham, 1516, p. ccccxv.

— cccxxvi. Letter of Fraternity granted by Elizabeth Abbess of Syon, to the Prior and Convent of Durham, 1516, p. cccxv.

— cccxxvii. Letter of Fraternity granted by the Prior and Convent of Durham to the Abbess and Convent of Syon, 1517, p. ccccxvii.

— cccxxviii. Letter of the Sub-prior and Convent of Durham to the Bishop, announcing the death of their Prior, 1519, p. ccccxix.

— cccxxix. Letter of the Bishop of Durham to the Sub-prior and Convent, condoling with them upon the death of their Prior, and giving them his licence to elect a successor, p. ccccxx.

ADDENDA.

No. cccxxx. Abstract of a Book called the Red Book, formerly preserved in the Chancery of the Bishop of Durham, but now lost, containing transcripts of Charters, &c. relative to the origin and privileges of the See of Durham, p. ccccxxii.

— cccxxxi. Catalogue of the Relics formerly preserved in the Church of Durham, p. ccccxxvi.

— cccxxxii. The manner in which the Feast of St. Cuthbert was observed, p. ccccxxx.

— cccxxxiii. Charter of Simon de Ferlington, founding three Scholarships in Durham School, p. ccccxxxi.

— cccxxxiv. Notice of an offering by King Edward, at the shrine of St. Cuthbert, p. ccccxxxi.

— cccxxxv. Letter of charity, granted to a blind man by the Prior of Durham, p. ccccxxxii.

— cccxxxvi. Letter from the Prior to the Bishop of Durham a short time before the battle at Neville's Cross, announcing a threatened invasion by the Scots, p. ccccxxxii.

— cccxxxvii. Letter from the same to the same, giving an account of the Battle at Neville's Cross, p. ccccxxxiv.

— cccxxxviii. Licence from the Prior of Durham to Hugh de Shirburn, to visit the Apostolic See, p. ccccxxxv.

— cccxxxix. The Prior of Durham commissions Nicholas de Kellaw, the bearer of certain relicks, to collect alms towards the fabric of his Church, 1382, p. ccccxxxvi.

— cccxl. Custody of the Cell of Fyncall, granted by the Prior of Durham to Roger de Maynesforth, 1391, p. ccccxxxvii.

— cccxli. Supplication of the Prior of Durham to the Pope relative to the Visitation of the Bishop, p. ccccxxxvii.

— cccxlii. A petition for the suffrages of other Monasteries, in behalf of the soul of John Hemyngburgh, late Prior of Durham, 1416, p. ccccxxix.

No. CCCXLIII. Extract from a Roll of Thomas Langley, Bishop of Durham, proving that the signet of St. Wilfred was considered a remedy against the murrain in cattle, p. ccccxl.

— CCCXLIV. Extract from a Roll of Expenses of Thomas Langley, Bishop of Durham, p. ccccxli.

— CCCXLV. Amount of expenses incurred in constructing a vaulted roof in the chamber of Charity, belonging to the Cathedral of Durham, 1430, p. ccccxlii.

— CCCXLVI. Amount of expenses incurred in constructing the marble Lavatory in the Cloister Square, 1433, p. ccccxliii.

— CCCXLVII. Account of expenses incurred in constructing a chest near the door of the Refectory, 1433, p. ccccxlv.

— CCCXLVIII. Letter to the Prior of Durham from the Abbot of Glastonbury, 1444, p. ccccxlv.

— CCCXLIX. Mandate of the Official of the Prior and Convent of Durham, to levy fines incurred by the Clergy who had neglected to appear in the procession at Pentecost, 1461, p. ccccxlvi.

— CCCL. Petition for the Suffrages of other Monasteries in behalf of the souls of William Ebchestyr and John Burnby, late Priors of Durham, 1464, p. ccccxlvii.

— CCCLI. Bond to keep safe in gaol such of the Bishop of Durham's collectors as were in arrear with their accounts, 1516, p. ccccxlix.

— CCCLII. Instructions (probably drawn up to be of use in the dispute between Bishop Fox and the Earl of Cumberland, p. 150), proving the right of the Bishop of Durham to forfeitures within the Palatinate, p. ccccxlix.

— CCCLIII. Enumeration of silver plate, &c. belonging to the Abbot of Fountains, p. ccccly.

— CCCLIV. Letters testimonial in behalf of the falconer of the Prior of Durham, 1325, p. ccccly.

— CCCLV. Injunctions by Cuthbert Tunstall, Bishop of Durham, upon the Visitation of his Cathedral, in 1556, p. cccclvi.

LIBER

GAUFRIDI SACRISTÆ DE COLDINGHAM

DE STATU

ECCLESIÆ

DUNHELMENSIS.

HIST. DUNELM. SCRIPTORES TRES.

CAP. I. INCIPIT LIBER GAUFRIDI SACRISTÆ DE COLDINGHAM DE STATU ECCLESIÆ DUNHELMENSIS QUI INCIPIT AD OBITUM WILLIELMI EPISCOPI DE SANCTA BARBARA USQUE AD ELECTIONEM DOMINI MORGANI.*

[MS. Ebor. Cap. CVIII. f. 163 b.]

Erat Willielmus Dunhelmensis episcopus II moribus insignis, statura et canitie venerabilis, hospitalitatis obsequio deditus et cotidianis elemosinis, ut pauperum necessitatibus subveniret intentus. Cumque minus antecessoribus vel successoribus Episcopis haberet, non tamen minus gloria enituit, quos copia simul et largitione præcessit; manu namque fructificans, largitatem opibus judicabat meliorem. Paululum iracundior tamen in moribus videbatur excedere. Monachis aut provincialibus molestiam nullam intulit; neque ecclesiæ possessiones aut ornamenta abstulit: in sui tamen relinquens memoriam illibatæ innocentiæ perseverantiam. Transactisque in episcopatu IX annis, dormivit cum patribus suis, anno ab incarnatione Domini MCLII.

* This is the heading of Coldingham's Treatise as it stands in the York MS. constituting the 108th chapter of that portion of the volume occupied by the Durham Historians. The preceding 107 chapters contain Symeon and his Continuator, so satisfactorily edited by Bedford, in 1732. We make this our first chapter, giving, however, in brackets, after each title, the chapter and page of the Manuscript.

CAP. II. DE OBITU WILLIELMI DUNHELMENSIS EPISCOPI ET DE ELECTIONE HUGONIS DUNHELMENSIS EPISCOPI.

[MS. Cap. cix. f. 164.]

Quia igitur in humanæ conditionis rota nichil firmum, neque in gloria fortunæ constat esse perpetuum; jam ad novum hanc ecclesiam statum urgebat necessitas rerum; quem totiens creditur immutasse, quociens, descendente suo Pontifice, in alterius regimen visa est successisse. Hujus siquidem honoris quamplures occupaverat ambitio; Priorem autem ardentius sollicitabat et Archidiaconum, quorum judicio sacerdotis maxime pendebat electio. Volebat alter ab altero eligi; nec tamen alter alterum volebat assumi; factaque est inter eos quædam animorum [privata] contentio, quis eorum videretur major, et ad ascensum episcopalem, quoquo modo fieri posset, vicinior. Donum denique Dei, quod neuter optabat alteri, ad alium, ordinante Domino, necesse erat transferri. Ad celebrandam ergo, juxta consuetudinem antiquam patrum constitutionem Episcopi sui electionem, coegerunt synodum; clerique et populi consensu agnito, elegerunt uno animo, una voce, undecimo kal. Februarii, virum venerabilem Hugonem Thesaurarium Eboracensem, juvenem tunc circiter annorum xxv, de Puteaco oriundum, forma simul et genere præclarum, anno Dominicæ incarnationis MCLIII. Quod ideo magis faciebant, eo quod nobilitatis et honoris optima fuerit conjunctio; ut unde originis gratia extitit præclarior, inde ex virtute animi ad tuendas libertates et jura ecclesiæ promovenda fieret præstantior. Hæc autem, ut ad Henrici Murdac, Archiepiscopi Eboracensis, et Bernardi Abbatis Claræyalensis, et aliorum probabilium virorum notitiam attingissent, gravi in Priorem Laurentium et majores ecclesiæ furore succensi sunt; indigne ferentes, quod sine ipsis tam arduum et hactenus insolitum præsumpsissent attemptare negotium. Dicebant enim electionem sine consensu Metropolitani factam irritandam, et inter ea, quæ sacrorum canonum disciplinam non prætendunt, puniendam; Electumque [suum], tenerumque delicatum, adhuc sæculi desideria redolere; spiritualia minus sapere; nec habere expertum quid sit moribus inservire plurimorum; neque ad ecclesiæ regimen debere admitti, cui nulla morum sanctitas aut doctrinæ suffragaretur auctoritas; nec in eligendo præsule formam corporis vel favorem considerari originis, sed

potius vitam [trutinari] et meritum; et provectioris ætatis requiri personam, quæ nosset subditorum infirmitatibus verbo pariter et exemplo consulere; et quidem bonum zelum gererent, si pietatis studio, eorum, si quæ contra canones admissa fuissent, correctioni insisterent: clausis autem oculis ferebantur in præjudicium Dunhelmensis ecclesiæ, dum æmulatione ducti, electionem Episcopi ad suum judicium noluissent transferri; quod nec consuetudo perhibet gestum, nec privilegia permittunt esse gerendum. Temptabant summo opere objectis accusationibus Priorem flectere; quatinus aut vocem mutaret, aut revocaret. Solus Episcopus Wintoniensis [Henricus,] cum consensu Regis Stephani, partem fovebat Electi; literis simul et nunciis suadens cœptis operam impendere; ne pro defectu causæ fœdum futuris temporibus exemplum relinqueret, et [delictum personæ in] damnum perpetuum redundaret ecclesiæ. In omnibus hiis non peccavit Prior labiis suis, [perstans] immobilis; nec minis obtrectantium, nec a statu rectitudinis impulsu, declinans propriæ debilitatis. Erat enim juris peritus, eloquentia præditus, divinis institutis sufficienter instructus, non habens opus ab aliis mendicare consilium in adversis. Archiepiscopus vero universa in suum ducens, quæ gerebantur, contemptum, præcipuos electionis fautores vinculo anathematis innodavit; sententiam contestans, nec pro Rege Stephano, neque Eustachio filio ejus, qui pro Hugone, quia cognatus [eorum] erat,* intercedebant, remittendam fore; donec universi pœnitentia compuncti judicio starent Eboracensis ecclesiæ. Tandem, obtinente Theobaldo Archiepisco et Legato, personas apud Beverlacum absolvit; ubi in liminibus ecclesiæ singuli nudi virgis sunt coram omnibus cæsi; sed Hugo ab eo minime meruit consecrari. At illi, licet populo spectaculum, [adversantibus autem] fierent ridiculum, majorem ex nuditate credebant se decorem induisse, quia digni habiti sunt tantam pro ecclesiæ [suæ] libertate contumeliam suscepisse; verecundia tamen et scandalo confecti, in magnam mœstitudinem delapsi, a propositi sui libertate non sunt immutati. Romam igitur [cum Electo suo] proficisci statuentes, iter arripiunt, Laurentius Prior, scilicet, et Archidiaconus, et nonnullæ de episcopatu [personæ,] viri nobiles et statura venerabiles, tantum reverentiæ procedentes in vultu et gerentes in habitu, quod quocunque venirent, intuentes in sui admirationem converterent; qui fœlicem illam et incomparabilem ecclesiam, quæ tam conspicuos habuit viros, prædicarent. Et transfretantes, prius

* See Appendix, No. xxvii, xxxii, where this relationship is distinctly acknowledged by the King.

quam transalpinarunt, audierunt Papam Eugenium, cui tota partis adversæ spes incumbebat, eo quod ipse, sicut et ipsi, Cisterciensis esset, humanitus excessisse; aliumque, Anastasium nomine, virum sanctum et senem, in Apostolatum successisse; speque meliori concepta, laborem itineris alacriter alleviabant mentis.

CAP. III. DE CONSECRATIONE HUGONIS DUNHELMENSIS EPISCOPI.*

[MS. Cap. cx. f. 165. b.]

Venientes itaque Romam, et a domino Papa honorifice suscepti, coram eo die altero de Electo suo loquelam deponunt; et, ut ei manus consecrationis apponat, humiliter petunt; dicentes hanc suæ [rationis] occasionem fuisse peregrinationis. Cui protinus a quibusdam circumstantibus contradicitur, et de teneritudine adolescentiæ objicitur; certantibus aliis electionem ejus admittendam, et apostolica consecratione dignam. Ad quod probandum, convenientia de majorum exemplis produxerunt testimonia; videlicet quod puer VII annorum Joas regnaverit; et Daniel annis puer, animo senex, senes in judicio convicerit. Hiis itaque allegantibus et aliis intervenientibus, dominus Papa votis petentium annuit; et eum in festivitate S. Thomæ Apostoli in episcopum consecravit. Desiderio itaque suo cum triumpho potiti, patriam redeunt. In itinere, proth dolor, Prior Laurentius subita infirmitate corripitur;† et apud quemdam Galliarum vicum decumbens, viam patrum suorum ingreditur. [Interque exortæ de novo pastore festa læticiæ, de sepulto Priore resonabant lamenta tristiciæ.] Cujus ossa, transactis post aliquot annis, Dunhelmum sunt translata, et in cœmiterio fratrum condita. Episcopus vero, morarum inpatiens, relictis cum Priore, qui ejus ægritudini deservirent, viæ indulsit; et Angliam veniens, optatæ exultationis, quamvis de inimici interitu gaudendum non esset, nuncium de morte excepit Henrici Eboracensis Archiepiscopi. [Nam, juxta exemplum Dominicum, qui, defuncto Herode, et omnibus, qui quærebant animam ejus, patriam rediit,] ita ipsis, qui sibi adversabantur, de medio sublatis, libere cathedram episcopalem, nullo contradicente aut obstante, conscendit, anno Dominicæ incarnationis MCLIV, VI nonas Maii.

* Appendix. XXVII. XXXII. XXXIV. XXXV. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

† Appendix. XXVIII.

[Hæc erant sui præsulatus laboriosa primordia, sub dubio quidem casu; cum successu tamen, nutu Dei, disposita; ad perpetuæ libertatis monimentum et posteritatis exemplum profutura.] Cœpit igitur de gravitate morum animum juvenilem consulere, et honorum exhibitione ingenuitatem venustare. Et primo, quidem, se singulis conformans gerebat humilem, et vultus hilaritate et sermonis jocunditate universitatis in se convertit affectum. Eratque de Episcopo suo communis omnium assertio, populum suum e cœlo Dominum misericorditer respexisse, qui novum in terra Danielem suscitasset; dum eis ætate juvenem, moribus senem pontificem direxisset. [Difficile vero fuit per foramen acus camelum transire; ut homo de opulentia et luxu ad majoris affluentiæ delicias assumptus, aliud repente saperet, quo sibi incognitus, gloria humilior et gestu inferior appareret.] Gradui [igitur] suo plerumque tam voluntas quam juventus contraria imperabant; quæ non minus reverentia famæ quam amore justitiæ compescebat. In multis tamen utramque prosecutus est affectionem. Correptus etiam a suis, nonnunquam tanquam [suis] superioribus adquiescebat; [voluptatis deinde subreptio, sub occasione celsitudinis ampliandæ, suggessit de commodo temporali studium gerere, et] paulatim in subditos cupiditatis fræna laxare. Interea egressi sunt de Israel filii iniqui, honoris cupidi, delatores, invidi, [scientes seminare discordiam, animare inimiciciam, fovere rixam,] ore serpentino in aurem susurrantes Episcopi, si quid sinistrum a Priore vel a quolibet fratrum secreto vel jocose dictum fuisset, quo ad iracundiam aut odium eorum moveri potuisset. Secretum quoque Capituli, quod piæ recordationis fundator hujus cœnobii Willielmus sub anathematis interdicto fieri prohibuit, ad ipsum deferebant; et [de] vexationibus, quas ab antecessoribus Episcopis pertulerant, instruebant. Hiis Episcopus fidem accommodans, subito mutatus est; de die in diem austerior apparuit; et a colloquiis eorum, quibus frequenter interesse delectabatur, abstinuit. Nichil vero quandoque gerebatur impune. Multi namque monachorum, qui vel accusationibus vel adulationibus indulgebant, vel Episcopi familiaritate suffulti, Cellarum custodias vel officia aliqua in contemptum Prioris et ordinis, [ut mollius viverent,] usurpabant, divinæ districtionis manum experti, miserabiliter decesserunt.

Defuncto igitur Laurentio Priore, Prioratum accepit Absalon, vir quidem de forinsecis edoctus, sed minus literis eruditus; sub quo nutabant libertates ecclesiæ, dum non esset qui contra Episcopum vocem contradictionis assumeret.* Huic successit

* APPENDIX. XXIX., p. XXXV.

Thomas, consilio fratrum electus, largitatis amator, et temperantiæ cultor. Qui eis reluctari suadentibus, eorum se fidei et juramento committens, probitatem experiri decrevit; et oborta super quibusdam libertatibus, maxime tamen super ecclesia de Alvertona, inter ipsum et Episcopum contentione, viriliter restitit. Fratribus vero, sicut cera a facie ignis, illico timore solutis, et eum sibi in conflictu relinquentibus, violentia Episcopi depositus, cessit; et Farne secedens, [beato, sicut legitur,] fine quievit.

CAP. IV. GERMANUS FACTUS EST PRIOR DUNHELMENSIS.

[MS. Cap. cxi. f. 166 b.]

Post quem, in Priorem provehitur Germanus,* summæ simplicitatis et patientiæ monachus, habens quidem voluntatem resistendi, sed enormi prædecessoris turbatus exemplo, quo minime fratrum confideret auxilio, considerans se ad hoc viribus imparem, et contra tractum fluminis [in]niti impotentem, in patientia fovere [magis] elegit honorem, quam sine fructu temporalem nomini suo adquirere confusionem. Ei tamen Episcopus quasdam libertates a Ranulpho Episcopo deletas sive prohibitas restituit; e quibus quasdam elegit, quasdam ex simplicitate neglexit; quas successor ejus Betramus, scilicet sedem Abbatis in Choro et Capitulo, renovavit; [et] isto demum huic vitæ sublato, idem Bertramus† eligitur, vir bonus et strenuus; cujus præconium est, quod suis temporibus ecclesia pristinis restituta est libertatibus. Episcopus, igitur, nec erga barones neque clericos, in quibus maxime confidebat, veterum statuta servabat. Comperit enim penes eos jam non modicum sui residere timorem, et plurimam mentis inolevisse tepiditatem; ut nec obsibilare vel in occultis auderent; et si quando vultum prætenderet hilarem, et loqueretur [eis] pacifice, tantæ dignationi suæ gratias agerent. Quos amabat, [honoribus et] libertati; quos nolebat, servituti dabat, [vel omnino paupertati mancipabat;] ut quorundam hæreditates et jura videretur in extraneos contulisse, et novis institutionibus antiquas episcopatus leges et consuetudines penitus immutasse. Venientes ad se monachos honorifice semper excipiebat, et dominos vocabat; quo eorum dilectionem non mediocriter obtinebat. De rebus episcopatus

* Appendix. xxix., p. xxxv.
† Appendix. *Ibid.*

multiplicandis et possessionibus dilatandis omnem gerebat sollicitudinem; ut in brevi priores redditus nova adæquarent sive transirent incrementa; quæ non tam suis quam succedentium sibi judicabat usibus profutura. Libertates quoque suas nec Regis nec Archiepiscopi nec aliorum quorumlibet obreptione violari; nec aliquem, qui suæ ditioni subjacebat, vel ejus patrocinio se committebat, impetentium fortitudine passus est conturbari. Erat in omnibus fortunatissimus; et, ad quæcunque gerenda vel adinvenienda direxit animum, ad vot[iv]um prospere succedebant [affectum]. Unde non minus stupendum videtur quam dolendum, in solum cupiditatis devolvi vitium, cui fere universorum suffragabatur gratia morum.

CAP. V. DE OBITU SANCTI GODRICI, ET PASSIONE SANCTI THOMÆ CANTUARIENSIS ARCHIEPISCOPI.

[MS. Cap. CXII. fol. 167.]

Anno pontificatus sui septimo decimo, prioratus Germani VIII, anno incarnatione Domini MCLXX, venerabilis heremita Godricus in senectute bona migravit a seculo; [laudabilis vitæ cursum glorioso fine concludens, suam perpetuo memoriam, piæ conversationis exemplo mundo dereliquit.] Eodem quoque anno pretiosus Domini athleta, Cantuariensis Archiepiscopus, Thomas, [post diutinam et multimodam exilii septennis fatigationem, post miserandam clericorum suorum et consanguineorum, parvulorum etiam ad ubera pendentium et in cunis vagientium, proscriptionem, ad sedem suam sub spe pacis revocatus, quinta natalis Dominicæ die, coram altari, in ecclesia Christi, hostia Christi inter manus, suorum funestis quatuor iniquorum gladiis, plurimo conventu malingnantium civitatem et ecclesiam replente, in corona corruptibili pro corona inmarcessibili, cerebro ejecto et per pavimentum effuso, cæsus est. Solus occubuit, cæteris illæsis, et tamen animo conpassis, plurimum formam Dominicæ imitans passionis, excepto quod in passione socium noluerit habere passionis. Stupendumque vehementer, et perpetuis temporibus memorandum, quantum admissum fuerit scelus in matrem, cum in gremio matris trucidarent filii patrem; et tantæ quidem solempnitatis venustatem impiorum inmanitas polluit: sed ipse eam suo cruore perfundens, amplioris gloriæ claritudine illustravit.] Eo vero, priusquam talia fierent, adhuc pro debito pastoralis officii exulante, episcopus Dunhelmensis, sicut universi pene per Angliam co-episcopi, eo quod contra iniquas prævari-

cationes et inauditas regis Henrici II. constitutiones divinis legibus [*adversas?*] non obstiterint, sed magis eas juramento suo firmaverint, suspensionis sententiam accepit. Sed interveniente pro eo eodem Archipræsule, quia multo fuerat innocentior, absolvi promeruit.

CAP. VI. DE GUERRA INTER HENRICUM SECUNDUM REGEM ET FILIOS SUOS.

[MS. Cap. CXIII. fol. 167 b.]

Elapso vero post hæc biennio, Henricus, regis Henrici secundi filius, alius Absolon, surrexit in patrem, [et superba de regno inter eos oriebatur contentio. Vivente namque patre, et coronationi assistente, omnes regni optimates fidelitatis sacramenta filio jampridem præstiterant. Divisumque est cor populi, et, imminente desolationis miseria, multiplicabantur mala in terra, dum alii filio, alii patri adhærerent. Erant qui hæc ad purgationem facta dicerent, dum in ultionem sanguinis justi, ut putabant, contingissent. Capto vero rege Scotiæ Willielmo, cum incaute circa Alnewyk exercitum duceret, et, quod tutissima res est, non timeret, et miserandas cedes circumquaque Scottorum rabies exerceret, omnes corde dissoluti sunt, quia prælio quieverint præ timore. Factumque est ut divina pietas non tam pro rege humiliato videretur deçertasse, quam gemitus pauperum et ecclesiarum desolationem, quæ filiorum sanguine madebant, miericorditer prospexisse [*ita*]. Capti namque sunt, qui filio manus dederant, et alii vitam in tormentis deposuerunt, alii in carcere occisi, alii hereditatum et rerum suarum gloria privati sunt; alii subversis oppidis suis, terras pecunia redimerunt. Defunctus est etiam rex Henricus junior, quem antea pater in confederationem asscivit, et pacem patri et regno cum dolore dereliquit.] Fuerunt autem qui contra episcopum Dunhelmiæ animum Regis concitarunt, eo quod diceretur in occulto Regi Scotiæ concessisse, dum liberum ei per fines suos transitum tribueret, et nullam resistendi similitudinem exhiberet; et ipse in immensam pecuniæ quantitatem punitus est.

CAP. VII. DE ORNAMENTIS QUÆ HUGO EPISCOPUS CONTULIT ECCLESIÆ DUNHELMENSI.

[MS. Cap. CXIV. fol. 168.]

Antecessorum studia, qui ecclesiam construxerant, et multa ad decorem et munimentum illic contulerant, abprobans, diligentiam æmulari studuit, a quibus documenta probitatis accepit. Novum ergo ad orientalem ejusdem ecclesiæ plagam opus construere cœpit. A transmarinis partibus deferebantur columpnæ et bases marmoreæ. Cumque plures, nec sine ipsorum periculo, fatis intercedentibus, admitterenter magistri, et tot haberet principia quot magistri, sumptibus copiosis in operarios inpensis, et muris in aliquam vix altitudinem erectis, in rimas tandem deisceret, manifestum dabat[ur] inditium id Deo et famulo suo Cuthberto non fuisse acceptum. Omissoque opere illo, aliud in occidentem inchoavit; in quo muliebris licite fieret introitus; ut quæ non habebant ad secretiora sanctorum locorum corporalem accessum, aliquod haberent ex eorum contemplatione solatium. Fecit etiam in ecclesia coram altari tria ex argento baccilia, cum unciis suis argenteis, cristallis mixtim insertis, dependi, in quibus lumina die noctuque perpetuo ardentia, ob venerationem sancti patris Cuthberti et reliquiarum, lucerent; alia quoque in circuitu altaris ad instar coronæ super candelabra poni, quæ majoribus solempniis accensa, ecclesiam suis fulgoribus irradiarent; ad quorum defectus omnes in futurum evacuandos eis inveniendis redditus constituit, certo termino percipiendos; feretrum quoque ex auro et argento, in quo ossa Venerabilis Bedæ presbyteri et Doctoris ferre decrevit, ex studio artificum tanta diligentia compositum, ut quid magis in eo præstet, opus an decor, [attrectantibus] merito veniat in dubium. In ornamentis vero, cruce scilicet et calice, pariter ex auro, et aliis, quæ alibi scripta habentur, famam melius exornavit; illud semper in corde recogitans Daviticum, *Domine, dilexi decorem domus tuæ*, [*et locum habitacionis gloriæ tuæ.*] Præterea Hospitale de Schyreburne construxit, et elefantiosos in episcopatu suo circumquaque collectos, ibidem instituit, aptisque eorum usibus habitaculis ampliavit; et ne quid sollicitudini caritatis deesset, ad eorum perpetuam sustentationem [et nonnullorum susceptionem] terras et ecclesias concessit et confirmavit. [In geminum creditur esse bonum, quod et pauperum necessitatibus liberrime prospexit, et societatem immundorum a cohabitacione mundorum

[segregavit]. Fecit pontem de Elvete, et Burgum similiter; quem postea monachis, eo quod juris eorum esset, cum libertatibus suis integre resignavit. Murum quoque a porta aquilonari usque ad australem novum fecit. In ædificiis quoque eandem habebat instantiam; nec in qualibet rerum pensabat erogatione sive dispersione dispendium; dum omnia vel [ad] ejus voluntatem explerent, vel parerent laudem. In castello itaque Dunhelmiæ ædificia, quæ primis episcopatus sui temporibus flamma consumpserat, renovavit; et castellum de Northam, quod munitionibus infirmum reperit, turre validissima forte reddidit. Apud Alvertonam etiam firmavit opidum, impetrato a Rege ut inter adulterina, quæ tunc sparsim per Angliam destrui jubebantur, hoc solum privilegium integritatis optineret; quod Rex tamen postea mandavit everti, et solo funditus æquari. In aliis quoque locis suis, quæ vel raritas sive vetustas [domorum] minus honestati vel episcopali susceptioni fecerat idonea, habitacula diversa, et in sullime erecta, construxit; maximum hoc esse genus æstimans probitatis, nullam [horum] posteris occasionem reliquisse sollicitudinis. [Neque minoris gloriæ sunt, quæ nativitas, vel naturæ bonitas impressit, quam quæ dignitatis accidentia concessit. Ingenuitatis imperium ad se fortunæ coegit obsequium.] Erat vir consilii, temperantiæ cultor, et amator prudentiæ, probitate edoctus magistra celsitudinis culmen appetere, æquales honoribus transcendere, societatem omnium libertatis prærogativa transire, et contra insurgentes potentias rigoris frontem erigere. [Ab initio crevit secum prudentia, a mane usque ad vesperam cum illo disponens universa.] In omnibus ita compositus, ut nec veste intuentem offenderet. Divitiis sociabat audaciam, scientiæ eloquentiam, ut et, utraque munitus, obloquentium linguas retunderet, et virtutem elideret adversam. Cumque innumeros pro tuenda libertate ecclesiæ sustineret congressus, præclaros semper nomini suo titulos reportabat illæsus; adeoque justiciæ in tuendis zelum et nobilitatis in amplianda gloria exercebat ingenium, ut multorum in se livorem excitaret, qui [mentis] fortitudinem dicerent fuisse tyrannidem, et copiam elationem.

CAP. VIII. DE CAPTIONE SANCTÆ CRUCIS.

[MS. Cap. cxv. f. 169 b.]

Anno ab incarnatione Domini millesimo centesimo octogesimo septimo, terram Ierosolimitanam Paganorum incursus magna ex parte obtinuit, [et inimicorum crucis Christi gladius devastavit. Quod, cum ad notitiam domini Papæ pervenisset, ex loci sui consideratione ad studium pietatis et virtutis exercituum catholicorum corda cupiens erigere, ob subventionem Dominicæ hereditatis, ipso inspirante Domino, sacræ peregrinationis hortabat arripere iter. Unde non solum Reges et Principes, sed et Episcopi et cæteri gradus ecclesiastici, ad novam se militiam accingebant; optimam capessam de salutis forma ducentes, in tanta rerum necessitate de capitibus adversariorum Christi piæ placationis sacrificium offerre. Interea, per regnum Angliæ, Episcopis, Abbatibus, Comitibus, Baronibus, clericis et laicis, regio statutum est edicto in singulis provinciis, singulorum omnium rerum habitudinem districtius inquiri, et scito sub attestatione fidelium precio, omnem decimam quam etiam Saladini nuncupant, per ministrorum sollertiam in regales thesauros recolligi. Hoc ex ratione discretionis indulto, ut si qui Episcoporum vel aliorum quorumlibet clericorum sive laicorum proficiscendi votum haberent, et propositum exempli statuerent; tam suam, quam subditorum suorum decimam, in suæ necessitatis subsidia perciperent. Factumque est, ut, dum in hujus scrutineo, quod ob honorem Domini et animarum redemptionem promissum fuerat, modum pietatis excederent, Dominum in plurimorum cordibus nimiis exactionibus infligerent. Difficile quoque fuit ad commodum salutis ea posse converti, quæ de radice cupiditatis exorta, nulla constitit pietatis auctoritate fulsiri.] Episcopus vero, cruce suscepta, horum exemplo animatus, non modicam a suis pecuniam extorsit; fecitque sibi naves pulcherrimas, quarum se firmitati et suos, necessaria quoque et arma deferenda tutius crederet, ollasque coquinarias et vasa diversa ex argento, sedile quoque argenteum mirandi operis et decoris; ut majorum Episcoporum sive Ducum gloriam superaret.

CAP. IX. HUGO DUNHELMENSIS EPISCOPUS FACTUS EST COMES NORTHUMBRIÆ.

[MS. Cap. cxvi, fol. 170.]

Rege interea Henrico humanis rebus exempto, Ricardus filius ejus ei in regnum successit: cujus coronationi Londoniæ, III non. Septembris, Episcopus interfuit; quem Rex in tantæ familiaritatis et dilectionis gratiam asscivit; ut patrem nomine veneraretur, et filiali coleret affectu, nec aliquid in regno suo sine ipsius arbitrio statui vel disponi permitteret: curamque regni ejus prudentiæ et fidei, donec a peregrinatione reverteretur, committeret. Deditque ei Comitatum Northumbriæ, et Sathbergiam,* cum pertinentiis suis, et carta sua confirmavit, pro undecim mille libris; ita tamen quod Northumbriam in vita sua teneret; Sathbrigiam autem jure perpetuo possidendam, tam in suos, quam succedentium episcoporum usus, perseveraret. Versumque est omnibus in miraculum, videre Episcopum gladio militari accinctum, de veteri Episcopo novum Comitem factum. Honoris vero ipse gaudebat augmentis; missisque Romam nuntiis, trium annorum inducias peciit [et accepit]; et postmodum penitus a voto peregrinationis impetravit absolvi.† Rex igitur de terra Syriæ revertens, a Duce Ostriciæ captus, et Imperatori venditus, legatariis in Angliam directis, mandavit suæ liberationi celerius et uberius ab omnibus subveniri; aurumque et argentum ecclesiarum et vasa sancta, vel eorum redemptionem, ad se transmitti. Episcopus, autem, ecclesiam Dunhelmensem nullam volens sustinere diminutionem, quam novis semper decoris optabat incrementis proficere, thesaurum datum centum marcis redemit, et illibatum loco muneris ecclesiæ restituit; misitque Regi duo millia libras argenti; quæ ille minus gratanter excepit, eo quod censeret modicum præstitisse, quem sub obtentu liberationis suæ immanes copias didiscerat adunasse. Inter tam multiplicium tempestatum vicissitudines constructione ecclesiæ de Derningtona non destitit; in qua, clericis constitutis, ordinem qui olim in Dunelmo fuerat renovare decrevit. Aliam quoque, quidam, de Giseburniæ professione egressi, prope Dunhelmum in parochia monachorum fundaverant. Monachis, contra, id ægre ferentibus, et, ne quid in [eorum] præjudicium attemptarent, prohibentibus, Henrico de Puteaco, filio Episcopi,

* Appendix. xl. xli. xlii. † Appendix. xliv.

patrocinium eis advocationis præstante, operi nihilominus operam dabant. Videbatur hiis Episcopus assentire; dum querelas monachorum ad ipsum frequenter delatas non admitteret; sed objecto nullum [inde] eis nasci posse libertatis sive possessionis dispendium, permissione simulata præteriret. Amisso igitur Comitatus officio, Sathbergeam revocare satagebat; ad cujus desiderii effectum magis censum quam meritorum sive precum, more solito, profuturum sciens esse suffragium, II mille libris ob ejus restitutionem oblatis, Regis animum emollivit, qui et literas et verba amica[bilia] Episcopo direxit. Ex quarum dulcedine magni jam de spe et fiducia exultationis et gaudii inerant conceptus; ignorante Episcopo quos ei fructus proximæ tribulationis parturiret occursus.

CAP. X. DE OBITU HUGONIS DUNHELMENSIS EPISCOPI.

[MS. Cap. CXVII. fol. 170 b.]

Itinere namque versus Curiam arrepto, subita eum apud Crecam, quam de cœna hesterna obortam [autumabant,] subrepit ægritudo; quam cotidianis, quousque Donecastriam veniret, dolorum fovebat augmentis. Ubi, cum ulterius equo præ molestia progredi non posset, Houedene navigio devectus, crebris anelitibus ad exitum urgeri cœpit; interque corporales angustias, quas perferebat, peccatorum quoque recordatio conscientiam ad pœnitentiæ lamenta salubriter compungebat. Monachis autem terras et libertates, quas eis abstulerat, restituit; et hiis villam de Neutona, quam propriis sumptibus emerat, adjecit, et carta sua confirmavit. Hæreditates quoque et jura, quibuscunque in Episcopatu abstulit vel minoravit, singulis restitui [cum] debita redintegratione mandavit. Jussit præterea Regi II mille marcas, quas pro Sathbergia et aliis dignitatibus promiserat, solvi: adeo de profectibus successorum sollicitus, ut cum moriente, quam in honoribus adquirendis semper habebat, dilectio [quoque] non moreretur ecclesiæ; id sibi perpetuam conferens in laudem, quod in usum cæteris cederet temporalem. Sedit annis XLI et mensibus II et IIII diebus, et episcopatu optime administrato, senex et plenus dierum excessit, feria VI, V. non. Martii, anno ab incarnatione Domini MCXCIIII. Corpore ejus Dunelmum delato, et nondum sepulto, Hugo Bardolvi saysavit castellum in manu Regis, domini sui. Opidani vero claves ad loculum beati Cuthberti ponentes, ei, tanquam summo defensori, omnem resignabant curam, cui ipsi permitteret deinceps optin-

endam. Milites [ergo] memorati Hugonis, ut eis darentur, a monachis postulabant; protestantes seipsos recepturos ad honorem sancti Confessoris, nec ob periculum sed [ad] commodum juris eorum, et conservandæ libertatis.

CAP. XI. DE RANULFO DE GRIMESBY.

[MS. Cap. cxviii. fol. 171.]

Illis autem id quidem eis licere permittentibus, dare tamen nolentibus; quidam, qui majori potestate alios videbatur excellere, humiliter accessit, et claves de feretro [ir]reverenter tulit; sed non impune. Cum enim extra januam ecclesiæ paululum processisset; cœpit subito vehementi corporis æstu fatigari, et ferro in manibus calescente, novitate rei [attonitus] in timorem converti. Gressuque trementi sub celeritate reversus, eas, unde tulerat, projecit, nec tamen præsumptionis pristinæ pœnam taliter evasit. In domo namque sua, in provincia Lyndissy, subita correptus ægritudine, in insaniam quoque incidens, miserabiliter coram oculis suorum dicitur interiisse. Possessiones interea Episcopi et oppida ballivi Regis occupabant; qui primo Hugoni Bardolf, deinde Archidiacono Herfordensi, novissime Ricardo Briwere et Gilberto filio Raynfridi Episcopatum commisit. Qui cum sibi vicissim succederent, et singulis fere mensibus novos in custodiis præpositos instituerant; illi, commodis suis ardentius insistentes, ex alterna mutatione provincialibus mala innovabant. De thesauris Episcopi diligentius inquirebant; et non solum familiares et Officiales Episcopi, sed eos etiam, qui nullius familiaritatis* fuerant astricti, si aliquid abundantius videbantur habere, regii auctoritate imperii ad solvendum cogebant. Nonnulli quoque provincialium, hiis, quæ Episcopus de restitutione [eorum] mandaverat, innitentes, in ea [et] quæ sui juris erant, minus consulte irrumpentes, in misericordia Regis propriæ laqueo temeritatis sunt innodati, nec tamen propositi sui desiderium consecuti. Monachi vero, nondum aliqua horum inquietudine pulsati, suæ propensius satagebant prospicere quieti: directique sunt monachi, qui literas tuitionis et confirmationem libertatum a Rege impetrarent. Ab eo autem minime super his merebantur audiri; eo quod apud† monachos pecuniam Episcopi esse reconditam, jamque ab eis

* Wharton supplies here the words *vel officii gracia*

† Apud and sed are generally written with a "t" in the MS.

electionem factam, accusantium livor fecerat intelligi. Adhærebant enim Regi quidam Episcopo amantissimi quondam; qui in hoc tam suam liberationem quam rerum suarum salutem constituebant; si neque clericum neque laicum præterirent, quem suæ perditionis malignitate non tetigissent. Unde plerique injustis vexationibus aggravati, multa denique rerum suarum dampna sunt perpessi. [Rex itaque, quod in supradicto gestum erat, cognito, indignationem animi, quam erga monachos concepit, timore magis quam amore delinitus, compescens, dicebat stultum esse, et ab humana alienum ratione, contra sanctos Dei bella suscipere. Ministri quoque ejus, eodem exemplo territi et perturbati, nullam eis molestiam a suis paciebantur inferri.] Prior, vero, Archiepiscopo Cantuariensi accusatus, ei apud Eboracum occurrit, super hiis quæ ei objiceret responsurus. Cumque Archiepiscopus decem libras argenti ab eo exigeret, et ad solvendum commoneret, Prior tam suam quam fratrum innocentiam purgabat; et in amicitiam Archiepiscopi non mediocriter admissus, literas ab eo ad chohibendam regalium, si qua oriretur, violentiam impetravit. In illo tempore idem Archiepiscopus, Apostolicæ sedis legatus, apud Eboracum concilium celebravit; et Prior locum Dunhelmensis Episcopi, id est dextram Legati in concilio et in prandio, ægre id ferentibus decano et plerisque Eboracensis ecclesiæ majoribus, obtinuit.* Monachi denique in antiquam ecclesiæ missi libertatem, ecclesias vacuas dabant, et reditus augebant, et in omnibus suæ dignitatis vigorem exercebant.

CAP. XII. DE ELECTIONE PHILIPPI PICTAVENSIS.

[MS. Cap. cxix, fol. 172.]

Missi sunt præterea monachi, qui Regis animum super electione Episcopi consulerent; quos ipse de quodam familiari suo, domino Philippo Pictavensi, humiliter convenit; multas amicitias et libertatum confirmationes pollicens, si hanc [de eo] fratres voluissent. Quo ipsi audito, eundem [*tam*] propter eximiæ honestatis et probitatis, quam de eo acceperant, opinionem, quam conceptam de regia promissione fidutiam, in capitulo suo elegerunt, II. non. Januarii. Unde Rex mirabili exultatione re-

Marginal Note. "Nota quod Bertramus Prior in dextra Legati sedit in Concilio Eboracensi." There are in the MS. numerous marginal notes of this nature, to attract the attention of the reader.

pletus, gratias eis egit: et domum Dunhelmensem in protectione sua suscipiens, libertates, prout postulaverant, confirmavit. Constructionis interea Monasterii apud Bacstanforde impatientes monachi, canonicos in causam vocaverant; et usque ad ejectionem eorum, tam literis apostolicis quam juri suo et prudentiæ innitentes, nec expensis nec labori parcentes, institerant. Henricus denique de Puteaco, pœnitentia ductus, veniam a Priore et [suis] fratribus suæ præsumptionis expeciit, et [cum eis] in concordiam sub hac forma pacis rediit. Concesserunt prædicti Prior et monachi eidem Henrico locum suum de Finkehale cum pertinentiis suis; quem idem Henricus super altare beati Cuthberti in elemosinam optulit, et ecclesiæ in perpetuum libere possidendam cum omnibus rebus et possessionibus, quas in usus canonicorum prius contulerat, concessit et confirmavit; [sc. ut illic ecclesiam coustrueret, et Conventum monachorum institueret.*] Elegit[que] Priorem de ipsis fratribus, cum consensu Prioris et capituli, Thomam, scilicet, sacristam Dunhelmensem; qui, adhibitis sibi aliquibus fratribus, eundem locum regendum suscepit, anno ab incarnatione Domini MCXCVI. Eodem anno obiit Burthardus Archidiaconus Dunhelmensis, VIII idus Decembris, qui dudum ex promisso Regis [episcopatum] optinuisset, si tamen regiæ voluntati, dato quod petebatur argento, satisfacere voluisset.

Electus igitur Dunelmensis Romam profectus, a Papa Cœlestino consecratus est, XII kal. Maii, anno [ab incarnatione] Domini MCXCVII.† Nec tunc quidem monachi a livore malignantium tuti esse poterant. Proprium est enim hujus ecclesiæ, decedentibus Episcopis, primos impetus de suorum inpudentia præsentire. Erant, enim, qui eorum æmularentur quietem et fortunam, [ymo Deitatem indignarentur adeo fuisse propiciam;] usique Haimerico Archidiacono, ejusdem Episcopi nepote [tanquam instrumento] mediante, venenum suæ malitiæ mollibus auriculis infuderunt; suggerentes Episcopo, qui spem senectutis innocentiam promittebat, monachos quasdam libertates usurpasse, quas temporibus prædecessorum suorum nullius eos ætas meminerit percepisse. [Ignorabant quod licet oppressis onus ab humeris excutere, quociens oppressoris manum constiterit effugisse. Favorem summo opere affectabant.] Horum falsitatis assercionibus Episcopus assentiens, cervicem erexit, et a clericis eorum auxilia et vacantium ecclesiarum custodias et donationes exegit; et quas ipsi vexationes illicitas dicebant, ipse libertates suo juri debitas asserebat. Cumque eos minis et terroribus appe-

* This part of the paragraph is placed in the margin of the MS, in a coæval hand.

† APPENDIX, No. XLVI.

teret, nec privilegiis ecclesiæ fidem daret, illi, existentes in consiliis unanimes, libertatibus viriliter incumbebant, [et jactantes cogitatum suum in Domino, auxilium postulabant e cœlo]: adeoque prudenter persecutionem patris excipiebant, quod et humilitatis obsequium exhiberent, et tamen integritatis suæ gloriam non amitterent. Hiis malorum incendiis de ecclesiæ de Elvete major contentionis succrevit occasio.

CAP. XIII. DE [PRIMO INITIO] DISCORDIÆ INTER PHILIPPUM DUNHELMIÆ EPISCOPUM ET MONACHOS.

[MS. Cap. cxx, f. 173.]

Post decessum magistri Ricardi de Coldingham, fratres in ea intromissi hostia jam clauserant. Torquebatur itaque animo Episcopus, [et] hoc in suam deducens ignominiam, tantam iræ concepit vesaniam, quod ecclesiam videretur convertisse in carcerem, dum custodiam arm[at]orum circumponeret, ignem et fumum hostiis et fenestris adhiberi præciperet, cybum inclusis inferri, ut vel fame cederent, prohiberet. Hæc omnia monachi perferebant; [jam] jamque, in patientiæ suæ gloriam, omnium, qui convenerant, aut hæc audierant, animos ad compassionis acerbitatem converterant. Videns denique Episcopus, quod ejus instantia non proficeret, et constantia fratrum indefessa non deficeret; ne pudoris vitio videretur affectus, sed magis studio pietatis attractatus, eandem ecclesiam eis in usus perpetuos concessit, et episcopali auctoritate roboravit; siluitque contentio, [scilicet exterior, quia adhuc interius] se mutuo suspicionis stimulo compungebant.

[CAP. XIV. RICARDUS REX ANGLIÆ INTERFECTUS EST.

[MS. Cap. cxxi, f. 173.]

[Interea, anno Dominicæ incarnationis M°C°XCIX°, episcopatus Philippi III°, Ricardus Rex Anglorum, in obsidione oppidi de Chaluz inopinate quadrato transfixus, cum aliquot dies superviveret in doloribus, et Johannem fratrem suum in Regem sibi substitueret, mortem demum sociavit muneribus. Cepitque Episcopus aliquantulum timere, et minus timeri; quia tota

[virtus ejus ex metu Regis perpendisse putabatur, licet in occultis plerisque minoris antea reverentiæ et dilectionis haberetur. Coronatus est igitur idem Johannes, cognomento *Sine Terra*, apud Westmonasterium, eodem anno, in Ascentione Domini, xv kal. Junii; in quo completum esse asserunt illud Merlini eloquium de aquila rupti fœderis dictum, "Tertia nidificatione gaudebit, et iterum principium ejus vagum erit." Tres nidificationes aquilæ esse exponunt tres Reges, qui de Alienora processere; prima nidificatione gaudebat in Henrico juniore, secunda in Ricardo, tertia in Johanne. Cujus principium erat vagum, quia, defuncto fratre, ab omnibus pene dubitatum est utrum idem, vel Arthurus, fratris sui Gaufridi filius, assumeretur ad regnum.]

CAP. XV. DE MORIBUS PHILIPPI DUNHELMENSIS EPISCOPI.

[MS. Cap. cxxii, f. 173 b.]

[Hiis adjicere libet quæ novorum tumultuum parturivit incursus; quibus, in futuris temporibus, qui in Ecclesia Dunhelmensi fuerint successores, ad præclaram unanimitatis excitentur semper et animentur fortitudinem; et magis eligant in adversis, mutilatis membris et rebus, cum salute libertatum liberi gaudere, quam sub periculosa corporum fide incerta temporum quiete mutilatis libertatibus serviliter quiescere.] Novas itaque modos adversandi Episcopus excogitavit; quibus tam monachis quam provincialibus habebatur infestus. In operum etenim inconstantia, oris et animi, plurima inesse videbatur dupplicitas. Nam si quid ab hiis, ut putabat, in contrarium ageretur, rerum spoliationes, corporum inclusiones, ex iræ vehementia, qua regebatur, jubebat inferri. Sed etiam querela ad ipsum delata, [cum] ignorantia [innocentiam] prætendit; ac si diceret feci, et non feci. Et licet aliquam in responsis invenirent consolationem, perfectam minime reportabant restitutionem. Hæsitabant singuli, quid potius ad pacem suam expediret, cum conqueri in malis non profuisset. Alii ad episcopalem amicitiam et familiaritatem, [in] muneribus vel adulationibus sive accusationibus indulgentes, se transferebant. Plerique barbari, indignantes dominium ex animi virtute, si coadjutorum brachio fulcirentur, resistere decernebant. Nonnulli, propter rem transitoriam, judicabant meliorem esse tolerantiam. Literas etiam a Sede apostolica impetraverat; quarum auctoritate officialium

monachorum et rerum dispositionem cum jure Abbatis exigeret. Quæ cum in Synodo legerentur, Prior appellationem, quam jampridem fecerat, renovabat; et se gradumque suum et ecclesiæ statum sub protectione summi Pontificis constituens, literas illas nullum allegabat optinere vigorem, quia ex suggestione falsi apostolicam corrupisset sanctitatem. Ferebantur præterea in Episcopum a fratribus verba contumeliosa, quorum exagitatione stimulatus, quendam fratrem baculo percussisset, nisi quidam, objecta manu, cohibuisset. Et ita quidem in contentionibus soluta est Synodus in die mala.

CAP. XVI. DE GRAVAMINIBUS, QUÆ PHILIPPUS DUNHELMENSIS EPISCOPUS CONTULIT MONACHIS DUNHELMENSIBUS.

[MS. Cap. cxxiii, f. 174.]

Die sequenti rogabant fratres, ut libertates ecclesiæ audiret. Et cum ex parte lectæ fuissent, clamore rumpens silentium, prohibebat in lectione processum; et surgens, cum furore recessit; ingentem omnibus incutiens metum, ne aliqua ex his Priori et monachis detrimenta provenirent. [Concussa in hiis tempestatibus ecclesia; et quasi in medio mari fluctuante Petri navicula, dormire credebatur Jesus, dum ad clamorem pauperum non surgeret, neque imperio ejus tranquillitas fieret. Erat tunc vox fratrum excitantium in orationibus Dominum. "Domine, salva nos," sed non adeo trepida ut dicerent "perimus," sed "ne pereamus." Cumque Prior vidisset ventum validum comminationum venientem, non timuit; sed de fide fratrum et soliditate quasi connavigantium certus, nec subversionem nec submersionem metuens, quamlibet adversitatem reputabat in gloriam, dum gloriosam pro causa ecclesiæ certandi sumpsisset materiam.] Directis igitur Prior ad Sedem Apostolicam nunciis, curiam Regis, aliquod futurum ex regia bonitate autumans auxilium, adiit; a quo et benigne susceptus, et in tantam gratiam accitus est, quod ad petitionem suam inclinatus, dominus Rex non solum libertates ecclesiæ confirmaret, verum etiam datis ad omnem vicecomitatum literis, eas publice audiri et firmiter observari præciperet. Episcopus vero Regem pecunia flectere moliebatur; [sed, sicut scriptum est, "Dominus munera Abel gratanter accepit, et ad munera Caym, licet plura fussient, non respexit.] Hæc ergo majoris odii fomitem ministrabant. Epis-

copus enim, impetum animi cohibere impatiens, ad manifestas vexationes in monachos exercendas, quas breviter transcurro, se convertit. Posticum, itaque, qui ad molendinum ducebat, ne quid ad sustentationem inferretur, lapidibus obstruxit; piscariam novam confregit; furnos in Elvete subvertit; stangnum sancti Godrici apud Finchale dissolvit; portam aquilonalem, ne ingredientibus vel egredientibus libere pateret, obserari mandavit; aquam, quam a longe in planitiem castelli fratres conduxerant, in castellum transverti fecit. In averia quoque monachorum inmani crudelitate grassabatur, reputans quæ fecisset bestiis intulisset et monachis. Adjicitur et hoc. Priore et fratribus in capitulo constitutis, pulsans ad ostium claustri, sibi et suis petebat ingressum; quem, quia fratres omnino denegassent, sententiam anathematis in Priorem tulit; mandans fratribus ne ei communicarent, sed penitus devitarent. Instante etiam festo depositionis beati [patris] Cuthberti, tantæ diei reverentiæ non deferens, [sed quo magis letitiam populi et divini obsequii honorem perturbaret excogitans], misit clericos et laicos, multitudinem copiosam; qui, ne Prior celebrare præsumeret, episcopali authoritate prohiberent; et, quantum possent, si id ageret, impedirent; ne etiam, eo celebrante, monachi responderent, et ne clerici vel laici, pœnam transgressionis interminans, assisterent. Quo accepto, Prior hiis se minime assensurum constanter respondit; et sacris vestibus [sicut decet sacerdotem] indutus, comitantibus nonnullis fratribus, ad altare processit; injungens hiis qui sui erant, quamlibet enormitatem eo die adversarii exhiberent, non resistere; sed etiamsi ipsum raperent, si extra ecclesiam ejicerent, si ad castellum traherent, patienter sustinere. Factaque coram altari oratione, et officium missæ choro imponente, laici, et quod dictu nefas est, clerici, et quod hiis inhumanius est, etiam presbyteri, ad altare irruerunt, et funestas manus in linthiamina altaris injecerunt. Illisque trahentibus, et monachis ex adverso retrahentibus, in conspectu omnium flebile repræsentabant spectaculum. [Et ita illis in trahendo certantibus, accurrit] dominus Honorius, vir discretus, Richemundiæ Archidiaconus, immanitatem impiorum arguens, et populum manifeste docens, quod in hiis omnibus Episcopus graviter deliquisset, nulla auctoritate suffultus; cum Prior ecclesiæ a jurisdictione episcopali se per appellationem absolvisset. Erantque [quam]plures, qui ad lacrimas vehementer compungerentur, et tanto gravius affligerentur, quod ad ultionem ex loci reverentia accingi non possent. Mulieres etiam, quæ foris stabant, audientes quæ intus fiebant, maledicta in Episcopum, [quæ proprie arma sunt feminarum,]

congerebant [et, quasi ad excitandum Dominum, qui in navicula sua dormiebat, muros ecclesiæ pungnis et lapillis verberabant.] Non sunt similia retroactis temporibus in ecclesia Dei perpetrata; exceptis hiis quæ in domino Cantuariensi leguntur impleta. Recedentibus igitur universis de ecclesia, exceptis paucis, monachi divina mysteria libere prosequentes, et ad finem celebrius solito perducentes, reliquum diei in gaudio et exultatione duxerunt. Tertio post hæc die, Episcopo ecclesiam intrante, dicebatur a quibusdam quod altare decrevisset jam subvertere. Sed non ita contigit. In vi tamen et virtute obedientiæ interdixit monachis, ne in eo canerent. Et quidem in hiis omnibus magnum aliquid se egisse arbitrabatur, monachis id fere pro minimo habentibus, qui ex oppressionibus et contumeliis nascituram tempore suo segetem sperabant consolationis. [In majorum enim plerumque malorum æstu et supremo exspirantis fidei hanelitu, ubi humanæ subventionis penitus desperantur subsidia, inopinata mirabiliter salute occurrit pietas Divina, et cum quisque suorum ceciderit, manum ne collidatur subponit.] Quamplures igitur religiosi, et viri periti, [quos divinus impleverat amor vel timor,] metuentes ne periculosa esset actio, pacem inter dissidentes reformare satagebant. Sed dum ad suæ partis defensionem utrique vigilanter incumbebant, id sine sui juris periculo fieri posse non credentes, consiliis minime adquiescebant. Ad instantiam tamen pie consulentium, in amicabilem demum concordiæ formam convenerunt; et sedata undique [ventorum et fluctuum, id est, verborum et tumentium cordium] procella, [imperante Domino, qui jam a sompno excitatus putabatur,] facta est tranquillitas magna.

CAP. XVII. DE TERTIIS DECIMIS.

[MS. Cap. cxxiv, fol. 175. b.]

Interea regio per regnum Angliæ promulgatum est edicto, tam a monasteriis quam ecclesiis tertiam decimam exigi, et quosque reluctantes ad solvendum laica violentia compelli. Venerabilis vero Archiepiscopus Eboracensis Gaufridus, ecclesiasticæ libertatis statum nutare conspiciens, et manum sublevationis apponere cupiens, solvi a suis prohibuit, et solventes anathematis interdicto supposuit. Cumque clerici, regio prævalente metu, solutioni instarent, et voluntati res non cederet, Gallias secessit,

et pro domo Domini spontaneum exilium subiit. [Ortæ sunt etiam in ecclesia Cantuariensi dissentiones et scismata super electione Archiepiscopi, dum monachi priorem electionem, quam de Suppriore suo fecerant, fœde relinquerent; et in aliam personam, regio corrupti favore, fœdius transmutarentur. Romam igitur ex mandato domini Papæ venerunt, acceptis a Rege trescentis libris in expensas; portantes domino Papæ literas ipsius patentes sub hac forma; ut quem illi tresdecim monachi eligerent, dummodo de Anglia, ipsum reciperet Archiepiscopum. Expositaque coram domino Papa electionis forma, neutrum approbavit; non Supprioris, quia odiosus erat Regi et regno, non enim Johannem Northwicensem, quia insufficiens oneri tanto. Jussique sunt ut se in tres partes dividerent, et de novo electionem facerent. Quorum prima pars iterum Suppriorem; secunda, scilicet illi tresdecim, Northwicensem; tertia magistrum Stephanum de Langetona elegerunt: sed dominus Papa Suppriorem et Northwycensem cassavit. Inter hæc, monachi pedibus apostolicis prostrati, de juramento quod Regi præstiterant absolvi postulabant. Quorum ille temeritatem, quod Regi terreno fidem fecissent, dure corripiens, absolvit eos; et pœnitentia injuncta, jussit eos ut simul irent, et quem vellent de se eligerent. Jam tunc ad partum viperea prorumperunt seminaria, dum corda tumentia venenosa dissecaret invidia. Hoc enim ab eis agebatur, ut alter alterius promotionem non pateretur. Elegerunt sibi magistrum S. de Langetona, quem dominus Papa gratanter suscepit; et in die Sanctæ Trinitatis, ad honorem ejusdem Sanctæ Trinitatis, in Archiepiscopum Cantuariensem consecravit. Et quidem hoc se monachi ad pacem sibi et libertatis vigorem fecisse arbitrabantur; sed Rex Angliæ in præjudicium suæ dignitatis et consuetudinis regni factum reputabat. Unde monachos de ecclesia Cantuariensi, expulit, et omnes possessiones eorum confiscatæ sunt.]

CAP. XVIII. DE INTERDICTO IN ANGLIA.

[MS. Cap. cxxv, fol. 176.]

[Quorum electioni et dispersioni dominus Papa ex compassione condescendens, eundem Regem, tam ad Archiepiscopi susceptionem, quam eorum revocationem crebro commonuit; nunc oleo blanditiarum demulcens, nunc vinum comminationum infundens.* Eo autem ad consilium medici magis ægrotante, et animæ suæ curam negligente, sicut in totam terram Ægypti Moyses tenebras induxit, ipse per totam Angliam interdicti nebulam aspersit; quatinus ex universali plaga plagam suam melius intelligeret, et ex suorum dolore disceret condolere. Induratumque erat cor ejus, et majori in ecclesias et ecclesiasticas personas insania ferebatur; ut jam rebus ecclesiasticis laici præessent, et jura sacerdotum in abusus suos converterent. Uxores presbiterorum, clericorum, personarum, ad publicas turpitudines requirebantur; nisi eas immensa pecuniæ multitudine redimerent. Agebant omnimodis ministri Sathanæ ut dominum Papam ex contumeliis ecclesiæ ad favorem sub obtentu pietatis inclinarent, et sententiæ vires evacuarent. Ipse vero animo adamantino restitit, dicens se facilius posse occidi quam vinci, nec poterant manum extentam avertere, nec stimulum pungentem retundere. Videre [*ita*] tunc miseria sublata est gloria domus Domini et immutata est species decoris illius. Nudata stabant altaria et lugubrem desolationem præferebant; non assuetorum devota cantuum resonabat modulatio, nec consolatoria campanarum audita est dulcedo. Nulla sanctarum solempnitatum frequentia: silebant omnia quæ a patribus ad laudem Dei fuerunt instituta: non morientibus singulare salutaris viatici subveniebat remedium: non denique mortuis Christianæ sepulturæ impensum est beneficium.]

* The following notes stand in the margin of the MS. in a coæval hand. "Anno Dominicæ incarnacionis MCCVII, interdicta est tota terra Angliæ, vigilia Annunciacionis Beatæ Mariæ." "A relaxacione ejusdem anno Domini MCCXIII. VIII idus Julii."

CAP. XIX. OBIIT PHILIPPUS DUNHELMENSIS EPISCOPUS.

[MS. Cap. cxxvi, 176. b.]

Inter hæc mala mortuus est Philippus Dunhelmensis episcopus, decimo kalendas Maii, anno pontificatus sui undecimo; et extra septa ecclesiæ in loco non consecrato a laicis sepultus est.* Dicebant quidam hoc in præteritorum pœnam accidisse; ut qui sollempnitatem ecclesiæ olim turbaverat, exequiarum sollempnia amitteret; et qui cybum inclusis ferri vetaverat, sine viatico discederet; [et qui filiorum pacem non amabat, in extremis filiorum oscula non exciperet; et qui omnia habere cupiebat, jam nichil esset, et nichil possideret.] Evoluto anno et paucis diebus, directæ sunt literæ domini Papæ Priori et monachis Dunhelmiæ, ut sibi eligerent Antistitem, secundum timorem Dei et ecclesiæ libertatem. Periculosa nimis erat suggestio. [Undique enim premebant angustiæ.] Si enim præter conscientiam Regis ageretur, tam corporum quam rerum suarum discrimen incurrerent. Si vero præceptum Apostolicum non implerent, gravioris vindictæ manum non effugerent. Fatigabatur interea multis oppressionibus Ecclesia Anglicana, nec erat qui consoletur eam [ex omnibus caris ejus. Non Archiepiscopis non Episcopis, quia jampridem pene universi in exteras regiones a facie tribulantis fugerant, et gregem Domini luporum morsibus depascendum dereliquerant. Ancillante igitur ecclesia affligebatur ab Agar, affligebatur et manibus Apostolicæ districtionis, quia graves erant: nec ad vincendum Amalech eas sublevabat sacerdotium, nec coadjuvabat imperium; sed demisse hærebant in clericos, qui gravius feriebantur gladio interdicti quam violentia regali. Allevabat tamen dominus Papa manum gravem, dum, ne sacramenta corporis Christi per intermissionem inciderent in oblivionem, Conventualibus ecclesiis per Angliam constitutis, ut semel in ebdomada, secreto, sine modulamine cantus, januis clausis, celebrarent, viaticum quoque salutare infirmantibus in confinio mortis dari concessit. Cum igitur dominus Rex a proposito pravitatis inmutari non potuisset, accinctus est contra Regem et regnum Angliæ gladio suo ancipiti, ut gravius percuteret, dominus Papa; et per Pandulfum legatum comminatus est se multa mala in Regem et in suos missurum, circumjacentium scilicet regionum exercitus, apostolica auctoritate subnixos, qui eos corporalibus viribus sub-

* APPENDIX, No. XLIX, and DURHAM WILLS and INVENTORIES, p. 4.

[verterent, qui spiritualibus corrigi disciplinis noluissent. Omnesque ei subjectos a fidelitate et homagio sibi facto absolvit, injungens ut duci exercitus, quem mitteret, manus darent, et in rebellem unanimiter insurgerent. Sententia quoque anathematis et in eum et in suos de cetero effectum habere mandavit; et nullum de carne sua post se regnaturum confirmavit, nisi ecclesiæ Dei, quam leserat, satisfaceret, et omnia ablata restitueret. Induratumque est cor Regis, nec minis apostolicis cessit, neque blanditiis. Gwalenses igitur, rupto fœdere quod cum Rege jampridem fecerant, in terram suam irruperunt, et strages multas et dampna fecerunt. Ad quorum feritatem cohibendam homines Episcopatuum et Abbathiarum vacantium in Gwalliam fatigari jussit, et hoc in ecclesiasticæ libertatis præjudicium egit.] Homines quoque monachorum Dunhelmiæ [? *qui*] hic hactenus in quodam sinu patris latuerant, ad communes tallias et vexationes et onera compellebantur; nec eos beati Patris Cuthberti tuebatur reverentia; nec aliquod hiis remedium consuetudo antiqua, neque ecclesiæ conferre poterant privilegia. Eodem tempore obiit Gaufridus Eboracensis Archiepiscopus, cujus depositio plurima ecclesiæ suæ fuerat desolatio. Defunctus est et Bertramus Prior Dunhelmiæ, cujus sicut vita ad magnam hominibus Sancti Cuthberti extitit consolationis medelam, ita occasus ad summæ desolationis fore putabatur ærumpnam. Sed non defuit divinæ gratia bonitatis. Cum enim fratres ejus obitum ad Regem deferrent; inclinatus eis Rex, et doloribus compatiens, concessit, ut quem vellent de suis eligerent, et in Priorem promoverent. Electusque est dompnus Willielmus, de sua, hoc est, de Dunhelmensi civitate oriundus. Habebantque pro miraculo, in tanta rerum necessitate et temporis brevitate patrem de se ipsis assumpsisse.

CAP. XX. DE PETRO PROPHETA.

[MS. Cap. cxxvii, fol. 177. b.]

[In diebus illis erat quidam Petrus, qui spiritum prophetiæ habere dicebatur. Hic Regi prædixit quia advenienti die Ascentionis proxima amplius non regnaret in Angliam. Cumque multa prædixisset, et contigissent; omnes, qui audierant, hiis quoque, quæ de Rege prædixit, adveniente [*sic*] fidem habebant. Instante vero die præfato, cum nichil eorum, quæ prædixerat, neque de raptu Regis, ne de ejectione ejus, neque de morte contigisset, ridiculum tenebant et frivolum. Quidam

[tamen aliter et altius id interpretantes, vericum [*sic*] esse vatem asserebant. Eodem namque die venit Pandulfus, a summo Pontifice missus, ut cum Rege Angliæ de pace componeret ecclesiæ. Qui vel timore Francorum, quorum ei impetus, coadunato magno exercitu, tunc imminebant, fractus, seu Apostolicæ districtionis rigore, cui ultra resistere non poterat, devictus, sive potius miseratione Divina respectus, paci libenter annuit: et deinceps se domino Papæ in omnibus mandatis ejus, et sanctæ Ecclesiæ judicio pariturum promisit. Dedit insuper totum regnum Angliæ et Hyberniæ beato Petro et successoribus ejus in perpetuum, sub quibus ipse quasi feodarius regnaret; tributumque se annuatim soluturum concessit: et præstita cautione de restitutione ablatorum, sub sacramento optimatorum suorum, scripto regio roboravit. Vacantiumque ecclesiarum custodiis renuntiavit, et liberas in ecclesiis Angliæ tam Episcoporum quam Abbatum fieri electiones constituit. Quo facto, quia deposito tyrannidis animo ad humilitatem pœnitentiæ videbatur inclinatus, de regali potestate, quam prius habuerat, dicebatur minoratus. Venerunt igitur in Angliam, ex mandato domini Regis, Cantuariensis Archiepiscopus, et monachi, et Episcopi, et cæteri, qui ob causam ecclesiasticæ libertatis se in exilium dederant; et singuli locis suis et possessionibus restituti, et in regiam amicitiam sunt acciti. Archiepiscopus igitur Regem apud Wincestriam absolvit, missamque coram eo celebravit, et ei eodem die in mensa communicavit. Nondum enim per Angliam divina palam celebrabantur sacramenta. Erant adhuc tenebræ interdicti super faciem Ægypti, quia nondum completa erant, quæ Angelico Moysi quæ ab Angelo Pharaone permissa fuerant. In diebus illis direxit dominus Papa literas universis regnis et populis Christianam fidem profitentibus, ut omnes ob subventionem terræ Ierosolomitanæ ad sacræ peregrinationis desiderium attenderent; remissionem omnium delictorum confessis indulgens, defunctosque a purgatorio fore immunes, et liberum ad regnum celeste aditum habituros, promittens. Cujus promissi dulcedine illecti tam viri quam fœminæ, parvuli quoque, mutua se devotione cohortantes, crucem acceperunt, et in odorem crucifixi, renuntiantes omnibus, quæ possidebant, alacriter cucurrerunt. Pandulfo igitur Romam reverso, missus est Michaelis Tusculanensis episcopus, apostolicæ Sedis legatus, ut et ipse, quos posset, ad crucem assumendam verbo prædicationis alliceret; vacantesque ecclesias, veteri destructa servitute sive consuetudine, erigeret ad libertatem, et personas ydoneas instituens, diutinam earum refoveret viduitatem. Sed secus quam sperabatur in negotio ecclesiæ processum est. Dissidentibus namque Decano et Canonicis Eboracensibus in electione

[Eboracensis Archiepiscopi, ad eandem ecclesiam Wintoniensem episcopum postulari fecit, quem Regi familiarem et amantissimum noverat, et ideo Regi gratum et acceptum fore perspexit.]

CAP. XXI. DE ELECTIONE RICARDI SALEBERIENSIS DECANI.

[MS. Cap. cxxviii, fol. 178 b.]

Prior vero et monachi Dunhelmenses ad ecclesiam Dunhelmensem jamdudum Ricardum Decanum elegerant Salesberiensem; sed electionem suam sub modio ponentes et non super candelabrum, apud se quinque mensibus in sui juris periculum occultabant; nec eam populo declarare, nec ad dominum Papam referre, nec Regi volebant exponere. Agebant omnimodis, sed non adeo caute ut deceret, ne ad Regis noticiam perveniret; ne eum haberent offensum, si quid præsumpsissent præter ejus consensum. Domino autem Legato et Archiepiscopo Cantuariensi secretum suum revelaverant; quorum ipsi factum approbaverant, et totis viribus prosequi commonebant. Veniente igitur Dunhelmum Legato et [*de*] electione inquirente, dixerunt se fratres legisse literas domini Papæ proferentes; et ad vestigia ejus provoluti supplicabant, ne contra* electionem suam quicquam attemptaret contrarium, quo gloriam eorum evacueret; quia id secundum timorem divinum et ad salutem fecissent animarum. Ille autem effectata felicitate simplicior, bonam quidem et justam eorum esse petitionem dicebat; personamque, quem elegerant, virum ydoneum et eruditum; sed tamen in omnibus Regi deferendum, sine cujus bonitate nec etiam in terra absque rerum detrimento residendum. Fratres vero proposito suo constanter et unanimiter inhærentes, nullo terrore flecti poterant; sed ut paternæ consolationis ubera [inter verbera†] correptionis suæ ostenderet, humiliter rogabant; quod factum eorum, ne famæ suæ scandalum incurrerent, non repudiaret, sed potius confirmando confoveret. Ille autem ingens iminere periculum asserebat; quia Regis et Papæ idem esset cor et anima, et qui unum offenderet alterius quoque reus existeret; cavendumque ne ipsos inter duos cornutos aut inter duas molas constitutos gravior pœna contereret.

* *Circa*, in marg. † WHARTON.

CAP. XXII. DE POSTULATIONE FACTA DE JOHANNE NORTHWYCENSE EPISCOPO.

[MS. Cap. cxxix, f. 179.]

Protulitque [Legatus] literas ab apostolica Sede ad se directas, præcipientes, ut quia Prior et monachi tanto tempore eligere sibi sacerdotem distulissent, et de jure eos potestate eligendi potuisset privare, de suo tamen eis gratiam faciens, ut sibi pastorem ydoneum cum consilio suo providerent; adjungens ut dominum Johannem Norwicensem episcopum ad eandem ecclesiam postulari faceret, et in rebelles sententiam anathematis inferret, quam [et] ipse ratam haberet, si sine scandalo Regis fieri posset, quod magis gratum fore credebat. Hujus auctoritate præcepti cogebat eos ad postulandum, cum austeritate comminans, quod si voluntas eis non inesset, nihilominus in executione mandati procederet. Illi vero conturbati et cordibus admodum sauciati, quid potius mallent, inter duo mala conclusi, hærebant; quia si electioni renunciarent, perderent famam; si autem postularent, offenderent conscientiam. Videbatur igitur eis saniori consilio supplicandum, quatinus salva electione liceret postulare. Quod nequaquam permisit; sed quia de consilio suo tota eorum pendere debebat operatio, consuluit in Domino ut postularent; ipseque et seriem electionis et factum postulationis ad dominum Papam referret; ille vero, quod inde judicaret, apostolica auctoritate statueret. His igitur verbis fratres aliquantulum respirantes, gratias egerunt; et assensum, licet non plenum, ore exhibentes, animoque coacti, Northwycensem postulabant. Factaque est hæc postulatio anno Dominicæ [incarnacionis] millesimo ducentesimo quartodecimo, x. kal. Martii, anno interdicti vi, vacante episcopatu post decessum Philippi episcopi annis v. et mensibus x. et viginti quinque diebus.

CAP. XXIII. INNOCENTIUS PAPA EODEM DIE ELECTIONEM DECANI SALESBIRIENSIS [JUSTAM] CASSAVIT ET POSTULATIONEM QUALEMCUNQUE DE JOHANNE NORTHWYCENSI [FACTO] SET JAM MORTUO CONFIRMAVIT.

[MS. Cap. cxxx, f. 179 b.]

Dominus Papa adeo Regi Angliæ in omnibus agendis suis videbatur inclinatus, ut a plerisque a statu suæ rectitudinis diceretur immutatus. Monachi, licet postulassent, electioni tamen animo semper adhærebant; et mittentes Romam, voluntatem apostolicam consulebant. Qui, cognito rerum gestarum ordine, electum cassavit, postulatumque confirmavit; licet quid clausis oculis faceret ignoraret. His namque ita se habentibus, defunctus est Northwycensis episcopus; et eodem die Papa vivum cassavit, mortuum confirmavit. Dicebant plurimi divinam in his affuisse virtutem, et voluntati successisse monachorum. Erat enim [eis] odiosus, et jampridem ex odore famæ suspectus.

CAP. XXIV. DE ELECTIONE MORGANI.

[MS. Cap. cxxxi, f. 180.]

Audita igitur [de] morte Northwycensis episcopi, dominus Rex, ut nova in proximo futura electio ad votum sibi caderet, elaborabat; et quasdam personas eligens, monachis ad eligendum proponebat. Illi vero electionis ordinem in his periclitari prudenter advertentes, et ne quid in ea regium saperet machinari studentes, consilium inierunt; et timore Dei unanimiter dominum Morganum præpositum Beverlacensem, fratrem ejusdem Regis, ipso Rege ignorante, et observata in omnibus eligendi libertate, elegerunt.

ROBERTI DE GRAYSTANES

HISTORIA

DE STATU

ECCLESIÆ DUNELMENSIS.

HISTORIA, &c

CAP. I. DE MORGANO ELECTO DUNELMENSI.

[MS. Cap. cxxxii. f. 181.]

Anno Domini millesimo ccxiii Morganus, frater Regis Johannis et Galfridi Archiepiscopi Eboracensis, Præpositusque Beverlacensis, electus in episcopum Dunelmensem per monachos ejusdem ecclesiæ, curiam Romanam adiit, ut munus consecrationis ibi reciperet. Sed, Rege Angliæ hoc procurante, cassatus rediit, quia spurius fuit; de uxore vero cujusdam militis, dicti Radulphi Bloeth, Henricus pater ejus genuerat eum. Dominus tamen Papa, electo compatiens, obtulit ei, quod si filium militis se diceret et non Regis, cum eo dispensaret, et electionem confirmaret. Super quo, consulto quodam clerico suo, magistro Willielmo de Lanum, respondit expresse, quod propter nullam dignitatem sequendam regium sanguinem subticeret: et sic cassatus recessit.

CAP. II. DE RICARDO DE MARISCO.*

[M.S. Cap. cxxxiii. fol. 181.]

Anno etc. millesimo ccxiv. relaxatur Interdictum in Anglia; et Gualo Vercellensis, Legatus Angliæ, contulit episcopatum Dunelmensem, tunc per quinque annos decem menses et xxv. dies ab obitu Philippi vacantem, Ricardo de Marisco Cancellario domini Regis, circa festum sancti Nicolai; consecratusque est a

* The heading of this chapter is taken from a note in the margin, in a later hand.

domino Waltero Gray, Archiepiscopo Eboracensi, circa festum sancti Johannis Baptistæ. Iste, fultus potentia Regis, monachos juribus et libertatibus suis multipliciter molestavit; aliqua eis subripuit, aliqua eis mutavit. Anno tamen secundo episcopatus sui confirmavit Priori et Conventui libertates, juxta tenorem cartæ Willielmi Episcopi [primi]*; ecclesiam de Dalton eis appropriavit, et ad sustentationem cameræ assignavit; appropriationem ecclesiarum de Acley et de Pitingdon confirmavit. Obiit autem calendis Maii, apud Burgum sancti Petri, feria sexta; corpusque ejus sepultum est Dunelmi, die martis sequente, episcopatus sui anno octavo.†

CAP. III. DE ELECTIONE W. DE STECHILL.

[MS. Cap. cxxxiv. fol. 181.]

Post obitum istius Ricardi vacavit ecclesia Dunolmensis per duos annos, quatuor menses, [duobus diebus minus], et electus est a Priore et monachis magister Willielmus de Stechil Archidiaconus Wigorniensis; qui curiam adiit in propria persona; et licet electio de eo facta in curia crederetur habere summum favorem,‡ recepta examinatione, dominus Papa in vigilia Ascensionis Dominicæ subito pronuntiavit sub hac forma. "Defuncto Episcopo Dunolmensi, Prior et Capitulum convenerunt ad eligendum; et lecto Concilio, *Propter temporis brevitatem*, voluerunt procedere per illam formam quæ sit per inspirationem Spiritus Sancti. Unde petiit Conventus, quod Prior aliquam personam nominaret; ut si videretur idonea, possent in illam consentire. Et Priore nominante magistrum Willielmum Archidiaconum Wigorniensem, dixerunt omnes, '*Placet, quia bonus est.*' Unde Prior facto signaculo crucis dixit: '*Et ego, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, eligo Willielmum Archidiaconum Vigorniensem in Episcopum et Pastorem Ecclesiæ Dunolmensis.*' Et post eum unusquisque in ordine suo idem dixit. Quæ electio nec per scrutinium|| nec per compromissum facta erat, nec etiam per inspirationem; quia Prior dixit *Ego, &c.* et sic unusquisque secundum suum ordinem; ita quod electio non fuit facta communiter ab omnibus, sed singulariter a singulis; et ideo non per inspirationem [aspiracionem *in MS.*

* Appendix. No. I. VI.
† Durham Wills and Inventories. P. 5.
‡ Appendix No LI.
|| *Scripturam* in MS Ebor.

Ebor.]; unde et eam irritamus, reservata nobis potestate de eadem ecclesia ordinandi." Vocatis postea monachis, dixit: "Gratia indigetis, et hanc graciam faciemus vobis. Nominetis aliquas personas idoneas; et aliquam ex illis dabimus vobis." Monachi, ergo, tractatu habito, prius supplicarunt Ricardum Pauperem, Sarisburiensem episcopum, sibi præfici in pastorem; quem alias, ut est prius habitum, in suum Episcopum postularunt; sed postulationem Papa cassavit. Instat Papa, ut aliam personam nominent monachi. Sed ipsis perseverantibus in postulatione sua, tandem obtinuerunt eundem Sarisburiensem episcopum sibi dari in pastorem, die scilicet martis, infra octavas Ascensionis. Eodem die dominus Papa cassavit electionem Cantuariensem de quodam monacho, W. nomine. Objecerunt enim episcopi Angliæ tam contra electionem quam contra personam electi. Quam objectionis causam executi sunt in curia Lichefeldensis et Roffensis episcopi et Archidiaconi Bedfordensis. Requisitus electus prædictus, utrum Dominus in carne vel sine carne descendit, male respondit. Item, requisitus de confectione corporis Christi in altari, de Rachele quando [*vel quomodo*] plorabat filios suos, cum prius esset mortua, item de sententia contra juris ordinem lata, de matrimonio, si alter contrahentium infidelis decesserit, super istis requisitus male respondit in singulis. Ideo dominus Papa eum indignum ad tantum statum judicavit; et provisionem Cantuariensis ecclesiæ sibi reservavit; electionem de ipso W. factam penitus irritando. Ad petitionem ergo monachorum Dunelmensium in curia existentium, scripsit dominus Papa Ricardo dicto Pauperi, episcopo Sarisburiensi,* præcipiens in virtute obedientiæ, ut curam episcopatus Dunelmensis, ad quam vocatus fuerat, reciperet: et sic monachi a curia recesserunt. In die sanctæ Magdalenæ recepit curam episcopatus Dunelmensis a domino Henrico Rege Angliæ; et in die sancti Cuthberti proximo sequente fuit intronizatus apud Dunelmum, anno &c. millesimo ccxxvi. Tempore hujus Ricardi facta est illa Compositio quæ "CONVENIT"† dicitur, inter episcopum et Radulphum Kerneth [Priorem] et Conventum, Priori et Conventui præjudicialis in multis. Iste concessit monachis potestatem, ut, auctoritate sua, ter in anno excommunicarent infringentes libertates Ecclesiæ Dunelmensis. Et obiit XI. episcopatus sui anno, XVII. cal. Maii, feria scilicet quarta, ante Cœnam Domini, anno &c. millesimo CCXXXVII. apud Tarentum: et ibidem in Abbathia Monialium, sicut vivens præceperat, est humatus. Cujus obitu die octavo fratri-

* APPENDIX. No. LII. † APPENDIX. No. LIII.

Dunolmensibus nunciato, et servitio pro ipso celebrato, missi sunt fratres ad Regem Henricum, VIII cal. Maii, ad petendum licentiam eligendi. Quo invento apud Windesore, III. nonas Maii, in crastino licentiam sub literis patentibus Regis optinuerunt. Interim, in Inventione sanctæ Crucis, venerunt Dunolmum Eboracensis Archiepiscopus et Lincolniensis Comes, ex parte Regis literas credentiæ domino Priori et Conventui deferentes; quibus perlectis [et intellectis,] dixerunt Regem instanter supplicare, ut amore ejus et securitate regni electum suum, Procuratorem Valentiæ, sibi in Episcopum eligerent et Pastorem. Acceptisque induciis deliberandi usque in crastinum, per Priorem sic fuit responsum. Quod multi Fratres, quos tangebat hoc negotium, absentes erant; qui, etsi præsentes erant, ante diem statutum ad eligendum in certam personam consentire non possent. [Cum enim non sint nisi tres formæ eligendi, quælibet via sic præcluderetur. De scrutinio, patet, quod ibi habent singulorum vota examinari, ideo ante examinacionem non debet in aliquam personam consentiri. De compromissione patet idem, quod ipsi compromissarii habent nominare quem velint. De inspiracione patet idem, cum præcederet certæ personæ nominacio.] Dixit tamen Prior, quod, veniente die electionis, talem eligerent, [Deum habentes præ oculis,] qui Deo et ecclesiæ utilis erit, Regi et regno fidelis, [qui eciam ei debeat de jure placere, utilitate ecclesiæ pensata, et statu episcopatus.] Qua responsione data recesserunt Archiepiscopus et Comes, ista renuntiaturi.

CAP. IV. DE ELECTIONE THOMÆ DE MELSANBI.

[MS. Cap. CXXXVI. fol. 182.]

Statuto igitur die ad eligendum, die scilicet lunæ proxima post Ascensionem; vocatis vocandis, per viam compromissionis processerunt; et dominum Thomam de Melsanbi, Priorem Dunolmensem, in episcopum elegerunt; qui, tandem, vix lacrimis et precibus victus, adquievit. Publicata igitur electione clero et populo, magister W. Cryspin pro jure electi et electione provocavit et appellavit. Super qua electione facta missæ sunt literæ patentes Archiepiscopo Eboracensi, domino [etiam] Regi. Sed contra electionem excepit Rex, quod electus erat inimicus Regis et regni, quia prius erat Prior de Coldingham, et tunc fecerat Regi Scotiæ fidelitatem. Et quia Episcopus Dunelmensis habet loca fortissima et munitiones in confinio Regis Scotiæ, pericu-

losum esset Regi et regno, ut suus inimicus et amicus Regis Scotiæ [episcopus] ibi esset. Item fecit homagium Regi Scotiæ. Item habet terras suas maritimas, ubi pro libito suo possit, invito Rege, Francos et Flandrenses recipere, in periculum Regis et regni. Item tanquam homicida est repellendus. Item impugnavit libertates ecclesiæ. Item morbosus est. Item voti transgressor; quia carnes [*comedit*], et aliis licentiam comedendi dedit. Item symoniacus est multis causis. Item incidit in canonem latæ sententiæ. Item non est sufficienter literatus.* Causa autem una, quare Rex sic se opposuit, fuit, quia, cum Rex differret consentire electioni et electum admittere, instabant monachi pro gratia Regis habenda; et unus eorum, prorumpens in verba, Regi dixit, "domine, non egemus gratia magna;" electum valentem reputans, et electionem rite factam. Et Rex: "Ex quo gratia non indigetis, sine gratia recedetis." [Indignacio Regis nuncius mortis, et vir sapiens placabit eum.†] Sic igitur Rex non solum negavit gratiam, sed procuravit instantiam. Diu igitur super exceptionibus antedictis coram W. Gray Eboracensi Archiepiscopo litigabant. Et cum Archiepiscopus præfatus nichil eficax eis faceret, sed metu Regis negotium protelaret, missum est curiæ sub hac forma. "Cum ecclesia Dunelmensis nuper pastore vacasset, [et Prior et capitulum, petita et optenta, sicut moris est, a domino Rege licencia eligendi, die ad hoc præfixa, præsentibus omnibus, qui voluerant, potuerant, et debuerant interesse, ad tractandum de futuri electione pastoris, in capitulo convenissent, post multos tractatus compromiserunt in VIII ex ipsis, qui, vice omnium, ipsi ecclesiæ de persona ydonea providerent; qui, secedentes in partem, et inter se diligenti tractatu convenientes, in unum elegerunt, vice sua et omnium, et in Episcopum, Priorem ecclesiæ, virum utique literatum, providum et honestum, per cujus industriam creditur posse ipsa ecclesia in spiritualibus et temporalibus in melius reformari; cujus, cum ab omnibus esset acceptata, et dominus Rex, humiliter requisitus, de die in diem dare ipsi electioni suum deferret assensum, ne ipsa ecclesia sub diutina vacatione magnum incurreret detrimentum, cum interim omnes proventus episcopales occupentur a Rege, nec in usus ipsius ecclesiæ convertantur, sed in proprios usus Regis, et ibi magnum emineat periculum animarum, quia non est qui pontificale exerceat officium in eodem, fuit eadem electio ipsi Eboracensi Archiepiscopo præsentata ex parte ipsius capituli, et petita confirmatio ab eodem. Coram quo, cum quidam pro Rege se ipsi electioni op-

* See APPENDIX, No. LIV., where the King's exceptions are all specified.
† Prov. XVI. 14.

[posuerat, et electo, et quasdam exceptiones confinxerint contra eum, quibus dicebant electionem confirmandam non esse, responditque capituli pars quod Regis non intererat super quibusdam, quæ objiciebantur, audiri, cum esset laicus, nec esset super criminibus et super aliis famosis adversus personam ecclesiasticam, cujus semper integra erat fama et illæsa oppinio, audiendus ; et quia idem Archiepiscopus de termino in terminum, licet nichil probatum fuerit ex adverso, non absque gravi dispendio ecclesiæ Dunolmensis, multum sit dampnosa, quia continue graviter læditur status ejus, misit nos] ad pedes sanctitatis vestræ, flexis genibus supplicando, ut, [eis misericorditer compacientes], Archiepiscopo Eboracensi detis in mandatis, quod infra spatium trium mensium, post receptionem literarum vestrarum, ipsum negotium fine debito decidat : nichilominus mandantes venerabili patri domino O. sancti Nicholai in carcere Tulliano diacono cardinali, ut si dictus Archiepiscopus mandatum vestrum neglexerit adimplere, audiat ipse ex tunc idem negotium, et ei sine moræ dispendio, justitia mediante, debitum finem imponat: [et, ne occasione ipsarum exceptionum, quas pro Rege opponunt, negocium contingat deferri diucius, placeat sanctitati vestræ hic easdem exceptiones audire, et scribere Archiepiscopo quæ illarum debeant vel non debeant admitti, vel in quibus earum debeat vel non debeat Rex audiri."] Ad hæc domino Papæ nunciandum missi sunt ad curiam Robertus de Efden, supprior Dunolmensis, Laurentius de Upsedelingtone, et Alanus camerarius, Roberto Hextildesham adventum eorum in curia expectante. Missus est cum eis magister W. de la Hay: qui omnes in itinere mortui sunt. Cumque idem electus licentiatus esset a Rege, ad curiam veniens, apud Dover, prohibitus est transfretare, a Bartramo de Greol constabulario ejusdem. Sic igitur electus desperans de exitu negotii sui, diutina ecclesiæ viduatione anxius, in die Palmarum Dunelmum revertitur, pure et sponte renuntians electioni de se factæ.* Quo audito, misit rex suos Dunolmum, qui contra personas, quas putabant eligendas, appellabant, contra, scilicet, decanum Lincolniensem, vicarium de Alkeland, magistrum Simonem de London, et contra plures religiosos. Quod videntes monachi elegerunt magistrum Nicholaum de Farneham, tunc reginæ medicum ; et quievit Rex.

* Appendix. No. lv. lvi.

CAP. V. NICHOLAUS DE FARNEHAM.

[MS. Cap. CXXXVII. f. 183.]

Facta est autem hæc electio de eo in crastino circumcisionis Domini, feria sexta, IV nonas Januarii, anno, etc., millesimo CCXLI. Recepitque temporalitatem a Rege in die sanctæ Scolasticæ virginis, IV idus Februarii; consecratusque est in episcopum apud Gloucestre, in die sancti Trinitatis, a domino W. Gray, archiepiscopo Eboracensi; et intronizatus est Dunelmi in festo Translationis sancti Cuthberti: vacante episcopatu Dunolmensi ab obitu Ricardi secundi usque ad electionem dicti Nicholai annis IV, exceptis tribus mensibus, II hebdomadibus et quinque diebus. Anno Domini millesimo CCXLII incepit Thomas Prior novam fabricam ecclesiæ, circa festum sancti Michaelis, juvante Episcopo, et ecclesiam de Bedlington ad ejus fabricam conferente. Anno Domini millesimo CCXLIV cessit Prior Thomas; et Bertramus de Mediltone factus est Prior, in die sancti Mauricii. Thomas vero, deposito prioratus regimine, in insulam Farne secessit; et cum viro Dei Bartholomæo Deo militare elegit; ubi in religionis artitudine et elemosinarum largitione residuum vitæ egit. [Qui, cum in extremis ageret, in excessu positus, vidit candidorum choros in superiore parte domus ambulantes, portantes quasi libellos in manibus, ad suscipiendum eum cum jubilo præparatos; mirique odoris fragrantiam se traxisse naribus testatus est. Cumque corpus defuncti, Dunelmum differendum, in vehiculo poneretur, equus, qui ante claudicabat, obsequio ejus submissus, a claudicatione cessabat. Cum etiam in ecclesia sanctæ Mariæ de Gatesheved corpus ejus pernoctaret, versus Dunelmum, quidam bonæ vitæ diaconus columbam niveam toto noctis tempore circa loculum volitare vidit, et alarum plausibus sacris obsequiis cœleste obsequium præstitisse. Cum etiam sepulturæ esset tradendus, duorum episcoporum, Edmundi et Etheldredi, corpora in loco sepulturæ ejus reperta; quorum sepultura ante illud ignorabatur: quod aliqui, ad commendationem interpretantes, quod quamvis ab episcopatu malitiose repulsus erat, episcopali tamen honore eum dignum indicat, quod inter episcopos meruit sepeliri.] Isti Thomæ Priori et conventui dedit N. episcopus, secundo episcopatus sui anno, placeam [ab Amiȝcrosse descendentem per siketum usque Imesmos et finem ejus, et sic ascendendo per Holden usque stratam regiam quæ ducit a Langcestre usque Dunelmum]; et VIII episcopatus sui anno

contulit Bertramo Priori et conventui centum acras bosci, quæ Milnesid nuncupatur, licentiamque claudendi illas; et liberam warennam in illis, et parcis de Acley et Fery, Renigton, et Heworht. Anno etc., MCCXLVIII, die lunæ proxima post Purificationem, venit magister Johannes de Gras Dunelmum cum literis patentibus archiepiscopi Eboracensis et episcopi Batoniensis, Priori et conventui directis, super cessione Nicholai episcopi; et super electione canonica de persona idonea facienda, auctoritate apostolica.*

CAP. VI. ELECTIO WALTERI DE KYRKHAM.

[MS. Cap. CXXXVIII. fol. 183 b.]

Petita igitur licentia a Rege, et obtenta, die mercurii proxime post festum sancti Elfegi electus est Walterus de Kirkham Decanus Eboraci in episcopum Dunelmensem;† receptaque temporalitate a Rege, consecratus est apud Eboracum a domino W. Gray Archiepiscopo, nonis Decembris, in vigilia sancti Nicholai, quæ illo anno venit in dominica, anno, etc., MCCXLIX. Habuit igitur dominus Nicholaus [quondam episcopus] provisionem suam Northam et alia quædam maneria episcopalia; et episcopus Walterus, eo vivente, de residuo contentatur. Iste Walterus dona et concessiones prædecessoris sui confirmavit; ecclesiam de Brankeston ad sustentationem duorum monachorum apud Werkworth, ecclesiam de Heghinton ad hospitalitatis sustentationem et pauperum refectionem, monachis appropriavit; ita ut, decedente vel cedente magistro W. de Kirkenni, tunc rectore ejusdem, liceret monachis ecclesiam de Heghinton ingredi, et absque contradictione in usus proprios retinere. Apud Mukleswick contulit Priori et monachis Horslihope, ducentas scilicet et XVI acras de bosco et vasto, licentiamque includendi eas. [Anno, etc., M°CC°LIIII Bertramus Prior emit de Roberto de Nevile boscum de Aldwode, infra XXX annos amovendum, pro DCXXX marcis.‡] Anno, etc., MCCLV Alexander Papa dedit regnum Apuliæ et Siciliæ Edmundo filio Regis Angliæ. Et propter hoc episcopus Herefordensis obligavit religiosos Angliæ mercatoribus in XXXVIII millibus marcarum Papæ persolvendas. Contra quam obligationem ap-

* APPENDIX. NO. LIX. LX. LXIII.
† APPENDIX. NO LXIV.
‡ APPENDIX. NO. LXVII, LXVIII.

pellarunt pro se Dunelmensis Bertramus Prior et Conventus, dicentes se velle domino Papæ in licitis et honestis et eis possibilibus obedire, et semper obedisse ; sed spoliationi ecclesiarum suarum, direptioni bonorum, subversioni libertatum, subtractioni victualium, tanquam intolerabilibus et impossibilibus dixerunt se non assentire, indictioni vilissimæ servitutis in ecclesiam Christi, gravissimi in clero scandali, nefandissimi obprobrii crucifixi, [tanquam irremediabilis inperpetuum incommodi occasioni], paratos se contradicere asserentes, et hoc quibuscunque exactionum executoribus [non sine doloris amaritudine] protestando denuntiantes. [Cum, igitur, decimam ecclesiasticorum proventuum domino Regi Angliæ in subsidium peregrinacionis suæ a quibusdam prelatis Angliæ, majore parte cleri reclamante, per triennium concessam, parati essent solvere, et pro duobus annis jam solvissent] contra magistros Rostandum et B. Senonensem, [ad indebitam pecuniam per falsum procuratorium fraudulenter eis impositam, quibusdam mercatoribus, quibus in nullo dixerunt se teneri, solvendam, per excommunicationis et interdicti [*ita*] eos compellere contra justiciam niterentur] præsentiam domini Papæ et Cardinalium appellarunt, sabbato quo cantatur *Sitientes*, anno, etc., MCCLVI. Anno, etc., MCCLVIII, XVII kal. Augusti, Bertramus Prior per H. Suppriorem rogavit conventum, ut concessioni suæ annueret, et de bonis monasterii ei provisionem congruam assignaret. Vocatis ergo domi Prioribus Cellarum et majoribus capituli, in vigilia Assumptionis exposita voluntate Prioris, defectum et debilitatem virium corporalium allegante, fatigationemque in diversis officiis monasterii per XL annos, et in Prioratu per XIV, prætendente, lecta est quædam bulla domino Episcopo Dunelmensi per summum Pontificem destinata, continens, quod Episcopus, admissa cessione Prioris, provideret eidem de [congrua et] honesta sustentatione de bonis Prioratus [juxta facultates ejus, eidem Bellum Redditum assignando]. Qua bulla dixit se Prior nolle uti ; ne Episcopus nostra discutiendo, plusquam oporteret, de nostro statu agnosceret. Missi sunt ergo duo fratres ad Episcopum, literas super cessione Prioris signatas deferentes, humiliter eum ex parte Prioris deprecantes, ut benigne ejus admitteret cessionem. In crastino, igitur, missi sunt ab Episcopo magister W. de Meru et dominus J. de London, commissionem specialem ad prædicta habentes ; qui ingressi cameram Prioris, et audita rationabili causa cessionis ejus, eam admiserunt ; et curam monasterii in spiritualibus H. Suppriori, in temporalibus domino R. de Waltham constabulario commiserunt. Assignavitque conventus Bertramo Priori, pro provisione sua, [Beurepair cum pertinentiis, ecclesias de Petingdon, Heyngtone, et

[manerium de Feri, meremium et focale et omnia estoueria sua de bosco de Aldwode,* quem ipse comparavit, quolibet die tria corrodia monachorum, et VII lagenas ceviciæ de refectorio, sibi et duobus sociis, lectisternia, coopertoria, et robas monachales de camera Dunelmi, robas et mercedes pro VI servientibus cum pueris et servientibus domini Prioris, quolibet anno unum doleum vini de communa.] Cessit igitur, Prior Bertramus die Assumptionis.† Et quia omnes erant domi qui ad electionem [*fuerant*] evocandi, statutus est dies ad eligendum in crastino; duoque fratres missi ad Episcopum eodem die, obtenta eligendi licentia, redierunt. In crastino igitur Assumptionis per viam compromissi electus est Hugo de Derlyngton supprior in Priorem Dunelmensem, anno etc., MCCLVIII. Invenitque in deposito, quod ei reliquerat prædecessor ejus Bertramus, XI mille marcas. Nam idem Bertramus, religionis suæ zelator et cultor, non solum sanctitate vitæ floruit, sed et facultates ecclesiæ vehementer auxit. Manu [sua] propria quinque Psalteria cum Orationibus multis scripsit, et in ecclesia quibuscunque psallere volentibus publice ordinavit; postillas super Psalterium, Quatuor Evangelia, Epistolas Pauli, Super Job, Libros Sapienciales, XII Prophetas, Epistolas Canonicas, et super Apocalipsin duplices, domui procuravit. De isto Bertramo audivi ego Robertus, juvenis, quendam senem dicere, quod si, dimisso Prioratu, redisset ad claustrum, aliam provisionem nullatenus expectando; ita libenter ivisset ad tumbam ejus, sicut ad feretrum S. Cuthberti, pro suis necessitatibus oraturus. Provisionem tamen, quam habuit, prodige non consumpsit; sed apud Beaurepayre cameram cum capella, quæ multorum judicio non multis in episcopatu est inferior, construxit. Anno MCCLX, in vigilia sancti Laurencii, obiit Walterus de Kirkham episcopus Dunolmensis, apud Hofden; et in octavis sancti Laurentii sepultus est apud Dunelmum; sigillumque ejus coram omnibus, qui aderant in capitulo, per dominum J. Gileth est confractum.‡

* APPENDIX. No. LXVII. LXVIII.

† APPENDIX. P. XLV. XLVII.

‡ APPENDIX. No. LXII. LXV., and DURHAM WILLS and INVENTORIES, p. 11.

CAP. VII. ROBERTUS DE STICHILL ELECTUS EST.

[MS. Cap. cxxxix. f. 185.]

Electusque est dominus Robertus de Stichill, Prior de Finkhal in episcopum Dunelmensem, die sancti Jeronimi; confirmatusque est a domino Godefrido Archiepiscopo Eboracensi apud Scirburne in Elmeth, die sancti Clementis proximo sequente; consecratusque est ab eodem apud Southwell, idus Februarii, anno prænotato. Iste Robertus in primordiis monasticæ conversationis suæ nimis levis fuit; et quadam die dominica, cum, propter levitatem suam et rebellionem, esset injunctum sibi, ut super sellam in medio chori solus sederet, ut sic rubore confusus maturesceret, sellam per pedem arripuit, et extra chorum inter populum projecit. Dicitur etiam, quod, ipso apostatare cogitante, cum per crucem ex aquilone parte chori noctanter transire conaretur, monitus est per vocem emissam cœlitus, ut rediret; et, si stare vellet, de episcopatu promissum accepit. Sic, igitur, dimissis levitatibus et puerilibus, cœpit maturescere, studio divinæ scripturæ insistere. In qua in brevi tempore inter claustrales observantias sic profecit, ut scientia ejus multis miraculum fieret, et mores ejus plurimi commendarent. Unde, istis excitatus, quidam de fratribus, cum esset iste Robertus sacerdotis filius, ipso ignorante, dispensationem pro eo impetravit, ut etiam ad episcopalem posset eligi dignitatem. Et frater hæc impetrans erat Henricus de Horncastre, postmodum Prior de Coldingham, in temporalibus et spiritualibus non mediocriter circumspectus.

Iste Robertus, primo episcopatus sui anno, scilicet anno etc. MCCLXI, in nocte natali Domini, hospitatus est in Abbathia propter vicinitatem ecclesiæ; sed Priori fecit literas in crastinum, quod hoc in sui præjudicium nullatenus traheretur. [Et, quia Ricardus de Marisco, in le CONVENIT,* forestam suam integram sibi reservavit, monachis recompensationem promittens, quam nec ipse, nec successor aliquis adhuc fecit, ideo contulit etiam iste R. Priori H. et conventui de bosco suo MCCC acras; videlicet CCCCXL acras ex aquilone parte viæ quæ ducit de Aldingrig usque Esche, de illa scilicet via usque ad aquam de Broun, sicut murus parci de Beurepayre nunc se tendit; apud Muklingewic DCCCIX acras, scilicet de Weshelm; item ibidem,

* APPENDIX, No. LIII.

[ex parte aquilone viæ, quæ ducit a Edmundburi usque ad torrentem, qui cadit in Derwent, CXL acras; item ex australi parte de Welme LX acras; item vaccariam in Horslihope et XL acras, et pro prato includendas, ubi eligere maluissent. Item per aliam cartam suam, anno, etc. MCCLXVII, et pontificatus sui VIII, apud Beurepayre, supercilium moræ juxta Ivesmose, ad partem exteriorem de Beurepayre. Dedit etiam Priori licentiam includendi Bewrepair et Muklingeswik, et feras ibi habendi.]

CAP. VIII. NOTA PRO JURE ARCHIDIACONATUS.

[MS. Cap. CXL. f. 185 b.]

Anno Domini, etc., MCCLXXI, in capella sua de Aukeland, coram domino Episcopo, recognovit magister Robertus de S. Agata Archidiaconus Dunolmensis Priorem Dunolmensem fuisse Archidiaconum in ecclesiis sibi appropriatis infra aquas; et Archidiaconos, prædecessores suos, nomine Prioris, et non nomine proprio, jurisdictionem in illis ecclesiis exercuisse, et propter hoc Priori pensionem annuam exsolvisse. Et sic dominus Episcopus pro jure Prioris pronunciavit; et super pronuntiationem suam literas suas fecit. Quarum [tenorem] testatur se dominus Robertus de Insula Episcopus inspexisse; et in suis literis, inde confectis, recitat de verbo in verbum, anno, etc., MCCLXXVI. Ipsius etiam Archidiaconi factum testatur id idem.

CAP. IX. GUERRA INTER REGEM ET BARONES.

[MS. Cap. CXLI. f. 185 b.]

Tempore H. Prioris, anno etc., MCCLXIV, fuit guerra inter Regem H. et Barones suos; ubi Prior multa effudit pro salvacione patriæ. Nam venientibus ex parte Regis, vel ex adversa parte, ad deprædandum episcopatum, semper occurrebat ipse, muneribus placans eos. Fecit magnum campanile, organa grandiora, parcos de Bewrepayr et Mukelingeswyk; [includebat stagnum de Fery; Pitington, Beaulou, Mukeling, ipse fecit; edificavitque manerium de Ketton, aulam, cameras et capellam, non quæ modo est, sed quam

[Scotti combusserunt; cameras etiam de Pytingdon, Wyvistow]; et apud Wardelay cameram, aulam et capellam, quas Scotti postea destruxerunt, cameram etiam apud Mukelingeswik [fieri fecit, mittens ibi officiarios suos, quemlibet ordine suo, singillatim, injungens eorum cuilibet ibi per quindenam moram facere, et operariis de suis officiis expensas ministrare; et sic sumptibus illorum est domus illa facta.] Istius tempore fuit impetrata quædam bulla a Gregorio Papa nono super appropriatione ecclesiæ de Hofden in augmentum sexdecim monachorum; et, ut, decedente vel cedente J. Maunsel [tunc] rectore ejusdem, libere posset Prior illam ingredi et in usus proprios obtinere. Sed ipse eam in præbendas seu portiones dividi non sine magnis sumptibus procuravit; utilius et honorificentius æstimans, ex præsentatione clericorum ad præbendas prædictas amicos adquirere, quam eas in usus proprios retinere.

CAP. X. DIVISIO ECCLESIÆ DE HOWDEN.

[MS. Cap. CXLII. fol. 185. b.]

[Vacante igitur sede Eboracensi, anno Domini MCCLXV, submisit Prior et Conventus ecclesiam de Hofden ordinationi Hugonis præcentoris Eboracensis, Rayneri, et Symonis, Eboracensis et Richmundiæ Archidiaconorum. Qui Priori et Conventui capellam de Estrington appropriarunt, et residuum ecclesiæ de Hofden in quinque præbendas diviserunt. Anno etc. MCCLXVI. submiserunt Prior et Conventus eandem ecclesiam ordinationi Walteri Eboracensis Archiepiscopi. Ipse enim calumpniabatur factum præcentoris et Archidiaconorum, sede vacante; placatus, tamen, muneribus, non difformiter aliis ordinavit.] Fuit iste Prior hospitalitatis et eleemosynæ zelator præcipuus. Semper, quando domi veniebat, pauperes villæ ante eum choreas ducebant; quibus, ingressis [Abbathiam ante eum], fecit [de pane et] coquina ministrari. Nonnulli etiam nudati, a proposito, ante eum incedebant; quibus vestes fecit illico ministrari. Dicitur de eo, quod de denario fecit quinque minuta, ut sic pluribus ministraret. Et cum senex in curru equitaret, de curru pauperibus acclamantibus volam plenam minutis extra sparsit. [Dispersit, dedit pauperibus, etc. Ex istis et aliis operibus magnificis nomen celebre sibi fecit.] Fuit igitur iste magnificus et callidus. Delectabatur magna facere; et ubi voluit, scivit callidissime simulare. [Dixit ipse frequenter quod minus sciolum de conventu scivit ipse

[facere prudentissimum, et, e converso, de prudentissimo minus sciolum; unum scilicet præferendo et honorando, et alterum contempnendo et dejiciendo. Anno etc. MCCLXVI, in Capitulo generali apud Eboracum, petitum fuit per conventum Dunolmensem, quod cum B. quondam Prior, non sine symoniaca pravitate et vicio proprietatis, ante cessionem suam, per quosdam familiares suos de conventu consignari sibi fecit provisionem superfluam, monasterioque dampnosam; tum quia ecclesiæ, quas habet, ad alios usus conferebantur; et, si ipse eas ad terminum vitæ teneret, ipso decedente, potuit super hiis conventui præjudicium generari, tum quia circumventus fuit conventus, quod æstimatio vera bonorum sibi assignatorum minime dicebatur, nec literas transcurrendo lecta coram eis, ad plenum intelligere potuerunt; unde petierunt super hiis per Capitulum Generale eis remedium provideri, et ei pœnitentiam salutarem injungi. Scripsit igitur capitulum Hugoni Priori juxta sugestionem istam in virtute obedientiæ, et obtestatione divini nominis sub debito disciplinæ regularis, honoris, et dignitatis privatione, non obstante confirmatione summi Pontificis, et privilegio, quod de bonis ecclesiæ possit libere testare, per veri suppressionem, et falsi suggestionem subdole impetratis, excessus tam enormes corrigeret; senectuti tamen ejus et quieti prospiciens, sustentationem congruam pro se et duobus sociis et honesta familia, qua CC marcos non excederet, assignaret. De qua tamen portione, ut obedientiarii de suis officiis, annis singulis redderet rationem. Instrumenta etiam super priore provisione, papali confirmatione, testamenti confectione, et si quæ alia impetrasset, in manus suas faceret resignari: quod si facere contempneret, contra eum procederet, tanquam contra inobedientem, et regulæ contemptorem.]

Interim, senciens H. Prior ex infirmitate et labore diutino vires suas in se deficere corporales, frequenter rogavit Episcopum, ut suam admitteret cessionem.* Et Episcopo diutius hoc facere differente, tandem anno etc, MCCLXXII, die sabbati post festum sancti Nicholai, misit Prior ad Episcopum H. de Horncastre sacristam Dunelmensem et magistrum A. de Derlingtone cum literis de credentia, qui obnixe rogarent Episcopum, ut [opus inter ipsum et Priorem sæpius prælocutum citius] effectui manciparet; [quale tamen negotium illud esset penitus ignorabant. Quibus Episcopus, et si ipse et Conventus jurassent, aliter ordinabitur antequam fiat, cum tamen vacaverit, veniam ad eum super hujus tractaturus. Revertuntur nuncii, et inquirente sacrista quid nam

* Appendix, p. XLVIII.

[esset negocium pro quo missi erant, tandem aperuit ei in secreto, ita tamen quod alteri non revelaret, quod citra instans festum natale Domini modis omnibus cederet prioratui. In ebdomoda tamen sequenti, per suppriorem, Priorem de Fyncal, sacristam prædictum, propositum suum indicavit; de consensu eorum, et provisione ei assignanda, paternæ compassionis intuitu devotius supplicando. Etsi enim literam papalem Episcopo directam super provisione sibi facienda haberet, ea tamen, ut dixit, uti noluit; magis voluit portionem modicam congruam, tantum de eorum consensu habere, quam multo majorem de superioris assignatione, contra eorum beneplacitum voluntatis. Et quamvis conventus graviter ista acciperet, tamen, habita deliberatione, ultimo concesserunt ei manerium de Warddele, Muglingeswyk, cum pertinentiis, salvo bosco de Dewelm, Wyvistow, cum molendino et pastura et operationibus consuetis et caragiis, ecclesias de Acly, Estringtone, cum manerio de Newlande, quod ipse construxerat, ita tamen quod a suo proposito non posset immutari. Ad quod immutandum nunciis injunxerunt, ut, viis et modis, quibus congrue poterant, laborarent. Audita responsione, conventus rogavit Episcopum, ut ad eum festinaret. Qui, pridie ante natale Domini, veniens ad eum apud Bewrepayr, audita ordinatione conventus, primo injunxit ei ne prioratui cederet. Sed cum non proficeret, rogavit conventum per suos, quod cum manerium de Mukelingewyk multum distaret a maneriis suis, et ipse frequenti colloquio H. Prioris in solaciis et consiliis plurimum indigeret, ut, pro Muklingeswyk, Bewrepar, et pro ecclesia de Estringtone, ecclesiam de Alvertone permutarent: et quoad ecclesias de Alverton et Estringtone assensit conventus: sed quoad locum de Beurepare, ubi conventus, quorum labor est grandis et aer corruptus, habet pro majori parte suam recreationem, dissenserunt; et eum super hoc non offendi, supplicarunt. Et, ut apparuit, uterque eorum responsionem conventus tunc acceptaverunt. In crastino vero, nichil ultra faciens de prædictis, recessit Episcopus versus Aucland.] Et in die sancti Stephani misit Prior, cum H. Horncaster, literas resignationis suæ, causas quare cedere voluit continentes, Episcopo; ut suam cessionem benigne admitteret, humiliter rogans eum: quas literas jussit Episcopus conservari. Et egressis omnibus præter Episcopum, suos clericos et sacristam, Episcopus sermonem ad sacristam dirigens, [sic affatur. "Miror de vobis quod vos me et mandata mea parvipenditis; si alius in loco meo esset, ei quicquid peteret, faceretis." Et sacrista, "Salva reverentia, domine, nec vos nec mandata vestra contempsimus, immo semper obedivimus vobis, sicut ordinario nostro, in licitis et honestis, et majorem

[vobis exhibuimus reverentiam, quam alteri faceremus." Ad hæc Episcopus, "Falsum est, quoniam vos tenemini profiteri coram me, et frequenter vos monui, per literas et medias personas, ut hoc faceretis, sed semper inobedientes fuistis, et adhuc estis; creditis vos habere Priorem de monacho non professo?"] Respondit sacrista se nuncquam monitionem aliquam audivisse. Et facta altercatione inter clericos Episcopi et sacristam, illis allegantibus hoc fieri in omnibus ecclesiis Cathedralibus Angliæ, ubi Priores subsunt Episcopis, ipso e converso allegante ecclesiam Dunolmensem ad hoc non teneri, eo quod Prior Dunolmensis, ex privilegio, jura Abbatis habebat, quamvis nomen Prioris, et ad Abbates pertinet professiones admittere monachorum; in crastino, vero, mane, misit Episcopus apud Dunelmum fratrem A de Clyfton, magistros Alexandrum de Alvertone et Ricardum de Bradwell, et dominum Thomam de Leusham; qui, convocatis fratribus, exposuerunt eis voluntatem Episcopi super præmissis; monentes eos, et rogantes, ut in hoc difficiles se non redderent; [cum hoc deberent facere tam de consuetudine optenta, tempore multorum prædecessorum Episcopi, quam per le CONVENIT, inter Episcopum et Capitulum, nec per hoc decresceret eis nec accresseret Episcopo, et si hoc facerent, invenirent eum in cæteris graciosum.] Habito igitur tractatu, prius responderunt Conventus, quod parati erant facere quicquid debebant. Et quia in le CONVENIT, [continebatur] quod monachi, facta prius professione coram Priore, postea deberent eandem coram Episcopo [recitare], et ab eo solempnem benedictionem accipere, dixerunt quod libenter facerent, dummodo formam in scripto traditam non excederent, nec mutarent: et hoc ei per suos mittere voluerunt. Nunciis ergo Episcopi ad ipsum cum gaudio propter responsionem redeuntibus, missi sunt ad [eum R. de Medeley et H. de Horncaster, W. de Gretham et magister A de Derlingtone]; qui ei dicerent, quod Conventus paratus erat professionem suam coram eo recipere, et benedictionem solempnem accipere; sed chorum ingredi non cucullati, et ibi ab eo indui, et sic per triduum velata facie incedere, quasi nulla esset vel inanis professio eorum coram Priore facta, quamvis ipsum hoc velle crederent, id nullo modo facere voluerunt. [Rogabant etiam, quod sicut ipsi parati erant articulos in le CONVENIT contentos observare, ipse articulos ex parte sua omissos corrigeret, et de cætero faceret observari. Istis auditis, subrisit Episcopus, dicens, "si apponeretur mihi ferculum delicatum, absque condimento, non obmitterem quin comederem; magis placeret si condimentum haberet. Vos vultis habere ferculum sine condimento, et, ex quo vobis placet, sufficit mihi." In crastino vero, in aurora, vocatis nunciis coram cle-

[ricis suis, in camera sua, sic ait; "Quod ego venirem Dunelmum, propter professionem vestram coram me recitandam, juxta formam nescio quam heri factam, nec ubi observatam non video rationem. Ut quid enim starem ad altare, partem officii mei faciendo, et partem omittendo, derisio esset mihi: sed si velitis facere, prout continetur in benedictionali, dicatis mihi; sin autem, non ponam ibi pedem, quia forma nulla est, et contra formam universalis ecclesiæ." Respondentibus nunciis, quod nichil ulterius audebant promittere, quam eis erat injunctum, ea etiam, quæ ipse postulat, non erant de substantia professionis, sed solum solempne votum, quod coram Priore emiserant, et coram eo iterare parati erant; "verum est," inquit, "non est de substantia, sed de bene esse, et honestate professionis; et quod ego omitterem ea, quæ sunt honestatis, maxime in hiis, quæ ad officium meum pertinent, non deceret, nec faciam. Testis est mihi Deus, quod non exigo hoc nisi propter puritatem conscientiæ vestræ et meæ, ut etiam scitis habiles et quales esse debetis. Redeatis ergo, et ego mittam vobiscum fratrem R. de Barnebi, confratrem vestrum; per ipsum remandetis mihi voluntatem Conventus: bene scio quod superbia seniorum facit totum. Juvenes enim faciunt quicquid eis fuerit injunctum, sed seniores non permittunt. Isti sunt similes magnatibus multis, qui, cum propter culpam suam excommunicati, debent ecclesiæ satisfacere, antequam absolvantur, volunt quod satisfactio præordinetur, secundum voluntatem eorum, et volunt stare judicio ecclesiæ. Immo, si quid eis injunctum fuerit contra voluntatem, dicunt se malle excommunicatos manere, quam tale quid facere. Et hoc habent a diabolo, quia homo christianus debet semper velle quod Deus vult, et honor est christiano secundum statuta ecclesiæ vivere, et excommunicato esset honor coram toto mundo facere quod ecclesia rationabiliter præcipit vel requirit." Ad hæc quidam de clericis, "Certe, domine, vos debetis deferre senioribus." Et ipse, quasi indignanter, "Et ego dispensabo cum senioribus, et aliis de Conventu, ut ipsi veniant in habitu, sed illi, mihi qui sunt in custodia, faciunt ut est dictum." Et clerici acclamabant: "Satisfacit dominus pro Conventu." Nuncii vero respondentes, se nichil ulterius posse facere, recesserunt, et dominus R. de Barnebi cum eis.

[CAP. XI.

[MS. Cap. CXLIV. fol. 188.]

Post nunciorum reditum,] fratribus congregatis exponuntur præmissa. Sed illi, pro majori parte, a voluntate priori aversi, dixerunt se mandato domino Episcopo directo minime consensisse, licet aperte non reclamaverunt; immo potius vellent mori, quam aliquam professionem coram Episcopo recitare etc. [Quidam vero dixerunt istud æque ita contingere commorantes in Cellis, sicut ipsos, et ideo sine illis non poterant respondere. Post vesperas iterum congregantur, usque ad noctem, ubi quidam dixerunt, se ignorare an caput haberent, et sine capite respondere non poterant; nec, sine commorantibus in Cellis, etsi caput haberent. Iterum post matutinas congregantur, ubi, juxta consilium aliquorum, adierunt omnes Priorem, rogantes eum, quod in tanta perplexitate eos non relinqueret, sed in statu staret, donec domui foret melius ordinatum. Qui, flens, et eis compatiens, quantum in ipso fuit, annuit, sed hoc in ejus potestate non erat, cum Episcopus literam cessionis suæ penes se haberet. Missi sunt ergo in crastino novem fratres cum Suppriore ad Episcopum, rogaturi eum ut partes suas ad hoc apponeret, et Priori in virtute obedientiæ hoc injungeret, si forte monitus adquiescere recusaret. Annuit Episcopus, et in crastinum venit apud Beurepair, promissa completurus; ubi occurrit ei Prior cum cæteris fratribus, et Priore allegante infirmitatem suam et impotenciam, Episcopo vero, e converso, exponente ei affectionem Conventus erga eum, unde gaudere deberet, et eis multum teneri, tandem Episcopus ei, in virtute obedientiæ, injunxit stare; et sic Prior adquievit. Advenienteque hora, simul ibi prandebant, satis jocundas facies invicem ostendentes. Post prandium vero, clerici Episcopi vocarunt Suppriorem et alios ad capellam sanctæ Katerinæ, dicentes semirari cur non responderunt Episcopo ad peticionem eis directam per fratrem R. de Barnebi super professione facienda; et responderunt, se hoc non prætermisisse ex contemptu, sed quia nescierunt, an capud haberent, sine quo nichil facere potuerunt. Mandaverant etiam ei quod parati erant facere ea quæ ly CONVENIT voluit, sed ultra id facere non audebant, sine consensu eorum qui in Cellis externis morabantur. Hiis intellectis ab Episcopo, cum fratres ad eum accederent, benedictionem ab eo accepturi, ante eorum recessum, quasi indignanter eis dixit; "Ego proposui

[vobis viam salutis, et libenter vellem, ut per eam incederetis; vos prætenditis frivolas excusationes, dicentes vos ignorare si caput habeatis; et ego dico vobis, quod Priorem habetis; hic est qui nuncquam vobiscum staret, nisi ego essem;" digito demonstravit Priorem, et subjunxit, "Pecii a vobis quod facere tenemini; si vultis solvere, solvatis, sin autem, nuncquam a modo illud petam; super capita vestra sit." Sero vero supplicabant quidam Priori, ut eis, propter pericula evitanda, palam eis suam diceret voluntatem. Et respondit; "Si oportet me stare, nullo modo stabo ultra pascha." Et frater quidam, "Si non potest aliter fieri, melius a nobis bellum inchoatum, quomodo Deus voluerit terminare, quam prothelatum de novo resumere, et forte difficilius consummare." Et Prior "utique sic expedit," et in crastino id Episcopo intimavit.] Sexto igitur idus Januarii ingressus Episcopus Capitulum, cessionem Prioris admisit, prioratus sui anno quarto decimo et monachatus tricesimo, episcopatus vero Episcopi duodecimo, anno vero gratiæ MCCLXXII, fecitque provisionem superius annotatam, adjecto veteri vivario de Ketton, signo suo et Capituli consingnari, consingnatamque tradi jussit H. Priori.

CAP. XII. DE HIS QUÆ FIEBANT VACATIONIS TEMPORE.

[MS. Cap. CXLV. f. 188 b]

Expeditis præcedentibus, ut dictum est, surrexit quidam frater, Episcopo sermonem dirigens, in hæc verba. "Domine, multum regraciamur vobis de dilectione, quam habetis [et habuistis] erga nos; et rogamus, ut in finem nos diligatis. [Nunc dileccione vestra et auxilio magis indigemus, ideo vestrum est, nos modo tueri ut filios, et fovere, ut a Deo mercedem reportetis et a mundo honorem.]" Episcopus vero insurgendo sic respondit. "Ego multam perpessus sum ignominiam et despectum, super omnes prædecessores meos; et habebo emendas, cum Dominus voluerit." Vix Episcopus portam exierat; et ecce seneschallus Episcopi, ducens secum dominum W. Wytebi, constabularium castri, advocatis quibusdam officiariis, sic ait. "Istum constituit dominus meus Episcopus custodem domus hujus, loco sui." In crastino veniens, vocatis vero Suppriore et aliis officiariis

ad aulam, jussit venire janitores, maresscallum et alios sæculares, curam domus habentes, dicens: "Domus ista est in custodia domini mei; et ideo volo videre qui curam illius debent agere, et juramentum fidelitatis ab ipsis exigere, ammovere et substituere, prout videro expedire." Responsum erat ei, quod inaudita peteret; nuncquam enim intromisit se Episcopus de familia domus, vacante Prioratu, magis quam pleno, nec deberet. Debet enim solum habere quendam clericum, custodem domus, ratione tuitionis, magis quam proprietatis. Inhibitumque fuit familiæ, occulte tamen, ne coram eo comparerent. Tandem cum difficultate concessit eis inducias usque in crastinum; ut interim possent consulere Episcopum. Eodem die, mane, missi sunt duo fratres ad Episcopum, ab eo eligendi licentiam petituri. Et visis eorum literis, calumpniati sunt Episcopus et sui, eo quod non erat scriptum ei, tanquam patrono et Domino, allegantes pro se, quod, nisi patronus esset, ab eo licentiam eligendi petere non opporteret. Et cum monachi allegarunt sic consuetum scribi, dixit Episcopus, quod non; quia, post mortem Thomæ Prioris, episcopus Nicholaus literas Capituli rejecit, propter eandem causam. Reacceptis ergo literis suis, reversi sunt nuncii, hæc Conventui nunciantes. Erant autem multi in Conventu recolentes, quod Nicholaus Episcopus non hoc petebat, sed quod scriberetur ei sicut patri et patrono in spiritualibus et temporalibus, sed nuncquam hoc obtinuit, nec remissa litera fuit ob hanc causam, sed quia sigillum fuit separatum a litera per incuriam, antequam ad Episcopum pervenirent; unde aliam sub eodem tenore consingnatam ei reportabant. Ipse tamen in sua litera, eis concessa, patronum in spiritualibus et temporalibus vocabat; nec de hoc fuit eis cura. Dixerunt aliqui, quod, ex quo patronus fuit, non fuit malum eum in suis literis sic nominare. Ideo in crastinum remissi sunt nuncii, cum talibus literis, "Reverendo patri ac patrono, etc." [Optentisque literis super licentia concessa, rogarunt eum ut conservaret eos in statu in quo erant, et nichil exigeret insuetum. Intimaveruntque ei quomodo seneschallus ejus ab officiariis eorum exegerat juramentum. Episcopus "Quid contra vos, nonne domus in custodia mea est?" et ipsi, "Et si vos, domine, non cogitetis malum, poterit tamen alias esse materia brigæ et contencionis inter successores vestros et nos." Infra octo dies sequentes venerunt servientes episcopi ad maneria de Merington, Acly et Ketton, prædicta maneria in manu Episcopi saysientes, et in singulis eorum unum de suis custodem relinquentes, sed rogatus Episcopus mandavit seneschallum, ut eos amoveret; quod et fecit, et extunc, durante illa vacatione, non est aliquid simile attemptatum.]

CAP. XIII. DE ELECTIONE R. DE CLAXTON.

[MS. Cap. CXLVI. fol. 189.]

Optenta itaque licentia, statutus est dies ad eligendum, in crastino scilicet Conversionis sancti Pauli. Quo die per viam compromissi electus est Ricardus de Claxton, Prior Insulæ Sacræ in Priorem Dunelmensem, anno etc., MCCLXXII, pontificatus [domini] Roberti XII, in secundo die post apud Derlingtone confirmatus, et in purificatione beatæ Mariæ Virginis apud Dunelmum installatus per Archidiaconum Dunelmensem; et infra triduum sequens provisionem H. quondam Prioris factam signo suo roboravit rogatus. Iste R. fuit religiosus et hospitalis, et ita circumspectus, quod non obstante provisione larga H. Prioris [de qua dictum est] et lite magna inter Archiepiscopum Eboracensem et ecclesiam Dunelmensem, quæ largas requirebat expensas, toto tempore suo domus habundabat. Anno etc, MCCLXXIV, mense mayo, celebravit Gregorius quartus Concilium Lugduni; ad quod vocatus Prior partes transmarinas adiit, sed ad Concilium non accessit, habens ibi procuratores [ipsum excusantes, dominos R. de Insula Priorem de Finkal, W. de Massam Priorem de Staumford, magistrum R. Avenel, canonicum Hofdensem. Iste Prior statuit festum Katerinæ celebrari in capis, quod prius erat in albis, et pro festo illo tres albas, cum apparatu, stolis, et manipulis satis honestis comparavit.] Epitaphium ejus,

AGNUS NON PARDUS, JACET HIC PRIOR ECCE RICARDUS.

CAP. XIV. DE OBITU R. DE STICHIL, ET ELECTIONE R. DE INSULA.

[MS. Cap. CXLVII. fol. 189 b.]

Peractis in episcopatus regimine XIV annis, fundato Hospitali de Gretham, nam ipsam villam Episcopus emerat a quodam Bertram cognomine, in redeundo de Concilio Lugdunensi, pridie nonas Augusti, obiit Robertus de Stichil Dunolmensis episcopus in castro quod Arbipeyles dicitur. Corpus vero ejus sepultum est in quodam monasterio ordinis sancti Benedicti

Saninyacensis; sed cor ejus delatum est Dunolmum, in Capituloque sepultum.* Iste, dum vixit, semper, quando commedit in castro, solebat de vino suo mittere ad conventum; et quodam die, dum pincernæ suo diceret, quod suppriori et conventui de vino suo mitteret, veniens ille cum vino, suppriori ad suam justiciam in refectorio residenti vinum præsentavit. Prior vero H. ad magnam mensam præsidens, ex hoc indignatus, mensam percussit; et sic prandium in medio prandii finivit.

Intellecta igitur morte Episcopi, licentiaque eligendi a Rege obtenta, VIII kal. Octobr. electus est Robertus de Insula, Prior de Fyncale in Episcopum per viam compromissi; et idus Octobris a Rege receptus, VIII kal. Novembris a domino Waltero Giffard Archiepiscopo examinatus, ipse, et, electio ejus, apud Rypone, ibique dies assignatus pro confirmatione habenda, vigilia omnium Sanctorum, in ecclesia Dunelmensi, ubi, et quando est confirmatus; et Dominica proxima post festum sancti Nicholai in majori ecclesia Eboracensi consecratus.†

CAP. XV. DE VISITATIONE ARCHIEPISCOPI APUD DUNELMUM.

[MS. Cap. CXLVIII. f. 189 b.]

Interim mandat Archiepiscopus visitationem suam in capitulo Dunelmensi die proxima ante Sanctorum Omnium vigiliam faciendam; quo die correctis in capitulo corrigendis, Archiepiscopus cum suis, et omnibus intrare volentibus, capitulum intravit; finitoque sermone, injunxit, tam suis, quam omnibus aliis, ut exirent. Remanenteque eo solo, et qui erant de capitulo, dixit se venisse ad visitandum et corrigendum ea quæ fuerunt corrigenda. Prioreque se ad partem trahente, examinavit suppriorem et ex senioribus quatuor, aut [quinque] successive, a nullo sacramentum exigens, sed, quod prius publice, tunc occulte, requirens ab eis. Revocatisque Priore et aliis, dataque benedictione, recessit ad castrum, ubi erat hospitatus, Henrico de Horncastre, tunc sacrista Dunelmensi, crucem ante eum bajulante.

* Durham Wills, &c., p. 12.
† Appendix. No. LXIX.

CAP. XVI. DE FACTIS R. EPISCOPI.

[MS. Cap. CXLIX. f. 190.]

Consecratus igitur in episcopum Robertus, ecclesiam de Middellam monachis de Fynkall in augmentum sex monachorum appropriavit. Priori et conventui Dunelmensi [unum toftum et tres acras terræ in villa de Molesdone una cum] advocatione ecclesiæ de Meldon, Dunelm. dioceseos [contulit], accepta prius in recompensationem præsentatione integra ecclesiæ de Waldenestow, Lincoln. dioceseos,* ad quam Prior et conventus solebant alternis vicibus præsentare. Concessit etiam eis warren-niam in Billinghamschire, et boscis [pertinentibus ad Elevete, excepto australi bosco de Schinclife. Dedit etiam illis de Fynkhale unam vaccariam in Spirleswode, et XXI acras vasti pro prato, cum tota communi pastura ad manerium de Softeley pertinente.] † Dicitur quod iste promotus in episcopum, matrem suam, prius pauperculam, honoravit, servos et ancillas sumptusque honorabiles ministravit; cumque eam semel visitaret, quomodo se haberet, inquisivit: et illa, "Valde male." "Cur," inquit "dulcis mater? Deficitne vobis aliquid, servus, vel ancilla, vel sumptus necessarii?" "Non," inquit; "satis habeo; sed cum dico huic, vade, currit; et illi, veni, genibus se prosternit; et ita omnia serviunt mihi ad nutum, quod non habeo in quo irascendo dilatare cor meum possum. [Cum paupercula eram, et venissem ad aquam, ad lavanda exta animalium, vel pannos et talia, occurrebat vicina aliqua, et, accepta occasione, prius contendere verbis, deinde solebamus crines evellere pugnis, cum cheterlingis et monifauldes mutuo nos cedere; nec electuaria, quæ mihi mittis preciosa, tam mihi conferre poterunt, vel syrupus, ad dilatationem vel purgationem cordis mei: cum virus includitur, magis nocet; et cum evomitur, evomens quietatur."] Cum iste semel apud Norham venisset, et dominus de Scremerston sibi servisiam misisset, Episcopus, cum non esset assuetus servisiam a magno tempore bibere, ob reverentiam tamen mittentis et famam cervisiæ gustavit; et non sustinens, statim a mensa surgens evomuit. Et post prandium, vocatis quos voluit, "Ecce quid agit consuetudo," inquit; "scitis a

* APPENDIX. No. LVIII., and Hodgson's Northumberland, Part III. Vol. II. 49-55.—*Waldenestow* above, is a mistake for *Waldeneuton*.

† See PRIORY OF FINCHALE, p. 110.

quibus [ego] originem duxi, et nec ex parentela nec patria habeo vinum diligere, sed ex consuetudine sola. [Jam itaque assuefactus sum, quod, cervisiam, naturalem potum mihi, gustare non possum, est enim altera consuetudo natura." Quendam forestarium, Johannem Madur nomine, sibi dum Prior esset de Fynkale, ob carnes ferinas, quas sibi frequenter detulit, specialem, factus Episcopus ab officio expulit, credentem se ab Episcopo mercedem prioris obsequii recepturum; dixit enim Episcopus; "Sicut prædecessori meo, ita mihi pessime deserviret; cras poterunt fieri turpia, sicut heri."]

CAP. XVII. INICIUM DISCORDIÆ INTER ARCHIEPISCOPUM EBOR. ET ECCLESIAM DUNELM.

[MS. Cap. CL. f. 190 b.]

Anno Domini MCCLXXX, præsentatus fuit Adam de Barnebi ad ecclesiam de Rungetone, vacantem, [et] Eboracensis dioceseos, per Priorem et Conventum Dunelmensem; et quia in prædicta præsentatione [sibi] *obedientiam* non scripserunt, præsentatum eorum admittere recusavit; et ipsi ad curiam Romanam appellarunt; factaque est appellatio et provocatio die mercurii proxima post dominicam palmarum, anno quo supra, apud Loncastriam in Prioratus camera, in qua dominus Archiepiscopus pernoctavit. Impetratique sunt judices, [sed dominus Archiepiscopus, alio ductus consilio, primo prædicto Adæ ipsam ecclesiam commendavit, usque ad festum sancti Cuthberti in Septembri, et intellecta impetracione facta in Curia] ipsum præsentatum in forma primæ præsentationis admisit, et in eadem institui demandavit: et fuit illa contentio sic sopita. Eodem anno, in festo sancti Cuthberti [in Martio], Priori [induto sacris ad majorem missam celebrandam] porrectæ sunt ex parte Archiepiscopi literæ visitationis, in crastino sancti Johannis Baptistæ, in ecclesia et capitulo Dunelmensi faciendæ, cum illa clausula, "Quod in præmissis duxerit[is] faciendum, et de die receptionis præsentium nos circa festum Annuntiationis proximum sub vinculo et in virtute obedientiæ rescribatis." [Rescriptumque fuit eidem, quod, quia Episcopus Dunelmensis in vicinis Scociæ tunc agebat, et majores Capituli tunc præsentes non erant, quos omnes tangebat istud opus, infra tam breve tempus ipsum certiorare minime potuerunt. Rogaveruntque eum, quod hoc ad contemptum eis non imputaret, quia, quam cito plene deliberassent,

[sibi rescribere non deferrent.] Interim, super hiis consulitur Episcopus Dunelmensis, [tunc in partibus Norham agens], qui respondit quod ad literam missam respondere non oportet; tum quia mittens nullam jurisdictionem habet in Priorem et Capitulum, ratione monasterii Dunelmensis nec ratione alicujus existentis in diocesi Dunelmensi, tum quia injungit in virtute obedientiæ, ad quam [ei] nec tenetur Prior nec Capitulum, cum metropolitanus in subditos suffraganei jurisdictionem, nisi in certis casibus, non habeat, inter quos iste nullus; [tum quia, si Prior ad tale mandatum nunc sibi rescriberet, diceret se Archiepiscopus in possessione, vel quasi, subjectionis suæ, et alias injungeret graviora. Consulit ergo, quod per nuncios respondeatur sibi, et non per scripturam; et, si gravare voluerit, quod habeantur provocationes et appellationes paratæ, et, ne aliquid fiat in præjudicium Dunelmensis ecclesiæ, caveatur. In festo vero Paschæ proximo venit Episcopus Dunelmensis, et, vocato toto clero, consuluit quid esset agendum super petitione Archiepiscopi. Responderunt omnes, quod ei esset resistendum, auxilium et consilium fideliter promittentes, et quamvis consultum esset Priori a monachis et clericis, quod cautius et tucius posset respondere, Episcopum esse capud ecclesiæ, et ideo ipsum primo visitandum; et si ipse visitationem Archiepiscopi subiret, Prior et capitulum sequenter facerent quod deberent, admittendo scilicet ipsum, vel immunitatem ostendendo quare non deberet. Prior, tamen, videns omnes alios consensisse, solus noluit dissentire; quod tamen sibi postea displicuit, quia, decedente Episcopo, cecidit totum pondus prælii super eum.] Arripiente ergo Episcopo cum suis iter versus curiam Romanam, Prior et Capitulum frequenter supplicabant Archiepiscopo per suos, ut visitationem suam prorogaret [usque] ad tempus magis opportunum; et ipso non consentiente, est provocatum et appellatum contra eum. Primo, quia Archiepiscopus, tanquam eis suspectus, merito est recusandus, [tum quia presentatum eorum ad ecclesiam de Runigton, ut supra, absque causa racionabili admittere recusavit, super quo appellarunt, et pendet appellacio indecisa, tum quia cum Prior in Hofdenchire et Allertone de jure et consuetudine habet primarias causarum cogniciones, Archiepiscopus eum spoliare nititur de eisdem, ideo suspectus]. Item, cum secundum statutum Concilii Lugdunensis metropolitanus [habet] primo visitare ecclesiam et capitulum, proprium et diocesin, antequam ad suffranei visitationem descendat; quod iste non fecit. [Item, secundum statutum ejusdem Concilii, *Cum olim*, non est Archiepiscopo de negligencia Episcopi super correctione et reformacione, nec est facta relacio, quare, etc.] Item Episcopus Dunelmensis capud Capituli, [cui subest Capitulum sicut membra

[capiti], in remotis agit pro negotiis ecclesiæ suæ ; unde ad præsens visitari non potest. Et, ipso non visitato, non debent visitari ; cum visitatio incipere debet a capite [et sic ad membra descendere]. Item ecclesia Dunelmensis, Prior et Capitulum, ista hactenus gavisi sunt libertate et immunitate, prout parati sunt per privilegia specialia coram judice competenti ostendere ; quod nullo unquam tempore Archiepiscopus Eboracensis auctoritate metropolitana in eo visitationis officium exercuit, [a qua immunitate sine causæ cognicione et processu juris expelli non debent, quare, etc.] Istis non obstantibus, in crastinum sancti Johannis Baptistæ, venit Archiepiscopus Dunelmum ; et cum ingredi vellet portam borialem, per milites episcopatus est repulsus. Ubi [indutus est sacris, et sermone facto ad populum,] provocatione præmissa prius coram eo recitata, excommunicavit in scriptis Episcopum, Priorem, et majores de Capitulo, et Capitulum interdixit ; eosdem [Episcopum, Priorem, et Capitulum] peremptorie citavit, ut, die mercurii in festum exaltationis sanctæ Crucis proximum sequenti, præsentiam suam exhiberent in ecclesia et capitulo Dunelmensi, visitationem Archiepiscopi subituri, et de contemptu satisfacturi. [Monuit etiam, ut de sententia, quam tunc incurrerant, se absolvi interim procurarent. In crastinum, vero, in præsentia Archiepiscopi, apud Langcestre, erat appellatum ad curiam Romanam et Eboracensem similiter infra breve. Adveniente igitur die mercurii, proxime post festum exaltationis sanctæ Crucis], venerunt Dunelmum, ad visitandum, G. Subdecanus Ebor. et magister Robertus de Pikering [juris civilis professor, Archiepiscopi] commissarii ad præmissa ; et cum venirent super novum pontem, injectis quorundam manibus in equorum frænis, repulsi sunt ; et sic ad ecclesiam sancti Nicholai extra muros declinarunt, [ubi, antequam quicquam attemptarent, fuit provocatum et appellatum per Priorem et capitulum ; maxime quia naturale est unicuique inimici insidias declinare, ejusque judicium non subire. Archiepiscopus vero in crastinum sancti Johannis Baptistæ, vilipensis et rejectis rationibus, et causis rationalibus, quare eum ad visitandum admittere non deberent, tanquam hostis eorum, illis non obstantibus, eos visitare decrevit ; fuitque ab eo appellatum ; qua pendente appellatione, nec ipsum nec ejus commissarium ad visitandum asserunt admittendum, et præcipue canonicos ecclesiæ suæ et ejus commensales. Item, idem Archiepiscopus, ut supra, Priorem et conventum, cum non essent, contumaces pronunciavit, et prætextu hujus contumaciæ sentenciam excommunicationis sullimavit in majores capituli et Priorem ; et ecclesiam et capitulum interdixit, Item, idem Archiepiscopus, coram multis et gravibus personis, Priori et capitulo est multipliciter comminatus. Item, idem Archiepis-

[copus, dicto sancti Johannis crastino, fuit, et est, majoris excommunicationis sententia innodatus, eo quod decima sexennalis, per Gregorium Papam decimum impositum, in Concilio Lugdunensi, tempore suo solvere non curavit, ideo non fuit ipse admittendus, nec adhuc est, nec ejus commissarius. Item, notorium est ipsum esse majoris excommunicationis sententia innodatum per conservatores privilegiorum monachorum de Pontefracto, Cluniaci ordinis, quia privilegia eis indulta infregit. Item, excommunicatus est per succentorem ecclesiæ Dunelmensis, commissarium principalis judicis a sede apostolica delegati, quia mandatis ejusdem succentoris, vel potius apostolicis, parere non curavit; immo manifeste suam jurisdictionem et officium impedivit.] Istis non obstantibus, commissarii præfati fecerunt vocari Episcopum et Priorem; et in ipsos, non comparentes, excommunicationis sententiam protulerunt, ecclesiam supponentes [nichilominus] interdicto. Obtinuerunt Prior et Capitulum rescriptum Apostolicum, [quo ad illum articulum, "Quia Archiepiscopus suam ecclesiam civitatem et dyocesim minime visitavit," etc. Martinus quartus rescripsit Abbati de Waltham, Decano et Cancellario Lincolniensi, et, si non omnes, duo eorum, etc.] Anno, etc., MCCLXXXI, in crastino beati Matthiæ [Apostoli] in ecclesia sancti Mariæ juxta pontem de Stanford, Abbas præfatus, [magister H. Layset, officialis Roffensis, et magister Radulphus de Merlawe, domini Papæ capellanus], Cancellarii Lincolniensis subdelegati, recusato prius Decano Lincolniensi tanquam suspecto, vocatoque Archiepiscopo Eboracensi nec comparente, per se nec procuratorem, excommunicationis sententiam in Priorem, etc., et interdictum adnullarunt, ipsum Priorem et majores Capituli ad cautelam absolventes; Archiepiscopum contumacem pronuntiantes, et pro expensis et damnis in trecentis libris Priori et Capitulo condemnantes; [suam adnullacionem, Archiepiscopi suspencionem per dyoceses Eboracensem et Dunelmensem execucioni demandantes]; ipsum Archiepiscopum ad eundem locum et diem mercurii proximum post octavas Trinitatis citandum decernentes. Interim, Decanus Lincolniensis jam recusatus, et Cancellarius, postquam totam jurisdictionem in magistros H. et R. supradictos transfudissent, commiserunt iterum magistro J. Clarell, [domini Papæ capellano, W. de Newerk Archidiacono Huntundon' et Johanni Lincoln', canonico S. Pauli Londoniæ], qui appellationes Episcopi, [et] Prioris et Capituli nullas fuisse de jure, ipsosque eas non fuisse prosecutos pronuntiarunt; sententiam Archiepiscopi confirmarunt; Episcopum in quingentis libris, Priorem et capitulum in totidem, pro [dampnis et] expensis ipsi Archiepiscopo condemnarunt; et ista per dioceses Eboracensem et Carleolensem et Candidæ Casæ publicari fece-

runt. [Abbatem eciam supradictum, magistros H. et W., tanquam perturbatores jurisdiccionis, eo quod processum præfatum fecerunt, in sentenciam excommunicationis incidisse pronunciarunt, sentencias eorum diffinitivas interlocutorie condempnatorum, seu absolutorum adnullantes. Abbas vero præfatus a magistro R. et W. eodem modo istos excommunicarunt, tanquam impedientes eorum jurisdictioni, et quicquid per eos factum irritarunt. Ex parte vero Prioris et capituli fuit ab eisdem W. de Newerk, J. Clarell, J. de Luto appellatum ad Romanam curiam directe, et ad curiam Cantuariensem peremptorie, eo quod decanus Lyncolniensis præsenciam suam exhibens Abbati, et H. et R. pro tribunali sedentibus, et procedentibus in causa, per hoc videtur tacite renunciasse vel revocasse commissionem, si quam fecit; ipse etiam recusatus legitime nullam facere potuit; Cancellarius etiam Lyncolniensis in istis nullam jurisdictionem transfundere potuit, quia plenarie prius aliis commisit. Inhibitumque fuit per curiam Cantuariensem decano Lyncolniensi et Cancellario, W. J. et J. eorum commissariis, et erant citati comparere in Arcubus Lundoniæ, VI die juridico post dominicum qua cantatur *Misericordia Domini.* Quo die comparentes, J. Clarell recusavit ibi, et J. de Luto similiter, subire judicium, immo officialem inhibuerunt, ne aliquid in præjudicium jurisdiccionis eorum attemptaret. Decanus Lyncolniensis et W. de Newerk ibi procedere concesserunt, et sic curiam illam illudere intendebant, cum eorum causa erat annexa. Officialis tamen testes Prioris et capituli examinavit, sed publicare usque in diem martis proximum protelavit. Die vero mercurii proxime post octavas Trinitatis, prædictus Abbas de Waltham, H. et R. cancellarii Lyncolniensis commissarii, in ecclesia sanctæ Mariæ juxta pontem Stanfordiæ pro tribunali sedentes, docto [*ita*] prius de citacione Archiepiscopi; et aliis requisitis, præconizato Archiepiscopo, et diucius expectato, et nullo modo comparente, factisque aliis, quæ juris sollempnitas requirit, tandem ipsum Archiepiscopum contumacem pronunciarunt, Priorem et capitulum legitime appellasse, et omnia post in eorum præjudicium attemptata irrita declararunt. Archiepiscopum in CC libris, uno denario minus condempnantes, et singula facta per W. de Newerk, J. Clarell, J. de Luto irritarunt, vel irrita pronunciarunt. Ad suggestionem episcopi Dunelmensis et Prioris, scripsit papa Martinus Abbatibus de Sancto Edmundo et de Furneys, et decano Londoniensi, quod sententiam præmissam, si justam invenirent, auctoritate Apostolica confirmarent. Abbate igitur de Furneys, recusato, eo quod scolaris et discipulus Archiepiscopi, et ei familiaris fuit, abbathia et maneria sua in Archiepiscopi diocese sita, commi-

[serunt Abbas sancti Edmundi et Decanus* Londoniensis vices suas Priori de Bernewel, Archidyacono Nortwycensi, ac camerario monasterii sancti Edmundi.] Qui, vocato Archiepiscopo ad ecclesiam omnium Sanctorum Northamptoniæ, die secundo juricido proxime ante festum S. Hilarii, anno, etc., MCCLXXXIII, ipsoque [ibidem expectato usque in diem veneris proximo sequente, nec per se nec per procuratorem sufficientem comparente,] causa diligenter examinata et processu juris in omnibus observato, auctoritate Apostolica ibidem præfatam confirmabant. Interim, mediante Antonio de Bek, consenserunt in arbitros; et electi sunt ex parte Archiepiscopi H. de Newerk, Archidiaconus Richemundiæ, et magister Yvngo, Cancellarius S. Pauli Londoniæ, ex parte Episcopi Dunelmensis magister R. Avenel, et [ex parte Prioris magister] Reginaldus de Brandon, canonicus sancti Pauli Londoniæ, dederuntque eis potestatem ordinandi et [statuendi perpetuis temporibus observandi; et si isti concordare non possent, eligeretur quintus, ordinataque per eos promiserant, se per sedem apostolicam procuraturos confirmanda, consensum est per Priorem et capitulum sub data] II non. Maii.

CAP. XVIII. DE MORTE DOMINI R. DE INSULA ET ELECTIONE DOMINI ANTONII DE BEK, [ET CONDICIONIBUS EJUS.]

[MS. Cap. CLI. fol. 193.]

Anno Domini M°CCLXXXIII. septimo idus Junii, obiit Robertus de Insula Dunelmensis Episcopus, apud Middilham; et quarto idus ejusdem sepultus est in Capitulo Dunelmensi, lapisque decenter ornatus et sculptus ei supponitur, imaginibus circumseptus. Quo sepulto, sigillum ejus publice coram omnibus a magistro Roberto Avenel est confractum.† Eodem anno, [qui est pontificatus domini Martini Papæ quarti tercius, et regni Regis Edwardi undecimus,] septimo idus Julii, electus est Antonius Bek, tunc Dunelmensis Archidiaconus, in Episcopum Dunelmensem, per viam compromissi, petita prius a domino Rege licentia et obtenta. Electionem cujus duo præcipue promovebant, domini Regis [per dominum J. de Vescy] instantia, et

* The remainder of the MS. is in a different, and, apparently, a somewhat later hand.

† APPENDIX, NO. LXX. LXXI. LXXIV. DURHAM WILLS, &c., p. 12.

inter Archiepiscopum et ecclesiam Dunelmensem controversia. Sciebant enim Dunelmenses, quod electum eorum Archiepiscopus minime consecraret, nisi instantia Regis ad hoc eum induceret. Consecratus vero Antonius est dominica infra Natale proximum, apud Eboracum, a Willielmo Wykwan, præsente Rege et magnatum multitudine copiosa. Et licet multi inter Archiepiscopum et Dunelmenses ex præcepto Regis mediarent, minime tamen profecerunt; quin tempore consecrationis Priorem egredi de ecclesia compelleret, et in crastino Antonium Priorem et majores de capitulo excommunicare, in virtute obedientiæ, præciperet. Sed ipse respondit. "Heri fui consecratus eorum Episcopus; et hodie excommunicabo eos? Ad hoc faciendum nulla obedientia me inducet." Erat autem iste Antonius magnanimus; post Regem nulli in regno in apparatu, gestu et potentia militari secundus; magis negotia regni quam circa episcopalia occupatus; in guerra Regi potenter assistens, et in consiliis providus. Aliquando in guerra Scotiæ habuit de familia XXVI vexillarios, et communiter de sua secta centum quadraginta milites; ita ut magis crederetur princeps laicus quam sacerdos vel Episcopus. Et, quamvis gauderet sic militum constipari agmine, erga tamen eos sic se habuit, quasi de eis non curasset; comites et barones regni majores sibi genuflectere, et, eo sedente, milites, quasi servientes, diutissime coram eo astare parvipendens. Nichil ei carum erat, quod ejus gloriam magnificare posset. Pro quadraginta allecibus recentibus quadraginta solidos Londoniæ semel solvit; aliis magnatibus, tunc in parliamento ibi consistentibus propter nimiam caristiam emere non curantibus. Pannum maximi pretii comparavit; et ex eo palefridis suis coopertoria [quæ huces nuncupantur] fecit; eo quod quidam dixit se credere quod episcopus Antonius illud emere non audebat. Quietis impatiens, vix ultra unum sompnum in lecto expectans, dixit illum non esse hominem, qui in lecto de latere in latus se verteret. In nullo loco mansius, continue circuibat de manerio in manerium, de austro in boream, et e converso: canum et avium sectator. Et cum esset sumptuosus in multis, nunquam tamen egens erat; sed usque ad mortem ei omnia habundabant. Ad sacietatem vix comedit; castissime vixit, vix mulierum faciem fixis oculis appiciens. Unde, in translatione sancti Willielmi Eboracensis, cum alii episcopi ossa ejus timerent tangere, remordente eos conscientia de virginitate amissa, iste audacter manus imposuit; et quod negotium poposcerat, reverenter egit.

CAP. XIX. DE CONTENTIONE PRIORIS CUM ARCHIEPISCOPO SEDE VACANTE.*

[MS. Cap. CLII. fol. 193. b.]

Vacante igitur ecclesia Dunelmensi per mortem Roberti de Insula, VII idus Junii, anno Domini MCCLXXXIII, statim Prior et capitulum apprehenderunt jurisdictionem, officiales et ministros alios præfecerunt; [officiales per Archiepiscopum præfectos, qui eandem jurisdictionem occupare nitebantur, expulerunt;] Archiepiscopum visitationis causa descendentem, tertio die Julii, nullatenus ecclesiam ingredi permiserunt. Ipsum ad ecclesiam sancti Nicholai in Dunelmo divertentem, et, sermone ibi habito, Priorem et majores capituli excommunicare volentem, quidam juvenes de villa sic terruerunt, quod per gradus versus scolas latenter descendere, et sic juxta aquam usque Kipier divertere, lætus fuit. Auriculam palefridi [sui] absciderunt; et ipsum, si Wycardus de Charrons et Petrus de Thorsbi non impedissent, ut creditur, occidissent. Vicarium Sancti Oswaldi, Archiepiscopo adhærentem, de diversis criminibus impetitum et convictum, virtute jurisdictionis apprehensæ, officialis Prioris et capituli judicialiter privavit; et Prior et capitulum alteri vicariam contulerunt, qui, eam, quamdiu viveret, occupavit, altero nunquam restituto. Antequam vero Archiepiscopus Dunelmum veniret, fuit exceptum contra eum; quod jurisdictio ad ipsum tunc devolvi minime poterat, eo quod ipse erat excommunicatus, tunc et diu ante, per Abbatem de Waltham, [Radulphum de Merlaw, et H. de Layseth,] ut supra patet, pro sua contumacia. [Ex eadem causa fuit exceptum quod] non tenebantur eum admittere ad visitationem in eis exercendam. Sed istis non obstantibus, sententiam excommunicationis et interdicti promulgavit in majores de capitulo et ecclesiam; provocatum tamen erat prius et appellatum. Isti exceptioni fuit rescriptum; [puta, quia Archiepiscopus suspectus erat, propter litis dependentiam inchoatam, sede Dunelmensi plena, inter ipsum Archiepiscopum, Episcopum, et Priorem Dunelmensem. Item, quod Archiepiscopus, prius, sede plena, rejectis eorum appellationibus legitimis, quia aliter eis dominus Papa non rescripsisset, in Priorem et majores capituli excommunicationis sententiam promulgavit. Item, quia lis inchoata, sede

* APPENDIX. No. LXXII. LXXIII.

[plena, super visitacione facienda, adhuc pendet indecisa, et, sede vacante, nichil debeat innovari. Item, quia Archiepiscopus sacramentum corporale præstitit, quod contra compositionem inter ipsum Episcopum et Priorem Dunelmensem prælocutam, ut prius patet, nichil attemptaret vel procuraret, citra festum Purificationis, anni Domini MCCLXXXIII, ut in dicta ordinatione plenius continetur, ipsum, contra sacramentum proprium venire volentem, admittere minime tenebatur. Item, jurisdictio de jure communi, sede vacante, ad capitulum habet devolvere, nec Archiepiscopus causam legitimam ostendit, quare ad ipsum devolvi debeat. Item, nondum est medius annus elapsus, ex quo Robertus episcopus Dunelmensis diocesim suam plene visitavit; quare, si ipse viveret adhuc, visitare non posset; igitur, nec Archiepiscopus, qui loco ejus succedit; si jurisdictio ad ipsum, sede vacante, devolvi deberet. Item, excommunicatus est per succentorem Dunelmensem, commissarium Prioris ejusdem loci, judicis principalis a sede apostolica delegati, in causa Prioris et capituli Karliolensis contra Galfridum Laurenc' de Lecton et alios in litera papali contentos, pro sua inobediencia et contumacia. Item, suspensus est a divinis et omnium spiritualium administratione per Abbatem de Waltham, et collegas suos, pro sua contumacia coram eis contracta, ut superius satis patet.] Ante mortem episcopi Dunelmensis fuit pro Archiepiscopo Bulla impetrata ad Abbatem de l' Holme, Priorem Coventrensem, [magistrum Barthol' de Pont'] quod ipsi [vel eorum duo] processum factum contra Priorem et Episcopum Dunelm. per [W. de Newerk,] J. Clarell, [et J. de Luto, ut supra ad hoc signum + *(p. 62)*] examinarent; et [sententiam], si rite factam invenerint, confirmarent et facerent observari. [Abbas vero præfatus et Bartholomeus commiserunt vices suas suppriori de Lentona et magistro Henrico de Notingham, qui] Priorem ad ecclesiam de Warwyk citari fecerunt. Ubi Prior et capitulum comparens per procuratorem, sentiens se gravari, eo quod copiam litterarum Apostolicarum sibi negaverunt, [humiliter requisiti], ad sedem Apostolicam appellarunt, anno Domini MCCLXXXIII, in crastino sancti Nicholai. Commissarii vero præfati, appellatione contempta, processum factum per [W. de Newerk,] J. Clarell, [et J. de Luto,] confirmarunt; Priorem et majores capituli ab administratione et ordinis executione ammoverunt, eo quod interdictum [per W. J. et J. præfatos impositum] non observarunt; et sententias latas in Archiepiscopum per Abbatem de Waltham, [et suos collegas] irritas promulgarunt: sed Prior et Capitulum [iterum] appellarunt. [Exceptiones Prioris contra suppriorem de Lenton, et H. de Notingham. Primo, quia subditi Archiepiscopi, et ei nimis faventes,

[Priorem et capitulum sufficienter comparentes, et secundum formam citacionis sibi factæ defendere se paratos, contumaces reputarunt, et sicut contra contumaces processerunt, Priore Conventrensi, judice principali, præsente et non consentiente. Item, quod Prior Conventrensis nunquam fuit per Archiepiscopum requisitus, si cognoscere vellet, aut non ; ideo non potuit tota jurisdictio transferri sic in Abbatem de l'Holm, et Bartholomeum; immo, in ecclesia beatæ Mariæ de Warwyk, anno Domini MCCLXXXIII, in crastino sancti Nicholai, suam exhibens præsentiam, idem Prior, præsentibus suppriore, et H., et aliis multis, dixit quod potuit et voluit in præmissis cognoscere, vel alteri non suspecto committere, et ipsi sic nullam jurisdiccionem habentes, majores de capitulo citari fecerunt, et in eos sententias excommunicationis et suspensionis pro libito promulgarunt. Item, quod copiam bullæ principalis illis tradere recusarunt, nec etiam copiam commissionum sibi factarum, et alia instrumenta debita, copiam libelli et super voluntate Prioris Conventrensis tradere noluerunt, humiliter requisiti, eos contumaces reputantes, ubi non erant. Item, Archiepiscopus actor principalis, tempore impetracionis, et adhuc, est majore excommunicatione innodatus, ut superius. Item, quod citastis Priorem et capitulum, ut primo die juridico post festum sancti Mathiæ apostoli, anno quo supra, comparerent coram vobis, ut prius, Warwyk, et illum diem continuastis usque diem martis proximo sequentem, quo die solemnitas sancti Oswaldi episcopi contigit, cujus dies Warwyk, et in toto episcopatu Wygorniensi solemnis est ut dominicus, et per consequens nec diffinitivam sententiam nec aliam illo die ibi facere potuerunt, et tamen de facto fecerunt,] sic igitur ex parte Prioris extitit ad Romanam curiam appellatum, et pro tuitione ad Cantuariensem, et rescriptum fuit [pro eis ad episcopum Dunkeldensem, Abbates de Alnewyk, et de sancta Agatha, super illa exceptione, quia Prior Conventrensis non erat requisitus, et quia negaverunt copiam bullæ, quam Prior nunquam habuit, ut ipsi faciant quod justum est: quod si non omnes, Episcopus cum altero eorum. Fuit etiam rescriptum pro eisdem ad eosdem, in causa appellationis concernente jurisdictionem et visitacionem, sede vacante, et quoad exceptionem de excommunicatione superius annotatam. Citatus est ergo per istos delegatos Archiepiscopus per decanum Christianitatis Dunelmensis, sexto die Augusti, anno Domini MCCLXXXIIII, in manerio de Wylton, quod compareat coram eis, vel eorum commissariis, in ecclesia cathedrali Karliolensi die lunæ proxima post festum sancti Michaelis, cum prorogationibus dierum, facturus, etc. Quo die comparuit ibi per procuratorem. Sedentibus pro tribunali Abbate de Alnewyk,

[magistro Baldredo Byseth, officiali episcopi sancti Andreæ, et Dunkeldensis commissario in hac causa, canonicoque Catinensi, et Abbate de sancta Agatha, proposuit procurator Archiepiscopi quasdam exceptiones recusatorias contra magistrum Baldredum præfatum, super quo, habito tractatu super hiis, et aliis, causam tangentibus, usque in diem Jovis proximum, supervenit quidam monachus, asserens se Sacristam sancti J. de Pontefracto, assidere eis volens ; ostensaque est quædam commissio sibi et aliis religiosis diversis per Abbatem de sancta Agatha facta ; sed procurator Dunelmensis in eum consentire renuit, et quasdam exceptiones recusatorias per modum notarii in scriptis contra eum proposuit, ipsoque sic recusato, præfixerunt diem partibus Abbas de Alnewyk et Baldredus proximum juridicum post festum sancti Nicholai, cum continuacione et prorogatione, etc., et, nota, quod in citacione facta Archiepiscopo notificabatur ei etiam libellus contra eum in judicio proponendus. Proximo igitur die juridico post festum sancti Nicholai, Prior et capitulum comparuerunt per procuratorem, et præfixione facta, usque in diem quintum decimum ejusdem mensis, sub expectatione Archiepiscopi, non comparentis, per Priorem de Driburc, Sacristam de Kelchou, magistros Baldredum Byseth, et Robertum de Merley, Catinensis et Dumblanensis ecclesiarum canonicos, Dunkeldensis Episcopi et Abbatis de Alnewyk commissarios, abbate de sancta Agatha se excusante. Quo die, lectis instrumentis requisitis, et docto de citacione Archiepiscopi et aliis rite factis, Archiepiscopo publice præconizato, nec comparente, prædicti judices, scilicet Prior, Sacrista, et Robertus de Merley, adhuc sub expectatione Archiepiscopi, decreverunt eundem citandum contra proximum diem juridicum post festum sancti Mathiæ apostoli, facturum et recepturum, cum continuacione et prorogatione, etc., ad eundem locum quo prius. Quo die, Archiepiscopo non comparente, Sacrista de Kelchou, commissarius Episcopi Dunkeldensis et de Alnewick pro tribunali sedente, præconizato Archiepiscopo nec comparente, docto prius de citacione ejus, tamdem ad instantiam Prioris et capituli pronunciatus est contumax. Et in pœnam contumaciæ ad receptionem probationum instrumentorum etc., decretum est esse procedendum. Receptoque quodam instrumento publico pro Priore et capitulo, et perlecto, continuatus est dies ille usque in diem Martis proximum ; quo die Martis, coram judice præfato, Priore et capitulo comparente per procuratorem, Archiepiscopo frequenter præconizato et diucius expectato, nec comparente, protestatione facta etiam, quod si quis eum defendere vellet, libenter audiretur, tandem] processit idem judex ad sententiam diffinitivam pro appellatione Prioris et capituli contra visitacio-

nem Archiepiscopi, et exercicium jurisdictionis sede vacante, unde pronuntiavit eos legitime appellasse, et omnia attemptata post et contra, irrita fuisse et esse: a qua sententia procurator Archiepiscopi, ex adverso veniens, appellavit ad Romanam Curiam, [et judex libellum appellatorium ab eo peciit, asserens se velle appellationi deferre; sed ipso non tradente, judex et procurator Prioris et capituli incontinenti detulerunt, et præfixus est dies in curia, proximus juridicus post festum Johannis Baptistæ, oblatæque sunt procuratori Archiepiscopi literæ dimissoriæ, sed non curavit; procurator vero Prioris et capituli benigne recepit.] Agebat tunc Archiepiscopus præfatus in partibus transmarinis pro negociis istis, et ibi mortuus est, nulla habita revocatione processus præfati. [Ex isto processu scire potes, quæ exceptio erat legitima, et quæ non, et quomodo grave est capitulo cum suo Episcopo litem intrare cum quocunque, quia Episcopo decedente, capitulum litis onera supportabit. Delegatione facta Episcopo Dunelmensi, ut est dictum, Robertus de Pickering, juris civilis tunc professor, in veste stragulata, quasi armiger fuisset, laicum se fingens et rationes juris subtiliter in gallico allegans, præfatum Episcopum adiit, et commissionem cuidam pro voluntate optinuit, sed instante quodam pro Priore, re integra, fuit commissio revocata.]

CAP. XX. DE INTRONIZATIONE ANTONII EPISCOPI, CESSIONE PRIORIS RICARDI DE CLAXTON [ET DE HIIS QUÆ VACACIONIS TEMPORE CONTINGEBANT.]

[MS. Cap. CLIII. fol. 196.]

Anno Domini MCCLXXXV, in vigilia nativitatis Dominicæ, die sc. lunæ, [super A litera,] ingressus est primo Antonius Dunelmensis Episcopus post suam consecrationem ecclesiam Dunelmensem. Super cujus intronizatione orta est dissentio inter Priorem, allegantem, quod sicut Archiepiscopus installatur per Decanum Eboracensem, ita Episcopus habet intronizari per Priorem Dunelmensem [quia idem jus habet Prior de privilegio et consuetudine in ecclesia Dunelmensi quod habet Decanus in ecclesia Eboracensi], et Officialem Eboracensem consuetudinem ecclesiæ pro se allegantem. Sed Antonius dixit se nolle in tam solenni festo installationem suam propter eorum discordiam protelare; et protestatione facta de neutri patri injuriando, per

fratrem suum Thomam Bek, Neniensem episcopum, installatus est. [Et prædictus episcopus Neniensis missam illo die celebravit, conventu in froccis existente; vesperas, matutinas, et majorem missam in crastino Antonius celebravit; primam missam in nocte episcopus Niniensis; secundam post matutinas immediate episcopus Catinensis, Antonio ab inicio matutinorum usque in finem secundæ missæ expectante. In die sancti Stephani comederunt omnes cum Priore, Episcopi et qui ibi erant ad Natale.] In die vero sancti Johannis Evangelistæ, [conventu ad majorem missam in capis existente] Antonius ingressus ecclesiam, duas baudekenis historiam nativitatis Dominicæ continentes obtulit; et eas ad ornandum majus altare in festo Natalitii assignavit. Et habito tractatu [prius] cum fratre suo Episcopo, [Hugone quondam Priore, H. de Horncastre de Coldingham et R. de Morley de Insula Prioribus, ingreditur capitulum, sedem Prioris intrans, sedem propriam fratri suo Episcopo relinquens;] ubi vocata majori parte Conventus, recitatisque quomodo Prior infirmitatem suam et impotentiam allegans, frequenter ab Episcopo suam pecierat cessionem, Prior tunc nichil tale cogitans, admissa prius ejus cessione extitit absolutus, Episcopo Neniense pro fratre suo verba proferente, et curam domus in spiritualibus et temporalibus Henrico de Horncastre conferente. Sed supprior allegavit; quod cura domus in spiritualibus in absentia Prioris et sede vacante ad eum pertinebat; et rogavit ne consuetudini derogaretur. Ad hæc Episcopus. "Domine H., commendo tibi vices meas; nolo suppriori nec consuetudini domus derogare." [Episcopus Neniensis. "Ex quo consuetudo talis est, exercete vos in spiritualibus, quod ad officium vestrum pertinet: exerceat alius in temporalibus." Et ad Episcopum intulit, "Domine, nichil vobis in hoc deperit." Et Episcopus, "Bene volo quod faciat quod ad officium suum pertinet."] Hiis peractis, recessit Episcopus versus Midelham, [cum suis ibi pernoctaturus; traditæque sunt claves bursariæ et cameræ Prioris H. de Horncastre]. In crastino, vero, petita est licentia eligendi ab Episcopo et obtenta. Cito post vocavit ad se Episcopus [apud Aukland] Henricum de Horncastre, et ei injunxit [aliqua conventui intimanda. Qui rediens, vocato suppriore et senioribus, excusavit se primo, quod, ipso invito et reclamante, injunxerat ei Episcopus ut curam domus ageret, et non solum in temporalibus sed etiam in spiritualibus. Ex quo enim domus in custodia ejus erat noluit Episcopus aliquem dominari in ea nisi ex mandato ejus; ideo injunxerat ei, ut dixit, in virtute obedientiæ et sub pœna excommunicationis, quam extunc, quod curam domus ageret, tam in spiritualibus, puta, capitulis celebrandis,

[correctionibus et aliis faciendis intus et extra; et quod singulis injunxerat per eum quod essent ei intendentes, sicut posito in loco Episcopi, nec audebat contradicere, ut dicebat. Stupefacti ex hoc vocati, quæsierunt, si literam Episcopi super hiis haberet, et responso, quod non, dixerunt ei, "Melius nostis libertates domus, quam nos, nec adhuc pro eis usque ad sanguinem restitistis: scitis quod, sede vacante, nunquam solet Episcopus hic habere nisi clericum, ad tuitionem domus, qui camera et apposita sibi mensa contentari solet; jam tamen in parte recessum est ab illa libertate, quia curam agitis in exterioribus ex parte Episcopi; quod etiam amittamus curam in spiritualibus grave videtur nobis. Ideo vos, qui estis frater noster, et nobiscum habetis ista tueri, cogitetis ista. Item vacat jam prioratus, nec potest aliquis habere curam in spiritualibus et temporalibus simul, nisi Prior." Ad hæc Henricus; "Non aspiro ad prioratum, sed Episcopus jam, prioratu vacante, est immediatum capud ecclesiæ, et ideo non audeo ei non obedire. Ostendatis mihi quomodo offensam Episcopi, quam incurrere nolo, et sententiam ejus in me latam effugere valeam, aut faciam quæ injunxit." Responderunt alii, "Ista omnes tangere tam in Cellis quam in domo, et sine illis non expedire respondere." Respondit Henricus, "Se tamen nullatenus expectaturum." Tandem habito tractatu, cum consilio quod domi erat, erat sic argutum. Supprior mobilis est ad voluntatem Prioris. Expirante igitur jurisdictione Prioris, videtur etiam expirare jurisdictio supprioris, et sic ad superiorem suum immediatum, Episcopum, scilicet devolvi. Item, dies mali sunt, et oportet nos condescendere Episcopo nostro, quia, si vellemus contra cum contendere, Eboracenses contra nos sunt, nec tuerentur nos, et Episcopus omnia nostra confiscaret; obediamus ergo Episcopo quia maxime odio unius personæ, supprioris scilicet, ista exigit.] Exercuit igitur dominus Henricus curam in temporalibus et spiritualibus usque ad confirmationem futuri electi. Supprior tamen confessiones audivit; et in absentia prædicti Henrici congregationi præfuit.

CAP. XXI. DE ELECTIONE PRIORIS HUGONIS.

[MS. Cap. CLIV. fol. 197.]

Anno Domini MCCLXXXV, III idus Januarii, electus est Hugo de Derlington, quondam Prior, in Priorem ecclesiæ Dunelmensis, per viam compromissi; confirmatusque est ab Episcopo Antonio apud Bagworth juxta Laycestriam, II kal. Februarii, anno supradicto; et die Jovis proxima post festum Purificaionis per clericum Archidiaconi installatus. [In electione vero præfata surrexit H. de Horncastre de loco in quo præsidebat, et protestatus est se non interesse ibi sicut custodem domus, per Episcopum ibi positum, sed sicut Priorem de Coldingham, et fratrem capituli; sed multi protestationem pro nichilo reputantes, dixerunt, "nunquid non adhuc præest, et primam vocem habet in capitulo, ac si Prior esset? quis unquam vidit Priorem alicujus Cellæ præsidere in capitulo Dunelmensi, maxime in præsentia supprioris? immo habet supprior præsidere, et corrigere omnes Priores cellarum, et in cellis eis præsentibus præsidere, et correctiones facere, prout viderit expedire." Multi igitur contra eum propter hoc murmurabant. Præfectus itaque secundo Hugo in Priorem rimari fecit omnes compotos bursarii, a tempore cessionis suæ usque tunc, et eos quasi nova ratiocinia fecit reddere. Willielmum de Middilton camerarium amovit, et acceptis de cameraria ducentis octoginta marcis, alium substituit; præfatus vero Willielmus stricti juris erat erga conventum, satis exiliter eos vestiens, et parce eis alia necessaria conferens, et tamen habundabat ejus officium: habuit ij vaccarias, unde subtracto tantum ab officio, ut est dictum, non minus bene erat conventui deservitum. Ricardum etiam de Hoton suppriorem præfecit in Priorem de Lithum, et cum ipse ibi prospere se haberet, amovit eum, et conventualem apud Coldingham eum fecit; oderat enim eum, eo quod ipse, supprior existens, tempore Ricardi de Claxton Prioris, veniens apud Fynchall, in festo nativitatis Johannis Baptistæ, locum et fratres visitaturus, ut supprior consueverat, interrogavit, cui H. quondam Prior confiteretur; cui H. prædictus respondit, "Scio, fili, quid habeo facere, et animam meam custodire sicut tu tuam." Hæc igitur inquisicio ei fountem invidiæ et occasionem odii ministrabat. Unde postea effectus Prior, odio Ricardi de Hoton, qui, juvenis graciosus erat, monachos misit Oxoniam

[ad studendum, et eis satis laute expensas ministrabat, malo occasionem administrante bono sicut peccatum. Inde fuit occasio redemptionis nostræ.] Hujus Prioris tempore fuit conventum cum Archiepiscopo Eboracensi, Hugone de Evesham Cardinali mediante; ita quod sede vacante Dunelmensis ecclesiæ Archiepiscopus jurisdictionem exerceat in eadem; sicut patet in scriptis inde confectis, anno Domini MCCLXXXVI. Et revocatæ sunt omnes censuræ qualitercunque latæ contra quamcunque partem propter istam brigam, et pœnæ invicem relaxatæ. Ricardus vero de Claxton, quondam Prior, contentus erat cella de Weremuth, adjuncta ei decima de Suthwyk, pro provisione sua. Anno Domini, etc., MCCLXXXIX, qui erat annus quartus Hugonis Prioris in Prioratu secundo, [fœtere cepit] idem Prior Conventui in tantum, quod ipso moram faciente apud Fynkhal, et totaliter inscio, mitterent duos fratres Londoniam ad denunciandum Episcopo impotentiam et debilitatem Prioris, et defectum regiminis propter incommodum senectutis, et ad rogandum eum de remedio ordinando. Sed cum hoc innotuisset Priori per quemdam de conventu, misit Prior et quemdam de suis qui Episcopo magnam summam pecuniæ promitteret, ea conditione, quod petitionem conventus non audiret. Sed Episcopus petitionem Prioris rejecit; et maturans iter suum versus Dunelmum, cessionem ejus admisit [sub data] v idus Martii, anno Domini supradicto.

CAP. XXII. RICARDUS DE HOTON IN PRIOREM ELECTUS EST.

[MS. Cap. CLV. f. 198.]

Anno igitur Domini MCCLXXXIX, in vigilia Annuntiationis Dominicæ, petita licentia ab Episcopo et obtenta, electus est Ricardus de Hotoun, [*Prior cellæ de Lychne. W.*,] in Priorem Dunelmensem per compromissaria. [Episcopus vero eodem die apud Kypier pernoctavit, et in crastino majorem missam in monasterio celebravit, et versus austrum properans, electum] apud Crideling confirmavit, v. kal. Aprilis. [Confirmatus] in octavis Paschæ installatur ab officiali Archidiaconi Dunelmensis v. idus Aprilis. Iste Prior impetravit manerium de Howall de licentia Episcopi: locum Oxoniæ comparavit et ædificare fecit; capellam etiam de Bello Loco construxit. Hujus Prioris tempore concessit Antonius Priori et conventui [salvaginam cum

[ayreis avium in parco de Muklinewyk, et warennam in territorio de Wyvestow, et Wardelay. Anno, etc., MCCXC, oritur gravis dissensio inter Priorem et Ranulphum de Nova Villa super oblatione cervi in festo sancti Cuthberti in Septembri. Vendicabat enim ille Ranulphus, contra morem progenitorum suorum, se, et quos secum adduceret, per Priorem debere convivari, ministros Prioris pro illo prandio ammoveri, et suos institui; et sic, quod ordinatum erat ad honorem sancti, et obsequium, verteretur in onus et dampnum. Prior, hoc advertens, cervum deportatum ad feretrum, et oblatum ibi, recipere noluit; et cum homines Ranulphi ad coquinam deferre conarentur, oritur contentio inter homines Prioris et ipsos, et de verbis processum est ad verbera. Unde et homines Ranulphi manus violentas in monachos circa altare ministrantes injecerunt: monachi vero, e converso, cum cereis, quos gestabant, illos repercusserunt: cervus vero remansit cum monachis, et Ranulphus repulsus est cum suis. Invitaverat Ranulphus multos ad veniendum secum, et cum dominum Johannem de Balliolo apud Castrum Bernardi invitasset, respondit se in scholis Dunelmensibus diucius perstitisse, nec unquam se audisse quod illi de Nova Villa taliter quid in prioratu clamare possent, et propter hoc secum venire noluit. Interim impetravit Prior in Romana curia ad inquirendum de nominibus eorum qui divinum inpediebant officium, et manus violentas injecerant in monachos in festo prænotato, et ad faciendum quæ justitia exigebat. Ranulphus vero Priorem inplacitavit coram Justiciariis Episcopi; de quibus unus, et major, dominus Willielmus de Brompton, publice et coram omnibus est confessus, quod ipse erat primus qui illam insolentiam inchoavit. Juvenis, enim, delectabatur insonare cornibus; veniensque cum domino de Nova Villa, facta oblatione cervi, dixit sociis suis; "Eamus in Abbathiam, et ibi cornua insonemus;" et fecerunt. Ante igitur illum Ranulphum nunquam aliquis prædecessorum suorum hoc exegit, sed portantes cervum in aula jentabantur; dominus vero nunquam remansit ad prandium non rogatus. Tandem, mediantibus aliquibus personis, destitit uterque a prosequendo, et Prior et Ranulphus; et extunc, vivente Ranulpho, non est oblatus cervus, qui tamen quolibet anno ante offerri consuevit: et si recte baptizaretur, non deberet dici oblatio sed redditus; quia Raby cum octo villis adjacentibus tenet, reddendo annuatim quatuor libras et unum cervum. Iste Prior Spendingmor redegit in culturam, non sine magnis sumptibus; resistebant enim homines de Tudow, et de Hett, ibi clamantes pasturam communem, sed Prior vexationes redimens, omnibus satisfecit.]

CAP. XXIII. DE DISSENSIONE INTER EPISCOPUM ET PRIOREM ET CAPITULUM.

[MS. Cap. CLVI. f. 198. b.]

Prosperante Prioratu sub Prioris regimine, applicavit Prior conferre suis terrariam, [proficua] halmotorum; wardas et maritagia de Coldinghamschir suis contulit consanguineis, pro libito voluntatis. Murmurabant majores [Capituli], graviter hoc ferentes; et, illis procurantibus, descendit Episcopus ad visitandum Capitulum in crastino Ascencionis Dominicæ, anno Domini MCCC. Prior vero dixit se libenter visitationem suam subiturum; si, secundum consuetudinem ecclesiæ, solus cum illis de Capitulo visitare vellet; allegans sic visitasse Walterum Giffard Archiepiscopum Ebor. ut est supra habitum. Episcopus vero, multis præhabitis tractatibus, peciit se admitti cum uno clerico; et respondit unus ex parte Prioris, "nec cum uno, [nec cum duobus; tantum foret contra consuetudinem, ut cum uno visitaret, sicut cum mille.]" Provocabat igitur Prior pro se et sibi adhærentibus, et appellabat. Episcopus vero excommunicabat, suspendebat, et interdixit; et tandem Priorem sententialiter privavit. Et facta est divisio in Conventu. Quidam, enim, favebant Episcopo, sicut Priores de Fynkal et de Insula, [elemosinarius Dunelmensis, feretrarius et multi alii. Alii manifeste et palam stabant ex adverso cum Priore suo. Alii litis discrimina metuentes, et pacem affectantes, medio modo se habuerunt, gementes.] Episcopus vero, sic provocatus, parcum de Beaurepaire ingressus, feras, quæ tunc ibi habundabant, quasi demoliri satagens, [senes cum junioribus] fæmellas et mares indifferenter cepit; homines vero Episcopi sæviebant in Priorem et suos, homines ejus incarcerantes, cariagia et victualia ad Prioratum ingredi non permittentes. [Et cum Prior semel super placeam veniret, pro cariagio arestato locuturus, eum attachiarunt, et ad carcerem trahere conabantur. Sed monachi tunc existentes in vesperis, hæc audientes, eum statim liberabant.] Interim, Rege mediante, pacificati sunt verbo tenus Episcopus et Prior; Rege ordinante, quod Prior, quoad viveret, Prior esset, et Episcopus cum tribus vel quatuor clericis visitaret, et remitterentur invicem universa. Rex enim affectus erga utrumque, [Episcopum et Priorem,] cum iter ageret versus Karleolum, declinavit apud Dunelmum, ut eos pacificaret; pacificatisque promisit, quod contra eum qui pacem initam infringeret, partem se faceret;

quod promissum bene tenuit. Nam, Episcopo cito contraveniente, Rex partem Prioris ex tunc fovit, et manu tenuit quoad vixit. [Multum igitur juvit partem Prioris favor Regis et suorum. Nam familiares clericos Regis fecerat sibi Prior benevolos per prebendas de Hofden et pensiones, qui Regis animum excitarunt contra Episcopum pro Priore.] Juvit etiam partem Prioris dissensio orta inter Episcopum et suos de episcopatu. Nam Episcopus homines de episcopatu secum coegerat ire in guerram Scotiæ cum equis et armis, jam bina vice; et cum secunda vice redissent domum, ab eo non licentiati, fecit eos apud Dunelmum incarcerari. Quod ipsi graviter ferentes, fecerunt se partem contra Episcopum, dicentes se esse Haliwerfolk, et terras suas tenere ad defensionem corporis sancti Cuthberti, nec debere se exire terminos episcopatus, scilicet ultra Tynam et Teysam, pro Rege vel Episcopo. Et hujus dissentionis capitales erant Ranulphus de Nova Villa et Johannes Marmeduci. Adhærebant tamen eis fere omnes de episcopatu milites et libere tenentes; et sumptibus eorum communibus prosecuti sunt negotia sua in parliamento et curia Regis. Odio igitur Episcopi omnes isti magis zelabant pro parte Prioris.

Transactis igitur tribus mensibus a suspensione Prioris et depositione, convocavit Episcopus monachos ei adhærentes; et injunxit eis, ut Priorem sibi eligerent, vel ipse eis aliquem præferret. Illis vero non consentientibus [in unum], præfecit H. de Luceby, Priorem Sacræ Insulæ, in Priorem Dunelmensem. Et ad inducendum eum in possessionem, et amovendum Priorem Ricardum, adhuc possessioni incumbentem, misit ibi forestarios suos de Wardall et homines de Tyndal; qui Priorem et monachos in Abbathia obsederunt; ita arcte custodierunt quod victualia ad eos venire non permiserunt; aqueductum eorum confregerunt; januas prioratus tandem diruperunt, et post claustri, et sic per triduum Priorem et monachos in ecclesia obsederunt ubi magnam penuriam victualium sustinuerunt. [Cum quidam monachus aquam quæreret ad puteum in claustro, pro necessariis Prioris et Conventus, quidam de obsidentibus non solum aquam effudit sed eciam ollam fregit.] Monachi tamen in tanta angustia non minus devote sed solennius divinum officium peragebant. Tandem, in die sancti Bartholomæi, Priorem de stallo suo per quendam monachum Episcopo adhærentem extraxerunt. Nam quemdam de Tyndal induxerant ut hoc ageret; sed ipse viso Priore resiliit, [et quod] nullo auro se hoc facturum dixit. Sed quod ipse abhorruit, monachus explevit. Ipso sic extracto, installatur [alius] H. [scilicet] de Luceby; et obedientiam fecerunt ei monachi quasi omnes, vi et metu inducti.*

* Appendix, No. lxxxv.

Prior vero [Ricardus] incarceratur per Episcopum, primo in claustro et post in abbathia; et duo de commonachis, scilicet Jo. de Castro et H. de Monte Alto.

CAP. XXIV. DE CONDICIONIBUS H. DE LUCEBY ET QUOMODO SE HABUIT IN PRIORATU.

[MS. Cap. CLVII. f. 199 b.]

Introductus H. de Luceby in possessionem [Prioratus] nobiliores de episcopatu retinuit de sua familia in magno numero, ut sic favorem patriæ consequeretur; et satis splendide conventum procuravit. Sed alii de patria, qui [non] erant de familia, hoc non obstante, eum contempserunt, vocantes eum *H. walde be Priur.* Coacte tamen, ut dicitur, suscepit Prioratum; quia Antonius juraverat, quod si ipse non admitteret, monacho extraneo conferret. [Animos etiam conventus non optinuit; cum enim Rex unum de suis clericis Dunelmum mitteret, ad explorandum conventus voluntates; suggestum enim erat ei, quod conventus ammotionem Ricardi, et præfectionem Henrici acceptaverat; in pleno parliamento, et præsentia præfati Henrici, erat a conventu contrarium publice confessatum.] Iste H. prius in sacristaria optime se habuit; tectum navis ecclesiæ de novo reparans, revestiarium a fundamentis construens; campanas etiam, [et] ornamenta, capas, et alia non modica procurans ecclesiæ. In Prioratu Insulæ Sacræ, et postea Dunelmi, ita prudenter se habuit, quod, secundum opinionem multorum, si canonice Prioratum Dunelmensem fuisset adeptus, melior Prior a multo tempore non fuisset. [Iste igitur Henricus adhærentes sibi præfecit in officio, et benevolos Ricardi amovit. G. de Burdon et Jo. de Appilby, monachos adhærentes Ricardo, apud Eboracum attachiare procuravit, inponens eis, quod bona domus asportaverant: sed per amicos burgenses liberati recesserunt.]

CAP. XXV. DE RESTITUCIONE ET EVASIONE RICARDI DE CARCERE.

[MS. Cap. CLVIII. f. 200.]

Ricardus, igitur, sic detentus in carcere, cogitavit quomodo posset evadere; obtinuitque licentiam, ut uno die spatiare posset et aerem capere, sub tamen certa custodia. Cum igitur veniret ad pontem de Sincliff, venerunt octo equites ducentes secum palefridum pro eo, et eum ascendere fecerunt. Custodes vero ejus exterriti [sunt, putantes armatos plures in parco de Schincliff occultatos fuisse ; et sic timore percussi] domum redierunt. Insequtus est eum Willielmus de Couton, capellanus ejus, et postea Prior Dunelmensis ; [dicens quod citius iret secum pedes quam post eum remaneret ; sed cito equum habuit, et sic] cum eo recessit. Remansit igitur Ricardus in Clifland ex tunc usque Natale, [et per duos dies Natalis] ; et circa Purificationem sequentem fuit Lincolniæ in parliamento. In quo parliamento conquestus est Regi de incarceratione sua, et injuriis ei per Episcopum illatis ; et obtinuit literas regias recommendaticias domino Papæ pro eo directas ;* et sic ad Romanam curiam est profectus. Conquesti sunt etiam ibi in parliamento homines episcopatus de Episcopo propter causam [in fine secundi folii precedentis *(p. 76)*] expressam. Et offensus est ibi Rex contra Episcopum, eo quod tunc quæreret Rex ab eo, an secum staret contra comites Marescallum et de Hereford et alios majores regni, qui ibi congregati erant in manu forti, et in voluntate capiendi Regem. Respondit Episcopus, quod omnes illi laborabant ad profectum et honorem regni et Regis, et ideo cum illis staret et non cum Rege contra eos. Indignatus Rex ex hoc, cum comitibus pacem simulavit : sed Antonium ex tunc semper exosum habuit. Habuit ibi Antonius de una secta centum quadraginta milites.

Ad instantiam igitur Ricardi Prioris vocatus est Episcopus Antonius ad Romanam curiam personaliter ; et ipse misit clericos ad excusandum eum ; sed non sunt [pro sua reverentia] exauditi. [Cum quidam allegaret eum infirmitate laborantem, quæsivit Papa "qua infirmitate"? et responsione accepta, quod apostema haberet in posterioribus, subintulit unus, ut

* Appendix. No. lxxvii.

[impleatur in illo id Psalmi "Percussit eum in posterioribus, obprobrium sempiternum dedit ei."] Veniens igitur Ricardus ad curiam, satis favorabiles sibi invenit Papam et Cardinales. Erat enim homo bene literatus, eloquens et personatus. [Cum igitur conduxisset advocatum, qui negotia ejus in consistorio proponeret, direxit ad eum Papa sermonem, dicens; "Fili, tu nosti factum, tu dices." Et ipse, accepto sermone, perorare cœpit, non sine lacrymarum effusione, injurias et gravamina illata per Episcopum sibi et conventui, et super rogabat sibi per Papam remedium provideri. Sic autem peroravit, quod omnes in compassionem sibi excitavit. Cumque allegaretur pro Episcopo, quod ipse prioratui sponte renunciaverat, respondit Papa, quod nullus prioratum agnoscens renunciaret gratis. Quærente etiam Papa, qua auctoritate Episcopus H. de Luceby præfecisset, respondentibusque episcopalibus, quod per lapsum temporis, secundum statuta Lateranensis Concilii de electione et electi potestate, *Ne pro defectu*, et, *Cavetur quod Ecclesia Cathedralis vel regularis non debet carere prælato ultra tres menses*, respondit Papa, quod una ecclesia non habet nisi unum prælatum et unum sponsum, et in ecclesia cathedrali est Episcopus sponsus et prælatus. Sic igitur edocto coram Papa ;] quod non erant sex menses elapsi a privatione Ricardi usque ad præfectionem H., præfectionem cassavit [et privacionem revocavit, et sic Priorem Ricardum restituit et H. cassavit] III kal. Decembris anno Domini MCCCI. Sic tamen quod si Episcopus vellet præfatam privationem defendere, ut factam legitime, [in petitorio judicio], contra Ricardum prosequatur, postquam inductus fuerit in corporalem possessionem. Hujus restitutionis executio facta est in curia Romana, XII die Februarii, eodem anno, et in ecclesia Dunelmensi decima die mensis Aprilis exeuntis, anni etc., MCCCII.* Quo anno, cum in cœna Domini veniret Ricardus de Kellow cum processus copia, admissus est benigne a majori parte conventus, et in suppriorem admissus. H. vero de Luceby, tunc cameram Prioris occupans, cum quibusdam adhærentibus sibi, collegit quod poterat, de cifis pedes argenteos evellendo, et cifos argenteos et coclearia congregando; sed cum ad portam [cum eorum herneciis] non erant exire permissi, monachis ibidem eis resistentibus, per gardinum porcorum ultra muros villæ aliqua projecerunt, et sic recesserunt, et Episcopum adierunt.

Episcopum vero, quia vocatus ad curiam non comparere voluit, Papa contumacem pronuntiavit, a pontificatu suspendit; et iterato citavit, ut infra VI menses, sub pœna amissionis Epis-

* APPENDIX. No. LXXVII. LXXIX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV.

copalis dignitatis, in Romana curia compareret. [Procuratores vero Episcopi, qui excusandum eum ad curiam venerant, injunxit Papa sub pœna excommunicationis, quam extunc etc. ut infra biduum a curia recederent, hæc suo domino nunciaturi.] Vocatus ergo secundo, Episcopus, ad curiam venit, sed cum tali apparatu ac gestu, ut omnes mirarentur ejus et familiam et sumptuum largitatem. Cum semel equitaret versus curiam in civitate Romana, comes quidam de partibus illis, transiturus ex adverso et per familiam ejus, diutius admiratus familiæ magnitudinem, quæsivit ab uno civium, "Quis, est iste, qui hic transit?" Et respondit civis, "Pecuniæ inimicus." Cuidam Cardinali affectanti unum de palefridis suis, quos pulcherrimos habuit, misit duos, ut ex illis eligeret quem placeret; et Cardinalis, equorum pulchritudine illectus, utrumque retinuit. Quod cum Episcopo renunciatum esset, dixit, "Sic Deus me salvet, non defecit accipere meliorem." Tantæ magnanimitatis erat, quod videbatur sibi quod sine reprehensione facere posset quicquid vellet; propter præsentiam Cardinalium non omittens benedicere, nec propter præsentiam Papæ cum avibus ludere. Cum veniens versus curiam [in quadam civitate] hospitaretur, orta est dissentio inter suos et illos de civitate. Demum, insurgente contra eum tota civitate, et suis hospitium ulterius defendere non valentibus, fractis hostiis cameræ in qua Episcopus erat, irruerunt super eum [potestates et] majores civitatis cum gladiis et fustibus, tanquam ad latronem, "redde te, redde," clamantes. Quibus ipse non assurgens, nec in aliquo deferens dixit, "Sic Deus me salvet, defecistis verum dicere cui [me] reddam; nulli vestrum." Putabant omnes sui nullum eis nisi mortis exitum; et tamen ita audacter respondit ipse, ac si nullum fuisset periculum. Fuisset tamen [ibi] occisus, nisi superveniens, [*sic*]. [In eodem itinere, quærente quodam de suis de precio unius panni bene preciosi, respondit mercator se credere, quod Episcopus pannum tanti precii non emeret: quod cum Episcopo innotuisset pannum emit, et, vidente mercatore, huces pro suis equis de illo fecit.] Propter igitur magnanimitatem et largitatem [ejus] a Papa et Cardinalibus est honoratus, et, [rejiciente summo Pontifice, tanquam irracionabilem, illam excepcionem Prioris qua dixit Episcopum non debere visitare suum capitulum nisi se solo et sine clerico, et edita] illa constitutione Bonefaciana *Debentur*, in qua ordinatur, quod Episcopus cum duobus clericis, uno notario, et uno religioso ejusdem ordinis suum debeat visitare capitulum, cum honore licentiatus a Papa et Cardinalibus in Angliam est reversus.

CAP. XXVI. DE QUERELA PRIORIS SUPER EPISCOPO ET SUIS.*

[MS. Cap. CLIX. fol. 201. b,]

Anno Domini MCCCIII, in festo sancti Petri ad Vincula, rediens Prior Ricardus de Romana Curia, cum gaudio susceptus est a conventu et compatriotis, quibus illo die convivium grande fecit. Ad querelam vero Prioris et aliorum de patria seisiverat Rex libertatem Episcopi in manu sua; et ibi cancellarium et justiciarios suos posuit, qui cuicunque querelanti de Episcopo vel suis justiciam facerent. Conquestus est ergo Prior, quod, post pacem initam per Regem [apud Evenwod] inter Episcopum et ipsum, anno, etc. MCCC, die undecimo exeunte mense Junio, fecit Episcopus maneria Prioris seysiri in manu sua, firmas collegit, et parcos destruxit. Item, [dominica proxime post festum sancti Laurentii, venit Petrus Darcy cum centum quadraginta de Northindall et trecentis de Episcopatu, armatis cum arcubus et gladiis, et Abbathiam obsederunt, sic quod victualia ad Priorem et conventum pervenire non permiserunt; deferentes literas regias pro Priore incarcerarunt, et in carcere detinebant. Item aquæductum Prioris fregerunt, utensilia molendini asportarunt, et rotas exteriores confregerunt. Item præfatus P. fecit proclamari, quod omnes servientes in prioratu infra triduum de prioratu recederent, sub pœna amissionis capitis, vel diutinæ incarceracionis, et timore ducti recesserunt. Et sic propter defectum servientium, coacti sunt monachi parare escas suas. Et obsedentes prioratum intrarunt, officiarias domos ingressi, cistas servientium fregerunt, et quod eis placuit asportarunt. Item contra consuetudinem et libertatem prioratus, vocavit Episcopus ad se monachos adhærentes sibi, et eis injunxit, ut Priorem eis eligerent, et, eis in unum consentire non valentibus, præfecit eis in Priorem H. de Luceby, in manerio suo de Alverton: qui H. fultus auxilio P. Darcy et aliorum malefactorum præfatorum, sabbato ante festum sancti Bartholomæi vi ingressus est prioratum, januas claustri et hostium refectorii fregit, cifos argenteos et de murro, cocliaria et alia bona Prioratus et aliorum ibi deposita cepit et asportavit. Item, dominica proxima sequente, præfatum H. malefactores prædicti in capitulum induxerunt, et aliquos monachos, ei sicut

* This title is added in the margin in a later hand.

[Priori intendere timore carceris induxerunt: Priorem et xlvj monachos in stallis eorum in ecclesia ita stricte obsederunt, quod per triduum non habuerunt ad comedendum, præter sex panes et sexdecim allecia, nec permissus est Prior ire ad secreta naturæ; nec alium locum quiescendi habuerunt Prior et sui nisi stallos chori. Item, ultimo Priorem de stallo extraxerunt, et in domo communi incarcerarunt. Item, die martis proxime post festum sancti Cuthberti, Priorem de illa domo usque in castrum per medium nundinarum traxerunt, et eum ibi incarcerarunt; et in die lunæ proxime post festum nativitatis beatæ Virginis iterum reductus est in prioratum, et ibi in quadam camera incarceratus. Item, Johannem de Castro Bernardi, monachum infirmum, quia loquebatur pro statu ecclesiæ, de capella Infirmariæ abduxerunt ad castrum, et incarcerarunt ibi per septem dies. Item, Priorem cedere juri suo vi et metu coegerunt. In multis aliis conquestus est Prior super Episcopum de capcione bonorum suorum in maneriis, et diversis transgressionibus, et evicit quasi in omnibus; recuperavit etiam contra eum moram de Beaurepair in separabilem, et apud Wardelay nescio quantum, et in multis aliis, de quibus prolixum esset discurrere per singula.] Inquisitum est de istis articulis per homines de Northumbria, quia illi de Episcopatu suspecti erant Episcopo vel Priori. Habuit Episcopus consilium optimum et electum; Prior vero non nisi [quasi] unum [hominem], Willelmum de Herle. Sed favore patriæ et Dei adjutorio succubuit Episcopus quasi in omnibus; et Priori in grandi summa pecuniæ est condemnatus.

CAP. XXVII. DE CREATIONE ANTONII IN PATRIARCHAM, [SUSPENSIONE] ET MORTE PRIORIS.

[MS. Cap. CLX. fol. 202 b.]

Interim moritur Papa Bonefacius, et creatus est Benedictus [de ordine Prædicatorum]; apud quem obtinuit Episcopus Bullam ad Archiepiscopum Cantuariensem Episcopos Lincolniensem et Wigorniensem ut ipsi descenderent ad visitandum Capitulum Dunelmense. Accusabat enim Priorem super dilapidatione et diversis criminibus; et Papa scripsit istis ut inquirerent. Sed, re existente integra, mortuus est Papa; et sic amisit Episcopus quicquid circa hoc effundebat. Anno Domini MCCC quinto, factus est Archiepiscopus Burdegalensis Bertrandus Papa [et] vocatus est Clemens; qui primo anno papatus sui creavit

Antonium Dunelmensem Episcopum in Patriarcham Jerosolomitanum, quarto non. marcii. Et ad Episcopi suggestionem suspendit Priorem ab administratione tam in spiritualibus quam in temporalibus [et commisit Episcopo, quamvis Capituli inimico vel adversario, curam domus tam in temporalibus quam in spiritualibus]. Transtulerat se vero Prior versus Curiam eodem anno; sed hyemavit juxta Cantuariam, duos monachos mittens [ibi]. Morante igitur Priore ibi, commisit Episcopus curam domus H. de Luceby, quem prius præfecerat in Priorem. Executus [vero] est mandatum Apostolicum Abbas Lesacensis, [qui commisit vices suas Stephano de Malo Lacu, Archidiacono de Clifland, et magistro R. de Morpath, qui duo] venerunt cum præfato H. Dunelmum, in die Cœnæ, ad inducendum eum in corporalem possessionem curæ domus; sed clausis januis [et hostiis, in medio ecclesiæ] non sunt permissi intrare. Provocatum fuit ex parte Prioris et capituli [et appellatum, quia bullæ impetratæ erant verum supprimendo et falsum suggerendo]; excommunicabant alii Priorem et majores capituli et singulos resistentes eis. Sed in hiis omnibus erat manus [Regis] cum Priore. Fecit enim attachiare præfatos S. et R.; eo quod mandatum hujusmodi executi sunt in præjudicium Regis. Qua enim ratione poterit Papa alteri conferre curam temporalium, posset ipse sibi retinere. Unde et pœna pecuniaria sunt multati uterque eorum in centum libris. In die vero Paschæ cum aqua [benedicta] consecraretur, crevit oleum in petra sub feretro in modum circuli ad latitudinem et grossitudinem unius annuli; ita quod sensibiliter vidimus et percepimus [incrementum ejus, quod invisum erat antea temporibus nostris. Confortabantur monachi vehementer ex hoc, sperantes per merita sancti patris Cuthberti tribulationem eis imminentem leniendam. Quidam vero conjecturabant, propter figuram olei circularem, oleum per annum sequentem emanaturum, per vices tamen, et sic evenit. In æstate sequente, veniente Rege versus Scociam, contra Robertum Brus, qui Johannem Cumin occiderat in ecclesia, et regnum Scotiæ usurpaverat sibi;] rediit Prior de partibus australibus, et occurrit Regi apud Dunelmum; et in die sancti Oswaldi Regis missam celebravit domino Regi ad altare sancti Oswaldi in fronte ecclesiæ. Et ibi licentiatus a Rege, et literas commendatitias Papæ pro eo accipiens, transtulit se versus curiam, in vita ista minime reversurus. [Prior vero etsi legitime provocasset et appellasset, tamen de cura domus non intromisit nisi consulendo.] Interim scripsit Papa Regi, rogans eum ut collationem domus de Coldingham, quam ipse facere disposuerat, nepoti suo acceptaret. Habuit enim nepotem quendam, Raymundum de la Goth nomine, quem

nimis dilexerat. Præfecerat eum in cardinalem; et decanatus Lincolniensem et Londoniensem et multa beneficia pinguia in Anglia ei dedit. Erat juvenis bene naturatus, sed nimis luxuriosus. Odio igitur Prioris suggesserat Episcopus Papæ, ut ei conferret Prioratum de Coldingham. Sed Rex, sicut bonus et prudens, respondit nunciis Papæ, "Miror" [inquit,] "ex quo Papa tantum diligit illum nepotem suum, quod wult facere eum nigrum monachum." Et illis asserentibus, quod hoc non cogitavit; et Rex; "Et per sanctum Deum non habebit Prioratum illum, nisi fecerit se monachum; Ita enim posset Papa conferre quamlibet abbathiam in Anglia sæcularibus; et destrueretur eleemosyna nostra et progenitorum nostrorum." Beata terra, cujus Rex nobilis. Veniens Prior ad curiam, receptus est a Papa et cardinalibus cum favore. [Unde Papa videns eleganciam personæ, morum maturitatem, scienciam et eloquenciam, fatebatur se non solum pessime sed pessissime errasse in suspensione ejus, et eum restituit octavo kal.] Novembris. Sed pro restitutione mille marcas [suæ] cameræ solvi statuit. Prior vero, sic restitutus, in curia mortuus est, quinto idus Januarii, anno Domini MCCC septimo, et omnia bona sua, equi, vasa argentea, libri et jocalia cameræ Papæ confiscata sunt. Nota etiam, quod anno Domini MCCC quinto, missi sunt juvenes monachi duodecim apud Coldingham, et ibi ab Episcopo sancti Andreæ ordinati. Antonius enim reputans Priorem excommunicatum et majores capituli, noluit aliquos ordinare præsentatos per ipsos. [Cum Rex Angliæ Edwardus sibi Scociam subjugasset, et fidelitates et homagia acciperet, altercatum est inter istum Priorem Ricardum et H. de Horncastre, Priorem de Coldingham, quis eorum fidelitatem Regi facere deberet: dixit enim Prior Ricardus se debere facere, quod omnia pertinentia ad Coldingham sunt collata Deo et sancto Cuthberto, Priori et conventui Dunelmensi, et etiam quod Prior de Coldingham dativus est, ideo nec debet fidelitatem facere Regi, nec obedientiam episcopo sancti Andreæ. E converso, vero, asserebat Prior de Coldingham, grave esse Priori Dunelmensi venire ad parliamentum Regis Scotiæ, ad vocationes et synoda episcopi sancti Andreæ, et magis expedire Priorem de Coldingham prædicta facere quam Priorem Dunelmensem. Istis sic altercantibus, dixit dominus Rogerus de Brabazon, Regis justiciarius, "Mavult dominus meus Rex habere fidelitates seu homagia duorum quam unius," et ita tam Prior Dunelmensis, quam de Coldingham fidelitatem pro Coldingham Regi fecit.]

CAP. XXVIII. DE CREATIONE WILLIELMI DE TANFELD IN PRIOREM.

[M.S. Cap. CLXI. fol. 204.]

Mortuo sic Priore in curia et sepulto, [oblatum est tribus monachis tunc in curia existentibus, ut aliquem in Priorem nominarent; et Papa ei prioratum conferret. Optulit eis hoc Cardinalis, qui Prioris negocia procurabat. Cumque uni eorum oblatus fuisset prioratus, ita provocatus est quod sanguis ei ex oculis et naribus efflueret, et dixit, "wltis inducere super me hoc scandalum ut dicatur me intoxicasse Priorem meum, ut pro eo regnarem?" Sic eis altercantibus, et nec de eorum aliquo nec de alio consencientibus,] scripserunt Rex Angliæ et Patriarcha Jerosolomitanus pro Priore de Wederall, Willielmo de Tanfeld; cui Papa in die sancti Matthiæ Apostoli prioratum contulit, vel potius vendidit; quia pro illa collatione habuit Papa tria millia marcarum, et cardinales mille. Qui installatus est in festo sancti Cuthberti in Septembri immediate sequenti, præsentibus [Patriarcha et Episcopo Dunelmensi, Episcopo Karliolensi, abbate de Eboraco, et aliis] magnatibus in multitudine copiosa. Erat [autem] Prior iste statura procerus, wltu decorus, moribus placidus, sumptibus largus, sed in providendo minus sciolus. Lætabatur in magnitudine familiæ, in multitudine et frequentia convivantium; et unde talia sustineret, non satis provide cogitabat. [Hic, cum Rex præfatus apud Karliolum moraretur, apud Regis filium, scilicet Edwardum de Karnarvan, et Patriarcham, ita se habuit, ut semper ei postea fierent graciosi.]

[CAP. XXIX. DE HIIS QUÆ INTER MORTEM RICARDI ET INSTALLATIONEM WILLIELMI CONTIGERUNT, ET DE MALIS QUÆ ECCLESIA PASSA EST EX DISSENSIONE PRÆFATA.

[MS. Cap. CLXII. fol. 204.]

[Agente Priore Ricardo in extremis, sed nondum mortuo, miserunt socii ejus, secum in curia existentes, nuncium domi, cum literis restitutionis ejus, qui venit Dunelmum in vigilia Purificationis. In crastino, cum essemus in majori missa, ingressi sunt aulam in Abbathia, ex parte Episcopi, quinque vel sex, et omnes primam tonsuram habentes, quorum unus erat coronator Episcopi, J. Breton nomine, qui dixerunt Priorem mortuum, et se ibi venisse ad capiendum prioratum in custodiam Episcopi; audierat enim Episcopus de morte Prioris, et mandaverat suis ut prioratum in suam saysirent custodiam. Audientes hæc monachi, turbati sunt vehementer. Et inquirentibus de nuncio, qui de curia venerat die præcedente, nichil eis indicare voluit, asserens se Priorem non solum superstitem sed incolumem dimisisse. Hesitabant igitur quid facerent. Si enim Prior superstes esset, non essent illi venientes ex parte Episcopi admittendi. Si vero mortuus esset, eos expellere periculosum esset. Qui majores erant de consilio subtraxerunt se tandem, confidentes in nuncio qui de curia venerat, deliberabant eos expellendos. Sed per quos hesitabatur. Dixerunt sæculares servientes se ad hoc paratos. Sed rogabant conventum advertere, quod si hoc facerent, patriam eos relinquere oporteret; Episcopus enim eos incarcararet, si in patria remanerent, et de eis faceret quod placeret. Relinquebatur igitur quod essent per monachos expellendi, quibus minus necesse poterat. Sed etiam hæsitabatur de monachis per quos eos expediret expelli; et non habentibus defensorem juvenibus, arguebatur quod per eos; illi enim nondum erant ordinati, et ideo melius possent illi excommunicationis sententiam sustinere, expellendo eos, quam monachi sacerdotes, qui habebant missas cotidie celebrare. Fuit hæc sententia quasi omnium, sed cum irent juvenes versus aulam ad extrahendum eos, præcedente eos quodam seniore zelum habente, sed non secundum scientiam, revocavit eos supprior, Ricardus de Aslakby, saniori ductus consilio, dicens, "Si mortuus est, non expedit eos ex-

[pellere, si vivit, et constare possit, gratis recedent et confusi." Alloqutus tamen eos erat, ante, quomodo Prior fuit restitutus, et duo corpora simul in eodem loco esse non possent. Sed responderunt hæc locum non tenere, si Prior mortuus sit, ut dixerunt; sic ergo hesitando expectabant usque in diem sancti Gregorii, quo die primo acceperunt certum de creatione Willielmi de Tanfeld, Prioris de Wederhal in Priorem Dunelmensem; quo accepto, missi sunt duo fratres ad ipsum apud Wederal cum literis capituli, rogantes eum, ut ipse provisioni de se factæ consentiret, et versus Dunelmum iter suum maturaret; missi sunt et alii duo fratres ad Episcopum cum literis capituli, ad mitigandum animum ejus, et ad rogandum eum ut remitteret conventui rancores et melancolias, quas erga eos conceperat, vivente Priore; tenebantur enim Priori suo obedire, et ideo minus imputandum fuit eis, si quid, ipso duce, contra Episcopum præsumpsissent. Et acceperunt ab eo responsum, quod minimus de claustro gravius in eos vindicaret, quam faceret ipse, si tantum contra minimum quantum contra ipsum deliquissent. Cito tamen post] per Stephanum de Malo-Lacu vicarium generalem Episcopi amoti sunt ab officio Supprior, Priores Cellarum, et magistri obedientiarii, benevoli Priori mortuo. Et illis missis ad Cellas substituti sunt alii in loca eorum. Prior tamen de Coldingham tenuit statum suum. Factum est hoc contra [consuetudinem et] privilegia domus, quia, vacante sede, nichil debuit innovari, sed tota cura domus ad Suppriorem devolvi. Episcopales tamen dixerunt Suppriorem et majores Capituli excommunicatos per Episcopum, et ideo non [erant talis curæ capaces. Interim interdicta est ecclesia, et quasi omnes de capitulo, quia omnes ad superiores stallos nominati, excommunicati pro pecunia mercatoribus debita, ita quod non erat aliquis qui missam celebraret præter duodecim juvenes ab Episcopo sancti Andreæ parum ante ordinatos. Vivente enim Priore, ad declarandam famam Prioris scripsit capitulum ad curiam. In literis vero illis exprimebantur nomina singulorum sub hac forma: Nos Ricardus de Aslakby, supprior, et sic singillatim, quoad omnes ad superiores stallos, et eodem modo inserta erant in litera quadam obligatoria, et pecunia propter mortem Prioris suo tempore non soluta; eodem ordine denunciati sunt excommunicati; et cedulæ excommunicationem continentes hostiis ecclesiarum affixæ erant in curia. Qui prius gaudebant nomina eorum in præfatis literis inseri, propter favorem consequendum a Priore, jam lugebant se privatos a divinorum celebratione. Gravis fuit hæc plaga, et nimis perseverans, nam præpositi per Episcopum in officiis non erant benevoli præcessoribus suis, et ideo tepide egerunt ad eorum

[absolutionem optinendam. Eadem tempestate misit Episcopus clericos suos, suggerentes conventui ecclesias de Hemmyngburg, Brantingham et de Welleton de jure vacare; eo quod Prior et majores de capitulo erant excommunicati per Episcopum quando præsentarunt; dixeruntque rectores earundem, semper fuisse adversarios ecclesiæ Dunelmensis, ut in lite inter Archiepiscopum et ecclesiam Dunelmensem; et addiderunt, quod Episcopus posset, si vellet, ratione custodiæ quam habet in prioratu, præsentare per se ad easdem, sed tantum (? tamen) noluit capitulo præjudicare, et ideo rogarunt, ut conventus una secum præsentarent personas, quas nominarent ad easdem; et in hoc se assequturos benevolenciam Episcopi promittebant. Quid multa? dispersis sanctuarii lapidibus per plateas, non erat qui se opponeret ex adverso; majores enim tunc capituli erant præfecti per Episcopum, et alii non audebant mugire. Optinuerunt ergo literas consignatas sigillis Episcopi et capituli sub hæc forma "Antonius Dunelmensis Episcopus et ejusdem loci Conventus, vacante Prioratu, etc." Præsentati tamen per istas literas non sunt executi. Circa vero festum Pentecostes venerunt bullæ collationis factæ W. de Tanfeld et institutus est per procuratorem.]

CAP. XXX. DE MALIS QUÆ VENERUNT ECCLESIÆ EX ISTA LITE.

[MS. Cap. CLXIII. fol. 205. b.]

Provocatus Rex contra Episcopum, eo quod pacem inter ipsum et Priorem, Rege mediante, initam non observaret, et ex aliis causis, Castrum Bernardi cum pertinentiis ab eo abstulit, et Comiti de Warwik contulit, Hert et Hertenes Roberto de Clifford, Kewreston Galfrido de Hertilpol; quæ Episcopus habuit ex forisfactura J. de Balliol, R. de Brws, et Christofori de Seton. In carta tamen Domini Regis addebatur istud verbum, *Salvo jure Ecclesiæ Dunelmensis.* Et istæ tres collationes Regis erant per Capitulum confirmatæ. Abstulit etiam ei Rex Werk in Tyndal, Penereth, et ecclesiam de Symondborne, quam appropriaverat mensæ suæ, et quæ Episcopus habuit ex collatione Regis Scotiæ. Finxit enim Rex sibi causam; dicens Regem Scotiæ, antequam hæc Episcopo conferret, hæc forisfecisse Regi Angliæ. Saysivit etiam Rex libertatem Episcopatus in manum suam, [et ibi rimata sunt multa;] et libertas in multis læsa: [semper enim superiores impingunt in inferiores, et] contra ante-

cessorum suorum ultimas voluntates. Volebant enim antecessores satis liberam ecclesiam facere ; sed nescierunt ita plane verbis exprimere, quin [per] posteriores possint calumniam objicere, [nec allocant superiores moderni consuetudinem vel diuturnitatem temporis, nisi expressum sit in eorum monumentis]. Erat tanta libertas ecclesiæ Dunelmensis ante istam litem, quod Episcopus habuit palefridum Regis tendentis versus Scotiam pro eschaeto, eo quod minister de eo incaute cecidit, et ex casu obiit; nec Rex nec minister ejus infra Episcopatum se de aliquo intromisit. Prioratus etiam deterioratus est in multis, primo ex mutuationibus magnis, circa litem acceptis et non solutis, [de denariis Papalibus collectis de Clero, et a diversis creditoribus; secundo, ex mille marcis solutis curiæ Romanæ pro restitucione Ricardi Prioris; tertio, pro tribus millibus marcis solutis Papæ, et mille marcis solutis collegio Cardinalium pro collacione Prioratus facta Willielmo de Tanefeld. Solvebantur vero ista quinque millia marcarum uno anno, ad quod non sufficiebat exilitas domus nisi per usuras mercatorum; pro mutuacione trecentarum marcarum per annum aliquando solvebat domus octingentas [*sic*] marcas. Onerabatur igitur domus ultra vires ære alieno. Supervenit eciam novus Prior qui statum domus non agnovit nec consideravit, sed sumptibus excessivis debita domus auxit pocius quam diminuit: propter istas causas, et usuras mercatorum, ita obligata et onerata diversis, quod per annos sequentes ad statum pristinum non redibat: aggravantibus ejus jugum guerris inter Anglos et Scottos, pestilencia animalium et sterilitate fructuum, quæ temporibus nostris amplius solito increverunt; Priore eciam de Coldingham rebellante sibi, et obedire nolenti.] Dixit enim Episcopum inimicum sibi, quia adhæserat Ricardo Priori [qui in omnibus voluntatem Episcopi faciebat]. Adivit Prior Willielmus de Tanfeld cellam de Coldingham ; ubi Prior de Coldingham primo se juravit in omnibus stare mandatis suis; et post latenter recessit. W. Prior Dunelmensis alium loco suo substituit; et, acceptum ibi homagium et fidelitatem tenentium de Coldinghamshire, prosecutus est fugientem usque ad parliamentum de Staunford in propria persona, non sine magnis sumptibus, anno Domini MCCCIX, circa festum sancti Jacobi. Quia enim ille Prior fugiens erat notus Regi et regalibus, quia portaverat vexillum sancti Cuthberti cum Rege in guerra Scotiæ, credebat Regem se velle tueri contra Priorem, [et regales hoc velle]. Sed Prior Dunelmensis, ibi veniens, invenit Regem et suos satis [sibi] favorabiles, et, alius ibi non [expediens], ad curiam Romanam se transtulit, et ibi sine expeditione obitum Episcopi expectavit. [Ex præmissis graviter læsa est ecclesia. Sed gravius videtur michi ex personarum amissione, quia in curia et itinere, propter

[istam causam, mortui sunt, præter clericos seculares et laicos, quatuor monachi et Prior quintus, ex animorum divisione. Nam orta dissensione inter Episcopum et Priorem, quidam fratres adherebant uni, quidam alteri, et orta est inter illos tanta dissensio, quod, ipsis viventibus, nullatenus est sedata. Et tercio, ex regularis observantiæ remissione. Nam inchoata briga, superioribus magis circa causas quam circa claustri custodiam occupatis, fiebant adulterinæ confabulaciones, vagaciones inordinatæ, et dissoluciones ; et liberius peccabatur, eo quod non esset qui debite peccantes argueret; vel, quod superiores, aliis intenti, qui delinquerent, ignorabant, vel, agnoscentes, dissimulabant; ne peccantes exasperati insurgerent contra eos.] Anno Domini MCCCVIII, in crastino purificationis, visitavit Antonius Capitulum Dunelmense in forma Constitutionis Bonifacianæ "*Debent.*" In qua visitatione, non quia contra ordinem deliquissent, sed quia cum Priore suo firmiter contra Episcopum tenuerunt, suspensi ab administratione quacunque per decem annos sequentes Ricardus de Aslakby, Galfridus de Burdon, et Nicholaus de Routhbiry, [quorum primus tempore Ricardi Prioris Supprior erat Dunelmensis, secundus Prior de Fincal, et tercius elemosinarius Dunelmensis : et duo primi apud Coldingham ordinati sunt, ibi per decennium moraturi, et tercius apud Farne.] Sed W. de Grenefeld Archiepiscopus Eboracensis post mortem Antonii in visitatione sua sede vacante prædictas sententias annulavit. [Factum est hoc, ut credo, magis ex procuracione aliorum quam ex proprio motu Episcopi. Nam in principio visitacionis, statim recedentibus laicis et secularibus, flexis coram Episcopo genibus, totus conventus ad terram corruit, et rogavit ut si quis eorum in lite præfata contra eum deliquisset, misericorditer dimitteret, et spopondit ad lacrimas provocatus.]

CAP. XXXI. DE APPROPRIATIS ECCLESIÆ PER ANTONIUM, ET ÆDIFICIIS EJUS ET MORTE.

[MS. Cap. CLXIV. f. 207.]

Manerium de Evenwood [data summa pecuniæ J. Haunsard] ecclesiæ connectebat; Manerium de Aukland cum Capella* et cameris sumptuosissime construxit, capellanis in capella perpetuo servituris ecclesiam de Morpath approprians. Sed ipso mortuo Radulphus filius Willielmi, dominus de Graystok, patronatum præfatæ ecclesiæ per litem evicit; et præsentato

* APPENDIX. No. LXXVIII.

per ipsum per Episcopum admisso et instituto, capella indotata remansit. Castrum de Sumerton juxta Lincolniam et Manerium de Eltham juxta Londoniam curiosissime ædificavit; sed primum Regi et secundum Reginæ postea contulit. Rex vero cito post Castrum de Somerton Henrico de Bello Monte donavit. Castrum de Alnewyk, quod ei W. de Vesci contulerat, confidens in eo quod illud ad opus filii sui parvuli et illegitimi W. conservaret, et ei adulto traderet, accepta pecunia, H. de Percy vendidit. Insulam de Manne usque ad terminum vitæ ex dono Regis habuit. Mortuus est apud Eltham, anno Domini MCCC decimo, tertio die Martii, XXVIII anno episcopatus sui, patriarchatus vero quinto, et sepultus in ecclesia Dunelmensi, contra morem prædecessorum suorum, in fronte ecclesiæ ad aquilonalem partem, in festo Inventionis sanctæ Crucis proximo sequente, [ut adhuc patet,] cum satis magno honore. Ante illum enim, ob reverentiam corporis sancti Cuthberti, non est permissum corpus mortuum ingredi ecclesiam Dunelmensem. Et quamvis iste Episcopus sumptuosissimus fuerat in ædificiis, apparatu, familia et aliis, mortuus est tamen dives, et plenus bonis, lapidibus preciosis, vasis argenteis, equis et vestibus preciosis;* in quibus moriens ultra omnes prædecessores suos ecclesiam Dunelmensem honoravit, et sui memoriam celebrem fecit.†

* PRO EXECUTORIBUS TESTAMENTI ANTONII QUONDAM DUNELM'.

ROT. PAT 5. EDW. II. p. i. m. 20.

Rex omnibus ad quos, etc. salutem. Noveritis nos teneri Executoribus Testamenti Antonii quondam episcopi Dunolmensis defuncti in mille trescentis quater viginti et sex libris tresdecim solidis et quatuor denariis pro ciphis et ollis aureis, tentoriis, et uno panno broudato ab ipsis Executoribus emptis ad opus nostrum, solvendis eisdem Executoribus, una videlicet medietate in festo Purificationis B. Mariæ Virginis proximo futuro, et alia medietate in festo Nativitatis S. Johannis Baptistæ proximo sequenti. In cujus, etc. Teste Rege apud London. XXVIII die Augusti.

PER BILLAM INGELARDI CUSTODIS GARDEROBÆ REGIS.

† DURHAM WILLS and INVENTORIES. No. XIII. p. 12.

CAP. XXXII. DE ELECTIONE ET CONSECRATIONE RICARDI DE KELLOW ET FACTIS MEDIO TEMPORE.

[MS. Cap. CLXV. fol. 207.]

Mortuo sic Antonio, tercio die Marcii, apud Eltham, petitaque licentia [et optenta] a Rege, tunc apud Berewyk [super Tued] existente, xx die Martii, ejusdem mensis die ultima, [die] scilicet Mercurii proxime post festum Annuntiationis Dominicæ, et ante Dominicam in Ramis Palmarum proxima, per compromissionem electus est Ricardus de Kellow, monachus ejusdem domus, vir utique sufficienter literatus, moribus et vita dignus, cujus eloquentia species et statura digna erant imperio. Admissus vero est idem electus a Rege apud Berewyk, undecimo die Aprilis, ipso scilicet die Paschæ immediate sequente. Præsentatur electus et electio Archiepiscopo Eboracensi apud Novum Burgum die Aprilis decimo nono. Examinantur apud Hextildisham ab eodem Archiepiscopo quarto die mensis Maii. Citantur omnes electioni vel electo objicere volentes, quod compareant coram eodem Archiepiscopo apud Brniston decimo die ejusdem mensis; et nullo ibi comparente, in crastino apud Ripton confirmatur electus. Ejusdem mensis die xx temporalia a Rege apud Berewyk recepit, in festo scilicet Ascensionis Dominicæ; et penultimo Maii, die scilicet Pentecostes, consecratus est apud Eboracum in majori ecclesia, et in die sancti Cuthberti in Septembri Dunelmi installatus.*

CAP. XXXIII.

[MS. Cap. CLXVI. f. 207 b.]

Mortuo Antonio, apprehenderunt statim Prior et Capitulum jurisdictionem, officiales et ministros alios præfecerunt. Archiepiscopus vero hoc perpendens, Priorem et suppriorem et ministros præfatos excommunicavit, et suos præfecit. Quibus sic [sententia excommunicacionis innodatis], die electionis assignato hæsitabatur quid ageretur. Scivit enim Capitulum,

* APPENDIX, No. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XCII.

quod Archiepiscopus electionem factam per excommunicatos ab ipso non acceptaret. Priori vero et suppriori et aliis excommunicatis per Archiepiscopum videbatur grave ab electione excludi, maxime pro bono facto suo. Credebant enim se Deo et ecclesiæ suæ obsequium præstitisse in jurisdictionis apprehensione. Tandem tamen relinquentes jurisdictionem Archiepiscopo, consenserunt Prior et supprior excommunicati et alii se ab electione absentare; dum tamen alii majores, de quibus erat spes quod eligerentur, se cum eis pariter absentarent: quod et factum est. Unde et electus hora electionis erat cum eis. Electione facta, ante confirmationem [electi] visitavit Archiepiscopus Capitulum Dunelmense, censuras ab eo latas revocavit; injunctiones etiam pœnales per Antonium factas relaxavit et irritavit.

CAP. XXXIV. DE FACTIS REGIS MEDIO TEMPORE.

[MS. Cap. CLXVII. fol. 207 b.]

Instante die electionis, misit Rex Comitem Gloverniæ Dunelmum, ex parte Regis supplicantem, ut quendam consanguineum Antolini de Pysana eligerent in Episcopum, alienigenam et conventui ignotum, et, ut dicebatur, ætate minorem. Habuit iste promotorem suum, qui multis de conventu dona obtulit, si accipere voluissent. Promittebantur etiam Petro de Gaverston, tunc Regi familiarissimo et Comiti Cornubiæ, multa librarum millia, eo pacto ut procuraret eum Episcopum fieri Dunelmensem. Sed monachi Deum timentes [et magis præ oculis habentes, quam munera vel partes Regis, monachum elegerunt, et cum electus præsentaretur Regi, et niteretur quidam excusare conventum, de eo quod non audierant præces Regis, allegans quod alienigena et ignotus erat eis, et minor, ut acceperant, addidit ipse Rex, "Adhuc pejus restat quod frater Augustinensis erat, et apostatus est." Ex quo dicto patet quod frequenter rogat Rex pro eo, quod non multum insidet cordi ejus. Iterum cum electus confirmatus esset, accepturus temporalia a Rege, et Rex disposuerat mittere justiciarios suos itinerantes in episcopatum, homines episcopatus, conjecturantes vexationes et jacturas ex hoc eis proventuras, rogabant electum ut redemptionem faceret, et ipsi eis [*ita*] retribuerent quicquid circa hoc effunderet. Electus vero condescendens eis redemptionem fecit, datis mille marcis, sed redemptione facta homines episcopatus denarios retribuere noluerunt.]

CAP. XXXV. QUOMODO ISTE RICARDUS IN EPISCOPATU SE HABUIT.

[MS. Cap. CLXVIII. f. 208.]

[Consecratus igitur] Ricardus [et intronizatus] semper familiariter erga monachos se habuit, lætus de eorum præsentia, tres vel quatuor continue secum tenens; quorum unus cancellarius, et alter seneschallus, de omnibus expensis et receptis [quasi] superiorem curam gerens, et tertius confessor ejus et ministrans ei in officio divino erat. Milites de episcopatu et servantes quasi omnes ad robas suas tenuit. Ranulphum de Nova Villa pro incestu cum filia propria ad pœnitentiam publicam coegit. Schavaldos insurgentes in episcopatu fortiter compescuit; aliqui suspendebantur, aliqui extra episcopatum fugabantur. Hujus episcopatus anno secundo combusta est Dunelmum per Scottos, et magna pars episcopatus combusta et deprædata, Episcopo tunc existente Londoniæ ad Parliamentum Regis. Qua combustione facta, inierunt illi de episcopatu treugas cum Scotis, datis mille marcis [usque ad certum tempus.] Tertio episcopatus sui anno motus est [Rex] contra eum; eo quod Episcopus non ita fortiter Regi astitit ad fovendum Petrum de Gaverston contra communitatem regni, sicut Rex voluit. [Videbatur enim Regi, quod Episcopus debuit sibi favere in omnibus, et cum totis viribus, propter gratiam magnam, quam ei fecerat in novitate sua. Movebatur etiam Episcopus e contra ex conscientia, et quia grave erat ei communitati obviare. Movebatur Rex ex alia causa. Quidam, enim, qui portabat robas Episcopi, et erat in munitione castri de Norham, occidit quendam schavaldum vel prædonem, Johannem de Wardal nomine, sed Regi familiarem, in Insula Sacra, et Rex culpam Episcopo imposuit, asserens hoc ex præcepto vel sciencia sua factum.] Nitebatur ergo Rex transferre Episcopum, scribens super hoc ad Curiam Romanam; nitebatur eciam fratrem Episcopi incarcerare, et in vindictam [alterius] occisi in mortem tradere; sed in neutro profecit. Tandem, eunte Rege versus Bannocburne, [re]conciliatus est ei Episcopus, datis mille marcis et uno dextrario non mediocris precii; super quo dextrario occisus est Comes Gloverniæ in bello de Bannocburne, [in vindictam, ut creditur, mali commissi contra Episcopum. Erat enim Comes ille Regis sororius, et inter adversarios Episcopi non ultimus. Quid justius? Contra Episcopum deliquit,

[et in equo Episcopi punitus est.] Ex tunc erga Regem sic se habuit, quod Regem sibi familiarem habuit, et in placito de Castro Bernardi et de Herternes, quæ pater Regis Antonio prædecessori suo abstulit, voluntarie propitium et fautorem; quod si supervixisset, Regis adjutorio evicisset. Iste eciam, anno primo consecrationis suæ, scripto suo revocaverat quæ Antonius fecerat, sede Prioratus vacante; et antiquum privilegium renovavit, quod, scilicet, Prioratu vacante, nullus intromittat se de Prioratu in temporalibus vel spiritualibus nisi Supprior et Capitulum, et quod nomine custodiæ habeat Episcopus in Prioratu unum clericum [tantum] cum tribus equis et tribus garcionibus, nichil ultra petens, nec de bonis domus intromittens. Dedit Priori et conventui Wascropheved, piscariam in aqua de Wer, [a novo ponte usque veterem; Sacristæ, juxta le Hog, nescio quot acras de vasto, et multo plura conferre disposuit, sed morte præocupatus, quod cogitaverat non implevit. Dedit etiam Priori licenciam dilatandi parcum de Beaurepair, per x pedatas in latitudine, ab Hospitali, usque Milneburne, et warennam in omnibus terris suis infra Tynam et Teysam: collationem etiam capellæ sancti Jacobi super novum pontem et redditus eidem assignatos Priori et conventui confirmavit.] Priori etiam Sacræ Insulæ decimam de cuniculis infra insulam solvi fecit; et solvi debere suo decreto et literis declaravit.

CAP. XXXVI. DE CESSIONE WILLIELMI PRIORIS, ET ELECTIONE GALFRIDI.

[MS. Cap. CLXIX. f. 209.]

Anno Domini MCCC tercio decimo, circa festum sancti Barnabæ, senectutis et impotentiæ sentiens incommoda, [vidensque domum magis deficere sub suo regimine quam proficere], Willielmus [de Tanfeld] cessit Prioratui; cellam de Jarow cum manerio de Wardley [et quibusdam decimis ejusdem parochiæ pro provisione] recipiens: et petita licentia ab Episcopo eligendi et optenta, per viam compromissi electus est Galfridus de Burdon, tunc Supprior Dunelmensis, cito post festum Apostolorum Petri et Pauli, et cito post confirmatus Dunelmi, et eodem die installatus; [Episcopo hoc ex industria ordinante, ad parcendum expensis; quia domus ex causis præfatis, et ex guerris Scottorum humiliata erat nimis. Habuit Prior iste toto tem-

[pore suo guerram Scotiæ, adventum Regis et magnorum versus Scotiam multis vicibus, pestilenciam boum, qualis antea non est visa; sterilitatem fructuum, ita quod quarterium frumenti, pro quadraginta solidis vendebatur; quandoque et quarterium pisarum vel fabarum, ordei etiam, pro xxiiij solidis. Mulieres parvulos præ famis magnitudine comedebant. Tempore etiam suo facta est electio de domino Henrico de Staunford, et depredatio Cardinalium, non sine magnis sumptibus domus, de quibus dicetur postea; quæ omnia ipsum minus sumptuosum in aliis reddiderunt.] In equitatu [tamen] et familia erat honorificus, viros diligens habere in familia et non pueros, equos pro vectura et non equulos, [satis honorifice] set raro convivans, [ita adversa contempnens, quod cum esset in injuriis et obprobriis quibuscunque inpetitus, quasi ursus canibus, quod ei frequenter contigit, propter utilitatem domus, eo die jocundior in mensa esset, et magis lætus, quasi gaudens, a conspectu concilii, quoniam dignus habitus est pro domo sua contumeliam pati. In omnibus ergo utilitatem domus habens præ oculis, non ei favorem Regis, non magnorum, non honorem proprium præferens; sed indignationem Regis, magnorum obprobrium, proprium, et improperium, propter domus comodum parvipendens. Re vera enim zelus domus ejus comedit eum, et pro nichilo habuit quicquid propter eam pati posset. In admittendis noviciis diligens inquisitor de eorum scientia et moribus, de precibus parum curans, etiamsi magni essent qui rogarent.] Anno Domini MCCC quinto decimo, infra octabas sancti Johannis Baptistæ, deprædati sunt Scotti quasi totum instaurum domus; [nam Prior tunc extitit] apud Beaurepaire, [nec adventum Scottorum credens, quamvis præmunitus esset, antequam missam suam complesset, circumdederunt Scotti parcum, et ipsum fugientem in equo insequti sunt usque ad finem Dunelmi. Insequti sunt etiam socios ejus, per diversa fugientes, et cum difficultate maxima manus eorum evadentes; tunc capti sunt per Scottos multi de familia Prioris, longa carecta Prioris cum equis et apparatu, capella Prioris integra, vasa argentea, mappæ mensales, lectisternia, cum omnibus utensilibus domus. In parco etiam præfato captæ sunt sexaginta equæ, et centum octuaginta vaccæ cum sequela trium annorum, et deteriorata est domus in multis per eos. Robertus Brws tunc jacuit apud Cestriam, et Jacobus Duglas deprædatus est Hertilpol et totam orientalem plagam episcopatus. Et, peractis multis malis, concessis treugis illis de episcopatu usque ad natale Domini pro octingentis marcis, redierunt Scotti ad partes suas.* Plagam hanc insequta est alia, in translatione

* APPENDIX. No. XCIV.

[sancti Swithuni proximo sequente, scilicet idus Julii, tanta videlicet aquarum inundantia, quod fluvii terminos solitos mirabiliter excesserunt, fruges et herbas proximas demerserunt, molendina et stagna asportarunt, et domus vicinas noctanter ingredientes diruerunt, et viros et mulieres, cum parvulis submerserunt. Tantam inundationem nullus tunc superstes recoluit, nec tantam caristiam quanta est eam insequta, nec tantam pestilenciam boum. Vendebatur quarterium frumenti pro quadraginta solidis, et præ magnitudine famis, mortui sunt in campis, viis, et semitis, in civitatibus, et extra, tot millia hominum, quod vix erat qui sepeliret. In civitate Londoniensi æstimabantur viginti millia hominum mortui propter famem illo anno. Erat ergo iste omnibus diebus prioratus sui talibus malis fatigatus; contributionibus etiam, et decimis papalibus oneratus, quod nisi fuisset fortior, in eo spiritus defecisset. Aggravavit jugum ejus mors festina Episcopi, R. de Kellaw, et electio subsequta, de quibus est dicendum.]

CAP. XXXVII.

[MS. Cap. CLXX. fol. 210.]

Anno Domini MCCC sextodecimo, in festo sancti Dionisii, moritur Ricardus episcopus, apud Middelham; qui prius illam pulchram cameram de Stockton, et manerium de Wellhall juxta Eboracum ad sexdecim milliaria ædificaverat. Frequenter etiam in vita sua promiserat, quod conventui [in fine] relinqueret capellam suam, librariam et vasa argentea. Sed tales reliquit executores, infirmitate præoccupatus, qui de prædictis [omnino] aliter ordinabant. [Dederat enim uni consanguineo suo ecclesiam de Seggefeld, et ipse, timens privari ea, fecit sibi amicos de Rege et suis, de succedente Episcopo et suis, cum mammona iniquitatis de bonis defuncti, nec creditoribus ejus satisfaciens, nec aliis. Episcopus, enim, infirmitate præoccupatus, totam dispositionem rerum suarum et illi consanguineo suo et aliis committebat.* Ipso Episcopo sic mortuo, in aurora diei quidam frater bonæ religionis, Willielmus senior, de Giseburne nomine, fatigatus ex dolore et vigilia circa Episcopum, ivit ad pausandum, ut, modico accepto sompno, pro defuncto postea celebraret; et statim videbatur ei, quod Episcopus fuit quasi in mori-

* For the Will of Bishop Kellawe, see TESTAMENTA EBORACENSIA; No. I. p. 1.

endo, et quod, cum ultimum emitteret flatum, diceret, ego sum de familia Christi. Excitatus ex hoc, lætus effectus est valde, advertens illud Johannis, " Ubi sum ego, illic et minister meus erit."] Sepultus vero est in capitulo Dunelmensi coram sede episcopali, et lapide marmoreo coopertus. [Intererat vero funeracioni suæ ille Comes magnus Lonchastriæ,* et tres pannos de armis ejus pro eo optulit, de quibus facta sunt vestimenta illa in quibus celebratur quando Conventus est in albis.]† Rex vero [eciam,] qui tunc erat apud Eboracum, misit elemosinarium suum Dunelmum, et de pannis auro textis corpus honoravit.

Comes vero præfatus pro suo clerico, Johanne de Kynardesley rogavit, ut in Episcopum eligeretur; promittens, si hoc fieret, se fore scutum episcopatui contra Scottos, [et Regis indignacionem se sedaturum]. Rex vero rogabat pro Thoma de Carleton, juris civilis professore, qui tunc Regis secretum sigillum portabat. Postea vero incantatus per Reginam, pro Lodowico de Bello Monte, Tesaurario Sarum; pro quo ita instanter rogavit, quod vix erat monachus in domo alicujus nominis, quin habuit Regis literas supplicatorias et Reginæ. Comes vero de Hereford pro suo rogavit clerico, Johanne Walwayn, juris civilis professore. Sed monachi, magis habentes Deum præ oculis quam eorum preces, in festo sancti Leonis, die ad hoc constituto, obtenta prius a Rege eligendi licentia,‡ per compromissionem elegerunt dominum Henricum de Stanford, Priorem de Fynchal, virum utique moribus sincerum, ætate maturum, wltu placidum, sufficienterque literatum. Expectabant in ecclesia finem electionis comites Loncastriæ, Herefordensis, et Penbrochiæ, [Domini de Ros, de Hastanges, de Monte Alto, de Holand, Paynel,] et alii nobiles [in multitudine copiosa]; Henricus etiam de Bello Monte cum suis pro fratre suo; et erant aliqui comminantes amputare sibi caput, si monachus foret electus. Electum vero bene admisisset Rex, tunc existens apud Eboracum ; si non fuisset Regina. Ipsa, enim, audiens Regem velle [eum] admittere, nudatis genibus corruit coram eo, dicens, " Domine, nunquam rogavi pro aliquo de meis. Si diligitis me, agatis ut consanguineus meus Ludowicus de Bello Monte sit Episcopus Dunelmensis." Rex igitur, victus [ejus] precibus, electum admittere recusavit ; et pro Ludowico curiæ scripsit, [summo suggerens Pontifici, quod si Episcopus fieret, inter ipsum et inimicos ejus Scottos æneus murus foret]. Advertens igitur electus se apud Regem non proficere, et capitulum Eboracense circa confirmationem ejus timore Regis tepescere, vacabat enim tunc ecclesia

* Appendix. No. xcvii.

† Appendix. No. c. Durham Wills and Inventories, No. xvii.

‡ Appendix. No. xcv. xcvi.

Eboracensis, per mortem W. de Grenfeld, habuit consilium transferendi se ad curiam. Fuit enim Papa de novo creatus Johannes vicesimus secundus, et credebatur, quod, non obstantibus Regis precibus, apud eum favorem [et gratiam] inveniret. Sed, quia non potuit nisi ex legitima causa forum Eboracense declinare, et ad curiam se transferre, ordinatum erat [et] per consilium, quod sacerdos quidam, Robertus Layker nomine, oriundus de Nessam, contra electum et electionem [appellaret, et ne munus confirmacionis vel consecrationis ei impenderetur] provocaret. Quo facto electus cum tribus sociis ad curiam est profectus. Sed antequam veniret, ad rogatum Regum et Reginarum Franciæ et Angliæ, dederat Papa episcopatum Ludowico de Bello Monte. Imposita tamen ei fuit tanta pecunia solvenda curiæ, quod per quatuordecim annos sequentes solutionem vix complevit. [Præsentato electo Papæ, et dicenti nunquam sibi displicuisse quod pro episcopatu providit de altero, quia semper se minus sufficientem reputavit pro tali statu, respondit Papa, "Fili, non credas quod odio personæ tuæ vel defectu de alio providimus, sed ad magnam instanciam Regum et Reginarum," addiditque, "Facias te amicum Regi tuo, et ordinabimus pro te." Et alius, "Pater sancte, in nullo recolo me Regem offendisse." Et Papa, "Non ita scripsisset contra te nisi offendisses." Contulit ei tum Papa] primam vacaturam ad collationem Prioris et capituli spectantem, etiamsi per sæculares regi consueverat. Sed ipse ex ista gratia nichil est assecutus. Sic ergo, multis effusis in itinere et curia, rediit vacuus; et apud cellam de Stanford usque ad suum obitum est moratus. [Tantæ paciencia fuit electus iste et fortitudinis, quod nunquam verbum murmuris vel displicentiæ de hoc, quod Papa de alio providit, est auditum de ore ejus. Jocundus et hilaris in mensa, de simplici refectione fratrum apud sanctum Leonardum ita contentus et societate, ac si episcopalibus epulis et familia potiretur.] Mortuus est autem in festo sancti Gregorii, anno MCCCXX, et sepultus est in choro sancti Leonardi coram magno altari. Post cujus obitum visa est lux emissa cœlitus, in modum solaris radii, super sepulturam ejus [de nocte descendere, et de illo loco ad alia loca ecclesiæ quasi transcurrere; in signum salutaris exempli et auxilii per ipsum in alios transfundendi. Viderunt hoc plures, et innocentes, sed visione territi in terram corruerunt.] Natus fuit iste in die sancti Leonardi, et in die ejus electus, et in ecclesia sancti Leonardi sepultus, [et, adjutorio sancti Leonardi, in cælestibus, ut verisimiliter creditur, coronatus.]

CAP. XXXVIII. DE [SPOLIACIONE CARDINALIUM ET] CAPTIVACIONE LODOWICI ET FRATRIS EJUS.

[MS. Cap. CLXXI. fol. 211 b.]

Anno Domini MCCC septimo decimo, ad faciendum pacem [vel imponendum treugas] inter Angliam et Scociam, venerunt duo Cardinales in Angliam, [dominus] scilicet Gauselinus [tituli sanctorum Marcellini et Petri presbiteri cardinalis] et Lucas de Flisco [Sanctæ Mariæ in Via Lata diaconus cardinalis.] Habuit [eciam] Ludowicus bullas super [collacione] episcopatus Dunelmensis sibi facta, necnon et ut posset consecrari ubi vellet, et a quo vellet. Cogitavit igitur, ad magnificentiam nominis sui, in præsentia cardinalium versus Scotiam tendentium, in festo sancti Cuthberti in Septembri, anno Domini supradicto, et munus consecrationis apud Dunelmum recipere, et intronizari eodem die. Sed cum venirent [simul] cardinales et Lodowicus ad Vadum Cirporum inter Feri et Wodom, occurrit eis Gilbertus de Middeltona cum multitudine armatorum; qui cum [in principio] cardinalibus et suis parcerent, non enim intendebant nocere eis, et multi se esse de familia cardinalium asserebant, nec cardinalibus pepercerunt nec aliis, quin omnes spoliarent.— Lodowycum vero et Henricum fratrem captivos duxerunt [secum] usque Mitteford, cujus castri præfatus Gilbertus erat custos et non dominus. Duobus vero cardinalibus duos equos liberabant; et eos ire apud Dunelmum libere permittebant. Factum est hoc die sancti Ægidii, primo [scilicet] die Septembris [anno Domini supradicto. Venerunt igitur cardinales sic apud Dunelmum, sine lectisterniis, præter vestes, quas induerant, omnibus spoliati. Providit igitur eis Prior lectos, equos, vestes sacras integras utrique eorum, pro sacerdote altaris et ministris; nec tamen in hoc placati, quin stantes coram feretro dicerent, "Tu, Cuthberte, respondebis nobis de omnibus ablatis;" et lapidem super lapidem de ecclesia non relinquere minarentur.]* Præmunivit tamen Prior Lodowicum apud Derlington existentem per nuncium suum de occursu armatorum prædictorum; sed ipse et frater ejus parvi pendebant; dicentes quod Rex Scotiæ [Franciæ *in MS. Ebor. by mistake*] talia non auderet attemptare; et quod Prior talia scripsit, quia consecrationem Lodowici impedire voluit. Pro Lodowico vero sic captivato obtulit Prior vestes,

* Appendix. No. CI. CII.

vasa argentea et lapides pretiosos de thesauris ecclesiæ; et [sic] circa cardinales et ipsum multa expendidit; et grates tamen modicas reportavit. [Cardinalibus vero versus Scotiam ultra non progredientibus, sed versus austrum tendentibus, timuit conventus eorum iram et maliciam, et Priorem reclamantem, et dicentem, "Quid fecimus, in quo peccavimus," coegerunt mittere duos fratres Londoniam, ad placandum cardinales, cum consilio amicorum tunc ibi existencium: et, illis mediantibus, concessa est Lucæ de Flisco pensio annua centum florenorum usque ad terminum vitæ suæ,* quæ concessio nunquam domui profuit in una iota; obfuit tamen magis, quia pro monacho deferente sibi literas pensionis, Henrico scilicet de Castro, scripsit cardinalis Priori et conventui, ut in Priorem de Fincal præficeretur, et mandatis ejus resistere non audentes, quamvis inviti, quodammodo hoc fecerunt. Movebantur cardinales magis contra conventum, quia, veniente comite Lancastriæ apud Dunelmum, in vigilia nativitatis beatæ Mariæ, ad conducendum cardinales versus Austrum, venit ibi Gilbertus de Midilton cum suis, loquturus cum comite, et monachis celebrantibus in ecclesia interfuit Gilbertus et sui; nec enim agnovit conventus personas eorum, et si agnovisset, repellere eos ausus non fuisset; excusabant se monachi per hoc etiam, quia monachi celebrantes defixis oculis in terram, qui circumstent, non advertunt. Restituerunt Gilbertus et sui multa Cardinalibus, et absolutionem pecierunt, sed in hoc minime profecerunt.] Lodowycus vero et frater ejus cito post, data pecunia et obsidibus, a carcere liberantur. Gilbertus vero in castro de Mitteford capitur [et] Londoniam trahitur, suspenditur, et ante natale Domini decapitatur, corpusque ejus in partes quatuor divisum [ad quatuor loca insignia mittitur suspendendum, in sui facinoris detestacionem, et informationem aliorum.] Lodowicus vero consecratus est in episcopum, Londoniæ, apud Westmonasterium, in Annuntiatione beatæ Mariæ Virginis [proximo] sequente, anno Domini MCCC octavo decimo. Pro isto Lodowyco obligavit se Prior et Conventus mercatoribus in tribus millibus librarum; ita quod si episcopus in solutione defecerit, ipsi solvere tenerentur. Et tamen ex hoc modicas gratias reportarunt.

* Appendix. No. XCVIII.

CAP. XXXIX. DE [CESSIONE GALFRIDI PRIORIS ET ELECTIONE] WILLIELMI DE GISEBURNE CESSIONE EJUS ET [ELECTIONE] WILLIELMI DE COUTON.

[MS. Cap. CLXXII. fol. 212 b.]

[Quia ubi multa sunt capita, ibi multæ sunt sententiæ, difficile est ut unus placeat diu multis.] Prior Galfridus [propter causas prædictas non valens votis satisfacere] singulorum, cœpit haberi fastidio [a conventu ;] Episcopo etiam ei minus benivolo, [tum quia eum eligi impedivit, tum quia Prior pro jure suo in multis ei restitit.] Accusatus est Prior in visitacione Episcopi de multis ; [et nisus est Episcopus et aliqui de conventu ammovere eum. Conduxerunt enim aliqui de conventu advocatos ad componendum articulos contra eum.] Et quamvis ipse bonam haberet defensionem ; maluit tamen juri suo cedere, quam bona domus litigando expendere. Unde, anno Domini MCCC vicesimo secundo, in conversione sancti Pauli, cessit [Galfridus de Burdon Prior Dunelmensis] ; accipiens pro sua provisione cellam de Weremuth cum decimis ejusdem villæ et de Fulwell tantum. Quo facto, petita licentia eligendi et obtenta, statuto die pro electione facienda, electus est feria sexta, scilicet sexta die Februarii, Willielmus de Gisburne per compromissionem, vir utique magnæ religionis et scientiæ. Sed [in] Dominica sequente proxima, dum pararentur omnia [necessaria] pro itinere versus Episcopum, ingressus capitulum, vocatoque conventu, renuntiavit mere et sponte omni juri quod sibi ex electione fuerat adquisitum ; [quietem claustri præponens sollicitudini pastorali. Nec minus extunc effectus est obsequiosus in cantariis tenendis, epistolis et ewangeliis legendis, missis capitulari et majori celebrandis. Immo in tantum in præmissis laboravit præ aliis, quod a plebe civitatis vocatus est parochialis monasterii capellanus ; quasi enim omni die dominica majorem missam celebravit et officium consequenter peregit.] Iterum statuto die ad eligendum, electus est per compromissionem Willielmus de Couton, vir utique Deo et hominibus amabilis, confirmatus[que] ab Episcopo, installatus est in inventione sanctæ Crucis, anno Domini MCCC vicesimo secundo. Eodem anno, circa purificationem beatæ Virginis, ingressi sunt Scotti episcopatum ; et totam orientalem plagam ejus deprædati sunt, [et combusserunt grangeas grano plenas ; et simulantes se velle transire ultra Teysam in Richemondschir, reversi sunt

[noctanter ad orientem, et homines et mulieres, qui de Clifland navigio redierant, nichil mali suspicantes et Scottos Teysam transisse æstimantes, ceperunt in lectis; et sic, multis malis perpetratis, ad propria redierunt. Tanta autem karistia subsequta est istam devastacionem in Episcopatu ut quarterium frumenti venderetur pro XL solidis in æstate frequenter, et vix venalis inveniretur.*]

CAP. XL. †

[MS. Cap. CLXXIII. fol. 213.]

Anno Domini MCCCXX tertio, quinto die Martii, facta est concordia inter Priorem et Capitulum et Thomam de Goldisborw Archidiaconum Dunelmensem super controversia orta inter eos pro jurisdictione Archidiaconali in ecclesiis [præfatis] Priori et capitulo appropriatis infra Tynam et Teysam; ita scilicet quod Prior habeat totam jurisdictionem Archidiaconalem in ecclesiis de Jarow et Weremouth [Monachorum, et capellis ab eis dependentibus]; Archidiaconus vero in omnibus cæteris, pro tota vita ipsius Archidiaconi. Pro quo est notandum, quod Archidiaconus Dunelmensis semper ante exercuit jurisdictionem Archidiaconalem in ecclesiis Priori et capitulo appropriatis infra aquas, nomine Prioris, virtute cujusdam compositionis inter eos initæ; et pro hoc solvere consuevit Priori quandam pensionem annuatim. Præfatus vero Thomas et pensionem solvere recusavit; et jurisdictionem [se] in præfatis ecclesiis [sicut in aliis Archidiaconatus sui ecclesiis] nomine proprio et jure suo exercere se asseruit [et non Prioris. Propter quod Galfridus Prior jurisdictionem apprehendit, et ecclesias sibi appropriatas plene visitavit, anno Domini MCCC decimo nono; officiales et ministros præfecit, et totam jurisdictionem exercuit. Anno vero Domini MCCCXXI nisus est præfatus Archidiaconus, easdem ecclesias visitare, sed nec clerus nec populus ei obedivit. Provocatum et appellatum contra eum fuit, et inhibitum per curiam Eboracensem, ne quid contra Priorem et capitulum attemptaret. Videns ergo Archidiaconus, quod sic non proficeret, conduxit magistrum Ricardum de Eriom, tunc ducem et consiliarium Episcopi. Ad cujus instigationem Episcopus se fecit partem contra Priorem,] comminatusque est Priorem deponere; summo-[que] Pontifici suggerere, quod monachi Dunelmenses propter

* APPENDIX, No. CIII. CIV.
† This Chapter has no heading in the MS.

eorum divitias insaniunt, nec Episcopo nec Archidiacono obedire volunt. Unde et nomina ecclesiarum eis appropriatarum scripserunt, et ad duplicem valorem taxabant; si forte per hoc summum Pontificem inducere possent ad aliquid eis subtrahendum. Fecit etiam Priorem citari, quo titulo ecclesias sic appropriatas tenebat; [ecclesias ipsas, fructus et proventus sequestrabat, et eas clericis curialibus, qui eas vi defenderent, conferre minabatur. Unde monachi territi, et in se divisi, quamvis eorum consilium nichil horum timendum esse assereret, tamen præfatæ compositioni consenserunt; quamvis toto eorum consilio reclamante. Præfatus tamen Ricardus de Eriom erat monachorum clericus, primo pensionarius, et juramento astrictus, et per eos educatus, et præbendarius Hoffedenensis effectus. Quia tamen illam præbendam commutaverat cum alia Eboraci, de consensu et voluntate Conventus, dixit se eis amplius non teneri. Dixit enim quod pro uno beneficio duos clericos habere non potuit; habuit alium in præbenda Hofdenensi; ideo ipse exutus fuit. Sed hæc ratio sophistica fuit nimis; patet per præstitum a pensionariis juramentum. Episcopus vero, facta concordia, sequestrum in ecclesiis appropriatis relaxavit, et, acceptis quadraginta marcis, pro jure Prioris pronunciavit, quoad appropriationem ecclesiarum suarum, Priorem et capitulum sufficienter munitos sentencialiter dimittens, anno Domini MCCCXXV.]

[CAP. XLI. DE DISSENSIONE INTER ARCHIEPISCOPUM ET PRIOREM ET CAPITULUM.

[MS. Cap. CLXXV.* fol. 214.]

[Anno Domini MCCC vicesimo octavo, circa festum omnium Sanctorum, iterum visitavit Episcopus capitulum et diocesim, ubi cum in principio exigeret juramentum a fratribus super veritate dicenda, contradictum est sibi ab inicio, propter illud capitulum sexti Libri, "*Romana*." Unde ipse, juramentum omittens, fratres primo examinavit absque exactione juramenti; protestatus est etiam in principio quod non intendebat visitare, nisi in forma illius Constitucionis, "*Debent*," et protestatus est conventus, quod sic et non aliter eum admitterent. In fine vero visitacionis, misit Episcopus duos de clericis suis cum notario, qui injunxerunt Priori, in virtute obedientiæ, ex parte

* This chapter is so numbered in the MS., instead of CLXXIV., and the mistake goes on.

[Episcopi, quod infra triduum elemosinarium terrarium et feretrarium a suis officiis ammoveret. Inducebatur Episcopus ad hoc per monachum aliquem auriculantem sibi; tales enim in omni visitacione multa mala faciunt; non enim erant comperta gravia, unde aliqui eorum deberent amoveri. Deliberabat Prior cum suis et quibusdam dicentibus hæc esse contra privilegium, quo cavetur quod Prior debet libere disponere de monachis suis, et obedienciarios libere præficere et ammovere, et ideo non esse obediendum Episcopo in hoc casu; aliis vero, e contra, dicentibus quod grave esset contendere cum Episcopo pro tanto, quia dominus est in temporalibus et spiritualibus; maxime cum talis injunctio non fuerit nisi excitatio (? exercitatio) officii Prioris, et quod Prior posset protestari, quod eos non ammoveret propter injunctionem Episcopi, sed motu proprio; tandem facta protestacione tali, obedienciarii præfati sponte administrationes suas resignarunt in manum Prioris. Episcopus, vero, etsi non peteret procurationem visitando capitulum, petiit tamen in singulis ecclesiis monachis appropriatis, visitando eas; conventus vero allegabat nunquam talia ab eis fuisse exacta: sed cum aliud rationabile non proponerent, tandem composuerunt cum eo, dando ei centum marcas; et ipse pro eis remisit eis omnem procurationem ratione visitacionis sibi debitam, pro toto tempore vitæ suæ. In omni actione Prioris contra Episcopum confundit Priorem potestas Episcopi in spiritualibus et temporalibus; et, si Episcopus excesserit, rehabendi remedium est difficultas. Istis tamen fratrum divisio magis obest. Pœnas et commissas pro irreparatione ecclesiarum, vestimentorum, et librorum, impositas, usque ad illud tempus eodem pacto remisit, et pensiones ab ecclesiis infra aquas debitas confirmavit, eodem anno quo supra.]

CAP. XLII. DISSENTIO INTER ARCHIEPISCOPUM EBORACENSEM ET EPISCOPUM DUNELMENSEM.

[MS. Cap. CLXXVI. fol. 214. b.]

[Circa idem tempus] orta est dissentio inter Archiepiscopum Eboracensem et Episcopum Dunelmensem super jurisdictione de Allertonaschire. Nitebatur enim Archiepiscopus locum illum visitare; sed restitit ei Episcopus, non solum in ecclesiis jurisdictionis suæ, sed etiam in ecclesia de Allertona et cæteris ecclesiis jurisdictionis Prioris et Capituli; et contra compositionem inter Archiepiscopum et Priorem et Capitulum [initam]. Dixit

enim Episcopus, quod Prior et Capitulum non potuerint sine eo componere; et ideo nitebatur ipsam compositionem infringere et Priorem et Capitulum inducere, ut se partem facerent cum eo contra Archiepiscopum. At ipsi responderunt, quod contra factum proprium venire non potuerunt. [Et eciam quod in briga sua contra Archiepiscopum non solum Episcopus eis non astitit, sed eciam laycos assistentes eis subtraxit; et ideo non potuit racionabiliter ab eis petere subsidium seu assistenciam.] Infestabant igitur se mutuo. Archiepiscopus visitationem suam peciit. Episcopus vero semper occurrebat apud Allerton cum multitudine armatorum de Episcopatu, Northumbria et [de] Tyndal; qui libenter ad eum veniebant, et Archiepiscopum interficere parati erant, si venisset. Sed ipse semper ab eis declinabat. Ipsis vero recedentibus, iterum suam visitationem petebat, et Episcopus iterum armatos vocabat, et sic Archiepiscopus irritabat Episcopum, [quod] in congregatione armatorum non mediocriter effundebat. Archiepiscopus [vero], quamvis nummosus, nichil effundebat; [sed solum armatis congregatis se subtrahebat:] fulminabat etiam [Archiepiscopus] sententiam excommunicationis et suspensionis in Episcopum et adhærentes sibi, [et sic excommunicatos denunciari fecit per totam suam diocesim.] Episcopus vero appellabat, et impetrabat, et coram Delegatis litigabant, primo apud Lincolniam, secundo apud Karleolum, [et] tertio [apud] Lychefeld; sed Episcopus semper amplius effundebat. Allegabat Episcopus præscriptionem [contra Archiepiscopum, quia Allertonschir semper visitabant Episcopi Dunelmenses, et nunquam Archiepiscopus. Et Archiepiscopus, e contra, quod in multis casibus non potuit Episcopus Dunelmensis visitare, quia nec ibi instituit nec destituit, nec pueros confirmat, nec clericos ordinat, nec aliquid mere episcopale ibi exercet, et ideo nec super hiis visitare debet, nec contra Archiepiscopum præscribere posset in hiis, nisi ipse et prædecessores sui talia exercuissent. At, e contra, Episcopus; cum duo sint, mere episcopalia exercere, et super hiis inquirere, quia potest Episcopus committere alteri, non Episcopo, inquisitionem, sed non ordinis exercitium; potest enim committere alteri ad inquirendum, si ecclesia sit dedicata vel polluta, sacerdos rite ordinatus, et sic de talibus; etsi non conferat illi potestatem dedicandi, reconciliandi, sive ordinandi; posset ergo Episcopus, quoad visitacionem, præscribere, etsi non præscripsisset quoad episcopale officium; et potuit unum conferri, si sine alio, per privilegium.] Tandem post multas fatigationes et expensas, amicabiliter composuerunt [in forma quasi qua Prior et Capitulum composuerunt prius cum Archiepiscopo. Sed] Archiepiscopus ecclesiam

de Lek appropriavit mensæ Episcopi, reservata sibi pensione annua, et Capitulo Eboracensi alia, [ita ut cedente vel decedente rectore qui tunc erat, liceret Episcopo ecclesiam sic appropriatam ingredi et tenere], et sic cessavit tempestas illa. [Anno vero gratiæ MCCCXXVIII,] contra Archidiaconum Northumbriæ, Thomam scilicet de Charleton, nitentem visitare ecclesias Priori et capitulo appropriatas in Northumbria, appellatum est per Priorem et capitulum, [et rescriptum est ad appellationem per Episcopum, et inhibitum Archidiacono; qui etiam inhibitioni paruit et rescripsit, et coram commissario Episcopi in Galilæa Dunelmensi per procuratorem comparuit; ubi ex parte Prioris allegabatur ipsum ex privilegio esse Archidiaconum in omnibus ecclesiis sibi appropriatis in episcopatu Dunelmensi, et per consequens in Northumbria; et alius, e contra, dixit Archidiaconos Northumbriæ, ab inicio, jurisdictionem Archidiaconi in illis ecclesiis, sicut in aliis exercuisse. Tandem mediantibus amicis, recesserunt in spe pacis sine die. Sed anno Domini MCCCXXXI, Prior illas ecclesias visitavit; qua visitacione facta et non revocata,] Prior cum Archidiacono sic composuit; quod Archidiaconus tota vita sua jurisdictionem in ecclesis illis sicut in aliis plenarie exerceret; sed Prior procurationes visitationi debitas alternis vicibus reciperet [de eisdem. Causa inducens Priorem ad componendum erat, quod contra visitacionem Prioris Archidiaconus appellaverat, et tuitorie ad curiam Eboracensem; quia ergo Prior solas cartas habuit, ante visitacionem illam a possessione vacuas, nec ulla compositione Archidiaconi roboratas, ne tuitorie visitacio facta jam per Priorem adnullaretur, et pro nullo pronunciaretur, sic composuit. Dixerunt tamen aliqui, quod ex quo privilegium fuit unum de jurisdictione Archidiaconatus concessum Priori, per apprehensionem possessionis unius partis, erat totius possessio perquisita.]

CAP. XLIII. DE SECUNDA APPREHENSIONE JURISDICTIONIS ARCHIDIACONATUS IN ECCLESIIS INFRA AQUAS.

[MS. Cap. CLXXVII, fol. 215 b.]

Quia compositio inter Priorem et Capitulum et Thomam Archidiaconum temporalis erat solum, pro vita ipsius, ipso mortuo, undecimo kal. Januarii, anno Domini MCCC tricesimo tercio, statim in crastino apprehendit Prior jurisdictionem, illo die visitans ecclesiam sancti Oswaldi, die scilicet Dominica; et in crastino [scilicet vigilia Natalis Domini] per se et suos commissarios visitavit omnes ecclesias sibi appropriatas infra aquas, præfecit officiales, et fecit Capitula celebrari, [sicque existens in possessione provocabat ne quisquam suam possessionem inquietaret; providitque sibi de concilio advocatum unum de curia Dunelmensi et duos de Eboracensi, præter illos quos prius habuit. Sicque pacifice exercuit jurisdictionem et plene, usque in crastinum sancti Jacobi proximum sequens; ad quem diem vocatus fuit Prior apud Midelham, responsurus Archidiacono super sibi objiciendis]. Mortuo enim Thoma Archidiacono, [Episcopus] statim contulit Archidiaconatum Almarico de Bello Monte nepoti suo, torto et defigurato. [Ad quem diem venit Prior per procuratorem, et altercatione longa facta super procuratorio, tandem acceptatur, et procuratori Prioris libellus porrigitur, et procurator ad libellandum super illo cum suis dominis petit inducias. Respondetur, quod, quia citacio formalis erat, respondere statim debuit: pro Priore e converso dicitur, quod quamvis Prior citatus erat responsurus Archidiacono, tamen propter hoc formam libelli non potuit Prior scire, nec quid in libello peteretur, tota jurisdictio in singulis ecclesiis, vel in aliquibus, et aliis non; quia igitur hoc prævidere non poterant Prior vel procurator ejus, ideo necessarium fuit procuratori dominum suam consulere in præmissis. Prorogatus est ergo dies, usque in crastinum ibidem; ita quod in crastinum comparerent ibidem, id idem facturi et recepturi quod tunc, qui ex parte Prioris venerant. Quo die exceptum fuit de gravamine pro Priore, eo quod vocatus est ad locum non insignem, ubi nec pro se nec equis suis venalia erant victualia. Recusati sunt judices, Decanus Alkelandiæ et Radulphus de Helbiche, præbendarius Cestriæ, eo quod ipsi obedienciarii erant Archidiaconi, commensales et de familia Episcopi, qui causam

[Archidiaconi quam potuit fovebat; quibus recusatis, statim offensa (? ostensa) est nova commissio facta Ricardo de Cotes, rectori de Alwentona in Northumbria; qui statim monuit procuratorem Prioris libello respondere, et deliberationem petentem cum domino, nec sine deliberatione respondere volentem, sicut nec debuit, excommunicavit, præfecitque Priori diem Martis proximo sequentem, in ecclesia majori Dunelmensi, ad procuratoris sui contumaciam excusandam. Quo die recusatus est ipse, quia excommunicatus, et alii, quia commensales et de familia Episcopi; sed cum unus recusaretur statim pro alio commissio habebatur. Tandem Lucas medicus, et J. de Beltona, clericus de capella Episcopi, uterque juris ignarus, commissarii in hac causa, antequam scribi potuit eorum recusatio, monuerunt procuratorem Prioris libello respondere: et ipso dicente se ad hoc non teneri, eo quod causa eadem in superiori curia Eboracensi pendebat indecisa, quam exceptionem non acceptantes, Beltonus Priorem et capitulum excommunicavit. Postea tamen informati sunt præfati judices per advocatos, et Priorem et majores capituli pronunciarunt excommunicatos, et denunciari fecerunt per totum episcopatum. Appellatum est pro Priore et majoribus capituli ad curiam Romanam directe, et Eboracensem pro tuicione, et quamvis interim Episcopus Dunelmensis Officialem Eboracensem, Thomam Sampson, stipendiarium suum fecisset, ipsi pensionem annuam et robas suas conferendo, inhibitionem tamen Prior ibi optinuit, sed clericus Prioris, J. de Herlaw, inhibitionem Episcopo deferens apud Wolsingham, in sua venacione existenti, mortis periculum vix evasit; insultum ei dantibus, qui cum Episcopo erant, Francis. Misit ergo Prior ad Curiam et impetravit. Interim Episcopus visitacionem suam petiit, ut timore visitacionis Priorem induceret saltem ad consenciendum consimili compositioni inter nepotem suum Archidiaconum et ipsum, qualis erat inter Priorem et Thomam prædecessorem suum; pro hoc enim frequenter rogaverat; et, quia optinere non potuit, contemptum se reputabat. Prior vero et capitulum, allegantes sterilitatem fructuum et penuriam fœni et pabuli pro equis anni illius, et ideo grave foret eis vocare fratres de Cellis, et etiam grave foret patriæ visitacionem ejus subire anno illo, rogabant eum ut visitacionem suam prorogaret usque novum granum. Alioquin, si istud non deferret, præsumptio contra eum foret quod potius ad lædendum quam medendum visitare vellet, præsumptionem causa Archidiaconi intendente. Episcopus, vero, propter causam Archidiaconi offensus, et occasionem semper contra Priorem et capitulum quærens, ex hac litera magis est provocatus; et plurima comminatus, tandem,

ad habendam Episcopi benevolenciam et alia pericula evitanda, consensum est per Priorem et capitulum, quod iste Archidiaconus pro tota vita Episcopi haberet jurisdictionem in singulis ecclesiis eis apropriatis infra aquas, de Jarow et de Wermuth duntaxat exceptis, cum capellis ab eis dependentibus, et cætera omnia ut prædecessor suus habuit. Episcopus vero et Archidiaconus e converso concesserunt, quod Episcopo decedente, Prior extunc, qui pro tempore fuit, sit in eodem statu in quo erat Prior iste, in Circumcisione Domini, anno Domini MCCC tricesimo primo, et sic est visitacio protelata, et Episcopi animus est sedatus.]

[CAP. XLIV. DE CERVO QUI OFFERRI DEBERET PER RANULPHUM ETC. PRO MANERIO DE RABY.

[MS. Cap. CLXXVIII. fol. 216 b.]

[Anno Domini MCCC trecesimo primo, mortuo Ranulpho de Nova Villa, successit ei Radulphus, filius ejus, tunc seneschallus Regis, et magnus, qui fidelitatem fecit Willielmo Priori apud Bellum Locum, in festo sancti Petri ad vincula, anno eodem, pro manerio de Raby et pertinentibus; qui dixit se velle cervum offerre, ut progenitores sui consueverant, sed ubi pater suus pecierat ministros Prioris amoveri et suos institui, die oblationis, ut patet supra,* tempore Ricardi de Hoton Prioris, peciit iste ministros suos ministrare una cum ministris Prioris. Sed ubi Pater suus non peciit se admitti cum suis, nisi ad prandium, peciit iste se admitti per totum diem, et in crastinum, usque ad jantaculum. Respondit Prior quod nunquam fuit aliquis progenitorum suorum sic admissus, et in novam non redigeret ecclesiam servitutem, immo libentius sustineret cervum non offerri. Respondit alius, quod, aut totum servicium suum faceret, aut nichil, et libenter poneret se in patria, si progenitores sui sic consueverant recipi, aut non. Prior vero timuit se ponere super patriam, propter potentiam alterius, quia patria vix auderet dicere veritatem. Tandem, ad captandum benevolenciam ipsius Radulphi, quia ille magnus erat cum Rege, et potuit in multis valere Priori, et in multis obesse, dicente consilio Prioris hoc sibi præjudiciale non esse, concessit Prior quod illa vice faceret in forma qua petiit, facta tamen prius indentura inter eos, quod ex hoc facto nec accresceret uni parti vel alteri

* See above, p. 74.

[jus vel titulus juris, nec decresceret; immo quod essent in eodem statu post, quo ante; et sic admissus est. Paucos tamen secum adduxit, magis ad honorem Prioris quam ad onus, et, finito prandio, statim recessit. Dimisit tamen unum ibi de suis, qui locum ejus teneret, pernoctando ibi et jantando in crastino. Rogabatur Radulphus, quod, ex quo ecclesiæ est filius et tenens, quod non laboraret ad onerandum ecclesiam ubi non debuit; maxime cum talis oneratio sibi foret inutilis, et ecclesiæ posset esse nimis dampnosa, si adducere secum posset, quot vellet, et teneretur Prior admittere eum in forma qua peciit, et quid adquireret sibi de refectione una? nichil. Respondit, quod, si posset Prior ostendere quod in peticione sua jus non haberet, libenter manum amoveret. Si vero jus haberet, et permitterent eum gratis facere, componeret cum eo; ita quod post non foret Prior per hujusmodi receptionem nimis oneratus; sed si vi et per placitum optineret, in nullo onus illud mitigaret. Interim inquisitum est a monachis antiquis, et a veteribus de patria, qui antiquitus in prioratu serviebant; et monachi, qui per octo annos et amplius, antequam Ranulphus pater istius repulsus erat, portarunt habitum, dixerunt Ranulphum nunquam ante illum diem talia petisse; immo viderunt eum frequenter cervum offerentem, sed facta oblacione non remansit ad prandium, etiam per Priorem rogatus. Quidam antiqui de partibus dixerunt idem, sed facta oblatione, et cervo deportato ad coquinam, adducebantur portantes ad aulam ad jantandum, ut solent portantes redditus et exennia. Nullus tamen de partibus hoc recolit esse factum, sed ymaginatur tantum. Si vero aliquis dominus de Nova Villa, rogatus, pranderet cum Priore, forte fuit permissus cocus ejus esse in coquina ad parandum cibum pro suo domino. Eodem modo alius de suis, in celerario, ad eligendum potum pro eo; et aliquis forte ad januam, ad admittendum suos, et excludendum non suos, qui forte sub palliatione ejus venire voluerunt: sed hoc solum factum fuit ex voluntate Prioris, propter reverenciam venientis, et non ex aliquo titulo juris, domino ad propria remeante. Dominus etiam Henricus de Scrop, Regis justiciarius, dixit se tunc fuisse cum Ranulpho, et pro eo placitasse in casu præfato. Portaverat enim Ranulphus breve suum contra Priorem de nova dissasina, sed dixit eum nullum pedem juris habuisse, et ideo sectam suam reliquisse. Alii dixerunt, quod, ex quo hoc petit extra suum feodum, quia in prioratu oporteret eum aliquod speciale demonstrare, unde hoc peteret. Alii, quod, sicut Prior nichil potest petere ab eo pro terra illa ultra suam cartam, ita, e converso, nec ipse a Priore nisi cartam ostenderet; et præterea ex quo petit se admitti, cum quot veniret, non deter-

[minando numerum, non debet audiri de jure. Argumentum contra eum quia solet semper offerri in die sanctæ Crucis; unde mortuo Roberto de Nova Villa, proavo istius, cantabatur Anglice, in luctum ejus,

Wel, qwa sal thir hornes blau,
Haly Rod thi day?
Nou is he dede and lies law
Was wont to blaw thaim ay.

Patet omnibus quod nunquam solet Prior illo die magnum facere convivium, in quo ministrare deberent tanti viri ministri: præterea solet Prior frequenter in die sancti Cuthberti esse cum Episcopo, vel alibi in maneriis suis, ut Prior Hugo apud Bellum Reditum quandoque: quis ergo artaret eum convivare domi? Præterea istæ terræ conferebantur progenitoribus istius quando non erant tanti domini, ut mareschallum, pincernam, et tales ministros solempnes, haberent; quia solum tunc habebant Raby cum pertinenciis, quæ tunc non erant tanti valoris quanti nunc; nam Branȝpath habent ex maritagio post, et eodem modo Raskelf, et alias terras in comitatu Eboracensi et Richemundiæ. Ergo non erat intentionis Prioris dare eis tantas terras, ut tale obsequium ab eis emeret, maxime cum in Landbok,* ubi non solum exprimuntur, quæ tenentes Prioris sibi debent facere sed etiam quid e converso debent ab eo recipere, nec alibi in cronicis, de hujusmodi servicio nusquam mentio reperitur.]

[CAP. XLV. QUOD MALUM SIT AFFERRE ECCLESIÆ DUNELMENSI POSSESSIONES SEU LIBERTATES.

[MS. Cap. † fol. 218.]

[Anno Domini MCCC tricesimo secundo, episcopatus vero Lodowyci quinto decimo, circa festum Purificationis, quidam Johannes Whyet, de Heyingtoun, per ballivos Episcopi positus ad rationem super quadam placea terræ jacente in campo ejusdem villæ, quam ipse injuste occupaverat a tempore episcopi Ricardi tercii, juravit per cælum desuper et terram subter,

* A survey of the estates of the Convent compiled by Prior Melsonby in the beginning of the thirteenth century, called the FEODARIUM MELSONBY, and still preserved.

† The numbering of the chapters in the margin ceases. This is evidently a new one.

[quod illam terram hereditarie possedit, ipse et patres sui ante eum. Sed vindicta Dei non longe abfuit; quia extunc aliquid per secessum ventris emittere non potuit; unde in infirmitatem cecidit, et cito post expiravit. In infirmitate tamen positus, peccatum suum publice recognovit, et pœnam; vicinos rogans, ut super hoc testimonium perhiberent, terramque illam reddi Episcopo procurarent.]

[CAP. XLVI. DE JOHANNE CREPING.

[MS. Cap. . fol. 218.]

[Erat in hoc monasterio frater quidam, Johannes Creping vocatus, generosus, satis statura procerus, et ingeniosus, observanciis instructus, ad legendum et cantandum sciolus, potens, et benevolus, competenter in grammatica et theologia informatus; in sermonibus faciendis artificiosus, eloquens, et ab audientibus plurimum commendatus: propter quæ, a majore parte conventus tantam est gratiam consequtus, quod a Priore Galfrido, cui, et paucis aliis, in hoc clarius videntibus, videbatur quod, sicut præfatus Johannes exteriorem pro parte, ita interiorem oculum habuit obliquatum; et propter hoc, renitente in contrarium nimia importunitate sua, obtinuerunt ei licentiam scolas adeundi et morandi; sumptibus tamen amicorum suórum, et non domus. Attamen nec caro nec sanguis ejus exhibuit sibi, sed obedienciarii cucullati. Veniens Oxoniam, quibusdam levitatibus se dedere; magnorum noticiam appetere; per diversa loca quandoque prætextu peregrinationis discurrere. Tandem, rediens ad claustrum, præfectus est per Priorem Willielmum in terrarium et bursarium; et cum ibi multa operatus est, capite proprio, contra voluntatem conventus, tandem amovetur. Amotus equos et servientes retinere permittitur, sicut prius. Causam adeundi curiam Romanam se prætendit habere racionabilem, quam soli Priori aperit in confessione. Licentiam a Priore optinuit. Sed Prior statim, saniori ductus consilio, illam revocavit, et sibi, ne de claustro recederet, inhibuit; promittens se Papam super statu suo, si vellet, consulturum; et asserens Papam citius ad requisitionem et consultationem Prioris sui ei remedium provisurum, quam si personaliter adiret curiam; ita exosæ sunt ei vagationes religiosorum. Sed ipse, istis non adquiescens, nec alicui statum suum detegere volens, nisi sub sigillo confessionis, ut dixit, noluit quod Prior super hoc scriberet, quia sic suam

[confessionem detegeret. Unde tandem, sicut homo elevatus supra se propter favorem et graciam multiplicem, quam habere se senciebat, et qui propter neminem dimitteret dicere vel facere quod libeat, Priore et Suppriore agentibus extra, de claustro recedit, circa principium mensis Maii, anno gratiæ MCCC tricesimo primo, die dominica, hora vesperarum, per portam occidentalem transiens et batellum. Prior vero, hoc audiens, misit aliquos qui illum comprehenderet, sed minime profecerunt. Advertensque Prior quod literas super licentia ejus secum habuit, et quod veniens ad Curiam illas ibi ostenderet, et earum occasione creditores ibi forte inveniret, misit procuratorem ad Curiam cum literis revocatoriis sigillo capituli consignatis. In quibus literis asseruit se Prior circumventum per præfatum Johannem, in concessione et consignatione licentiæ sibi factæ, nec eas de consensu fratrum emanasse, et se eas de pleno consensu capituli revocasse. Misit etiam literas monitorias prædicto Johanni, quod, si cito se expediens in Curia de hiis quæ suam conscientiam concernebant, rediret domum, Priorem et confratres graciosos sibi inveniret; quod si nollet, contra eum, sicut contra apostatam, insurgerent unicordes. Monente vero in Curia procuratore capituli juxta formam et vim prætactam, respondit se forte per quinquennium sequens, quod intendebat, in Curia minime perfecturum. Procurator ergo literas revocatorias in auditorio publicavit, nec non et inhibitorias quibuscunque mercatoribus, ne cum eo contraherent, quas etiam ibi habuit sigillo capituli consignatas. Prior vero domi pronunciavit eum apostatam, et, præmissis monitionibus congruis, inhibuit omnibus et singulis de professione ecclesiæ Dunelmensis, sub pœna excommunicationis, quam extunc, ne aliquis ei pecuniam, jocale, vestes, vel literas, seu nuncium, quocunque colore mitteret, nisi sibi vel Suppriori suo prius illa ostenderet; et sub eadem pœna præcepit, ut quilibet literas per eum sibi destinatas admitteret, et admissas clausas, ut accepit, sine apercione Priori ostenderet indilate. Quidam ergo, ei benevoli, literas oblatas eis admittere recusabant; nolentes eas ostendere; quidam admissas aperuerunt; et utrique in sentenciam inciderunt. Appellavit tamen Johannes in Curia contra revocationem et pronunciacionem et monitionem sibi factam, asserens Priorem lapidatorem [*sic*] et diversis criminibus irretitum, necnon et excommunicatum ex causa Archidiaconi, ut supra folio quarto vel tercio recitatur, ad tale signum, [+]* et ideo non tenebatur obedire ei. Immo de conscientia tenebatur contra eum prosequi in Curia, sicut causam ecclesiæ, nec ad contrarium induci de

* See page 109, above.

jure potuit aut compelli. Notificata est hæc appellacio Priori in ecclesia Dunelmensi, die sancti Thomæ Cantuariensis, infra Natale, hora magnæ missæ, anno supradicto; ubi Prior, accensis candelis, in navi ecclesiæ, eum excommunicavit cum communicantibus, excommunicatum pronunciavit. Antequam tamen notificaretur Priori hæc appellatio, scripserat Priori et aliis, rogans ut licenciam concessam ratam haberet, et literas revocatorias adnullaret, et sic contra neminem aliquid in Curia attemptaret, sed si nollet, pro nullo dimitteret, quin quod cogitaverat exequeretur. Scripsit etiam communitati episcopatus rogans ne sinistra de eo crederent, quia ad utilitatem ecclesiæ, ad reducendum hospitalitatem et elemosinas consuetas, dixit se ad Curiam adiisse. Adhæsit igitur uni Cardinali in Curia, per quem habuit ingressum ad Papam, et conquestus est de Priore suo, dicens, eum dilapidatorem, ordinis dissipatorem, et variis criminibus irretitum; et optinuit rescriptum ad episcopum Dunelmensem, ad inquirendum super hiis, et corrigendum, quod posset Episcopus facere auctoritate propria etsi Papa non mandasset. Scripserunt tamen pro Priore, Rex, Archiepiscopus Eboracensis, episcopus Dunelmensis, contra suggestiones alterius veritati testimonium perhibentes. Nitebatur tamen Episcopus eum Priori suo priori reconciliare, instans ut sine pœna gravi posset reverti. Prior vero respondit quod secundum qualitatem contricionis et humiliationis suæ micius secum ageret, salva in omnibus ordinis disciplina. Et super hoc scripsit Prior Johanni existenti in Curia. Episcopus etiam scripsit ei, monens et consulens ut rediret, adjutorium suum promittens, ut misericorditer reciperetur, et benigne. Propter ergo monitiones istas, vel magis quod defecit pecunia in cistarciis, rediit cum bulla sua, et quartanam habens febrem, anno Gratiæ MCCC tricesimo secundo, in Septembri. Bullam vero Episcopo tradidit, qui Priorem ad certos diem et locum citari fecit, sed interim tractarunt episcopales cum Priore, quomodo mansuete reduci posset, maxime quia Episcopus hoc petebat. Respondit Prior quod si bullæ suæ et processui renunciaret, correctioni Prioris et capituli se submitteret, propter reverenciam Episcopi et rogatum, mitius secum agerent; ita tamen quod de tempore et non de qualitate pœnitentiæ remitteretur ei; ut, si per quatuor dies deberet esse in pœnitencia, aliqua contemplatione Episcopi, remitteretur ei unus dies vel majus, sed per omnes gradus pœnitenciæ transiret ipse, sicut apostata alius. Respondit Johannes, quod in omnibus summitteret se voluntati et gratiæ Prioris, salvis sibi statu suo et fama. Episcopus vero rogabat ut non cogeretur stare ad portam. Responsum est,

[quoad primum, quod non potuit fama Prioris et Johannis salvari, ita defamaverat eum; et rationabilius esset quod fama Johannis de Creping denigretur secundum suum demeritum, quam Prioris sine demerito: quoad secundum, quod multo gravius peccavit iste quam aliquis apostata alius a multis annis, et vel oporteret ipsum sedere ad portam, vel omnino contra regulam illam delere pœnitenciam, quia in religione non debet esse acceptio personarum. Tandem, ad magnam instanciam Episcopi, concessum est, quod, quoad sedere ad portam, differetur usque ad Capitulum generale; ad cujus arbitrium præfatam subiret pœnitenciam, tunc rediturus ad portam; vel remitteretur ei ad Episcopi instanciam. In præsentia igitur Episcopi, in capitulo Dunelmensi, pleno tunc clericis et laicis, renunciavit processui suo, confitens se publice coram omnibus contra Priorem errasse, nec se probare posse quæ ei mala imposuerat; et sic submittens se gratiæ Prioris et conventus, et absolutionem humiliter expostulans a Priore, absolutus admittitur ad osculum pacis: et quia propter quartanam, quam habuit, pro tunc pœnitentiam subire non potuit, in infirmitorio positus est, servientem habens sibi deputatum et medicum. Nulli vero fratrum permissum est loqui sibi sine Prioris licentia speciali. Sic igitur languebat de quartana usque dominicam in Palmis, quo die sepultus est, vere prius pœnitens et confessus. Evenit isti juxta visiones de eo habitas; nam cuidam sacerdoti sæculari honestæ vitæ videbatur, cum Johannes pararet se versus Curiam, quod reductus erat Johannes de Curia, quasi mortuus, et capud ejus rasum erat, sicut fatuorum capita radi solent. Post profectionem ejus ad Curiam videbatur cuidam monacho quod redisset, et ad hostium ecclesiæ staret, letaniam canendo, *Sancta Maria, ora pro me*, et sic de aliis Sanctis. Quasi mortuus rediit, quia infirmitatem de qua mortuus est secum tulit: capud ejus radebatur ut fatui, quia illi reputabant eum providum et discretum, tunc eum præsumptuosum et fatuum reputabant; letaniam cantabat, quia Episcopum et alios pro se orare supplicabat. Ista scripsi, non ut memoria ejus sit in obprobrio vel maledictione, quem scio, quantum homo potest scire, sancte et religiose obisse, sed ad cautelam et informacionem posterorum; si enim Prior inconsulte talem licentiam non dedisset, insolencias et ausus ejus temerarios refrænasset, ita quod absolutum ab officio, famulos et equos retinere, robas conferre, et ubi vellet discurrere non sivisset, sic ad Curiam non transisset. Discant etiam alii, quantumcunque graciis gratis datis dotati, non propter hoc præsumere, sed magis timere. Nisi enim iste præsumpsisset, nullatenus sic errasset. Discant etiam alii non attendere quid

[sit in homine, sed quo tendat, quam conclusionem intendat. Audeo enim dicere, quod non est gracia sed ira Dei, tales habere gracias, et de eis præsumere; et si singuli de conventu conclusiones Johannis advertissent, non eum tantis favoribus extulissent, et ipse minus de se præsumpsisset. Discamus singuli quanta sit misericordia Redemptoris; ubi enim omnes æstimabant istum Johannem maxime agere ad suam dampnationem, convertit Deus totum opus in ejus, ut credimus, salvacionem. Si enim Curiam non adisset, vel ibi contra Priorem suum evicisset, favoribus hominum elevatus, vel statum aliquem consequtus, forte non ita bene fuisset mortuus. Sed qui vocat ea quæ non sunt, sicut ea quæ sunt, nec vult mortem peccatoris, sed pœnitenciam, sit Deus in sæcula benedictus. Amen.]

CAP. XLVII. QUALITER REGINA PHILIPPA IGNORANTER INTRAVIT ABBATHIAM.*

[MS. Cap. ... fol. 220 b.]

Anno gratiæ MCCC tricesimo tercio, feria quinta, in ebdomada Paschæ, venit Rex Dunelmum, et in Prioris camera hospitatur. Feria vero quarta sequenti supervenit Regina Philippa uno die de Knarsburgh usque Dunelmum; et ignorans consuetudinem ecclesiæ Dunelmensis, per portam Abbathiæ ad cameram Prioris descendebat, et ibi cum Rege cœnabat. Et cum, cœna facta, cubasset, intimatum est Regi per monachum quendam, quomodo sanctus Cuthbertus mulierum præsentiam non amabat. Ad præceptum igitur Regis surrexit Regina; et in tunica sola, cooperta clamide, per portam quam intravit rediit, et sic ad Castrum [per Likyate] se transtulit; rogans Sanctum, ne quod ignoranter fecerat vindicaret.

* This title is not in the MS.

CAP. XLVIII. DE CONDITIONIBUS LUDOWICI EPISCOPI ET MORTE EJUS.

[MS. Cap. ... fol. 221.]

Erat iste Ludowicus generosus, quia de sanguine Regum Franciæ et Ciciliæ; facie venustus, sed debilis pedibus, quia utroque pede claudicans; dapsilis nimis, ita ut a multis diceretur prodigus; ad habendum cupidus, sed de modo adquirendi minus curans.* Onerosa enim familia quam tenebat, et sumptus superflui quos agebat, a quibus per nullum consilium potuit refrænari, ita cupiditate affecerant animum ejus, quod nichil dimisit quod [colorate] habere posset. Unde dixit sibi quidam sapiens quod nunquam vidit hominem ita cupidum ad habendum, et ita improvide habita dispensantem. Causam tamen ecclesiæ viriliter egit contra Archiepiscopum pro libertate in Allertonschire, contra Comitem de Warwyk pro Castro Bernardi, contra Dominum [de] Clifford pro Herternesse. Ad sequelam enim ejus fuit declaratum in Parliamento Regis quod Episcopus Dunelmensis debet habere forisfacturas guerrarum infra libertates Episcopatus, ut Rex habet extra. Contra [eciam dominum Johannem] Darcy pro ecclesia de Symundborn diu litigavit; sed morte præventus nichil horum ad finem perduxit. Castus erat, sed laicus; Latinum non intelligens, sed cum difficultate pronuncians. Unde cum in consecratione sua profiteri debuit, quamvis per multos dies ante instructorem habuisset, legere nescivit; et cum auriculantibus aliis cum difficultate ad illud verbum *Metropoliticæ* pervenisset, et diu anhelans pronunciare non posset, dixit in Gallico *Seyt pur dite.* Stupebant omnes circumstantes, dolentes talem in Episcopum consecrandum. Et cum semel celebraret Ordines, nec illud verbum *in ænigmate* proferre posset, dixit circumstantibus, *Par Seynt Lowis, il ne fu pas curtays, qui cest parole icy escrit.* Quasi per totum tempus episcopatus sui studuit, quomodo de Priore et Conventu pecuniam extorquere posset.† Bullam unam habuit ad præficiendum in Priorem Dunelmensem quemcunque de domo vellet; aliam ad habendum quartam partem bonorum Prioratus dum guerra Scotiæ duraret. Sed quia istæ Bullæ impetratæ erant tacita veritate et suggesta falsitate, noluit ejus Concilium eis uti. Palefridos [et exennia] quos Prior sibi fre-

* Appendix. No. xcix. cv. † Appendix. No. xcix.

quenter dederat, pro nichilo computabat; omni petitioni per Priorem sibi factæ respondens, "Per interemptionem, nichil facitis pro me, nec ego faciam pro vobis: orate pro morte mea; quia dum vixero non obtinebitis." In fine tamen vitæ suæ Bullam impetraverat ad appropriandam ecclesiam de Ellewyk suæ dioceseos et patronatus Priori et Conventui; sed morte præoccupatus non perfecit. Licentiam etiam impetrandi medietatem villæ de Edmundbirs dedit eis. Apud Midelham coquinam ædificavit, et aulam cum capella satis amplam et decoram inchoavit; sed antequam muri ejus essent perfecti, diem clausit extremum apud Brantingham, Eboracensis dioceseos, VIII kal. Octobris, anno Domini MCCC tricesimo tercio, et eodem anno, sexto die Octobris, sepultus est in ecclesia Dunelmensi coram magno altari; ubi superpositus est sibi lapis marmoreus, curiosus et sumptuosus, quem ipse [sibi] dum vixerat fecerat præparari. Vendicabat sibi sacrista capellam ejus, equos feretrum deferentes, ceram et talia; et obtinuit, difficultate attamen.* Mortuo sic Episcopo, statim Prior jurisdictionem Archidiaconi in omnibus ecclesiis sibi appropriatis infra aquas Tyni et Teyse plene apprehendit; et eas plenarie visitavit. Archiepiscopus Eboracensis, nemine resistente, jurisdictionem dioceseos, quæ de communi jure ad Capitulum pertinebat, apprehendit, et pacifice exercuit toto vacationis tempore per suos commissarios, Capitulum et Diocesim visitando, et omnia quæ ad jurisdictionem pertinent exercendo. Prior tamen literas Archiepiscopi habuit super immunitate; quod non traheretur in consequentiam quod per commissarios visitavit, nec per hoc derogaretur illi privilegio "*Debent*" pro Dunelmensi præcipue edito.

Circa idem tempus moritur bonæ memoriæ Simon de Mepham Cantuariensis Archiepiscopus; et postulatur in Cantuariensem Johannes de Stretford Wintoniensis; et Adam de Horlton Wigornensis fit Wintoniensis. Iste Adam, Juris Canonici Professor, primo fuit Auditor in Curia; et post fit Herefordensis, de Herefordensi Wigornensis, de Wigornensi modo Wintoniensis, non electione ordinaria, sed per reservationem in Curia, domina pecunia hæc omnia procurante. Simoni vero de Monte Acuto, cui Rex rogaverat Wintoniensem conferri, contulit Papa Wigorniensem, pecuniam quam animas magis piscans.

* APPENDIX. No. CVII. DURHAM WILLS and INVENTORIES. No. XIX.

CAP. XLIX. DE ELECTIONE FRATRIS DOMINI ROBERTI DE GRAYSTANES.

[MS. Cap. ... f. 222.]

Petita a domino Rege eligendi licentia et obtenta, vocatisque fratribus in Cellis, et infra, idus Octobris,* die ad hoc statuto, per compromissarios electus est dominus Robertus de Graystanes, Supprior domus et Doctor Theologicus, in Episcopum Dunelmensis ecclesiæ et pastorem. Nomina vero compromissariorum hæc erant; Galfridus de Burdon, quondam Prior Dunelmensis, tunc vero pro provisione habens cellam de Wermuth, [cum decimis ejusdem villæ, et de Fulwell,] Willielmus de Dunelmo sacrista, Johannes de Seton prius et post Supprior Dunelmensis, Gilbertus de Ellewyk Prior Insulæ Sacræ paginæque professor, Emericus de Lumley Prior de Lythum, Thomas de Lund Prior de Fincale Doctor Theologicus, Johannes Fossour Prior sancti Leonardi juxta Stanford, Alexander de Lamesley magister de Jarow, Petrus de Hilton feretrarius, Walterus de Scaresbek hostillarius, Johannes de Beverlaco Prior Oxoniæ et Bacularius Theologicus, Willielmus de Dalton, et ipse electus tertius decimus. Publicata electione et ab omnibus approbata, ipse electus in itinere versus Regem obtinuit literas proclamatorias ab Archiepiscopo Eboracensi et diem pro confirmatione habenda, v idus Novembris. Rex vero, inventus apud Lutogersale, penultimo die Octobris, tale responsum dedit. "Intelleximus quod dominus Papa de illo Episcopatu providit domino Ricardo de Bury familiari clerico nostro; nec ipsum Papam offendere volumus: ideo electioni tuæ consentire nequimus." Dominus enim Rex pro præfato clerico non solum Papæ sed etiam Priori et Capitulo scripserat, ipsos rogando ut eum eligerent, ipsum ut Episcopatum reservando ei conferret. Rediit ergo electus Eboracum; et non obstante quod non intervenisset consensus regius, deliberatione habita cum Canonicis ecclesiæ Eboracensis et utriusque Juris peritis, consentientibus etiam Priore et Conventu Dunelmensi, quarto idus Novembris in ecclesia beatæ Mariæ Eboraci est confirmatus, et Dominica proxima sequente, scilicet XVIII kal. Decembris, per venerabiles Patres Eboracensem, Karleolensem, Armachanum, in capella Archiepiscopi in Palatio consecratus; et die Jovis

* The MS. reads *Novembris*, but this is evidently a mistake.

proxima subsequente, in octavis scilicet sancti Martini, Dunelmi installatus. Acceptaque obedientia a subditis, et Vicario generali ibi dimisso, iter arripuit Episcopus versus Regem, temporalia petiturus. Sed Rex cum eo loqui noluit, sed per Thesaurarium suum respondit; quod invisum erat ante illud tempus, quod aliquis in Anglia absque consensu regio in Episcopum consecraretur vel electus confirmaretur; et ideo super tam arduo et inaudito noluit Rex inconsulte respondere; et ad proximum Parliamentum distulit respondendum. Interim tamen domino Ricardo de Byry, cui ad rogatum Regis Papa episcopatum contulerat, uno die ante electionem de ipso Roberto factam, scilicet pridie idus Octobris, Rex temporalia episcopatus Dunelmensis dederat; et ex hoc dilationem ad Parliamentum non nisi in sui illusionem factam Episcopus advertebat.

CAP. L. DE RICARDO DE BERY.

[MS. Cap. .... f. 222 b.]

Venerunt ergo clerici domini Ricardi de Bury Dunelmum cum bullis et literis regiis; et in possessionem temporalium statim inducitur. Archiepiscopus vero Eboracensis, visis bullis, et intellectis comminationibus regiis de temporalibus suis in manu Regis capiendis, inductus per regales, clero et populo Dunelmensi scripsit, ut Ricardo de Bury obedirent, non obstantibus prioribus literis eis pro Roberto Episcopo destinatis. Unde et IV idus Januarii clerus et populus Dunelmensis dioceseos Ricardo de Bury obedientiam juraverunt. Et sic Robertum Episcopum, non vocatum, non monitum nec contumacem, spoliarunt; cum tamen jus commune habuisset pro eo, et contra impetrationem Ricardi et provisionem legitimas defensiones debuit habuisse. Et cum satis haberet quod contra provisionem Ricardi objiceret; condescendens tamen statui domus et Prioris, qui propter guerram et casus varios depauperati sustinere non potuerunt onera litis, maxime contra Regem habentem Papam ita sibi propitium, et contra Ricardum, qui jam eis præerat in temporalibus et spiritualibus; et etiam quia contra quemcunque objicere est vile et odiosum: elegit potius dissimulando voluntatem Dei cum patientia expectare, quam finem litis, quæ dubios solet habere exitus, quærere per objectus; maxime cum sanctum Cuthbertum et plerosque alios [sanctos]

Episcopos legimus renunciasse Episcopatibus pacifice jam possessis; sed paucos vel nullos sanctos circa Episcopatus per objectus legimus litigasse. Color pro Roberto fuit iste. Papa Episcopatum Dunelmensem unica vice et non semper suæ dispositioni reservavit, et de eadem disposuit ante electionem Roberti, quia per unum diem ante; ut patet ex dictis. Cum igitur disponere sit verbum facti et non juris; per provisionem factam Ricardo expiravit reservatio quæ præcessit. Non enim stant simul, quod Papa disposuit, et quod reservatio facta suæ dispositioni adhuc in suo robore mansit. Posset enim tunc Papa de eodem Episcopatu iterato disponere, virtute reservationis prædictæ. Tempore ergo electionis Roberti nulla reservatio fuit, ergo electioni suæ nihil obstitit nisi provisio facta domino Ricardo. Si ergo illa posset infici per objectus; foret jus Roberti clarum. Item ita clarum jus habet Capitulum ad eligendum, sicut aliquis clericus ad quodcunque beneficium, quia collatum sibi a Rege et per multos Papas confirmatum. Quare igitur potest magis auferre ab eis electionem suam sibi a Regibus concessam et per Papas confirmatam, quam alteri clerico beneficium sibi a suo Episcopo collatum, maxime sine causæ cognitione, et eorum negligentia hoc nullatenus promerente? Item maxime est hoc in præjudicium Regis; quia eadem ratione posset Papa reservare omnes Episcopatus Angliæ, et eos conferre Cardinalibus vel aliis extra regnum commorantibus; et depauperaretur regnum per abductionem pecuniæ, et periclitaretur propter defectum consilii, quod vigere solet in Episcopis Regni: vel alienigenis conferre posset, qui in terra remanerent. Et adhuc foret Regi periculum, quod tot extranei occuparent Episcopatus in Anglia, castra et alia eis pertinentia, quia insurgerent cum alienigenis contra Regem. Rex etiam juratus est ad Magnam Cartam; cujus unus articulus est, ut electiones sint liberæ. Multa erant alia, quæ majores regni monebant ad loquendum de ista materia.

Memorandum quod Beatus Cuthbertus suscepit habitum monachorum apud Mailros, anno Domini DC°LI. Et cum XIV in habitu ageret annum factus fuit Prior Lyndisfarnensis, ubi cum XII ageret annum, factus est anachorita in Farne, et cum ibi transegisset IX annos consecratus est in episcopum apud Eboracum VI kal. Aprilis, ipso die Paschæ, præsentibus Rege Egfrido, et VII Episcopis, inter quos Theodorus archiepiscopus præsidebat, anno etc., DC°LXXXV. Et cum in episcopatu fere duos transegisset annos, repetiit insulam Farne, ubi post natale,

elapsis tribus mensibus, ægrotavit, feria IV, et tribus hebdomadibus continuis infirmitate decoctus, feria IV obiit, anno etc., DC°LXXXVII, ex eo vero anno quo habitum monachicum suscepit, anno XXXVII. Ita quod ab obitu ejus usque ad annum Domini 1336, quando iste liber scriptus est, fluxerunt anni 648; et a translatione ejus usque annum præsentem anni 232. Nota quod ab anno Domini 635 usque annum Domini 1072, omnes Episcopi fuerunt monachi usque Walcherum: ita quod per 837 annos, nullus erat Episcopus nisi monachus. Item a fundatione ecclesiæ quæ nunc cernitur usque ad annum præsentem fluxerunt anni 228.*

* In the MS. from which we print the above paragraph stands at the termination of Coldingham's History. Wharton, however, considers it as the winding up of the History of Graystanes, and doubtless he is right in his opinion.

As this sheet was passing through the press, the gravestone of the Monk who forms the subject of Cap, XLVI, p. 113 above, was accidentally discovered in the Galilee, having been removed from the cemetery of the Monks on the south side of the Cathedral, to serve as a building stone in some alterations of a subsequent period. It is thus inscribed

✠:IOHĒS:DĒ:CREPĪG:

WILLIELMI DE CHAMBRE

CONTINUATIO

HISTORIÆ DUNELMENSIS.

HISTORIA, &c

CAP. I.

Ricardus de Bury natus fuit in quadam villula prope Edmondisbury, patre domino Ricardo Awngeville milite; et a suo avunculo domino Johanne de Willyby rectore exhibitus est primo ad scolas grammaticales, et postea ad studium Oxoniæ, per aliquod certum tempus; deinde assumptus ad instruendum Edwardum de Wyndesor, tunc Principem, qui postmodum dictus Edwardus tertius; postmodum ordinatus est principalis receptor patris ejusdem Edwardi in Wasconia. Quo tempore dictus Edwardus fugit cum matre Parisius; quibus expensis deficientibus, venit ipse Ricardus clam cum magna summa auri quam collegit in officio prædicto. Qua de causa insequebatur eum locumtenens Regis cum viginti quatuor lanceis usque Parisius; ubi, præ metu mortis, absconditus est in campanili Fratrum Minorum per septem dies. Post hæc ordinatus est coferarius Regis, deinde thesaurarius de wardrop, postea clericus Privati Sigilli, per quinque annos. Quo tempore bis adiit summum Pontificem Johannem. Et primo tempore, quo sibi advenit, ordinatus est ab ipso capellanus principalis capellæ suæ; et recepit ab eo rochetam in loco Bullæ, pro proximo episcopatu vacante ex post in Anglia. Et eo tempore promotus est de beneficiis ecclesiasticis; [ad] quod potuit expendere ad valorem quinque millia marcarum. Et secundo tempore quo [prædictum] summum Pontificem adiit, adeptus est ab eo trescentas gratias [et septem] pro clericis promovendis. Et omni tempore quo venit ad præsentiam summi Pontificis sive Cardinalium, venit ipse cum viginti clericis suis in vestibus unius sectæ, et triginta sex armigeris alterius sectæ. Post hæc, cum rediret Angliam, audiens Parisius de morte Lodowici episcopi Dunelmensis, et Regem misisse literas ad summum Pontificem pro ipso episcopatu sibi adquirendo, multum dolebat. Insuper cum quidam clericus ipsius, nomine Willielmus de Tykall, rector de Stanhop, instigaret eum mittere literas ad Cardinales et ad

alios amicos suos in Curia, pro prædicto episcopatu habendo, respondit se nec pro illo episcopatu nec pro aliquo alio literas missurum. Dominica ante Natale, XLVI ætatis suæ anno, consecratus est episcopus Dunelmensis ab Archiepiscopo Cantuariensi, Johanne Stretford, in Abbathia Nigrorum Monachorum de Cherdsay. In qua consecratione Episcopus Lincolniæ, Henricus Burwesch, fundebat omnes expensas, jussu domini Regis. Post hæc factus est Thesaurarius Angliæ; et eodem anno, [quinto die Junii, per Willelmum Cowton Priorem Dunelmensem] est installatus. In qua installatione fecit grande convivium; ubi interfuerunt Rex et Regina Angliæ, mater Regis Angliæ, Rex Scotiæ, duo Archiepiscopi et quinque Episcopi, septem comites cum uxoribus suis, et omnes magnates citra Trentam, multi milites et armigeri, plures etiam Abbates et Priores et viri religiosi, cum innumera multitudine communitatis. Eodem anno institutus est Cancellarius Angliæ. Et infra triennium ex post ter adiit Regem Franciæ Parisius in nuncio Regis Angliæ, ad vendicandum regnum Franciæ. Postea adiit Handewarpe, et alia vice ad Braban; et ita fatigatus fuit per diversa loca pro prædicta legatione novem annis. Et medio tempore fuerunt omnes libertates Dunelmensis ecclesiæ conservatæ sine aliquo detrimento. Post hæc Angliam rediit.

Multum [enim] delectabatur de [comitiva] clericorum; et plures semper clericos habuit in sua familia. De quibus fuit Thomas Bradwardyn, postea Cantuariensis Archiepiscopus, et Ricardus Fyȝt Rauf, postmodum Archiepiscopus Armachanæ, Walterus Burley, Johannes Maudit, Robertus Holcot, Ricardus de Kylwyngton, omnes doctores in theologia; Ricardus Benworth, postea Episcopus Londoniensis et Walterus Segraffe, postea Episcopus Cicestrensis. Et quolibet die in mensa solitus erat habere lectionem, nisi forte per adventum magnatum impediretur; et post prandium singulis diebus disputationem cum clericis prænominatis, et aliis suæ domus, nisi major causa impediret. Et, aliis vicibus, aut servitio divino aut libris vacabat: nisi foret ex causis arduis impeditus. Omni etiam septimana distribuit in cibos pauperum octo quartaria frumenti pista, præter fragmenta solita domus suæ. Et, si plures supervenirent, post distributionem dictæ eleemosinæ, contulit singulo obolum. Præter hæc, veniens aut rediens a Novo Castro usque Dunelmum, aliquando duodecim marcas contulit in eleemosynis, etiam a Dunelmo usque Stokton quandoque VIII marcas, et a Dunelmo usque Aukland v. marcas, a Dunelmo usque Middellam c solidos. Post ejus obitum inventa fuit una de suis capsellis plena lintheaminibus, camisiis et braccis cilicinis; in qua putabatur thesaurum inveniri.

Præterea præfatus dominus Ricardus, in floribus vitæ suæ, contulit duo vestimenta ecclesiæ, unum rubeum, de velveto, cum tribus capis ejusdem sectæ, subtiliter broudatis, et aliud de nigra camica, cum tribus capis ejusdem sectæ, cum largis orariis decenter ornatis: plura proponens ecclesiæ reliquisse, videlicet unum de rubeo velveto, quod sui executores vendiderunt domino Radulpho de Neville, qui postea, conscientia motus, illud reddidit ecclesiæ; aliud etiam dedit, de alba camica, cum tribus capis ejusdem sectæ, quod fecit in honore sanctæ Mariæ, nobiliter broudatum, quod Sacrista, post ejus mortem, de ejusdem executoribus cum multa difficulate conquisivit.* Item, in exequiis ejus, sicut patet per instrumentum publicum inde factum, habuit Sacrista duos equos magnos portantes corpus ejus in lectica, et unum equum mulum portantem capellam.† Habuit etiam idem Sacrista duas cistulas, unum baculum pastoralem, unam mitram, annulum et sandalia, duo candelabra argentea, unum thuribulum argenteum et deauratum, cum una navicula, item IX bawdkyns de panno serico rubeo cum vitibus [et literis] intextis, item IX pannos sericos cum quadrupedibus habentibus pedes et capita deauratos, item unum pannum viridem cum gallis albis et rubeis intextum. Ex quibus omnibus facta sunt vestimenta ad magnum altare et alia altaria in ecclesia. Item ex quatuor sigillis ejusdem factus est unus calix deauratus; ut patet per hos versus sub pede ipsius inscriptos,

RI. DUNELMENSIS, QUARTI, NATU BURIENSIS.
HIC CIPHUS INSIGNIS FIT PRÆSULIS EX TETRA SIGILLIS.‡

Item, dum, quadam die, sederet ad mensam, apud Eboracum, cum VII comitibus, subito superveniens dominus Johannes Wawham, nunciavit sibi dominum Robertum de Graystanes fore defunctum; qui tantum de ejus morte condoluit, quod præsentiam nunciantis ferre non potuit. Quem cum comites interrogarent, quare tantum doleret de morte ejus, "Certe," inquit, "si tam bene novissetis industriam ejus, quantum ego novi, credo quod tantum quam ego doleo doleretis." Et addidit, "Fuit enim habilior ad Papatum, quam ego vel omnes mei consimiles ad dignitatem minimam in ecclesia sancta Dei." Multum etiam affectabat retinere secum in familia filios generosorum Episcopatus sui. Quod factum nutrivit magnam ami-

* Appendix. No. CXIV.
† Appendix. No. CXII.
‡ Durham Wills and Inventories, p. 25.

citiam inter ipsum et ipsius patriæ generosos; et monachos Dunelmensis ecclesiæ semper habuit in maximo honore.

Idem Ricardus de Bury fuit sufficientis literaturæ, in regendo familiam discretus, in convivando extraneos dapsilis, in erogando elemosinam sollicitus. Iste, audito quod displicuit, fuit faciliter provocatus, sed facillime revocatus. Iste summe delectabatur in multitudine librorum. Plures enim libros habuit, sicut passim dicebatur, quam omnes Pontifices Angliæ. Et, præter eos, quos habuit in diversis maneriis suis, repositos separatim, ubicunque cum sua familia residebat, tot libri jacebant [sparsim] in camera qua dormivit, quod ingredientes vix stare poterant vel incedere, nisi librum aliquem pedibus conculcarent. Iste ornamenta ecclesiastica quamplurimum pulchra et decentia contulit ecclesiæ Dunelmensi; plura proponens, si vixisset diutius, contulisse. Cum, igitur, episcopatum Dunelmensem, quem habuit ex provisione Apostolica, rexisset in tranquillitate competenti, cæteris partibus Angliæ contributionibus et angariis multipliciter fatigatis, per XI annos, duos menses, et XII dies; in anno duodecimo, longa infirmitate decoctus, apud Aukland diem clausit extremum, XIV die aprilis, anno Domini MCCCXL quinto, qui XXI die ejusdem mensis fuit, quodammodo honorifice, non tamen cum honore satis congruo, coram altari beatæ Mariæ Magdalenæ ad australem angulum Dunelmensis ecclesiæ tumulatus.

CAP. II. DE JOHANNE FOSSOR ET ROBERTO DE WALWORTH PRIORIBUS DUNELM.*

Anno Domini MCCCXLI, transactis in Prioratu XX annis et plus, obiit Willielmus de Cowton, Prior Dunelmensis, apud Pittington, in proxima septimana ann' xl'm [*sic*], et sepultus est apud Dunelmum in cœmiterio monachorum inter fratres; cui successit Johannes Fossor. Iste Willielmus fuit valde religiosus, et fratribus humilis et benignus; hospitibus et extraneis jocundus et dapsilis. Iste habuit tempore suo maximam pestilentiam animalium, [in tantum, quod non habuit aliquando nisi unam crancam arentem [*? carucam arantem*] in toto prioratu suo.] Johannes Fossor monachus Dunelmensis et Magister de Wermouth electus est in Priorem Dunelmensem XVI die martii, circa festum Annunciationis beatæ Mariæ, anno Domini MCCCXLI;

* These Titles are adopted from Wharton's Edition.

et ultimo die ejusdem mensis confirmatus et installatus. Hic erat vir sapiens, eloquens, et multos tempore suo recepit ad habitum. Hic construxit in aquilonari parte ecclesiæ crucis, ad altare sanctorum confessorum Nicholai et Egidii, fenestram magnam vitream, cum aliis tribus fenestris minoribus, et ordinavit, cum consensu Capituli, quod haberet futuris temporibus, quolibet die, pro anima sua, unam missam ad dictum altare per unum monachum; pro cujus pensione, et dictarum fenestrarum sustentatione, et pro pitantia in die anniversarii sui facienda, Conventui terras et reditus appropriavit, et communi domui assignavit. Unum vestimentum integrum, cum tribus capis, pro anniversario suo, emit et assignavit. Hic statim juxta formam consecrationis Benedicti [Christi] *(sic)* fecit inventarios indentatos de omnibus bonis Monasterii, tam infra quam extra; cujus una pars residebat penes Priorem, altera penes Subpriorem et Conventum: ordinavitque sibi bursarium Robertum de Benton, virum providum et discretum, qui in VI annis quibus in dicto officio stetit, solvit de antiquis debitis monasterii 758*l.* 3*s.* 6*d.* ob. Item pro structura domorum per idem tempus 492*l.* 7*s.* 7*d.* Item in contributionibus per idem tempus 209*l.* 5*s.* 3*d.* Postea vero idem Prior fecit per obedientiarios et ministratores omnia missalia infra septennium de novo reparari, ipso Priore incipiente de missali quod jacet ad altare sanctorum Nicholai et Ægidii, pro quo solvit de oblationibus suis 22*l.* Item unam Cantariam, quæ de Trinitate nominatur, de consensu Conventus ordinavit in dicto altari perpetuo celebrandam; ad cujus sustentationem terras et tenementa in Northpittington, Woulston et Billingham de licentia Episcopi emit, pro quibus solvit 66*l.* 10*s.* 9*d.* Et pro ædificiis ibidem factis et reparatis 20*l.* Forma autem ordinationis dictæ Cantariæ scribitur in Martirologio et in principio missalis dicti altaris. Idem Prior ordinavit dicto altari unum calicem, pretium 6*l.* 13*s.* 4*d.* una cum tribus albis et casulis et palliis altaris. Item imagines sanctæ Trinitatis et beatæ Virginis, de alabastro, cum tabernaculis cum aliis ornamentis, pretium 22*l.* Item fecit unam fenestram VI luminarium, longam et sumptuosam, in boreali parte crucis dictæ ecclesiæ, juxta dictum altare, pro qua solvit 100*l.* et pro vitreatione 52*l.* [Item, pro fenestra juxta altare, in parte boreali, cementariis et vitriariis, xx*l.* Item, pro vitriatione trium fenestrarum, ex parte orientali, supra altaria Trinitatis Gregorii et Benedicti, xiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Item, pro tribus capis, j casula, duobus tuniclis cum una alba, de sendali velveto, quinquaginta libras. Item, una alba cum stola et manipula, de historia beatæ Katherinæ, magno altari sancti Cuthberti assignata, pretium iij^{l}. iiij^{s}. iiij^{d}. Item, pro una parva fenestra facta in cruce

[boreali, ex opposito altaris S. Gregorii, ex parte occidentali, xiij[l]. Item, ad relevamen debiti Prioratus, solvit de suis oblationibus et deodandis diversas pecuniæ summas, videlicet, domino R. de Benton, bursario, septuaginta octo libras et novem solidos, ut patet in compoto suo, anno Domini 1341. Item, domino Johanni de Neuton bursario 198*l.* sex solidos et decem denarios, ut patet in compoto suo, anno Domini 1349. Item, solvit domino Roberto de Stokton, bursario, ad expensas grangiæ de Estrington, xxv[l]. Item, pro una fenestra in fine australi aulæ Prioris xl[l]. Summa omnium summarum præcedentium 2,076*l.* 8*s.* 10½*d.**] Item in tempore suo fiebant de novo multa ædificia, et antiqua reparata, tam infra Abbathiam quam [extra], et præcipue thorale, granarium et coquina,† magna fenestra VII luminarium in capite occidentali navis ecclesiæ, et III aliæ in parte boreali dictæ navis, et II ex parte boreali chori per Johannem de Tikille, et II ex parte australi chori per Feretrarium. [Hujus autem prioratus anno

* APPENDIX. No. CXXIV.

† The Roll of Expenses for the building of the Kitchen is preserved in the Treasury, and the following notes from it may not be unacceptable to the reader. It is intitled "Rotulus expensarum circa structuram Novæ Coquinæ," and also "Compotus Johannis de Beryngdon de denariis per ipsum receptis et expensarum circa structuram Novæ Coquinæ, a festo Sancti Martini anno Domini millesimo ccclxviij°. usque............" The Roll is 5¼ yards in length, and is closely written. The front and 2½ yards *in dorso* are occupied with the accounts. The work lasted 6 quarters, or a year and a half. The names of masons (Cementarii), quarrymen, and labourers (Quarerarii et operarii), are all mentioned weekly. Masons' wages, highest, 3*s.* 8*d.* per week; lowest, xij*d* The latter perhaps were boys. Quarrymen and labourers, 9 for 5 days, rece[d]. *in toto* 11*s.* 3*d.* Some of them had afterwards higher wages. "Johannes Lewyne, Magister Cementariorum" had 66*s.* 8*d.* for each quarter, and a robe of the value of xiij*s.* iiij*d.* In the first weeks there is an expenditure to one or two men "facientibus pavimentum extra portam australem:"—the paviors seem to have had 4*d.* per day. Occasionally there is an extra charge "ad potum" "Cuidam Ferges quareræ de Lomley ibidem pro septimana, ij*s.*" Peter Dryng, a young mason, occurs. (This man was afterwards the contractor for the masonry of the Dormitory. APPENDIX, No. CLXIV.) "In operacione xxx petrarum ferri in xxiij secures cementariorum, xxv ponsones cum chissils, iiij hakkis, ij pikkis et xix weggis, petra ad iiij*d.*, x*s.* Et in operacione iiij petrarum et dimidiæ in calibem, pro dictis securibus, ponsones, chissils, pikkis, hakkis, et kevellis faciendis, reparandis, et emendandis, ac eciam pro iiij petris operatis in uno gavelok, ij*s.* Et in reparacione xxv securium, pecia ad j*d.* ob, xxij ponsones cum chisels, iiij ad j*d.*, iiij hakkis vj*d.*, cum calibe per diversas vices, et pro emendacione xxv wegis, pecia ad ob. et pro duobus gavelokis ij*d.*, v*s.* iiij*d.* Et in acuacione MDCCC securium cementariorum per diversas vices, c ad xj*d.* xvj*s.* vj*d.* Et in cariacione sabuli ad pavimentum extra portam Australem xij*d.* Et in una serura pro hostio domus cementarii ij*d.* Et duobus carrectariis domini Prioris pro serotecis et pro rewardo, xij*d.*" The above are extraordinary expenses inserted at the end of the second quarter. There are other sharpenings of tools. "Pro reparacione unius mallei quareræ et emendacione cateni batelli, ac eciam pro serotecis carectarii, ij*s.* vj*d.*" Frater John de Billesfeld accounts from the "Dominica secunda proxima post festum Sancti Michaelis Archangeli, 1368," in the middle of the 4th quarter. Berrington (ut puto) again before the work is finished. "Johanni Prentisse pro iiij instrumentis reparatis et aliis instrumentis acuendis, xv*s.* iij*d.* In acuacione MD. securium cementariorum, c. xj*d.*, xiij*s.*

[quinto, in festo sancti Johannis de Beverlaco, electus est in episcopum Dunelmensem Thomas de Hatfeld, viz. anno Domini 1346, et in festo sancti Benedicti proximo sequente consecratus, et ab eodem Priore in festo Nativitatis Dominicæ proximo sequentis apud Dunelmiam inthronizatus.] Robertus de Syreston, monachus Dunelmensis, commemorat memorati Prioris conditiones, modum regiminis, quomodo vivebat, necnon quot personas ad religionem recipiebat, idque metrice, sic scribendo,

HIC PRIOR ECCLESIÆ PRÆSENTIS, DUX POLITIÆ,
ET SPLENDOR PATRIÆ, FUERAT LUX VERA SOPHIÆ;
[PACIFICUS, MITIS, LINQUENS DISPENDIA LITIS,
SORDIBUS ATTRITIS VIXIT, VITIISQUE POLITIS;
INDOLE NIGRORUM VESTEM CAPIT MONACHORUM,
CONSENSU QUORUM FIT POSTEA RECTOR EORUM.
SANGUINE PRÆCLARUS, LARGUS, NULLIUS AVARUS,
SUBJECTIS CHARUS, ILLOS OFFENDERE RARUS,
FELIX, FORMOSUS. PATIENS, NIHIL IMPETUOSUS,
VERAX, MOROSUS, FACUNDUS, ET INGENUOSUS,
SOBRIUS ET PRUDENS, CONSTANTER QUIA TRUDENS;
FRATRIBUS ALLUDENS, HIS SINGULA PROSPERA CUDENS,
IN TOLERANDO SATIS FUIT EXIMIÆ PROBITATIS,
JUDICIIS LATIS NIL CONJUNGENS FERITATIS:
VULTUS EI LÆTUS INERAT SERMOQUE FACETUS,
UNDIQUE DISCRETUS VIVA RATIONE REPLETUS.
REXERAT ECCLESIAM PER SUMMAM PHILOSOPHIAM,
ATQUE PER EXIMIAM RES AUXERAT YCONOMIAM.
MORIBUS INSIGNIS, FUERAT FORMIDO MALIGNIS,
COMPATIENS DIGNIS, CORDIS DULCEDO BENIGNIS;
OMNES DEFLEBAT MISEROS, QUOS ESSE VIDEBAT;
ET, QUOS CERNEBAT JUSTOS, PRO POSSE FOVEBAT.
LITTERA MAGNIFICUM REDDEBAT SENSUS APRICUM,
MUNERA MUNIFICUM, CARO SEMPER VIRGO PUDICUM]

ix*d.* In reparacione et posicione IX securium et viij ponssons cum calibe, xij*d.* TOTAL EXPENSE.—1st. quarter, xx*l.* xv*s.* vj*d.* 2nd., xxvij*l.* v*s.* iij*d.* 3rd., xxx*l.* x*s.* vj*d.* ob. 4th., xxxj*l.* xix*s.* 1st., xxix*l.* iiij*s.* j*d.* ob. 2nd., xxxj*l.* iij*s.* ij*d.* ob. Summa totalis, ciiij[xx]*l.* xvij*s.* vij*d.* The names of the workmen are chiefly local and near Durham. A few seem to have come from a distance, such as John de Lincoln, Will. de Selby, Will. de Andirstowe, Ric. de Goldisburgh, John de Lyndesay, John de Stokesley, Joh. de Benyngburgh, Rob. de Walden, John de Rippon, John de Neddirton de Hertilpole, Rob. de Gisburgh, Will. de Harwode, Alex. de Eboraco, Henr. de Eboraco, Rob. de Esteby, John de Lethom, &c.—Other names, Rob. Ewer, Walter Bagman, William Morthyng, John Palfrayman, Thomas Buggy, Peter Drynge, John Kay senr. & junr., Rob. Salter, John Pye, Rob. Qwyte, Tho. Ryngrose, Rob. Copperman, Adam Mason, Tho. Collerfawe, Will. Sturdy, Will. Waller, &c.

HIC CENTENORUM FUIT EFFECTOR MONACHORUM,
AC VICENORUM; NUMERUS FIT TANTUS EORUM.
CORPORE TAM MUNDUS NON VIXIT IN ORBE SECUNDUS,
[DOTEQUE SECUNDUS TANTA NEC AMORIS ABUNDUS,
NASUM PURGARE NUNQUAM SCIVITQUE SCREARE,
QUO SE MUNDARE SIC POSSIT SEU MACULARE.
FLORUIT IN GESTIS SUB TRINÆ TEMPORE PESTIS,
QUO SATIS EST TESTIS POPULUS QUOD ADHÆSIT HONESTIS.
MUNERA PLURA DABAT MENDICIS QUOS ADAMABAT,
ET CONFORTABAT QUOS SORS ADVERSA GRAVABAT.
CLERI ZELATOR FUIT ET PIUS AUXILIATOR,
ARDUUS ALLATOR ET OPTIMUS ÆDIFICATOR.]

Anno Domini MCCCLV dominus Radulphus de Nevill, qui primus fuit sæcularis, exceptis Episcopis, qui in ecclesia Dunelmensi habuit sepulturam, dedit sancto Cuthberto et ecclesiæ unum vestimentum de rubeo velveto, [auro et serico et magnis parlis cum imaginibus Sanctorum in tabernaculis stantibus ditissime brudatis; viz. unam casulam cum duabus tunicis, et una capa, et duobus pannis pro altari, et una alba, et una stola et manipula, quod habuit in cautione ab executoribus domini Ricardi Burye, Episcopi Dunelmiæ, pro centum libris argenti; et, quod idem Episcopus pro magno altari illud ordinavit, ille, post mortem ejusdem Episcopi eidem altari et ecclesiæ illud libere condonavit.] Qui etiam rogavit dominum Johannem Fosser Priorem et Conventum, ut concederent sibi et uxori suæ Aliciæ in australi parte ecclesiæ habere sepulturam; ita quod ipse jaceret in inferiori parte, et uxor sua in parte exteriori; et concesserunt eis cum litera sub sigillo capitis sancti Oswaldi; qui postea venit Dunelmum, et habito colloquio cum Priore et aliquibus officiariis, fecit fieri coram altari magnæ crucis ubi tumulantur. Et iterum rogavit eosdem Priorem et Conventum, ut concederent sibi et uxori suæ unam missam qualibet die pro perpetuo ad illud altare; ita quod monachus celebrans celebraret de quo vellet, habendo in memoria animas ejus et uxoris suæ et omnium fidelium defunctorum; et concesserunt ei sub hac conditione, quod acquireret vel appropriaret domui communi eorum unum annuum reditum 10*l.* pro perpetuo duraturum.* Obiit iste Radulphus anno Christi MCCCLXVII. [Item, in exequiis ejusdem, corpus ejus in una vereda cum septem equis usque ad valvas cœmeterii ferebatur; et ibidem, equis cum vereda revertentibus, milites corpus ejusdem accipientes in ulnis suis in navem ecclesiæ inferebant; et, quod Episcopus præsens

* APPENDIX NO. CXXVII. CLXXXI.

[non fuerat, et Prior Johannes senex [et] impotens erat, Abbas sanctæ Mariæ Eboracensis servitium mortuorum et missam in crastino celebravit; ad quam oblati fuerunt octo equi, quatuor pro tempore guerræ, cum quatuor hominibus armatis, et omnibus armis et apparatu eorum, et quatuor pro tempore pacis; et tres panni aurei, indici coloris, cum floribus intextis. Item Sacrista habuit nongentos et quinquaginta libras ceræ, et sexaginta torgys, circa corpus ejusdem; et statim dominus Johannes, filius ejus et hæres, emit a Priore et Sacrista quatuor meliores equos pro centum marcis, et postea eidem miserunt Prior et Conventus alios quatuor equos cum uno de pannis aureis, et duodecim torgis, pro quibus ipse remisit alias centum marcas. Item, statim de duobus pannis aureis fecit unum vestimentum cum duabus tunicis pro diebus caparum et ejusdem anniversario. Item Alicia uxor ejusdem Radulphi, statim post funerationem ejus, misit Sacristæ Dunelmensi, ad reparationem ecclesiæ, centum et viginti libras argenti. Item eadem Alicia, pro anniversario Radulphi et suo, dedit ecclesiæ unum vestimentum cum duobus tunicis et tribus albis et duobus stolis et tribus manipulis de nigro satin, cum orariis de armis dicti Radulphi, et domini Audeley, patris ejusdem Aliciæ, brudatis. Item dedit Priori unum lectum de nigro sindone cum ejus armis insutis, cum cortinis et pulvinaribus et pluribus laneis nigris tapetis. Item in Testamento suo dedit Priori et Conventui quinquaginta libras ceræ, et videlicet cuilibet Monacho Dunelmensi commoranti xx[s]. Item habuit sacrista trescentas libras ceræ et quinquaginta torgys, et super corpus ejusdem duos pannos aureos; unum rubeum cum floribus sarracenis intextis, de quo fecit unam capam cum orario de velveto indici coloris cum lunis et stellis brudatis; et ex alio panno aureo nigro cum ramis arborum et foliis et bestiis et albis rosis in finibus ramorum, aliam capam et alios duos pannos de serico rubei coloris, de quibus fecit duo vestimenta. Hæc Alicia de Neville sepulta erat anno Christi 1374.*]

Item, post mortem patris sui Radulphi, dominus Johannes de Nevill, dicto Sancto devotissimus, et fidelis ejus filius, ad excitationem Ricardi de Byrtley terrarii et Johannis de Cornuale feretrarii, fecit [*circa festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, anno Domini* MCCCLXXII.†] novum opus marmoreum et alabastrinum sub feretro sancti Cuthberti; pro quo solvit plusquam 200 libras argenti. Et fecit Londoniæ in cistulis includi, et per mare usque ad Novum Castrum transferri, et Prior usque

* DURHAM WILLS and INVENTORIES. p. 26.
† These words occur in the margin, in a different hand.

Dunelmum. Et hoc opere consumpto, iterum, ad excitationem Johannis Prioris et prædictorum monachorum, dedit ad illud opus super altare quod vocatur La Reredos quincentesimas libras seu marcas, et Prior et officiarii 200 marcas. Et fecit Londoniæ in cistulis includi, et suo sumptu usque ad Novum Castrum per mare in nave transnari; et Prior usque Dunelmum fecit illud carriari. Interea iste Johannes Fosser, priusquam opus istud ponere potuisset, in festo sancti Martini, die Dominico, anno Domini MCCCLXXIV., infirmitate diutina decoctus, apud Bearparke ab isto sæculo transmigravit, anno ætatis suæ 90, prioratus vero sui xxxiiij°, cujus corpus Dunelmum honorifice transfertur, et in boreali plaga ecclesiæ suæ coram altari sanctorum Nicholai et Ægidii sepelitur; ubi superpositus est sibi lapis marmoreus, curiosus, et sumptuosus, quem ipse sibi, dum vixerat, fecerat præparari; cui successit Robertus de Wallworth. Anno sexto Johannis Fossor bellum Dunelmense fuit; ubi captus est David Brus rex Scotiæ, et alii multi magnates, fugatis cæteris et occisis, anno Domini MCCCXLVI.*

Robertus Berrington de Wallworth electus est in Priorem Dunelmensem die lunæ proximo post festum conceptionis beatæ Mariæ virginis, anno Domini MCCCLXXIV. et in vigilia Nativitatis Domini proxime sequente confirmatus et installatus. Hic usum mitræ cum baculo primus obtinuit;† et ecclesiam multis ditavit terris et tenementis. Iste Robertus Berrington invenit VII. cementariis victualia fere per annum, ponendo illud opus, quod Johannes Fossor prædecessor suus fecerat carriari a Novo Castro usque ad Dunelmum. Et, hoc completo, anno Domini MCCCLXXX., magnum altare formatum fuerat a Suffraganeo Episcopi, die quatuor Coronatorum, quod erat in honore sanctæ Mariæ Virginis et beati Oswaldi martyris, et sanctissimi patris nostri Cuthberti solemniter dedicatum, toto conventu in [dicto] choro et altare existente. [Item, in exequiis Matildæ, primæ uxoris prædicti istius Johannis de Neville, oblati fuerunt sex panni aurei, ex quibus facta sunt vestimenta in ecclesia; duo ad magnum altare; unum cum una casula et duobus tunicis et una alba, stola, et manipula, et duobus pannis aureis rubei coloris, cum floribus et avibus intextis, et de uno panno aureo albi coloris cum floribus et botris, una casula sine tunicis, et tres albæ, et duæ stolæ, et tres manipulæ, de uno panno aureo spisso, purpurei coloris, cum vineis et botris, et vestimentum unum de uno albo panno ad altare S. Mariæ in Galilea.] Iste Johannes de Nevill præses fuit apud bellum Dunelmense cum patre suo,

* APPENDIX. No. CCCXXXVI. CCCXXXVII.

† APPENDIX. No. CXXX. CXXXI. CXXXVI. CXXXVII. CLXXXV.

scilicet Radulpho de Nevill. Obiit Johannes de Nevill anno Domini MCCCLXXXVI. et sepultus jacet in ecclesia Dunelmensi cum uxore sua in plaga australi navis ecclesiæ. Robertus Prior obiit anno Domini MCCCXCI. et stetit annis XVII., sepultusque jacet in boreali plaga ecclesiæ, sub marmore cum ipsius imagine in ære, coram altari sancti Benedicti.*

CAP. III. DE THOMA DE HATFELDE EPISCOPO DUNELM.

Anno Domini MCCCXLIIII, (1345) [XIIII die Aprilis, obiit Ricardus de Bury episcopus Dunelmensis, apud Auklande, et XXI die mensis ejusdem in ecclesia Dunelmensi coram altari B. Mariæ Virginis *(sic)* Magdalenæ, in australi angulo ejusdem ecclesiæ, est sepultus,] statutusque est dies ad eligendum, viz. octavus *(sic)* dies mensis Maii, scilicet sancti Johannis de Beverlaco, quo die electus est dominus Thomas de Hatfelde, tunc custos privati sigilli domini Regis, in episcopum Dunelmensem, per viam compromissi, consecratus[que] in festo Translationis sancti Benedicti proxime sequente, et in die Natali Domini [post] proxime sequente intronizatus erat. Erat autem iste Thomas dapsilis valde, sed ad habendum aliqualiter cupidus, statura et canitie venerabilis, hospitalitatis obsequio deditus, et quotidianis eleemosynis, ut pauperum necessitatibus subveniret, intentus. Monachis aut comprovincialibus molestiam nullam intulit, neque ecclesiæ possessiones injuste abstulit; venientes ad se monachos honorifice semper excipiebat, et familiariter erga eos se habuit, lætus de illorum præsentia; erat ecclesia in quiete et familia: honorificos viros diligens habere, et non pueros, equos pro vectura non equulos. Fuit enim in oculis spectantium, in gestu et incessu, sublimis et excelsus, in infirmitate quamvis fragilis in parte et lubricus. Cæterum inerat ei magnanimitas, ut in conventu procerum et magnatum, vel primus, vel cum primis, semper contenderit esse; et inter honorificos honoris locum magnificentius obtineret, vastiori sæpius clamore et vultu minaci magis simulare indignationem quam exhibere. Inter hæc plurimum circa suos eminebat [in] beneficiis; et jura libertatis episcopatus, secundum vires, contra extraneos defendebat. Pauperibus vero modo rogatus, modo ultraneus, larga manu fuit munificus et beneficus Novum, vero, ad australem partem chori ejusdem ecclesiæ, juxta stallos monachorum, curiosum opus construxit;

* APPENDIX CXXXVIII. CXLIV. CXLV. CLV. CCCXL.

in medio cujus stallum episcopale, imaginibus subtiliter sculptis, sumptibus copiosis in operarios largissime impensis, honorifice circumseptum, et sub stallo locum pro sepultura sua, ubi solemniter jacet humatus, fecit et decenter ordinavit,* et ibidem unum monachum, divina celebrantem, pro cujus pensione annua Cuknoll juxta ecclesiam de Auckland dedit et assignavit. In castello Dunelmensi ædificia, quæ antiquitate et vetustate consumta vel debilitata fuerant, renovavit; et aulam episcopalem et aulam constabularii, cum aliis ædificiis in eodem, de novo construxit. Urbem Dunelmensem, licet hanc natura et murus satis munierunt, turre tamen fortiori sumptibus suis in castello constructa esse reddit fortiorem. Manerium sive hospitium episcopale, Londoniæ, cum capella et cameris sumptuosissime construxit. In aliis quoque locis suis, quæ vel raritas servientium, vel vetustas domorum, minus honestati vel episcopali susceptioni fecerant idonea, habitacula diversa et in sublime erecta construxit; maximum hoc genus probitatis æstimans, nullam horum posteris occasionem reliquisse sollicitudinis. Nec in qualibet rerum pensabat erogatione sive dispersione dispendium, dum omnia vel ad ejus voluntatem vel parerent laudem. Præterea Collegium octo monachorum de Monasterio Dunelmensi et puerorum in artibus studentium in loco monachorum Dunelmensium, Oxoniæ, super Candige fundavit, perpetuis temporibus duraturum; et pro terris, possessionibus et ecclesiis, pro perpetua sustentatione dictorum monachorum octo, cuilibet viz. monacho decem libras per annum; et 7 puerorum cuilibet puero per annum 5 marcas impetrandis et appropriandis, et 3 pro habitaculis dictorum monachorum et puerorum usibus aptis et ampliandis assignavit; et solvi fecit in vita sua domino Johanni de Berrington, monacho Dunelmensi 500 marcas. Aggravatus [autem] tandem lethali morbo, decidit in lectum ægritudinis Londini, et crebris anhelitibus ibidem ad extremum urgeri cœpit. Interque corporales angustias, quas perferebat, peccatorum quoque recordatio conscientiam ad pœnitentiæ lamenta salubriter compungebat. Assederunt autem ægrotanti assidue viri literati, eleemosynis et aliis bonis operibus multum exercitati, ipsum exhortantes, ut præoccuparet faciem Domini in confessione, et faceret sibi amicos perpetuos de mammona iniquitatis. Deinde fit inter pauperes, et præcipue inter incarceratos, et religiosos, et sacerdotes sæculares, et alios bonos viros quamplures, distributio pecuniæ non modica. Præterea, ipso sic in extremis laborante, omnibus ad se venientibus, vel in carcere positis, qui ad se consolationis gratia vel subventionis veniebant, charitative subveniebat; hoc ipsum speciale et spirituale lucrum ducens, si

‡ Appendix. No. cxix.

incarceratis et infirmis fratribus opem suæ charitatis et consolationis tribueret; sciens qui dixit, "Diliges Dominum Deum tuum" dixit "et, diliges proximum tuum." Et, quamvis largissimus in donis et eleemosynis, et sumptuossisimus in ædificiis, hospitalitate, apparatu et familia fuerat; mortuus est tamen satis dives et plenus bonis; in quibus, moriens, ultra multos prædecessores suos, ecclesiam Dunelmensem Priorem et Conventum honoravit, et in donis amplissimis ditavit.* Dedit enim eis, præter prædicta, et præter funeralia sua, viz., equos qui veniebant cum corpore suo in die sepulturæ suæ, et præter pannos sericos et aurifriziatos, in funeratione sua oblatos, instaurum quod habuit in Wardell, quod tunc, ut æstimatum fuit, bene valebat 400 marcas et amplius.† Et quia jocalia et insignia sua episcopalia minus sufficientia, ut sibi videbatur, fuerant, dedit et assignavit eis 300 marcas. Dedit et eis [unam] spinam de corona, quam Christus habuit super caput suum in die passionis suæ, quam habuit ex dono domini Regis Edwardi III. Dedit et eis unum vestimentum festivale de rubeo, brudatum cum imaginibus de auro, [cum dalmatica et tunica, et una capa, cum pannis coram et super altare de eadem secta, et ridellis aliis ad illud vestimentum pertinentibus; pro quo vestimento solvit lxxx[l]. Dedit et eis unum calicem pretii x[l], item duo candelabra argenti, pretii xxx[l]., item duo baccilia argenti, precii xx[l]: dedit et eis unam crucem argenti deauratam, unam fistulam argenteam bene magnam, cum aspersorio, pro aqua benedicta, unam navem argenteam, pro incenso, et thuribulo argenteo, et unum lectum de blodio brudato cum woodwise, cum multis tapesiis et cortinis de eadem secta, et unum magnum dorsare pro aula, operis de arrace.] Obiit autem [*apud manerium suum de Aleford prope*‡] London. in crastino sancti Johannis Beverlaci; sc. octavo die mensis maii, anno Domini MCCCLXXXI. peractis in episcopatu XXXVI. annis et I. die, non tamen integro; et sepultus est in ecclesia sua Dunelmensi ad australem partem ejusdem ecclesiæ, ex opposito ostii revesterii, sub stallo episcopali, quem ipse sumptuosissime construxit; cujus animæ pro magna sua pietate propitietur Deus.‖ Et, super receptione bonorum præmissorum Prior et Conventus fecerunt acquittantiam sub forma sequente.§

* APPENDIX, No. CXXVIII.

† APPENDIX, No. CXXXV., AND DURHAM WILLS AND INVENTORIES, p. 36.

‡ In the margin.

‖ APPENDIX, No. CXXXIV. CCCI. See his Will, TESTAMENTA EBORACENSIA, P. I. p 121.

§ The document is here inserted in the narrative, which the reader will find in the APPENDIX, No. CXXXV.

Omnibus hoc scriptum quinquipartitum visuris vel audituris vel lecturis hanc Epistolam Conventus Ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis salutem in omnium Salvatore. Noveritis universi, quod nos immensam probitatem fructuosorum laborum, quos reverendus in Christo Pater et Dominus Dominus Thomas de Hatfield Dei gratia Episcopus Dunelmensis pro republica et defensione necessaria Ecclesiæ ac Regni Anglicani variis vicibus impendebat, necnon pauperes et debiles inspiciens oculo pietatis misericorditer refovebat, domos religiosas et alia pia loca divini in cultus et scholastici profectus augmentum relevare per opes sibi a Deo concessas effectualiter cupiebat; insuper plurima et magnifica beneficia nobis et ecclesiæ nostræ præfatæ per eundem reverendum Patrem collata temporibus retroactis volentes, sicut merito tenemur, in lucem deducere, ac perpetuæ memoriæ celebrius commendare, promittimus bona fide, quod Collegium dicti Domini Episcopi, quod ut præfata ecclesia Dunelmensis suo pastorali durans commissa regimini spiritualibus vincimentis ipsius sollicita providentia plus solito congauderet, de consensu et assensu nostro unanimi et expresso fundavit, ordinavit et dotavit, perpetuis temporibus duraturum in territorio nostro extra muros Oxoniæ super Candich, quod Monachi nostri studentes inhabitant et inhabitabant per antea multis annis, nos et successores nostri manutebimus, sustentabimus, defendemus, quatenus in nobis fuerit, in perpetuum, secundum vim et formam inferius limitatam, scilicet quod in præfato Collegio erunt VIII Monachi Dunelmenses studentes, qui VIII studentos eligentur et transmittentur ad dictum studium per præfatum Capitulum Dunelmense secundum vim et formam in constitutionibus Benedictinorum de studentibus ad generalia studia transmittendis provide ordinatam, ut Philosophiæ vel Theologiæ duntaxat vacent, principaliter et intendant. De quibus VIII studentibus Prior Dunelmensis de consensu et assensu seniorum unum eorundem in Priorem præficiet vel Custodem, cui cæteri intendant in canonicis et regularibus institutis; qui Prior vel Custos, septimanis singulis saltem, seniores omnes et alios confratres studentes convocare tenebitur ad locum aptum pro hoc celebrando. Ubi quemcunque eorum repererit negligentem circa Missas pro dicto venerando patre fundatore et omnibus fidelibus celebrandas, vel alia divina officia perimplenda, seu in observantiis regularibus et Statutis, vel non vacantem doctrinæ scholasticæ (ut deberet) castigare debite et emendare, vel Domino Priori et Capitulo Dunelmensi denunciare indilate, si quidem, quod absit, incorrigibilem senserit, vel rebellem. Ipsi etiam VIII. Studentes simul erunt commensales; qui etiam studentes omnibus diebus profestis vel omnes vel ad minus duo

Matutinas et omnes alias Horas canonicas simul dicant. In diebus vero Dominicis et aliis festis duplicibus omnes conveniant in Capella. (*Sequitur Statutum bene prolixum de orando pro animabus Fundatoris Episcopi, Edwardi Regis, &c.*) Insuper in præfatum Collegium VIII. Scholares sæculares, qui Grammaticæ vel Philosophiæ principaliter intendant, quatuor scilicet de civitate vel Diocesi Dunelmensi, duo de Dominio de Alverton-scire, et duo de Dominio ejusdem in Howedenscyre, per IV. vel V. de senioribus et discretioribus Monachis Dunelm. astrictis in eorum conscientiis per Priorem Dunelm. et habiliores et indigentiores nominentur sine personarum acceptione de illis patriis, quatenus de eis constare poterit, aut de civitate et Diocesi Dunelmensi, si in aliis duabus patriis tales reperti non fuerint, et e contra ad nominationem dictorum seniorum per Priorem Dunelmensem admittentur. Quibus Scholaribus in secunda mensa seorsum a Monachis, cum Clerico et aliis dicti Collegii servientibus providebitur per Priorem seu Custodem aut receptores denariorum loci eorum statui competenter, et bis in anno tunicis et caputiis vestientur; et per Priorem seu Custodem loci debite regulabuntur, ut in Capella duo serviant temporibus opportunis exorando pro anima dicti Fundatoris, et aliis temporibus in Scolis et alibi doctrinæ suæ invigilent diligenter, ac in aula et locis aliis honesta ministeria, secundum quod Priori seu Custodi visum fuit, libenti animo exequantur; dum tamen per ea eorum profectus in moribus aut Scholasticis disciplinis nullatenus impediatur; necnon in omni loco et tempore vitam honestam ducere teneantur. [*Succedunt Statuta alia Collegii Dunelmensis Oxon. Et obligatio Conventus Dunelmensis Ecclesiæ ad solvendum annuatim* 200 *marcas Custodi, Sociis et Scholaribus dicti Collegii in perpetuum.**]

Anno Gratiæ MCCCLXXXI, octavo die mensis maii, feria quarta, contigit anno illo circa horam diei quartam, obiit bonæ memoriæ Thomas de Hatfield episcopus Dunelmensis apud mansum suum prope Londoniam quod dicitur Alforde; cujus corpus cum solemnitate et honestate, qua decuit, usque Dunelmum est delatum, comitante semper cum corpore ac missas sæpius celebrante Episcopo Herefordensi, cum multis aliis personis valentibus ac præclaris. Cognita morte pastoris, monachi Dunelmenses, tanquam pro patre benignissimo condolentes, ejus animam omnium Creatori devotius recommendarunt; missis duobus fratribus ad dominum Regem pro eligendi licentia obtinenda. Interim, appropinquante die, quo fuerat tradendus ecclesiasticæ sepulturæ, accesserunt executores dicti domini

* APPENDIX, No. CLXXXVIII, CXCVI. CXCVIII, CXCIX.

Episcopi ad dominum Priorem, rogantes, quatenus, ob honorem corporis, possent veredam, Anglice *chariot*, in qua dicti Episcopi corpus fuerat deportatum, simul cum corpore in ecclesiam introducere, ac postea ipsam veredam cum equis libere abducere et rehabere; alias nollent ipsam veredam infra cœmiterium adducere, sed extra cœmiterium corpus deponere, ac super hominum humeros in ecclesiam deportare; quia, ut asserebant, nec vereda nec equi Episcopi fuerant; sed dum vixit, ista et omnia alia a se dedit. O ineffabilis [memoria et] miseria hujus mundi! Dum vixerat, erat Episcopus sine comparatione ditissimus hujus regni; et idem mortuus non habuit unde honorifice sepeliri posset; nec unde faceret ecclesiæ, sponsæ suæ relictæ, quomodo alii Episcopi multo pauperiores omnes facere solebant. Quibus, cum consilio confratrum, respondit dominus Prior, se nolle libertates consuetudines et jura ecclesiæ infringere quovis modo: quin veredam, equos, et pannos quoscunque, cum quibus intraret corpus in portam borealem, haberet Sacrista ecclesiæ omni modo, imo et capellam et omnia alia episcopalia ornamenta. Tandem, de consilio domini de Nevill tunc præsentis, et utriusque partis amici specialis, utraque pars consensit, quod dominus Prior haberet possessionem omnium infra ecclesiam introducendorum, et forent omnia talia quasi in [manu] media conservata, quousque per quatuor arbitros, quos ad tunc elegerit, et dictum Dominum de Nevill quintum imparem, si illi quatuor non poterint concordare, ad discutiendum de vereda, equis, et hujusmodi, et maxime de capella Episcopi et insigniis episcopalibus, de consuetudine præscripta ecclesiæ debitis [et] semper tribui consuetis. Deinde corpore cum honore et reverentia, qua decuit, tradito sepulturæ, in loco quem elegerat, et sumptuosissime præparaverat, quando vixit, præfati arbitri præ-electi quatuor invicem quærentes illa omnia deberi ecclesiæ de jure et diutina consuetudine approbata. Dicti autem quatuor arbitri consenserunt, quod executores recompensationem debitam facerent pro capella. Qui executores ad valorem 200[l]. et amplius promiserunt; et specificarunt, in quibus rebus foret talis recompensatio facienda.*

* Appendix. No. cxxxii. cxxxiii. cxxxv.

CAP. IV. DE JOHANNE DE FORDHAM EPISCOPO DUNELM.

Obtenta autem eligendi licentia, pro qua missi fuerant dicti fratres, ac adveniente die pro electione futuri Pontificis statuto; viz. feria quarta post festum sancti Augustini Anglorum Apostoli, hoc est XXIX die mensis Maii, convenerunt omnes qui voluerant, potuerant, ac debuerant interesse, in domo capitulari, hora consueta; et deliberatione multiplici habita inter eos, tandem omnibus et singulis placuit per viam procedere compromissi, et XIII commissionarios elegerunt; dantes eis plenariam potestatem futurum Pontificem eligendi; quæ potestas usque in crastinum ad solis occasum tantummodo perduraret. Qua potestate accepta, illi XIII, aliis omnibus de Capitulo recedentibus, in capitulo remanentes, seriosius de ipsius electionis negotio pertractarunt. Dein honorem [*om.*] et utilitatem ecclesiæ semper sibi præ oculis statuentes, et advertentes in gremio intrinsece se habere valentes Theologiæ Professores et Baccalaureos, ac alios quamplures bene literatos providos et discretos, ad Prælatiam ecclesiasticam merito assumendos: ac de parte alia intuentes mundi malitiam, reservationes et plurimas fatigationes in Beneficiis ecclesiasticis jam currentes, et pericula et damna multiplicia ecclesiæ verisimiliter imminentia, si quem de gremio prætulissent; et nihilominus desperabant quod aliquis de gremio expediret. Inter hujusmodi, per totum diem illum, ante prandium et post, usque [ad] vesperam fluctuantes, mane in crastino, die Jovis, iidem XIII, ad idem negotium in Capitulum convenerunt; et usque horam capitularem de electionis materia diligentius pertractantes; propter prædictas difficultates imminentes in nullam personam eligendam finaliter concordantes, tandem rogaverunt Capitulum ut ipsis XIII alios sex compromissarios sociarent, quatenus consilio plurium sanius procederent in hoc actu. Quo facto, tunc XIX compromissarii in ipso Capitulo residentes, aliis omnibus hinc amotis, diligenti tractatu præhabito, dominum Johannem de Fordham, canonicum ecclesiæ Eboracensis et Secretarium domini Regis elegerunt in Episcopum et Pastorem dictæ Dunelmensis ecclesiæ viduatæ: et, publicata electione, primo in Capitulo, deinde in ecclesia coram populo, et ab omnibus approbata, duo monachi ex parte Capituli ad ipsum electum cum electionis decreto pro ejus consensu requirendo [celeriter] sunt transmissi; necnon ad

electum ipsum, si electioni consenserit, domino Regi humiliter præsentandum; quatenus et ipse dignaretur ipsi electo præbere suum consensum regium et favorem, ac litteras suæ regiæ majestatis illi, ad quem ipsius electionis confirmatio pertineret, dirigere pro ipsius electi confirmatione celerius obtinenda. Johannes de Fordham electus est in Episcopum Dunelmensem feria quinta proxima post festum sancti Augustini Anglorum Apostoli, anno Domini MCCCLXXXI, et in vigilia Epiphaniæ proxima sequente in manerio Archiepiscopi Cantuariensis, quod vocatur Lambhit, juxta Westmonasterium, per Episcopum Exoniensem consecratus; et die lunæ in crastino sancti Matthæi Apostoli proxime sequente, viz. anno Domini MCCCLXXXII. solemniter apud Dunelmum inthronizatus; et fuit Thesaurarius Ricardo secundo: et translatus fuit ad Ecclesiam Eliensem anno Domini MCCCXC.*

CAP. V. DE WALTERO SCIRLAWE EPISCOPO DUNELM.

Walterus Scirlawe translatus fuit a Bath. ad Dunelmum III die Aprilis, anno Domini MCCCLXXXIX, consecratus fuit in Episcopum Dunelmensem anno eodem, et stetit annis XVIII.† Iste pontem de Shinkley, et pontem de Yarom construxit, pro quo quasdam terras emebat, quas postea pro reparatione ejusdem pontis dedit; pontemque de Auckland construxit; magnas etiam lapideas Auclandiæ portas a fundo usque ad summitatem ejusdem ædificii proprio sumptu erexit. Construxit etiam campanile de Houldon, in Comitatu Eboracensi, summæ magnitudinis, quod quidem pro incolis ejusdem loci de Houldon, si fortuito aquarum inundatio eveniret, tanquam refugium fecit. Magnos sumptus in reparatione prædictæ ecclesiæ effundebat; ubi quoque domum capitularem perpulchram, eidem ecclesiæ conjunctam, construxit. Totam etiam aulam manerii de Houldon ædificavit, et magnos præterea sumptus in ædificiis de eodem manerio expendit. Hic etiam magnam partem campanilis, vulgo lantern, Minsterii Eboracensis construxit, in medio cujus operis arma sua posuit. Ibidem quoque fundavit cantariam, ad australem angulum crucis dictæ ecclesiæ, ubi capellanum ordinavit, ad missam in perpetuum pro anima sua

* APPENDIX. No. CXL. DURHAM WILLS and INVENTORIES. Pt. I. p. 43.
† APPENDIX. No. CXLII. CXLIII.

celebrandam. Iste quoque magnam partem Clausterii in Monasterio Dunelmensi fieri fecit, ad summam 600l. Hic præterea dedit ad constructionem Dormitoriæ 330 marcas,* et ejus executores dederunt ex præcepto ejus ad constructionem Clausterii 400l. et ipse prius dedit 200l. De quibus omnibus ædificiis arma sua, viz., 6 virgas vicissim flexatas in forma cribri, imposuit. Iste semper summo in honore cum Principe suo habebatur. Obiit anno Domini MCCCCVI., sepultusque jacet in boreali plaga chori ecclesiæ Dunelmensis inter binas columnas, coram altare sanctæ Bleisæ,† quod postmodum dictum erat altare de Skirlaw, sub lapide marmoreo, admodum curioso, multisque æneis imaginibus sumptuosis circumspicuo, cum ipsius imagine in medio ejusdem tumbæ artificiose in ære cœlata. Super pectus inscribitur tale dictum: "Credo quod redemptor meus vivit, et in die novissimo de terra surrecturus sum, et in carne mea videbo Deum salvatorem meum." Et circa utramque partem istius sepulchri in altum erigebatur [ferreum] clatrum curiose compositum, in quo missa quotidie pro illius anima dicebatur; et ex opposito ejusdem tumbæ, in parte aquilonari, factum erat sedile lapideum longitudine columnarum distans, in quo arma illius a termino ad terminum ordinatim collocantur.‡

Johannes Hemmingbrough creatus fuit in Priorem Dunelmensem anno Domini MCCCXCI., et stetit in prioratu annos XXV.§ Anno hujus IX. erat reformatio Ordinis Nigrorum Monachorum. Obiit anno Domini MCCCCXVI. et jacet sepultus sub lapide marmoreo, curioso, et sumptuoso, imaginibus circumspicuo, ad australem plagam ecclesiæ Dunelmensis, a dextra parte inter eundum ad revesterium. Ejus Epitaphium.

ECCE MARMOREUS LAPIS HIC TEGIT OSSA JOHANNIS,
QUEM RESIDERE DEUS CŒLIS CUNCTIS DET IN ANNIS.
HEMMINGBROUGHE NATUS FUIT, HIC ET HONORIFICATUS
SEDE PRIORATUS, VIRTUTE PROBUS MONACHATUS.
QUI LEGIS HÆC, PRO ME *PATER* UNUM SUPPLICO PROME
ADJUNGAS ET *AVE*, DEUS UT ME LIBERET A VÆ.

* APPENDIX. No. CLX. CLXIV.

† APPENDIX. No. CLXVII.

‡ APPENDIX. No. CLXX.—DURHAM WILLS and INVENTORIES, p. 43, and TESTAMENTA EBORACENSIA, p. 306.

§ APPENDIX. No. CXLVI. CXLVII. CXLVIII. CXLIX. CL. CLIII. CCCXLII

CAP. VI. DE THOMA LANGLEY EPISCOPO DUNELM.

Thomas Langley, XVII die mensis Maii, consecratus est in Episcopum Dunelmensem, in festo sancti Lawrentii, ab Archiepiscopo Cantuariensi, anno Domini MCDVI, et stetit annis XXXI.* Iste cantariam [ex marmore] in Galilæa fundavit in perpetuum, ex duobus capellanis ad missam sacrificandam, cum armis [artificiose] in summitate ejusdem ostii in marmore insculptis; cujus sumptibus tota Galilæa reparabatur ad summam 499*l.* 6*s.* 8*d.* Hic duas domos scholares, unam scilicet grammaticalem, alteram musicalem, fundavit in loco, qui dicitur vulgariter *The Place Grene*, [et duos præfatos capellanos sive presbyteros ordinavit fore ludimagistros earundem scholarum, videlicet grammaticalis et musicalis, et eisdem dedit, et continuare decrevit, annuas pensiones sive stipendia; qui quidem presbyteri pro anima dicti Thomæ Langley jugiter missa celebrabant.] Structuram novæ coquinæ tempore Roberti Berington, anno Domini MCCCLXVIII ad summam 180^{l}. 18^{s}. 7^{d}. Ab anno Domini MCCCCVIII usque ad annum MCCCCXCVIII expendebantur ad ædificationem claustri Dunelmensis 838^{l}. cujus summæ prædictæ iste Thomas dedit ad hanc structuram, id est claustri Dunelmensis, 238*l.* 17*s.* ob. præter et cætera.† Iste totam Dunelmensem gaolam, gaolæque portas lapideas sumptuosissimas fundavit, ubi priscis temporibus porta fuit antiqua tunc temporis dilapsa. Iste autem, dum vixerat, apud manerium de Houldon construxit totas portas occidentales opere cœmentario, per quas transivit ad hortum vel pomarium; et cubicula quædam perpulchra eisdem portis adjuncta ædificavit, super quibus arma illius collocantur. Iste Thomas Episcopus fuit Dunelmensis tempore 3 regum, viz. 6 annos et 6 menses tempore Henrici IV. 10 annos et 5 menses tempore Henrici V. et 15 annos tempore Henrici VI. quorum omnium temporibus summo in honore pro sua singulari sapientia habebatur, et pro rebus publicis summa in autoritate versatus.‡

* APPENDIX. No. CLXVIII. CLXIX. CLXXI. CCCXLIII. CCCXLIV.

† APPENDIX. No. CLXXIX.

‡ The Historian here recites at length the record relative to the recovery of the Bishop's third part of Tyne Bridge, which may be found in the APPENDIX, No. CLXXXII. The surname there left imperfect is in the MS. *Garbois*, and the chasm after the name of *Thomas Coke* must, upon the same authority, be filled up with the word *Fishburne*.

Hic etiam libertates quasdam a Papa procuravit pro lavacro, quod collocavit in Galilæa in ecclesia Dunelmensi cui, virtute prædictæ concessionis, [omnes] excommunicati ad filios baptizandos, cum nullibi per totum filios baptizare liceret, et ad reliquorum omnium sacramentorum administrationem accederent. Obiit autem in festo sancti Edmundi regis et martyris, viz. xx die mensis Novembris, anno Domini MCCCCXXXVII, sepultusque jacet in cantaria in Galilæa ecclesiæ Dunelmensis sub tumulo marmoreo artificiose erecto, in cujus fine arma illius insculpuntur, coram altari beatæ Mariæ Virginis, ubi Missa pro sua anima quotidie celebratur.*

Johannes Washington creatus fuit in Priorem Dunelmensem anno Domini MCCCCXVI, et stetit in Prioratu annis xxx, et sepultus est anno Domini MCCCCXLVI.†

CAP. VII. DE ROBERTO NEVIL EPISCOPO DUNELM.

Robertus Nevill, episcopus Sarisburiensis, per Priorem et Capitulum Dunelmensem postulatus, per Papam Eugenium ad ecclesiam Dunelmensem est translatus, et consecratus Episcopus Dunelmensis, anno Domini MCCCCXXXVII, XXVII die Januarii.‡ Hic Scaccarium coram portis Castri Dunelmensis quadratum cum omnibus ædificiis, officialibus et cubiculis, construxit; in quo curia cancellariæ, scaccariæ, receptoris, computatorisque tenetur. Obiit anno Domini MCCCCLVII, IX Julii; et humatus jacet cum antecessoribus suis in [parte] australi ecclesiæ [Cathedralis] Dunelmensis.§

Willielmus Ebchester, doctor in theologia, creatus fuit in Priorem Dunelmensem anno Domini MCCCCXLVI|| et stetit in prioratu annis x et mensibus III et cessit anno Domini MCCCCLVI¶ et sepultus jacet sub lapide marmoreo in australi parte ecclesiæ Dunelmensis, coram altare Dominæ de Boultoun. Ejus Epitaphium.

* APPENDIX. No. CCXI. CCXV. DURHAM WILLS AND INVENTORIES, Pt. I, p. 88.

† APPENDIX. No. CLXXX. CCV. CCXXVII. CCXXVIII. CCXXIX.

‡ APPENDIX. No. CCXIV. CCXVII. CCXIX. CCXX. CCXXI. CCXXII. CCXXV. CCCXXXVI.

§ APPENDIX. No. CCLV.

|| APPENDIX. No. CCXXIX. CCXXX. CCXXXII. CCXXXIII.

¶ APPENDIX. No. CCLIII. CCCL.

EN TEGIT HÆC PETRA VENERABILIS OSSA WILHELMI
EBCHESTER; JUSTOS CONSUMIT TERRA SEPULTOS.
INGENIO PRÆGNANS FUERAT, CŒLESTIA PANDENS,
ŒCONOMUS VERBI FIDELIS DOGMATA SACRI.
EGENTI LARGUS; SITIENTI POCULA PRÆBENS,
NUDATIS VESTES; PEREGRINIS HOSPES AMŒNUS.
REXERAT ECCLESIAM PRUDENTER JURE PRIORIS;
ACCUMULANS PRÆMIIS EANDEM VALDE DECORIS.
NATURÆ CESSIT POST PARTUM VIRGINIS ANNO
MILLE CCCC QUINGENTO, ADJUNCTO POSTEA SEXTO.
CORPORE DEFUNCTO, EJUS IN SÆCULA VIRTUS
DURABIT, SUPERIS OBLATIO MAXIMA DIVIS.
AUSTRALI ECCLESIÆ SUB MARMORE PARTE SEPULTUS,
CUM CHRISTO DORMIT, VIVIT, REGNATQUE BEATUS:
PRO QUO METRA LEGIS HÆC QUI, ORA MENTE FIDELI,
UT SIT SEMPER OVANS CUM SANCTIS CULMINE CŒLI.

CAP. VIII. DE LAURENTIO BOOTHE EPISCOPO DUNELM.

Laurentius Boothe consecratus est in Episcopum Dunelmensem xxv die Septembris, apud Sherburne in Elmet, anno Domini MCCCCLVII.* et remansit in episcopatu Dunelmensi xx annis. Iste portas totas lapideas Collegii apud Auckland, aliaque ædificii eidem portæ in utramque partem annexa proprio sumptu construxit. Deinde translatus fuit ad Archiepiscopatum Eboracensem in die sancti Firmiliani episcopi; sepultusque jacet apud ecclesiam de Cawod, prope civitatem Eboracensem.

Johannes Burnbie, Doctor in Theologia, creatus erat Prior Dunelmensis anno Domini MCCCCLVI† et stetit annis VIII, et obiit anno Domini MCCCCLXIV, sepultusque jacet sub marmore cum ipsius imagine in ære in media nave ecclesiæ Dunelmensis versus occidentem coram ostio ecclesiæ.‡

* APPENDIX. No. CCLVI. CCLVII. CCLXIX.
† APPENDIX. No. CCLIV.
‡ APPENDIX. No. CCCL.

CAP. IX. DE WILLIELMO DUDLEY EPISCOPO DUNELM.

Per translationem Lawrentii venerunt bullæ a Papa summo Pontifice, virtute cujus, literæ patentes domini Regis de episcopatu liberando Dunelmensi Willielmo Dudley, episcopo Dunelmensi, directæ militibus et aliis liberis hominibus episcopatus prædicti, anno regni Edwardi XVI, die Octobris XIV, et consecratus fuit Episcopus Dunelmensis, anno Domini MCCCCLXXVII* et stetit annis VI, et obiit anno Domini MCCCCLXXXIII.

Ricardus Bell, Baccalaureus in Theologia, creatus erat Prior Dunelmensis anno Domini MCCCCLXIV, et stetit annis XIII et XX septimanis; et consecratus est in Episcopum Caerleolensem in crastino sancti Marci Evangelistæ, anno Domini MCCCCLXXVIII.

CAP. X. DE JOHANNE SHERWOOD EPISCOPO DUNELM.

Johannes Sherwood† consecratus fuit Episcopus Dunelmensis anno Domini MCCCCLXXXIII, et erat Episcopus XI annis; et obiit anno Domini MCCCCXCIV.

Robertus Ebchester, Doctor in Theologia, creatus fuit in Priorem Dunelmensem anno Domini MCCCCLXXVIII ‡ et stetit annis VI, et obiit anno Domini MCCCCLXXXIV. Hic jacet sepultus sub lapide marmoreo, in quo cælatur ipsius in ære imago; ubi subscribitur tale epitaphium, ad australem plagam ecclesiæ, inter eundum ad revesterium in dextra parte. Epitaphium.

MARMORE ROBERTUS JACET HIC SUB JURE DISERTUS
EBCHESTER, CERTUS SIBI SIT DEUS IPSE MISERTUS.
EXTITERAT CASTUS CORPUS PRIOR HIC PROBITATIS.
DOCTUS, NON FASTUS, STUDIO FUNGENS VERITATIS.

* Appendix. No. CCLXXIV.

† Appendix. No. CCLXXXII. CCLXXXIII. CCLXXXIV. CCLXXXV. CCLXXXVI. CCLXXXVII. CCCI.

‡ Appendix. No. CCLXXVI. CCLXXVII. CCLXXVIII. CCLXXIX. CCLXXX. CCLXXXI.

LARGUS, AMANS, HILARIS, SUBJECIT DOGMATA PANDENS:
SACRA SUIS MERITIS VIRTUTUM CARMINA CLANGENS.
DIC *PATER*, INFER *AVE* CUM *CREDO*, POSTULO PRO SE
CHRISTO, SICQUE VALE, REPETENS MEA METRICA JUSTE.
MILLE CCCC QUATERNO, L. TER DENO QUOQUE QUARTO.
VERTITUR HOC SÆCLO, CHRISTO REGNARE PERICLO.

CAP. XI. DE RICARDO FOXE EPISCOPO DUNELM.

Ricardus Foxe consecratus fuit in Episcopum Dunelmensem anno Domini MCCCCXCIV.* Iste aulam in castro Dunelmensi transmutavit; quod ibidem duæ fuere regalitatis sedes, una in suprema parte, altera in infima parte aulæ; modo autem unam in parte superiori reliquit, et loco inferioris sedis fecit penum cum pantaria, et super idem opus duas collocavit sedes pro buccinatoribus, aut aliis musicis, tempore servitii, cubiculumque computatorium, et amplam coquinam, omnesque domus officiales ad eam spectantes, cum cubiculis illas suppositis officiales, et novo omni illo opere ex occidentali parte aulæ et coquinæ collocato, proprio sumptu erexit. Hic [erexit et] construere incepit in alta turre ejusdem castri aulam, coquinam, aliaque nonnulla ædificia; sed priusquam perficiebantur, translatus erat ad Winchester, ratione controversiæ ortæ inter eum et comitem Cumberlandiæ pro jure de Hartilpoole.† Collegium apud Oxford, vocatum Collegium Corporis Christi, fundavit; cui possessiones plurimas dedit. Deinde capellam apud Winchester magnificis sumptibus constructam erexit; et ibidem honoratissime sepultus jacet; cujus imago summo cum artificio in lapide efformata ibidem conspicitur. [Hanc capellam eo consilio se erexisse testatur ut pro illius anima quotidie missa celebraretur.]

Johannes Auckland, Doctor in Theologia, creatus fuit Prior Dunelmensis anno Domini MCCCCLXXXIV et stetit annis x. Obiit anno Domini MCCCCXCIV et sepultus jacet in ecclesia Dunelmensi.

* APPENDIX. No. CCXCIV. CCXCV. CCCV. CCCVI. CCCVII. CCCVIII.
† APPENDIX. No. CCCLII.

CAP. XII. DE WILLIELMO SINOWES EPISCOPO DUNELM.

Willielmus Sinowes translatus fuit a Carlel ad Dunelmum, virtute Bullæ directæ a Papa,* et sic per Breve Domini Regis Henrici VII, die XV Octobris, anno regni sui XVIII consecratus fuit episcopus Dunelmensis, anno Domini MDII; et stetit annis III. Obiit anno Domini MDV.†

CAP. XIII. DE CHRISTOPHORO BAINBRIDGE EPISCOPO DUNELM.

Christophorus Bainbridge consecratus fuit episcopus Dunelmensis anno Domini MDVII.‡ Erat Episcopus anno uno, et fuit translatus in Archiepiscopatum Eboracensem anno Domini MDVIII. Qui paulo post factus Cardinalis, missus erat internuntius per Henricum VIII Angliæ Regem ad Romam; qui, ut fertur, veneno illic consumptus erat.

CAP. XIV. DE THOMA RUTHALL EPISCOPO DUNELM.

Thomas Ruthall consecratus fuit in episcopum Dunelmensem anno Domini MDVIII‖, et erat Episcopus XIV annis. Hic totum a fundo Aucklandiæ cubiculum, in quo prandetur, erexit; pro cujus operis perfectione reliquit quendam suum hominem, nomine Stranwich, advocatorem suum, cui satis thesauri ad opus istud conficiendum dedit; propterea quod ipsemet fuit a consiliis Regi Henrico VIII, necnon patri fuo Henrico VII, a quo summus habebatur; et continuo in curia sua pro sua singulari sapientia detentus, adeo ut res suas episcopatus Dunelmensis illic agere

* Appendix. No. CCCIX. CCCXII. CCCXIII.
† Appendix. No. CCCXVI.
‡ Appendix. No. CCCXVII. CCCXVIII.
‖ Appendix. No. CCCXXII. CCCXXIV. CCCLI.

non potuit. Hic reparavit tertiam partem Pontis [de] Tyne versus austrum. Ditissimus habebatur subditus per totam Angliam. Hic residens curiæ erat constitutus per Regem, ut librum scriberet de totius sui regni statu; quoniam Regi notus erat ad hoc opus perficiendum maxime idoneus; quem librum postea Rex imperavit Cardinali Wolsey, ut ad Episcopum adiret, et ejus majestati adduceret. Episcopus autem duos conscripserat libros; unum secundum Regis mandatum; alterum de rebus propriis tractantem; omnino pares et in tegminibus albis, de membranis vulgariter *vellum* dictis, æquali volumine, constructi, adeo ut alter ab altero decerni nullo modo poterat; qui quidem libri cum essent in musæo positi, cuidam servo suo in mandato Episcopus dedit, ut adferret sibi librum alba membrana circumcinctum; quem cum Episcopus ab eo accepit, et non inspexerat, Cardinali statim tradidit librum revera de suis thesauris tractantem; ignorante tamen hoc Episcopo. Quod cum intelligeret Cardinalis, quinam esset liber, tacite multum lætabatur continuo. Enim cum libro ad Regem accessit, et sibi dedit, ejusque libri summam breviter demonstravit, hoc Regi suggerens, quod cum antea pecuniæ summa se uti velle dixerit, non opus esset, ut ulterius quæreret, quam ab episcopo Thoma Ruthall, qui secundum tenorem patrimonii sui libri divitias suas numeravit prope ad valentiam 100,000*l*.* Quod cum intellexit Episcopus quod fecisset, et quod rectum librum Cardinali non dederat, rei dolore percussus, obiit Londoniæ, anno Domini MDXXII. Post cujus mortem Cardinalis episcopatum Dunelmensem paulo post a Rege obtinuit.

Thomas Castell, Doctor, creatus fuit in Priorem Dunelmensem anno Domini MCCCCXCIV. et stetit in prioratu XXV annis. Tempore hujus, hoc est in anno Domini MDII, mense vero Julii, circa Divæ Margaretæ festum, magnum Deus omnipotens per suum sanctissimum præsulem Cuthbertum in Ricardo Pooell, inclyti Henrici Regis septimi cliente atque familiari obsequentissimo, miraculum operatus est. Qui quidem Ricardus, insanabili longo tempore, nullaque medicorum arte, opera sive scientia curabili, detentus ægritudine, quid ageret, quove se verteret, ignorabat. Nam ejus venter, juxta femur, adeo fractus atque inflatus erat, ut nuda penitus penderent intestina, quæ nihil aliud præter tenuissimæ pelliculæ obstaculum suspensa tenebat, quod curiali quodam oppressus pudore, nemini revelare audebat. Eodem itaque tempore, inclyta Margareta, prælibati Regis filia, Jacobo Scotorum Regi quarto, hymenæo juncta thalamo, Scotiam concessit; eamque, patris serenissimi jussu, præfatus

* This sum stands upon an erasure.

Ricardus Poell comitatus est; cumque ad sanctissimi Cuthberti devotissime pervenisset sepulchrum, ibique innumerabilia, quæ sanctissimus Præsul quotidie a variis et diversis oppressus languoribus, sive aliis quibuscunque pressuris [ostendit] jugiter aspexisset, devotissime ingemuit, et ait, "O beatissime præsul Cuthberte, qui tot et tantorum patronus es miraculorum, respice intolerabilem, quam patior, afflictionem, quam tua inenarrabiii memorare digneris clementia atque misericordia." Interim lachrymas, vota, atque preces, supplex ac devotissime fundens, in momentanei soporis requiem incidit; eque somno excitatus, liberum ac sanum se reperit, usque adeo, ut fracturæ cicatrix nulla conspici posset; quod quidem vehementissime admirans, Deo atque divo Cuthberto secundum virium suarum magnitudinem jubilans, gaudens atque exultans, gratias condignas edidit: et quoniam humanæ Salvator fragilitatis opera sua non patitur esse in occulto, idem præfatus Ricardus, quod antea infirmus celavit, sanus postea et integer palam omnibus confessus est, et tanti miraculi magnitudinem publice aperuit, remque præcipue omnem cuidam magistro Thomæ Swalwell, Sacræ Theologiæ Professori, aliisque religiosis monasterii dicti divi Cuthberti, ab initio enucleavit. Iste Thomas, longo temporis intervallo attritas, et in ruinam dilapsas, orientales portas Abbathiæ reparavit. Nam veteri tota structura dejecta ad terram, sumptuose et multo nummo reædificavit easdem, cum domicilio janitoris in quo idem dormitat, et super easdem sublime lapidibus lævigatis opere cæmentorum, plumbeis laminis opertam construxit capellam, vocatam sanctæ Helenæ capellam, rei divinæ destinatam, qua omnes laici bis quotidie ad missam audiendam concurrebant. Nam illic duo subserviebant sacerdotes, a Priore et Conventu assignati, administrantes omnibus laicis eucharistiæ sacramentum, confitentibus illis eorum delicta. Insuper, in eodem ædificio, construxit cubiculum pro sacerdote, in quo dormitaret. Hic etiam reparavit a novo fenestram borealem vetustate contritam, in medio angulo crucis ecclesiæ Dunelmensis; et opus lapideum et vitreum, in quo depinguntur in vitro quatuor Doctorum ecclesiasticorum imagines, una cum imagine sanctæ Mariæ et sancti Cuthberti, et subtus sui ipsius imago, genu flectens et palmas tendens, vitro cæruleo, cum isto carmine,

VIRGO TUUM NATUM FAC NOBIS PROPITIATUM.

Hic emebat duas molendinas, communiter vocatas *Jesus mylles*, quas ambas plumbo tegebat, et postea ecclesiæ Dunelmensi contribuit, hac ratione, ut post mortem illius fieret

sua memoria in Missa *Jesus;* quo coram altari sepultus jacet in nave ecclesiæ Dunelmensis, sub marmore cum ipsius imagine in ære cum isto epitaphio.

MORTUUS HOC TUMULO THOMAS SUB MARMORE DURO
CASTELLUS RECUBAT, PIETATIS TURRIS AHENA:
IN LITTERIS DOCTOR DIVINIS, MUNERE PRIOR;
MORIBUS EXCOMPTIS, ET MITI PECTORE CHARUS.
STATURA MEDIOCRIS ERAT, VIRTUTE PROCERUS;
DAPSILIS HOSPITIBUS, STRUCTURIS TUM PROBE NOTUS.
PAUPERIBUS LAXO PRÆBEBAT MUNERA SINU.
NULLI CLAUSA BONO SUA JANUA, MENSA, CRUMENA.
SUPPLICITER PRO SE DICITO *CREDO, PATER, AVE;*
QUI LEGIS HÆC, QUO SIT CŒLESTI CIVIS IN ÆDE.*

CAP. XV. DE THOMA WOLSEY EPISCOPO DUNELM.

Thomas Wolsey, sanctæ Ecclesiæ Ceciliæ Sacrosanctæ Romanæ Presbiter Cardinalis, Eboracensis Archiepiscopus, Apostolicæ Sedis Legatus, Angliæ Primas et Cancellarius, necnon Episcopus Winchester et Dunelmensis, in quem episcopatum consecratus fuit anno Domini MDXXIII, et fuit Dunelmensis Episcopus annis VII. Hos omnes episcopatus dignitatesque uno tempore suis manibus retinuit. Iste tertiam partem pontis de Tyne, versus austrum, reparavit. Sumptuosum apud Oxford Collegium, nuncupatum Collegium Cardinalis, alias Collegium Christi, primo fundavit; aliudque fundavit Collegium apud Ipswich, quæ ambo priusquam perficiebantur, diem claudit extremum, XXVII die Novembris apud Leicester, et in ecclesia ejusdem Abbathiæ Leicestriæ sepultus jacet.

Anna Bullen totius Episcopatus Dunelmensis proficuas habuit per spatium unius anni, ex dono Henrici Regis VIII.

Hugo Whithead, Doctor in Theologia, creatus fuit in Priorem Dunelmensem anno Domini MDXXIV, et stetit in prioratu XXIV annis. Hic in omni vita sua se Dei religioni conformem dedit. Totus namque erat deditus amori divino: magnam familiam domesticorum semper secum aluit, in domo sua generosos atque plebeios complurimos habuit, a quibus honorifice

* APPENDIX. No. CCCXXVIII. CCCXXIX.

inserviebatur. Liberalem et copiose instructam mensam habebat. Apud Bearpark domos multas vetustate consumptas reparavit. Construxit etiam novam aulam apud Pittington, vocatam *the Priors Halle*, cum aliis ædificiis in utrumque finem ejusdem aulæ annexis. In elemosynis erat abundans, in puritate vitæ laudabilis. Tandem tamen una cum episcopo Tunstallo et ejus cancellario Hyndmers, per Rinianum Mennill accusatus, ad Londinum iter suum suscipere [est] summonitus; ubi inusitatis molestiis agitatus, ex hac vita decessit, anno Domini MDXLVIII. sepultusque jacet in ecclesia Mineriorum, prope Turrim de London. Iste Hugo fuit novissimus Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem primus Decanus.

CAP. XVI. DE CUTHBERTO TUNSTALL EPISCOPO DUNELM.

Cuthbertus Tunstall translatus fuit ab Episcopatu Londoniensi ad Dunelmensem anno Domini MDXXX, XXV die Martii, virtute Bullæ directæ a Papa Clemente VII. ad Henricum VIII. et sic per Breve domini Regis electus erat anno et die prænominatis. Construxit a fundo porticum valde speciosum, et capellam ei annexam opere cæmentario, in castro Dunelmensi. Construxit etiam portas ferreas ejusdem castri cum opere lapideo ab utraque parte. Aquæ etiam canalem, scilicet *a Water Conduit*, ad lavandum, fundavit, a sinistra parte introitus ejusdem castri. Construxit quoque porticum apud Auckland; ubi etiam cubiculi, in quo prandetur, summitatem magnæ fenestræ perfecit, per Thomam Ruthall quondam episcopum prius incœptum; aliasque reparationes circa domum prædictam fecit. Castrum etiam apud Norham diversis in locis reparavit. Telonium, Anglice, *the Towle Booth*, in foro Dunelmensi opere cæmentario, cum aliis domibus officialibus in posteriori parte ei annexis; quas etiam civibus Dunelmensibus postea donaverat. Tertiam partem, versus austrum, pontis de Novo Castro, vocati *Tyne Bridge*, opere lapideo et ligneo, binis sejunctim temporibus, proprio sumptu reparavit: sed accusatus per Rinianum Mennill, in fine regni Edwardi VI, turri erat intrusus apud Londoniam, et deprivabatur Episcopali omni autoritate; ad quam, cum primum ad regalem accessit Regina Maria, in dignitatem summo cum honore iterum restaurabatur. In omni suo tempore pati noluit ne lapidem [ab] ædificiis suis antiquis in ruinam dilapsis auferri. Familiam honorificam semper secum tenuit, honorificeque attendebatur a generosis et hominibus plebeiis;

quocunque enim loco residebat, honorificam mensam, valdeque largam, semper secum habuit. In elemosynis erat abundans, in omni vitæ genere præclarus Præsul. Deprivatus fuit tempore Elizabethæ, anno Domini MDLIX, qui cum ad mandatum esset cum Archiepiscopo Cantuariensi apud Lambeth, illic piissimum et gratiosissimum vitæ suæ exitum fecit; sepultusque jacet in ecclesia de Lambeth, ubi primo consecratus fuit Episcopus.

Tempore illius, Thomas Sparke, homo pereruditus, per electionem Episcopi factus fuit ejus Suffraganeus. Episcopus fuit de Berwicke, Magister Insulæ Sacræ, Custos et Magister Hospitalis de Greatham, in quo duos conclaves pariter conjunctos construxit ex una parte claustri, quod totum ipse funditus dejiciebat. Promitorium, Anglice *a Brewhouse*, a novo reædificavit; cubiculaque sacerdotum in alia mutavit; et alia fecit perpulcra, et ad invicem conjunxit, cum multis sumptibus aliis circa domum illam expensis. Crux marmorea præclara admodum, quæ olim steterat in suprema parte vici de Gilligate, loco vocato *Maid Arbor*, data erat Gulielmo Wright de Dunelmo, mercatori, sua petitione, per dominum Armstronge, Scotum, dominum de Kepyere, ad constituendum in foro Dunelmi. Quæ cum erat direpta, in fundo reperiebantur [octo] imagines lapideæ curiose compositæ et sumptuose auratæ; duæ scilicet in quolibet angulo prædictam crucem deportantes. Nam crux erat quadrata; quam quidem crucem, in foro Dunelmensi asportatam, proprio sumptu ad summam 8*l.* erexit Suffraganeus, in loco ubi steterat *vetus Toulbooth*. Campanas e Galileæ campanili exportari fecit, quæ aliter fractæ et venditæ fuissent; et eas collocavit in magno campanili ecclesiæ Dunelmensis, ex quibus fecit *the Chyme*, ad valentiam 40*l.* Iste totos redditus in familia sua expendebat; egenis perliberalis. Obiit anno Domini MDLXXI, sepultusque jacet in choro capellæ de Gretham, in sepulchro Gulielmi de Estfield, quondam magistri de Gretham. Lapidem vero marmoreum, dum vixerat, præparari jussit; sub quo, per testamentum suum, supponi constituerat, in ecclesia Dunelmensi, coram altari de Houghell, in australi plaga ejusdem ecclesiæ. At œconomicus illius, dominus Georgius Winter, testamentum suum violavit, ejusque lucro lapidem prædictum cuidam Stephenson ecclesiæ Dunelmensis præbendario vendidit; super quem lapis prædictus positus est coram ostio chori ecclesiæ Dunelmensis.

APPENDIX.

I. PRIMA CARTA ORIGINALIS WILLIELMI EPISCOPI QUÆ IN PARTE TRIPLICATUR SED NON IN TOTO. NAM MULTA CONTINENTUR IN ISTA QUÆ NON IN ALIIS DUABUS.*

[Orig. 1. 1. Pont. B. 1. and Cart. I. f. 70.]

EGO Willielmus, sedem Episcopatus sancti Cuthberti, gracia Dei, adeptus, terram illius pene desolatam inveni; locumque, quem sacri corporis sui præsencia illustrat, necligenciori, quam ejus deceret sanctitatem, servicio despicabiliter destitutum conspexi. Nam neque sui ordinis ibi monachos neque regulares repperivi canonicos. Unde, gravi mœrore confectus, Deum et sanctum Cuthbertum sedulo, et suppliciter rogavi, ut michi ad emendandum, quæ minus conveniencia videram, consulendo succurrerent, et succurrendo perficerent. Igitur senes et prudenciores totius Episcopatus homines, qualiter in inicio apud sanctum ageretur Cuthbertum a me exquisiti, sedem illius Episcopalem in Insula Lindisfarnensi fuisse, monachosque tam vivo quam sepulto ibidem venerabiliter servisse, responderunt: quorum quoque assercioni Vitæ illius Libellus et Ecclesiastica concordat Anglorum Historia. Longo dehinc tempore transacto, crudelis barbarorum manus non hunc solum, sed et alia circumquaque loca vastantes, nobilem illius Cœnobii Cœtum ausu sacrilego neci tradiderunt. Sed non impune. Nam omnes in brevi, justa Dei vindicta terribiliter percussi, a temporalibus ad æterna cruciandi tormenta sunt prærepti. Hiis ego perceptis, pristinum ad illius sacrum corpus restaurare pertractans servicium, ne quis, quæ mei solius molimine fecissem, irritanda

* The following distich, in the prosody of the day, stands beneath this ter in the Chartulary :—

Annis millenis octogenis et j plenis
Dicas Dunelmum Karilefe venisse Willelmum.
Consecracio ejusdem iij° nonas Januar.

putaret, domini mei Regis Willielmi, et conjugis suæ Matildis Reginæ, et Lanfranci Cantuariensis Archiepiscopi, consilium petivi. Rex statim, ut ex omni parte tam utilis consilii roboraretur consensus, ad Papam Gregorium, tam de hiis eum consulturum, quam de aliis, quæ mandaverat, sibi locuturum me misit. Cui, dum de beati patris Cuthberti sanctitate quædam, licet pauca, dixissem, nostrum per omnia sibi placuit consilium: ut, videlicet, monachos, quos in duobus Episcopatus mei locis, Weremutha* et Gyrue, inveneram, in unum coram sancto illius corpore servituros congregarem; quia Episcopatus parvitas ad tria non sufficeret monachorum cœnobia. Igitur beatus Papa Gregorius, ecclesiam beati Cuthberti sub beati Petri et apostolica protectione suscipiens, Episcopalem Sedem una cum beati Cuthberti sacratissimo corpore, cum omni ipsius Episcopatus integritate, et cæterarum omnium possessionum libertate, perpetuis temporibus inviolabiliter conservari præcepit. Videlicet, in ecclesiis Hagustaldensi et Lindisfarnensi, in quibus antiquitus Episcopatus extiterat, cum omni parochia quæ est inter Teise et flumen Tweadam;† Waltham, vero, cum omnibus suis appendiciis; et Houeden, cum ceteris omnibus Episcopi maneriis et terris aliis omnibus sive redditibus sancto Cuthberto et omnibus successoribus ipsius Episcopis auctoritate apostolica concessit, et roborando munivit. In quibus omnibus sanctus Cuthbertus, et ejus Episcopus, omnes dignitates et libertates, quæ ad Regis coronam pertinent, ab omni servicio et inquietudine imperpetuum liberas, munitas, et quietas, cum omnibus eisdem pertinentibus possideret. Ex nostra cæterum peticione, et concessione, omnes Priores, una cum fratribus ceteris imposterum in ecclesia beati Cuthberti futuris, sub manu sua, auctoritate apostolica, suscepit; et Prioribus sedem Abbatis in choro sinistro concessit: quatinus, Episcopis absentibus, ipsi synoda celebrent, et cetera omnia Christianitatis officia persolvant; et omnes libertates, dignitates, potestates, et honores, quas Decani Eboracenses sub Archiepiscopis obtinuerint, ipsi sub Episcopis Dunelmensibus liberas et quietas teneant. Ecclesias autem quascunque, me in subsequentibus donante vel adquirente, seu cæteris fidelibus largientibus, adquisierint, cum ecclesia de Tynemutha, quam Waltheofus Comes cum Morkaro, consobrino suo, eis dederat, in sua manu et donacione liberas habeant; et honestis clericis deservienda committant; qui Episcopis de cura animarum tantum, in quacunque diocesi fuerint, intendant;

* Wiranmuthie in duppl.

† Et insuper cum Carleolo et omni provincia circumjacenti et Tevitedale et omni regione pertinenti. This clause is inserted here in a duplicate of this charter.

Priori autem et fratribus de beneficiis et redditibus omnibus cæteris attendentes semper existant. Præterea decrevit, atque constituit, ut Prior cum fratrum consensu et voluntate eligatur; et nisi conventu omni volente, et pro certa et racionabili causa, minime deponatur. Qui primus post Episcopum in omni loco sedeat; Episcopi dexteram habeat, et ejus collateralis existat; et primam vocem in Episcopi electione ipse et capitulum ejusdem ecclesiæ habeat; et vices omnes Archidiaconi in propriis ecclesiis Prior libere per Episcopatum Dunelmensis ecclesiæ semper exerceat. Priores vero et fratres liberam disposicionem in omnibus, tam ecclesiis quam ceteris possessionibus vel facultatibus, et fratribus officialibus interius et exterius ponendis, vel removendis, absque ullius præjudicio optineant. Hæc quoque omnia, apostolica et sua devotissime confirmando auctoritate, suas per me literas Regi et Lanfranco Archipræsuli direxit, suam ex parte Domini et sancti Petri et Pauli apostolorum benedictionem illis omnibusque hujusmodi propositum adjuvare conantibus largiens; eos vero, si qui nisu contrario talia debilitare præsument, perpetuo eorundem ex parte anathemate, nisi digna satisfactione resipiscerent, feriens. Talem namque Papæ consensum Rex, cum audisset, non mediocriter gavisus, sub testimonio Matildis Reginæ, Lanfranci Archiepiscopi, et Thomæ Eboracensis Archiepiscopi, cæterorumque Angliæ Episcoporum et Baronum suorum ad hoc peragendum licenciam dedit: immo propere ut peragerem michi præcepit. Insuper eciam leges sancti Cuthberti, quas ipse coram sancto illius corpore, sicut umquam meliores sub aliquo regum priorum fuerunt, fide sua sanccierat, denuo tunc renovando confirmavit; et omnia, quæ dominus Papa ei suis literis præcepit, sicut superius diximus, concessit; et in consilio pleno coram omnibus roborando, consencientibus prælatis Angliæ totius, constituit; et Billyngham cum omnibus suis appendiciis, quod mali homines inde abstulerant, ad nutrimentum inibi serviencium restituit. Sub hac quoque condicione Scot, Alstani filius, pro animæ suæ redempcione, consencientibus sibi filiis, omnibusque amicis, Acleiam cum suis appendiciis tribuit; quod addita quadam villa nomine Cattun, amplificavi, unam illius partem a Malthredo, data sibi villa Winleoctun, cambiendo, aliam vero ab Edmundo Alstani filio pecunia emendo. Et ego Girwiu et aquilonalem Weremutha, cum ecclesiis earum, et omnibus suis appendiciis, monachis statim in primis congregatis tradidi; nec non et Reinintun; duas Pittingdunas; Haselden; Dalton; Merintun; Sinecliff; Elvett, ut ibi xl mercatorum domos monachi ad usum proprium habeant, qui prorsus ad omni Episcopi servicio libere semper existant. Ultra ampnem Tyna duas villas,

Wiflintun et Wallesende, cum suis appendiciis; duas quoque ecclesias, Lindisfarnensem scilicet, quæ sedes primitus fuit Episcopalis, cum villa adjacente sibi nomine Fennum; et Norham, quam ipse ibi corpore quiescendo illustraverat, cum sua villa nomine Scoresworth'. Et præterea confirmo eis quicquid Walcherus Episcopus, prædecessor meus, eis dedit; scilicet ipsam villam de Girwe, Prestun, Munccatuna, Heathwrthe, Heaberne, Wivestoue, Heortedun, cum omnibus appendiciis earum; in quibus omnibus omnes libertates eis concedo quascunque meliores ego ipse in terra mea habeo. Dono insuper eis ecclesiam de Elvett, et ecclesiam de Acleia, et ecclesiam de Heselden, et ecclesiam in Daltona. Et in Euerwikscire, in dominiis meis, ecclesiam de Houeden, et ecclesiam de Welletune, et ecclesiam de Walkyntuna, et ecclesiam de Brantyngham, cum omnibus pertinenciis earum, et cum omnibus decimis de cunctis ipsis dominiis meis. Ad hoc etiam Rex idem Willielmus, in Snotynghamscire, in Normantun duorum aratrorum et dimidii terram et unum molendinum; in Bonnyntun decem boum terram, in Kinestan quatuor aratrorum terram, in Gatham duorum aratrorum terram, cum sacha et socne dedit. Et, in Lincolnscire, ego Willielmus episcopus, Rege eodem hoc laudante, in Bliburgh duorum terram aratrorum, quem Regderhere prius habuit, et in civitate Eboraci ecclesiam Sanctæ Trinitatis cum trium domorum possessionibus tribuo. Hæc cum suis appendiciis Rex idem literis sigillo suo signatas confirmavit. Hæc ego Willielmus Episcopus, pro salute tam corporis quam animæ ejusdem domini mei Regis Willielmi, et suæ conjugis Matildis Reginæ, et filiorum filiarumque suarum pariter et mei, omniumque antecessorum successorumque meorum Episcoporum, sancto Cuthberto suisque servitoribus, secundum quod suprascribitur, eternaliter tribuo et ordino; cunctos istius ordinacionis fautores perpetua Dei omnipotentis, Patris, et Filii et Spiritus Sancti, benedictione benedicendo benedicens. Omnes autem, si qui hanc prophanare, vel quicquam inde, nisi forte in melius mutare præsumpserint, ex auctoritate principis apostolorum et domini Papæ præfati Gregorii, a sanctæ consorcio ecclesiæ anathematizando sequestro; et Dei judicio perhennibus cum diabolo et angelis ejus puniendos ignibus reservo. Facta sunt hæc omnia in consilio London. coram domino Willielmo Rege, anno ab incarnacione Domini millesimo lxxxij°. Hiis testibus, Landefranco primate tocius Angliæ, Dorobernensis ecclesiæ Archipræsule, et Thoma Eboracensi Archiepiscopo, et Odone fratre Regis, Baiocensi Episcopo, et Goffrido Episcopo Constansiensi, et Willielmo Londoniensi Episcopo, et Walchelino Wintoniensi

Episcopo, et Hermanno Siraburnensi Episcopo, et Wlsteano Wirecesterensi Episcopo, et Walterio Herefordensi Episcopo, et Gisone Wellensi Episcopo, et Remigio Dorcensi vel Lincolniensi Episcopo, et Herfasto Hemeanensi Episcopo vel Norwicensi, et Stigando Selengensi Episcopo, et Osberto Exoniensi Episcopo, et Petro Licetfeldensi Episcopo et Turstino Abbate Glastoniæ, et Scolando Abbate Sancti Augustini, et Alsio Abbate Bathoniensi, et Eadmundo Abbate Persorensi, et Witali Abbate Westmonasterii, et Algelwino Abbate Eoveshamensi, et Paulo Abbate Sancti Albani, et Turoldo Abbate Burgensi, et Roberto comite Mortunensi, et Rogero Scrobbesberensi comite, et Roberto comite Norhumbrensi, et Rogero Bidod, et Ursone Vicecomite de Abetote, et Ricardo de Curceio, et Willielmo de Redveriis, et Roberto dispensatore, et Haimone dapifero, et Roberto de Monteforti, et Roberto filio Giraldi, et Turaldo de Papileon, et Morkaro, et Rogerio, et Siwardo cognomento Barn, et Wlnoto Haroldi Regis germano, et Alano de Lincolnia, et capellanis Regis Mauricio et Willielmo et Roberto.

II. CARTA WILLIELMI REGIS PRIMI IN QUA CONCEDIT UT CANONICI SECULARES AMOVEANTUR ET MONACHI INTRODUCANTUR IN ECCLESIAM SANCTI CUTHBERTI.

[Orig. et Cart. I. f. 45.]

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen. Ego Willielmus, Dei gracia Rex Anglorum, hereditario jure factus, ex præcepto domini Gregorii Papæ VII, et ex peticione et concessione domini Willielmi Dunelmensis Episcopi, consulentibus et in mea præsencia assidentibus et assencientibus Lanfranco et Thoma Archiepiscopis, concedo et constituo, ut canonici seculares de ecclesia beati Cuthberti amoveantur, et monachi in ipsam introducantur; qui ibi Deo et præsenciæ sacri corporis beati Cuthberti honorifice imperpetuum deserviant; quos de duobus episcopatus sui locis, Weremutha scilicet et Gyrue episcopus ipse accipiat, et omnes possessiones, quas modo canonici in terris vel ecclesiis habere dinoscuntur, monachis adjiciat; cum omnibus prædiis, ecclesiis, et redditibus, quos prius habuerant. Volo eciam et præcipio, ut omnes Priores Dunelmensis ecclesiæ, qui futuri sunt, omnes libertates, consuetudines, et dignitates, et honores Abbatis optineant, et sedem Abbatis in choro sinistro habeant, et omnes fratres officiales ipsi libere statuant et removeant, et jure Decani primum locum et vocem

post Episcopum, et in Episcopi sui electione cum capitulo suo teneant. Et quascumque dignitates seu honores Decani Eboracenses, sub Archiepiscopis Eboracensibus, et super Archidiaconos illius ecclesiæ, possederint, Priores Dunelmenses sub Episcopo et super Archidiaconos ipsius ecclesiæ libere et quiete imperpetuum habeant. Concedo eciam eis et confirmo quicquid Episcopus Willielmus de episcopatu suo illis dedit, videlicet quod habeant omnes terras et ecclesias in libera disposicione sua, ita ut nullus se de ipsis intromittat, nisi per consensum et licenciam eorum. Et omnes ecclesias suas in manu sua omni tempore habeant, ut de eis, quantum poterint, redditus suos semper accrescant; et insuper omnes alias dignitates et libertates, quas Episcopus Willielmus eis concessit. Et suscipio eos et omnes possessiones et res eorum in proteccione mea et custodia. Priores libera fratrum voluntate eligantur, qui cunctis diebus suis sua dignitate libere et quiete perfruantur. Hæc et omnia alia, quæ in præsenti possident vel in posterum adquirere juste poterint, sive de pecunia sancti Cuthberti emerint, ad honorem et ob amorem prædicti Sancti, in ecclesiis, terris et aquis, villis, planis et pasturis, molendinis, cum sac et soc, tol et tem et infangethef, et ut curiam suam plenariam et wrecch in terra sua libere et quiete imperpetuum habeant, concedo et confirmo. Præcipio eciam ut liberi et quieti imperpetuum cum hominibus suis penitus sint ab omnibus exitibus, exaccionibus, redditibus, theloniis, et omnibus consuetudinibus ceteris regiis quæ ad coronam meam in regno meo pertinent. Omnes præscriptas libertates et dignitates Deo et Sancto Cuthberto, pro salute animæ meæ et filiorum meorum, ex præcepto et auctoritate Papæ prædicti, inviolabiliter imperpetuum conservari præcipio. Et ut hæc confirmacio mea in eternum firma permaneat, præsentem cartam propria manu signo sanctæ crucis impressi et confirmavi. Hæc carta confirmata est apud Westmonasterium in Concilio meo, anno regni mei x° viij°., præsentibus omnibus Episcopis et Baronibus meis.

Signum Willielmi + Regis.
+ Signum Odonis Baiocensis episcopi.
+ Signum Osmundi episcopi.
+ Signum Walkelini Wintoniensis.
Signum Tur . . . . abatis Glastoniæ.
Signum + Scollandi abbatis.
+ Signum Vitalis abbatis Westmonasterii.
Signum Rodberti + comitis de Moretonia.
Signum Ricardi + de Curceio.
Signum Ursonis de Abetot.

Signum Rodberti + de Monte Forti.
Signum Mauricii + capellani.
Signum Herfasti + episcopi.
Signum Gosfridi episcopi Constanciensis +.
Signum + Siwardi barn.
Signum Alani + de Lincollia.
Signum + Turald de Papeleon.
Signum + Willielmi capellani.
Signum + Rodberti capellani.
Signum Rogeri Bigod.
Signum + Rogeri de Somb.
Signum + Rodberti dispensatoris.
Signum + Hamonis Thesbyri com' dapiferi.

III. BULLA GREGORII PAPÆ VII. UNIVERSALIBUS DE POSSESSIONIBUS ET LIBERTATIBUS CONCESSIS ECCLESIÆ DUNELMENSI.

[Cart. I. f. 1]

Gregorius Episcopus, servus servorum Dei, dilecto et venerabili fratri Guillielmo Dunelmensi episcopo, et omnibus successoribus suis, et universis sanctæ matris ecclesiæ filiis, salutem et apostolicam benediccionem. Sacrosancta Romana ecclesia, cui, largiente Domino, præsidemus, religionis vota pia semper consideracione suo in gremio eo devocius confovere, et ad virium suarum usque plenitudinem graviori solicitudine nititur promovere, quo præcipue Regum inde catholicorum justa et reverenda peticione pulsata, eorum potestate et diffusiori munificencia, si exaudiri merentur, suis in membris ea conspicit plurimum posse dilatari. Illustris itaque regis Anglorum Gwillielmi, dilecti filii nostri, ex literis nobis ab eo directis devocionem attendentes, sicut ei per apostolica scripta mandavimus, gracias agimus Deo, per quem Reges regnant, quod, sicut in regno adipiscendo Dominus eum victoriæ fecit luce refulgere, ita inimicis ecclesiæ regni omni vivacitate mentis et corporis facit obviare, et domestico sanctuarii Domini sua proteccione munire [*sic*]. Sicut enim nunciati nobis facinoris qualitas et causa exigere videntur, sacri ordinis et sanctæ ecclesiæ sævissimos violatores, qui specialem filium sanctæ Romanæ ecclesiæ predecessorem tuum Walcherum episcopum interfecerunt, dictante regni justicia non solum

digna ulcionis pœna plecti mandavit (i. Rex*), verum eciam Dunelmensis ecclesiæ clericos maleaccionales, quosdam eciam eorum tam execrabili sacrilegorum prosapia oriundos, propter vitam suam incorrigibilem, auctoritate apostolica, inde penitus eliminari, et religiosæ vitæ monachos, qui in duobus locis episcopatus tui Deo militant, in præfatam ecclesiam Dunelmensem transferendos, apostolici scripti patrocinio, illo in loco ad serviendum Deo in posterum perpetuo confirmari et communiri quam maxime nos postulat (i. Rex*). Unde tam commemorabilem regiæ majestatis, quam specialis filii nostri Lanfranci Archiepiscopi et fraternitatis tuæ justis postulacionibus inclinati, ne merito tibi dicatur quia increduli et subversores sunt tecum, et cum scorpionibus habitas, auctoritate et potestate nobis divinitus collata, eisdem clericis a Dunelmensi ecclesia irrefragabiliter recedere, et ubi fraternitas tua eis victualia in vita sua sufficienter providerit pacifice conversari indicimus, possessione qualibet ecclesiastica eos perpetuo privantes, si post tam necessariam rerum ordinacionem apostolicæ dispensacionis beneficio eis indulto qualicumque oblocucione temeraria renunciare presumpserint. Et quoniam debemus, auxiliante Deo, statuere ne rediviva, quod absit, tempestas superveniat in posterum, providere monachos qui in Weremuthensi et Gyruensi monasterio divino officio regulariter mancipantur, in monasterium Dunelmense, Deo et beato Cuthberto reverendo confessori, in præsencia incorrupti sancti corporis, juxta Lindisfarnensis monasterii pristinam consuetudinem, ordinem monasticum servaturos imperpetuum servituros congrua deliberacione convocari, et virorum aut autenticorum testimonio stabiliri et corroborari, atque eis quæque necessaria assignari, Deo auctore, sanccimus; prædictis tamen monasteriis, quæ sui juris esse constat, monachorum frequencia et servicio nunquam vacantibus. Præterea decernimus et statuimus, et scripti hujus auctoritate omnimodo firmamus, quatinus monachi Dunelmenses de sua semper congregacione liberam eleccionem Prioris habeant. Et quicumque, communi fratrum consilio, et eorum propria voluntate, electus Prior esse merebitur, tam ipsum quam monachos et omnes eorum possessiones sub beati Petri et apostolicæ sedis proteccione et patrocinio suscipientes. Item, secundum Lindisfarnensis Abbatis antiquam dignitatem, prædicto Priori dexteram Episcopi, et primum locum et honorem post episcopum, et in ecclesia Dunelmensi sedem Abbatis iu choro, et omnia officia et jura Abbatis super monachos et eorum possessiones, nomine Prioris,

* Interlined in the transcript.

indulgemus; et super ecclesias et clericos ecclesiis deservientes, quas in Episcopatu Dunelmensi, cujuscunque largicione canonice adipisci valebit, Archidiaconatus officium ejus discrecioni delegamus; quatinus omnia ad idem Monasterium pertinentia ejus regimini et disposicioni, adhibito dumtaxat Capituli sui consilio, subjecta, in commune commodum extendantur. Sed et sanctissimi patris nostri beati Gregorii Papæ sanctionibus subscriptis, ad pacem eorum voti tui studio religiosius impetratis inhærentes, quæcunque Episcoporum præjudicia et gravamina monasteriorum et monachorum quieti obfutura irrita fieri decrevit, Priorem et monachos Dunelmenses ab universis, Domino cooperante, absolvimus, quatinus nullis ecclesiasticis condicionibus vel angariis, vel quibuslibet obsequiis secularibus, ullo modo subjaceant, sed remotis cunctis graviminibus, divinum opus cum summa tranquillitate perficiant. Interdicimus igitur in nomine Domini Jesu Christi, et ex auctoritate beati Petri apostolorum principis prohibemus, ut nullus Episcoporum aut secularium ultra præsumat de redditibus, rebus, vel cartis, prædicti Monasterii, vel de ecclesiis, Cellis, vel villis, quæ ad monachos ejusdem monasterii pertinent, quocunque modo, seu qualibet occasione, auferre, minuere, vel dolos vel inmissiones aliquas facere, neque contra hanc institucionis nostræ paginam aliquis Episcopus præsumat ipsum Priorem canonice electum aut monachos sive clericos eorum excommunicare, vel quolibet modo inquietare. Sed si aliquid controversiæ inter Episcopum Dunelmensem et Priorem atque monachos quandoque emerserit, citatis duobus vel tribus Prioribus Regni ejusdem dignitatis, qui testes et cognitores sint actionis, si fieri potest, congruo ordine terminetur; remota prorsus omni appellatione, quæ contra præscriptas libertates agere videatur, nisi forte, quod absit, sæpe nominatus Prior a toto Conventu suo accusatus de gravioribus et evidentibus culpis, quas sacri canones puniri monstraverint, et coram supradictis testibus convictus, eorum judicio aut canonicæ severitati subjacere cogatur, aut ipsa actio in apostolicæ sedis præsencia terminanda differatur. De cætero salva Dunelmensis Episcopi canonica reverencia. Dignitates vero, honores, sive libertates possessiones, eciam et omnia bona, quæ in ecclesiis, terris, et rebus aliis, vel Episcoporum concessione, vel Regum ac Principum liberalitate, sive aliorum fidelium largicione aut adquisicione legitima possident, sive in futurum, largiente Deo, juste adipisci poterint, Priori et monachis, suisque successoribus, auctore Domino, confirmamus; quatinus omnia integra et illibata conserventur, eorum, pro quorum sustentacione et gubernacione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Siqua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona, hanc nostræ consti-

tutionis paginam sciens, contra eam temere venire temptaverit, secundo terciove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ulcioni subjaceat. Cunctis autem Priori et monachis ejusdem loci, justa servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatinus et hic fructum bonæ accionis percipiant, et apud districtum judicem præmia eternæ pacis inveniant. Amen, Amen, Amen. Data Beneventi, per manum Johannis Cartan' Sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis et cancellarii, VIII idus Januarii, indictione VI, incarnacionis dominicæ Anno Millesimo LXXX°III°., pontificatus autem domini Gregorii papæ VII anno decimo.

IV. CARTA LANFRANCI ARCHIEPISCOPI CANTUARIÆ.

[Cart. I. f. 197.]

Lanfrancus Dei gracia Dorobornensis episcopus, Omnibus Angliæ Episcopis, tam præsentibus quam futuris, salutem. Noveritis nos hoc scriptum ex domini Papæ Gregorii VII. et ex præcepto domini nostri Regis Anglorum Gwillielmi, petente Gwillielmo fratre nostro Dunelmensi co-episcopo, in Consilio Lundoniensi conscripsisse. Præsenti igitur carta subscribimus, testificamur, et, auctoritate nobis a Deo collata, perpetuis temporibus confirmantes roboramus; Quatinus Episcopalis sedes una cum beati Cuthberti corpore, cum omni integritate suæ Diocesis inviolabiliter permaneat, et cum omni parrochia quæ est inter Tese et Twede, cum ecclesia Hagustaldensi, et Lindisfarnensi ubi antiquitus Episcopales sedes fuerant, et Carleolo et Tevietedale, et omnibus provinciis adjacentibus, inviolabiliter, eternis temporibus perseveret. Dominus enim Papa, præfatus, Gregorius, nobis, et fratri nostro Thomæ Eboracensi Archiepiscopo, et Regi Gwillielmo, in vi obedientiæ hæc nobis injunxit, quatinus ejus susceptis litterarum decretis, quæ, deferente Gwillielmo Dunolmensi Episcopo venerabili, nobis direxerat, nos eadem quæ sua et beati Petri auctoritate statuerat, nostris scriptorum munimentis confirmaremus, et omnibus per Angliam futuris Episcopis rata fuisse, statuta, et sanxita a sede Apostolica testificaremur. Quare scire vos volumus quia omnia, quæ supra meminimus, tam a domino Papa quam a nobis inviolata et inconcussa eternis perseverare temporibus, una cum Rege præfato

Gwillielmo et Thoma Eboracensi, in consilio apud Lundonias definivimus, et sub anathematis interdictione prohibemus. Volumus itaque, concedimus, atque decrevimus, quatinus, remotis canonicis de beati Cuthberti ecclesia, monachi ibidem Deo servituri introducantur, et ordo monasticus ibidem canonice observetur. Testificamur eciam quia dominus Papa omnes fratres, ibi Deo congregandos, sub beati Petri et sua protectione suscepit. Prioribus vero ipsius ecclesiæ sedem Abbatis in choro sinistro concessit, et liberam eis in omnibus disposicionem, concedente Rege et Gwillielmo episcopo, contulit, quatinus primam vocem cum capitulo in Episcopi electione habeant et primi dexteræ Episcopi ipsius ecclesiæ collaterales existant. Ecclesias vero suas, in quacunque diocesi fuerint, libere pro voluntate sua disponant, vel in manu sua teneant, seu honestis personis de eis tenendas, absque omni Episcoporum fatigacione vel inquietacione, distribuant, et quicquid honoris vel potestatis Decani Eboracenses sub Archiepiscopo possident Apostolica et nostra auctoritate conservent. Prior vero communi consilio fratrum eligatur, et, nisi racionabili causa exigente, et conventu ipsum meritis suis exigentibus refutante, minime deponetur; et tam interius quam exterius omnis causa cum ipsius et fratrum consilio libere disponatur, et nullum omnino auxilium de ecclesiis eorum vel terris ab aliquo Episcoporum exigatur. Quæ omnia carta Willielmi Episcopi et Thomæ Archiepiscopi plenius et perfeccius contestantur. Hæc igitur omnia plene concedimus, et sub anathemate inconcussa permanere præcipimus. Valete. Testibus Gundulfo Rofensi Episcopo, et Remigio Lincolniensi Episcopo, Paulo Abbate sancti Albani et Thuroldo Abbate de Burh, et multis aliis personis. In Consilio Lundoniarum.

V. CARTA THOMÆ ARCHIEPISCOPI EBORACENSIS DE OMNIBUS LIBERTATIBUS PRIORI ET CONVENTUI DUNELMENSI CONCESSIS.

[Orig. et Cart. III. f. 1.]

Thomas, Dei gracia Eboracensis Archiepiscopus, omnibus Archiepiscopis, Episcopis, et Abbatibus, per Angliam tam constitutis quam in posterum successuris, et omnibus sibi in Eboraco Archiepiscopis successuris in perpetuum, salutem. Cum nostrum sit officium omnibus præstare pietatis obsequium, hiis tamen maxime Sanctorum Dei debemus obsequium nostræ devocionis impendere, a quibus constat nos peculiare muneris beneficium percepisse. Nos quidem, Dei flagello castigati, et

febrium languoribus per biennium modo incredibili exusti, cum omnes medici solius mortis exitum nobis prominere promitterent, nil unquam fuit in quo continuæ noxam egritudinis temperarent. Per visum, ergo, commonitus, ad tumbam sancti Cuthberti gemens et fremens pernoctavi; qui morbo simul et mole fatigatus, dum sompnum surripui, in visu michi beatus Cuthbertus astitit, qui manu sua singula mea membra explorando, de infirmitate mea percurrens, mox evigilantem ab omni infirmitate sanum reddidit; et me sibi in omnibus devotum fore, et quæcumque in mea diocesi ipse vel sui possessuri essent, ab omni fatigacione secura et libera esse præcepit. Quibus beati Confessoris adjutus beneficiis, eo ei et suis devocior extiti quo majora persolvere debui. Willielmus interim Dunelmensis Episcopus de sede Apostolica literas Gregorii Papæ vii ad Willielmi concilium apud Westmonasterium deferens, canonicos de Ecclesia sua amovere et monachos substituere omnium consensu impetravit. Quibus plurimum gavisus, ex præcepto præfati Papæ, et ex imperio domini Regis Willielmi et beati Cuthberti amore debito, subscriptas libertates sancto Cuthberto, et ejus Episcopo, et omnibus Monachis ei servituris, consensu et permissione Capituli Eboracensis et totius Synodi confirmacione, dedi, concessi et præsenti carta confirmavi, et post, manu propria super altare sancto Cuthberto optuli. Sciant, igitur, tam præsentes omnes quam futuri, quod ego Thomas, Eboracensis Archiepiscopus, ex præcepto Papæ Gregorii vii, et confirmacione domini Regis Willielmi, sub testimonio Universalis Anglorum Concilii et consensu Eboracensis Capituli, do et concedo Deo et sancto Cuthberto et omnibus ejus Episcopis successuris, et omnibus Monachis in posterum ibidem futuris, ut omnes ecclesias, quascumque in præsenti in diocesiana parochia mea possident, vel in posterum canonice adquirere poterint, concessione Regum, largicione fidelium, vel edificaverint in proprio fundo terrarum, liberas et quietas omnino in perpetuum a me et successoribus meis, ab omnibus quæ ad me vel ad successores meos pertinent. Quare volo et præcipio ut omnes ecclesias suas in manu sua teneant, et quiete eas possideant, et vicarios suos in eis libere ponant; qui mihi et successoribus meis de cura tantum intendant animarum; ipsis vero de omnibus ceteris beneficiis elemosinarum. Concedo, insuper, confirmo, et præcipio, ut tam ipsi quam ipsorum vicarii liberi et quieti in perpetuum sint ab omni redditu synodali, et ab omnibus auxiliis, gravaminibus, vel redditibus, exaccionibus vel hospiciis, tam a me quam a Decanis, Archidiaconis, vel omnium nostrorum vicariis et ministris. Sub anathemate eciam prohibeo ne aliquis ulterius ipsos, vel eorum clericos, aliqua sub occasione fatiget,

vel ad synoda vel ad capitula ire, nisi velint sponte, compellant. Set si quis erga eos vel suos aliquam querelam habuit ad curiam sancti Cuthberti Dunelmum veniat; ut ibi qualem debuerit rectitudinem percipiat. Omnes enim libertates et dignitates, quas ego et mei sequaces in ecclesiis propriis vel terris nostris possiderimus, ipsis et sancto Cuthberto in omnibus ecclesiis et terris suis libere in perpetuum concedimus, et absque omni tergiversacione sive calumpnia a me meisque successoribus liberas et quietas confirmamus. Testificamur auctoritati et donacioni patris Gregorii Papæ vii., et confirmacioni Regis Willielmi, de libertatibus quas præfatæ ecclesiæ sancti Cuthberti in pleno Concilio apud Westmonasterium concesserunt, et quas Prioribus et Monachis ipsius ecclesiæ contulerunt. Nam post privilegium Guillielmi fratris nostri Dunelmensis Episcopi, tam ego, quam Lanfrancus Cantuariensis Archiepiscopus, literis nostris subscripsimus et sigillis propriis concessimus et confirmavimus; videlicet ut Sedes Episcopalis una cum beati Confessoris copore cum omni integritate ipsius Episcopatus inviolabiliter permaneat; cujus Diocesis ita protenditur et definitur. Tota terra quæ est inter Tese et Tyne, Northum'land, Thevietedale, Tindale, Carleolum, Weredale, cum Ecclesia de Extildesham et omni parochia pertinenti, et Ecclesia Lindisfarnensi, ubi antiquitus Episcopatus extiterant. In omni eciam terra sancti Cuthberti, quam Episcopi vel Monachi juste adquirere poterint, vel in præsenti possident, rectitudines omnes, consuetudines et libertates, quæ ad Regis coronam pertinent, tam Papa præfatus quam Rex Willielmus eis concesserunt, liberas et quietas omnino et ubique in Regno Anglorum, ab omni servicio perpetuis temporibus confirmaverunt. Gwillielmus vero Dunelmensis Episcopus in eodem Concilio, auctoritate prædicti Papæ, et Regis confirmacione, de terris Episcopatus sui Monachis tribuit et futuris Prioribus in Ecclesia ipsa sedile Abbatis in sinistro choro concessit et omnes vices et dignitates Abbatis eis contulit. Quicquid eciam Decanus Eboracensis sub Archiepiscopo obtinnuerit Prior Dunelmensis sub Episcopo libere possidebit. Et Synoda et Capitula absente Episcopo tenebit; et collateralis Episcopi dexteræ in omnibus erit, et ipsius Ecclesiæ Archidiaconis præerit et præsidebit, et primum locum et vocem in Episcopi eleccione et ceteris omnibus libere et quiete possidebit. Prior vero communi Fratrum concilio eligatur, et nisi racionabili causa exigente, et Conventu ipsum meritis suis exigentibus refutante, minime deponetur; et tam interius quam exterius omnis causa cum ipsius et fratrum consilio libere disponatur. Et nullum omnino auxilium de ecclesiis eorum vel terris ab aliquo Episcoporum exigatur. Hæc omnia præsenti carta con-

firmamus et testificando roboramus et perpetuis temporibus inviolabiliter fore rata præcipimus. Si quis igitur in posterum hanc nostræ auctoritatis cartam in aliquo diminuere vel temerare præsumpserit, auctoritate beati Petri Apostoli, et præfati Gregoriæ Papæ, et mea Thomæ Archiepiscopi, nisi digne correxerit, a Dei regno separetur et perpetuo anathemate condempnetur. Amen. Teste Aldredo decano, Durando archidiacono, Willielmo filio Durandi, Willielmo de Dunintune, Radulfo tresorario, Fulco, Serlone, Tusti, magistro Siuro, magistro scolarum Laurentio, Hugone de Soteneun, Lamberto Flandrensi, Gileberto cantore, Ketel filio Godman et Giroldo canonico.

VI. CARTA WILLIELMI PRIMI.

[Ex orig. 1. 1. Pontificalium.]

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen. Quia rerum status successu temporis sæpius imutatur, et virorum illustrium devota istitucio [*ita*] diuturnitatis senio frequentius aboletur, omnem perturbacionis materiem amputare conamur; et dilectos filios nostros Dunelmenses contra omnem impugnationis occasionem hujus cartæ nostræ munimine posteris imperpetuum temporibus præmunire decrevimus. Dilectorum enim filiorum nostrorum Dunelmensium monachorum, quos in ecclesia beati Cuthberti substituimus, quos et viscera nostra in Christo esse censemus, libertati, quieti, et paci, præ omnibus, consulere et providere disposuimus. Quare notum sit, tam præsentibus omnibus, quam futuris, quod ego, Willielmus Dei gracia Dunelmensis episcopus, præcepto et consilio domini Gregorii Papæ septimi, in præsentia domini mei Regis Willielmi, assidentibus et assentientibus Lanfranco et Thoma Archiepiscopis, concedo, et, auctoritate prædicti Papæ et mea, constituo, ut omnes futuri Priores Dunelmensis ecclesiæ omnes libertates, dignitates, honores Abbatis, habeant, et sedem Abbatis in choro sinistro obtineant; et omnes fratres officiales ipsi libere statuant et removeant, et jure Decani primum locum et vocem post Episcopum; et in Episcopi sui electionem cum capitulo suo teneant, et quascunque dignitates seu honores Decani Eboracenses sub Archiepiscopis Eboraci vel super archidiaconos illius ecclesiæ optinuerint, Priores Dunelmenses sub Episcopo suo et super Archidiaconos ecclesiæ beati Cuthberti libere et quiete imperpetuum possideant. Omnes vero terras suas et ecclesias in sua manu et libera disposicione habeant, vel teneant; ut semper de eis, quantum poterint, redditus suos accrescant; ita ut nullus

se de ipsis aliquid intromittat, nisi per consensum ipsorum et monachorum licentiam. Decedente Priore, liberam electionem fratribus promitto ; qui Priores omni tempore vitæ suæ existant, et libera officia sua adimpleant. Testificor eciam quod dominus Rex ab omnibus consuetudinibus eos cum hominibus suis penitus absolvit, quæcunque ad coronam Regis* in perpetuum attinuerint. Et domini Lanfrancus et Thomas Archiepiscopi et ego similiter, omnes ecclesias, quascunque in diocesi nostra adquisierint, eis liberas et quietas concedimus ; ut vicarios suos semper in eis statuant, qui de beneficiis earum illis semper respondeant, nobis vero et successoribus nostris de cura animarum intendant. Omnes præscriptas libertates, dignitates, seu honores, Deo et sancto Cuthberto et Prioribus suis, præcepto et auctoritate domini Papæ Gregorii, imperpetuum concedo, et inviolabiliter observari præcipio. Si quis vero hanc nostræ donationis cartam, nisi in melius eam converterit, minue.e vel infringere præsumpserit, præfati Papæ et domini Lanfranci et Thomæ Archiepiscoporum et mea auctoritate a Domini Jesu Christi consortio separetur, et perpetuo anathemate condempnetur. Amen. Et, ut hæc confirmatio mea in eternum firma permaneat, presentem cartam propria manu signo sanctæ crucis impressi et confirmavi. Hæc carta confirmata est apud Westmonasterium, IIII° anno episcopatus mei, in consilio domini mei W. Regis, præsentibus omnibus episcopis Angliæ et baronibus et quibusdam subscribentibus. Va le te.

Signum + Willielmi Dunelmelsis [*ita*] Episcopi.
Signum + Lanfranci Archiepiscopi.
+ Signum Thomæ Archiepiscopi.†
Signum Odonis + Baiocensis Episcopi.
Signum Gosfridi + Costanciencis Episcopi.
Signum Wlstani + Episcopi.
Signum Bisonis + Episcopi.
Signum Remigii + Episcopi.
Signum + Pauli Abbatis.
Signum + Walkelini Episcopi.
Signum + Osmundi Bat. Episcopi.
Signum Ægelwini ——.
Signum Aedmundi Abbatis +.
Signum Turstini + Abbatis Glastonienis.
Signum Scolandi Abbatis +.
Signum Turoldi + Abbatis.

* This word is interlined.
† The name of the Archbishop of York follows that of the Archbishop of Canterbury in the same line.

Signum Willielmi + Cancellarii.
Signum Rodberti + Comitis Norhumbriæ.
Signum + Rogeri Bigod.
Signum Rodberti + de Monte Forti.
Signum Willielmi Peverel +.
Signum Mauricii + Capellani.
+ Signum Willielmi Kapellani.
Signum Ursan' de Abetou.

VII. CARTA REGIS WILLIELMI QUI CONFIRMAT LIBERTATES NOBIS CONCESSAS CAUSA ARCHIDIACONATUS.

[Cart. I. f. 46 b.]

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, Amen. Ego Gwillielmus, Dei gracia Rex Anglorum, hereditario jure factus, præsentibus Archiepiscopis et omnibus Episcopis et Justiciariis meis, ex præcepto domini Papæ Gregorii VII, et peticione Gwillielmi Dunelmensis Episcopi, Aldunum Priorem, et omnes successores ejus, et omnes monachos in ecclesia Sancti Cuthberti in posterum servituros, cum omnibus, quæcunque idem Gwillielmus, seu successores ejus, vel quilibet alii fideles eis a modo dederint, in mea dominica manu, proteccione, et custodia, et heredum meorum, in perpetuum suscepi. Insuper concessi eis inperpetuum, et præsenti carta confirmavi, omnes dignitates, honores, et libertates, quascunque idem Gwillielmus in concilio meo illis concessit; videlicet ut de sua semper congregacione liberam Prioris electionem habeant; et qui eorum electione Prior fuerit, ipsum, et eos, et omnes ecclesias, terras, et possessiones eorum, in mea defensione suscepi; et, secundum antiquam Lindisfarnensis Ecclesiæ dignitatem, Priori dexteram Episcopi sui, et primum locum et honorem in omnibus post Episcopum, et in ecclesia Dunelmensi sedem Abbatis in choro sinistro, et omnia officia et jura Abbatis super monachos et illorum possessiones, nomine Prioris, concessi; ac super ecclesias eorum, et clericos ecclesiis deservientes, quas per Episcopatum Dunelmensem cujuscunque largicione adipisci potuerint, Archidiaconatus officium eis confirmavi; quatinus liberam disposicionem omnium rerum suarum sine alicujus exaccione vel gravamine in eternum possideant. Præterea do et concedo Priori et monachis Sancti Cuthberti, ubicunque aliqua tenementa in regno meo habuerint, ut habeant curiam suam, cum omnibus rebus, quæ ad curiam pertinent, cum sacha et sochna et tol et team et infangenthef et wrech, et liberi sint ubique de foresta-

gio, pasnagio, tolneio, passagio, hundr' tridenes, et wapentacoes, et omnibus cæteris consuetudinibus, quæ ad me pertinent. Prohibeoque ne omnino placitent, aut alicui respondeant, de re aut tenura de qua vestiti vel saisiti fuerint, super forisfacto meo. Hæc carta confirmata est anno x°viii° regni mei, quam et ego ipse Rex Angliæ Gwillielmus propria manu mea signo sacrosanctæ crucis impressi et confirmavi, coram Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Justiciariis, Comitibus, et omnibus Baronibus meis, in Concilio meo apnd Westmonasterium; sicut præfatus Papa Gregorius vii per Episcopum Dunelmensem Gwillielmum mihi in remissionem peccatorum meorum injunxit.

Signum + Gwillielmi Regis.
Signum + Lanfranci archiepiscopi.
Signum + Thomæ archiepiscopi.
Signum + Gwillielmi Dunelmensis Episcopi.
Signum + Odonis episcopi.
Signum + Hereberti episcopi.
Signum + Ælsi abbatis.
Signum + Scolandi abbatis.
Signum + Turketin abbatis.
Signum Turoldi + abbatis.
Signum + Gisebriet de Gant.
Signum Hugonis + comitis.
Signum + Ursonis.
Signum + Willielmi capellani.

VIII. CARTA W. REGIS PRIMI DE CONFIRMACIONE LIBERTATUM QUAS W. EPISCOPUS DEDIT MONACHIS ET DE CONFIRMACIONE ARCHIDIACONATUS.

[Cart. I. f. 45 b.]

Willielmus Dei gracia Rex Anglorum, omnibus episcopis, baronibus, et ministris et hominibus suis per Angliam, Francis et Anglis, salutem. Notum sit vobis me concessisse Priori et Monachis sancti Cuthberti omnes libertates et consuetudines, quas Reges antiqui Anglorum ministris et servientibus ipsius Sancti concesserunt, requirente et concedente hoc idem W. Dunelmensi Episcopo. Et volo et præcipio ut omnes terras et ecclesias, quas habent per regnum meum, habeant in libera disposicione sua; ita ut nullus se de ipsis intromittat, nisi per consensum et licenciam eorum. Sed et archidiaconatum Prior

Turgoto et successoribus ejus sicut nunc habet, concedo, secundum concessionem W. eorundem episcopi. Omnes etiam dignitates et libertates, quas in Episcopatu Dunelmensi eis concessit idem Episcopus, eis concedo; et prohibeo ne aliquis ministrorum meorum de hiis aliquam molestiam faciat monachis sancti Cuthberti sed omnes libertates, dignitates, et consuetudines suas, habeant; et omnia sua sub manu et protectione mea bene et libere et in pace disponant, tam in terris et ecclesiis, quam in planis et pascuis, silvis et aquis, et in navium fracturis, et infangethef, et infra burgum et extra, et in mercacione, et in nundivis, et in theloneis, eis libertatem et quietanciam eis concedo et per cartam eis confirmo. Testes sunt Thomas Archiepiscopus Eboracensis, Rem. Episcopus Lincoln. Maur. Lundon., Gun. Rofcens., Johannes Episcopus, et Willielmus et Henricus Com. filiis Regis, et Rodb. Com. de Mellent, et Alano Comite Britanniæ, Roberto filio Ham., et Odone Baiocensi Episcopo, et Ursel de Habetoit. Apud Westmonasterium.

IX. CARTA WALTHEOFI COMITIS NORTHUMBRIÆ DE ECCLESIA DE TYNMOTH.

[I. I. Pontif. et Cart. I. f. 83.]

+ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen. Ego Waltheofus comes Northymbriæ, in præsencia domini Walcheri episcopi et tocius sanctæ synodi Episcopatus Dunelmensis, multociens prædicti Episcopi exortacione commonitus, et zelo fidei christianæ succensus, do, concedo et præsenti scripto confirmo, Alduino Priori, et fratribus cum eo apud Gyrue in Dei servicio conaggregandis, tam in præsenti quam in posterum regularem vitam ibidem professuris, et sub Dei et beati Cuthberti patrocinio undecunque terrarum ad ipsos accersendis, in puram et perpetuam elemosinam, ecclesiam Sanctæ Mariæ in Tinemuthe, una cum corpore Sancti Oswini Regis et martiris, qui in eadem ecclesia requiescit, cum omnibus locis et terris et ceteris quibuscunque recte ad eam pertinentibus, liberam et quietam in perpetuum. Et, cum præscripta elemosina, offero puerum istum, Morkarum nomine, sub monachica disciplina in Dei servicio instituendum. Et quia locus ille adhuc nimis videtur religiosis horridus et incultus, et dominus episcopus Walcherus et nos, et ceteri quique probi hujus episcopatus viri, competenciorem quietis sedem circa sanctum beati Cuthberti corpus, Deo annuente, eis præparare proposuimus, præscriptam ecclesiam, cum omnibus, quæ modo Deo et Sanctæ Mariæ et Sancto

Oswino data sunt, vel in posterum donanda sunt, Deo et sancto Cuthberto glorioso confessori, cui fratres prædicti deservituri sunt, dono et concedo, et scripto præsenti, signo sanctæ cru ✠ cis, in nomine sanctæ Trinitatis confirmo. Si quis vero in posterum Deo et sancto Cuthberto vel prædictis fratribus, nunc in Gyrue conversantibus, sed postea in ecclesiam prædicti Confessoris, sicut constituimus, transferendis, eam, vel aliqua ipsius pertinencia, auferre, subtrahere, seu aliquo modo diminuere, præsumpserit, domini Walcheri episcopi, et tocius synodi hujus Dunelmensis ecclesiæ, et mea, atque omnium Christianorum + auctoritate, perpetuo anathemate condempnetur, et cum diabolo et angelis ejus eternis ignibus in eternum crucietur. Amen. Amen. Amen. Hanc donacionem ego Walcherus Dunelmensis epis + copus signo sanctæ crucis confirmo. Signum Waltheo + fi comitis Northymbriæ. Signum + Aldredi comitis. Signum + Vthredi fratris Morekari. Signum Liulfi + patris Morekari. Signum + Leobwini Decani Dunelmensis. Signum Gile + berti nepotis Episcopi. Signum Hemmingi + preost. Signum + Vlkilli preost. Signum + Meruini preost. Signum E + lstan preost. Signum Ernan Bis + copes sune. Signum Swartebrant + preost. Signum Gamel preost +. Signum + Uthredi preost. Signum Alwini mili + tis. Signum Wlstani + militis. Signum Walteri +. Signum + Godredi. Signum Ælfridi +. Signum Godmanni preost. Signum Kinewlfi + militis.

X. CONFIRMACIO W. EPISCOPI PRIMI DE ECCLESIA DE TYNEMUTH FACTA MONACHIS DE JAROW ET WEREMOTH IN DUNELMUM TRANSLATIS.

[I. I. Pontif. et Cart. I. f. 82 b.]

+ In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen. Ego Willielmus, Dei gracia Dunelmensis Episcopus, in præsenti sacra synodo concedo, et præsentis scripti munimine episcopali auctoritate confirmo Alduno Priori, ac successoribus ejus, et omnibus monachis in hac Dunelmensi ecclesia sancto Cuthberto posteris temporibus servituris, in perpetuam elemosynam, ecclesiam de Tinemuthe cum omnibus pertinentiis ipsius, tam in terris quam in aquis, vel rebus quibuslibet cæteris, quam Waltheofus Comes Northumbriæ eisdem monachis, quondam in Gyruu conversantibus, cum Morekaro puero consobrino suo prius eis dederat. Cujus donacionem Walcherus episcopus prædecessor noster, petente et residente eodem Comite in synodo secus eum, sicut sancta synodus ista testatur et novit, sua eis auctoritate

canonica concesserat atque confirmaverat. Hanc eciam donacionem eisdem monachis, domini Papæ auctoritate in Dunelmum translatis, Comes Albrius Waltheofi successor iterum in præsencia mea concessit et renovavit, coram testibus multis. Quisquis igitur a modo prædictam ecclesiam, sive aliquid de pertinenciis ipsius, monachis Sancto Cuthberto servituris abstulerit, mea Episcopali auctoritate, et tocius synodi istius perpetuo anathemate, condempnetur, et cum diabolo et angelis ejus perpetuis ignibus puniendus reservetur. Amen. Amen. Et ut hæc confirmacio mea firma et rata sit in perpetuum præsens scriptum manu propria signo sanctæ crucis ✠ imprimo et confirmo. Signum Willielmi ✠ Episcopi. Signum Eilavi + preost de Extildesham. Signum Alwoldi + preost de Tinemutha. Signum Ulchil preost + de Seggeffeld. Signum Eilavi de Bethlingtun +. Signum Meruini preost + de Cestre. Signum Uthred + preost de Alcleat. Signum Aldredi preost + de Aclea. Signum Gille + clerici de Eggascliff. Signum Hemming + preost de Brentespethe. Factum est hoc confirmacionis scriptum anno ab incarnacione Domini millesimo LXXX quinto, quinto kal. maii, feria secunda.

XI. CARTA WILLIELMI PRIMI DE BILLINGHAM.

[Ex Orig. 1. 1. Regalium G. 1.]

W. Rex Angl' G. Bainardo salutem. Scias me concessisse Deo et Sancto Cuthberto et monachis suis Bellingaham, cum omnibus suis appendiciis, ita bene et quiete, cum omnibus consuetudinibus, sicut melius et quietius alias suas terras inter Teisam et Tinam habent. Et inde ne ullo modo te amodo intromittas de rebus monachorum; quia volo ut cum honore teneant. Teste R. cancellario.

Seal wanting.

XII. CARTA WILLIELMI IN QUA CONCEDIT NOBIS REGIUM MANERIUM SUUM VIDELICET VILLAM DE HEMMYNGBURGH CUM OMNIBUS CONSUETUDINIBUS ET LIBERTATIBUS REGIIS QUAS IPSE HABUIT IN EA.

[Cart. III. f. 69.]

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen. Ego Willielmus rex Anglorum, hereditario jure factus, do et concedo, et præsenti carta confirmo, Deo et sancto Cuthberto et Priori et monachis ibidem Deo servituris, in perpetuam et puram elemosinam, hoc regium manerium meum, videlicet villam de Hemmyngburgh, cum omni terra de Brachenholm, et cum omnibus terris adjacentibus, cum ecclesia villæ prædictæ et cunctis rebus eidem pertinentibus; in bosco et plano, moris ac prato, in silvis et paludibus, aquis, molendinis, aut stagnis, cum mere et mere, et sac et socne et tol et team et infangenthef, et omnibus rectis divisis ejus; ita bene et quiete et libere cum rectitudinibus et omnibus consuetudinibus sicut unquam Sanctus Cuthbertus alias terras suas melius et quietius habuit, cum omnibus consuetudinibus regiis et libertatibus, quas ego habui in ipso, dum illud post victoriam Angliæ in manu propria tenui; per easdem divisas quibus ego ipse, seu ante me comites Tostius vel Siwardus, ipsum manerium tenuimus. Et si quis in posterum hanc donacionem meam irritare præsumpserit, a Domini consorcio separetur, et condempnacione extremi judicii cum diabolo et angelis suis in perpetuum feriatur, Amen. Et ut hæc donacio mea firma sit in perpetuum manu mea præsentem cartam signo sanctæ crucis + impressi et confirmavi. Signum Willielmi + Regis Angliæ. Signum + Thomæ Eboracensis Archiepiscopi. Signum Willielmi ✠ Dunelmensis Episcopi. Signum Johannis + Bathoniensis Episcopi. Signum Osmundi + Salesberiensis Episcopi. Signum Baldwini Abbatis Sancti Eadmundi +. Signum Hugonis + Comitis de Cestre. Signum Earnoldi de Perceio +. Signum Roberti Dispensatoris +. + Signum Morealis Vicecomitis. Signum Gwidonis Abbatis +. Signum Rogeri Comitis Scrobesburiensis. Signum Willelmi × filii Regis. Signum Roberti Comitis Northymbrorum. Signum Ricardi de × Curceio. Signum Rodberti × de Redveriis. Signum Rodberti Bloet. Signum Philippi × filii Comitis de Cestre. Signum Philippi + filii Rogeri Comitis. Signum Alani de + Liconia [*ita*]. Signum Rodberti capellani +. Signum Ranulphi + clerici Regis. Signum Mauricii + capellani. Signum Ricardi de Bundvilla. Signum Rodberti de Hulmets.

XIII. CARTA WILLIELMI DUNELMENSIS EPISCOPI DE ECCLESIIS DE ALVERTON SIGGESTUNE ET BRUNTON.

[Ex Orig. 1. 1. Ebor. I.]

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen. Ego Willielmus Dei gratia Dunelmensis episcopus, concedente et præcipiente domino meo Willielmo Rege, do, concedo, et præsenti carta confirmo, Deo et sancto Cuthberto, et Priori et dilectissimis filiis monachis, quos, Deo auctore, in ecclesia Dunelmense introduxi, tam præsentibus quam futuris, præsente domino Thoma Archiepiscopo Eboracense, et pluribus aliis tam Episcopis quam Abbatibus, et personis aliis clericorum atque laicorum, has ecclesias in Alvertone scire, in villis istis; scilicet ecclesiam de Alvertona eadem, cum omnibus pertinentiis suis, et ecclesiam de Siggestune, et ecclesiam de Bruntune, cum omnibus tenuris eorum et pertinentiis, liberas et quietas in perpetuum, tam a me, quam ab omnibus successoribus meis, cum omnibus decimis de ipsis dominiis meis, in præsencia domini mei Regis Willielmi, qui Alvertonscire Sancto Cuthberto et omnibus Episcopis ipsius dedit, pro salute tam animæ quam corporis ejusdem domini mei Regis, et Willielmi patris ejus, et Matildis Reginæ matris ipsius, et fratrum et omnium parentum illius. Et constituo ut omnes has ecclesias, cum omnibus capellis prædictis ecclesiis pertinentibus, et omnibus rebus ceteris, imperpetuum in propria manu ad commodum suum libere et quiete disponendas habeant; omnesque libertates, quas ipsis in ceteris ecclesiis suis propriis cartis nostris concessi, in istis plenissime possideant. Hæc omnia, præcipiente domino meo Willielmo Rege, domini mei magni Regis Willielmi filio, feci, qui Alvertone scire sancto Cuthberto et episcopis ejus in perpetuum dedit. Has vero ecclesias monachis sancto Cuthberto servituris pro salute animæ suæ dedit, et mihi donare præcepit. Si quis igitur præscriptas ecclesias cum capellis earum, seu terris, vel aliis quibuslibet pertinentiis ipsarum in posterum Prioribus futuris et monachis, Deo et sancto Cuthberto servituris, auferre, vel de manu seu potestate ipsorum pro libito suo ad commodum eorum libere dandas, ordinandas, seu distribuendas, eruere aliquo modo temptaverit, perpetuo anathemate condempnetur, nisi celerius pœnitendo et satisfaciendo emendetur. Amen. Et, ut hæc donacio rata sit et firma in perpetuum, manu propria subscribo et impresso sanctæ crucis signo + hæc omnia confirmo, atque hanc donationem mea auctoritate corroboro.

Signum Willielmi + Dunelmensis Episcopi.*
Signum + Willielmi Regis secundi.
Signum + Rodberti fratris Regis.
Signum Hen + rici fratris Regis.
Signum Roberti Cancellarii + Regis cognomento Bloet.
Signum Dunechani + filii Regis Malcolmi.
Signum Rogeri + comitis Scrobesberiensis.
Signum Ra + nulphi thessarii.
Signnm Mervi + ni presbiteri.
Signum Æ + lavi presbiteri.
Signum Orm + presbiteri.
Signum Aldredi + presbiteri.
Signum Rodberti dispensatoris + Regis.
Signum Siwardi + Bran.
Signum Ærnoldi de + Perceio.
Sig + num Thomæ Eboreacensis Episcopi.
Signum + Remigii Lincolniensis Episcopi.
Signum + Osmundi Seareberiensis Episcopi.
Signum Jo + hannis Bathonensis Episcopi.
Signum Widonis + Abbatis sancti Augustini.
Signum + Baldewini Abbatis sancti Ædmundi.
Signum + Stephani Abbatis sanctæ Mariæ.
Signum Hugonis comitis de Ce + strie.
Signum Philippi + filii Rogeri comitis de Scrob'.
Signum Rodberti comitis + Nortimbrorum.
Signum Eadgari + Clitonis.
Si + gnum Rogeri Bigot.
Signum Morealis + Vicecomitis.
Signum Willielmi Peverel ×.
Signum Gileberti + dapiferi.

Perfect Seal of Bishop Carileph.

* These witnesses are arranged in two columns. The first column commences with the Archbishop of York, who is succeeded by the witnesses which we print below his name.

XIV. CARTA WILLIELMI EPISCOPI PRIMI DE PRIVILEGIO SPIRITUALITATIS ET LIBERTATIBUS TEMPORALITATIS A WILLIELMO PRIMO REGE ANGLIÆ ET A GREGORIO PAPA SEPTIMO CONFIRMATIS.

[1. 1. Pont. A. I. et Cart. I. 69.]

Venerabilibus Patribus L. Dei gracia Cantuariensi et T. Eboracensi Archiepiscopis, et omnibus Episcopis in episcopatum Dunelmensem canonice succedentibus, et universis personis ecclesiarum Episcopatus Dunelmensis, Willielmus eadem gracia humilis minister Dunelmensis ecclesiæ salutem. Notum sit omnibus, tam præsentibus quam futuris, quod quando Episcopatum Dunelmensem Deo auctore suscepimus, sanctæ memoriæ domino Papa Gregorio septimo consecracionem nostram, voluntate domini mei gloriosi Regis Willielmi, consilio etiam et assensu multitudinis Cleri Angliæ, a domino T. Eboracensi solempniter celebratam, confirmante, propter desolacionem Dunelmensis ecclesiæ, et incorrigibilem vitam clericorum in præsencia reverendi Confessoris sancti Cuthberti minus honeste serviencium, et multa alia, quæ ibi emendanda erant, propter scandalum etiam occisionis piæ memoriæ Walcheri episcopi, prædecessoris nostri, quatinus nobis et successoribus nostris de simili casu inposterum salubrius provideremus, antiquum morem Lindisfarnensis monasterii in ecclesia Dunelmensi renovare curavimus, ut sicut aliquando illic, ita profecto modo, hic monasticus ordo servaretur. Eapropter monachis nostri Episcopatus, de Gyrue scilicet et Weremutha, hujus honoris et oneris, quantum nostra intererat, facultatem plenam obtulimus; et omnia ordini monastico competencia secundum situm loci sufficienter nos donaturos promisimus. Sed ipsi multo amplius quietem suam et pristinam libertatem appreciantes et amplectentes desiderio nostro inde nullatenus adquiescendum duxerunt, donec omnes libertates, quas beatus Papa sanctus Gregorius Theologus, ad monasteriorum et monachorum quietem pertinentes, ab Episcopis minime violari decrevit, et quas Abbates et monachi Lindisfarnensis monasterii segregatim ab Episcopo suo prius habuerant, præsentis cartæ testimonio et apostolico scripto eis confirmandas promitteremus. Nos, itaque, pro eorum sancta conversacione et monastici ordinis reverencia, peticioni eorum annuentes, illustris Regis Willielmi, domini mei, Archiepiscoporum etiam et Episcoporum sed et quarumlibet religiosarum personarum regni freti consilio et literis muniti, ad summum tunc Pontificem, dominum Gregorium sep-

timum, profecti sumus; et impetratis ab eo, gratia Dei, omnibus, quæ racionabiliter et canonice postulavimus, singula scripta sui valetudine confirmari fecimus. In Angliam denique, per merita beati Cuthberti perfecto negocio nostro venientes, auxilio et consilio domini mei Regis, et aliorum probabilium virorum regni testimonio, cum plurima deliberacione et auctoritate apostolica supranominatos clericos a Dunelmensi ecclesia recedere fecimus, et in aliquibus ecclesiarum episcopatus nostri eis victum et vestitum sufficientem assignavimus, et monachos de Gyrue et Weremutha cum suo Priore, item ex præcepto domini Papæ, in eandem ecclesiam introduximus, ad serviendum ibidem Deo in præsencia corporis sancti Cuthberti confessoris imperpetuum. Concedimus igitur eis, et præsenti scripto confirmamus, quatinus, tam temporibus nostris quam omnium successorum nostrorum, fratres ecclesiæ liberam semper electionem Prioris habeant; et quicumque de suo Conventu communi fratrum consilio et eorum propria voluntate Prior electus fuerit sit secundus ab Episcopo in omni dignitate et honore Abbatis, nomine Prioris, infra ecclesiam Dunelmensem et extra; et sit Archidiaconus omnium ecclesiarum suarum in Episcopatu Dunelmensi, ut nullus super eum de ecclesiis vel clericis suis se intromittat; sed quietus sit, tam ipse quam clerici ejus, de hospiciis et auxiliis Episcoporum et Archidiaconorum, et cæteris gravaminibus et vexacionibus. Damus etiam Priori et concedimus ut habeat sedem in choro, sicut Abbas, et dexteram Episcopi, et facultatem plenariam in consilio Capituli sui ordinandi domum suam in interioribus et exterioribus agendis suis, tam in ecclesiis quam in terris et cæteris possessionibus, et statuendi et removendi monachos officiales, sicut expedire viderint. Volumus etiam, ut, nobis absentibus, prædictus Prior in synodo de quærelis et aliis Christianitatis officiis, quæ ipse et Archidiaconi per se facere possint, vices nostras agat. Curiam vero suam, quam dominus meus Rex Willielmus dedit et concessit eidem Priori et Conventui, ita libere et honorifice in omnibus, sicut habemus nostram, eis concedimus et confirmamus; cum omnibus libertatibus et consuetudinibus, quæ ad Curiam pertinent, infra burgum et extra, cum sacha et soche et tol et team et infangenethef et werech et omnibus regalibus consuetudinibus, quæ, Deo auctore, beato Cuthberto a Regibus Angliæ concessæ sunt. Et, quia possessiones ecclesiæ Dunelmensis duobus vel tribus Cenobiis non possunt sufficere, præcipimus, pro reverencia et antiqua dignitate locorum, quod tam in Lindisfarnensi monasterio, quam in Gyruensi, et Weremuthensi, monachi, quot Prior Dunelmensis providerit, semper maneant; qui ad honorem Dei servicium regulare ibi faciant. Et, ad prædicta monasteria restauranda et edificanda, concedimus, ut accipiant

omnia necessaria de foresta nostra, sicut ad domum Dunelmensem, libere et quiete imperpetuum. Et ut Prior et monachi sint quieti de forestagio et pasnagio in omnibus dominicis maneriis suis ; et similiter clerici, qui tenent ecclesias de eis. Præterea, in nomine domini nostri Jesu Christi, ponimus Priorem et Conventum Dunelmensem, cum omnibus libertatibus et dignitatibus, per dominum Papam sive per Regem Angliæ vel nostra donacione eis concessas, et omnes omnimodas possessiones suas in perpetua protectione sanctæ Romanæ ecclesiæ et in firma pace domini mei Regis Willielmi et successorum ejus, Regum Angliæ ; et, ex auctoritate Dei omnipotentis, prohibemus quod nullus successorum nostrorum Episcoporum Dunelmensium præsumat Priorem, sicut prædiximus, canonice electum, ullo modo inquietare, nee libertates vel dignitates præscriptas ei auferre. Sed, si inter Episcopum et Priorem aliquid quæstionis qualibet occasione quandoque proruperit, servato ordine, qui in hujus cartæ scripto continetur, pacifice finiatur. Possessiones autem Priori et Conventui nostra donacione, vel quorumlibet laicorum prædivitum largicione, pro amore Dei et sancti Cuthberti diversis temporibus in perpetuam elemosinam concessas, tam in ecclesiis quam in terris et silvis et aquis, propriis duximus exprimendas vocabulis. In Northumbria ecclesiam de Norham, cum terra in eadem villa adjacenti, et villa de Schoreswortha ; occidentalem partem villæ de Halieland, et villam quæ dicitur Fennum ; ecclesiam de Tynemuth, Walleshend et Wiflincton, cum piscariis, quæ ad illas pertinent ex aquilonali parte Tyni fluminis, scilicet Bondeniare, Wallesiare, Utwordesiare, Holmesiare, Theotmoge, Smythesiare, Rachere, Utwordesiare. In Werhale totam terram in bosco et plano juxta Tynam, ex orientali parte de Mareburn usque ad mare, et piscarias, quæ ex australi parte sunt fluminis Tyni, scilicet Hildeiare, Hebbeiare, Fuliare, Hebbeiare, Hachesiare, Utiare, Uchtredesiare, Stemreiar', Fuleiare, Ongreiare, Pettheiare, Syweniare, Utnordeiare, Utiare, Londiare, Hoch, Hemmingesiare, Bondeniare, Fiddeniare, Sueor ; et villas scilicet duas Heworthas, Gyrue, Heberine, Munchetun, Hethewortha, Preston, Wyvestowa, Herterden. Juxta flumen Wiri ex aquilonali parte has villas scilicet Weremuth cum ecclesia, Suthewic, et piscarias ex illa parte aquæ, scilicet Scerbeli, Sandwell, Fuilege, Presteiare, Bradeiare, Raveneseiare, Crochentail, Drinlard, Kircheiare, et dimidiam Hebbeiare. In Haliweresfolch ecclesiam de Elvett et villam Scineclive ; terram ex occidentali parte Dunelmi ultra aquam de Were usque aquam de Brun ; duas Reingintonas ; Pittingdun ; ecclesiam de Dalton et villam ; ecclesiam de Hesilden et villam ; Wolveston ; Blaichestun. In Eboracschire

ecclesiam de Houeden; ecclesiam de Brantingham; ecclesiam de Welletun; ecclesiam de Walchintun. In Eboraco ecclesiam sanctæ Trinitatis; ecclesiam de Bruntun; et ecclesiam de Alverton; cum omnibus pertinenciis suis. Quicumque igitur supradictas possessiones Priori et monachis concessas deinceps violaverit, vel abstulerit, sciat se auctoritate apostolica excommunicacionis sentenciam tam a domino Papa denunciatam quam a cæteris ecclesiasticis personis, quarum subscripciones in præsenti carta videntur, in Glavornensi monasterio postea celebratam, merito subisse, nisi forte resipuerit, et eis per condignam pœnitenciam satisfecerit. Qui vero aliquid beneficii in elemosina eis a modo dederit benedictionem Dei omnipotentis et beati Cuthberti reverendi confessoris recipere mereatur hic, et in futuro, et particeps fiat omnium beneficiorum Dunelmensis ecclesiæ. Amen. Ego Willielmus Episcopus Dunelmensis hoc signum crucis + in testimonium hujus cartæ et mei memoriam sempiternam primus subscripsi. Signum Lanfranci + Cantuariensis Archiepiscopi. Signum Thomæ + Eboracensis Archiepiscopi. Signum Walchelini + Wintoniensis Episcopi. Signum Mauricii + Londoniensis Episcopi. Signum Stigandi + Cicestrensis Episcopi. Signum Willielmi + Theothfordensis Episcopi. Signum Roberti + Cestrensis Episcopi. Signum Serlonis + Abbatis Glavornensis. Signum Scollandi + Abbatis Sancti Augustini. Signum Alsii + Abbatis Batoniensis. Signum Turstini + Abbatis Perscorensis. Facta est hæc carta Glaverniæ et Thurgoto Priori Dunelmensi data, anno ab incarnacione Domini millesimo xc° III°.

XV. RATIFICACIO W. REGIS DE OMNIBUS TERRIS ET POSSESSIONIBUS QUAS OPTINUIT DOMUS DUNELMENSIS IN DIE QUO OBIIT W. PRIMUS EPISCOPUS.

[Cart I. f. 46.]

Willielmus Rex Anglorum, O. clerico Lincol. salutem. Scias quod volo et præcipio ut Turgotus Prior, et monachi sancti Cuthberti, omnes terras suas et consuetudines et omnes res suas ita bene et honorifice teneant, sicut melius et honorabilius tenuerunt, die qua Willielmus Dunelmensis Episcopus vivus et mortuus fuit; et quod inde postea captum est totum reddatur. Test. W. Canc., et R. capel., et Eud. dap., et R. Big. Apud Bruellam.

XVI. CARTA W. DE RELAXACIONE GILDÆ DE NORTHTEISE.

[Cart. I. f. 46.]

Willielmus Rex Anglorum, Thomæ Archiepiscopo, et H. Vicecomiti, et R. Paganello, et omnibus Baronibus et fidelibus suis salutem. Præcipio et volo ut G. Dunelmensis modo ita bene et honorifice et in pace teneat terras et consuetudines et homines et passagios, et omnes res, quas modo de me tenet infra urbem et extra, sicut unquam Willielmus Dunelmensis Episcopus melius et quiecius in vita sua tenuit. Et præcipio ut nullo modo, a modo, aliquod geld de Norteisa interrogetis; quia volo omnino ut dimittatur, nec aliquod namium amplius inde capiatis. Testibus W. Episcopo et W. de Abb. et W. de Albeneio.

XVII. CARTA WILLIELMI PRIMI [SECUNDI] NE MONACHI PLACITENT DE TERRIS IN QUIBUS ERANT SEISITI DIE QUA WILLIELMUS EPISCOPUS DECESSIT.

[Cart. I. f. 46.]

Willielmus Rex Anglorum, Thomæ Archiepiscopo, et R. Episcopo, et omnibus Vicecomitibus suis et fidelibus, francigenis et anglicis regni Angliæ, salutem. Præcipio et defendo, ne monachi, vel homines Sancti Cuthberti, ullo modo placitent vel respondeant, de terris vel hominibus, vel consuetudinibus, vel aliis rebus, de quibus saisiti erant, die qua Willielmus Episcopus Dunelmensis vivus et mortuus fuit. Sed ita bene et quiete et in pace omnia sua, cum saca et soca et tol et team et infangethef, et omnibus aliis consuetudinibus, infra burgum et extra teneant, sicut melius tenuerunt in prædicto tempore. Et si quid inde postea ablatum est, reddatur eis. Testibus W. cancellario, et W. Peverello.

XVIII. CARTA RANULFI EPISCOPI MONACHIS DE DUNELMO DE DECIMIS IN ALVERTON WELLETUN ET HOUDENE.

[Ex orig. 1. Pontificalium.]

Ranulfus Dunelmensis Episcopus omnibus suis præpositis et servientibus et hominibus de Alvertona et Welletuna et Houedene salutem. Sciatis me dedisse domino meo sancto Cuthberto et monachis ejus, pro redemptione animæ meæ, de toto meo dominio rectam decimationem de omnibus rebus unde decimatio fieri debet; et ideo præcipio vobis, ut, sine omni dilatione et fraude, monachis prædictis eas libere detis. Qui vero hæc turbaverit excommunicatus ante Deum sit.

Seal.

XIX. RANNULPHI EPISCOPI DE TERRA IN ELREDENE ET HALIWERESTELLE.

[Orig. 2. 1. Pont. A. 1.] *

R. biscop greteth well alle his theines & drenges of Ealondscire & of Norhamscire. Wite ye that ice habbe getythed Sainte Cuthberht that lond in Elredene, & all that thær to belimpeth clæne & clacles, & Haliwarestelle ic habbe getythed Sainte Cuthberht his agen into his cyrce, & hua sua braves thisse brave Crist hine thisses lives hele & heofne rices mirde.

Seal.

XX. CARTA RANULPHI EPISCOPI CUI ANNEXUS EST ANNULUS AUREUS CUM SIGILLO EJUSDEM EPISCOPI.†

[Cart. I. f. 71. b.]

Ranulphus Dunelmensis Episcopus omnibus suis successoribus et parochianis Sancti Cuthberti, tam præsentibus quam successuris, salutem et benedictionem. Sciatis vos qui præ-

* A correct fac-simile of this charter may be found in NORTH DURHAM, p. 219.

† The ring is no longer attached to this charter.

sentes estis, sciant et posteri vestri, quod ego Ranulphus Episcopus eandem libertatem ecclesiæ sanctæ Mariæ et sancti Cuthberti, et monachis in eadem ecclesia Deo servientibus, do et concedo, quam eadem ecclesia et fratres in eadem commorantes habuerant, ea die qua ad Episcopatum Dunelmensem, Dei gratia, non meis meritis, consecratus sum; tam in ecclesiis quam in villis, et in terris, et in silvis, et in aquis, et in omnibus aliis rebus, quibus prædicti fratres eadem die saisiti et investiti erant. Ea vero omnia, quæ eis voluntate et cupiditate mea abstuleram, sciatis me eisdem imperpetuum possidenda, mali facti pœnitens et misericordiam quærens, super altare sancti Cuthberti per annulum reddidisse. Concessi etiam Priori et eis, ut ad disposicionem rerum suarum liberam in omnibus habeant facultatem; et nullus eis super hoc, quæso, sit molestus; sed in hiis et in omnibus aliis, quæ eis teste Deo concessi, plenam ex integro habeant potestatem. Testes Robertus Archidiaconus, et Rannulphus, et Osbertus nepos Episcopi, et Rogerius Coisn' et alii.

XXI. CARTA RANULPHI SUPER RESTITUCIONE BONORUM QUÆ A MONACHIS ABSTULERAT.

[Cart. I. f. 71. b.]

Ranulphus Dunelmensis Episcopus omnibus successoribus suis et parochianis et hominibus fidelibus sancti Cuthberti salutem et benedictionem. Sciatis me reddidisse domino meo sancto Cuthberto, et monachis ejus, omnia, quæ eis abstuleram, postquam Episcopatum accessi; scilicet oblacionem altaris, et sepulturam cimiterii, et terram ultra pontem Dunelmensem, et Staindropam cum suis appendiciis, et Bleikestunam, et in Wlvestuna unam carucatam terræ, et Burdun cum solitis consuetudinibus, et ecclesiam de Siggestun. Hæc et omnia alia, tam in ecclesiis quam in villis, et in terris, et in aquis, et in silvis, et in planis, et in omnibus aliis rebus, unde saisiti et investiti erant, die qua Episcopatum Dunelmensem accepi, Sancto Cuthberto et monachis ejus super altare per unum annulum spontanea voluntate reddidi Concessi etiam Priori et eis, ut ad disposicionem omnium rerum suarum infra ecclesiam et extra in omnibus liberam habeant facultatem, ea dignitate, libertate et honore et quietudine, qua umquam melius et honorabilius hactenus habuerunt. Testes Osbertus nepos Episcopi, et R. et aliis.

XXII. CARTA ALANI COMITIS BRITANNIÆ.

[Ex. Orig. 1. 3. Ebor.]

A. Comes Britanniæ et Angliæ dapifero suo et conestabulario et camerario baronibusque suis omnibus et hominibus, Francis et Anglis, salutem. Sciatis me monachis de Dunelmo ecclesias de Welletun soch' in elemosinam ad tenendum de me in capite concessisse et dedisse, et dimidium Honderlac', pro anima patris mei et mea. Testibus Rualdo conestabulario, et Rollando Hachedt et Hugone camerario.

Large round seal of white wax. *Obverse* the Earl on horseback in armour. *Sigillum* + ALANI. VERAN......*Reverse* the same.........ANGLYЄ ET BRITANNЄ +.

XXIII. CARTA HENRICI PRIMI UT PRIOR ET MONACHI DUNELMENSES LIBERE ET PACIFICE POSSIDEANT TERRAS SUAS ET POSSESSIONES IN NOTINGHAMSCIRA.

[Cart. III. f. 105.]

Henricus Rex Angliæ Radolpho de Agencurt et Willielmo de Lunetot et omnibus fidelibus suis de Notinghamscira, salutem. Sciatis quia volo et concedo ut monachi Dunelmenses ita bene et honorifice teneant et habeant terras suas et consuetudines et omnes res suas de Notinghamscira, sicut melius et quietius tenuerunt tempore patris et fratris mei et meo, in burgo et extra; et sicut præcepi et concessi eis per brevia mea. Et nominatim duas carrucatas terræ, quas diraciocinaverunt erga Fulconem de Lusor' apud curiam meam, et sicut homines juraverunt de comitatu et per quatuor solidos per annum et non plus ei inde faciant. Et pecuniam quæ cepit cito reddatur. Teste Nigello de Albinn' apud Wodestoc.

XXIV. CARTA HENRICI REGIS DE NOTINGHAMSCHIR.

[Cart. III. f. 105.]

Henricus rex Angliæ, Thomæ Eboracensi Archiepiscopo, et Nigello de Albinn', et Roberto de Heriz vicecomiti de Noting-

ham, et omnibus baronibus et fidelibus suis de Eboraco et de Notinghamscira salutem. Volo et concedo et firmiter præcipio quod sanctus Cuthbertus et monachi sui de Dunelmo bene et in pace et quiete et honorifice teneant a modo in perpetuum terras et molendina et omnia quæ in Notinghamscira habent et tenent concessione mea; sicut carta mea testatur, quam ego firmavi, quam habent. Et a modo non ponantur inde in placitum. Testibus Roberto Episcopo Lincolnensi, et Nigello de Albinn' et Willelmo de Tanc', et Radulpho Basset. Apud Westmonasterium.

XXV. CARTA HENRICI PRIMI DE LIBERTATE CALUMPNIARUM CONTRA NORTHUMBROS APUD NOTINGHAM.

[Cart. I. f. 59.]

Ego Henricus Dei gracia Rex Anglorum, filius magni Regis Willielmi, qui beatæ memoriæ Regi Edwardo in regnum successit, terras, scilicet Burdune et Carlenton et Heaclif, quas homines Norhumbrenses, de comitatu esse dicentes, super sanctum Cuthbertum et Ranulphum episcopum calumpniabantur, Deo et sancto Cuthberto, et ecclesiæ Dunelmensi, et Ranulpho Episcopo, et omnibus successoribus suis do, quietas et liberas perpetuo habendas; sicut sanctus Cuthbertus habet suas alias terras, quæ pertinent ad ecclesiam suam, melius quietas. Præter hæc eciam calumpniabantur Norhumbrenses Franci et Angli per cursum ad venandum in silvis sancti Cuthberti inter Teisam et Tinam, et pro uno denario licere sibi habere ligna in silvis Sancti prædicti, quantum uno curru vehi potest per annum. Calumpniabantur eciam pro uno nummo debere habere quam majorem eligerent arborem in eisdem silvis ad navem faciendam. Similiter eciam calumpniabantur consuetudines in aquis Sancti Cuthberti de Tina. Quas omnes consuetudines et earum calumpnias diracionavit adversus illos Ranulphus Episcopus in mea et Baronum meorum præsencia. Et ego eas Deo et Sancto Cuthberto et ecclesiæ Dunelmensi et Ranulpho episcopo et omnibus successoribus suis omnino quietas et liberas imperpetuum concedo. Hæc donacio facta est anno ab incarnacione Domini millesimo cix, in Concilio tocius Angliæ apud Notingham. Testibus Thoma Archiepiscopo Eboracensi, et Ricardo Londiniensi episcopo, et Willielmo Exoniensi episcopo, et Rodberto Cestriensi Episcopo, et Herberto Norwicensi Episcopo, et Herveio Eliensi Episcopo, et Giberto Abbate Westmonasterii, et Rodberto comite de Mel', et Willielmo de Waran, et Gilberto de Aquila, et Nigello de Alben', et Rodberto de Laceio, et Un-

frido de Boun, et Roberto de Brus, et Goffrido Ridel, et Alfr de Lincoln'.

XXVI. CARTA STEPHANI, NE MONACHI PLACITENT DE TERRIS IN QUIBUS ERANT SEISITI DIE QUA W. EPISCOPUS DECESSIT ET UT RESEISIRENTUR IN TERRIS IN QUIBUS ERANT DESEISITI.

[Cart. I. f. 47 b.]

Stephanus, Rex Anglorum, Archiepiscopis, Episcopis, Comitibus, Justiciariis, Baronibus, Vicecomitibus, et omnibus ministris tocius regni Angliæ, salutem. Præcipio et defendo ne monachi Sancti Cuthberti, vel homines sui, placitent ullo modo nec respondeant de terris vel hominibus vel consuetudinibus, aut de re ulla unde essent saisiti die qua Willielmus Dunelmensis Episcopus fuit vivus et mortuus. Sed ita bene et in pace et quiete et libere teneant, cum soca et saca, et thol et team, et infangethef, et cum omnibus liberis consuetudinibus, infra burgum et extra, omnes res suas, sicut melius et quietius tenuerunt die qua prædictus Willielmus episcopus fuit vivus et mortuus, et die qua Rex Henricus fuit vivus et mortuus. Et si de ulla re post mortem illorum sunt dissaisiti, præcipio quod sine dilacione sint resaisiti. Et si aliquis eos dissaisierit, aut aliquam injuriam eis amodo fecerit, super breve meum et supra breve Regis Henrici, qui hoc idem præcepit, volo sciatis quod pacem meam super illos infregerit, et michi fracturam pacis meæ emendabit; quoniam hæc omnia in elemosinam perpetuam concessi. T. R. Canc., et W. Espec, et W. Maled, et Roberto Musard. Apud Dunelm.

XXVII. CARTA REGIS STEPHANI DE MINERARIA IN WERDALE.

[Orig. 1. 1. Regal. Q. 1.]

S. Rex Angliæ Archiepiscopo Eboracensi et Justiciariis et Baronibus et Vicecomitibus et Ministris et omnibus fidelibus suis de Eborascir, salutem. Sciatis me concessisse Hugoni de Pusato nepoti meo Episcopo Dunelmensi minariam de Weredala, ut faciat in ea operari, quantum voluerit. Quare volo et præcipio quod eam bene et in pace et libere et quiete et honori-

fice teneat, et operari in illa faciat; ne super hoc aliquis eum vel suos inde disturbet. Testibus Henrico de Essex et Ricardo de Luci et Willielmo Mart'; apud Lond'.

XXVIII. BULLA ANASTACII PAPÆ IIII CONCESSA OMNIBUS BENEFACTORIBUS FRATRUM ECCLESIÆ DUNELM, DE XL DIEBUS INDULGENCIÆ TEMPORE LAURENCII PRIORIS DUNELM. A. D. MCLIII.*

[Cart. I. f. 40. b.]

Anastasius Episcopus, servus servorum Dei, universis Dei fidelibus apud ecclesiam Sancti Cuthberti pietatis intuitu congregandis, salutem et apostolicam benedictionem. Qui celestis patriæ viam invenire desiderant, et per eam gradatim ad polorum summa conscendere, oportet quod bonis operibus semper insistant, ut sic januam salutis repperiant, quæ non melius quam pietatis operibus aperitur. Ad pietatis itaque opera, dilecti in Domino filii, pro quibus exercendis, sicuti ex dilecti filii nostri Laurencii Prioris narracione accepimus, ad beatissimi Cuthberti ecclesiam, in qua idem Sanctus integer adhuc corpore, divino munere, perseverat, consuevistis pietatis intuitu convenire, vos attencius incitamus, ut ipsius sanctissimis precibus illum mereamini habere placatum, qui, dum viveret, ita studuit fideliter deservire, ut merito dictum sit ei a Domino "Euge, serve bone, intra in gaudium Domini tui." Sane dubium non est, quin Sanctorum precibus illud multociens impetremus, si cum devocione ipsos studuerimus exorare, quod nostris non valemus meritis aliquatenus obtinere. Ea propter, filii in Christo carissimi, universitatem vestram rogamus, monemus, et exhortamur in Domino, atque in peccatorum remissionem injungimus, ut debitam eidem sanctissimo corpori reverenciam ad ipsius conveniendo ecclesiam humiliter deferatis, et ad fratrum sustentacionem, qui ejus sunt assidue servicio mancipati, de bonis vobis a Deo collatis optata solacia ministretis; quatinus per hæc, et alia bona, quæ, divina gratia inspirante, feceritis, ad eternæ vitæ gaudia, in qua beatissimus Cuthbertus cum Sanctis aliis coronatur, possitis, largiente Domino, pervenire. Quicunque vero de facultatibus sibi a Deo collatis fratribus eisdem, pro ipsius reverencia Confessoris, subvenerit, eisque beneficia intuitu devocionis persolverit, quadraginta ei dies injunctæ pœnitenciæ, confisi de beatorum apostolorum Petri et Pauli et ejusdem preciosissimi Cuthberti meritis, indulgemus. Data Lat', XVIII kal. Jan.

* Originale hujus Bullæ est in custodia Feretrarii. *Nota in marg.*

XXIX. HIC INCIPIUNT INSTITUTA PRIORUM DUNELMENSIS ECCLESIÆ FACTA PER CONSENSUM CAPITULI.*

Constitutum est in Capitulo a Priore Absalone et Conventu, ut, in mandato, quod fit in cœna Domini, unusquisque monachus duos pauperes habeat et sex denarios, ternos denarios singulis dans pauperibus. Et ad hoc assignavit duas marcas de ecclesia de Aclea, et XL denarios de villa de Cramelingtona.

Constitucio Germani Prioris de mandato.

Deinde constituit Germanus Prior ut unusquisque monachus in prædicto mandato tres pauperes habeat et novem denarios. Et ad hoc assignavit xv^s de capella de Ertona.

Constitucio Bertrami Prioris de mandato.

Dominus Bertramus Prior, cum consilio et consensu Capituli, statuit ut unusquisque monachus in prædicto mandato v pauperes habeat. Et ad hoc assignavit xx^s annuatim de bladis et de fristuris de Hewrth. Et constituit, ut annuatim, in die sancti Cuthberti in quadragesima, pascantur centum pauperes in curia Sancti Cuthberti, et totidem in Translacione ejusdem. Item constituit, cum consilio Capituli, festivitatem Omnium Sanctorum principalem, et festivitatem Purificacionis beatæ Mariæ Virginis similiter. Et in Annuntiacione et in Nativitate Sanctæ Mariæ panem dominicum in Refectorio. Et in Adventu Domini et in Septuagesima wastellas et albas fabas, sicut in Quadragesima. Statuit etiam, ut, in die Animarum, pascantur centum pauperes in curia Sancti Cuthberti, de quibus sexaginta sint clerici, qui spsalteria sua cantent pro animabus omnium fidelium defunctorum. Et similiter in crastino die pro animabus omnium parentum et benefactorum nostrorum fiat. Et utroque die singuli clerici recipiant singulos denarios.

Constitucio Radulphi Prioris de quarterio avenæ VIII° *equis præbendo, et de mandato.*

Statutum est per Radulphum Priorem, primo anno prioratus sui, quod VIII equi omnium hospitum habeant quarterium avenæ. Et omnes hospites perhendinantes per duas vel tres noctes habeant eandem assisam. Et quicunque fuerit mares-

* Extracted from the M.S. B. IV. 26 of the Dean and Chapter of Durham, in which there is this memorandum—"Iste liber assignatur librariæ infra capellam Prioris, per Johannem Wessyngton, Priorem."

callus, et qui deliberabit præbendam, jurabit quod dictam assisam fideliter tenebit. Et ad hoc designata est capella de Croxtayl, cum omnibus decimis et oblacionibus et obventionibus de Croxtayl et de Sunderland, et tota decima bladi de ultra aquam. Item statutum est de eisdem, ut, in mandato in cœna Domini, sint semper quindecies viginti pauperes et VIII, quorum singuli quatuor recipient denarios; qui denarii sunt ita assignati. De decima dominii de Heworth III marcas. De terra capellæ ejusdem villæ et decima ejusdem terræ XXX[s] VIII[d]. De terra de Cremelington dimidium marcæ. De terra capellæ de Staynton X[s], et per specialem assignacionem Conventus, de terra de Heworth, quam Ricardus Brun (*sic*) XIX[s]. Summa denariorum C[s] et XXVIII[d]. Summa pauperum, ut dictum est, quindecies viginti et VIII. Item statutum est per eosdem, postea, ut qualibet die Veneris qualibet vigilia per annum, scilicet Natalis, Paschæ, Pentecostes, Johannis Baptistæ, et Omnium Apostolorum, et qualibet vigilia beatæ Virginis et sancti Cuthberti, et vigilia Omnium Sanctorum, tota cervisia, quæ in justiciis remanserit, cedit elemosinario, ad usum pauperum, qui in elemosinaria sunt, fideliter eroganda. Item statutum est, postea, per eosdem, in anniversario Willelmi Episcopi primi, singulis annis, in nocte præcedente, totus Conventus, scilicet omnes qui interesse possunt, eant ad Sanctum Cuthbertum cum *Verba mea* et tribus orationibus, scilicet, *Deus qui inter Apostolicos* singulariter, et postea *Domine quesumus fidelium*, et eodem die pascantur in curia C pauperes. Et cervisia, quæ in eodem die in justiciis remanet, cedat elemosinario. Hæc constitucio facta est per Radulphum Priorem, per commune consilium tocius Capituli Dunelmensis, quam qui augmentaverit Deus ei retribuat: diminuere nullus præsumat. Si quis autem præsumpserit, indignacionem Dei, et sanctæ Mariæ, et sanctorum Oswaldi et Cuthberti, se incurrere non ambigat.

De coopertoriis innovandis in Dormitorio.

Item, statutum per eosdem, ut, singulis annis, per camerarium qui pro tempore fuerit innoventur in dormitorio X coopertoria; qui vero nova recipiunt vetera camerario reddent. Factum est hoc tempore domini Oswaldi camerarii.

Quod Sacerdos qui missam matutinalem celebravit eat ad tumbam Fratris defuncti.

Item, statutum est per eosdem, quod cum aliquis monachus domi obierit, sacerdos qui missam matutinalem celebravit cum crucis et aquæ benedictæ portitoribus eat ad tumbam fra-

tris defuncti per xxx dies cotidie, post vel ante capitulum, cum vi psalmis, scilicet *Verba mea*, &c., cum *Voce mea* et oratione *Absolve;* subjunctis *Deus cujus miseracione* et *Fidelium Deus.* In redeundo autem dicant *Miserere mei, Deus,* cum oratione *Satisfaciat.* Idem vero sacerdos, vel, cui jusserit, XIII pauperes per hostium retro chori introducat. Quod et fiet per triginta dies pro anima fratris defuncti.

Quod Monachus apud Dunelmum mortuus habeat xx solidos in die sepulturæ suæ.

Item, statutum est per eosdem, quod, cum aliquis monachus apud Dunelmum obierit, habebit in die sepulturæ suæ xx^s^. ad emendum panem ad erogandum pauperibus, scilicet x^s^. per manum Prioris de camera Prioris, et x^s^. per manum Supprioris de communa.

Quod duo Capellani sint in ecclesia de Coldyngham.

Item, quod, propter periculum animarum, quod sæpe accidit in parochia de Coldyngham, et maxime pro defectu capellani, cum unus solus capellanus non sufficiebat ad regimen dictæ parochiæ, statutum fuit per Radulphum Priorem et consensum Capituli Dunelmensis quod in perpetuum insint duo capellani in ecclesia de Coldyngham; quorum unus, qui debet præesse, sit capellanus parochialis; qui deserviet ecclesiæ et parochiæ principaliter. Et alter celebrabit singulis diebus in perpetuum pro defunctis cum *Commendacione, Placebo* et *Dirige,* exceptis festis diebus, nisi excusetur per racionabilem causam. Hic capellanus celebrabit specialiter pro anima magistri Rogeri de Melsanby, canonici Beverlacensis, qui multa bona contulit domui de Coldingham; et pro animabus omnium monachorum apud Coldingham quiescencium; et pro animabus patrum et matrum omnium monachorum ibidem commanencium; et pro omnibus debitoribus suis et omnibus fidelibus defunctis. Dictus autem capellanus, qui substitutus est ad solacium capellani parochialis, in omnibus efficax auxilium et consilium, in quantum poterit, in regimen parochiæ eidem capellano parochiali impendet. Dicti autem capellani communiter vivere debent in una domo et una mensa; et habebunt singulis diebus tres panes; scilicet unum panem monachalem, et unum panem militis, et unum panem avenæ; et tot fercula quot duo monachi; et duas justicias cervisiæ et duas petras salis ad pascham. Provisum est etiam per dominum Priorem et Conventum quod capellanus, qui celebraturus est pro animabus, recipiet pro mercede sua x^s^. de furno de Aldecambus, et quatuor solidos de tofto quod

fuit dominæ Cristanæ Corbet. Et habebit terciam divisam cum duobus denariis diaconi. Orationes hujusmodi missæ erunt minor *Deus cui proprium*, singulariter, pro anima magistri R. Secunda, *Deus, qui nos paterni*. Tertia, *Inclina*. Quarta, *Deus veniæ*. Quinta, *Fidelium*. Hanc autem provisionem et constitucionem si quis infringere vel infirmare attemptaverit, noverit se pœnam excommunicacionis incurrere.

Quod magister Rogerus de Richemund dedit Conventui Dunelmensi redditum unius marcæ.

Magister Rogerus de Richemund caritative dedit Priori et Conventui redditum unius marcæ ad duos terminos recipiendum; scilicet medietatem ad Pentecosten, et medietatem ad festum sancti Martini in hieme; ad faciendum singulis annis Conventui unam pitantiam die obitus sui; de qua marca Prior de Coldyngham debet respondere Conventui de terra quam dictus magister Rogerus emit de Simone, fratre quondam Thomæ Prioris de Coldingham in villa de Reningtona.

Quod Prior de Coldingham reddet singulis annis Suppriori Dunelmensi unam marcam.

Item sciendum est quod Prior de Coldingham, qui pro tempore fuerit, reddet singulis annis Suppriori Dunelmensi pro illa carucata terræ, quæ empta fuerit a Simone filio Thomæ, in villa de Renington, de denariis magistri Rogeri de Melsanby canonici Beverlacensis, unam marcam argenti; scilicet dimidium marcæ ad festum sancti Johannis Baptistæ, et dimidium marcæ ad festum sancti Martini.

Quod Elemosinarius de Coldingham reddet singulis annis Suppriori Dunelmensi unam marcam.

Item Elemosinarius de Coldingham, qui pro tempore fuerit, reddet singulis annis in perpetuum, per manum Prioris de Coldingham, Suppriori Dunelmensi unam marcam argenti ad dictos terminos, pro illa terra quæ fuit empta a Willielmo de Lummesdene, in villa de Coldingham, de denariis dicti magistri. Dicti autem denarii assignati sunt ad pitanciam faciendam Conventui Dunelmensi in die anniversarii ejusdem magistri Rogeri, et ad pascendum cc pauperes.

Donum magistri Alani de Melsamby.

Item sciendum est quod tres marcæ annuæ assignatæ sunt ad pitanciam Conventui Dunelmensi faciendam, et ad pascendum

trescentos pauperes in die anniversarii magistri Alani de Melsamby; et assignati sunt viginti solidi in molendino de Duna,* recipiendi singulis annis de scacario domini Prioris; et alii viginti solidi annuatim recipiendi de pensione ecclesiæ de Walkynton, per manum camerarii qui pro tempore fuerit.

Item quod unus Capellanus celebret missam pro anima magistri Henrici de Melsamby.

Item assignantur viginti solidi de dicto molendino de Duna ad mercedem unius capellani, qui, omnibus diebus ferialibus, in capella sanctæ Crucis supra portam Abbathiæ missam celebrabit specialiter pro anima magistri Henrici de Melsamby, cum *Placebo et Dirige et Commendacione animarum;* qui habebit corredium suum honorifice in curia. Et dictos viginti solidos de scacario Prioris recipiet.

Item memorandum quod molendinum de Duna emptum fuit de denariis dictorum magistrorum Alani et Henrici et quinquaginta acræ terræ in territorio de Pitendun.

Hic incipiunt Instituta domini Thomæ Prioris facta per consensum Capituli.

Anno dominicæ incarnacionis M°CC° tricesmo quinto, anno secundo prioratus domini Thomæ Prioris Dunelmensis, ad laudem et honorem Domini nostri Jesu Christi, et ad ecclesiæ utilitatem et ordinis exaltacionem, et ad ecclesiæ Dunelmensis libertates, jura, et possessiones prosequencium temeritatem reprimendam, per dictum dominum Priorem et Conventum Dunelmensem inviolabiliter observanda in perpetuum, statuta sunt hic subscripta.

Certificacio de Redditibus Dunelmensis ecclesiæ.

In primis, propter pericula, quæ pervenire possent ex ignorantia reddituum et aliorum ecclesiæ proventuum, statutum est, ut, singulis annis, circa festum Sancti Gregorii, convocentur Supprior et alii fratres ad hoc vocandi; et ostendatur eis status Domus, in quibus aut quantum creverit annuatim, aut diminuta fuerit; et ordinatum est etiam et statutum ut scribantur duo rotuli, continentes totius Domus possessiones, redditus, et omnia alia Domui pertinencia; et sit unus in custodia Supprioris et eorum qui deputantur ad custodiam sigilli, una cum sigillo reponendus: alius in custodia Prioris, cum opus fuerit circum-

* Pittington.

ferendus; ut si casu contigerit unum amitti, possit fieri recursus ad alium, qui in custodia fuerit reservatus.

Quod Priores et [sic] Cellarum debeant certificare Priorem Dunelmensem de redditibus Domorum suarum semel in anno.

Item statutum est per eosdem ut omnes Priores Cellarum, scilicet Prior de Coldingham, Prior de Insula, Prior de Fynkall, Prior de Stanford, Prior de Lithum, Procurator de Farne, et Procurator de Weremuth, faciunt rotulari, singulis annis, omnes redditus, possessiones, et omnia proficua ad ecclesiam suam pertinencia; et unum rotulum tradant Priori Dunelmensi reservandum; alium secum retinentes; ut in fine anni possit cognosci quantum quælibet ecclesia creverit, singulis annis, vel diminuta fuerit. Item statutum est ut prædictarum Cellarum Priores et Procuratores visitent semel in anno matricem ecclesiam suam de Dunelmo; ad reddendam rationem de statu Domorum suarum; ut possit cognosci quantum, et in quibus, Cella augmentata fuerit vel diminuta.

Quod omnes Obedientiarii debent idem facere.

Similiter statutum est per eosdem ut omnes Obedientiarii Domus Dunelmensis, scilicet Sacrista, Camerarius, Hostillarius, Elemosinarius, faciant inrotulari singulis annis omnes redditus et proventus ad obedientias suas pertinentes: Et tradant unum rotulum Priori; ut in fine anni possit cognosci status cujuslibet obedientiæ, quantum quis profecerit in sua administracione: ut sic status ecclesiæ Dunelmensis et Cellarum ad eam pertinencium possit facilius conservari.

De Terrario quod debeat idem facere.

Similiter statutum est de Terrario, ut, singulis annis, reddat fidelem computacionem Priori Dunelmensi de adquisitis suis et escaetis, et aliis proficuis suis.

De Minutis.

Item ad ordinis exaltacionem et promocionem, Conventu id volente et petente, inviolabiliter observandum, per eosdem Priorem et Conventum statutum est, ut minuti secunda die eant cumbatum ante conventum, sicut solebant prima die post completorium. Ab hac necessitate ordinis custos qui in minucione sua, si voluerit, poterit suis sociis solacium facere, ita quod cum

eis sit personaliter. Similiter dominus Prior quos wlt, et quando wlt, poterit secum convocare; ceteris omnibus hoc statutum observantibus firmiter.

De tunicis dandis Conventui.

Item statutum est per eosdem, ut, singulis annis, dentur Conventui L tunicæ, de longitudine sufficienti et latitudine; ita quod possit capere duas pellicas ad minus de saga vel de sargia, per manum camerarii. Quæ tunicæ singulis annis innovari debent. Qui novas recipiunt reddant Priori singulis annis veteres, pauperibus clericis caritative distribuendas. Qui veterem non reddiderit careat nova, donec satisfecerit plenarie. Quæ tunicæ distribuendæ sunt Suppriori, et omnibus, qui in Conventu sunt, exceptis novitiis et juvencellis et obedientiariis; scilicet domino Priore, Terrario, Camerario, Hostillario, Sacrista, Elemosinario, qui sibi provideant. Ad has autem tunicas inveniendas assignatæ sunt X marcæ de pensione ecclesiæ de Daltona, quæ reddi solebant ad scacarium domini Prioris.

De excommunicacione facienda.

Item, ad reprimendam malignantium temeritatem, statutum est per eosdem, ut, secundum antiquam et approbatam consuetudinem ecclesiæ Dunelmensis, excommunicentur ter in anno in genere, accensis candelis, et pulsatis campanis solempniter, omnes illi, qui scienter et prudenter perturbant pacem ecclesiæ Dunelmensis, et qui infringunt vel minuunt jura, libertates, et possessiones ecclesiæ Dunelmensis; scilicet domini Episcopi et Prioris et Conventus Dunelmensis: scilicet, Dominica infra Octab' Natale Domini, Dominica clausi Paschæ, et Dominica infra octab' sancti Cuthberti in Septembri.

De servicio debito Priori Dunelmensi de Coldinghamschire.

Item, ne forte contingat in posterum pervenire in dubium quæ homagia, relevia, maritagia, de Coldinghamscyre, pertineant ad Priorem Dunelmensem, fuit per eosdem statutum, et scripto, ad memoriam succedencium, ad juris Prioris Dunelmensis recognitionem, quod hujusmodi homines subscripti, et eorum heredes, de Coldinghamschire, facere debent homagia Priori Dunelmensi: scilicet Alanus de parva Wintona et heredes sui; Willielmus de Morthintona et heredes sui, de medietate villæ de Lambertona; Willielmus de Lyndesey et heredes sui, de parva Lambertona et mansura extra villam; Adam de Prendregest et heredes sui, de Prendregest et dimidia carucata terræ in villa

de Coldingham; et heredes de Paxtona et de Aldengraue; Adam de Rystona et heredes sui, de parva Rystona; Eustachius de Neubighyng et heredes sui, pro terra sua de Reningtona; David de Lummesden majore et heredes sui, de Lummesden: heredes Galfridi Ridel et eorum heredes, de Flemigtona; Johannes filius Helyæ et heredes sui, pro terra sua in superiori Aytona: Thomas de Nesbyt et heredes sui, pro villa de Nesbyt; Mauricius de Aytona et heredes sus, pro terra sua in eadem Aytona; Adam le Fraunceys et heredes sui, pro terra sua in eadem Aytona. Et omnes dicti homines, et eorum heredes, debent esse in custodia Prioris Dunelmensis, et terræ eorum, usque ad legitimam ætatem heredum. Et omnes isti debent relevium Priori Dunelmensi. Et omnium istorum et heredum suorum maritagia habebit Prior Dunelmensis. Ceterorum libere tenencium in Coldinghamschyre homagia, relevia, maritagia pertinent ad Priorem de Coldingham.

De Convencione inter Priorem Dunelmensem et Priorem de Coldyngham de decimacione bladi de Ederham.

Item convenit inter dominum Priorem Dunelmensem et Priorem de Coldingham, scilicet quod ecclesia de Coldingham habebit, in perpetuum, totam decimacionem bladi pertinentem ad ecclesiam de Hederam, excepta decima de terra ecclesiæ, quam vicarius annuatim percipiet. Reddet autem Prior de Coldyngham, qui pro tempore fuerit, Priori Dunelmensi, tam pro x marcis de medietate antiquæ pensionis xx marcarum, quam recipere solebat Prior Dunelmensis de dicta ecclesia, quam pro medietate decimæ bladi, sexaginta marcas argenti annuatim ad festum sancti Johannis Baptistæ. Vicarius autem aliam medietatem dictæ pensionis, scilicet decem marcas, dicto Priori Dunelmensi annuatim persolvet.

Alia Convencio de eadem.

Convenit inter dominum H. Priorem Dunelmensem et dominum H. Priorem de Coldyngham quod decimæ garbarum ad ecclesiam de Hederam pertinentes, excepta decima terra ejusdem ecclesiæ, quam vicarius ipsius percipere consuevit, per procuratores prædictorum Priorum annuatim vendantur, prout melius potuerint, pro summa argenti, ad duos anni terminos per equales porciones solvenda, ut consuetum est.

Item alia Convencio.

Item convenit inter eosdem quod Prior Dunelmensis habebit

totam decimacionem bladi ecclesiæ de Hedenham, cum terra et pertinentibus ad terram: Prior vero de Coldingham habebit totam decimacionem bladi capellæ de Stychyl domui suæ de Coldingham. Post decessum vero Willielmi archidiaconi de Loudoneye tota decima bladi de parva Swyntona cedet in usus proprios domus de Coldyngham. Si vero contingat, post mortem Ricardi vicarii ecclesiæ de Hedenham, vicariam augmentari, Prior de Coldingham, qui pro tempore fuerit, respondebit pro medietate augmenti. Et sciendum est quod Prior Dunelmensis respondebit hostillario Dunelmensi de xv marcis annuis, quas dictus hostillarius percipere consuevit de dicta ecclesia de Hedenham.

De Aumentacĩone Conventus.

Item, ad laudem et gloriam Dei, et domini nostri Jesu Christi, et ad cultum ejusdem in ecclesia Dunelmensi et in ecclesia de Coldyngham dilatandum et exaltandum, ad ordinis profectum, ad memoriam revocantes provisionem et conventionem factam tempore bonæ memoriæ Bertrami Prioris Dunelmensis, sed nec dum usque ad tempus dicti Thomæ Prioris Dunelmensis inchoatam, de ecclesiis de Lodoneya, scilicet, ut, sicut de dictis ecclesiis augerentur ecclesiæ Dunelmensis et ecclesiæ de Coldyngham redditus, augeretur et fratrum numerus, scilicet ad augmentum viginti marcarum fieret augmentum duorum monachorum, unius apud Dunelmum, alterius apud Coldingham; volentes autem periculum, si quod animabus prædecessorum suorum ex tali obligacione non soluta provenisset, quantum in ipsis est, pia compassione expiare; de communi fratrum consilio statuerunt qui supra, ut votum, quod voverunt prædecessores sui et non solverunt, de cætero, tam in ecclesia Dunelmensi quam in ecclesia de Coldyngham solveretur: igitur statuerunt, et inviolabiliter observari in perpetuum decreverunt, ad memoriam succedencium scripto mandaverunt, ut in ecclesia Dunelmensi semper sint residentes LXX[ta] monachi; in ecclesia vero de Coldingham XXX[ta] perseverent, excepto Priore. Hunc numerum nulli omnino hominum aliquo tempore liceat diminuere. Qui autem augmentaverit, adaugeat ei Dominus graciam in præsenti et gloriam in futuro sine fine mansuram.

Quod nullus Liber de Armariolo accomodetur sine memoriali.

Item statutum est per eosdem ut nullus liber accomodetur alicui per librarium, vel per alium, nisi receperit memoriale equipollens; nisi fuerit ad instanciam domini Episcopi.

De solacio Fratribus faciendo in esu carnium.

Cum, ex dispensacione Sedis Apostolicæ, liceat Abbatibus fratres suos propter solacium in cameris suis aliquando secum advocare, et eos plenius exibere, Thomas Prior recreationem fratrum, qui portant pondus diei et æstus, volens misericorditer prospicere, providit, ut, singulis annis, temporibus suis, inter Pascham et Pentecosten fratres in esu carnium bis recipiant recreacionem. Item inter festum Pentecostes et festum beati Benedicti bis: item inter festum sancti Benedicti et festum Assumpcionis beatæ Virginis bis: item inter festum Assumpcionis et nativitatis beatæ Virginis bis: item inter festum Nativitatis et sancti Michaelis bis: item inter festum sancti Michaelis et Omnium Sanctorum bis: item a festo Omnium Sanctorum usque Adventum Domini bis: item a Natali usque ad Epifanyam semel: item ab Epiphania usque ad Septuagesimam bis. Idem eciam Prior misericorditer providit, ut, præter has recreaciones, x antiquæ recreationes fiant solitis temporibus anni, cum quatuor ferculis de carnibus ad unam pitantiam, secundum antiquam graciam. In aliis autem recreationibus prænominatis sufficiant duo fercula competencia de carnibus, cum ferculis ordinatis, quæ Conventus habet in Refectorio, nisi Conventus fuerit in cappis. Tunc vero sufficiant duo fercula competencia, quæ Conventus habet in Refectorio, cum duobus ferculis de carnibus. In loco autem recreationi fratrum deputato nullus secularis admittatur, præter servientes ad serviendum ibi specialiter deputatos et juratos.

De Elemosina facienda in Festis principalibus.

Item statuit idem dominus Thomas Prior Dunelmensis, cum consensu et consilio Capituli, festum nativitatis beati Johannis Baptistæ principale; et quod in omnibus festis principalibus per annum, scilicet Nativitatis Domini, Purificacione beatæ Virginis, Deposicione sancti Cuthberti, Pascha, Ascensione, Pentecoste, Trinitatis, Nativitate beati Johannis Baptistæ, Assumpcione sanctæ Mariæ, festivitate sancti Oswaldi, Translacione sancti Cuthberti, et festivitate Omnium Sanctorum, scilicet ut, in horum singulis, distribuantur viginti solidi ad emendum panem ad usus pauperum, de scacario Prioris, qui pro tempore fuerit, recipiendi. Qui denarii assignati sunt ad istud opus pietatis exequendum fideliter in perpetuum de ecclesia de Edelyngham, videlicet duodecim libræ argenti.

Quid agendum sit in Anniversario domini Thomæ Prioris.

Item, instante Conventu, et Priore gratanter annuente, statutum est firmiter et inviolabiliter observandum, ad pauperum recreacionem, et ad elemosinæ sustentacionem, ad dicti domini Thomæ Prioris perpetuam commemoracionem, ut in anniversario suo in perpetuum fiat, sicut in festo sancti Leonardi. Ad cujus anniversarium solempniter annuatim celebrandum assignatæ sunt tres marcæ de scacario Prioris Dunelmensis, qui pro tempore fuerit, percipiendæ. Quæ tres marcæ assignatæ sunt ad hoc fideliter exequendum de ecclesia de Edelyngham. Qui autem istud statutum infirmare presumserit divinam continuo sentiat ulcionem.

Item Anniversario domini Radulphi Prioris.

Radulphus Prior Dunelmensis, de consensu et voluntate Conventus sui, assignavit redditus omnes subscriptos, de terris et domibus de proprio labore et expensis suis adquisitis, ad faciendum singulis annis Conventui festum in die sanctorum Cosmæ et Damiani; et ad pascendum CCC pauperes eodem die in curia pro anima ejus similiter, et ad festum Conventui faciendum in die anniversarii ejusdem, et ad CCC pauperes pascendos. Ad quæ omnia facienda assignavit hos redditus, scilicet, de domibus de Novo Castro, quas Alanus Gateganger aliquando tenuit de dicto Priore, II marcas; de terra quam emit de Henrico de Wlvystona II marcas; de terra quam emit de Eustachio de Heden XV solidos; de terra quam emit in villa de Acleya XX^s; de domibus quas Thomas de London tenet de nobis in London IIII marcas: Summa denariorum X marcæ et VIII solidi et IIII^or denarii. Si quis autem hanc constitucionem infirmare attemptaverit, inter ipsum et Dominum sit in ultimo examine, quando Dominus venturus est judicare seculum per ignem.

Item Statutum domini Bertrami prioris.

Anno incarnacionis Domini M° CC° XLVII° statutum est a domino Bertramo Priore Dunelmensi, anno tercio prioratus sui, de consensu Capituli Dunelmensis, ad exaltacionem ordinis, et salutem animarum, et religionis augmentum, quod nullus frater remaneat extra chorum post completorium, nisi tantum Hostillarius et Cellerarii, qui ad hospites recolligendos exterius regulariter deputati sunt; circa quos ita providendum est, quod, si reverenda et autentica persona suscipiatur in monasterio, cum talibus lice-

bit eis, si voluerint, pro caritate et exilaracione eorundem potare; dummodo non excedant in mora vel mensura potacionis, per quam surripiat nimia satietas aut ebrietas, quæ maxime contraria est viris religiosis. Si nulli sint hospites, dispositis et ordinatis quæ in officiis suis sunt disponenda et ordinanda, sine mora et potacione ad lectos suos revertantur. Idem dicimus de reversis a via, accepta tamen secundum consuetudinem benediccione. Omnes alii in unum positi simul compleant, et post completorium nulla sit cuiquam licencia denuo exeundi, nisi secundum quod dicitur in regula *Pro necessitate urgente et negociis ecclesiæ expediendis* Prior alicui fratri aliquid jusserit; et hoc fiat cum omni discrecione et maturitate. Et licet omnis licencia sit in gracia et potestate præsidentis, ut in eo sit concedere, vel non concedere, secundum quod viderit expedire, tamen, quia Conventus sponte renunciavit talibus licenciis petendis in perpetuum, ut non exeant post completorium, quia ad hoc trahit eos affectus, zelus ordinis, devocio, honestas vitæ et salus animarum; concessit eis Prior Dunelmensis x marcas annuas de pensione de Siglestona, per manum camerarii Dunelmensis qui pro tempore fuerit recipiendas, ad species comparandos, secundum arbitrium Supprioris Dunelmensis. Si autem aliqui fratres stent in mensa cum aliquo hospite in cœna, et non possit occurrere ad collacionem vel completorium hora competenti, et certum est quod ita est, cum amota fuerit mensa ab eis, bibant si voluerint bis vel ter; et hoc expedite, et sine magna protraccione, et postea immediate redeant ad claustrum: nec quærant diverticula nec alia loca potacionis, nec separentur ab invicem, sed omnes canant simul completorium, et simul cubitum vadant; ut quilibet alteri sobrietatis, honestæ vitæ, et conversacionis testimonium perhibeat. Hoc tamen omnibus modis provideant et procurent Hostillarii et Celerarii ut hospites tempore debito reficiant et cœnent; ut fratres cum eis reficientes ad horas posint competentes occurrere statutas. Et quum aquæ furtivæ dulciores sint, et panis absconditus suavior, nitimur enim in vetitum semper cupimusque negata, circa transgredientes hoc statutum, ne impunitas delinquentis pariat audaciam delinquendi, racionabilem decrevimus infligere pœnam. Si quis frater suæ salutis, obedienciæ, et honestatis, immemor, furtive egressus fuerit post completorium, et adulterinis potacionibus et vanis confabulacionibus se immiscuerit, in pane et aqua sit in crastinum, sine aliqua dispensacione, nisi fuerit dies solempnis; et tunc differatur pœnitencia in feriam sequentem; ut in potu puniatur qui in potu deliquit. Et quia in fabulis ociosis inordinate tempus suum modo illegitimo consumpsit, adicimus quod, per quadraginta dies, subtrahatur ei licencia a presidente ne

colloquium habeat cum aliquo amico, vel seculari vel religioso. Et præter hoc, porcionem specierum illius anni, quæ eum contingit, amittat; nisi in hoc Supprior cum eo misericorditer duxerit dispensandum: ut sic quos timor Dei a peccato non retrahit saltem per pœnam arceantur. Dicimus autem de infirmis ut tempore debito completorium canant, et post completorium non bibant nisi necessitate infirmitatis cogente, nec potantibus exterius se immisceant. Inhibemus eciam, in virtute Spiritus Sancti et obedientiæ, nt nullus monachus in cellario vel ad hostium cellarii bibat aliquo tempore, sed in refectorio ordinate vel in cameris. Et, ut omnia ista modo legitimo et irrefragabiliter in perpetuum teneantur et observentur, decrevimus ea Martilogio nostro memoriter annotari; quod nostris temporibus per nos et Conventum nostrum statatum et ordinatum est per successionem temporis, oblivione interveniente vel incuria, non possit deleri vel infirmari.

De celebracione missarum in vigilia natalis Domini.

Item, anno Domini M° CC° LIII^{to}, die Animarum, jussit idem Prior, consentiente Conventu, ut vigilia Natalis annis singulis Supprior cantet primam missam, Ebdomedarius secundam, et Prior vel Episcopus tertiam, salva oblacione primæ missæ ad opus capellani domini Prioris.

Anniversarium domini Bertrami Prioris secundi.

Anno Dominicæ Incarnacionis M°CC°LII°, ad Pascham, qui est annus decimus prioratus Bertrami Prioris Dunelmensis secundi, per providenciam dicti domini Bertrami Prioris adquisitus est annuus redditus VIII. marcarum et V. solidorum, conservato in integrum statu omnium præcedencium reddituum ad dictum Prioratum pertinencium. De terra scilicet de Bollisdon v marcæ; scilicet duæ marcæ et dimidia ad Pentecosten et duæ marcæ et dimidia ad festum sancti Martini in hieme. De terra de Renyngtona XX^{ti}. solidi [*ita*] scilicet XII^{s}. VI^{d}. ad Pentecosten et XII^{s}. VI^{d}. at festum sancti Martini in hieme. De Waltero de Hurthewrth et heredibus suis de molendino de Her... XX^{s}., scilicet X^{s}. ad Pentecosten, et X^{s}. ad festum sancti Martini in hieme, secundum quod carta dicti Walteri, quam habet Supprior in custodia communæ, protestatur. Et est summa denariorum VIII. marcæ V. solidi. Idem Prior, eodem anno, de consensu et voluntate tocius Conventus sui, dictum redditum VIII. marcarum et V. solidorum ad opera caritatis in perpetuum amplianda sub hac forma decrevit ordinare, videlicet ad pytanciam faciendam annuatim Conventui in tota vita sua, in die sancti Nicholai,

cujus capellam contiguam cameræ suæ construxit et dedicari procuravit; Et pariter ad pascendos quingentos pauperes eodem die in curia Dunelmensi, quorum cc. sint mulieres, quæ pascantur extra curiam, assignavit III. marcas x^{s}. viij^{d}. Post obitum tamen dicti Prioris hoc totum assignatum est fieri die anniversarii ipsius. Item ad unum capellanum divina in perpetuum celebraturum in Capella supra portam, pro anima dicti domini Bertrami Prioris et omnium monachorum Dunelmi obeuntium, cum *Placebo, Dirige, et Commendacione*, xx^{ti} sol. Et comedet in aula sicut alius capellanus celebrans pro anima magistri Henrici de Melsamby. Item assignavit duas marcas et dimidium, ut qualibet die Veneris per annum VII. scolares literati et intelligentes et provectæ etatis canant psalteria sua in capella supra portam, super quos habeat curam capellanus qui pro tempore celebraverit pro dicto Priore et monachis, ut distincte cantent et compleant, addito hoc quod omnibus diebus Veneris in Quadragesima erunt XIII. qui recipient singulos denarios; et habebunt corredia in aula dictis diebus cum prebendariis. Item assignavit x. solidos ad psalteria cantanda in aula, ita quod centum scolares cantent psalteria in vita dicti Prioris in die sancti Nicholai, et post obitum ejus in die anniversarii ipsius. Super istos habeat curam capellanus prædictus. Et sciendum quod de summa prædicta desunt II. solidi et IIII. denarii, qui solventur de scacario Prioris, donec redditus duorum solidorum et IIII^{d} assignetur. Ad hæc omnia in perpetuum sustinenda assignavit dictus Bertramus Prior dictum redditum VIII. marcarum VII^{s}. IIII^{d} ad communam Dunelmensem, ut Supprior Dunelmensis, qui pro tempore fuerit, et custodes communæ a dicto anno et deinceps prædictam caritatem et elemosinam faciant et sustineant in perpetuum; sicut in vita dicti Prioris, in die Sancti Nicholai, sic et post mortem dicti Prioris in die anniversarii ejus, et etiam si non moriatur Prior. Hæc constitucio facta est per Priorem Dunelmensem Bertramum secundum, per commune consilium tocius Capituli Dunelmensis, quam qui augmentaverit Deus ei retribuat: diminuere vero nullus præsumat. Si quis autem infirmare, infringere vel diminuere præsumpserit, indignacionem Dei, sanctæ Mariæ, sancti Cuthberti, et omnium Sanctorum se incurrere non ambigat.

Anniversarium domini Hugonis Prioris.

Anno graciæ M^{o}CC^{o}LX^{mo}. quinto, ordinavit et assignavit dominis Hugo Prior Dunelmensis, de voluntate et assensu Conventus, quinque marcas argenti ad faciendam pytanciam Conventui in die anniversarii sui, et alias V. marcas ad comparandas species ad opus eorundem in perpetuum. Quas quidem x.

marcas custodes communæ annuatim percipient per manum Bursarii Dunelmensis de terra de Herdewyke, quam idem Prior comparavit. Item ad pascendum M. pauperes in die anniversarii sui, similiter, de voluntate et assensu Conventus, assignavit quinquaginta solidos argenti annuatim in perpetuum, percipiendos per manum Bursarii Dunelmensis de ecclesia de Estrigtona, tempore suo adquisita. Et per ordinacionem Supprioris Dunelmensis distribuantur. Et si contingat dictum redditum x. marcarum prædictæ terræ de Herdewyke in aliqua parte minui, seu deficere, supleri [*sic*] de prefata ecclesia de Estrigtona. Et, ut ista ordinacio seu assignacio posteris temporibus inviolabiliter observetur, inserta est martyrologio Dunelmensis monasterii.

XXX. CARTA HENR. II. DE LIBERTATIBUS IN OMNIBUS PORTUBUS PERTINENTIBUS ET IN NUNDINIS ET QUOD OMNES RES NOSTRÆ DOMINICÆ QUIETÆ ET LIBERÆ SINT AB OMNI THELONEO ET PASSAGIO.

[Cart. I. f. 50.]

Henricus Rex Angl. et Dux Normanniæ et Aquitaniæ et Comes Andegaviæ, Justiciariis, Vicecomitibus, Baronibus, Præpositis, Ministris, et omnibus fidelibus suis Francis et Anglis, tocius Angliæ et Normanniæ et portuum maris, salutem. Sciatis me dedisse et concessisse Priori et monachis ecclesiæ Sancti Cuthberti de Dunelmo omnes libertates et quietancias et liberas consuetudines suas per totam terram meam tocius Angliæ et Normanniæ, et per omnes meos portus maris. Quare volo et firmiter præcipio quod ipsi et omnes res suæ, quas homines sui poterunt affidare suas esse dominicas, sint omnino quietæ per totam terram meam, in portubus, et in nundinis, et in omnibus locis, ab omni theloneo et passagio, et omni consuetudine. Et ne quis eos vexet inde vel disturbet super his super x. libras forisfacturæ. Testibus R. Archiepiscopo Eboracensi, et R. Episcopo Lincolniensi, Ricardo de Luci. Apud Eboracum.

XXXI. CARTA HENRICI REGIS II. DE MISSIONE JUSTICIÆ REGIS IN TERRAM SANCTI CUTHBERTI NON EX CONSUETUDINE SED EX GRATIA.

[Cart. I. f. 50.]

Henricus Rex Angliæ et Dux Normanniæ et Aquitaniæ et Comes Andegaviæ, Justiciariis, Vicecomitibus, et omnibus ministris suis de Eborac'sir et de Nordhummerlanda salutem. Sciatis quod consilio Baronum meorum, et Episcopi Dunelmensis licencia, mitto hac vice in terram sancti Cuthberti justiciam meam, quæ videat ut fiat justicia secundum asisam meam de latronibus et murdratoribus et roboratoribus; non quia velim ut trahatur in consuetudinem tempore meo, vel heredum meorum, sed ad tempus hoc facio, pro prædicta necessitate; quia volo quod terra beati Cuthberti suas habeat libertates et antiquas consuetudines, sicut uncquam melius habuit. T. Gaufrido Archiepiscopo Cant., Ric. Arch. Pictav'., Comite Gaufrido, Ricardo de Luci. Apud Wodestoc.

XXXII. CARTA HENRICI II. CONCESSA EPISCOPO DUNELMENSI DE LIBERA CURIA OBTINENDA IN TERRIS PROPRIIS SICUT REX IN SUIS.

[Cart. I. f. 61. b.]

Henricus Rex Angliæ et Dux Normanniæ et Aquitaniæ et Comes Andegaviæ, Justiciariis, Vicecomitibus, et ministris suis de Eboracscira et de Lincolnscira salutem. Præcipio quod Hugo Episcopus Dunelmensis, cognatus meus, habeat curiam suam de omnibus hiis de quibus prædecessores sui curias suas habuerunt, tempore Regis Henrici avi mei. Et præcipio quod homines sui de illis alibi non placitent quam in curia Episcopi, donec idem Episcopus a recto deficiat. Testibus Episcopo Lexov' et T. Cancellario. Apud Eboracum.

XXXIII. CARTA H. SECUNDI DE SHIRIS HUNDREDIS ET CURIA.

[Cart. I. f. 60 b.

Henricus Rex Angliæ et Dux Normanniæ et Aquitaniæ et Comes Andegaviæ R. Archiepiscopo Eboracensi et Episcopo Dunelmensi, et Justiciariis, et Vicecomitibus, Baronibus, et omnibus ministris suis Angl. salutem. Præcipio quod tota terra et homines sancti Cuthberti et monachorum Dunelmensium sint quieti de scyris et hundred', tridingis et wapentas et auxiliis Vicecomitum et præpositorum, et plenarie habeant curiam suam, sicut habuerunt melius tempore Regis Henrici avi mei, et omnes res suas ita bene et quiete in pace teneant, cum saca et socha et tol et team et infangenthef, et cum omnibus consuetudinibus suis, sicut umquam melius et liberius tenuerunt. Et si quis eis super hoc forisfecerit, plenam eis justiciam faciatis. Testibus R. Archiepiscopo Eboracensi, et Willielmo filio Johannis. Apud Eboracum.

XXXIV. CHARTA HENRICI SECUNDI REGIS ANGLIÆ.

[Cosin's Transcripts, fol. 13.]

Henricus Rex Angliæ Dux Normanniæ et Aquitaniæ et Comes Andegaviæ Archiepiscopo Eboracensi et Episcopo Lincolnensi et Justiciariis, et Vicecomitibus, et Baronibus, et omnibus fidelibus suis, Francis et Anglis, de Eboraschir et Linconshir, et de Northumberland, salutem. Sciatis me concessisse Deo et Sancto Cuthberto, et ecclesiæ Dunelmensi, et Hugoni Episcopo, omnes terras, consuetudines, leges, et quietudines de quibus omnibus seisata erat prædicta Ecclesia, die quâ primus Willielmus Episcopus fuit vivus et mortuus; et si ipsa disseisata est de supradictis rebus cito reseisiatur. Et præcipio ut ita bene, quiete et honorifice teneat prædictus Hugo Episcopus Dunelmensis, sicut prius Willelmus Episcopus et Ranulfus Episcopus antecessores sui unquam melius vel liberius tenuerunt, unâ die vel unâ nocte. Testibus R. Lincolnensi Episcopo; Philippo Baioc. Episcopo, Arn' Lexoviensi Episcopo, H. Abrucensi Episcopo, Thoma Cancellario regni, Comite Cornubiæ, R. comite Legroc, H. de Essexa constabulario. Apud Eboracum.

Exemplificata et confirmata per literas patentes R. II. Hen. IV., Hen. V., et Reginæ Eliz.

XXXV. CHARTA SECUNDA HENRICI SECUNDI.

[Cosin's Transcripts, fol. 13, b.]

Henricus Rex Angliæ, Dux Normanniæ et Aquitaniæ, et Comes Andegaviæ, Comitibus Justiciariis, et Baronibus, et omnibus fidelibus suis, Francis et Anglis de Northumberland, salutem. Sciatis me concessisse et præsenti charta confirmasse Deo et Sancto Cuthberto, et ecclesiæ Dunelmensi et Hugoni Episcopo omnes libertates et liberas consuetudines, et quietancias quas antecessores prædicti Hugonis Episcopi habebant tempore Henrici regis avi mei, vel aliorum antecessorum meorum Regum Angliæ. Et volo et firmiter præcipio quod habeant libere et honorifice et quiete applicationes navium de parte suâ in Tinâ, sicut habentur ex altera parte. Testibus B. Lincolnensi episcopo, Philippo Baiscensi episcopo, Arnulpho Lexoviensi episcopo, Thoma Cancellario Regni, Comite Cornubiæ, R. Comite Legrocensi, H. de Essexa Constabulario. Apud Eboracum.

XXXVI. MANDATUM ALEXANDRI PAPÆ TERCII OMNIBUS PAROCHIANIS IN HALYWERFOLK QUOD DENARIOS FUMALES AD FABRICAM ECCLESIÆ DUNELM. ANNUATIM PERSOLVANT.

[Lib. Sacrist. f. 2, b.]

Alexander Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis omnibus sacerdotibus et personis de Haliwerefolk salutem et apostolicam benedictionem. Pietatis operibus summo studio nos oportet intendere, et quoslibet Christi fideles assiduis exhortacionibus invitare. Quoniam vero, sicut relatum est nobis, hæc pia consuetudo ab antiquo instituta dinoscitur, et usque ad hæc tempora observata, ut de singulis scilicet parrochiis vestris, pro quaque domo, ad operaciones Ecclesiæ beati Cuthberti, unus denarius annuatim consueverit exhiberi, universitati vestræ per apostolica scripta mandamus, quatinus parrochianos vestros monere et diligencius inducere studeatis, et eis auctoritate nostra in peccatorum suorum veniam injungatis, ut singulis annis juxta antiquam consuetudinem ministerialibus prædictæ ecclesiæ stabilitas helemosinas largiatur. Cum autem ministeriales illi ad vos statuto tempore venerint, eis ad collectam ipsam com-

modius faciendam consilium curetis et auxilium exhibere, ita quod vestra devocio debeat exinde non inmerito commendari. Dat. Senon. vi. id. Aug.

XXXVII. LITERA JUDICUM DE CAUSA INTER ABBATEM SANCTI ALBANI ET PRIOREM DUNELMENSEM SUPER ECCLESIA DE TINEMUTHE.

[Ex copia perantiqua.]

Reverendo patri et domino A. Dei gratia summo Pontifici B. Exoniensis ecclesiæ minister humilis, et devoti filii sui de Burgo et Eboracensis [*ita*] Abbates, salutem, et debitæ subjectionis obedientiam. Ad ventilandam causam, quæ inter Abbatem sancti Albani et Priorem Dunelmensem super ecclesia de Tinemuthe verteretur, juxta sanctitatis vestræ mandatum, die partibus præfixo in unum pariter convenimus. Illo die in præsentia nostra comparuit Prior Dunelmensis; lectisque vestris coram multitudinem religiosorum virorum et clericorum, ut in illa procederemus, instanter postulabat, asserens Dunelmensem ecclesiam temporibus plurium advocatorum episcoporum et auctoritate, diu, pacifice et quiete ecclesiam de Tinemuthe possedisse, sed demum, per secularem potestatem, et laicorum violentia, monachos Dunelmenses violenter ejectos fuisse, et eorundem laicorum violentia sine episcopali auctoritate Sancti Albani monachos fuisse intrusos. Suæ autem ejectionis et aliorum intrusionis autorem fuisse prædictus Prior dicebat Robertum de Mubrai, comitem Norhanhumbriæ, qui successerat quibusdam aliis Comitibus, quorum largitionem asserabat Dunelmensem ecclesiam præfatam ecclesiam de Tinemuthe adeptam fuisse. Ad hujus rei assertionem proposuit duo autentica scripta, in quorum altero Waldevus quondam Comes Norhanhimbrorum, qui tercius fuit ante prædictum Robertum de Mubrai, protestatus est se dedisse et scripti sui munimine confirmasse beato Cuthberto et monachis Dunelmi ecclesiam de Tinemuthe, cum omnibus quæ tempore factæ confirmacionis habebat et postmodo erat habitura. Hæc autem donacio et confirmacio, ut in illa autentica carta continebatur, facta fuit in ecclesia Dunelmensi, Walchero ejusdem ecclesiæ episcopo g[*e*]n[*eralem*] sinodum celebrante, et eos perpetuo anetemate condempnante, qui unquam ullo tempore prædictam ecclesiam de Tinemuth ab ecclesia Dunelmensi alienare præsument. Alt[*erum au*] tenticum scriptum fuit Willielmi quondam Dunelmensis episcopi, successoris prænominati Walcheri, in quo comprehensum fuit eundem

Willielmum concessisse et sua carta confirmasse [*dona*]tionem ecclesiæ de Tinemuthe, quam Walthevus comes monachis in Dunelmensi ecclesia Deo et beato Cuthberto perpetuo servituris fecit, sua .... perpetuo anatemate condempnavit omnes illos, qui ecclesiam de Tinemuthe ecclesiæ Dunelmensi auferre quando temptarent. His auditis allegabat pars Prioris .... illa instrumenta publica esse, et per se sufficere ad fidem notis de possessione facienda. Ut tamen nos certiores redderet producebat quosdam clericos et laicos viros .... magnæ natos, quos dicebat vidisse monachos Dunelmenses ecclesiam de Tinemuthe pacifice possedisse, et præsentes fuisse ubi illi violenter expulsi fuerunt, et monachi Sancti Albani per Gaicalem potestatem violenter intrusi. Et quoniam senes erant, et valetudinarii, et alia vice sine magna difficultate asserebat eos non posse produci, rogabat nos attentius, ut ab eis veritatem erueremus, ne eorum morte vel absencia causa ejus aliquod detrimentum pateretur. His itaque completis, quidam monachi et clerici, qui ab Abbate Sancti Albani missi fuerant, literas Abbatis nobis porrexerunt, protestantes eum gravi infirmitate fuisse detentum, et ideo se præsentiam suam exhibere non posse. Sed Prior Dunelmensis dicebat dimidium anni fere effluxisse post quam citatio facta fuerat, et se ex tanta mora fuisse gravatum, licet nos diem illum de consensu partium præfixissemus; ad nunc igitur causa illa civilis erat et per procuratores agi poterat præsertim .... ab illo gravamine de justicia Romanæ sedis, ut dicebat, plenius confidens audientiam vestram ad festum Sancti Hilarii terminum præfigens appellavit. Nos autem quoniam appell............ causam illam ad vestræ discretionis examen remittendam esse censuimus. Valeat sanctitas vestra.

XXXVIII. SCRIPTUM JUDICUM DE COMPOSICIONE INTER NOS ET MONACHOS SANCTI ALBANI DE ECCLESIIS DE BIWELLE ET EDELINGHAM.

[Orig. 1. 3. Pont. I. 1.]

Rogerius Dei gracia Wigornensis episcopus, et Johannes Exoniensis ecclesiæ Thesaurarius, universis sanctæ matris ecclesiæ filiis, præsentibus et futuris, ad quos præsens scriptura pervenerit, salutem. Ne semel sopita litigia denuo suscitentur, et bonum pacis contentio recidiva perturbet, in publicam volumus noticiam pervenire quod controversia, quam movebant Prior et fratres Dunelmenses monasterio Sancti Albani, super ecclesia

de Tynemuth et pertinentiis ejus, cujus nobis et venerabili fratri nostro Roberto Eboracensis ecclesiæ Decano, de mandato summi Pontificis Alexandri tercii, cognitio fuit et decisio delegata, sub hac forma, ut, si tres interesse non possemus, duo nostrum in eadem causa procederent, hoc tenore et ordine conquievit. Videlicet quod tam venerabilis pater noster Hugo, Dei gratia Dunelmensis episcopus, quam supradictus Prior et totus Conventus ejusdem ecclesiæ, liti præscriptæ et repiticioni ecclesiæ de Tynemuth et ad eam pertinencium in perpetuum renuntiarunt, et ipsam ecclesiam cum universis pertinentiis suis monasterio Sancti Albani scriptis suis autenticis confirmarunt. Abbas vero et fratres Sancti Albani, pro bono pacis et prænominata renunciacione, concesserunt ecclesiæ Dunelmensi ecclesiam de Biwella, salvo jure Salamonis presbiteri, quoad vixerit, et ecclesiam de Eduluingeham, salvo tenemento Adæ de Dumbar, et post eum Englerii clerici, jure perpetuo possidendas. Instrumenta autem quibus Dunelmensis ecclesia uti poterat adversus monasterium Sancti Albani, ad repetendam ecclesiam de Tynemuth, Prior Dunelmensis in manus nostras resignavit, præter ea in quibus ecclesia de Tynemuth cum aliis possessionibus Dunelmensi fuerat ecclesiæ confirmata, quæ quidem adversus transactionem istam nichil roboris aut virtutis habebunt. Et monachi Sancti Albani versa vice munimenta, quæ super ecclesiis de Biwell et de Eduluingeham habebant, Priori et fratribus Dunelmensibus reddiderunt, exceptis his quibus ecclesiæ ipsæ monasterio Sancti Albani cum aliis sunt possessionibus confirmatæ.* Quæ, utique, quantum ad articulum illum, juribus

* The following is one of the Documents given up by the Monks of St. Albans on this occasion:—

CONVENCIO INTER GAUFRIDUM ABBATEM SANCTI ALBANI ET COSPATRICIUM SIVE WALDEVUM DE BEWIC ET EGLINGHAM.

[Ex orig. 2. 2. Spec. A. 1.]

Hæc est conventio inter Gaufridum Abbatem Sancti Albani et Gospatricum filium Consulis Gospatrici, quod ipse Abbas, assensu et voluntate totius Capituli, concessit eidem Gospatrico et filio suo Adæ, qui prius vocatus est Waldief, terram Archil Morel, scilicet Beuuiche, cum omnibus terris ad eam pertinentibus, et terram de Egulingeham, quam Winnoc venator dedit Sancto Albano Sanctoque Osuinuo in feodofirma theineslage, in saca et in soca et tol et tem et infangeltheof in nemore et in plano et in aqua sicut Abbas Gaufridus eam melius tenet a Rege. Reddet vero ipse Gospatricus pro eisdem terris monachis de Tinemutha per singulos annos iiij libras, ad Purificacionem sanctæ Mariæ quadraginta solidos et ad festum Sancti Cuthberti quadraginta quod est in Septembri, ad Tinemutham utrumque ipse allaturus. Reddet etiam Gospatricus Abbati Gaufrido Sancti Albani aut nuncio ejus nominato viginti solidos, aut si nummi defecerint vij boves [*ita*], unumquemque valentem vj solidos, et hoc in volun-

carebunt. Episcopus sane Dunelmensis, intuitu et consideracione pacis istius, sæpedicto Abbati tam suo quam ecclesiæ suæ nomine indulsit, ut ab ecclesiis ad ecclesiam de Tynemuth pertinentibus liceat eidem Abbati et fratribus fructus solito uberiores percipere, et pensiones earum decedentibus personis præsentibus, supra quam prius solvere consueverant, ad quadraginta marcarum summam augere. Nos, igitur, præfato conjudice nostro absente, sed absentiam suam ex causis necessariis et sufficientibus excusante, transactionem istam ratam habentes, auctoritate nobis et potestate concessa monasterium Sancti Albani ab impeticione Dunelmensis ecclesiæ super jam dicta ecclesia et pertinentiis ejus imperpetuum absolvimus, et præfatam transactionem cunctis temporibus decrevimus valituram. Actum Warewici, anno Dominicæ incarnationis M°C°LXXIIII, pridie idus Novembris.

tate Gospatrici erit. Et si aliquis de bobus defecerit pro unoquoque bove iij solidos dabit. Si autem ipse Gospatricus filio suo vel prædictus filius ei supervixerit, relevabit terram dando lx horas, et eodem pacto et honore tenebit quo prædecessor suus tenuerat. Cumque autem ille superstes ad extrema vitæ devenerit, tota terra remanebit in dominio Sancti et Monachorum, sine impedimento et calumnia cujuscunque hæredis, ita quidem instaurata et plena omnibus rebus sicut fuerat ipsa die qua in infirmitate decidit. Sed et post decessum suum Deo et prædictis Martyribus Stantunam quandam suam villam pro animæ suæ redemptione concessit habendam. Præterea, si a monachis convenienter summonitus fuerit ad placita eorum per Northumbriam, venire debet. Et sciendum est quod ipse Cospatricus obtulit donatione perpetua Deo et sanctis Martyribus prædictis ecclesiam de Edoluingeham cum terra unius carrucæ solida et quieta, de qua exeunt quinque horæ, quæ sunt de iiij libris. Si autem Gospatricus conventionem de prædictis terris tenere noluerit aut nequierit, reddet eas solidas et quietas ab omne clamore et calumnia cujuscunque hæredis sui, tantummodo suum superplus habebit. Hanc conventionem Gospatricus et filius ejus Adam juraverunt super corpus Christi et feretrum Sancti Albani se servaturos præsente Abbate et fratribus ejusdem ecclesiæ. Hujus rei testes sunt Zacheus et Walterus presbiteri, Willielmus de Gorram, Walterus dapifer, Lambert Sym, Rodbertus filius Anskitilli, Willielmus filius Turstini Radulfus filius Geroldi, Lucas, Turchillus, Willielmus, Ada filius Gospatrici, Mainardus judas, Wido marescaldus Regis, Hunespac, Radulphus, Toli de Westmonasterio, Aluuinus de Uuathamstede, Willielmus de Ostreham, Turgarus, Radulfus judas, Leofuuinus.

Large oval seal. St. Alban, with the palm of Martyrdom. Engraved from this impression in *Clutterbuck's Hertfordshire.*

Numerous other documents, of antient date, relative to the exchange of Tinmouth between the monasteries of Durham and St. Alban's, may be found in Hodgson's Northumberland, Part III., Vol. II., printed from the originals in the Durham Treasury.

XXXIX. CONFIRMACIO DE OMNIBUS POSSESSIONIBUS OPTENTIS ET OPTINENDIS, DE NOVALIUM DECIMIS ET ANIMALIUM NUTRIMENTIS NON DANDIS, ECCLESIIS ET CAPELLIS INFRA PAROCHIAS NOSTRAS SINE NOSTRO CONSENSU NON EDIFICANDIS, ET ELECCIONE EPISCOPI ET PRIORIS PER CAPITULUM DUNELM. LIBERE ELIGENDORUM CUM CETERIS.

[Cart. III. f. 158. b.]

Urbanus Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Germano Priori et monachis ecclesiæ Dunelmensis, tam præsentibus quam futuris regulariter substituendis, in perpetuum. Monet nos apostolicæ sedis, cui, licet immeriti, præsidemus, auctoritas, pro statu omnium ecclesiarum provida circumspeccione satagere, et, ne malignorum rapinis vel molestiis exponantur, apostolicum ipsis patrocinium impertiri. Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulacionibus clementer annuimus; et præfatam Dunelmensis ecclesiam, in qua divino estis obsequio mancipati, sub beati Petri et nostra proteccione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus; in primis siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum et beati Benedicti regulam in ecclesia vestra noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiter observetur. Præterea quascumque possessiones quæcumque bona eadem ecclesia in præsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum, concessione Pontificum, largicione Regum vel Principum, oblacione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis; ecclesiam sancti Cuthberti Dunelmensis cum omnibus pertinenciis suis; ecclesiam de Elvet cum omnibus pertinenciis suis; ecclesias de Pitindun; de sancto Johanne [*Merrington*] de Acle; de Billingham; de Hessilden; de Midlam, cum omnibus pertinenciis suis; ecclesias de Weremuth; de Jarow; Wivesto; de Walesende; de Bedlington; cum omnibus pertinenciis suis; Cellam de Sancta Insula cum capellis suis de Toedmuthe, de Ancroft, et Culei [*Kyloe*] cum omnibus aliis pertinenciis suis; ecclesiam de Norham cum capella de Cornehale et cum omnibus aliis pertinenciis suis; Cellam de Coldingham; et ecclesias de Berewic, et de Fisewic, et Edenham, et Ederham, et Cambus, et Lambertun, de Ercheldun, et Smalhom, cum omnibus pertinenciis suis; ecclesias de Aluertun: de Bruntuna; de Houedena; de Brentigham; de Wel-

laton; de Hemingebugrc; de Scipwid, cum omnibus pertinenciis suis; Cellam sancti Leonardi de Stanford, et ecclesiam Sanctæ Mariæ in eadem villa, cum quadam alia ecclesia, et omnibus pertinenciis suis; ecclesiam de Bliburc, cum aliis quibusdam ecclesiis in Lindeseia et pertinenciis suis; ecclesias de Biwell et de Edelingham, cum omnibus libertatibus et pertinentiis suis; partem Dunelmi quam ultra aquam possidetis; villas quo de Elvete et de Sineclive; duas Petinduns; duas Reningtuns; Ferie; Merintun; Acle; Kettun, cum omnibus libertatibus et pertinenciis suis; duas Hesildene; Bilingam; Wlvestun; cum terris adjacentibus et pertinenciis suis; Weremuthe et Fulwell; Jarow et Munketun; Wivestun; Hewrthes; Waleshend; Fennum; cum libertatibus et pertinenciis suis. Sane novalium vestorum, quæ propriis manibus vel sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium nullus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eas absque contradiccione aliqua retinere. Prohibemus insuper ne ulli fratrum vestrorum, post factam in eodem loco professionem, fas sit absque Prioris sui licencia, nisi artioris religionis optentu, de ipso discedere. Discedentem vero sine communium literarum cautione nullus audeat retinere. Inhibemus eciam ne cui liceat vobis et ecclesiæ vestræ novas vel indebitas exactiones imponere, aut suspensionis vel excommunicacionis seu interdicti sententiam in vos aut fratres per Cellas vestras constitutos, sine manifesta et rationabili causa, proferre. Prohibemus quoque ne infra fines parochiarum vestrarum aliquis ecclesiam vel oratorium absque diocesani Episcopi et vestro assensu edificare præsumat. Salvis tamen privilegiis Romanæ ecclesiæ. Cum autem generale Interdictum terræ fuerit, liceat vobis, et fratribus per Cellas vestras constitutis, clausis januis, non pulsatis campanis, exclusis excommunicatis et interdictis, suppressa voce divina officia celebrare. Sepulturam præterea ecclesiæ vestræ liberam esse discernimus, ut eorum devocioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat; salva tamen justicia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur. Obeunte vero Episcopo, qui ibidem pro tempore fuerit, vel te, nunc ejusdem loci Priore, seu tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem providerint eligendum. Preterea quicquid libertatis aut immunitatis vel specialis indulgenciæ vobis vel ecclesiæ vestræ, retroactis temporibus, a nostris predecessoribus

est indultum, vel a vestris Pontificibus confirmatum, sive a Regibus Anglorum et aliis principibus rationabiliter est concessum et hactenus observatum, firmitatem perpetuam decernimus optinere. Paci quoque et tranquillitati vestræ paterna in posterum sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus ne quis, infra fines domorum vestrarum, furtum rapinamve committere, ignem apponere, hominem capere vel interficere, seu aliquam violenciam temere audeat exercere. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare: sed omnia integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione ac sustentacione concessa sunt, usibus omnimodis profutura: salva Sedis Apostolicæ auctoritate et diocesanorum Episcoporum canonica justicia. Si quæ igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire temptaverit, secundo terciove commonita, nisi reatum suum digna satisfaccione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei, et Domini redemptoris nostri Jesu Christi, aliena fiat atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatinus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

XL. CARTA REGIS RICARDI PRIMI FACTA HUGONI EPISCOPO DE LA WAPENTAKE DE SADBERY IN EXCAMBIO CUM FEODO EPISCOPI DUNELMENSIS IN LYNCOLNSHIRE.

[Orig. et Cart. I. f. 248.]

Ricardus Dei gracia Rex Angliæ Dux Normanniæ, Aquitaniæ, Comes Andegaviæ Archiepiscopis et Episcopis, Comitibus, Baronibus, Vicecomitibus, et omnibus ballivis et ministris suis tocius Angliæ, salutem. Sciatis nos dedisse et concessisse et præsenti carta confirmasse Deo et beato Cuthberto et ecclesiæ Dunelmensi, et Hugoni Dunelmensi episcopo, caro consanguineo nostro, et successoribus ejus, in puram et perpetuam elemosinam, pro anima patris nostri et antecessorum nostrorum, et pro salute nostra et heredum nostrorum, et pro stabilitate et incremento regni nostri, manerium nostrum de Sadberg cum wapentagio ad idem manerium pertinente, et cum omnibus

aliis rebus ad illud pertinentibus, tam in hominibus quam in terris cultis et incultis, in viis et semitis, in pratis et pasturis, in stagnis et molendinis, in aquis et piscariis, et servicium Petri Carou et heredum suorum de feodo unius militis de Setone et de Oveton, et servicium Thomæ de Amundevyll et heredum suorum de feodo unius militis de Cotham et Treiford, et servicium filii Godfridi Baard et heredem suorum de feodo duarum partium unius militis de Midelton et de Hertburn; quas terras de nobis tenebant inter Tynam et Teysam, cum omnibus aliis rebus ad prædicta feoda pertinentibus, in excambium pro servicio feodi trium militum quod Philippus de Kime de ipso Episcopo in Lyncolnsyr tenebat, et pro feodo duorum militum quod Girardus de Canville de eodem tenebat, et pro feodo unius militis quod Baldwinus Wac et filius Rogeri de Osevill ibidem de eodem tenebat. Quare volumus et præcipimus, quod prædictus H. Dunelmensis episcopus et successores sui, prædicta duo feoda militum et duas partes feodi unius militis cum prædicto manerio de Sadberg et wapentachio, sicut prædictum est, teneant, habeant et possideant, libere, quiete, et honorifice, cum omnibus rebus ad ea pertinentibus, in bosco et plano, cum socha et sacha et tol et theem et infangenethefe, et cum omnibus aliis libertatibus et liberis consuetudinibus, et cum placitis ad coronam pertinentibus, sicut nos ipsi in propria manu nostra habebamus, et sicut ipse episcopus habet et tenet alias terras suas et feoda militum in Episcopatu suo, et ut tam ipse Episcopus quam successores sui disponant de hominibus et terris ad idem manerium pertinentibus ad libitum suum et voluntatem, sicut de aliis hominibus et terris suis in eodem Episcopatu suo faciunt. Hiis testibus Baldwino Cantuariensi, Gualtero Rothomagensi, et Johanne Dublinensi archiepiscopis, Reginaldo Bathoniensi, Hugone Lincolniensi, Johanne Norwicensi, Willelmo Wigorniensi, Hugone Coventrensi, Sefrido Cicestrensi, Gilberto Roffensi, Johanne Exoniense, episcopis, domino Johanne fratre domini Regis, Willelmo de Mandville comite de Essex, Roberto comite de Leicestre, Hamelino comite de Waren, Gualerano comite de Warewic, Willelmo comite de Arundel, Ricardo comite de Clare, Willelmo comite de Salesbri, Rogero Bigot, et Willelmo Marescallo comite de Strigoil, et data anno primo regni nostri, decimo octavo die Decembris, apud Gaitmonant, per manum Willelmi de Longo Campo, cancellarii nostri.

XLI. CHARTA SECUNDA RICHARDI REGIS ETC.

[Cosin's Transcripts, Fol. 17, b.]

Ricardus Dei gracia Rex Angliæ, Dux Normanniæ, et Aquitaniæ, et Comes Andegaviæ, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Comitibus, Baronibus, Justiciariis, Vicecomitibus, et omnibus ministris et fidelibus suis totius Angliæ, salutem. Sciatis nos reddidisse Deo et Beato Cuthberto et Ecclesiæ Dunelmensi, et Hugoni Episcopo, et successoribus ejus in perpetuum, manerium de Sadberga, cum wapentagiis et fœodis militum, et cum omnibus pertinenciis quæ prius eis dederimus et charta nostra confirmavimus, pro sexcentis marcis, quas nobis inde donavit. Quare volumus et precipimus quod ipse prædictum manerium de Sadberg cum wapentagiis et fœodis militum cum omnibus pertinenciis iñ puram et perpetuam elemosynam, libere, quiete, et honorifice habeat et teneat, sicut charta nostra, quam inde habet testatur. Et bene volumus et concedimus, quantum ad nos pertinet, si quis inde vim ei vel molestiam contra chartas et confirmaciones nostras fecerit, iram et maledictionem Dei et nostram incurrat. Testibus B. Cantuariensi Archiepiscopo. H. Saresb. episcopo, Gileb, Pipard, Bartin de Verdun. Data apud Massilium, per manum Willelmi filii Richardi, quinto die Augusti, regni nostri anno primo.

Is erat tenor Chartæ nostræ in primo sigillo nostro quod quia aliquando perditum fuit, et dum in Almanna capti essemus sub aliena potestate constitutum mutatum est. Innovationis autem hujus hii sunt testes, magister Maugerus, magister Rogerus de Sancto Edmundo, Robertus capellanus, Waganus Brito, Willielmus Marescallus, Warinus filius Geroldi, Radulfus de Arden. Data per manum Eustachii Eliensis Episcopi cancellarii nostri, apud Lions, septimo die Decembris, anno regni nostri decimo.

Exemplificata et confirmata per E. II. R. II. H. IV. H V. Reges, et Eliz. Reginam Angliæ.

XLII. CARTA RICARDI PRIMI REGIS ANGLIÆ FACTA HUGONI EPISCOPO DUNELMENSI DE COMITATU NORTHUMBRIÆ AD TERMINUM VITÆ SUÆ.

[Orig. 3. 13. Pontif. E. I.]

Ricardus Dei gracia Rex Angliæ, Dux Normanniæ, Aquitaniæ, Comes Andegaviæ, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Comitibus, Baronibus, Justiciariis, Vicecomitibus, et omnibus baillivis et fidelibus suis tocius Angliæ, Francis et Anglis, salutem. Sciatis nos dedisse et concessisse, et præsenti carta confirmasse, karo consanguineo nostro Hugoni Dunelmensi Episcopo totum Comitatum Norhumbriæ, tenendum in vita sua de nobis et hæredibus nostris ; et inde eum per ensem et annulum saisivimus et Comitem fecimus. Reddendo nobis inde servicium, quod antecessores sui Norhumbriæ Comites antecessoribus nostris Regibus facere solent et debent. Quare volumus et firmiter præcipimus quod prædictus Episcopus Hugo ipsum Comitatum ita plene, libere, quiete, et honorifice, toto tempore vitæ suæ, habeat et teneat, sicut nos ipsi in propria manu nostra habebamus et tenebamus ; in castellis et burgis et in portubus et dominicis maneriis et stagnis et molendinis et piscariis, in pratis et pascuis, in terris cultis et incultis in forestis et minariis argenti plumbi et ferri, et in feodis et homagiis et serviciis et in wardis et eschaetis baronum, militum, theinorum, et drengorum ad prædictum Comitatum, ubicunque sint in Anglia, pertinentibus, et cum omnibus libertatibus et liberis consuetudinibus et placitis et querelis, et omnibus aliis rebus ad coronam nostram pertinentibus. Ita quod nullus baillivorum nostrorum inde se super ipsum vel baillivos suos intromittat. Ipso vero episcopo Hugone decedente, prædictus Comitatus ad nos vel hæredem nostrum revertatur. Salvo tamen ecclesiæ suæ et successoribus suis in episcopatu Dunelmensi manerio de Sadberga et wapentaco et feodis militum, videlicet Thomæ de Amundevill et Petri Karrou et Godefridi Baart, et hæredum eorum ; quæ prius eis dederamus et carta nostra confirmavimus. Testibus H. Saresbiriensi episcopo, Johanne comite Moret', Ricardo comite de Clara, Rogero le Bigot, Willielmo de Sancto Johanne, Johanne marescallo, Willielmo marescallo, Stephano de Longo Campo. Data per manus Willielmi de Longo Campo, Elyenis electi, Cancellarii nostri, apud Westmonasterium, xxv. die Novembris, regni nostri anno primo.

XLIII. AD MONENDUM CERTAS PERSONAS AD SATISFACIENDUM HUGONI EPISCOPO DUNELMENSI DE INJURIIS FACTIS POST APPELLACIONEM.

[Cart. III. f. 154.]

Celestinus Episcopus, servus servorum Deī, venerabili fratri Londoniensi episcopo, et dilecto filio Abbati de Burgo salutem et apostolicam benediccionem. Ad aures nostras, venerabili fratre nostro Hugone Dunelmensi episcopo significante, pervenit, quod nonnulli Abbates, Priores, aliæque personæ ecclesiasticæ Eboracensis provinciæ, post appellacionem illis præsentibus et audientibus ad Sedem apostolicam interpositam, post quam se ac suos sub apostolica proteccione statuerat, in contemptum Dei et Romanæ ecclesiæ illum irreverenter presumpserunt excommunicacioni subjicere, sibique ac suis alias injurias irrogare; quia igitur tantus excessus relinqui non debet aliquatenus impunitus, ne forte pandatur aliis materia similia presumendi, discrecioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatinus eos sollicite moneatis, illis, auctoritate apostolica, cessante appellacione, districtius injungentes, quatinus taliter super hiis memorato Episcopo satisfaciant, et ita cum illo amicabiliter studeant convenire, quod idem Episcopus super hoc non possit amplius merito querelari; alioquin illis firmiter proponatis, quod, pro tanta injuria Episcopo memorato et ecclesiæ illata, illos per ecclesiasticam faciemus sentenciam, Deo auctore, ad sedem apostolicam laborare. Quod si ambo his exequendis nequiveritis interesse, alter vestrum ea nichilominus exequatur. Data Laterani, VIII kalendas Januarii, pontificatus nostri anno secundo.

XLIV. PROHIBICIO CELESTINI PAPÆ FACTA HUGONI EPISCOPO DUNELMENSI NE AD TERRAM SANCTAM ITER SUUM ARRIPERET ANTE REDITUM IPSIUS RICARDI REGIS ANGLIÆ AD PATRIAM.

[Cart. III. f. 153 b.]

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Hugoni, Dunelmensi episcopo, salutem, et apostolicam benediccionem. Licet personam tuam, tanquam in Christo karissimum, et quem multorum asserunt preconia commendandum, sincera diligamus in Domino caritate, et quæcumque per te racionabiliter postulaveris, exequi favorabiliter intendamus, ad preces

tamen karissimi in Christo filii nostri, Ricardi Anglorum regis, quem inter cæteros orbis principes sinceræ caritatis brachiis amplexamur, quædam tibi specialiter duximus injungenda, quæ, statu orientalis terræ considerato, temporibus istis, alicui sano et bene valenti non fuerant de facili concedenda; Inde est, quod, cum idem illustris Rex, prout scripto nobis et nunciis intimavit, pro regni sui custodia te ad presens duxerit a Jerosolimitano itinere retinendum, et nos ipsi regno suo expedire credamus, ipsius Regis precibus provocati, et ecclesiarum utilitate pensata, fraternitati tuæ auctoritate presencium districte præcipimus, quatinus usque ad reditum ipsius Regis, quem prosperum, Domino duce, desideramus, a proposito non postponas itinere remanere; eos vero qui occasione tua crucem assumpserant, quos tibi necessarios videris, volumus ut tibi liceat ad tuum interim servitium retinere. Post reditum autem predicti Regis in optione tua ponimus utrum terram sanctam in persona propria vel rebus volueris visitare. Interim tamen, quia nec tuo officio expedit, nec videtur congruum, crucis signa Domini bajulare, volumus ut crucem deponas. Si vero interim aliquem ex vobis viam universæ carnis in bona confessione contigerit ingredi, illius remissionis de apostolicæ sedis indulgencia particeps habeatur quæ in persona propria laborantibus est indulta. Data Lateran' II. nonis Decembris, pontificatus nostri anno secundo.

XLV. CARTA HUGONIS EPISCOPI DE VILLA DE YHOCHEFLET.

[Reg. I. fol. 142 b.]

H. dei gracia Dunelmensis Episcopus, omnibus sanctæ matris ecclesiæ filiis, salutem. Sciatis nos, coucessisse, dedisse, et hac præsenti nostra carta confirmasse, dilecto filio nostro Henrico de Puteaco, et heredibus suis, pro homagio et servicio suo, villam de Yhockeflet, cum omnibus ad eam pertinentibus, in feodo et hereditate, tenendam de nobis et successoribus nostris libere, quiete, integre, et honorifice. Reddendo inde nobis et successoribus nostris annuatim quatuor marcas argenti, ad quatuor terminos in Houedenschir statutos tantum pro omni servicio. Quare volumus quod prædictus Henricus, et heredes sui post eum, habeant et teneant bene et in pace de nobis et successoribus nostris prædictam villam de Yhockeflete, cum omnibus ad eam pertinentibus, in lofto et plano, in planis et pascuis, in viis et semitis, in aquis moris et mariscis, in molendinis, et omnibus aliis asiamentis, ad predictam villam de Yhockeflet

pertinentibus, ita libere, quiete, integre, et honorifice, pro prædictis quatuor marcis, sicut ullus, liberius, integrius, quietius, et honorabilius, in Houedenschire, de nobis tenet. Hiis testibus, Ricardo Thesaurario Eboracensi, Willielmo Archidiacono Dunelmensi, magistro Stephano de Snatfield, Magistro Willielmo Blesensi, Symon camerario, et multis aliis.

XLVI. CONFIRMACIO ELECCIONIS PHILIPPI EPISCOPI DUNELMENSIS CELEBRATÆ PER VIAM SPIRITUS SANCTI.

[Cart. III. f. 154.]

Celestinus Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio magistro Philippo Dunelmensi electo salutem et apostolicam benediccionem. Tam ex literis karissimi in Christo filii nostri Ricardi illustris Regis Angliæ, quam dilectorum filiorum nostrorum Prioris et Capituli Dunelmensis, cognovimus manifeste, quod, bonæ memoriæ Hugone episcopo suo viam universæ carnis ingresso, ne Dunelmensis ecclesia pastore maneret diucius viduata, idem Prior et Capitulum Dunelmensis convenire insimul procurarunt; cumque, invocata Spiritus Sancti gracia, ad eleccionem procederent canonice faciendam, in personam tuam vota sua unanimiter transtulerunt, te sibi eligentes in patrem pariter et pastorem. Credentes igitur firmiter et tenentes, quod, tuo studio et diligencia faciente, Dunelmensis ecclesia tam in spiritualibus quam in temporalibus grata recipiet, auctore Domino, incrementa, electionem istam de communi fratrum nostrorum consilio confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostræ paginam confirmacionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignacionem Omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Data Laterani, idus Aprilis, Pontificatus nostri anno quinto.

XLVII. BULLA PRIVILEGII INNOCENTII III DE ECCLESIIS ET TERRIS AD DOMUM DUNELM. SPECTANTIBUS ET DE LIBERA SEPULTURA IN CIMITERIO DUNELM. ECCLESIÆ, ET CONFIRMAT PRIVILEGIA A PREDECESSORIBUS SUIS CONCESSA.

[Cart. I. f. 8. b.]

Innocentius Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Priori Dunelmensis ecclesiæ, ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis inperpetuum. Monet nos apostolicæ sedis auctoritas, cui licet immeriti præsidemus, pro statu omnium ecclesiarum provida circumspectione satagere; et ne malignorum rapinis vel molestiis exponantur apostolicum illis patrocinium impertiri. Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulacionibus clementer annuimus, et præfatam Dunelmensem ecclesiam, in qua divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felicis recordacionis Celestini Papæ prædecessoris nostri, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. Inprimis, siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum et beati Benedicti regulam in eadem ecclesia institutus esse dinoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur [—*Then follows a long confirmation of the churches and estates possessed by the Church.*] Sepulturam quoque ejusdem loci liberam esse decrevimus; ut eorum devocioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat; salva tamen justicia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur. Obeunte vero Dunelmensi Episcopo, vel suorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet surrepcionis astucia seu violencia præponatur, nisi quem Prior et fratres Dunelmensis ecclesiæ, vel eorum major pars, consilii sanioris, secundum Dei timorem canonice providerint eligendum. Libertates, insuper, immunitates, necnon antiquas et racionabiles consuetudines ecclesiæ vestræ concessas et hactenus observatas, ratas habemus; et eas futuris temporibus illibatas manere sanccimus. — Data Laterani, per manum Blasii Sanctæ Romanæ ecclesiæ subdecano et notario, XVI kal. Aprilis, indictione quarta, incarnacionis Dominicæ anno MCC, pontificatus Innocentii III anno....

XLVIII. CARTA REGIS JOHANNIS DE QUIETA CLAMACIONE KARRAGE.

[Cart. I. f. 52. b.]

Johannes Dei gratia Rex Angliæ, Dominus Hyberniæ, Dux Normanniæ et Aquitaniæ, et Comes Andegaviæ, omnibus fidelibus suis, ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem. Sciatis quod Bertramus Prior Dunelmensis, ad peticionem nostram, pro necessitate nostra, fecit nobis auxilium ad præsens de carreio terræ suæ in exercitu nostro, quem ducimus in Scociam. Et quia nolumus quod id ei, vel successoribus suis, vertatur in consuetudinem, vel ab eis exigatur tanquam debitum, fecimus ei has litteras nostras patentes, ad salvandum super hoc libertatem suam. Teste me ipso, apud Dunelmum, xxx die Julii, anno regni nostri undecimo, coram Roberto filio Rogeri, A. archidiacono Dunelm., Philippo de Ulecot.

XLIX. AD AUDIENDUM CAUSAM INTER PRIOREM ET CAPITULUM DUNELMENSE EXECUTORES PHILIPPI EPISCOPI SUPER BONIS EISDEM LEGATIS. INNOCENCIUS TERCIUS.

[Cart. III. f. 162 b.]

Innocencius Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis de Girovall, de Sancta Agatha Abbatibus, et Officiali Archidiaconatus Richemundiæ dioceseos salutem et apostolicam benediccionem. Sua nobis dilecti filii Prior et Conventus Dunelmensis conquestione monstrarunt, quod Archidiaconus Dunelmensis et quidam alii Dunelmensis dioceseos super quibusdam legatis, quæ bonæ memoriæ Philippus Dunelmensis episcopus ecclesiæ Dunelmensi reliquit in ultima voluntate, injuriantur eisdem. Ideoque discrecioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus partibus convocatis, audiatis causam; et appellacione remota, fine debito terminetis; facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Testes autem, qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore, subtraxerint, simili discrecione, cessante appellacione, cogatis perhibere testimonium veritati. Quod si non omnibus hiis exequendis potueritis interesse, duo vestrum ea nichilominus exequantur. Data

Laterani, XVI kalendas Augusti, pontificatus nostri anno quartodecimo.

L. BULLA HONORII III DE ECCLESIIS VEL ORATORIIS NON CONSTRUENDIS INFRA LIMITES PARROCHIARUM NOSTRARUM SALVO APOSTOLICÆ SEDIS MANDATO.

[Cart. I. f. 10.]

Honorius Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Priori et Capitulo Dunelm., salutem et apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur quod justum est et honestum, tam vigor equitatis quam ordo exigit racionis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis precibus grato concurrentes assensu, ne quis infra limites parrochiarum vestrarum, præter vestrum et Episcopi diocesani consensum, ecclesiam vel oratorium edificare de novo præsumat, auctoritate apostolica districtius inhibemus; salvo tamen in omnibus sedis apostolicæ mandato. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ inhibicionis infringere — Data Laterani, III Idus Maii, Pontificatus nostri anno primo.

LI. ARCHIEPISCOPO EBORACENSI AD EXAMINANDUM ELECCIONEM ARCHIDIACONI WIGORNIENSIS ELECTI IN EPISCOPUM DUELMENSEM. ISTA ELECCIO CASSATA FUIT ET RICARDUS PAUPER TRANSLATUS.

[Cart. III. f. 156. b.]

Honorius Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Archiepiscopo Eboracensi salutem et apostolicam benediccionem. Significantibus Priore ac Conventu Dunelmensis ecclesiæ, nobis innotuit, quod, Ecclesia ipsa nuper pastore vacante, ipsi de substitucione futuri Episcopi tractaturi, prout moris est, convenientes in unum, invocata Spiritus Sancti gratia, magistrum Willielmum Wigorniensem Archidiaconum, quem de providencia, honestate, literatura, et morum composicione commendant, canonicè ac concorditer in suum Episcopum elegerunt; sed cum tibi, tanquam loci metropolitano, eleccionem quam de ipso fecerant præsentassent, tu ad examinacionem ipsius procedere hactenus distulisti; unde humiliter petierunt ut dignaremur misericorditer providere ne dicta ecclesia diu maneat pas-

toris solacio destituta. Cum autem mora in talibus plurimum ecclesiis sit dampnosa, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus, quatinus infra duarum mensium spacium post recepcionem præsencium, in ipsius eleccionis negocio, juxta officii tui debitum, previa racione procedas. Quod si forte infra prædictum tempus non duxeris procedendum, eleccionis formam et processum ipsius ad nos sine dispendio moræ remittas; ut super hoc quod secundum Deum statuendum viderimus statuamus. Data Laterani, VI kalendas Januarii, pontificatus nostri anno undecimo.

LII. BULLA GREGORII IX MISSA R. SARISBERIENSI EPISCOPO UT AD EPISCOPATUM DUNELMENSEM SE TRANSFERRET ET ECCLESIAM ILLAM TANQUAM PASTOR BONUS TAM IN SPIRITUALIBUS QUAM TEMPORALIBUS COLLAPSUM AD PRISTINUM STATUM REVOCARET.

[Cart. III. f. 159. b.]

Gregorius Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Saresberiensi Episcopo apostolicam benediccionem. Eleccione nuper facta de dilecto filio W. Archidiacono Wigorniensi in ecclesia Dunelmensi, pro eo quod attemptata fuerat contra formam Concilii Generalis, justicia exigente, cassata; nos provide attendentes, quod quanto eadem ecclesia est insignior tanto est notabilior lapsus ejus, de reparacione ejus coacti sumus anxie cogitare. Cum enim sub umbra Pastorum prodigos habuerit dispersores, qui non solum errata corrigere vel dispersa colligere non curarunt, sed, nec lana nec lacte contenti, pelles desuper ossibus dissipatarum ovium rapiebant, lacerato grege Dominico, eadem ecclesia graviter est in spiritualibus deformata et in temporalibus diminuta. Quare cupientes ei de idoneo gubernatore consulere, qui dampna præteriti temporis, Domino dante, resarciens, requirat quod perierat, quod est abjectum reducat, et consolidet quod infirmum; te ipsi ecclesiæ providimus in pastorem, spe nobis proposita quod ille, qui dans virtutes præmia elargitur virtutis tuæ merito ecclesiam ipsam in statum et honorem pristinum restaurabit; immo et grata multiplicabit in spiritualibus et temporalibus incrementa. Cum igitur quod a nobis est cum deliberacione provisum te deceat humiliter acceptare, fraternitatem tuam rogamus, monemus, et hortamur attente per Apostolica tibi scripta, in virtute Spiritus Sancti, sub obedientiæ debito, districte præcipiendo mandantes et obtestantes per aspersionem sanguinis Jesu Christi, quatinus hujusmodi oneri tibi a

nobis imposito submittens humeros ad portandum, omni occasione ac excusacione cessante, sine moræ dispendio ad Ecclesiam accedas eandem, acturus secundum datam tibi a Domino gratiam curam ejus; taliter autem beneplacitis nostris obsequiet jussionibus studeas obedire quod inobedientiæ vitato reatu obedientiæ meritum voluntarius proberis amplecti, nosque tibi propter hoc reddas favorabiles et benignos; sciturus quod, si adeo, quod non credimus, tuæ velles indulgere quieti, ut onus quod nobis incumbens tibi destinamus imponendum suscipere detrectare potes, non immerito formidare ne a te requiramus in extremo examine coram districto judice rationem. Data Spoleti, II Idus Maii, pontificatus nostri anno secundo.

LIII. COMPOSITIO QUÆ VOCATUR LE CONVENIT INTER EPISCOPUM RICARDUM SECUNDUM ET PRIOREM ET CONVENTUM DUNELMENSEM.

[Ex. Orig. A. l. 2. Pontif.]

Omnibus sanctæ matris ecclesiæ filiis, ad quos præsens scriptum pervenerit, Ricardus Dei gratiâ Dunelmensis Episcopus salutem in Domino. Cum per mandatum sanctissimi patris G. papæ noni, Dunelmensis ecclesiæ regimen suscepissemus, ejusdem reparationi ac reformationi, paci et tranquillitati, prospicere volumus. Igitur cum temporibus Hugonis, Philipppi, episcoporum Dunelmensium, prædecessorum nostrorum, et præcipue tempore Ricardi de Marisco episcopi Dunelmensis prædecessoris nostri, multas controversias et graves querelas inter eosdem Episcopos et Priorem et Conventum Dunelmensem frequenter exortas cognovissemus; cupientes super eisdem controversiis et querelis certam et stabilem ac honestam pacis formam inter nos et successores nostros et memoratos Priorem et Conventum futuris temporibus duraturam, providere, tandem habito tractatu cum viris discretis, de consensu et voluntate Radulphi Prioris, et Capituli nostri Dunelmensis, ad honorem Dei, dictis controversiis et querelis in formâ subscriptâ finem imposuimus, ac sub eisdem inter nos ex unâ parte parte, et dictos Priorem et Capitulum ex alterâ, convenit in hunc modum. Scilicet quod volumus et concedimus quod jus præsentandi ad Ecclesias de Houeden, Welleton, Brentinham, Walkington, Siggeston, remaneat in perpetuum monachis Dunelmensibus sine contradictione nostrâ vel successorum nostrorum. Custodia vero et sequestra omnia Ecclesiarum quæ sunt de donacione dictorum monachorum in Episcopatu Dunelmensi, cum vacaverint, nobis

et successoribus nostris, sine aliquâ eorundem Monachorum contradictione, in perpetuum remanebit. Item concedimus, et præsenti carta confirmamus, Priori et Conventui Dunelmensi, ut habeant Capellam de Cornale cum omnibus pertinenciis suis spectantem ad matricem ecclesiam de Norham, et Capellam de Anecroft cum omnibus pertinenciis suis spectantem ad matricem ecclesiam de Insulâ in usus proprios in perpetuum. Similiter, præsenti cartâ confirmamus eis in perpetuum, in proprios usus, Ecclesiam de Dalton cum omnibus pertinenciis suis, ad Cameram eorundem, sicut in cartâ memorati Ricardi de Marisco prædecessoris nostri, quam inde habent, plenius continetur: salvâ perpetuâ vicariâ in eâdem Ecclesiâ. Concedimus etiam eisdem Monachis quo [*sic*] habeant in perpetuum liberum aquæ ductum per terram nostram, scilicet tam per terram quam per aquam sine manifesto dampno nostro vel successorum nostrorum. Remanebunt autem integræ nobis et successoribus nostris in perpetuum bosci de Brakenholm et de Wdhale, salvo Priori et Monachis Dunelmensibus in perpetuum bosco suo de Hemminburc per certas divisas suas. Reservavimus vero nobis et successoribus nostris in perpetuum forestam nostram. Ita quod dicti Prior et Monachi Dunelmenses non poterunt in eâ capere buscam vel maremium, nisi ex graciâ et licenciâ nostrâ et successorum vel ballivorum nostrorum. Locum vero qui vocatur Landa Dei cum pertinenciis suis concedimus et confirmamus in perpetuum Sacristariæ Dunelmensi, sicut illum locum habuit et tenuit frater Ranulfus de dono Hugonis quondam Dunelmensis Episcopi. Ad hæc concedimus, et præsenti cartâ confirmamus, pro nobis et successoribus nostris, quod dicti Prior et Monachi Dunelmenses habeant et teneant in perpetuum boscum de Hewrth per has divisas, scilicet totum boscum et totam terram cum pasturâ ex orientali parte de Mereburne, desicut currit in Tynam versus mare. Et in recompensacionem hujus nostræ concessionis et confirmacionis, de assensu et voluntate dictorum Monachorum, locus ille qui dicitur Yreshale, cum omnibus pertinenciis suis, remanebit in perpetuum in ordinatione nostra et successorum nostrorum; ita quod providebimus qualiter elemosina futuris temporibus durabit. Similiter locus ille qui vocatur Sateleya cum pertinenciis suis. Villa etiam de Ruley cum pertinenciis suis, salvâ Capellâ ejusdam villæ matrici Ecclesiæ de Mukelingwic, nobis et successoribus nostris in perpetuum remanebit. Quare volumus et concedimus et præsenti cartâ confirmamus pro nobis et successoribus nostris quod prædicti Prior et Monachi Dunelmenses habeant et teneant in perpetuum plenè et integrè, libere et pacifice, omnia quæ eis in formâ suprascriptâ concessimus. Retentis nobis et successoribus nostris in perpe-

tuum plene et integre, de consensu et voluntate dictorum Prioris et Monachorum omnibus quæ nobis et successoribus nostris in formâ suprascriptâ sunt reservata. Et ut omnia præmissa perpetuum robur firmitatis optineant, præsenti scripta tam sigillum nostrum quam sigillum Capituli Dunelmensis est appositum. Hiis testibus, dominis Jocelino Bathoniensi, et Waltero Karleolensi Episcopis, magistris Willielmo Dunelmensi, et Gervasio Karleolensi Archidiaconis, domino Roberto de Lexintoun, magistris Helya de Derham, Willielmo de Kilkenny, Roberto de Ambianis et Johanne forti, Valentino, Stephano de Burton, clericis. magistro Willielmo de Haya et aliis.*

LIV. EXCEPTIONES HENRICI REGIS ANGLIÆ POST CONQUESTUM TERCII, CONTRA ELECTIONEM DOMINI THOMÆ MELSANBY PRIORIS IN EPISCOPUM ELECTI ANNO DOMINI MCCXXXVII.

[Ex. Orig. Locello xvj.]

Cum, sicut per acta super negocio electionis Dunelmensis Ecclesiæ de Priore celebratæ, ut dicitur, confecta, quod vertitur inter dominum Regem ex unâ parte, et dominum Priorem et Conventum ex alterâ, evidenter perpendi potest, dies Veneris proximus sequens festum Sancti Lucæ Evangelistæ domino Regi in judicio assignatus fuit, ut eâ die contra dictum Electum proponeret ea qua duceret proponenda; et dictus Prior instanter peteret electionem, quam dicit esse factam, examinari et confirmari; pars domini Regis, ex adverso, excipiendo proposuit dictam electionem variis de causis cassari, seu nullam pronunciari; utpote de persona illegitima et minus idonea celebratam.

Dicit enim quod est illegitimus, utpote filius cujusdam clerici, Rectoris quondam Ecclesiæ de Melsaneby, et in clericatu genitus.

Item dicit quod est filius ancillæ.

Item ipse inimicus et Regis et Regni, utpote qui fecit homagium et fidelitatem Regi Scottorum, qui capitalis semper fuit inimicus Regi et Regno. Et tunc fuit consiliarius et specialis Regis Scottorum, et per ejus consilium multa mala regno Angliæ provenerunt.

* To this document are affixed four seals. 1. The seal of Bishop Richard Poor, (Surtees, pl. I, No. 8.) 2. The seal ofthe Convent. 3. The seal of the Bishop of Bath. + IOSELINVS : DEI : GRATIA : BATHONIENSIS : EPISCOPVS. 4. The seal of the Bishop of Carlisle. + WALTERVS : DEI : GRATIA ... . LEOLENSIS : EPISCOPVS.

Item cum Episcopus Dunelmensis habeat castra fortissima, et municiones, in confinio Angliæ et Scotiæ, cum reges Scotiæ semper consueverunt regibus Angliæ adversari, et gens genti similiter fuerit inimica, periculosum esset Regi et regno ut suus inimicus et amicus Regis Scotiæ præficeretur ibidem ; maxime cum summum debeat esse propositum Regis paci et tranquillitati prospicere subjectorum.

Item periculum esset Regi et regno, si idem præficeretur ibidem, maxime quia haberet terras suas sitas in maritimis, et posset pro voluntate suâ, et Rege invito, Francos et Flandrenses et alios Regis et regni inimicos introducere.

Item, quod tanquam homicida debet repelli; eo quod cum quidam istrio in cimiterio suo cordam a turri ad turrem extensam ascenderet, de voluntate dicti Prioris, idem corruit et mortuus est; qui Prior nec talibus illicitis debuit interesse, nec consentire ; immo debuit expresse talia, ne fierent, inhibuisse.

Item impugnavit libertates Episcopales Ecclesiæ Dunelmensis; et tota contentio mota inter Episcopum Ricardum de Marisco et Conventum per ipsum mota fuit.

Item dicit alia ratione quod non debet præfici ibidem ; quia ipse usurpavit libertates Ecclesiæ Dunelmensis, ut pote jurisdictionem Ecclesiarum suarum de Alvertonsir, quas libertates Episcopi Dunelmensis habebant, et eis utebantur, usque ad tempora Episcopi Ricardi qui ultimo decessit. Unde cum hiis libertatibus, et aliis, eandem Ecclesiam spoliaverit; non debet eidem ejusdem Ecclesiæ cura committi.

Item dicit quod morbosus est, utpote calculosus. Unde potius, si jam præfectus esset, deberet petere cessionem, quam modo petere confirmacionem.

Item dicit, quod transgressor est multipliciter, tum quia personaliter comedit carnes post prohibicionem novam, et ante, tum quia licentiam dedit Monachis suis eas comedendi.

Item dicit quod simoniacus est, eo quod Ricardum de Schireburun recepit in Monachum, pecuniâ mediante; et quendam alium, nomine Willielmum, data terra sua Dunelmensi Domui, eo pacto recepit in monachum.

Item dicit eum esse simoniacum alia ratione, quod cum motæ essent contenciones de pluribus libertatibus, et rebus aliis, inter Episcopum Ricardum de Marisco, et Priorem et Conventum Dunelmensem, ita sedatæ fuerunt tempore Episcopi Ricardi secundi, quod concessit eis advocationem omnium Ecclesiarum suarum in Eborsir, cum multis aliis libertatibus, eo pacto quod non possent conferre alicui aliquam Ecclesiam, irrequisito assensu et consensu suo.

Item dicit quod simoniacus est eo quod contulit Ecclesiam de

Brentingham magistro Odoni de Kilkenny, ea intencione ut præstaret illi auxilium in causa electionis suæ.

Item promisit et optulit magnam pecuniæ quantitatem quibusdam magnis viris, ut ipsi procurarent erga dominum Regem quod ipse electioni de se factæ regium præstaret assensum.

Item dicit quod incidit in in canonem latæ sententiæ quod de mandato suo verberatus fuit magister Laurentius de Tonnebrig.

Item dicit quod non sufficienter litteratus. Promovendus autem in Episcopum debet esse sanctorum Patrum regulis instructus, et divinis eloquiis eruditus.

Ista autem omnia proponit Rex, excipiendo contra dictum Priorem qui se gerit pro electo, non artans se ad omnia supradicta probanda, sed ad unum quod ei sufficere debeat. Protestatur etiam Dominus Rex, quod si qua exceptio de novo ad ejus noticiam pervenerit, quæ ipsam electionem de dicto Priore factam possit impedire, quod eam suo loco proponet.

LV. GREGORIUS EPISCOPO LINCOLNENSI AD PROTEGENDUM ECCLESIAM DUNELMENSEM IPSA VACANTE.

[Cart. III. f. 160.]

Gregorius Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Episcopo Lincolnensi salutem et apostolicam benediccionem. Ex injuncti officii debito singulis ecclesiis debitores, circa illarum curam diligentiores esse nos convenit, quæ destitutæ pastorum gubernaculo dinoscuntur. Hinc est, quod, cum Dunelmensis ecclesia vacet ad præsens, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus, quatinus eandem protegens, personas monachorum, clericorum, et secularium officialium ejus indebite molestari, eorumque bona invadi ab aliquibus non permittas; molestatores et invasores hujusmodi, persona Regis excepta, monicione præmissa, per censuram ecclesiasticam, appellacione postposita, compescendo: non obstante Indulgentia, quam habere diceris, ut de causis a Sede Apostolica tibi commissis cognoscere non tenearis invitus; et constitucione de duabus dietis edita in Concilio generali, dum modo ultra terciam vel quartam extra suam diocesim aliqui ad judicium non trahantur. Data Anagniæ, III nonis Octobris, pontificatus nostri anno tercio decimo.

LVI. BULLA GREGORII IX ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI ET EPISCOPO LINCOLNENSI AD RESTITUENDUM PRIORI ET CAPITULO DUNELMENSI EXPENSAS NECESSARIAS FACTAS CIRCA ELECCIONEM THOMÆ PRIORIS DE BONIS EPISCOPI POSTQUAM FUERIT CONSECRATUS.

[Cart. III. f. 161 b.]

Gregorius Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Archiepiscopo Cantuariensi et Episcopo Lincolnensi salutem et apostolicam benediccionem. Cum, sicut dilecti filii Capitulum Ecclesiæ Dunelmensis sua nobis peticione monstrarunt, ipsi in prosequendo electionis negocium, quam de Thoma Priore ipsius ecclesiæ celebrarunt, gravia, ut asserunt, subierint onera expensarum, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus, quatinus, expensas necessarias, quas iidem propter hoc legitime se fecisse probaverint, eis de bonis Episcopatus Dunelmensis, postquam ipsi ecclesiæ fuerit de pastore provisum, restitui faciatis; contradictores per censuram ecclesiasticam appellacione postposita compescendo. Quod si non ambo hiis exequendis potueritis interesse, alter vestrum ea nichilominus exequatur. Data Laterani, kalendis Februarii, pontificatus nostri anno tercio decimo [et anno Christi 1237*].

LVII. ACQUIETANCIA PRO SUBSIDIO.

[Orig. Loc. 19.]

Omnibus præsens scriptum visuris vel audituris, J. Prior de Gisburnia, salutem in Domino. Noveritis nos, anno Domini MCC quadragesimo primo, in crastino translacionis beati Swidthuni, recepisse a Priore et Conventu Dunelm. per manum domini B. supprioris ejusdem Domus, mille marcas argenti, ad opus domini Papæ, de subsidio eidem domino Papæ de Scotia collato, computatis pro qualibet marca xiij solidis et iiij[d]. In cujus rei testimonium præsenti scripto sigillum nostrum apposuimus. Hiis testibus, qui deliberacioni dictæ pecuniæ nobis per manum dicti Supprioris plenarie facta interfuerunt, magistro W. de Kilkenny,

* In a later hand, but there is a mistake of three years in the date.

domino W. de Seleby, W. de Sadbergia, W. Carlan, Reginaldo de Ponte curvo, Nicolao nuncio magistri Petri Rubur et aliis.

Small seal of green wax, Virgin and Child, much broken.

LVIII. FINALIS CONCORDIA INTER PRIOREM DUNELMENSEM ET WALTERUM BETH DE ADVOCACIONE ECCLESIÆ DE WALDENEUTON IN CURIA DOMINI REGIS.

[Cart. III. fol. 274 b., et Orig. 2. 1. Pontif. F. 2.]

Anno graciæ millesimo ducentesimo quadragesimo septimo, in festo sancti Kenelmi, ita convenit inter dominum Nicholaum Dunelmensem Episcopum ex una parte, et Bertramum Priorem et Conventum Dunelmensem ex altera; scilicet quod cum aliquando placitum fuisset in Curia Domini Regis inter bonæ memoriæ Ricardum Dunelmensem episcopum et Thomam Priorem Dunelmensem querentes, et Walterum Beth impedientem, de advocacione ecclesiæ de Waldeneuton, et cyrographum inde factum esset inter eos in eadem curia cujus tenor talis est, Hæc est finalis concordia facta in Curia domini Regis apud Westmonasterium, in crastino Animarum, anno regni Regis Henrici filii Regis Johannis vicesimo, coram Thoma de Muleton, Willelmo de Culeworth, Johanne de Kyrkeby, et aliis domini Regis fidelibus tunc ibidem præsentibus, inter Ricardum Episcopum Dunelmensem, et Thomam Priorem Dunelmensem querentes, et Walterum Beth impedientem, de advocacione ecclesiæ de Waldeneuton, unde assisa ultimæ præsentacionis summonita fuit coram eis in præfata Curia, scilicet quod præfatus Walterus remisit et quietum clamavit, de se et heredibus suis, dictis Episcopo et Priori et eorum ecclesiæ de Dunelmo, et eorum successoribus, totum jus et clamium, quod habuit vel habere potuit, in prædicta advocacione, in perpetuum; et dicti Episcopus et Prior receperunt dictum Walterum et heredes suos in omnibus beneficiis, quæ de cetero fient in ecclesia eorum de Dunelmo. Supradictus dominus Nicholaus Dunelmensis Episcopus et successores sui de cetero præsentabunt ad eandem ecclesiam, cum illam deinceps vacare contigerit una vice, et præfati Prior et Conventus alia vice. Ita quidem quod quociens rector ultimus ex parte una fuerit præsentatus, præsentacio rectoris proximo sequentis ad partem alteram pertinebit. Ad majorem autem hujus rei securitatem confecta est hæc scriptura in modum cirographi, cujus uni parti, quæ penes dictos Priorem et Conventum residet, appositum est

sigillum dicti Episcopi; alteri vero parti, quæ penes dictum Episcopum residet, sigillum dictorum Prioris et Conventus appositum est. Hiis testibus, dominis Johanne de Rumes' et Waltero de Mertone, magistris Roberto de Bukingham, Willelmo de Maneford, Roberto de Stapelford, et Willelmo de Merewe, Ricardo de Farnham, Martino de Sancta Cruce, Roberto de Sancto Albano, Thoma de Windesor', et aliis.

LIX. PROVISIO NICHOLAI EPISCOPI FACTA DE TRIBUS MANERIIS CUM PERTINENCIIS.

[Reg. I. fol. 44.]

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti: Cum nos, W. Eboracensis Archiepiscopus, F. Londonensis, et W. Batoniensis Episcopi, a domino Papa receperimus in mandatis, ut postulatam ab eo venerabilis fratris domini Nicholai Dunelmensis Episcopi admitteremus cessionem, assignata prius sibi de bonis Episcopi Dunelmensis secundum facultates ejusdem provisione congrua et honesta, et eciam moderata, de qua ipse, dum vixerit, decenter et congrue valeat sustentari; Nos, estimatis ipsius Episcopatus facultatibus per viros discretos providos et fidedignos, quos de viribus ipsius Episcopi plus scire cognovimus, pro congrua honesta et moderata sustentacione ejusdem, ordinamus, providemus, et assignamus, eidem Episcopo, totum manerium de Houeden, totum manerium de Stokton, totum manerium de Esington, cum omnibus eorundem maneriorum membris, pertinenciis, et libertatibus. Et quia boscus non pertinet ad maneria de Stokton vel Esington, tam in presencia sua, ad usus suos, quam in ejus absencia ad sustentacionem edificiorum utriusque manerii et molendinorum, ideo idem Episcopus percipiet per visum forestariorum omnia estoueria sua de veteri parco de Aukland et de haya de Cestre. Habenda, tenenda et possidenda omnia predicta, quoad vixerit, integre, libere, et quiete, ab omni exaccione servicio consuetudine et secta seculari. Hiis, tamen, quæ ad coronam pertinent, exceptis penitus et exclusis. Data XIIII kalendas novembris, apud Leycestre, anno Domini millesimo cc° quadragesimo octavo. In cujus rei testimonium presentem ordinacionem provisionem et assignacionem sigillorum nostrorum apposicione roboravimus.

LX. MANDATUM APOSTOLICUM AD RECIPIENDAM CESSIONEM NICHOLAI EPISCOPI.

[Reg. I. f. 44.]

Innocencius Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Archiepiscopo Eboracensi et Londiniensi ac Bathoniensi Episcopis, salutem et apostolicam benediccionem. Apex Apostolicæ dignitatis nos ad ministerium injunctæ servitutis attollens, oculis nostris hanc præcipue vigilanciam intentæ speculacionis indicit, ut circumspicientes undique, quam inter fluctivagos mundi concursus regimus navem Petri, si quid in ipsa fragile apparuerit, vel infirmum, quod adversus tempestuosos impetus minus valens, aditus possit esse periculo id salutari remedio muniamus. Sane venerabilis frater Dunelmensis Episcopus, longa supportacione pontificalis sarcinæ fatigatus, ac denique affectus senio et multiplici languore confractus, iminenti sibi oneri, ut asserit, jam subcumbit; quia pondus, quod de cetero virium deficiente vigore ferri non prævalet ad profectum, gravius opprimit inpotentem. Inde est, quod, in commisso sibi plebis gubernaculo proprium et subditorum dispendium reformidat; cum jam quasi naviget scisso velo, nec reparare possit ad cursum tabescentis fragmenta navigii; reliquias videlicet naturæ corporeæ in ipso naturaliter fatiscentis; unde zelo caritatis, qua erga suam ecclesiam etiam frigescente corpore incalescit, quæ aliarum non quæ propria sunt, ut bonus pastor, inquirit, dum provide prospicit ne sui languoris oportunitate captata gregem insidiator invadat, vel ecclesiæ utilitas per dispensatoris invalitudinem valeat deperire; eligens itaque humiliter de regimine pontificali descendere, ne per defectum hujusmodi excellens honoris autoritas deprimatur, nobis per literas et nuncium cum instancia supplicavit ut cessionem ipsius, volentis premissa de causa non dignitati resignare, sed loco recipi faceremus, quo a laboribus forcioris exigentibus humeros absolutus in extremo vitæ ocio quod debetur emeritis quietius transigat laboriosorum annorum residuam porcionem. Nos igitur, tam commoditati ejusdem episcopi quam ecclesiæ suæ cui laudabiliter præfuit, profectibus providere volentes, fraternitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, quod a proximo festo nativitatis Dominicæ usque ad diem Purificacionis beatæ Virginis post illud proximo secuturum, cessionem recipiatis ipsius, prout eam obtulit vice nostra; assignata prius eidem de bonis episcopi Dunelmensis secundum facultates ipsius provisione congrua et hones-

ta; de qua, dum vixerit, possit decenter et congrue sustentari: contradictores per censuram ecclesiasticam, appellacione postposita, compescendo. Demum vero denuncietis dilectis filiis Capitulo Dunelmensi ut invocata Spiritus Sancti gracia, per eleccionem canonicam præficiant sibi personam ydoneam in pastorem. Quod si non omnes hiis exequendis potueritis interesse, duo vestrum ea nichilominus exequantur. Data Lugduni, kalendis Julii, pontificatus nostri anno sexto.

LXI. LICENCIA AD ORDINANDOS MOMACHOS IN SACROS ORDINES ET CRISMA CONFICIENDUM.

[Cart. III. fol. 269 b. et Orig. 2. 1. Archiepisc. G. 1.]

Omnibus Christi fidelibus has literas inspecturis, Willielmus Dei gracia Eboracensis Archiepiscopus, Angliæ primas, salutem in Domino. Ad instanciam dilectorum in Christo filiorum Prioris et Conventus Dunelmensis concessimus ut si aliquis de nostris suffraganeis, vel alius Episcopus Angliæ seu Hiberniæ notus transitum fecerit per Dunolmum, liceat ei, auctoritate nostra, quamdiu Sedes vacaverit Dunolmensis Ecclesiæ monachos et alios religiosos ejusdem dioceseos ordinare, et in Dunolmensi ecclesia crisma conficere, ac eorundem monachorum ecclesias dedicare, si ab eisdem fuerit requisitus. Ita tamen quod in ordinibus manum secularibus clericis non imponat. Data apud Kauu' [Cawod], xv kalendas marcii, pontificatus nostri anno xxx° quarto. Valeatis.

LXII. LITERA EXCUSATORIA EPISCOPI DE CANDIDICE [*ita*] MISSA.

[Cart. III. fol. 254 b. et Orig. 1. 1. Archiepiscopalium H. 2.]

Venerabili in Christo patri domino Waltero Dei gracia Dunelmensi episcopo G. eadem gracia Candidæ casæ Episcopus, salutem et promptissimam cum omni devocione reverenciam. Reverendæ paternitati vestræ manifestum facimus, quod, cum nuper transitum faceremus per Dunelmum, facta fuit nobis copia litterarum, quas de gracia vestra concessistis viris religiosis dominis Priori et Conventui Dunelmensi, super ordinibus in absencia vestra celebrandis ibidem, per aliquem episcopum notum, si per eos transitum faceret; verum cum ex earum litterarum beneficio non haberemus quod ad alios ordinandos, pre-

terquam ad monachos illius ecclesiæ et eciam ad viros religiosos vestræ dioceseos tantummodo, potestatem nostram extendere possemus, de vestra tamen solita clementia ac summa benignitate plenam reportantes fiduciam, et maxime ad instanciam venerabilis in Christo patris domini Eboracensis Archiepiscopi, qui super hoc nos interpellavit, cujus preces vehementer credimus vos velle non recusari, tres monachos de Fontanis et alios tres monachos de Jorevall de licencia nostra duximus ordinandos ; non eo animo ut mandati vestri fines excederemus, aut juri vestro in aliquo derogaremus, ne, quod absit, in alienam messem falcem mitteremus, immo saltem ut juxta graciam vestram istam graciam facere possemus vestras suplendo vices. In cujus rei testimonium præsentes litteras nostras sigillo nostro signatas vobis mittimus patentes.

LXIII. LITERA DOMINI REGIS DE PROTECCIONE POSSESSIONUM PROVISIONUM N. EPISCOPI.

[Reg. I. fol. 45, b.]

Henricus Dei gracia rex Angliæ, &c., omnibus ballivis et fidelibus suis ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem. Sciatis nos suscepisse in proteccionem et defensionem nostram homines, terras, res, redditus, et omnes possessiones venerabilis patris Nicholai quondam Episcopi Dunelmensis, et maxime maneria de Houeden, de Stoketon, et de Esyngton, cum pertinenciis eorundem ; quæ ei ad sustentacionem, quoad vixerit, per venerabiles fratres W. Eboracensem Archiepiscopum, F. Londoniensem et W. Bathoniensem et Wellensem Episcopos, auctoritate domini Papæ sunt assignata, et sibi per nos sunt confirmata. Et ideo vobis mandamus, quatenus homines, terras, res, redditus, et omnes possessiones ipsius Episcopi, et maxime prædicta maneria cum pertinenciis, manuteneatis, protegatis, et defendatis ; non inferentes eidem, aut inferri permittentes, dampnum, molestiam, aut gravamen. Et si quid ei fuerit satisfactum *(sic)* id ei sine dilacione faciatis emendari. In cujus rei testimonium has literas eidem fieri fecimus patentes. Teste me ipso, apud Westmonasterium, xv. die Marcii, anno regni nostri tricesimo tercio.

LXIV. PROCURATORIUM AD SUPPLICANDUM REGI PRO SUO ASSENSU IN ELECTIONEM WALTERI KYRHHAM.

[Orig. Loc. 6.]

Excellentissimo domino suo Domino H. Dei gratia illustri Regi Angliæ, Domino Hyberniæ, Duci Normanniæ, Aquitaniæ, et Comiti Andegaviæ, devotus suus Conventus Dunelmensis salutem, et tam spontaneum quam debitum cum omni devocione et reverencia famulatum. Regiæ excellentiæ vestræ significamus, quod, Deum præ oculis habentes, et regium honorem vestrum respicientes, venerabilem virum dominum Walterum de Kircam, Decanum Eboracensem, vobis et regno vestro fidelem et pernecessarium, cui nichil obviat de canonicis institutis, unanimi omnium nostrum voluntate et assensu, invocata Spiritus Sancti gratia, et aliis debitis solempnitatibus adhibitis, in Episcopum et pastorem ecclesiæ Dunelmensis, die mercurii proxime post festum Sancti Aelfegi, anni gratiæ millesimi ducentesimi quadragesimi noni, concorditer elegimus; quem regiæ vestræ sullimitati per venerabilem patrem nostrum dominum Bertramum Priorem Dunelmensem præsentamus; excellenti majestati vestræ, omni qua possumus devocione supplicantes, quatinus divinæ caritatis intuitu, et gloriosi confessoris Beati Cuthberti amoris optentu, electioni nostræ et electo regium assensum et favorem, si placet, benigne præstare dignemini. Et in hujus rei testimonium has litteras nostras patentes vobis transmittimus. Valeat regia excellentia vestra in Domino per tempora longiora.

Seal wanting.

LXV. LICENCIA AD CELEBRANDAS ORDINES IN ECCLESIA DUNELMENSI RELIGIOSIS.

[Cart. III. f. 254 et 41 Archiepisc. G 2.]

Omnibus Christi fidelibus has literas inspecturis, Walterus Dei gracia Dunelmensis episcopus salutem in Domino. Ad instanciam dilectorum in Christo filiorum B. Prioris et Conventus Dunelmensis, concessimus, ut, si aliqnis Episcopus Angliæ, Scociæ, Hiberniæ, vel Walliæ notus, in absencia nostra extra diocesim Dunelmensem, transitum fecerit per Dunelmum, liceat ei, auctoritate nostra, Dunelmensis ecclesiæ monachos et alios

religiosos ejusdem Dioceseos ordinare, et in Dunelmensi ecclesia crisma conficere, ac eorundem Prioris et monachorum ecclesias dedicare, si ab eisdem fuerit requisitus; ita tamen quod in ordinibus manum secularibus clericis non imponat. In cujus rei testimonium præsentibus literis sigillum nostrum fecimus apponi. Datæ apud Dunelmum, die Palmarum, anno pontificatus nostri quarto.

LXVI. BULLA INNOCENTII IIII DE PRIVILEGIO SPECIALI PRIORI CONCESSO LIBERE DISPENSARE CUM SUIS SUPER OBSERVACIONE STATUTORUM ET PRÆCEPTORUM QUÆ NON SUNT DE OBEDIENTIA REGULÆ ET ETIAM LIBERE ABSOLVERE DE EORUM TRANSGRESSIONE.

[Cart. I. f. 13 b.]

Innocentius Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Priori Monasterii Dunelmensis, ordinis Sancti Benedicti, salutem et apostolicam benedictionem. Ex parte tua fuit nobis humiliter supplicatum, ut, cum observancia tui ordinis ab ipsa sui institucione multum sit rigida et difficilis ad ferendum, fuerintque postmodum per felicis recordacionis G. Papam prædecessorem nostrum, et quosdam alios, tam auctoritate sedis apostolicæ, quam legatorum ipsius, superaddita statuta gravia et præcepta, diversarum pœnarum adjectione vallata; ne contingat sub tantis oneribus deficere oneratos providere super hoc paterna sollicitudine curaremus, attendentes igitur quod expedit calamum quassatum non conteri, et in erasione eruginis vas non frangi, devocionis tuæ precibus inclinati, auctoritate tibi præsencium duximus concedendum, ut super observacione statutorum et præceptorum ipsorum, quæ de tuæ substancia regulæ non existunt, tu ac successores tui cum Monasterii tui ejusque membrorum monachis præsentibus et futuris possis libere dispensare; hiis casibus duntaxat exceptis super quibus in eadem regula est dispensacio interdicta; in quibus casibus dispensandi super pœnis adjectis et irregularitatibus, quas subditi tui hactenus incurrerunt vel incurrent de cetero, eosque absolvendi ab interdicti suspensionis aut excommunicacionis vinculo, quo ipsos ob transgressionem prædictorum statutorum involvi contigit, vel continget, injuncta sic absolutis pœnitencia salutari, libera sit tibi tuisque successoribus de nostra permissione facultas. Suppriori nichilominus tuo, ac ipsius successoribus, concedendi tibi, tuisque successoribus, hujusmodi dispensacionis beneficium, si opportunum fuerit, indulgentes, per easdem literas

facultatem. Non obstantibus aliquibus litteris venerabili fratri nostro...Cantuariensi Archiepiscopo, seu cuicumque alii, ab apostolica sede sub quocumque tenore directis, et processibus habitis per easdem, de quibus forsitan oporteat fieri mencionem, et eciam obtinendis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere. Data Laterani, III kal. Marcii, Pontificatus nostri anno undecimo.

LXVII. CARTA R. DE NEVIL DE BOSCO DE ALDEWOD.

[Orig. 2. 11. Spec. R. I.]

Anno gratiæ M°CC°L^{mo} quarto, ad festum Annunciationis beatæ Virginis Mariæ, facta est hæc Conventio inter dominum Robertum de Nevill ex una parte, et Bertramum Priorem et Conventum Dunelmensem ex altera; videlicet quod idem dominus Robertus vendidit dictis Priori et Conventui totum coopertum et vestituram bosci sui de Aldewde, per tales divisas; videlicet del' West de Bruningburne usque Wivelingtonam, et de Branspath usque in Wer; deliberandam infra triginta annos proximo sequentes a die Annunciationis beatæ Mariæ prædictæ, videlicet sex acras quolibet anno ad minus, pro sexcentis et triginta marcis sterlingorum, quas prædicti Prior et Conventus prædicto domino Roberto præ manu pacaverunt. Et sciendum quod idem Prior et Conventus capient meremium per totum boscum prædictum, ubicunque sibi viderint expedire, infra terminum prædictum, dummodo ita provideatur indempnitati domini Roberti quod crescentia bosci illius salvetur post sectionem ei in omnibus per se vel suos providenda, videlicet quod de ramalio circa stipitem magnæ arboris incisæ facient quandam clausturam, quam licebit dictis Priori et Cnventui in fine temporis asportare; et quod sectio fiet per pedem arboris, ita quod sub securi nichil decorticetur. Dicti autem Prior et Conventus habebunt totum herbagium et pannagium, et omnia proficua ex dicto herbagio et pannagio provenientia, videlicet de bosco non deliberato. Excepto quod dictus dominus Robertus et heredes sui habebunt dominicos boves suos et porcos de propria nutritura de curia sua de Branspath in bosco prædicto. Et salvis eidem domino Roberto et hæredibus suis omnibus feris ejusdem bosci. Ita quod dicti Prior et Conventus per venationem dicti Roberti vel hæredum suorum nullam incurrant jacturam, neque per homines suos. Et salvis eidem domino aeriis esperiorum suorum et aliarum avium alis capientium, si quæ ibi nidificaverint. Et idem dominus Robertus in initio

hujus conventionis concessit pro se et dictis Priori *etc.* unam placiam quatuor acrarum juxta prædictum boscum de Aldewude, in loco qui dicitur Neuhag, quam placiam licebit eis claudere muro vel haya, ad reponendum boscum suum annuatim secatum, donec poterunt apud Dunelmiam commode cariare. Et idem dominus R. et hæredes sui faciant dictis Priori *etc.* salvum iter per terram suam ad kariandum boscum usque Dunelmiam sine alicujus impedimento per vias rationabiles propinquiores regiæ stratæ, ubicunque elegerint. Et si aliqui de tenentibus prædicti R. infra prædictum terminum forisfecerint in bosco prædicto, emenda fiat inde Priori et Conventui in Curia ipsius domini R. secundum quantitatem delicti. Et sciendum quod idem R. *etc.* warantizabunt ad prædictum terminum triginta annorum. Ita quod per defectum warantiæ in nullo erunt perdentes. Et sicut forestarii dicti domini R. facient fidelitatem dictis Priori similiter forestarii dictorum Prioris et Conventus facient fidelitatem dicto domino R. quod providebunt indempnitati suæ quoad custodiam ferarum et avium. Hiis testibus, dominis W. de Midleton tunc senescallo domini Dunelmensis, Marmeduco filio Galfridi, Thoma de Herington, W. Hayron, Philippo de Leya, Alano de Kyrkam, Roberto filio Adæ, Willielmo Haget, Ada de Hilton, Eudone de Punchard, Willielmo Basset, Johanne de Rungeton, Roberto Traynell, et Henrico de Egleston, militibus, magistris Ricardo de Kyrkham, Ricardo de Beruill, Roberto de Heukeley, Simone Guer, Roberto de Driffield, et Galfrido de Forset, Bernardo de Nevill, Galfrido de Nevill, Ricardo de Thornay, Roberto de Waltam, et aliis.*

Triangular seal of white wax. Crusuly—a saltire with a label of five points. SIGILLVM ROBERTI DE NEVILLA.

LXVIII. ACQUIETANCIA SEXCENTARUM ET XXX MARCARUM PRO BOSCO DE ALWODE. *Ibid.*

Omnibus—Galfridus de Forset rector ecclesiæ de Branspeth, Galfridus de Nevill, Ricardus de Thorney, Willielmus de Brakenber, Thomas Homaz, Robertus de Wawtham, et Walterus de Auford, salutem *etc.* Noveritis nos, die Jovis proxima ante Ramos Palmarum, anni graciæ M^{i}CC^{i}L^{i}IV^{ti}, recepisse a dominis B. Priore et Conventu Dunelmiæ, apud Dunelmiam, sexcen-

* Confirmed by Bishop Walter Kribham.

tas et triginta marcas bonorum et legalium sterlingorum ad opus domini nostri Roberti de Nevill, pro bosco de Aldewde, quem eis vendidit, sicut in Cyrographo. —In cujus, *etc.*

LXIX. EXPENSÆ CIRCA ELECTIONEM DOMINI ROBERTI SECUNDI FACTÆ. [*Ex dorso Rot.*]

[xx. Locello 6.]

EXPENSÆ DOMINI PRIORIS ET ELECTI VERSUS LONDON, ET ITERUM VERSUS DUNELM. [*Ex Cap. Rot.*]

In expensis H. de Horncastre, et magistri R. Avenel, x^{l}. In expensis Johannis de Malton, apud London, lxiiij^{s}. In carectis et hernasiis et aliis necessariis reparandis versus London, xxviij^{s}. ob. Summa, xiiij^{l}. xj^{s}. ob.

KETTON. Prima die. In coquina, xvij^{s}. viij^{d}. ob. In taberna ibidem xij^{s}. j^{d}. In pane ibidem, vij^{s}. Summa, xxxvj^{s}. ix^{d}. ob.

ALVERTON. Secunda die. In pane, viij^{s}. In cervisia et vino ibidem xij^{s}. iij^{d}. In coquina ibidem, xxj^{s}. v^{d}. In prebenda ibidem, x^{s}. x^{d}. Summa, lij^{s}. vj^{d}.

PONTIS BURGI. Tercia die. In pane, viij^{s}. vij^{d}. In cervisia et vino, xiiij^{s}. In coquina, xiiij^{s}. j^{d}. ob. In prebenda, fœno, et litera, xix^{s}. vij^{d}. ob. Summa, lvj^{s}. iiij^{d}.

PONTIS FRACTI. Quarta die. In pane, x^{s}. vj^{d}. In cervisia et vino, xvj^{s}. viij^{d}. ob. In coquina ibidem, xvj^{s}. vij^{d}. In prebenda ibidem, et apud Aberford, et litera, xix^{s}. v^{d}. Summa, lxiij^{s}. ij^{d}. ob.

DONECASTRE. Quinta die. In pane, ix^{s}. vij^{d}. In cervisia et vino, xxxvj^{s}. ij^{d}. In coquina ibidem, xj^{s}. viij^{d}. ob. In expensis præeuncium apud Donecastre, iij^{s}. vij^{d}. In cariagio allecum de Alverton usque Donecastre, iiij^{s}. ij^{d}. In prebenda et fœno et litera ibidem, xix^{s}. iij^{d}. Summa, iiij^{l}. iiij^{s}. v^{d}. ob.

RETEFORD. Sexta die. In expensis præeuncium, iiij^{s}. ij^{d}. ob. In pane ibidem, x^{s}. vj^{d}. In cervisia et vino ibidem, xiiij^{s}. ij^{d}. ob. In coquina ibidem, xviij^{s}. iiij^{d}. ob. In prebenda, fœno, et litera, xxj^{s}. ij^{d}. ob. In reparacione bigarum ibidem, xvij^{d}.

Gilberto nuncio eunti pro magistro H. de Evesham, ij^{s}. vj^{d}. Summa, lxxij^{s}. iiij^{d}. ob.

Neuwerk. Septima die. In expensis præeuncium, iiij^{s}. vj^{d}. In expensis magistri Roberti et R. de Sutthon, xxviij^{s}. iiij^{d}. In pane ibidem, xj^{s}. In cervisia et vino, xviij^{s}. j^{d}. ob. In coquina, xxiiij^{s}. xj^{d}. ob. In prebenda, fœno, et litera, xix^{s}. xj^{d}. ob. Summa, v^{l}. x^{s}. iiij^{d}. ob.

Graham [Grantham]. Octava die. In expensis præeuncium, iiij^{s}. ix^{d}. ob. In pane ibidem, xij^{s}. vij^{d}. ob. In cervisia et vino, xxix^{s}. ij^{d}. In coquinâ ibidem, xxiiij^{s}. vij^{d}. ob. Galfrido Mel, et duobus viatoribus per duos dies, vij^{d}. In præbenda, fœno, et litera ibidem, xx^{s}. xj^{d}. Summa, iiij^{l}. xij^{s}. viij^{d}. ob.

Stanford. Nonâ die. In expensis præeuncium, ij^{s}. v^{d}. In pane ibidem, xiij^{s}. ob. In cervisia et vino, xxxiiij^{s}. xj^{d}. ob. In coquinâ ibidem, xxv^{s}. xj^{d}. In præbenda, fœno, et litera, xiij^{s}. viij^{d}. Summa, iiij^{l}. x^{s}.

Walmesford. Decimâ die. In expensis præeuncium, ij^{s}. v^{d}. In pane ibidem, xj^{s}. In cervisiâ et vino, xxij^{s}. j^{d}. ob. In coquinâ ibidem, xxiiij^{s}. ix^{d}. ob. In præbenda, fæno, et literâ, xviij^{s}. ix^{d}. ob. Talun eunti apud London. xij^{d}. Summa, iiij^{l}. ij^{s}. j^{d}.

Huntingdon. Undecimâ die. In expensis præeuncium, iiij^{s}. ix^{d}. ob. In pane ibidem, xiij^{s}. vj^{d}. In cervisia et vino ibidem, lvij^{s}. ij^{d}. In coquinâ ibidem, xxxj^{s}. iij^{d}. ob. In præbenda, fœno, et litera, xxxiiij^{s}. v^{d}. ob. Cuidam garcioni eunti apud London. xij^{d}. Summa, vij^{l}. ij^{s}. ij^{d}. ob.

Croirois. Duodecima die. In expensis præeuncium, iiij^{s}. iiij^{d}. In pane ibidem empto, xiiij^{s}. In cervisia et vino, xxiiij^{s}. In coquina ibidem, xl^{s}. vj^{d}. In præbenda, fœno, et litera, xxxvij^{s}. j^{d}. Summa, v^{l}. xix^{s}. xj^{d}.

Ware. Decimâ tertiâ die. In expensis præeuncium, v^{s}. vij^{d}. In pane ibidem, xj^{s}. vj^{d}. In cervisia et vino ibidem, xxxv^{s}. x^{d}. In coquinâ ibidem, xxxij^{s}. ij^{d}. ob. In præbenda, fœno, et litera, xxiij^{s}. iiij^{d}. Summa, cviij^{s}. v^{d}. ob.

Totenhal. Decimâ quartâ die. In expensis præeuncium, iiij^{s}. vij^{d}. In pane ibidem, x^{s}. vj^{d}. In cervisiâ et vino ibidem, xxx^{s}. vj^{d}. ob. In coquinâ ibidem, xxvj^{s}. xj^{d}. In præbenda, fœno, et litera, xviij^{s}. iij^{d}. ob. Summa, iiij^{l}. x^{s}. x^{d}.

London. Prima die. In expensis præeuncium apud London. vij^{s}. x^{d}. ob. In pane prima die ibidem, xx^{s}. iiij^{d}. In cer-

visia et vino, iiij^{l}. ij^{s}. viij^{d}. In coquina eodem die, lxj^{s}. vij^{d}. ob In præbenda, fœno, et litera, lj^{s}. x^{d}. Sex nunciis Regis, vj^{s}. Summa, xj^{l}. x^{s}. iv^{d}.

London. Secundo die. In pane xx^{s}. v^{d}. In cervisia et vino, iiij^{l}. xij^{s}. xj^{d}. In coquinâ et carbonibus, ix^{l}. iiij^{s}. xj^{d}. ob. In præbenda et fœno, xxiij^{s}. viij^{d}. ob. Menestrallis et cokin' domini Regis iij^{s}. Summa, xvj^{l}. v^{s}.

London. Tercio die. In pane ibidem, xx^{s}. In cervisia et vino, xxvj^{s}. v^{d}. In coquina eodem die, lij^{s}. x^{d}. ob. In præbenda, fœno, et litera, xviij^{s}. ij^{d}. Tribus nunciis et duobus menestrallis, iiij^{s}. In cariagio domini Prioris per aquam per duos dies, vj^{d}. In xxiij libris albi pulveris, xiij^{s}. viij^{d}. Summa, vj^{l}. xv^{s}. vij^{d}. ob.

London. Quarto die. In pane ibidem, xx^{s}. In cervisia et vino, xliij^{s}. ij^{d}. ob. In coquina ibidem, iiij^{l}. iij^{d}. In præbendâ, xix^{s}. viij^{d}. In tribus manutergiis ibidem eodem die emptis, iij^{s}. vj^{d}. In li libris ceræ ibidem emptis, xx^{s}. In vij libris et dimidio albi pulveris, iiij^{s}. iiij^{d}. ob. In una nova carecta ibidem empta, xxxviij^{s}. Summa, xj^{l}. ix^{s}.

London. Die Dominica. In pane, xxiiij^{s}. In cervisiâ et vino, lxvij^{s}. ix^{d}. ob. In coquinâ eodem die, vj^{l}. xvj^{s}. viij^{d}. In præbenda et litera, xvij^{s}. iiij^{d}. ob. Menestrallis et cokin' domini Regis, v^{s}. Summa, xij^{l}. x^{s}. ix^{d}.

London. Die Lunæ. In pane ibidem, xxiiij^{s}. In cervisia et vino, lxvij^{s}. xj^{d}. ob. In coquina eodem die, vj^{l}. viij^{s}. vj^{d}. In præbenda, et sellis reparandis, xviij^{s}. x^{d}. ob. Gilberto nuncio versus Dunelmum, v^{s}. Nunciis Regis, iiij^{s}. Quatuor servientibus domini Regis, per manum J. de Malton, xx^{s}. Domino Ambrosio et J. de Malton, ad expensas suas, x^{s}. In elemosinis domini Prioris de London versus Waltham, ij^{s}. Summa, xiiij^{l}. iiij^{d}. Summa, clvij^{l}. iiij^{s}. iiij^{d}.

(In dorso ejusdem Rotuli.)

EXPENSÆ FACTÆ DE LONDON VERSUS DOMUM REDEUNDO.

Waltham. Primâ die. In expensis præeuncium, ij^{s}. j^{d}. ob. qua. In pane empto, xiij^{s}. In cervisia et vino, xxvij^{s}. viij^{d}. ob. In coquina ibidem, xviij^{s}. xj^{d}. ob. In præbenda, fœno, et literâ, xxvij^{s}. vj^{d}. In liberata facta domino H. de Horncastre et

R. Avenel, versus Archiepiscopum, lj^{s}. iij^{d}. ob. Summa vij^{l}. vij^{d}. qua.

Ware. Secunda die. In expensis præeuncium, iij^{s}. viij^{d}. In pane empto, xij^{s}. j^{d}. ob. In cervisia et vino, xxvj^{s}. v^{d}. ob. In coquinâ, xxix^{s}s. ob. In præbenda, fœno, et litera, xxiij^{s}. x^{d}. ob. Summa, iiij^{l}. xv^{s}. ij^{d}.

Croiroys. Tertiâ die. In expensis præeuncium, iij^{s}. xj^{d}. ob. In pane empto, viij^{s}. In cervisia et vino, xxj^{s}. iiij^{d}. ob. In coquinâ ibidem, xxxviij^{s}. v^{d}. ob. In præbenda, fœno, et litera, xij^{s}. x^{d}. Summa, iiij^{l}. xiij^{s}. vij^{d}. ob.

Huntingdon. In expensis præeuncium, iij^{s}. x^{d}. In pane empto, ix^{s}. iij^{s}. ob. In cervisia et vino, xxxij^{s}. ix^{d}. ob. In coquina, xxiij^{s}. vij^{d}. In præbenda, fœno, et litera, xviij^{s}. x^{d}. ob. In elemosinis domini Prioris versus Stanford, ij^{s}. Summa, iiij^{l}. x^{s}. iiij^{d}. ob.

Stanford. In expensis præeuncium, iij^{s}. vj^{d}. ob. In pane empto, vij^{s}. In cervisia et vino, xiij^{s}. xj^{d}. In coquina ibidem, xxviij^{s}. v^{d}. ob. In præbenda, fœno, et litera, xv^{s}. ij^{d}. Domino R. Electo, x^{s}. Summa, lxxviij^{s}. j^{d}.

Neuwerc. In expensis præeuncium, ij^{s}. ij^{d}. ob. In pane ibidem, x^{s}. In cervisia et vino, xxxj^{s}. x^{d}. ob. In coquina, xxxvj^{s}. iij^{d}. q. In præbenda, fœno, et litera, xxj^{s}. ij^{d}. In elemosinis domini Prioris, ij^{s}. In elemosinis domini Prioris apud Stamford, scilicet cuidam clerico, xx^{s}. Summa, vj^{l}. iij^{s}. vj^{d}. q.

Blithe. In expensis præeuncium, iij^{s}. ix^{d}. ob. In pane empto, x^{s}. In cervisia et vino, xxx^{s}. v^{d}. In coquina ibidem, xxvij^{s}. v^{d}. ob. In præbenda, fœno, et litera, xviij^{s}. ix^{d}. In elemosinis Prioris, scilicet Fratribus Minoribus de Doncastre, ij^{s}. Summa, iiij^{l}. xij^{s}. v^{d}.

Pontis Fracti. In expensis præeuncium, iij^{s}. j^{d}. In pane empto, x^{s}. vj^{d}. ob. In cervisia et vino, xxx^{s}. x^{d}. ob. In coquina ibidem, xxxiij^{s}. iiij^{d}. In præbenda, fœno, et litera, xxv^{s}. ij^{d}. ob. Galfrido Mel eunti apud Keton' ij^{d}. Summa, v^{l}. iij^{s}. viij^{d}. ob.

Pontis Burgi. In pane ibidem empto, x^{s}. ix^{d}. ob. In cervisia et vino, xxxix^{s}. ix^{d}. ob. In coquina ibidem, xxvj^{s}. vij^{d}. In præbenda, fœno, et litera, xxvij^{s}. ij^{d}. ob. In expensis H. Prioris, apud Ripun, ij^{s}. ij^{d}. ob. Summa, v^{l}. vj^{s}. vij^{d}.

Gyvendal. Primâ die. In pane ibidem empto, xiiij^{s}. vj^{d}.

In cervisia et vino, xxxv^{s}. x^{d}. ob. In coquina ibidem, xxxvjii^{s}. viiij^{d}. ob. In præbenda, fœno, et litera, xxij^{s}. viij^{d}. In cera, apud Ripun, vij^{s}. ix^{d}. Summa, v^{l}. xvij^{s}. vj^{d}.

GYVENDAL. Secunda die. In pane ibidem empto, xiiij^{s}. viij^{d}. ob. In cervisia et vino, xxiij^{s}. viij^{d}. In coquina ibidem, xxxiiij^{s}. ix^{d}. In præbenda et fœno, xix^{s}. iij^{d}. In lichino ad candelam, vj^{d}. In expensis garcionum a Ketton usque London et retro, v^{s}. viij^{d}. ob. Summa, iiij^{l}. xviij^{s}. viij^{d}.

GYVENDAL. Tercia die ibidem. In pane, xvj^{s}. iij^{d}. In cervisia et vino, xxix^{s}. viij^{d}. In coquina ibidem, xvij^{s}. vj^{d}. In præbenda et fœno, xvij^{s}. ix^{d}. ob. In elemosinis Prioris, ij^{s}. In expensis R. Electi apud Leming, xxxix^{s}. In expensis magistri A. de Esingwald apud Pontem Burgi, iiij^{s}. vj^{d}. ob. Summa, vj^{l}. vj^{s}. ix^{d}. ob.

KETON. In coquinâ apud Ketton, et in præsencia Archiepiscopi, xxviij^{s}. iij^{d}. ob. In cervisiâ ibidem, xvj^{s}. ix^{d}. ob. In expensis R. Electi in crastino, xvij^{s}. iij^{d}. ob. In elemosinis Prioris versus Dunelmum, ij^{s}. In cariagio piscis de Keton apud Dunelmum, contra Archiepiscopum et Electum, iiij^{s}. x^{d}. In providentia facta versus London. scilicet allecum, amigdalorum, ceræ, salmonum, electri, et cæterorum, vj^{l}. xij^{s}. vj^{d}. In jocalibus, scilicet zonis sericis et annulis datis apud London. nunciis et ministris, cxvij^{s}. Summa, xv^{l}. xviij^{s}. viij^{d}. ob. Summa, lxxix^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Summa totalis præcedentium, cc,xxvi^{l}. xi^{s}.

Alius Rotulus huic consutus.

EXPENSÆ ROBERTI DE INSULA IN CURIA ROMANA FACTÆ TAM PER IPSUM QUAM PRIOREM. *In dorso.*

Expensæ factæ in curiâ Romanâ per Episcopum dc^{l}. Item post adventum domini Episcopi in Angliam, ccciiij^{l}. v^{s}. iiij^{d}. Item, xiij^{l}. xx^{d}. Item ante adventum Episcopi in Angliam ccliij^{l}. iij^{s}. x^{d}. Item, cc. marcæ secundum magistrum Robertum Avenel. Item secundum eundem magistrum vij^{xxl}.

Summa totalis mccccxliij^{l}. xvij^{s}. vj^{d}. Sed demptis inde trecentis libris de literis obligatoriis residentibus penes magistrum A. de Phileby remanent mcxliij^{l}. xvij^{s}. vj^{d}. De quibus dominus Prior tenetur pro terciâ parte in ccc,iiij^{xx}. j^{l}. v^{s}. x^{d}.

Summa expensarum factarum in lite per Priorem, ccxlv^{l}. v^{s}. v^{d}. ob. De quibus Episcopus debet pro duabus partibus, clxiij^{l}. x^{s}. iiij^{d}.

Summa in quibus dominus Episcopus tenetur domino Priori. In primis, per unam literam obligatoriam in ccl marcis. Item eidem per aliam literam in c marcis. Item eidem per terciam literam obligatoriam in cc^{l}. Summa, ccccxxxiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.

Præterea Episcopus tenetur dicto Priori pro expensis factis in lite pro duabus partibus, in clxiij^{l}. x^{s}. iiij^{d}.

Summa totalis expensarum in quibus tenetur Episcopus Priori Diiij^{xx}. xvi^{l}. xvij^{s}. De quibus dictus Prior tenetur respondere Episcopo pro terciâ parte factâ in lite in ccc,iiij^{xx}. j^{l}. v^{s}. x^{d}. Et sic debet Episcopus dicto Priori de claro, ccxv^{l}. xj^{s}. ij^{s}.

Item per unam literam obligatoriam ccl marcæ. Item per aliam literam c marcæ. Item per terciam literam obligatoriam, cc^{l}.

Acomodati, xxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Item acomodati per literam, c^{l}. Item petimus medietatem de xxv marcis traditis domino Episcopo per manum fratris H. de Thessedal. Item de expensis circa electionem factis, cccxxvj^{l}. xj^{s}.

De emptione. Pro uno palefrido empto, x^{l}. Item pro v caretariis et uno runcino, xx^{l}. Item pro unâ carectâ cum attilio, xl^{s}. Item in xxviij jumentis emptis xxxij^{l}. x^{s}. Pro vij^{xx}. ij stircis duorum annorum xxiiij^{l}. xvij^{s}. precium stirci iij^{s}. ij^{d}. Pro ix^{xx} xv stircis unius anni, xxiij^{l}. xij^{s}. vj^{d}., precium stirci ij^{s}. vj^{d}. Pro lij vaccis et uno tauro, xxvj marcæ. Petit xij discos argenteos et tot salsaria, et duo paria peluium acomodata eidem. Item petit decimam duorum molendinorum, in parochia Sancti Oswaldi. Petit item decimam omnium molendinorum Episcopi in Northamscyr, Bedlingtonscyr, et alibi.

In dorso ejusdem Rotuli.

INSTAURUM EMPTUM A DOMINO EPISCOPO DUNELMENSI PER DOMINUM PRIOREM, ANNO DOMINI MILLESIMO, DUCENTESIMO, OCTOGESIMO TERCIO.

Jumenta. In uno parrok, ix^{c}. viij pulli anni prædicti, precium, xxx^{s}. In alio parrok xix, cum, xvij pullis, precium, xx^{s}. Summa, xxxij^{l}. x^{s}. Una vaccaria cum L vaccis et uno tauro

et xxviij vitulis anni prædicti, precium vaccæ cum vitulo vij^{s}. Custos vaccarii Thomas Alwendal. Plegii de fideli custodiâ, Ricardus de Merleye, Willielmus Tod, Osbertus Bukman. Johannes Cuth'. Stirci duorum annorum (prec. iij^{s}. vj^{d}.) vij^{xx}. x. Stirci masculi iiij^{xx}., femellæ lxvij. Summa, xxiiij^{l}. xvij^{s}. Stirci unius anni (pr. ij^{s}. vj^{d}.) ix^{xx}. xvj. Stirci masculi, v^{xx}ix. femellæ iiij^{xx}. vj^{d}. Summa, xxiij^{l}. xij^{s}. vj^{d}.

Custos averiorum duorum annorum, Alexander de Merleye. Plegii super fideli custodiâ Ricardus de Merleye, Radulphus Brown, Ada de Rokop, Walterus de Cravun.

Custos averiorum unius anni, Johannes Cuth'. Plegii Robertus, pastor domini Prioris, Robertus de Rydal, Thomas filius Gameli, Ricardus filius Roberti, Robertus filius Emmæ, Willielmus filius Roberti Besing, quos plegios recepit Willielmus de Hessewell, die Martis proximâ ante translationem Sancti Thomæ Martiris.

Memorandum quod executores Roberti de Insulâ episcopi debent domino Priori Dunelmensi, in ccxv^{l}. xj^{s}. ij^{d}. de quibus R. Prior recepit in denariis, xl^{l}. Item pro xxviij jumentis, ix^{xx} xvj boviculis duorum annorum, vij^{xx} v stircis annalibus, LI vaccis, et uno thauro cum feno empto, ciij^{l}. xij^{d}.

Item pro vj equis, uno palefrido, et unâ carectâ cum actillio, xxxij^{l}. Item in xxvj scutellis et xxvj salsariis argenteis lviij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Item in duobus paribus peluium de albo argento xiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.

Summa, ccxlvij^{l}. xij^{d}. et sic debet dominus Prior Executoribus, xxxj^{l}. ix^{s}. x^{d}.*

LXX. LICENCIA REGIS AD ELIGENDUM EPISCOPUM.
[Orig. 2. 2. Regal. N. 1.]

Edwardus Dei gracia rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, dilectis sibi in Christo Priori et Conventui Dunelmensi salutem. Accedentes ad nos fratres Johannes de Hessewell et Ricardus de Hoton, monachi Domus vestræ, cum literis

* Another Roll stitched to the above contains transcripts of the various documents connected with the election and confirmation of Bishop de Insula, with a memorandum respecting the Archbishop of York's visitation of the Church of Durham. There is also the following notice : "Anno MCC octagesimo tercio, VII id Jun. Dominus Robertus de Insula Episcopus Dunelm. obiit apud Midilham."

Capituli vestri patentibus, nobis ex parte vestra humiliter supplicarunt, ut, cum ecclesia vestra per mortem Roberti quondam loci illius Episcopi pastoris sit solacio destituta, alium vobis eligendi in Episcopum licenciam concedere dignaremur: nos, igitur, precibus vestris in hac parte favorabiliter condescendentes, hujusmodi licenciam vobis duximus concedendam; mandantes quod talem vobis eligatis in Episcopum et pastorem, qui, Deo devotus, et regimini ecclesiæ vestræ necessarius, nobisque et regno nostro utilis et fidelis existat. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Rochelan', XVIII die Junii, anno regni nostri undecimo.

LXXI. AD AUDIENDAM CAUSAM INTER ADAM FILBY ET EXECUTORES ROBERTI DE INSULA EPISCOPI DUNELMENSIS PRO DEBITIS. MARTINUS IV.

[Cart. III. f. 190 b.]

Martinus Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Suppriori ecclesiæ Dunelmensis, salutem et apostolicam benediccionem. Conquestus est nobis magister Adam de Fileby canonicus Lichefeldensis quod magister Robertus Avenel clericus, et Gwischardus de Charron miles, et alii Dunelmensis civitatis et dioceseos, executores ultimæ Voluntatis bonæ memoriæ Roberti Episcopi Dunelmensis, de quadam pecuniæ summa et rebus aliis, in quibus idem Episcopus, dum adhuc viveret, magistro tenebatur eidem, et de quibus per manus executorum ipsorum in sua ultima Voluntate sibi satisfieri præcepit, ei satisfacere indebite contradicunt, licet ad id bona ad eundem Episcopum racione personæ suæ spectantia sufficere dinoscantur, quocirca discretioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatinus, partibus convocatis, audias causam; et appellacione remota, usuris cessantibus, debito fine decidas; faciens quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Testes autem qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, censura simili, appellacione cessante, compellas veritati testimonium perhibere. Data apud Vrbem Veterem, VI idus Januarii, pontificatus nostri anno tercio.

LXXII. DELEGACIO AD INQUIRENDUM DE CONTROVERSIA MOTA INTER ARCHIEPISCOPUM EBORACENSEM ET CAPITULUM DUNELMENSEM SUPER JURISDICCIONE EPISCOPALI SEDE EJUSDEM CAPITULI VACANTE.

[Cart. III. f. 170.]

Honorius Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis de Fontibus Cisterciensis, et de Alba Landa, Premonstratensis, monasteriorum abbatibus, Eboracensis et Dunelmensis dioceseos, ac Priori provintiali Prædicatorum Fratrum ordinum in Anglia, salutem et apostolicam benediccionem. Sua nobis venerabilis frater noster J. Archiepiscopus Eboracensis, Angliæ primas, peticione monstravit, quod, cum ad Archiepiscopum Eboracensem, qui est pro tempore, jurisdictio Episcopalis Sedis Dunelmensis eidem Archiepiscopo metropolitico jure subjectæ, cum sedem ipsam vacare contingit, de antiqua et approbata et hactenus pacifica consuetudine pertinere noscatur, Prior et Capitulum ecclesiæ Dunelmensis, tunc sede prædicta vacante, falso asserentes quod bonæ memoriæ Guillelmus Eboracensis Archiepiscopus, prædecessor ipsius Johannis Archiepiscopi, jurisdiccionem prædictam, quæ ad eosdem Priorem et Capitulum, ut dicebant, Sede vacante quæ tunc vacabat, tantummodo pertinebat, sibi contra justiciam satagens usurpare, Officialem eorum quominus jurisdiccionem eandem libere, prout pertinebat, ad ipsos pertinere posset, impedire indebite presumebat, in eorundem Prioris et Capituli, ut dicebant, prejudicium et gravamen; super hoc ad venerabilem fratrem nostrum Episcopum Dunelmensem ac dilectos filios de Halnewike et de Sancta Agatha monasteriorum Abbates, Premonastratensis ordinis, Eboracensis et Dunelmensis dioceseos, sub ea forma litteras Apostolicas impetrarunt, ut vocatis qui vocandi essent, et auditis hinc [? *et inde*] propositis, quod canonicum esset, appellacione remota, statuere procurarent, et facerent quod decernerent auctoritate apostolica firmiter observari; hujusmodi clausula litteris ipsis apposita, ut, si omnes hiis exequendis interesse non possent, idem Episcopus cum eorum altero ea nichilominus exequi procuraret, sane dicto Episcopo donec ad se revocaret, præfato vero Abbate de Halnewicke totaliter Priori de Driburch sacristæ monasterii de Kirkeon, et magistris Roberto de Merlay, Dumblanensis, ac Baldredo Biset, Cathanensis, ecclesiarum canonicis committentibus vices suas, dicti Prior et Capitulum prædictum Guillielmum Archiepiscopum adhuc viventem coram eisdem subdelegatis, dicto Abbate de Sancta Agatha cognitioni causæ hujus-

modi nolente, ut asserebant, interesse, ac se super hoc legitime excusante, fecerunt super præmissis ad judicium evocare; prædictus vero Guillielmus Archiepiscopus, ex eo senciens ab eisdem subdelegatis indebite se gravari, quod postquam aliquamdiu in eadem causa processum extitit coram eis, copiam actorum communium coram ipsis habitorum, per quæ causa instruebatur predicta, copiam parti adversæ factam, quam nunquam habuerat, ei facere contra justiciam recusarunt, humiliter requisiti, ad Sedem Apostolicam appellavit. Sed medio tempore, viam universæ carnis ingressus, appellacionem suam non fuit, cum nequiverit, infra tempus legitimum prosecutus. Quare prædictus Johannes Archiepiscopus nobis humiliter supplicavit, ut, cum ipse prædictam appellacionem prosequi sit paratus, providere sibi super hoc, hujusmodi lapsu temporis non obstante, paterna diligentia curaremus. Quocirca discrecioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatinus, vocatis qui fuerint evocandi, et prædicto Johanne Archiepiscopo appellacionem hujusmodi prosequente, audiatis hinc inde proposita, et quod justum fuerit, appellacione postposita, decernatis; facientes quod decreveritis auctoritate nostra firmiter observari: non obstante indulgentia, si qua vobis, filii Abbas et Prior, vel ordinibus vestris, ab apostolica sede dicitur esse concessum, quod non teneamini vos intromittere de quibuscumque negociis, quæ vobis per ipsius Sedis litteras committuntur, nisi in eis de concessione hujusmodi plena et expressa mentio habeatur. Testes autem qui fuerint nominati, si se gracia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram ecclesiasticam cogatis veritati testimonium prohibere. Quod si non omnes hiis exequendis potueritis interesse, duo vestrum ea nichilominus exequantur. Data Romæ apud Sanctam Sabinam, II idus Decembris, pontificatus nostri anno secundo.

LXXIII. COMPOSICIO INTER JOHANNEM ARCHIEPISCOPUM EBORACENSEM ET CAPITULUM DUNELMENSE SUPER CUSTODIA JURISDICIONIS DUNELMENSIS EJUSDEM SEDE VACANTE.

[Cart. III. f. 4. Orig. 1. 12. Pont. N. 1.]

Noverint universi, quod, cum inter reverendum patrem dominum Willielmum quondam Dei gracia Eboracensem Archiepiscopum, Angliæ primatem, ex parte una, et religiosos viros Priorem et Capitulum Dunelmensem ex altera, super jurisdiccione diocesana, prædictæ Dunelmensis ecclesiæ sede vacante, ac super quibusdam controversiis occasione jurisdiccionis præ-

dictæ emersis et habitis inter partes memoratas, coram diversis judicibus, hinc inde quæstio verteretur, ac diversi processus per judices utriusque partis fuissent utrumque viceversa subscripti; interim, prædicto Willielmo Archiepiscopo de medio sublato, placuit reverentissimo patri domino Johanni Dei gracia successori ipsius Willelmi immediato, pro se et successoribus suis, ac similiter præfatis religiosis Priori et Capitulo Dunelmensi pro se et successoribus suis, ad utriusque ecclesiæ, Eboracensis scilicet et Dunelmensis, quietem perpetuam, et ad omnimodæ præhabitæ contencionis super præmissis perpetuam sedacionem, interveniente et mediante venerabili patre domino Antonio Dei gracia Episcopo Dunelmensi, per viam pacis procedere finaliter in hunc modum, videlicet quod prænominati Prior et Capitulum Dunelmensis pro se et successoribus suis, pro bono pacis, volunt, consentiunt, et recognoscunt, quod præfatus venerabilis pater dominus Johannes Archiepiscopus Eboracensis et successores sui, racione ecclesiæ Eboracensis, jurisdiccionem diocesanam habeant et excerceant in ecclesia, civitate, et diocesi Dunelmensibus, sede Dunelmensi vacante, prout præfati prædecessores domini Willielmi Archiepiscopi eam dicta sede vacante habuerint et exercuerint in ecclesia, civitate et diocesi antedictis. Idem insuper Johannes Archiepiscopus supradictus omnes acciones, querelas, injurias, rancores et malivolencias, si quas sibi nomine ecclesiæ suæ in persona predecessoris sui Willelmi prælibati per eosdem religiosos, aut eorum procuratores, seu alios quoscumque sibi adherentes, competere reputaverit vel inferri, pure, simpliciter et absolute prædictis religiosis remittit penitus et condonat. Item consenciunt partes prædictæ quod omnes sentenciæ suspensionis, excommunicacionis, interdicti, privacionis, deposicionis, et aliæ quæcumque execuciones eciam subsecutæ, condemnaciones expensarum, et omnes alii processus, coram quibuscumque judicibus seu per quoscumque judices latæ, de facto seu de jure factæ, eciam seu demandatæ, viribus omnimodis careant et penitus adnullentur. Et quatenus de jure vel de facto processerunt revocentur et retractentur. Et partes adinvicem retractaciones hujusmodi, suis utriusque sumptibus, infra annum a tempore complecionis præsencium, bona fide efficaciter procurabunt et facient retractari; literasque renunciacionis super hujusmodi processibus, sigillis utriusque partis signatas, hinc inde sibi invicem liberabunt. Per hanc autem composicionem non intendunt partes prædictæ quod Episcopo Dunelmensi, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, sede plena, aliquod præjudicium quo ad excepciones et defensiones legitimas eidem de jure vel de facto competentes seu competituras ullatenus generetur. In quorum omnium prædictorum

evidens testimonium et complecionem sigilla parcium alternatim una cum sigillis venerabilium patrum dominorum Dunelmensis et Carleolensis episcoporum et capituli Eboracensis huic scripturæ indentatæ quadripartitæ, et in modum cirograffi confectæ, unanimiter et concorditer sunt appensa. Hiis testibus, magistris Willelmo de Pykering juris canonici et Roberto de eadem juris civilis professoribus de Torpennob et de Bilton ecclesiarum rectoribus, Roberto de la Forde canonico Beverlacensi, Johanne de Lythegregnes dicti domini Johannis Eboracensis Archiepiscopi senescallo, magistro Willelmo de Lyncoln', de Saucethorp, dominis Thoma de Sancto Botulpho, de Suthdaltor, Adam de Marcham, de Estweyt, ecclesiarum rectoribus, et Roberto de Notingham clerico, ac multis aliis præsentibus et rogatis. Data apud Eboracum in capitulo majoris ecclesiæ beati Petri, quo ad apposicionem sigillorum domini Johannis Archiepiscopi et capituli Eboracensis prædictorum, quarto nonas Novembris, anno Graciæ millesimo ducentesimo octogesimo sexto.

LXXIV. ABBATI DE ALBA LANDA AD PROCEDENDUM CONTRA EXECUTORES BOBERTI DE INSULA EPISCOPI IN CAUSA DEBITARUM AD INSTANTIAM PRIORIS ET CAPITULI DUNELMENSIS.

[Cart. III. f. 173, b.]

Nicolaus Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Abbati monasterii de Albalanda, Præmonstratentis Ordinis, Dunelmensis dioseseos, salutem et apostolicam benediccionem. Sua nobis Prior et Conventus ecclesiæ Dunelmensis peticione monstrarunt, quod liceat bonæ memoriæ Robertus episcopus Dunelmensis omnibus, quibus in aliquo tenebatur, per manus magistri Roberti Avenel canonici ecclesiæ de Houedon, Thomæ Levesham rectoris ecclesiæ de Stanhop, et Henrici de Insula laici, et aliorum, Eboracensis et Dunelmensis dioceseôn, quos executores suæ ultimæ voluntatis constituit, de bonis ad eum ratione personæ suæ spectantibus satisfieri mandarit, tamen iidem executores eisdem Priori et Conventi de quibusdam pecuniaris summis, et rebus aliis, in quibus dictus Episcopus dum adhuc viveret, tenebatur eisdem, eis satisfacere indebite contradicunt, licet ad id bona predicta sufficere dinoscuntur ; Quo circa discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus, quatinus partibus convocatis, audias causam ; et apellacione remota, usuris cessantibus, debito fine decidas ; faciens quod decreveritis per censuram ecclesias-

ticam firmiter observari. Testes autem, qui fuerint nominati si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, censura simili, appellacione cessante, compellas veritati testimonium perhibere. Data Romæ, apud Sanctum Petrum, vi idus Aprilis, pontificatus nostri anno primo.

LXXV. LITERA ANTONII DE LICENCIA EMENDI QUADRAGINTA MARCATAS TERRÆ ET DE TERRIS QUÆ DE SE TENENTUR IN CAPITE.

[Cart. III. f. 293. et Orig. 3. 9. Pontif. A. 1.]

Omnibus Christi fidelibus, ad quos præsens scriptum pervenerit, Antonius permissione divina Dunelmensis Episcopus salutem in Domino. Noverit universitas vestra nos, pro nobis et successoribus nostris, concessisse et specialem licenciam dedisse dilectis in Christo filiis Priori et Conventui ecclesiæ nostræ Dunelmensis emendi, seu ex causa donacionis recipiendi, a quocumque et ubicumque, infra nostrum episcopatum, usque ad triginta seu quadraginta marcatas terræ vel annui redditus. Ita tamen quod hujusmodi terram et redditum per visum seneschalli nostri vel Vicecomitis Dunelmensis, qui pro tempore fuerint, absque alicujus impedimento seu contradiccione libere ingredi valeant, et suis usibus applicare et appropriare, ac pacifice possidere. Damus eciam et concedimus quibuscumque hujusmodi terram vel redditum vendere, seu donare, volentibus, ut ipsam terram vel redditum præfatis Priori in liberam puram et perpetuam elemosinam concedere valeant et conferre. In [cujus] rei testimonium sigillum nostrum præsenti scripto est appensum. Data apud Alverton, octavo idus Novembris, anno Domini millesimo cc° nonagesimo primo, et consecracionis nostræ octavo.

LXXVI. PERDONACIO REGIS EDWARDI PRIMI DE MILLE ET XII^{li} IX^{s}.

[Cart. III. Fol. 219. b. et Orig. 2. 2. Reg. F. 1.]

Edwardus, Dei gracia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, omnibus ad quos præsentes litteræ pervenerint salutem. Considerantes, per Dei graciam nos meritis et suffragiis sancti et gloriosi confessoris Cuthberti, ad quem summam

devocionem habemus, jugiter in nostris actibus adjuvari, et dignum censentes ipsum in terris in suis honorare ministris, et eos respicere gratiis oportunis, perdonavimus dilectis nobis in Christo Priori et Conventui ecclesiæ Dunelmensis, in qua ipsius Confessoris corpus sanctissimum requiescit, mille et duodecim libras novem solidos undecim denarios et unum quadrantem, in quibus nobis tenebantur ad Scaccarium nostrum, tam de arreragiis medietatis quam quintæ bonorum suorum, quas nuper nobis, in nostri subsidium, concesserunt; et quæ ab eis per summonicionem ejusdem Scaccarii exiguntur; volentes quod præfati Prior et Conventus, aut successores sui, per nos, vel hæredes nostros occasione arreragiorum pecuniæ prædictæ de cetero non molestentur in aliquo seu graventur. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Dunelmum, XII die Decembris, anno regni nostri vicesimo septimo. Per ipsum Regem, nunciantibus Willelmo Coventr' et Lich' episcopo et J. de Drokenessford.

LXXVII. .... REGIS EDWARDI PRO RICARDO DE HOTON SUPER CONDUCTU EI FACIENDO IN PARTIBUS TRANSMARINIS.

[Cart. III. f. 219. b. et Orig. 2. 2. Reg. E. 1.]

Edwardus Dei gracia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ et Dux Aquitaniæ, omnibus amicis suis ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Cum dilectus nobis in Christo Ricardus de Hoton Prior Dunelmensis de licencia nostra ad curiam Romanam pro quibusdam negociis suis expediendis se divertat, vos rogamus quatinus eidem Priori atque familiæ suæ secum eunti in rebus aut personis suis, in eundo versus partes prædictas, ibidem morando, et exinde redeundo, non inferatis, vel, quantum in vobis est, inferri permittatis injuriam, molestiam, impedimentum seu gravamen; sed potius eis, cum ipsos per partes vestras transitum facere contigerit, salvum et securum conductum nostri contemplacione habere faciatis, cum ab ipsis ex parte nostra fueritis super hoc requisiti. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes, per biennium duraturas. Data apud Lincolniam, primo die Marcii, anno regni nostri vicesimo nono. Per ipsum Regem.

LXXVIII. EX ROT. IMPERF. ANTONII EPISCOPI.

[Auditor's Office.]

In liberacione facta Galfrido præposito de Aucland ad capellam de Aucland fabricandam CXLVIII[l].

LXXIX. ABBATI DE WITEBY AD DENUNCIANDOS INCARCERATORES RICARDI HOTON PRIORIS DUNELMENSIS EXCOMMUNICATOS TEMPORE ANTONII. BONIFACIUS OCTAVUS.

[Cart. III. f. 185, b.]

Bonifacius Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Abbati monasterii de Witeby, Eboracensis dioceseos, salutem et apostolicam benedictionem. Conquestus est nobis dilectus filius Ricardus de Hoton, Prior ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, qui per eleccionem canonicam Capituli ejusdem ecclesiæ ad ipsius ecclesiæ Prioratum, qui major habetur dignitas præter Episcopalem in eadem ecclesia, est assumptus; quod cum ipse, ex certis et sufficientibus gravaminibus prædictæ ecclesiæ per venerabilem fratrem nostrum Antonium episcopum Dunelmensem illatis ad Sedem Apostolicam appellasset, et pro appellacione hujusmodi prosequenda ad sedem eandam accedere personaliter se pararet, Walterus de Huffeton presbiter, Robertde Langle Denham clericus, Philippus Darci miles, Hugo Darci, Thomas de Kirketon laicus Lincolnensis dioceseos, ut eum in Dei prosecutione hujusmodi impedirent, ipsum ausu sacrilego, Dei timore postposito, violenter capi fecerunt et carceri manciparunt; et eum detinere captivum per unum mensem et amplius præsumpserunt. Ideoque discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus, quatinus, si est ita, dictos sacrilegos tandem, appellacione remota, excommunicatos publice nuncies; et facias ab omnibus arcius evitari, donec passo injuriam satisfecerint competenter, et cum tuarum testimonio litterarum ad Sedem venerint Apostolicam absolvendi. Data Laterani, IIII idus Marcii, pontificatus nostri anno octavo.

LXXX. LITERA CREDENTIÆ PRO JOHANNE DE BRITANNIA MISSA HOMINIBUS EPISCOPATUS.

[Cart. III. f. 221, et Orig. 2 2 Reg. L. 1.]

Edwardus Dei gracia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, dilectis et fidelibus suis militibus, liberis hominibus, ac toti communitati de libertate Episcopatus Dunelmensis, salutem. Cum injunximus dilecto nepoti et fideli nostro Johanni de Britannia, et aliis fidelibus nostris de consilio nostro, quos ad partes vestras duximus destinandos, quædam negocia vobis ex parte nostra plenius exponenda, vos rogamus quatinus fidelibus nostris, in hiis, quæ vobis dicent ex parte nostra, fidem credulam præbeatis. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso, apud Westmonasterium, XXIII die Aprilis, anno regno nostri tricesimo primo.

LXXXI. BONIFACIUS VIII AD DENUNCIANDUM JOHANNEM HUNTER EXCOMMUNICATUM PROPTER PERCUSSIONEM SUPPRIORIS DUNELMENSIS.

[Cart. III. fol. 187.]

Bonifacius Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Priori de Tynemuth, Dunelmensis dioceseos, salutem et apostolicam benediccionem. Conquesti sunt nobis Prior et Conventus ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, quod Johannes dictus le hunter, laicus, Dunelmensis dioceseos, fratrem Ricardum de Kellau suppriorem, non absque injectione manuum in eum, Dei timore postposito, temere violenta, quodam equo ad ecclesiam ipsam spectantem nequiter spoliavit; in ipsorum Prioris ac Conventus et ecclesiæ injuriam et jacturam. Ideoque discrecioni tuæ per apostolica scripta mandamus, quatinus, si de hujusmodi manuum injectione tibi constiterit, dictum sacrilegum tamdiu, appellacione remota, excommunicatum publice nunties, et facias ab omnibus artius evitari, donec super hiis satisfecerit competenter; et cum tuarum testimonio litterarum ad Sedem venerit Apostolicam absolvendus. Super aliis vero audiatis causam, et, appellacione remota, debito fine decidas; faciens quod decreveris per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Testes autem qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, censura simili, appellacione cessante,

compellas veritati testimonium perhibere. Data Anagniæ, VIII idus Junii, pontificatus nostri anno nono.

LXXXII. PROTECCIO REGIS PRO HOMINIBUS ET REBUS RICARDI DE HOTON PRIORIS DUNELMENSIS.

[Cart. III. fol. 221. b. et Orig. 2. 2. Reg. O. 1.]

Edwardus Dei gracia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, omnibus ballivis et fidelibus suis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod suscepimus in proteccionem et defensionem nostram dilectum nobis in Christo fratrem Ricardum de Hoton Priorem Dunelmensem, qui de licencia nostra moratur in partibus transmarinis, homines, terras, res, redditus, et omnes possessiones suas; et ideo vobis mandamus quod ipsum Priorem, homines, terras, res, redditus, et omnes possessiones suas manuteneatis, protegatis, et defendatis; non inferentes eis, vel inferri permittentes, injuriam, molestiam, dampnum, aut gravamen; et si quid eis forisfactum fuerit, id eis sine dilacione faciatis emendari. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes; per unum annnm duraturas; præsentibus minime valituris post adventum ipsius Prioris in Angliam, si contingat ipsum interim venire ad partes istas. Teste me ipso apud Odyham, XIII die Januarii, anno regni nostri tricesimo primo. Per breve de privato sigillo. Derb.'

LXXXIII. BULLA CLEMENTIS V[ti] PER QUAM RESTITUIT RICARDUM DE HOTON AD PRIORATUM.

[Cart. I. f. 35, b.]

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Ricardo de Hoton, Priori ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, salutem et apostolicam benedictionem. Olim, ex certis causis, quæ ad id nostrum animum commoverunt, te ab administracione bonorum spiritualium et temporalium ecclesiæ tuæ Dunelmensis duximus per nostras sub certa forma literas suspendendum, administracione ipsa postmodum atque cura ejusdem ecclesiæ, tam in spiritualibus scilicet quam temporalibus, venerabili fratri nostro Antonio Patriarchæ Jerusalominitano episcopo Dunelmensi commissa; ut illam per se vel per alium seu alios exerceret, usque ad Apostolicæ sedis beneplacitum et

mandatum. Nunc autem, ex certis consideracionibus excitati, volentes erga te mansuetudinis graciam exercere, suspensionem et commissionem hujusmodi auctoritate apostolica ex nunc de speciali gracia revocamus; restituentes te ad ipsius administracionis pristinam potestatem. Data apud Pessatum prope Burdegalas, VIII kal. Novembris, pont. nostri anno primo.

LXXXIV. CARTA EDWARDI PRIMI QUOD INFRASCRIPTI POSSENT ESSE ATTORNATI RICARDI HOTON IN QUACUMQUE CURIA INFRA ANGLIAM—PER UNUM ANNUM.

[Orig. 1. 3. Regal. Q. 1. et Cart. III. fol. 222,]

Edwardus Dei gracia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, omnibus ballivis et fidelibus suis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod dilectus nobis in Christo Ricardus Prior Dunelmensis, qui pro quibusdam negociis ipsum et ecclesiam Dunelmensem tangentibus, ad partes transmarinas est de nostra licencia profecturus, attornavit coram nobis, loco suo, fratrem Hugonem de Monte Alto et Willielmum de l'Escheker, sub alternacione, ad lucrandum vel perdendum in omnibns placitis et querelis motis vel movendis pro ipso Priore vel contra ipsum, quibuscumque curiis Angliæ; et ad instantiam ejusdem Prioris concessimus quod prædicti Hugo et Willielmus, vel eorum alter, quem præsentem esse contigerit, loco ipsius Prioris facere possint vel possit attornatos vel attornatum, quos vel quem voluerint vel voluerit, in curia nostra coram nobis ad omnia prædicta placita et querelas prosequenda et defendenda; et ad lucrandum vel perdendum in eisdem, sicut prædictum est. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes, per unum annum duraturas; præsentibus minime valituris si contingat ipsum Priorem iter illud non arripere, vel postquam citra terminum illum in Angliam redierit a partibus supradictis. Teste me ipso apud Dunelmum, VII die Augusti, anno regni nostri tricesimo quarto. Ren'.

LXXXV. DELEGACIO AD COGNOSCENDUM IN CAUSA EXCOMMUNICACIONIS LATÆ CONTRA CERTAS PERSONAS ET CAPITULUM DUNELMENSE QUIA NOLUERUNT RECIPERE HENRICUM LUCEBY IN CUSTODEM PRIORATUS EX MANDATO ANTONII EPISCOPI CUI COMMISSA FUIT ADMINISTRACIO EJUSDEM PER SEDEM APOSTOLICAM. CLEMENTIS PAPÆ QUINTI.

[Cart. III. fol. 177.]

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Episcopo et dilectis filiis Priori ac Archidiacono Carleolensi salutem et Apostolicam benediccionem. Sua nobis Capitulum ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, peticione monstrarunt, quod nos olim administrationem et curam Prioratus dictæ ecclesiæ in spiritualibus et temporalibus venerabili fratri nostro Episcopo Dunelmensi commisimus, ut dicitur, excercendas ab eo, per se vel alium seu alios, usque ad Apostolicæ Sedis beneplacitum voluntatis, Abbate monasterii Lesacensis, Appanar' dioceseos, ejusque collegis per nostras certi tenoris litteras dicto Episcopo super hoc executoribus deputatis; cumque Thomas de Goldesburgh, canonicus Lyncolniensis, cui dictus Abbas solus, prout ex ipsarum litterarum forma se posse dicebat, in hujusmodi negocio procedebat, commisisse dicebatur super hoc totaliter vices suas, dicto Capitulo mandavisset, prætextu hujusmodi litterarum, ut Henrico de Lusceby monacho dictæ ecclesiæ, quem dictus Episcopus ad exercendum curam et administrationem prædictas deputaverat, ut dicebatur, tamquam eorum Priori obedire ac intendere procurarent, dicti Capitulum ex eo sencientes ab eodem canonico indebite se gravari, quod idem canonicus dictarum litterarum et commissionis, quam sibi super hoc ab Abbate prædicto factam fuisse dicebat, copiam, quam nunquam habuerant, eis facere contra justiciam denegavit, humiliter requisitus; ad Sedem Apostolicam appellarunt ac idem canonicus, hujusmodi appellacione contempta, in Galfridum de Burdon, Ricardum de Aslacby, Ricardum de Bronton, Rogerum de Stanhop, Michaelem de Chilton, Johannem de Selby, Nicholaum de Nowrhbyry, Thomam de Adlyngflet, Walterum de Egesclyf, Thomam de Hessewell, Johannem de Byrden, Hugonem de Monte Alto, Ricardum Cotesmore, Johannem de Haxby, Rogerum Postell, Henricum de Castro, Johannem de Dunelmo, Alanum de Marton, Willielmum de Dunelmo, Petrum de Hilton, monachos dictæ eccle-

siæ excommunicationis, capitulum vero prædictos interdicti sententias promulgavit. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatinus, vocatis qui fuerint evocandi, et auditis hinc inde propositis, quod canonicum fuerit, appellacione postposita, decernatis; facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Testes autem, qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, censura simili, appellacione cessante, cogatis veritati testimonium perhibere. Quod si non omnes hiis exequendis potueritis interesse, tu, frater Episcope, cum eorum altero ea nichilominus exequaris. Data Burdegalis, xv kalendas Decembris, pontificatus nostri anno secundo.

LXXXVI. CHETANZA D'ALCHAMARLINGHO DE L' COLEGIO D' FIOR' MD. D'ORE A L' PRIORE D' DUREME.

[Orig. Loc. 18.]

Nos Stephanus miseratione Divina titulo Sancti Ciriaci in Termis presbiter Cardinalis, Collegii reverendorum patrum dominorum Cardinalium sanctæ Romanæ ecclesiæ camerarius, recognoscimus, et tenore præsencium confitemur, quod venerabilis frater Guillielmus Prior ecclesiæ Dunelmensis, racione promissi per eum communis servicii Collegium dictorum dominorum Cardinalium contingentis, mille et quingentos florenes auri pro dicto Collegio nobis per manus Bartholi Uguicionis de Societate Peruciorum de Florencia, statuto sibi termino, solvi fecit. De quibus sic solutis eundem Priorem absolvimus et quittamus. Ad solvendum vero consuetum servicium familiarium dicti Collegii, quod adhuc restat solvendum, sub eisdem pœnis et sententiis quibus ad solvendum totale servicium dicti Collegii et eorum familiarium erat præfatus Prior ante obligatus, usque ad instans festum Assumpcionis beatæ Mariæ virginis eidem terminum prorogamus. In cujus rei testimonium præsentes litteras sibi concedimus, sigilli nostri appensione munitas. Datæ Avinion', die penultima mensis Maii, anno Domini millesimo tricentesimo undecimo.

Seal wanting.

LXXXVII. COMPOTUS DOMINI ROBERTI DE DUNELM. MONACHI ET WILLIELMI DE KELLAWE CLERICI, COLLECTORUM DECIMÆ DOMINO RICARDO DEI GRATIA DUNELMENSI EPISCOPO PRO PRIMO ANNO CONSECRACIONIS SUÆ PER CLERUM SUUM CONCESSÆ.*

[8. Locell. 18.]

Idem reddunt compotum de clxj^{l}. xvij^{s}. iiij^{d}. de decima infra Decanatum Dunelmensem, exceptis ecclesiis Prioratus Dunelmensis. Et de xxiiij^{l}. iiij^{s}. viij^{d}. de decima ecclesiarum et porcionum Prioris et Conventus Dunelmensis in eodem Decanatu, pro anno integro. Et de lxx^{l}. xvj^{s}. viij^{d}. de decima infra Decanatum de Derlington, pro anno integro. Et de ix^{l}. ix^{s}. de decima ecclesiarum et porcionum Prioris et Conventus Dunelmensis in eodem Decanatu. Et de iiij^{xx}xvj^{l}. xix^{s}. vij^{d}. de decima infra Decanatum Novi Castri, pro anno integro. Et de iiij^{l}. de decima ecclesiarum et porcionum Prioris et Conventus Dunelmensis in eodem Decanatu. Et de iiij^{xx}xiiij^{l}. viij^{s}. vij^{d}. de decima infra Decanatum de Corbrigg, pro anno integro. Et de iiij^{l}. v^{s}. iiij^{d}. ob. de decima ecclesiarum et porcionum Prioris et Conventus Dunelmensis in eodem Decanatu. Et de lxxvij^{l}. xvj^{s}. vj^{d}. de decima infra Decanatum de Bamburgh, pro anno integro. Et de x^{l}. ix^{s}- vj^{d}. de decima ecclesiarum et porcionum Prioris et Conventus Dunelmensis in eodem Decanatu. Et de iiij^{xx}x^{l}. iiij^{s}. ij^{d}. de decima infra Decanatum de Alnewyk, pro anno integro. Et de lx^{s}. de decima ecclesiarum et porcionum Prioris et Conventus Dunelmensis in eodem Decanatu. Summa hujus decimæ DCLXXVII^{l}. XI^{s}. IIII^{d}. ob.

De quibus, in liberacione facta Roberto de Tymparoun, per unam indenturam cxxxv^{l}. iij^{s}. iiij^{d}. Item domino Episcopo, per unam aliam indenturam, lxviij^{l}. Item domino Rogero de Saxton ad opus Episcopi, per unam indenturam, xl^{l}. Item domino Hugoni de Monte Alto, per unam literam, vj^{l}. ij^{s}. viij^{d}. Item Thomæ de Hessewell, ad opus Episcopi, per unam literam, xxxv^{l}. iij^{s}. iiij^{d}. Item Alano de Langton, per unam literam, xl^{l}. Item Ricardo de Stanlawe, in partem solucionis x^{l}. vj^{s}. viij^{d}. pro frumento ab eo empto, cxiij^{s}. iiij^{d}. per unam literam. Item fratri Henrico de Dermor, rectori ecclesiæ de Bamburgh, x^{l}. in quibus Episcopus ei tenebatur ex mutuo, per literam Epis-

* *In dorso.* Compotus Collectorum decimæ Domino Episcopo Dunelm. concessæ.

copi. Item in liberacione facta Receptori Saccarii, unde idem honoratur in compotis Scaccarii, lxj^{l}. iij^{d}. Item in solucione facta pro expensis Reginæ apud Kypyer, xxj^{o} die mensis Aprilis, xviij^{l}. xvij^{s}. ix^{d}. Item in liberacione facta domino Roberto de Dunelm., in partem debiti in quo Dominus ei tenetur, viij^{l}. x^{s}. iiij^{d}. per dominum H. de Monte Alto. Summa hujus liberacionis ccccxxviii^{l}. xi^{s}.

In remissione facta Priori de Tynemuth, per mandatum Episcopi, xiiij^{s}. j^{d}. ob. q^{a}. In remissione facta Priori Dunelmensi, iiij^{xx}v^{l}. viij^{s}. viij^{d}. ob. In remissione Magistro de Kypyer, pro porcionibus dominicorum per diversa loca, xx^{s}. Item eidem pro ecclesiis sancti Egidii et Satteley, xiij^{s}. iiij^{d}. Item Galfrido de Edenham, rectori de Meldon, xij^{s}. j^{s}. Summa hujus condonacionis iiii^{xx}viii^{l}. viii^{s}. iii^{d}. q^{a}.

Item in uno sigillo empto, pro acquietanciis consignandis, x^{d}.† Item in rubea cera empta, pro acquietanciis consignandis, viij^{d}. Item in diversis nunciis conductis, pro literis monicionum, excommunicationum, et interdiccionis, per totam Northumbriam per diversas vices, pro primo termino et secundo, xvj^{s}. viij^{d}. et pro diversis execucionibus faciendis. Summa hujus xvii^{s}. vi^{d}. Summa tocius expensæ et liberacionis d^{c}xvii^{l}. xvi^{s}. ix^{d}. q^{a}. Et sic restant clix^{l}. xiiii^{s}. vii^{d}. q^{a}.

Decanatus Dunelmensis. *De rectore de Witebern, pro secundo termino, xl^{s}. *De rectore de Houtghton, pro secundo termino, iiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. De rectore de Seggefeld, pro secundo termino, cxiij^{s}. iiij^{d}. *De rectore de Stanhop, pro secundo termino, xl^{s}. *De rectore de Brauncepat' pro secundo termino, liij^{s}. iiij^{d}. De rectore de Quicham, pro anno integro, xl^{s}. *De rectore de Ritoun, pro secundo termino, xl^{s}. De rectore Capellæ de Hilton, pro anno integro x^{s}. *De rectore ecclesiæ beati Nicholai Dunelm. pro anno integro xxvj^{s}. viij^{d}. *De hospitali sancti Edmundi de Gateshevid pro secundo termino, xviij^{s}.

Porciones de Aukland. *De porcione magistri Ricardi de Morpat', pro anno integro, iiij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.‡ De porcione quondam Philippi de Kilkenny, pro secundo termino, xx^{s}. *De porcione domini Stephani de Mauley, pro secundo termino, xx^{s}. vj^{s}. viij^{d}. *De porcione Alani de Kirkham, pro anno integro, liij^{s}. iiij^{d}. *De porcione domini Johannis de Berwyk, pro secundo termino xvj^{s}. De pensione vicarii in eadem, pro anno integro xx^{s}.

† An engraving of this very seal is given with the next number.

* These entries are struck through with the pen, and the words *Ostendit acquietanciam* are written after each.

‡ Ostendit acquietanciam de xlvj^{s}. viij^{d}

Porciones Langecestriæ. De porcione domini Oliveri Dayncourt, pro anno integro, xxxiij^{s}. iiij^{d}. De porcione Johannis de Lasci, pro anno integro xxvj^{s}. viij^{d}. De porcione Ricardi de Eriom, pro anno integro, xiij^{s}. iiij^{d}. De porcione Egidii de Garderoba, pro anno integro, xiij^{s}. iiij^{d}. De porcione Radolphi Besage, pro anno integro, xiij^{s}. iiij^{d}. De porcione Poncii Montis Martini, pro secundo termino, x^{s}. viij. *De vicario ejusdem, pro anno integro, xlvj^{s}. viij^{d}. q^{a}.

Porciones Cestriæ. De porcione Johannis de Percy, pro anno integro, xl^{s}. *De porcione Rogeri de Waltham, pro anno integro, xl^{s}. De porcione Roberti de Baldock, pro anno integro, xxvj^{s}. viij^{d}. Summa hujus Decanatus [*blank*].

Decanatus de Derlington. De rectore de Consclive, pro secundo termino, xxvj^{d}. viij^{d}. *De rectore de Halvthon, pro secundo termino, cxiij^{s}. iiij^{d}. De rectore de Langeneuton, pro anno integro, xl^{s}. *De rectore de Eggesclive, pro secundo termino, xl^{s}. Ostendit acquietanciam per Episcopum.

Porciones de Norton. De porcione Roberti de Levesham vj^{s}. pro secundo termino. De porcione Lowysii de Bello Monte, pro secundo termino, vj^{s}. De vicario ejusdem, pro secundo termino, xx^{s}.

Porciones de Derlington. *De porcione Rogeri de Wiltham pro secundo termino xij^{s}. viij^{d}. De porcione Eliæ de Schordiche, pro secundo termino, xvj^{s}. viij^{d}. De porcione magistri Johannis de Insula, pro secundo termino, xvj^{s}. viij^{d}. de tempore magistri W. de Ewell. De porcione domini Adæ de Middelton, pro anno integro, xxxiij^{s}. iiij^{d}. Summa hujus Decanatus [*blank*].

Decanatus Novi Castri. De rectore beati Nicholai, pro anno integro, lxxvij^{s}. iiij^{d}. De rectore de Neuborn, pro anno integro, vj^{l}. iiij^{s}. De rectore de Qualton, pro anno integro, lvj^{s}. x^{d}. con. per Episcopum. De pensione Episcopi Dunelmensis per Episcopum et Priorem Karliolensem xx^{s}. Summa hujus Decanatus [*blank*].

Decanatus de Corbrigg. *De rectore de Denton in Gillisland, pro secundo termino, v^{s}. ob. q. *De rectore de Stanfortham, pro secundo termino, iiij^{l}. ix^{s}. iiij^{d}. De porcione prioris de Hextilsam in eadem, pro secundo termino, xxv^{s}. v^{d}. q. De rectore de Ellisden, pro anno integro, ix^{l}. xix^{d}. ob. Usque diem dominicam in ramis Palmarum. De porcione domini Rogeri de Normantoun, pro anno integro, xiij^{s}. iiij^{d}. De porcione magistri de Hilleschwe, pro anno integro, x^{s}.

* See previous page.

Usque diem dominicam in Ramis Palmarum. *De rectore de Cholverton, pro secundo termino, lxxvij^{s}. x^{d}. ob. *De rectore de Wardoun, pro secundo termino, liiij^{s}. j^{d}. ob. De Ovingeham, pro anno integro, ix^{l}. xij^{s}. vj^{d}. *De porcione de Hextildsam in Aldiston, pro secundo termino, iiij^{d}. De rectore de Symonnburn, pro anno integro, xiij^{l}. xij^{s}. vj^{d}. *De rectore de Slaveley, pro secundo termino, vij^{s}. iiij^{d}. q. Summa hujus Decanatus [*blank*].

Decanatus de Bamburgh. *De ecclesia de Carham, pro secundo termino, lxiij^{s}. De Neutoun in Glendale, pro primo termino x^{s}., pro secundo iiij^{l}. x^{s}. De ecclesia de Hildertoun, pro secundo termino, xx^{s}. De porcione Prioris de Kirkham in Branstoun, pro anno integro, v^{d}. *De rectore de Fenthon, pro secundo termino, x^{s}. Summa hujus Decanatus [*blank*].

Decanatus de Alnewyk. De vicario de Felton, pro secundo termino, vj^{s}. viij^{d}. Con. per Episcopum. De rectore de Werkworth, pro anno integro, viij^{l}. De vicario de Lescebyri, pro secundo termino, vj^{s}. viij^{d}. *De vicario de Eglingeham, pro anno integro, liij^{l}. iiij^{s}. *De rectore de Angrham, pro anno integro, cvj^{s}. viij^{d}. Willielmus de Denum solvit post Comp. *De rectore de Alwentoun, pro secundo termino, xvj^{s}. viij^{d}. Item xxj^{d}. pro primo termino. De rectore de Alneham, pro anno integro, lxij^{s}. De rectore de Howyk, pro anno integro, xxxij^{s}. Summa hujus Decanatus, [*blank*]. Summa clvii^{l}. v^{s}. vii^{d}. ob. q^{a}.

LXXXVIII. ACQUIETANCIA PRO DECIMA EPISCOPO CONCESSA.

[Orig. Loc. I.]

Pateat universis, per presentes, quod nos, ad exigendum et recipiendum decimam proventuum omnium Beneficiorum ecclesiasticorum, secundum taxacionem nunc currentem, domino Dunelmensi Episcopo per clerum suum, pro primo anno Consecrationis suæ concessam Commissarii specialiter deputati, recepimus de magistro Johanne de Insula pro ecclesia sua de Boldoun quat^{a}ginta solidos argenti, et pro porcione sua quam optinet in ecclesia de Aukelaund sexdecim solidos et octo denarios argenti, et pro ecclesia sua de Bolum viginti octo solidos et quinque denarios argenti, pro secundo termino anni supradicti. In cujus rei testimonium sigillum quo utimur in officio

* See before.

præsentibus est appensum. Data Dunelmi, III die mensis Aprilis, anno Domini M°CCC°XII.

LXXXIX. CITACIO AD PARLIAMENTUM REGIS. ANNO QUO SUPRA FUERUNT EPISCOPUS DUNELMENSIS ET PRIOR DUNOLMENSIS CITATI PERSONALITER AD PARLIAMENTUM REGIS ET CAPITULUM DUNOLMENSE FUIT CITATUM, UT COMPARERET IBIDEM PER PROCURATOREM SUB TENORE INFRA SCRIPTO.

[Reg. II. f. 1, b.]

Edwardus Dei gratia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, venerabili in Christo patri R., eadem gracia Episcopo Dunolmensi, salutem. Quia propter plurima et ardua negocia nos et statum regni nostri tangentia, die dominica proxime post festum sanctæ Mariæ Magdalenæ proxime futurum ordinavimus, Deo propicio, apud Lincoln. Parliamentum tenere, et vobiscum ac cum ceteris prelatis et proceribus de dicto nostro regno super negociis prædictis habere colloquium et tractatum, vobis mandamus, in fide et dileccione quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod omnibus aliis prætermissis, sitis ad nos in propria persona vestra ad diem et locum prædictos, ibidem nobiscum et cum prelatis et proceribus supradictis super dictis negociis tractaturi, vestrumque consilium impensuri, præmunientes Priorem et Capitulum ecclesiæ vestræ Dunolmensis, Archidiaconos, totumque clerum vestræ dioceseos

quod iidem Prior et Archidiaconi in propriis personis suis, et dictum Capitulum per unum, idemque clerus per duos procuratores idoneos, plenam et sufficientem potestatem ab ipsis capitulo et clero habentes, una vobiscum intersint modis omnibus tunc ibidem, ad faciendum et consenciendum hiis quæ tunc de communi consilio, favente Domino, ordinare contigerit super negociis antedictis. Et hoc nullo modo omittatis. Teste me ipso apud Eboracum, III die Junii, anno regni nostri quinto.

XC. PROCURATORIUM PRIORIS IN PARLIAMENTO.

[Reg. II. fol. 2 b.]

Anno quo supra, [1312] Dominus Prior Dunelmensis, citatus personaliter ad comparendum in parliamento apud Lincoln., constituit procuratores pro eo et se excusavit in forma quæ sequitur.

Excellentissimo principi et domino suo semper reverendo, Domino Edwardo Dei gratia Regi Angliæ illustri, Domino Hiberniæ, et Duci Aquitaniæ, suus devotissimus capellanus Prior ecclesiæ Dunolmensis salutem in eo per quem reges regnant et principes dominantur. Quia in instanti parliamento vestro apud Lincoln. favente Altissimo, celebrando, corporali imbecillitate et aliis necessariis negociis nostri monasterii multipliciter inpediti, non possumus personaliter interesse, dilectos nobis in Christo fratrem H. de Monte Alto nostri monasterii monachum, et magistrum Johannem de Snainton clericum nostrum, conjunctim et divisim, nostros facimus procuratores, attornatos, et nuncios speciales, ad comparendum pro nobis in dicto parliamento coram vestra majestate, ad tractandum vobiscum et cum cæteris regni vestri proceribus super contingentibus statum dicti regni, et super aliis, super quibus tractari contigerit in dicto parliamento, et ad consenciendum nomine nostro hiis quæ ibidem per consilium vestrum et cæteros regni proceres contigerint ordinari; et ad facienda omnia et singula nomine nostro, generaliter et specialiter, sine quibus præmissa non poterunt expediri; et quæ nos faceremus, si ibidem essemus personaliter præsentes, eciam si mandatum exigant speciale; ratum et firmum habituri quicquid præfati procuratores nostri, vel unus eorum, nomine nostro, fecerint vel fecerit in præmissis; vestræ celsitudini humiliter supplicantes quatinus nostram personalem absenciam in dicto parliamento vestro velitis habere favorabiliter excusatam, et procuratores nostros prædictos vel unum ipsorum, nostro nomine, benignè admittere ad præmissa.

In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus duximus apponendum. Vestram majestatem conservet Altissimus ad regimen et gubernacionem populi sui feliciter per tempora prospera et longæva. Data apud Dunolm.

XCI. PROCURATORIUM CAPITULI IN PARLIAMENTO.

[Reg. II. f. 3.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis pateat per præsentes, quod nos, Capitulum ecclesiæ Dunolmensis, dilectos nobis in Christo fratres Hugonem de Monte Alto et Willielmum de Giseburn nostri monasterii monachos, conjunctim, et divisim, ita quod non sit melior condicio occupantis procuratores nostros et attornatos facimus speciales ad comparendum pro nobis, et nomine nostro, coram serenissimo principe et domino nostro domino Edwardo, Dei gracia Rege Angliæ illustri, die dominica proximè post festum sanctæ Mariæ Magdalenæ, in parliamento suo tenendo apud Lincoln. ad tractandum super tangentibus statum regni et aliis, super quibus tractari ibidem contigerit, et ordinatis ibidem consenciendum, et omnia alia generaliter et specialiter facienda, quæ ibidem ex parte nostra fieri requiruntur, ratum et firmum habituri quicquid præfati procuratores nostri, vel unus eorum, nomine nostro fecerint vel fecerit in premissis. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelm. in Capitulo nostro, v kalendas Julii, anno Domini millesimo ccc^{mo} duodecimo.

XCII. LITERA MISSA DOMINO PRIORI ET DECANO DE AUKELANDE UT ESSENT VICARII GENERALES IN ABSENCIA IPSIUS RICARDI.

[Cart. III. f. 278, b, et Orig. 2. 2. Pontif. P. 1.]

Ricardus permissione divina Dunelmensis Episcopus dilectis filiis Priori ecclesiæ nostræ Dunelmensis, et Decano ecclesiæ nostræ prebendalis de Aukeland, salutem graciam et benediccionem. Cupientes ut commissi nobis regiminis cura rite et tute agatur sollicitæque custodiæ deputetur, de vestris circumspeccione, fidelitate, et industria plenius confidentes vos conjunctim et divisim in nostris civitate et diocesi Dunelmensi, quam diu nos abesse contigerit, nostros facimus et constituimus vicarios generales. Et examinandi quarumcumque eleccionum in

dictis nostris civitate et diocesi de quibuscumque personis factarum negocia, ac electos quoscumque in forma juris debita confirmandi, et tam de criminibus et excessibus subditorum nostrorum clericorum et laicorum quam de vacacione beneficiorum quorumlibet ipsarum civitatis et dioceseos, et de hiis quæ circa ea necessaria fuerint vel opportuna, inquirendi, præsentacionesque ad beneficia hujusmodi factas, et præsentatos ad eadem admittendi, et ipsos instituendi in eisdem, ac exequendi ulterius quod incumbit, corrigendi, reformandi, et puniendi, excessus, crimina, et defectus, literas dimissorias sufficientes titulos habentibus in forma canonica concedendi, in causis et negociis cognoscendis pronunciandi et exequendi, ac faciendi, et expediendi omnia et singula, quæ ad officium Vicarii generalis de jure poterunt quomodolibet pertinere, collacione omnium beneficiorum, quæ occasione juris nostri patronatus seu temporis lapsus ad nostram collacionem pertinent, aut in posterum pertinebunt, nobis ipsis totaliter reservata, vobis conjunctim et divisim concedimus ac transferimus, in vos, et vestrum quemlibet in solidum, potestatem, vices nostras, cum potestate cujuslibet cohercionis canonicæ vobis in hiis et ea contingentibus conjunctim et divisim ut præmittitur committentes. Valete. Data apud Alverton, xxvi die Novembris, anno Domini millesimo ccc^mo^ duodecimo. Et pontificatus nostri secundo.

XCIII. LITERA FRATERNITATIS J. DE SURRYE.

[Reg. II. fol. 53]

Universis Christi fidelibus, præsentes literas inspecturis, G. Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus salutem in omnium Salvatore. Modestia militantis ecclesiæ, doctrinis imbuta evangelicis, inhæret vestigiis Salvatoris dicentis "petite et accipietis, pulsate et aperietur vobis." Qui licet ex habundancia promptuarii pietatis omnibus eum devote invocantibus propinat et distribuit affluenter, prius tamen se peti postulat; ut sic pulsantis instanciam remuneret liberalis munificentia largitoris. Et quia omnes Christi actiones nostra est instructio, si vere discipuli ejus esse volumus, et matris nostræ ecclesiæ liberi nominari, negare non possumus ubi opus petitur caritatis, quæ, quanto diffusius fuerit distributa, tanto lacius extenditur et augetur. Unde nuper, supplicante nobis nobili viro domino Johanne de Warenna comite Surrye, quod ipsum in fraternæ devocionis consorcium admitteremus, et concederemus in omni-

bus actibus nostris meritoriis ipsum fieri participem et consortem; considerantes tantam sibi inesse non posse devocionem nisi ex spiritu Dei et graciæ septiformis, qui cum sit de semine regali et inter potentissimos a latere Regis, tantam dignitatem oblitus, et generis nobilitatem, oracionibus pauperum Christi et suffragiis ecclesiæ se commendat; nec expectat tempus senectutis invalidæ, sed offert Deo primordia floridæ juventutis et vivacitatem ingenii prosperitatis, concedimus ei cum fraternæ devocionis suffragio speciale participium omnium bonorum spiritualium, quæ fiunt et fient perpetue in ecclesia Dunelmensi et in omnibus locis et Cellis eidem subjectis, in horis diurnis et nocturnis, missis, oracionibus, devocionibus, prædicacionibus, vigiliis, disciplinis, jejuniis, hospitalitatibus, elemosinis communibus, et privatis, et omnibus aliis operibus caritatis. Et, ut ejus devocionis affectio eo ad religionis augmentum ferveneius animetur, quo spiritualius se vidit religiosorum oracionibus commendatum, non solum ipsum admittimus ad fraternitatis suffragia, verum etiam, ob ipsius reverenciam et amorem, omnes, qui ipsius memoriam agunt in suis devocionibus, in nostris oracionibus participes esse concedimus et consortes. In cujus rei testimonium &c.

XCIV. OBLIGACIO PRIORIS DUNELM COMITI MURREVIÆ.

[Reg. II. f. 47. b.]

Universis pateat per præsentes quod nos Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus tenemur et præsenti scripto obligamur domino T. Comiti Murreviæ, locum domini R. regis Scociæ tenenti pro communitate episcopatus Dunolmensis, in octingentis marcis, pro sufferencia in pace guerræ habenda, a die Jovis proximè ante festum sancti Edwardi Regis anno graciæ M°CCC° quartodecimo usque in octabas sancti Hillarii proxime futuras; solvendis apud Jeddeword ad terminos subscriptos, videlicet medietatem in octabis Sancti Martini in hyeme anno supradicto, et aliam medietatem in octabis Circumcisionis Domini proxime sequente, sine ulteriore dilacione. Ad quam quidem solucionem, loco et terminis, bene et fideliter faciendam et tenendam, et etiam obsides et hostagios de communitate Episcopatus Dunolmensis prædictæ pro prædicta pecunia traditos dicto Comiti solvanda [*ita*] sigillum commune Capituli nostri apposuimus. Data Dunolm. nonis Octobris, anno supradicto.

XCV. LICENCIA AD ELIGENDUM EPISCOPUM. CARTA EDWARDI SECUNDI.

[Cart. III. f. 222 b.]

Edwardus Dei gracia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et dux Aquitaniæ, dilectis sibi in Christo filiis Priori et Conventui Dunelmensi salutem. Accedentes ad nos dilecti nobis in Christo Henricus de Stanford et Willielmus de Couton, commonachi vestri, cum litteris patentibus Capituli vestri, nobis ex parte vestra humiliter supplicarunt, quod cum ecclesia vestra prædicta per mortem bonæ memoriæ Ricardi nuper Episcopi vestri pastoris sit solacio destituta, alium vobis eligendi in Episcopum et pastorem licenciam vobis concedere dignaremur; nos igitur, precibus vestris in hac parte favorabiliter inclinati, licenciam illam vobis duximus concedendam; mandantes quod talem vobis eligatis in Episcopum et pastorem, qui, Deo devotus, regimini ecclesiæ vestræ necessarius, nobisque et regno nostro utilis et fidelis existat. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Creak, XIX die Octobris, anno regni nostri decimo. Per ipsum Regem.

XCVI. DELIBERACIO GAOLÆ CURIÆ DUNOLMENSIS SEDE VACANTE CORAM ADAM DE BOUGHES TUNC VICECOMITE DIE LUNÆ PROXIME ANTE FESTUM SANCTI AMBROSII ANNO REGNI EDWARDI FILII REGIS EDWARDI DECIMO, ETC.

[Reg. II. fol. 55, b.]

Johannes filius Walteri de Wyndegate, Elias filius Walteri de Wyndegate, Robertus filius Laurentii de Hesilden, Walterus Gand, Robertus de Eden, et Willielmus frater ejus, Isabella uxor Willielmi de l' Halle, et Agnes filia ejus, Thomas Belle de Wodom, et Margaretta uxor ejus, capti apud Wyndegate, Hesilden, Fery, Wolviston, et quidam apud Wodom, pro diversis roberiis, latrociniis, et burgariis, *etc.* venerunt et per Vicecomitem pleno Comitatu inde acculpantur, *etc.* Et super hoc Robertus de Grethevid seneschallus Prioris Dunelmensis venit et peciit curiam domini sui prædictam, tanquam de prisonibus captis in feodo et dominio dicti Prioris, *etc.* prout idem Prior et prædecessores sui, Priores ejusdem loci, semper hactenus

infra Episcopatum Dunolmensem habere solebant et gaudere *etc.* Et quia Vicecomes super hujusmodi libertatem et consuetudinem per prædictum Priorem calumpniatas noticiam habere nolebat, nec aliquam libertatem seu consuetudinem antea temporibus Episcoporum usitatas nunc tempore vacacionis audebat allocare absque speciale waranto Regum, *etc.* protulit idem Prior Breve domini Regis Vicecomiti Dunolmensi directum in hæc verba. Edwardus Dei gracia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, Vicecomiti Dunolmensi salutem. Quia dilectus nobis in Christo Prior Dunolmensis clamat habere diversas libertates quibus ipse et prædecessores sui Priores ejusdem loci semper hactenus a tempore quo non extat memoria usi sint et gavisi, sicut dicit, tibi præcipimus quod, si ita est, tunc ipsum Priorem libertatibus prædictis coram te in Comitatu prædicto uti et gaudere permittas, prout eis uti et gaudere consueverit. Datum per manus Adæ de cancellarii nostri libertatis episcopatus Dunolmensis, sede vacante. Apud Dunolm. xv die Martii, anno regni nostri decimo. Pretextu cujus mandati idem vicecomes ad inquirendum plenius veritatem super hujusmodi libertatem, per prædictum Priorem usitatam et errogatam, cepit quandam inquisicionem per sacramentum XII proborum et legalium hominum de Comitatu prædicto, per quos melius certiorari poterit super præmissa. Qui dicunt super sacramentum suum quod Prior Dunolmensis, qui pro tempore fuerit, et omnes prædecessores sui, Priores ejusdem loci, semper hactenus, tam tempore vacacionis, quam extra, usi sint curiam suam tam extra curiam cujuscunque regis tempore vacacionis, quam extra curiam cujuscumque Episcopi dictæ libertatis, qui pro tempore fuerit, calumpniare, habere et tenere de omnibus prisonibus captis super feodum et dominium dicti Prioris et prædecessorum suorum, exceptis prisonibus captis pro morte hominis tantum. Et debent hujusmodi prisones infra goalam Episcopi incarcerari et detrudi. Et qui inventi fuerint culpabiles de aliquo latrocinio seu felonia super furcas dicti Episcopi erunt suspensi. Et dicunt quod de catallis illorum prisonum sic suspensorum Prior habebit medietatem, *etc.* Ideo idem Prior ad præsens habeat curiam suam de prædictis prisonibus deliberandis. Et assignatus dies deliberacionis usque in crastinum, *etc.* Quo die Robertus de Eden, Willielmus frater ejus, et Robertus filius Laurentii de Hesilden fuerunt suspensi. Ideo catalla confiscantur, et cæteri prisones sunt quieti.

XCVII. LITERA COMITIS LANCASTRIÆ.

[Orig. Loc. 1.]

A gentz d'onurable religion notreȝ cheres amis le Priour et le Covent de Duresme Thomas Counte de Lancastre et de Leicestre seneschal d'Engleterre salutz et bone amour. Pur ce sires qe nous sumes requis de notre chiere et bien amee dame Johane Countesse Dasseles de vous requere pur John de Deane clerc qe vouse pleise graunter a lui sa sustenance en votre mesoun vous prioms sire qan dist Johane veulliez trover sa sustenance dentz votre dite mesoun taunt qi soit gary de une maladye qil ad sur lui pur l'amour de nous. A Dieu sires q' vous gard. Done a notre chastel de Pount fræte le vi jour d'octobr'.

Seal in dorso, fallen off.

XCVIII. PENSIO DOMINI CARDINALIS.

[Reg. II. f. 58.]

Nos Prior et Conventus monasterii Dunolmensis præsencium tenore notum facimus universis, quod nos, attendentes sinceræ devocionis et dileccionis affectum, quem Reverendus pater et dominus dominus Lucas, Dei gracia tituli Sanctæ Mariæ in Via Lata diaconus cardinalis, ad nos et dictum monasterium nostrum gerit, et debita gratitudine respondere cupientes oportunis sollicitudinibus et laboribus, quos idem pater pro nostris et dicti monasterii nostri negociis et promocionibus jam assumpsit et assumere volet ac poterit in futurum, pro quibus nos confitemur et sumus ac esse volumus suo [*ita*] perpetuo obligati, hac præsenti die, deliberato consilio, de bona libera et communi voluntate omnium nostrûm, eidem domino Lucæ offerimus et donamus centum florenos boni et puri auri de Florencia, sibi vel procuratori ipsius Londoni* in festo nativitatis Dominicæ, annis singulis, quamdiu vixerit, pensionis nomine, per nos vel procuratorem nostrum de dicti monasterii nostri proventibus integre persolvendos ; ad quod firmiter et efficaciter ac inviolabiliter observandum, nos et idem monasterium nostrum, omni modo quo possumus, obligamus, et ex nunc esse volumus obligati ; pro-

* Altered in the margin to *in curia Romana vel alibi.*

mittentes nos fideliter et diligenter acturos et curaturos quod dictæ pensionis solucio modo prædicto fiat in loco et termino supradictis. In quorum omnium testimonium sigillum commune capituli nostri Dunolmensis præsentibus duximus apponendum. Data in capitulo nostro Dunolmensi, quinto kal. Decembris, anno Dominicæ Incarnacionis millesimo trecentesimo septimodecimo.

XCIX. OBLIGACIO LODOWYCI EPISCOPI DUNELM. PRIORI ET CONVENTUI PRO SATISFACTIONE PECUNIÆ MUTUATÆ PER PROCURATORES IN CURIA ROMANA.

[Reg II. f. 56. b.]

Ludovicus permissione Divina electus Dunolmensis, confirmatus, dilectis in Christo filiis G. Priori ecclesiæ Dunolmensis et ejusdem loci Conventui, salutem in Eo qui est omnium vera salus. Cum nuper nos L. antedictus una vobiscum dilectos nobis in Christo Emericum de True et Gerardum Lumbard, procuratores nostros, ad contrahendum mutuum in curia Romana cum mercatoribus quibuscumque cum eis contrahere volentibus, usque ad summam duarum millium librarum sterlingorum constituerimus, et ad nos obligandum pro dictæ pecuniæ summa eisdem procuratoribus potestatem dederimus et mandatum, recognoscentes et profitentes pecuniam per procuratores supradictos mutuo, ut prædicitur, recipiendam, obligationemque per eosdem qualitercumque ineundam in ea parte in nostram utilitatem tantum et commodum fore convertendum, subjicimus et obligamus vobis nos, ecclesiam nostram, successores et executores nostros, et omnia bona nostra, quod vos omnes et singulos ecclesiam vestram et vestros, quo ad mutuum et obligationem per eosdem procuratores, ut præmittitur, contrahendum, et omnia in eadem continenda salvos conservabimus et indempnes, periculum quodcumque, dampnum, et interesse, quæcumque ex hujusmodi obligacione emergi contigerint circumquaque, ad quorum restitucionem et satisfactionem teneri volumus, et nos, ut supra, firmiter obligamus, ipsamque obligacionem per dictos procuratores, ut prædicitur, contrahendam, cum pœnis, censuris, et ceteris omnibus et singulis continendis in eadem ex nunc in nos in solidum suscipimus, et caucionem indempnitatis vestræ in hiis et in omnibus aliis ipsam obligacionem contingentibus sub ypotheca rerum nostrarum exponimus. Et de pecunia per procuratores antedictos mutuo, ut præmittitur, recipiendâ nos in-

tegre et in solidum ipsis mercatoribus, cum quibus dictos procuratores contrahere contigerit, vel procuratoribus eorundem satisfacturi, vosque indempnes conservare, ut præmittitur, promittimus per præsentes ; adimentes insuper executoribus nostris quibuscumque, si de nobis humanitus contigerit, omnimodam in bonis nostris post mortem nostram administrandis facultatem ; donec de prædicta pecuniæ summa mercatoribus, ut prædicitur, ac etiam vobis de dampnis et interesse, si quæ dictæ obligacionis pretextu, quod absit, vobis evenerint, plenariè fuerit satisfactium ; non obstante si in testamento nostro quicquid in contrarium fuerit ordinatum ; promittimus etiam bona fide quod cum munus consecracionis inpendi contigerit præmissa omnia et singula ratificabimus et confirmabimus, sigilloque nostro autentico quo tunc utemur consignabimus in eventu. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data apud Rychall, VII kalendas . . anno, etc., septimodecimo.

C. INDULGENCIA XL DIERUM CONCESSA PRO ANIMA RICARDI DE KELLOWE QUONDAM DUNELMENSIS EPISCOPI PER LUDOVICUM DUNELMENSEM EPISCOPUM SUCCESSOREM DICTI RICARDI EPISCOPI DUNELMENSIS IMMEDIATUM.

[Reg. III. f. 215. b.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis, ad quos præsentes literæ pervenerint, Ludovicus, permissione Divina Dunelmensis Episcopus, salutem in filio Dei unigenito, qui culpas remittit et supplicia, et dat vera præmia gaudiorum. Humana creatura vanitati supposita, fragilis etiam et finita ad infinitatis et eternitatis gloriam ordinata, non habet ex se quo digne suo respondeat Creatori. Sed si, ex amore creantis, zelo fervido vulneretur, sicque in ipsum velud amans in amantem obsequior continuacione desiderabiliter transformetur, Deo creanti aliquantisper se applicat et conformat, Creatori juxta suæ fragilitatis modulum complacendo. Licet, igitur, piæ et commendabilis memoriæ Ricardus quondam Dunelmensis Episcopus, predecessor noster immediatus, dum vixit, Deo dignissime studuit famulari, sibi congruo conamine in commisso ei regimine tam sui quam subditorum suorum jugiter, ut confidimus, respondens, et quia, cum omnis anima generaliter erga Creatorem suum aliquo lapsu deficit offendendo, sicque per consequens purgatorii pœnam juxta culpæ demeritum purganda ad tempus subire

dinoscitur, quam pia devotorum suffragia, ipsius adjutorio cujus misericordiæ non est finis, alleviare poterunt apud eum, non solum illi pro cujus salute caritative impenduntur, quin immo ipsa pie impendentibus eternaliter valitura; cupientes proinde fidelium mentes ad præmissa devocionis opera per allectiva Indulgenciarum munera fervencius excitare, de Jesu Christi misericordia et gloriosæ Virginis Mariæ matris suæ, beatorum Petri et Pauli apostolorum, et gloriossissimi Confessoris patroni nostri, omniumque sanctorum meritis et precibus confidentes, omnibus parochianis nostris, et aliis de peccatis suis vere pœnitentibus et confessis, qui pro anima dicti Ricardi, et animabus omnium predecessorum nostrorum, Episcoporum Dunelmensium, ac eciam omnium fidelium defunctorum, sacrificii vel jejunii, orationum sive elemosinarum, aut alia quævis caritatis suffragia pie impenderint et devote, quadraginta dies de injuncta sibi pœnitencia misericorditer relaxamus. Ratificantes omnes Indulgencias pro anima dicti Ricardi, et animabus quorumcumque predecessorum nostrorum, a quibuscumque catholicis Episcopis hactenus concessas, et imposterum concedendas. In cujus rei testimonium, sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data apud Totenham, vicesimo septimo die Marcii, anno Domini millesimo trecentesimo decimo octavo. Et consecracionis nostræ primo.

CI. MANDATUM .... RES CARD .... RECUPERAT. ...

[Reg. II. f. 55.]

Venerabili et religioso viro domino Galfrido Priori ecclesiæ Dunelmensis, Johannes de Turleria, canonicus Mimatensis, reverendorum in Christo patrum dominorum Dei gracia Gaucelini, tituli Sanctorum Marcellini et Petri presbiteri, ac Lucæ sanctæ Mariæ in Via Lata diaconi, Cardinalium, procurator, salutem in Domino sempiternam. Nuper ex mandato dictorum dominorum Cardinalium in nefaria depredacione eorundem perdita seu sublata ad manus vestras pervenerint, aut pervenient in futurum, sibi aut venerabili patri domino....Dei gracia Abbati Monasterii beatæ Mariæ Eboracensis deportaretis, aut sub fida custodia mitteretis; ipsosque vel eorum alterum certificare curaretis quid de bonis recuperastis prædictis, prout hæc et alia in eisdem literis plenius continentur; verum cum post prædictarum literarum confectionem, de dictorum dominorum Cardinalium mandato expresso cum cohercione ecclesiastica hac de causa ad Eboracensem declinaverim civitatem, et dictus domi-

nus Abbas certificatorium sigillo vestro cum cera viridi sigillatum, necnon et septem solidos sterlingorum sibi per vos missos de dicta nefaria depredacione receptos michi restituerit, vos auctoritate mihi commissa requiro et moneo, et in virtute sanctæ obedientiæ, qua sedi Apostolicæ tenemini, per præsentes injungo, quatinus ea quæ post confectionem dicti certificatorii recuperastis aut recuperabitis in futurum dicto domino Abbati beatæ Mariæ Eboracensis, aut dicto domino Rigaudo, seu michi, in Domo religiosorum virorum prædictorum Eboracensis civitatis residenti, quantocicius commode poteritis, una cum quatuordecim libris de procurationibus eorundem dominorum Cardinalium, quæ in vestris resident manibus, prout per vestrum et Conventus vestri certificatorium ipsi domino Abbati missum, plenius mihi constat, necnon et unum mantellum de scarleto rubeo preciosum, cum folratura alba de herminis cum capucio de eadem seita [*ita*] folratura, ac unum cervical de sindone rubeo, quæ venerabilis et religiosus vir dominus frater Willelmus de Lancastre Prior ordinis Fratrum Predicatorum Novi Castri vobis breviter debebat restituere, prout scripsit apud dictam civitatem Eboracensem, sub fida custodia transmittatis. Alias vero res minutas quæ habetis, de quibus scripsistis, aut si consimiles recuperaretis, vendi fideliter faciatis, et pecuniam cum rebus aliis destinetis. Vos enim, si quos noveritis, qui de dicta depredacione quicquam habuerint, per vos inducatis et per alium seu alios induci faciatis quod res seu bona, quæ in dicta depredacione rapuerunt, restituant ut tenentur, cum illa sine salutis eternæ dispendio quisquam nequeat retinere. Vos enim, prout ad aures dictorum dominorum Cardinalium ex quorundam relacione pervenit, in multis bonis recuperandis gessistis aliquantulum negligenter, super præmissis et omnibus eisdem appendiciis ob Sedis Apostolicæ et dictorum dominorum Cardinalium reverenciam taliter vos gerentes, quod non possitis de negligentia seu inobedientia reprehendi. Nec ego cogar aliter procedere secundum auctoritatem mihi commissam. Præsentes enim literas una cum certificatoriis per vos missis feci registrari ad cautelam, de quarum præsentacione latori earum nuncio ad hoc jurato fidem plenariam adhibebo. Datum et sigillo meo sigillatum Eboraci, die sexta mensis Junii, anno Domini M°CCC° decimo nono.

CII. CERTIFICACIO DE BONIS CARDINALIUM RECUPERATIS.

[Reg. II. f. 63 b..]

Reverendæ discrecionis viro magistro Rigaudo de Asserio, Canonico Aureliani, domini Papæ in Anglia nuncio, seu venerabili patri domino Dei gracia Abbati monasterii beatæ Mariæ Eboracensis, Galfridus Prior ecclesiæ Dunelmensis salutem, reverenciam et honorem. Literas vestras, magister, Rigaude prædicte, quartodecimo die Junii recepimus in hæc verba. Venerabili et religioso viro Priori Dunelmensi Rigaudus de Asserio, canonicus Aurelianus, domini Papæ in Anglia nuncius, salutem in Domino. Ex mandato reverendorum in Christo patrum dominorum Dei gracia Gaucelini tituli sanctorum Marcellini et Petri presbiteri, ac Lucæ sanctæ Mariæ in Via Lata diaconi, Cardinalium, nobis facto, vos requirimus et monemus, ac in virtute sanctæ obedientiæ, qua sedi Apostolicæ tenemini, præsentium tenore injungimus, quatinus, si aliqua bona seu res dictorum dominorum Cardinalium in deprædacione eorundem perdita seu sublata ad manus vestras pervenerint, aut pervenient in futurum, nobis apud Eboracum, aut Abbati beatæ Mariæ Eboracensis, quamcicius commode poteritis, deportetis: aut sub fida custodia transmittatis, nostris tamen sumptibus et expensis. Vobis etiam committimus per præsentes, quatinus omnibus, qui aliquid de prædictis restituerint, aut restituent in futurum, dictorum dominorum Cardinalium atque nostro nomine de receptis aut recipiendis per vos ab eisdem finem quietacionem faciatis, et pactum de ulterius non petendo. Vos eciam per vestras patentes literas, harum seriem continentes, aut instrumentum publicum, nos certificare curetis per præsentem portitorem quid de bonis recuperastis prædictis: præsentes enim literas registrari fecimus ad cautelam; de quarum presentacione dicto nuncio nostro jurato, latori earum, adhibemus plenam fidem. In cujus rei testimonium præsentes literas fieri fecimus et sigilli nostri appensione muniri. Datæ in civitate Eboracensi, die quarta mensis Junii, anno Domini M°CCC°XIX^{mo}. Unde reverenciæ vestræ noticiæ deducimus per præsentes, quod a tempore quo nuncio dictorum dominorum Cardinalium ad mandatum eorundem diversas res tunc recuperatas et receptas liberavimus, ipsis deferendas, nichil recepimus de bonis eorum, quibus fuerant spoliati, nisi unum bastum veterem, unam cofram de ligno ferro ligatam, et unam capsulam modicam, in qua fuerunt qui-

dam pulveres, et septem solidi sterlingorum ; quos quidem septem solidi vobis mittimus per præsentem portitorem. Alia vero vobis misissemus, sed tamen reputacione nostra non valent quantum circa ipsorum deportacionem expendere oportet: unde super hiis vestrum beneplacitum expectamus. Valeat in Christo vestra discrecio reverenda. Datæ et consignatæ apud Dunolm. xii kalendas Julii, anno Domini m°ccc°xix^mo^.

CIII. PETICIO PAPÆ PORRECTA.

[Reg. II. fol. 119.]

Significant Sanctitati vestræ humiles et devotissimi filii Prior Dunolmi et ejusdem loci Conventus, ordinis sancti Benedicti, quod, cum, per gwerræ communis inter regem Angliæ illustrem et gentes Scociæ afflicciones et discrimina, ac turbaciones alias in ipso regno multiplicibus et mutuis infestacionibus continuata, miserabiliter jam longi temporis per decursum partes in confiniis utriusque regni, in quibus possessiones et redditus sui, unde magna et nobilis pars sustentacionis eorundem consurgere consuevit, notorie consistebant, per manus spoliatrices gentis Scottorum et incendia adeo sunt destructæ totaliter et exhaustæ quod ad sustentacionem exilem et tenuem numeri monachorum nunc in Monasterio et in Cellis ejus, ex antiqua consuetudine commorancium, et ad hospitalitatem, ad quam observandam necessario astringuntur, tum quia omnes monachi qui in tribus cellis scilicet Coldingham, et Insula Sacra, et Insula de Farne a dicto Monasterio dependentibus, in præfatis confiniis situatis, cum familia competente omnia vitæ necessaria de bonis ipsis assignatis in præfatis partibus perceperunt, propter earundem destruccionem, ad monasterium Dunolmensem confugientes, de pusillis facultatum reliquiis, quas in partibus a Marchia remotis aliquantulum manus hostilis non rapuit, vitam pauperem secum per multa annorum curricula jam duxerunt, tum quia pauperes et alii diversarum condicionum viri, qui terras et mansa in dictis confiniis de præsidentibus in dictis locis tenuerunt, quorum bona per eosdem Scottos in dictis partibus sunt direpta, in profundum egestatis dilapsi pro succursu habendo, saltem tali quali de suis inediis et erumpnis ad eas passim confluunt, et hiis diebus multo frequencius consueto, necnon et propter sarcinam debitorum quam occasione hujusmodi destruccionum contraxerunt, ut adversa tempora prosperis coequarent, sperantes, per Dei misericordiam tempus tranquillius advenire, quod utique diversi

tractatus pacis sibi indies promittebant, ad status pristini aliqualis essenciam respirare ; dignetur vestra sanctitas dictis religiosis, quorum facultates ad eorum sustentacionem et alia onera necessaria supportanda non suppetant hiis diebus, nec futuris temporibus sperantur suppetere, ne dictum Monasterium in desolacionis irreparabilis vergat opprobrium, ecclesiam parochialem de Hemingburgh, Eboracensis dioceseos, vel aliam, cujus sunt patroni, concedere, ad relevandam eorum inopiam, in usus proprios perpetuo possidendum, vel ipsum, si placet paterna compassionis oculis sua sanctitas contempletur, eidem de aliquo subvencionis remedio, prout suæ sanctitati placitum erit, providere.

CIV. MANDATUM AD ORANDUM PRO REGE.

[Reg. II. f. 64. b.]

Ludovicus, permissione Divina Dunolmensis Episcopus, dilectis filiis Priori et Conventui ecclesiæ nostræ Dunolmensis, salutem, graciam et benediccionem. Mandatum venerabilis patris et domini Willielmi Dei gracia Eboracensis Archiepiscopi, Angliæ primatis, recepimus in hæ verba.

Willielmus, permissione divina Eboracencis Archiepiscopus, Angliæ primas, venerabili fratri nostro domino Laurencio, Dei gracia Dunolmensi Episcopo, salutem, et fraternam in Domino caritatem. Ad populorum regimen et tutelam constitutæ sunt in orbe terrarum, ab Eo per quem reges regnant et principes imperant, regum et principum potestates, ut in in virga equitatis et justiciæ populos ipsos regant, et in tranquillitate pacis custodiant sibi subditas naciones, Christo universorum domino, qui justiciam diligit et vultus ejus inspicit equitatem, regibus et principibus ipsis ad vindictam malorum, laudem vero bonorum, executionem temporalis gladii committente. Unde cum non nisi ex Deo reges regnent et principes dominentur, in quorum pace ecclesia regitur et ministri ecclesiastici proteguntur, tanto prompcius pro statu principum catholicorum tenetur orare ecclesia, quanto in eorum turbacione periculosioribus procellis supposita, quibus tranquillitatis gracia gaudentibus liberioribus arridet tentoriis, et gubernacione pacifica tuentur prosperius jura ejus. Convertentes itaque oculos in serenissimum principem dominum nostrum, dominum Edwardum, Dei gracia regem Angliæ illustrem, Divina providencia præpositum regimini populi Dei, qui, pro tranquillitate et securitate regni sui, ad furiosum impetum Scottorum hujus regni et ecclesiæ adversariorum rebellium compescendum ipsorum præsumptuosam

rabiem repellendam cum suo exercitu ad partes Scociæ dirigit gressus suos, eo pronioribus affectibus orare censuimus pro eodem quo tanti principis animum erigi cernimus ad occurrendum tam strenue adversitatibus subditorum. Cum igitur sacrarum oracionum suffragia culpam extenuent, graciam augeant, et iram mitigent Creatoris, devocioni vestræ injungimus, vos attencius exortantes, quatinus efficaciter ordinare velitis quod per vestram cathedralem, et singulas ecclesias collegiatas et alias, exemptas et non exemptas, vestræ civitatis et dioceseos, singulis sextis feriis pro eadem domino nostro Rege, et pace ac tranquillitate sui regni, devotæ processiones fiant, cum decantacionibus septem psalmorum penitencialium, et letaniæ, et quod singula collegia vobis subjecta tam celebrando missas speciales, quam psallendo psalteria, Illum, qui pro redempcione humani generis vivam hostiam in altari se optulit, intime deprecentur, ut pro sua misericordia, quæ omnem miseriam exsuperat peccatorum, gressus dicti domini nostri Regis et actus dirigat ac disponat; ipsumque Regem cum suo toto exercitu ab adversis protegat et defendat, necnon pacis optatæ tranquillitatem, sibique de inimicis suis triumphum concedat, et prospero regressu reducat, ad ipsius honorem, regni salvacionem, et tocius utilitatem ecclesiæ Anglicanæ. Et nos de ipsius omnipotentis Domini misericordia, gloriosæ virginis Mariæ matris suæ, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, nec non sanctissimi confessoris Willielmi, omniumque sanctorum meritis et precibus confidentes, omnibus parochianis nostris, et aliis, quorum diocesani hanc nostram Indulgenciam ratam habuerint et acceptam, de peccatis suis vere contritis pœnitentibus et confessis, qui pro eisdem domino nostro Rege, suoque exercitu, oraverint, ut est dictum, quadraginta dies de injuncta sibi pœnitentia, Domino propicio misericorditer relaxamus. Ad regimen et decorem commissæ vobis ecclesiæ, atque gregis, vestram fraternitatem conservet Deus prosperam et jocundam. Data apud Thorp prope Eboracum, XII kalendas Augusti, anno graciæ M°CCC° decimo nono, et pontificatus nostri secundo.

Quocirca vobis injungimus firmiter et mandamus, quatinus, ut in nostra cathedrali ecclesia Dunolmensi processiones devotæ fiant, missæque speciales celebrentur, et psallantur psalteria modo et forma in suprascriptis dicti domini Archiepiscopi literis plenius comprehensis, sic rite sic provide ordinetis, et eciam fieri faciatis, quod nostra et vestra pariter devocio in ea parte debeat merito commendari. Cupientes insuper vos et alios, præsertim nostros subditos, ad oracionum hujusmodi suffragia impendenda per allectiva Indulgenciarum munera excitare, de Dei omnipotentis misericordia, et gloriosæ virginis et gentricis suæ

Mariæ, nec non beatissimi confessoris et pontificis Cuthberti patroni nostri omniumque Sanctorum meritis et precibus confidentes, omnibus parochianis nostris et aliis, quarum diocesani hanc nostram Indulgenciam ratam habuerint et acceptam, de peccatis suis contritis vere et confessis, qui pro eisdem domino nostro Rege suoque exercitu oraverint, quadraginta dies de injuncta sibi pœnitencia, Deo propicio, misericorditer relaxamus. In caritatis augmento vos dirigat Altissimus per tempora diuturna. Data apud Midilham, xxiiii die Julii, anno Domini supradicto. Et consecracionis nostræ secundo.

CV. CONFIRMACIO DIMISSIONIS MANERIORUM DE ALUERTON DE HOUEDEN, ETC.

[Reg. II. fol. 80.]

Universis præsentes literas inspecturis, Willelmus Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus, salutem in Domino. Noveritis nos quoddam scriptum cyrographatum inter venerabilem patrem dominum nostrum dominum L. Dei gracia Dunolmensem Episcopum, ex parte una, et Johannem Inctin Bonseign' Jacoby, Girard Gentil, Philippum de Perruch', et Stephanum Wychoyn, ac alias mercatores de societate Perruch' de Florencia ex parte altera confectum, sub tenore qui sequitur inspexisse. Hoc scriptum cyrographatum, inter venerabilem patrem dominum Ludovicum, Dei gracia Dunolmensem Episcopum, ex parte una, Johannem Innctin, Bonseign[r] Jacoby, Girard Gentil, Philippum de Pyruch, et Stephanum Wychyn, ac alios mercatores de societate Perruch de Florencia ex parte altera, testatur, quod predictus dominus Episcopus concessit et dimisit predictis Johanni, Bonseign[r], Girardo, Philippo, Stephano ac mercatoribus predictis, et uni eorum, maneria sua de Alverton, Houeden, et Richall, cum omnibus suis membris et pertinenciis, in comitatu Eboracensi, exceptis advocacionibus ecclesiarum, prebendarum, hospitalium, ac beneficiorum ecclesiasticorum quorumcumque, pro quadam summa pecuniæ per ipsum Episcopum ab eisdem mercatoribus præmanibus recepta, et in utilitatem ecclesiæ suæ Dunolmensis conversa. Habenda et tenenda prefatis Johanni Bonseign[r], Girardo, Philippo, Stephano et mercatoribus predictis, vel uni eorum, predicta maneria, cum suis pertinenciis, dominiis, dominicis, molendinis, boscis, wardis, releviis, maritagiis, proficuis escaetarum, cum omnibus aliis juribus dictis maneriis qualitercumque spectantibus ac comoditatibus et proficuis quæ in eisdem accidere poterunt, sine

vasto, vendictione, et destruccione domorum et boscorum, ac exilio hominum ibidem faciendo, a xxj^mo die Junii, anno Domini millesimo ccc^mo xxij^o., usque ad terminum quinque annorum proxime sequencium, plenarie completorum, de predicto Episcopo et successoribus suis: salvis eidem domino Episcopo propriis bladis suis die confeccionis presencium ad opus suum proprium in predictis maneriis seminatis: reddendo inde annuatim dicto domino Episcopo et successoribus suis unum denarium, ad natalem Domini, pro omnibus serviciis exactionibus, et demandis. Et quod predictus Episcopus habeat in predictis maneriis returnum brevium domini Regis, et quasdam libertates regias, quas prefatus Episcopus et successores sui per proprios ballivos et ministros suos conservare et defendere tenentur, concordatum est inter partes prædictas quod ballivi ad hujusmodi officium faciendum et libertates prædictas custodiendas per ipsum Episcopum et successores suos de assensu dictorum mercatorum, aut unius eorum, ponantur; qui, per juramentum dictis domino Episcopo et mercatoribus faciendum, de exitibus et proficuis inde provenientibus, quæ præfato Episcopo et successoribus suis pertinere debent, præfatis mercatoribus, aut uni eorum, per racionabilem compotum fideliter et integre respondeant; et stipendia sua de prædictis mercatoribus capient. Et si defectus in hiis ballivis inveniatur in predicto officio, vel in dicta responsione prædictis mercatoribus facienda, alii loco eorum ponantur, sicut prædictum est. Et predicti Johannes, Bonseign[r], Girard, Philippus, Stephanus, et mercatores prædicti, ac quilibet eorum, domos et ædificia in prædictis maneriis constructa, muros, hayas, clausuras, et fossata eorundem, usque ad finem termini prædicti sustentabunt in adeo bono statu sicut ea receperunt, seu meliori, nisi per guerram, seu per magnates, quibus ipsi mercatores resistere non poterunt, predicta domus et ædificia destruantur, aut domus vel ædificia in manerio quod vocatur le Welehall per inundacionem aquæ de Ouse diruantur vel asportentur; salvis insuper eisdem mercatoribus, et cuilibet eorum, et assignatis suis, bladis suis propriis infra predicta maneria seminatis in finem termini prædicti ibidem crescentibus pro voluntate sua cariandis et asportandis, quo voluerint, simul cum aliis bonis et catallis suis tunc ibidem inventis et existentibus, sine impedimento aliquo predicti Episcopi et successorum suorum per vias et semitas per terram et aquam. Et prædictus Episcopus concessit pro se et successoribus suis quod ipsi faciant levare omnia debita quæ in fine termini prædicti per quoscumque tenentes in præfatis maneriis præfatis Johanni Bonseign[r], Girardo, Philippo, Stephano, ac mercatoribus prædictis, aut uni eorum, contigerit aretro esse, quatenus

levare poterunt, et eisdem mercatoribus aut uni eorum, termino completo, citra festum sancti Michalis Archangeli proxime post finem termini prædicti eadem debita vel summam dictorum debitorum, quæ levari poterunt, de suo proprio persolvi. Et si racione guerræ aliquo modo in regno motæ vel movendæ, aut racione adventus Scotorum in Angliam, prædicti mercatores aut unus eorum dictis maneriis gandere non poterunt, aut poterit, durante termino predicto, nec exitus aut proficua inde percipere et levare, in toto vel in parte, prædictus Episcopus concessit pro se et successoribus suis quod predicti mercatores vel unus eorum teneant et habeant teneat et habeat prædicta maneria cum omnibus suis pertinenciis prædictis quousque ipsi vel unus eorum dampna et jacturas, quæ sic occasione guerræ sustinuerit, plenarie de extitibus maneriorum prædictorum levaverint vel levaverit, simul cum debitis, si quæ ab eisdem vel ab aliquo eorum per dominum Papam, vel dominum nostrum Regem, seu alios quoscumque, levare contigerit, durante termino prædicto, in prædictis maneriis pro debito præfati Episcopi, prædecessorum vel successorum suorum, una cum dampnis et expensis quæ occasione alicujus debiti sic levati sustinuerint. Et prædictus Episcopus et successores sui prædicta maneria cum omnibus suis membris et pertinenciis, juribus, comoditatibus, sicut prædictum est, præfatis Johanni Bonseign[r] Girardo, Philippo, Stephano, et mercatoribus prædictis aut uni eorum, assignatis et executoribus suis, usque ad finem termini prædicti contra omnes homines warantizabunt aquietabunt et defendent. In quorum omnium testimonium dictus Episcopus parti hujus scripti penes prædictos mercatores remanenti sigillum suum apposuit, ac parti penes ipsum Episcopum remanenti prædicti Johannes et Bonseign[r] pro se ac vice et nomine Girardi, Philippi, Stephani, et omnium aliorum mercatorum de societate prædicta et pro eis sigilla sua apposuerunt. Hiis testibus, dominis Henrico de Bello monte, Petro de Eymbe, Petro de Saltmersk, et Johanne Waxand militibus, dominis Roberto de Brompton, et Maunsero Marmioun, Willelmo de Denom, Hamerico de Trow, Girardo de Kyatre, Glas. Aldebrandini, Johanne Marsopini, Petro Jacoby, Roberto de Babthorpe, Thoma de Bernhill, Thoma de Settrington, et multis aliis. Data in Manerio dicti domini Episcopi de l Welhall, xxj[mo] die Junii, anno Domini supradicto. Et pontificatus præfati Episcopi quinto. Nos vero dicti Prior et Conventus prædictum scriptum cyrographatum, quantum in nobis est, in omnibus suis clausulis ratificamus, approbamus, et tenore presensium confirmamus. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri presentibus dux-

imus apponendum. Data in Capitulo nostro Dunolmensi, iiij^{to} die Julii, anno Domini millesimo ccc^{mo} vicesimo secundo.

CVI. LICENCIA PRO HOMINIBUS PRIORIS AD TRANSEUNDUM IN SCOCIAM PRO COLDYNGHAM. PER ANNUM. EDWARDI SECUNDI.

[Cart. III. fol. 222 b., et Orig. 1. 3. Reg. E. 1.]

Edwardus Dei gracia Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, omnibus ballivis et fidelibus suis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod dedimus licenciam dilecto nobis in Christo Priori Dunolmensi quod ipse ad partes Scociæ et divertere, et de suis ibidem mittere possit, ad supervidendum terras et tenementa, quæ ad ipsum Priorem pertinent in Scocia, et ad ordinandum de eisdem, prout ad commodum ipsius Prioris melius viderint faciendum. Et ideo vobis mandamus, quod eidem Priori aut hominibus suis, quos ad partes prædictas ex causa prædicta miserit, eundo usque partes illas, ibidem morando, seu exinde redeundo, non inferatis, vel quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen. Et si quid eis forisfactum fuerit, id eis sine dilacione facite emendari. In cujus rei testimonium has litteras fieri fecimus patentes, per unum annum duraturas. Teste me ipso apud Turrim Londoniensem, decimo die Marcii, anno regni nostri decimo octavo. Per ipsum Regem.

CVII. INSTRUMENTUM SUPER OBLACIONE SIGILLORUM DOMINI LODOWICI EPISCOPI AD FERETRUM S. CUTHBERTI.

[Cart. I. f. 113.]

Memorandum quod in crastino S. Fidis virginis A. D. MCCC tricesimo tercio, Indictione secunda, magister Radulphus de Holbeck, nuper venerabilis patris Domini Ludovici Dunelmensis Episcopi, dum vixit, Cancellarius, in ecclesia Dunelmensi personaliter constitutus, duo sigilla argentea cum cathenis argenteis, quibus dictus dominus Episcopus usus fuerat, dum vixit, optulit feretro Sancti Cuthberti, prout moris est ab antiquo. — Quæ quidem sigilla fracta fuerunt per particulas, post obitum

dicti patris, præsentibus fratribus domino Willielmo de Gyseburn seniore, Petro de Helton feretrario, magistro Johanne de Bekyngham nuper Officiali Dunelm., ac me Hugone de Corbrigg clerico, not. pub.

CVIII. LITERA REGIS QUOD RESTITUTIO LIBERTATIS VILLÆ DE NOVO CASTRO FACTA PER REGEM NON CEDAT IN PREJUDICIUM EPISCOPI DUNELM. VEL ECCLESIÆ SUÆ.

[Orig. 1. 4. Regal.]

Edwardus Dei gratia Rex Angliæ et Franciæ et Dominus Hiberniæ omnibus—salutem. Licet villam nostram Novi Castri super Tynam quam nuper pro quibusdam excessibus per Burgenses ejusdem villæ factis capi fecimus in manum nostram, eisdem Burgensibus concesserimus et restituerimus, habendam et tenendam sibi et successoribus suis cum omnibus libertatibus et liberis consuetudinibus ad eandam villam pertinentibus, eodem modo et adeo libere et integre, sicut iidem Burgenses, et eorum antecessores, Burgenses villæ illius, villam illam ex concessione progenitorum nostrorum quondam Regum Angliæ et nostra, ante captionem ejusdem in manum nostram tenuerunt; intentionis tamen nostræ non existit, quod venerabili patri Ricardo Dunolmensi Episcopo, aut libertatibus suis Episcopatus prædicti per restitutionem et concessionem prædictas in aliquo derogetur, sed quod idem Episcopus et successores sui libertatibus prædictis plene gaudeant et utantur, prout idem Episcopus et ejus prædecessores libertatibus illis semper hactenus rationabiliter uti et gaudere consueverunt. Et hoc vobis et omnibus aliis quorum interest vel interesse poterit significamus per præsentes. In cujus—T. me ipso apud Westmonasterium, xx die Maii, anno regni nostri Angliæ sexto decimo; regni vero nostri Franciæ tertio.

CIX. LITERA DOMINI EPISCOPI DIRECTA PRIORI NE SE TRANSFERAT AD CAPITULUM PROVINCIALE.

[Reg. II. f. 116. b.]

Ricardus permissione Divina Episcopus Dunolmensis dilecto filiio...Priori ecclesiæ nostræ Cathedralis Dunolmensis salutem

cum benediccione dexteræ Regis regum. Licet in celebracione capituli vestri provincialis jam instante, cui interesse proponitis, ut accepimus, vestram reputemus presenciam fore quodammodo fructuosam; quia tamen Scotti, inbuti fece tirannidis consuetæ, se parare dicuntur ad invadendum partes nostras, deprædaciones et homicidia, nisi per potenciam arceantur, more solito commissuri; Nos, arbitrantes communem utilitatem privatis negociis fore merito preferendam, præsertim ubi proprium cujuslibet interesse conspicitur, ac ipsorum Scottorum proterviam aliis postpositis refrænandam; vos, tam ex parte domini nostri Regis Angliæ illustris, cujus vices gerimus in hac parte, quam nostra, firmiter injungendo mandamus, quatinus attentis periculis gravissimis et jacturis, quæ iminere regno poterunt, si ad repellendum ipsorum inimicorum rabiem et furorem non adfuerit oportuna providencia et gencium fortitudo, vos extra partes nostras nullicubi conferatis, set pocius cum fueritis debite præmuniti, cum tota gente vestra sitis paratissimi, una nobiscum et cum cæteris nostrarum parcium incolis, excogitatam maliciam quorumcumque volencium insurgere ex adverso, unitis viribus repulsuri: sicut indignacionem domini nostri Regis duxeritis evitandam. Valete. Data apud Aukeland, xx mo die mensis Augusti. [1343.*]

CX. LITERA DIRECTA EPISCOPO.

[Reg. II. f. 120, b.]

Reverendo in Christo patri et domino suo, domino Ricardo Dei gracia Dunolmensi episcopo, sui devoti filii Johannes Prior ecclesiæ Dunolmensis et ejusdem loci Conventus, salutem, obedienciam, reverenciam et honorem. Licet cum favoris plenitudine in omnibus nostris peticionibus erga nos adeo paternæ dileccionis gracia se extenderit affluenter quod ad ea peragenda cum plena promptitudine, quæ satisfacere debeant, recreabiliter votis vestris filiales affectus non possunt non extendi, habet tamen interdum puræ voluntatis serenitas alicujus oppositæ nubis obstaculum, quo ad tempus exterius clarere nequiens necessario delitescit. Dictante igitur Constitucione per felicis memoriæ dominum Benedictum summum Pontificem nuper edita, quod annis singulis quoddam annuale capitulum pro reformacione ordinis cum universis prioribus, custodibus, et magistris cellarum exteriorum provide celebremus, providit nostra communis deli-

* The date of the preceding and subsequent documents in the Register.

beracio subsequencia quod confirmaciones [*ita*] indigentes indagine circumspecta ac graviora negocia eos equaliter sicud nos tangencia quæ cum magna maturitate et congrua decidi convenit et oportet, in dicto duntaxat capitulo omnibus approbantibus exitum decisorium finaliter sorciantur. Unde, pater reverende, reputantes negocia, et presertim domini Radulfi de Nevill, pro quibus jam scripsistis, et consilia ardua quodammodo et de difficili fieri consueta, ne præfati confratres nostri extrinseci nos arguere valeant fuisse nimis precipites, et ad decisionem negociorum hujusmodi propter sui arduitatem, ipsis inconsultis, indebite processisse, ad ea expedienda finaliter et precise usque ad annale capitulum quod erit circa festum sancti Johannis Baptistæ duximus expectandum: tunc enim, recedente nube nunc opposita, per ipsius clemenciam qui post nubila dat serenum fiet vobis unitis nostris sensibus * grata responsio et inoffendibilis, ut speramus. Valeat vestra reverenda paternitas diu prospera et jocunda. Data Dunolmi, secundo die Januarii [1344-5.]

CXI. QUIETA CLAMACIO DE QUODAM MESUAGIO IN LONDON IN LUMBARD STRET.

[Reg. II. f. 122.]

Noverint universi nos Johannem Fossor Priorem Dunolmensem et ejusdem loci Conventum concessisse, remisisse, et omnino de nobis et successoribus nostris quietum clamasse, Ricardo de la Pole militi, et Johannæ uxori ejus, totum jus et clameum quæ habuimus, vel aliquo modo habere poterimus, in uno mesuagio cum pertinenciis in London. in vico vocato Lumbard Stret. Et jacet dictum mesuagium ex parte orientali ecclesiæ sancti Edmundi et cimiterii ejusdem ecclesiæ. Remisimus eciam et quietum clamavimus, pro nobis et successoribus nostris, eisdem Ricardo et Johannæ, et eorum heredibus, omnimoda redditus, aisiamenta, et proficua, de dicto mesuagio exeuncia, proveniencia, percipienda, vel habenda; ita quod a modo in dicto mesuagio nec in aliquo redditu inde exeunte vel proveniente, vel in aliquibus proficuis vel aisiamentis ibidem habendis, jus vel clameum exigere vel vendicare non poterimus, sed ab omni jure mesuagii prædicti, et cujuscumque redditus, proficui, et aisiamenti inde proveniencium, nos et successores nostros excludimus per præsentes sigillo nostro communi signatas. Hiis testibus, Rogero

* "*Vel sic* perplena responsio nobis de super infundenda." These words are interlined at this mark.

de Blaykeston, Thoma de Seton, Petro de Richemund, Willielmo Sanford clerico, Hugone de Brandon et aliis. Datum in capitulo nostro apud Dunolmum, primo die Marcii, anno regni regis Edwardi tercii post conquestum decimo nono.

Memorandum quod die veneris proxime post festum Dunstani Episcopi, anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo quinto, emanavit hæc quieta clamacio, pro qua recepimus XL marcas, in utilitatem domus Dunolmensis convertendas.

CXII. INSTRUMENTUM DE EQUIS PORTANTIBUS LITERAM ET CAPELLAM EPISCOPI. A. D. MCCCXLV.

[Lib. Sacrist.]

In Dei nomine Amen—Appareat—quod anno ab incarnatione Domini—MCCC quadragesimo quinto—die vicesima mensis Aprilis, in mei Symonis de Charryng notarii publici et testium præsencia subscriptorum, infra Prioratum ecclesiæ Dunelmensis, in quodam stabulo inter magnam portam et bracinum Prioratus ejusdem constructo, constitutus personaliter venerabilis vir et discretus magister Johannes de Whytchyrche, rector ecclesiæ de Seggeffeld, Dunolm. Dioc., executorem Testamenti domini Ricardi de Bury nuper Episcopi Dunolm. se dicens, liberavit executorio nomine supradicto, ut dicebat, et tradidit fratri Waltero Gategang monacho et sacristæ ipsius ecclesiæ Dunelm., præsenti tunc ibidem, duos equos magnos griseos, qui literam, in qua jacebat corpus dicti domini Episcopi tunc defuncti, portabant ad ipsam ecclesiam Dunolm., ecclesiasticæ tradendum ibidem sepulturæ; et eciam unum equum mulum, videlicet qui capellam dicti defuncti ad ecclesiam portabat eandem; quos omnes tres equos memoratos idem magister Johannes asserebat ex consuetudine debitos esse Priori et Conventui ecclesiæ Dunolm. occasione portacionis et sepulturæ prædictarum. Præsentibus tunc ibidem domino Willielmo Pichecoc capellano, ac Petro de Clif, Thoma Brounesgrove et Willielmo Page testibus.

CXIII. LITERA DIRECTA DOMINO ARCHIEPISCOPO QUOD ADMITTATUR AD EXHIBENDUM.

[Reg. II. fol. 121.]

Reverendo in Christo patri et domino domino Willielmo, Dei gracia Archiepiscopo Eboracensi, Angliæ primati, et Apostolicæ sedis legato, suus devotus et humilis Johannes Prior ecclesiæ Dunolmensis salutem, cum omni promptitudine reverenciæ et honoris subjectiva. Etsi qualitas meritorum dissuadeat, quæ pro votis nostris, quod anxie ferimus, minime processerunt, ne vestræ dominacionis aures per tot preces iteratis vicibus conculcemus, vestra tamen liberalis munificentia, quam in omnibus nostris peticionibus, de quo vobis assurgimus ad quanta possumus, munera graciarum invenimus propiciam et benignam nos animat et inducit, ut, quæ justa sunt et honesta, a vobis sine dubitacione repulsæ fiducialiter postulemus; cum igitur diem Veneris proximè futurum, quem ad eligendum futurum pontificem, favente Altissimo, duximus statuendum, coram vobis vel vestris commissariis ex citacione, sicud accepimus, habeamus ad exhibendum et ostendendum munimenta super appropriacione ecclesiæ de Alverton, et ad omnia alia facienda, quæ non sine difficultate maxima propter viarum discrimina et ex causis aliis facere poterimus die dicto, vestram reverendam paternitatem devote requirimus et rogamus, quatinus procuratorem nostrum, quoad exhibicionem munimentorum præsertim, et alia, quæ dicto die nos congruent, dignemini si placet expedire graciose benivolencia consueta. Valeat vestra paternitas reverenda diu et feliciter in omni prosperitate, gaudio, et honore. Data Dunolmi xxv die Aprilis. [1345.]

CXIV. LITERA DIRECTA EPISCOPO PRO VESTIMENTIS QUÆ NOBIS CONTULIT DOMINUS RICARDUS DE BURY EPISCOPUS DUNOLMENSIS.

[Reg. II. f. 127 b.]

Pateat universis, per præsentes, quod cum quædam contencio fuisset mota inter nos Priorem et Conventum ecclesiæ Dunelmensis super vestimentis quæ nuncupantur alba et serico brudata, videlicet una casula, una dalmatica, et una tunica, tribus

capis, et duobus frontellis, ex largicione domini Ricardi de Bury dudum Dunolmensis episcopi, ad nos et ecclesiam Dunolmensem pertinentibus, et in possessione nostra existentibus, quæ præfato domino Ricardo, dum vixit, pro vita sua gratanter accomodavimus, et quæ dominus Robertus Calne, Willielmus de Hemmyngton et Willielmus de Assh, executores testamenti dicti defuncti occupant et detinent minus juste, petentes, ex parte una, et dictos executores contradicentes ex altera, conquievit in hunc modum ; videlicet quod dicti executores omnia vestimenta et frontalia supradicta nobis traderent, restituerent, et de eisdem satisfacerent ad plenum ; ita quod nos ipsos executores erga quoscumque, occasione premissorum, conservaremus indempnes. Cujus concordiæ pretextu dicti executores nobis vestimenta prædicta cum frontellis supradictis tradiderunt et liberaverunt ; et nos eodum pretextu cavemus et obligamus nos per præsentes ad conservandum dictos executores semper indempnes racione hujus deliberacionis dictorum vestimentorum cum frontellis, ut præmittitur, erga omnes. In cujus rei testimonium sigillum nostrum commune præsentibus est appensum. Data Dunolmi, xxi die mensis Septembris anno, &c., xl^mo quinto.

CXV. MANDATUM EPISCOPI RECTORIBUS ETC. INFRA CIVITATEM DUNELM. NE RELIGIOSOS VIROS ALIQUOS ADMITTANT AD PRÆDICANDUM PRÆTER RELIGIOSOS MONACHOS DUNELMENSES.

[Orig. 23. Loc. 19.]

Thomas, permissione Divina Dunolmensis Episcopus, Rectoribus Vicariis et Capellanis parochialibus, omnibus et singulis, Civitatis nostræ Dunolmensis, salutem, gratiam et benedictionem. Cum, a tempore de cujus contrario memoria non existit, in ecclesia nostra Dunolmensi, ex quadam laudabili consuetudine fuerit observatum, quod monachi Dunelmenses ad hoc habiles et ydonei, vel alii per eosdem monachos invitati, vice nostra, singulis diebus dominicis post prandium in Quadragesima, et in diebus Rogationum in aliis ecclesiis Civitatis, horis et locis opportunis, viris passim et mulieribus proponere debeant verbum Dei : ad quam quidem consuetudinem, ne in dissuetudinem abeat, continuandum, iidem monachi, quantum in eis est, istis temporibus se præparant et disponunt affectibus studiosis ; vobis universis et singulis firmiter injungendo mandamus, quatinus, cum religiosis aliis juxta canonicas sanctiones in ecclesiis Civi-

tatis prædicare non liceat, nisi ab ipsarum ecclesiarum Rectoribus vel capellanis parochialibus invitati fuerint vel vocati, vel licenciam petierint et optinuerint ab eisdem, diebus dominicis in Quadragesima, vel aliis ut præmittitur, quibus eodem die monachus vel alius vice nostra prædicaturus fuerit in ecclesia nostra Cathedrali, cimiterio ejusdem, vel ecclesia Gallileæ, ipsis religiosis vel aliis ad prædicandum in ipsis ecclesiis ante prandium a vobis concedi licenciam nolumus ullo modo, nisi major necessitas hoc requirit, aut a nobis auctoritatem specialem ostenderint se habere. Data in Castro nostro Dunolm. octavo die mensis februarii, anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo sexto. Et nostræ consecrationis secundo.

Remains of a most beautiful seal in red wax.

CXVI. LITERA PRO RELIQUIIS TRANSMISSIS EXTRA MONASTERIUM ABBATI DE LEYCESTRE.

[Reg. II. f. 132 b.]

Eximiæ religionis viris, venerabilibus et discretis, domino Abbati de Leycestre, et ejusdem cœtui venerando, Johannes Prior ecclesiæ Dunolmensis et ejusdem loci Conventus veræ caritatis incentiva, quæ dulcius emanarunt de latere crucifixi. Dilecti nobis in Christo concanonici vestri, fratris Willelmi de Hextildesham, moti devocione precibusque lacrimosis excitati sæpius et pulsati, ut de reliquiis sancti Cuthberti vobis et monasterio vestro impertiri graciosius dignaremur, vobis quandam porciunculam cujusdam panni in quo sanctissimum corpus dicti Confessoris per quadringentos decem et octo annos et quinque menses et xij dies erat involutum per dictum confratrem vestrum transmittimus presencium porrectorem; attendentes verisimiliter quod quanto alicujus Sancti reliquiæ sparsim et habundancius diversis monasteriis mittantur, adquirantur, et honorentur memoriter ab eisdem, tanto ejusdem Sancti nomen et meritum ad Dei laudem recitari continget celebrius, solempnius et haberi. In cujus rei testimonium sigillum nostrum commune præsentibus est appensum. Data Dunolmi, in Capitulo nostro, xiiij^{mo} die mensis Junii, anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo octavo.

CXVII. CONFIRMACIO JOHANNIS DE ELVET QUOD NON PONETUR IN ASSISIS NEC JURATIS.

[Reg. II. fol. 152.]

Omnibus Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Johannes Prior ecclesiæ Dunelmensis, et ejusdem loci Conventus salutem in omnium Salvatore. Noveritis nos literas reverendi in Christo patris et domini Thomæ, Dei gracia Dunelmensis Episcopi, sub tenore qui sequitur inspexisse. Thomas Dei gracia Episcopus Dunelmensis, omnibus et singulis justiciariis, vicecomitibus, ballivis, et ministris, ac aliis quibuscumque fidelibus suis, salutem. Sciatis quod, de gracia nostra speciali, et pro bono et gratuito servicio quod dilectus nobis Johannes de Elvet clericus nobis et ecclesiæ nostræ Dunelmensi hactenus impendit et impendet in futurum, concessimus pro nobis et successoribus nostris, quantum in nobis est, eidem Johanni, quod ipse ad totam [vitam] suam hanc habeat libertatem, videlicet quod non ponatur in assisis, juratis, seu recognicionibus aliquibus, contra voluntatem suam. Et ideo vobis mandamus quod ipsum Johannem contra hanc concessionem nostram non molestetis in aliquo, seu gravetis. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Datæ Dunelmi per manus Willelmi de Westle decani de Aukeland, cancellarii nostri, quinto die Julii anno pontificatus nostri nono. Quas quidem literas, nos, Prior et Conventus memorati, ratas habentes pariter et acceptas, eas quantum in nobis est, pro nobis et successoribus nostris ratificamus, approbamus, et tenore præsencium confirmamus. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, xvij die mensis Februarii, anno Domini millesimo ccc^{mo} quinquagesimo septimo.

CXVIII. CONFIRMACIO THOMÆ DE ANESLEY DE FORESTARIA DE RANTON CUM MINERA.

[Reg. II. 171. b.]

Universis Christi fidelibus, præsentes literas inspecturis, Johannes Prior ecclesiæ Dunelmensis, et ejusdem loci Conventus salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos concessisse dilecto nobis in Christo Thomæ Anesley officium forestariæ

parci nostri de Rainton, ac eciam custodiam mineræ nostræ carbonum apud Raynton, ad totam vitam suam, cui pro obsequio suo in dictis forestaria et minera fideliter et efficaciter impendendo concedimus unam robam de secta servientum nostrorum singulis annis, quum nos liberacionem generalem facere continget, et singulis tribus septimanis duas striketas frumenti, vel alterius bladi, quale serviens manerii nostri de Pittington, qui pro tempore fuerit, percipere continget; ac eciam cortices et ramos omnium arborum quæ dabuntur per Priorem Dunelmensem, qui pro tempore fuerit, de parco prædicto pro tempore ejusdem Thomæ in quibus meremium non poterit inveniri, et qualibet septimana sex denarios argenti pro custodiæ mineræ prædictæ. Et si contingat prædictam mineram non excoli per magnum tempus, vel deficere, ita quod Prior pro tempore existens custodia dicti Thomæ circa eam non indigeat, volumus quod pro tali tempore dicti sex denarii per septimanam, ut prædicitur, solvendi eidem Thomæ, minime persolvantur. Dictus vero Thomas officia supradicta et omnia onera ejusdem incumcencia fideliter faciet et supportabit. Et si contigat ipsum infirmari, ita quod non poterit laborare, per alium sufficientem faciat custodiri; et quotiens in officiis prædictis deliquerit vel dampnum aliquod in eisdem ex culpa seu negligencia ipsius, vel ministri per ipsum positi, nobis illatum fuerit, omnia præmissa ab eo subtrahantur, donec emendas per consideracionem sex virorum fidedignorum fecerit competentes, de feodo nostro ad hoc per nos electorum et juratorum. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, primo die mensis Februarii, anno Domini millesimo ccc^{mo}lxi.

CXIX. LICENCIA CONCESSA EPISCOPO HABENDI SEPULTURAM IN ECCLESIA DUNELMENSI.

[Reg. II. f. 173. b.]

Venerabili in Christo patri et domino Thomæ, Dei gracia Episcopo Dunelmensi, sui filii devotissimi Johannes Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus salutem, cum omni, qua possunt, subjecta promptitudine obedienciæ, reverenciæ et honoris. Nostris cedit sensibus in suavitatis et delectatacionis augmentum vestræ reverendæ paternitatis beneplacita semper devotè suscipere, ac illa prosequi reverenter cum ad hoc ex debito teneamur. Vestræ igitur complacentiæ pronis animis et ferventibus adquiescere cupientes, ut inter majus altare eccle-

siæ Dunelmensis et chorum, in loco quem eligistis, seu duxeritis eligendum, cum ab Eo qui aufert spiritum principum subtracti fueritis ab hac luce, sine omni contradiccione corpus vestrum cum honorificencia, qua convenit, tumuletur, nostrum consensum unanimiter tenore præsencium impertimus. Paternitatem vestram cum augmento pacis ad ecclesiæ vestræ regimen diu dirigat et conservet clemencia Salvatoris. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi in capitulo nostro, xx die mensis Marcii, anno Domini millesimo CCC^{mo}LXII°.

CXX. TESTIMONIALE QUOD TALIS CARTA QUÆ DICITUR CONFIRMACIO NON INVENITUR IN REGISTRO NEC IN ALIIS MEMORANDIS.

[Reg. II. f. 173. b.]

Noverint universi quod nos Johannes Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus, audito et intellecto a quibusdam quod nos quandam cartam, per bonæ memoriæ Antonium, dudum Dunelmensem Episcopum, de uno tofto et sexdecim acris terræ in villa et territorio de Stayndrop Roberto scriptori factam, dicebamur confirmasse, hujus facti immemores, ac de hoc plus certiorari volentes, registrum nostrum et alia memoralia nostra plene inspeximus et scrutabamur, et nullam hujusmodi confirmacionem potuimus invenire, nec aliquam evidenciam de hoc vel scienciam habere valemus quovis modo. Quod universitati vestræ et omnium, quorum interest, significamus per præsentes. In cujus rei testimonium sigillum nostrum commune præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in capitulo nostro, xx die mensis Marcii, anno Domini millesimo CCC^{mo}LXII°.

CXXI. CONFIRMACIO HUGONIS CATOUR SUPER OFFICIO EMPTORIS ABATHIÆ DUNELMENSIS.

[Reg. II. fol. 178.]

Omnibus Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Johannes Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus salutem in omnium Salvatore. Noveritis nos dedisse, concessisse, et præsenti scripto nostro confirmasse, dilecto nobis in Christo Hugoni dicto coco officium emptoris Abbathiæ nostræ

Dunelmensis; habendum et tenendum eidem Hugoni pro tota vita sua; pro quo officio supportando infra villam et extra, secundum disposicionem Celerarii qui pro tempore fuerit, vel locum suum ocupantis, percipiet idem Hugo de Abathia nostra prædicta quolibet die unum panem albam et unam lagenam cervisiæ et unum ferculum de coquina, prout tempus requirit, cum una roba annuatim de secta servientum, quotiens Priorem liberacionem facere contigerit generalem. Percipiet eciam prædictus Hugo, pro tempore duntaxat quo in officio emptoris prædicto ministraverit, unam marcam annuatim per manus Celerarii qui pro tempore fuerit, ad festa sancti Martini in yeme et Pentecostes per equales porciones fideliter persolvendam. Si vero dictus Hugo a præfato officio se alienaverit absque licencia Prioris vel Celerarii, qui pro tempore fuerit, vel in eodem deliquerit, emendas faciet Priori et Conventui per visum legalium hominum ad hoc juratorum. Et si, quod absit, idem Hugo propter senectutem vel morbum languidum supervenientem officio prædicto comode intendere non poterit, extunc percipiet, ut præmittitur, de Abathia nostra prædicta, pro toto tempore vitæ suæ, pro quolibet die unum panem, unam lagenam cervisiæ, et unum ferculum de coquina, et unam robam; præfata pensione penitus subtracta. Ad quæ omnia, in quantum in eo est, fideliter facienda, Hugo prædictus, ut patet alibi per literas suo sigillo signatas, corporale pluribus videntibus præstitit juramentum. Et nos prefati Prior et Conventus singula prædicta perficere in quantum non [*ita*] concernunt nos et monasterium nostrum et successores nostros auctoritate præsencium obligamus. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri Dunelmensis præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, tercio die mensis Septembris, anno Domini millesimo trecentesimo sexagesimo tercio.

CXXII. PROTESTACIO NE ANTICIPACIO TEMPORIS DE CITACIONE FACTA TRAHATUR IM EXEMPLUM IN VISITACIONE EPISCOPI DUNELMENSIS.

[Cart. III. fol. 308 b. et Orig. 2. 7. Pontif. P. 1.]

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Thomas, permissione divina Dunolmensis episcopus, ecclesiam nostram cathedralem Dunolmensem, Priorem et Capitulum, ac personas, res, et bona quæcumque ecclesiastica ejusdem ecclesiæ nostræ Dunolmensis personaliter visiturus, salutem et sinceram in Domino caritatem. Universitati vestræ tenore præsencium

intimamus, quod, cum decreverimus dilectos filios Priorem et Capitulum ac ecclesiam nostram antedictum hac instanti die Mercurii proximo futuro actualiter visitare, ne aliqui curiosi de hiis, quæ non expediunt, sæpius disceptantes, de hujus visitacionis officio sive forma in genio quovis subtili, quin pocius fallaci, forsitan disceptant, dicimus et protestamur quod nostræ intencionis non existit per actum visitacionis hujusmodi dictis Priori et Capitulo ecclesiæque nostræ Dunolmensi prejudicium aliquod, quoad anticipacionem temporis generare: dicti vero Prior et Capitulum consenserunt et voluerunt hujusmodi visitacionem nostram subire, quoad brevitatem temporis, de favore. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Data in manerio nostro de Stokton, sexto decimo die mensis Maii, anno Domino M^mo ccc^mo septuagesimo primo, et consecracionis nostræ vicesimo sexto.

CXXIII. LITERA ROBERTI DE NEVILLE ET EUFEMIÆ DE HESERLATON.

[Reg. II. f. 262.]

Venerabilibus amicis et generosis dominis Roberto de Nevill et Eufemeæ de Heserlaton, germanis reverendis, Johannes Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis et ejusdem loci Conventus oracionum suffragia devotarum cum reverencia et honore. Inter cætera pietatis opera illorum piæ peticioni condescendere duximus fore præcipuum, qui diem mortis ante oculos mentis semper habentes, mortis memoriam etiam adhuc in carne positi devocioni fidelium student perpetuo commendare. Siquidem ad audienciam nostram perlatum est, insinuacione quorundam fidedigna, quod ob devocionis inmensitatem, quam habetis in presenciarum, erga gloriosum patronum nostrum sanctum Cuthbertum nostrumque collegium, sepulturam optinere cupitis in Galilea nostra Dunelmensi, sperantes indubitanter, ut est verisimile, vos tanto securius tantoque tucius sub alis ejusdem gloriosi Confessoris post mortem quiescere, quanto ejus locum sacrum in vita vestra præ ceteris affectione amplectimini cariori. Nos vero consideracionis oculum ex opposito dirigentes attentius ad merita diversa et varia venerabilium parentum vestrorum, necnon potissime in hac parte ad vestram affectionem caram quam erga et nostra [*ita*] geritis, volentesque in parte vobis vicissitudinem gratam, ut tenemur, rependere, ad vestri rogatus instanciam utrique vestrum licenciam habendi sepultu-

ram in Galilæa nostra prædicta in parte australi, ubi vos cupitis, grato consensu et unanimi conferimus, per præsentes. Data &c.

CXXIV. HÆC SUNT OPERA QUÆ FACTA FUERUNT TEMPORE JOHANNIS FOSSOR QUONDAM PRIORIS DUNELMENSIS, INFRA ET EXTRA.

[Ex. Orig. Rot. Loc. 2°.]

59 OPERA FACTA INTRA ET EXTRA TEMPORE JOHANNIS FOSSUR PRIORIS. [*Ex dorso Rot.*]

Primo Lardariam, quæ vocatur Sclauterhus ; et unam domum pro plumbo. Item duas proprias cameras, scilicet altam et bassam, et omnes fenestras cum vitro. Item Capellam suam. Item magnum orium pro fœno Ostellariæ. Item magnam stabulam et unam forgeam. Item unum gavel capellæ super portam. Item unum magnum ruf super bracinam. Item unum ruf super pistrinam. Item unam cameram quæ vocatur Lehum [*ita*]. Item unum mallthus. Item unam magnam granariam. Item unam molendinam totaliter novam de terra. Item meldam vij^{xx} fute, totam novam. Item orium de Hestrinton. Item orium de Alverton. Item in Beurepayr duas deyhus novas, totum sowtsyd silvæ et muræ circa silvam, et quæsivit unam quarellam sclatstane. Item pontem de Beurepayr super Brone et unum orrium, Westflodgat. Item totam maneriam de Beurepar post ressessum Scottorum, et unum magnum byr et j cot pro ovibus. Item totum corum ecclesiæ de Petynton et unum porg', et cooperuit aulam. Item orium de Petynton, et unam molendinam, et j bachows. Item unam stabulam et unum deyhus de Petynton. Item unam magnam stabulam pro palafridis, et unam coquinam. Item cameram suam de Petynton, Item cameram suorum monacorum de Petynton. Item in manerio de Ranton unum magnum orium. Item molendinam de Ranton. Item in manerio de Dalton unum novum orium, Item aulam et cameram de Dalton. Item in manerio de Heuwort aulam et orrium. Item unam molendinam aquaticam de Heuwort. Item in manerio de Wyvystow unam capellam. Item cameram suam cum ij latrinis. Item unum byr et unam stabulam. Item unum ruf de magno orrio. Item portas et molendinam. Item unum orium pro decima de Harton. Item unam novam molendinam apud Sutwyk ventulatam. Item

unam novam molendinam ventulatam apud Hesselden. Item in manerio de Belu unum magnum orrium. Item unam molendinam de Neuton Belu. Item unum granarium, et unam coquinam. Item unum porg' super ostium cameræ suæ. Item aulam, sæpe in punctu cadendi. Item cameram senescalli. Item unum granarium de Belassis. Item unam molendinam aquaticam apud Billyngam, et unum gavellum ecclesiæ et unam fenestram. Item unam molendinam apud Wolston. Item unam molendinam apud Bermton. Item in manerio de Ketton totum, quia valde debile. Item unam molendinam aquaticam de Ketton. Item molendinam de Feri. Item molendinam de Merinton, et unum orrium et byr, et unum domum pro mulis, et j torale et j fontem. Item molendinam de Acle. Item unum gavel cori de Acle. Item totum corum ecclesiæ de Heynton. Item totum dam de Scaltok molendina. Item totam molendinam. Item unum novum orium de Howell. Item unum domum qui vocatur Maysyndu, domus elemosinæ. Item unum rau in Sowtbalhe, ex procuracione sua; rent xxx[s]. Item ecclesia Dunelm: unam magnam fenestram ex parte boreali; item unam parvam fenestram ex latere illius, et unam parvam supra altare. Item in vico qui vocatur Crosgat j rent qui venit ad j marcam. Item in Novo Elvet j tenementum quod dat modo vj[s]. viij[d]. Item in vetere Elvet ij tenementa quæ dant modo vj[s]. viij[d].

CXXV. CARTA REGIS EDWARDI III. NE SORS CONTRIBUBUTORIA... EPISC. DUNELM. TRAHATUR IN EXEMPLUM.

[Cart. III. f. 228. et Orig. 1. 4. Reg. A. 1.]

Edwardus Dei gracia Rex Angliæ et Franciæ et Dominus Hiberniæ omnibus ad quos præsentes litteræ pervenerint salutem. Sciatis quod cum magnates, proceres, et tota communitas Regni nostræ Angliæ, nuper quoddam subsidium quinquaginta millium librarum, in auxilium expensarum, quas pro salvacione Regni nostri prædicti nos facere oportebat, nobis concesserint, percipiendum videlicet de qualibet parochia dicti regni nostri centum et sexdecim solidos. Ita quod quælibet parochia majoris valoris auxilians et contributoria esset alteri parochiæ minoris valoris, juxta ratam, ac homines Libertatis Dunelmensis, considerantes necessitatem nostram tam grandem et onus, quod populus noster supportabat, hujusmodi

subsidium percipiendum de ipsis infra libertatem prædictam de singulis parochiis in forma prædicta, mera et spontanea voluntate sua nobis concesserunt levandum, unde nobis ad receptam Scaccarii nostri est responsum, prout Thesaurarius noster nobis est testificatus; nos volentes pro indempnitate hujusmodi prædictorum, ne concessio hujusmodi nobis gratanter facta, aut levacio seu solucio subsidii prædicti eis, aut eorum hæredibus in prejudicium cedant in futurum graciose providere, concessimus pro nobis et hæredibus nostris eisdem hominibus et eorum hæredibus quod concessio sive imposicio, levacio seu solucio subsidii prædicti, ut prædictum est, futuris temporibus minime trahatur in consequenciam aut exemplum. Sed volumus, et eisdem hominibus concedimus, quod ipsi et hæredes sui adeo liberi sint exnunc sicut iidem homines ante concessionem seu imposicionem prædictas extiterunt; et quod ipsi libertates et privilegia sua plene habeant, et eis de cætero libere gaudeant et utantur; regalitatibus, superioritate, et aliis juribus coronæ nostræ nobis et hæredibus nostris in omnibus semper salvis. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Westmonasterium, xx die Novembris, anno regni nostri Angliæ quadragesimo octavo, regni vero nostri Franciæ tricesimo quinto. Per consilium. Spaigne.

CXXVI. PROHIBICIO DOMINI REGIS ARCHIEPISCOPO EBORACENSI UT NON VISITARET EPISCOPATUM DUNELMENSEM.

[Reg. II. f. 294.]

Edwardus, Dei gracia rex Angliæ et Franciæ, et dominus Hiberniæ, venerabili in Christo patri Alexandro, eadem gracia Archiepiscopo Eboracensi, Angliæ primati, salutem. Ad nostrum pervenit auditum quod vos, colore quarundam literarum vobis a domino summo Pontifice transmissarum, clerum et populum Dunelmensis dioceseos visitare, et procuraciones ab eodem clero et diversas pecuniarum summas a populo prædicto extorquere, et alia inaudita et insolita ibidem perpetrare intenditis aliter quam a tempore, cujus contrarii memoria non existit, fieri est consuetum; quamquam venerabilis pater Episcopus Dunelmensis comes palatinus existat, jurisdiccionemque temporalem in omnes et singulos subditos suos libertatis Dunelmensis auctoritate regia habuerit, ipseque et predecessores sui, episcopi Dunelmenses, jurisdiccionem hujusmodi in subditos suos ejusdem libertatis a tempore prædicto semper hactenus, tanquam personæ

privilegiis regalibus insignitæ, per ministros suos exercuerunt; quod, si fieret, in enervacionem privilegiorum eorundem, ac libertatum glorioso Confessori sancto Cuthberto ecclesiæque Dunelmensi per progenitores nostros quondam reges Angliæ devotissimè concessorum, verum eciam in perturbacionem totius populi Episcopatus et dioceseos Dunelmensis et audaciam inimicorum nostrorum marchearum Scociæ, eisdem episcopatui et diocesi vicinarum, insurgendi, ac invasiones, et alia facinora et incommoda nobis et populo nostro parcium prædictarum faciendi cederet manifestè, et alia dampna graviora inde possent generari in futurum; Nos [qui] pacem et tranquillitatem ubique in regno nostro confovere tenemur, talia tolerare nolentes, vobis districtius, quo poterimus, firmiter injungendo mandamus, quod aliqua quæ in enervacionem libertatum et privilegiorum, seu perturbacionem populo vel audaciam seu solamen inimicorum predictorum, cedere valeant, nullatenus attemptetis, seu attemptari vel fieri procuretis. Et si quid attemptatum vel factum fuerit in præmissis, id sine dilacione omnino revocari faciatis; scientes pro certo, quod si secus feceritis, sicut id per vos nec per alium quemcumque quavis auctoritate fieri contentamur, vos tanquam literarum prædictarum impetratorem hujusque perturbacionis et audaciæ occacionatorem ac cotemptatorem mandatorum et violatorem pacis notrorum castigari volumus et puniri. Teste me ipso apud Westmonasterium; xvij die mensis Julii, anno regni nostri Angliæ quinquagesimo, regni vero nostri Franciæ tricesimo septimo.

CXXVII. DEFEZANCIA JOHANNIS DE NEVILL SUPER QUADRINGENTIS LIBRIS PRO CANTARIA R. DE NEVILL.

[Reg. II. 184. b.]

Omnibus ad quos præsens scriptum pervenerit, Johannes de Nevill, Dominus de Raby miles, salutem in Domino. Cum Prior et Conventus Dunelmensis per duo scripta sua tenentur michi in quadringentis libris argenti, ad certum tempus solvendis prout in eisdem scriptis sigillo suo communi consignatis plenius continetur; volo tamen et concedo, quod quamdiu et iidem Prior et Conventus et successores sui invenerint unum monachum missam celebrantem ante altare magnæ crucis infra monasterium suum Dunelmensem, pro animabus domini Radulphi de Nevill fratris mei, dominæ Alasiæ consortis suæ matris meæ defunctorum, et liberum suorum, quod solucio quadringentarum

marcarum de quadringentis libris prædictis pro tempore illo cesset et maneat in suspenso; et eciam quod postquam iidem Prior et Conventus aut successores sui prædictam cantariam, in forma prædicta annuatim inveniendam, per scriptum suum sub sigillo suo communi obligaverint, ratificaverint, et confirmaverint, pro se et successoribus suis, quod extunc solucio quadringentarum marcarum de toto cesset, et prædicti Prior et Conventus et successores sui de eadem summa quadringentarum marcarum totaliter exonerentur. In cujus rei testimonium sigillum meum præsentibus est appensum. Data apud Braunce-path, sexto die mensis Maii, anno Domini millesimo ccc^mo^ septuagesimo octavo.

CXXVIII. LITERA DOMINI THOMÆ HATFIELD EPISCOPI DUNELMENSIS MISSA DOMINO PRIORI ET CAPITULO MONASTERII DUNELMENSIS.

[Reg. II. fol. 157. b.]

PER EPISCOPUM DUNOLMENSEM.

Filii carissimi, nos, qui pro peccatis nostris juste affligimur, ut clamemus ad Dominum, et invocemus supremi medici infallibile consilium et potentissimum auxilium, per Prophetam efficacius edocemur. Et quia spem firmam et fiduciam indubiam in Deo reponimus, quod infirmitas corporalis, quam, regraciato Altissimo, pacienter, in quantum carnis permittit fragilitas, toleramus, per Christi fidelium pias preces cedet celerius in emendacionem vitæ et animæ nostræ salubrius in salutem, vestram sinceram devocionem filialem, quam tanquam nobis gratam intimo cordis amore complectimur, affectuosius quo possumus humili spiritu deprecamur, quatinus, in vestris missis et aliis devotis oracionum suffragiis, nos et statum nostrum recommendari dignemini corditer æterno Patri, et pro nobis jugiter intercedere penes clemenciam Salvatoris. Confrater vester, et nobis in Christo dilectus, Johannes de Beryngton, qui erga nos et consilium nostrum pro Collegio Monachorum et Secularium, quod in profectum et honorem ecclesiæ nostræ Dunolmensis stabilivimus, diligencias laudabiles apposuit et labores, vobis viva voce plene referet, et eciam in scriptis ostendet, quid per nos factum fuerit et per vos fieri volumus in præmissis. Statum

vestrum et honestatem religionis vestræ venerabilis diucius conservare dignetur in prosperis benedicta Trinitas increata. Scriptum Londini, xv° die mensis Decembris.

Superscriptio literæ predictæ. Dilectis filiis Priori et Capitulo Ecclesiæ nostræ Cathedralis Dunolmensis, ac singulis commonachis et confratribus ejusdem.*

CXXIX. CONCESSIO PENSIONUM DE SYMONDBURN DE BENTON DE OVYNGEHAM IN AUGMENTUM SUSTENTACIONIS CANTARIÆ T. EPISCOPI. ISTA DUPLICATUR.

[Cart. III. f. 282. et Orig. 2. 3. Pontif. O. 1.]

Thomas permissione divina Dunolmensis episcopus dilectis filiis Priori et Capitulo ecclesiæ nostræ Dunolmensis salutem, graciam, et benediccionem. Ad augmentacionem et sustentacionem cantariæ nostræ ad altare nostrum in dicta ecclesia nostra Dunolmensi, pensiones annuas quadraginta solidorum de ecclesia de Symondburn, ac viginti solidorum de ecclesia de Benton, et viginti solidorum de ecclesia de Ovyngeham, nobis debitas, vobis concedimus, ad terminum octoginta annorum a data præsencium percipiendas. Vobis insuper Priori, qui nunc es, et qui pro tempore erit, ad levandas pensiones prædictas statim post singulos terminos eorundem, quibus a retro fuerint non solutæ, per sequestracionem fructuum ecclesiarum prædictarum, ac per suspensionis, excommunicacionis, et interdicti sententias, auctoritatem, potestatem et vices nostras cum cujuslibet cohercionis canonicæ potestate concedimus et committimus, præsencium tenore. Data in manerio nostro de Aukelande, septimo die mensis Septembris, anno Domini millesimo ccc^{mo} septuagesimo octavo, et consecracionis nostræ tricesimo quarto.

* This letter is inserted upon a page, the documents of which bear the date of 1379. It is in a later hand.

CXXX. SUPPLICACIO AD PAPAM PRO MITRA ET BACULO.

[Cart. III. f. 303, b, et Orig. 1. 7. Pontif. H. 1.]

Beatissime pater, exponitur sanctitati vestræ pro parte oratorum vestrorum Prioris et Conventus Dunolmensis, quod licet dictus Prior cum Conventu suo sit in spiritualibus et temporalibus sufficienter dotatus, ad valorem quinque millia marcharum sterlingorum annuatim et ultra, ut pretextu præeminenciæ suæ Abbatibus et Prioribus quibuscumque in provincia Dunolmensi, ubi funeralia magnatum et alia divina officia exercentur, præfertur, et gradu altiori fulcitur, ut decet, Abbates tamen et alii inferiores in spiritualibus et temporalibus, quoad dictum exiliter fundati, mitra et baculo pastorali utuntur, sic quod scandalum in ecclesia sua ex hoc patitur non modicum, et populus quamplurimus miratur de tanto prælato non habente ac utente mitram et baculum, cum inferiores ipso in ipsis partibus mitra et baculo utantur. Idcirco supponitur sanctitati vestræ, quatinus dicto Priori et successoribus suis Prioribus, qui pro tempore erunt, ejusdem Conventus, concedere dignemini, quod mitra, baculo, anulo, sandaliis, et aliis pontificalibus insigniis uti possint et valeant; constitucionibus quibuscumque non obstantibus, cum titulis in ea parte oportunis.

Subscriptio Papæ.—Fiat infra monasterium suum et loca sibi subjecta. Data Romæ apud Sanctum Petrum, septimo idus Augusti, anno secundo.

CXXXI. BULLA URBANI PAPÆ SEXTI SUPER USU PONTIFICALIUM.

[Cart. I. fol. 18. b.]

Urbanus Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Roberto Priori et Capitulo ecclesiæ Dunelmensis, ordinis Sancti Benedicti, salutem et apostolicam benedictionem. Exposcit vestræ devocionis sinceritas et religionis promeretur honestas, ut tam vos, quos speciali dilectione prosequimur, quam eciam ecclesiam vestram dignis honoribus et graciis attollamus. Hinc est quod nos, vestris in hac parte supplicacionibus inclinati, ut tu, fili Prior, et successores tui, Priores dictæ

ecclesiæ, qui pro tempore fuerint, mitra, baculo pastorali, annulo, ac sandaliis, et aliis pontificalibus insigniis, libere possitis uti, si et in quantum aliqui alii Priores Cathedralium ecclesiarum ordinis Sancti Benedicti in regno Angliæ consistencium illis utuntur, felicis recordacionis Alexandri Papæ IIII prædecessoris nostri, quæ incipit *Abbates*, et aliis quibuscumque constitucionibus apostolicis in contrarium editis nequaquam obstantibus vobis et eisdem successoribus auctoritate apostolica de speciali gracia tenore præsencium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis et voluntatis infringere.—Data Romæ, apud Sanctum Petrum, XII kal, Augusti, pontificatus nostri anno secundo.

CXXXII. DE MORTE THOMÆ EPISCOPI DUNELMENSIS ET DE HIIS QUÆ EXIGEBANTUR ET QUANTUM SOLVEBATUR SACRISTÆ DUNELMENSI PER EXECUTORES IPSIUS PRO FUNERALIBUS EJUSDEM.

[Fol. 197 b]

Anno graciæ MCCCLXXXI°, octavo die mensis Maii, qui feria quarta contigit, anno illo, circa horam diei nonam, obiit bonæ memoriæ Thomas de Hatfield Episcopus Dunelmensis apud mansum suum prope London, quod dicitur Aldeford. Cujus corpus cum solempnitate et honestate, qua decuit, usque Dunelmum* est delatum, comitante semper cum corpore ac missas sæpius celebrante Episcopo Herfordensi, cum multis aliis personis valentibus et præclaris. Cognita morte pastoris, monachi Dunelmenses, tanquam pro patre benignissimo condolentes, ejus animam omnium Creatori devocius recommendarunt, missis duobus fratribus ad dominum Regem pro eligendi licencia optinenda. Interim, apropinquante die, quo fuerat tradendus ecclesiasticæ sepulturæ, accesserunt executores dicti domini Episcopi ad dominum Priorem rogantes quatinus, ob honorem corporis, possent veredam, Anglice chariot, in qua dicti patris corpus fuerat deportatum, simul cum corpore in ecclesiam introducere ; ac postea ipsam veredam cum equis libere abducere et rehabere : alias nollent ipsam veredam infra cimiterium adducere, sed extra cimiterium corpus deponere, ac super hominum humeros in ecclesiam deportare ; quia ut asserebant, nec vereda nec equi Episcopi fuerant, sed dum vixit ista et omnia alia a se

* [Auklande ubi per aliquot dies requievit]. These words are here struck through with the pen.

dedit. O ineffabilis miseria hujus mundi! dum vixerat erat Episcopus sine comparacione ditissimus hujus regni, et jam mortuus non habuit unde honorifice sepeliri, nec unde faceret ecclesiæ sponsæ suæ relictæ quomodo alii Episcopi, multo pauperiores, omnes facere assolebant. Quibus cum consilio confratrum respondit dominus Prior se nolle libertates, consuetudines, et jura ecclesiæ infringere, quovismodo; quin veredam, equos, et pannos quoscunque, cum quibus intraret corpus eciam portam borialem haberet sacrista ecclesiæ omni modo, imo et capellam, et omnia alia episcopalia ornamenta. Tandem de consilio domini de Nevill, tunc præsentis, et utriusque partis amici specialis, utraque pars consensit quod dominus Prior haberet possessionem omnium infra ecclesiam introducendorum, et forent omnia quasi in manu media conservata, quosque per 4 arbitros, quos ad tunc elegerunt, et dictum dominum de Nevill quintum imparem, si illi 4 non poterint concordare, ad discuciendum de vereda, equis et hujusmodi, et maxime de capella Episcopi et insigniis episcopalibus, de consuetudine præscripta ecclesiæ debitis, et semper tribui consuetis. Deinde corpore cum honore et reverencia, qua decuit, tradito sepulturæ, in loco, quem elegerat et sumptuosissime præparaverat quando vixit, præfati arbitri 4 præelecti invicem convenientes, de vereda, equis, pannis, et hujusmodi, nihil penitus tractaverunt, plane cognoscentes illa omnia deberi ecclesiæ de jure et diutina consuetudine approbata; veruntamen quantum ad capellam, quia dominus Episcopus plurima insignia episcopalia habuit, sibi ad usum de ecclesia mutuata, et de suis ideo pauciora, dicti 4 arbitri consenserunt quod executores recompensacionem debitam facerent pro capella. Qui executores ad valorem ducentarum librarum, et amplius, promiserunt ac specificarunt, in quibus rebus foret talis recompensacio facienda, sed quod in primis haberemus optimum vestimentum suum festivale de rubeo bordato cum ymaginibus de auro, cum dalmatica, et tunica, et una capa, cum pannis coram et supra altare, omnibus de eadem secta, et ridellis aliis ad illud vestimentum pertinentibus, quotquot forent; pro quo vestimento octoginta libras solvit; item, unum calicem, precii x marcarum; item, ij candelabra argentea, precii xxx librarum; item, unam crucem argenteam deauratam cum ymaginibus crucifixi, beatæ Virginis, et Johannis evangelistæ deauratis; item, unam citulam bene magnam argenteam cum aspersorio pro aqua benedicta; item, unam navem argenteam pro incenso cum turribulo argenteo; item, ij baccilia argentea, precii xx librarum; item unum lectum de bloȝeo bordatum cum wodwys, et multis tapeciis et cortinis de eadem secta; item, j magnum dorsarium pro aula, operis de arreys;

item, instaurum quod habuit in Werdale, quod ducentis marcis amplius tunc valebat. De qua permissione executorum et duorum arbitratorum ab executoribus electorum, dum tamen quod promiserant opere adimplerent, erant et alii duo arbitri et Prior et Capitulum contentati. Quæ omnia pleniter sunt persoluta. Optenta autem eligendi licencia, pro qua missi fuerant dicti fratres, ac adveniente die pro electione futuri pontificis statuto, scilicet feria quarta post festum sancti Augustini Anglorum apostoli, hoc est 29_0 die mensis Maii, convenerunt omnes, qui voluerant, potuerant, ac debuerant interesse, in domo capitulari, hora consueta; et deliberacione multiplici habita inter eos, tandem omnibus et singulis placuit per viam procedere compromissi. Et 13 compromissarios suos elegerunt, dantes eis plenariam potestatem futurum pontificem eligendi, quæ potestas usque in crastinum ad solis occasum tantummodo perduraret. Qua potestate accepta illi 13, aliis omnibus de capitulo recedentibus, in capitulo remanentes, seriosius de ipsius electionis negocio pertractarunt, Deum et utilitatem ecclesiæ semper sibi præ oculis statuentes, et advertentes in gremio intrinsecus se habere valentes Theologiæ professores, et bacularios, ac alios quamplures bene literatos, providos, et discretos, ad prælaciam ecclesiasticam merito assumendos, ac de parte alia intuentes mundi maliciam, reservaciones, et plurimas fatigaciones in beneficiis ecclesiasticis jam currentes, et pericula et dampna multiplicia ecclesiæ verisimiliter iminencia, si quem de gremio prætulissent, et nihilominus desperabant quod aliquis de gremio expediret, inter hujusmodi per totum diem illum ante prandium et post usque vesperam fluctuantes, mane in crastino die, scilicet Jovis, idem XIII ad idem negocium in capitulum convenerunt, et usque horam capitularem de eleccionis materia diligencius pertractantes, nec in aliquam personam eligendam finaliter concordantes, propter prædictas difficultates iminentes, tandem rogaverunt capitulum ut ipsis 13 alios 6 compromissarios sociarent, quatinus consilio plurium sanius procederent in hoc actu. Quo facto tunc 19 compromissarii in ipso capitulo residentes, aliis omnibus hinc amotis, diligenti tractatu præhabito, dominum Johannem de Fordham canonicum ecclesiæ Eboracensis, et secretarium domini Regis elegerunt in episcopum et pastorem dictæ Dunelmensis ecclesiæ viduatæ. Et publicata electione, primo in capitulo, deinde in ecclesia coram populo, et ab omnibus approbata, duo monachi ex parte capituli ad ipsum electum cum electionis decreto pro ejus consensu requirendo celeriter sunt transmissi, necnon ad electum ipsum, si electioni consenserit, domino nostro Regi humiliter presentandum, quatinus et ipse dignaretur ipso electo præbere suum consensum regium et favo-

rem, ac literas suæ regiæ majestatis illi, ad quem ipsius eleccionis confirmacio pertineret, dirigere, pro ipsius electi confirmacione celerius optinenda, quæ omnia clare patent in eleccionis processu subsequenti.

CXXXIII. INSTRUMENTUM DE VEREDA ET EQUIS CUM TOTO APPARATU LIBERATIS SACRISTÆ DUNELM. PRO MORTUARIO THOMÆ EPISCOPI DUNELM.

[Lib. Sacristæ f. 4, b.]

In Dei nomine, Amen. Per præsens publicum instrumentum cunctis appareat evidenter quod anno—millesimo tricesimo octogesimo primo—mensis maii vicesimo septimo—reverendi viri magistri Johannes Mawndour et Johannes Popham, executores, ut asserebatur, testamenti bonæ memoriæ domini Thomæ de Hattefeld quondam Episcopi Dunelmensis defuncti, cum familia quondam ejusdem, corpus ejusdem domini Thomæ de Hattefeld defuncti ad ecclesiam Cathedralem Dunelmensem in eadem ecclesiasticæ sepulturæ in una vereda, anglice j charyot, cum quinque magnis equis eandem trahentibus, in dictam ecclesiam Cathedralem adduxerunt et adduci fecerunt, quo corpore sic adducto, et in navi ecclesiæ Dunelm. prædictæ in dicta vereda constituto, de eadem vereda corpus ejusdem capientes et deponentes, in cancellam dictæ ecclesiæ detulerunt et deportarunt. Quo facto religiosus vir frater Johannes Abell, monachus et professus ecclesiæ Cathedralis Dunelm., et in officio sacristariæ dictæ ecclesiæ constitutus, ut dicebat, statim et incontinenti sine aliquo intervallo dictam veredam cum equis ipsam ducentibus et omni apparatu eisdem pertinentibus jure consuetudinario ecclesiæ prædictæ et sibi nomine ejusdem pro mortuario ejusdem domini Thomæ asserens pertinere et deberi, dictam veredam cum equis et apparatu prædicto cepit, et cum servientibus suis in Abbathiam Dunelmensem cariari fecit—præsentibus magistro Willielmo de Farneham, rectore ecclesiæ parochialis de Walkyngton, domino Johanne Hawmond, capellano, Ebor. et Dunelm. dioc., etc.

CXXXIV. LITERA BREVIATORIS.

[Reg. II. f. 313. b.]

Venerabilibus patribus et amicis sanctæ Religionis viris ad quos pervenerint hæc scripta, Robertus Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, et ejusdem loci conventus, salutem, et caritatis mutuæ incrementum. Inter cætera pietatis opera credimus indubitanter fore præcipuum, et Creatori nostro maxime gratum, illis optati solaminis subsidia conferre, qui, decurso vitæ præsentis tædio, extra statum meriti nunc positi pœnas luunt in purgatorio pro commissis juventutis præteritæ, aliena suffragia devotissime flagitantes. Unde, quia sancta est et salubris cogitacio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur, ut canit ecclesia, universitatem vestram reverendam, ad quorum noticiam literæ præsentes pervenerint, ad hujus tam sanctæ tam immensæ devocionis studia, prout est moris antiquitus usitati salubriter exorantes, in Domino, mutuæ vicissitudinis optentu et gracia rogamus humiliter, quatinus animam bonæ memoriæ domini Thomæ nuper Episcopi nostri, qui octavo idus Maii diem suum clausit extremum, et animas confratrum nostrorum, conversorum, familiarium, et benefactorum nostrorum omnium in Christo quiescencium, quorum nomina lator præsencium vobis præsentabit, precibus vestris sacris recomendare velitis Altissimo; ut per oracionum vestrarum devota suffragia consequi mereantur eternæ beatitudinis requiem quam optarunt. Harum vero portitori Johanni de P., nostro breviatori, cum ad vos declinaverit, quod humanitatis est exhibere velitis caritatis intuitu, ut vestris in eventu consimili teneamur arcius grata vicissitudine respondere. In cujus rei testimonium præsentibus per triennium tantummodo duraturis sigillum commune Capituli nostri duximus apponendum. Data in Capitulo nostro octavo idus Octobris, anno Domini millesimo ccc^{mo} octagesimo primo.

CXXXV. RECEPCIO BONORUM DE EXECUTORIBUS DOMINI THOMÆ DE HATTFELD EPISCOPI DUNELMENSIS.

[Lib. Sacristæ f. 6.]

Pateat universis per præsentes quod nos Robertus, Prior ecclesiæ Dunelm., recepimus de magistro Johanne Maundour clerico et Johanne de Popham, executoribus testamenti domini Thomæ de Hatefeld nuper Episcopi Dunelm. animalia subscripta in parco de Stanhop existencia; videlicet cciiij^{xx} xj vaccas, xliiij stotts trium annorum, lxxviij juvencas trium annorum, iiij^{xx} xvij stotts duorum annorum, iiij^{xx}xj juvenculas duorum annorum, v^{xx} xvij stirks unius anni, iiij^{xx} ix juvenculas unius anni, vij^{xx} vitulos de exitu et ix tauros. Recepimus eciam de eisdem executoribus duo candelabra argentea, duas pelves argenteas, unum calicem deauratum, unum vas cum aspersorio argenteum pro aqua benedicta, unum vestimentum rubium, unam cuppam argenti deauratam anelatam pro corpore Christi includendo, unum morse argenti, duas cruettas argenti, tres albes cum amittis stollis phanons et zonis eisdem concordantibus, unam casulam, duas tuniculas, duas capas, unum rerdose broudatum cum crucifixo et imaginibus, duas ridellas, ij touellas cum j frunter et j corporale. Quæ quidem animalia et alia supradicta nobis et Conventui nostro Dunelm. in decessu ipsius domini Episcopi data et concessa fuerunt in recompensacionem mitræ, baculi, et aliorum ornamentorum Episcopalium et vestimentorum ad capellam ipsius domini Episcopi pertinentium, nobis de jure et præscripta consuetudine debitorum. De quibus vero animalibus, ornamentis, et vestimentis, ac aliis prædictis, per nos, ut præmittitur, receptis, fatemur nos esse pacatos; et eosdem executores inde acquietamus per præsentes sigillo nostro signatas. Datæ Dunelm. IIII die Febr. anno Domini MCCC octogesimo primo.

CXXXVI. LITERA TESTIMONIALIS PRIORIS WYNTON SUPER USU PONTIFICALIUM IBIDEM.

[Cart. III. fol. 260 et Orig. 1. 2. Archiepiscopalium L. 1.]

Hugo, permissione Divina Prior ecclesiæ cathedralis Wyntoniensis, omnibus et singulis ad quos præsentes litteræ pervenerint salutem et memoriam rei gestæ. Noverit universitas vestra quod nos Prior antedictus, tempore nostro, et antecessores nostri ibidem Priores, temporibus suis, successive, tam de privilegio a Sede apostolica nobis multipliciter indulto, quam eciam de usu et more continuatis pacifice et legitime præscriptis, mitris eciam aurifrisiatis, aureas et argenteas laminas et gemmas preciosas habentibus, baculo pastorali, cirothecis aurifirisiatis, et anulo in digito, tunica dalmatica, sandaliis, et aliis insigniis pontificalibus in præsencia superiorum nostrorum, eciam dum divina celebrant, et eciam in convocacionibus cleri quibuscumque, ubi nos personaliter interesse contigerit, hactenus usi sumus inconcusse, pacifice et quiete, et utimur indies sine contradiccione cujuscumque. Quæ omnia et singula ad omnem juris effectum, qui ex præmissis sequi poterit vel debebit quovis modo, universitati vestræ deducimus, et ea nota facimus per præsentes. In cujus rei testimonium literas nostras sigillo nostro signatas fieri fecimus patentes. Scriptæ Wintoniæ, XVIII die mensis Junii, anno Domini millesimo tricentesimo octogesimo secundo.

CXXXVII. PRIVILEGIUM PRIORIS ECCLESIÆ DUNELMENSIS UTI MITRA BACULO PASTORALI ANNULO AC SANDALIIS ET ALIIS PONTIFICALIBUS.

[Reg. II. f. 222.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis ad quos præsentes literæ pervenerint, Alexander, permissione Divina Eboracensis Archiepiscopus, Angliæ primas, ac Sedis Apostolicæ legatus, salutem in omnium Salvatore. Ad nostram nuper devenit noticiam quod religiosus vir, frater Robertus de Walworth, Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, cum mitra et baculo pastorali, anulo, ac sandaliis, et aliis insigniis pontificalibus indutus, missas et alia divina officia infra nostram diocesim Eboracensem ac nostram jurisdiccionem, absque auctoritate suf-

ficienti temere celebrare presumpsit, in nostræ jurisdiccionis contemptum manifestum. Unde nos, Alexander archiepiscopus supradictus, de auctoritate sive potestate præmissa faciendi, si quæ eidem Priori competerent in hac parte, volentes effici certiores, eundem Priorem infra nostram diocesim Eboracensem prædictam personaliter apprehensum, ad exhibendum coram nobis privilegium sive auctoritatem et potestatem, si quæ habuerit in præmissis, ad certos diem et locum competentes peremptorie fecimus evocari; quibus die et loco præfatus Prior per procuratorem suum legitime constitutum coram nobis in judicio comparens, literas apostolicas sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Urbani, divina providencia Papæ sexti, vera bulla plumbea ipsius domini Papæ, more Romanæ curiæ bullatas, sanas et integras, ac omni vicio et suspicione carentes, dicto Priori per eundem dominum Papam ad prædicta facienda concessas nobis exhibuit et ostendit; quarum tenor sequitur et est talis. Urbanus episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Roberto Priori et Capitulo ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, salutem et apostolicam benediccionem. Exposcit vestræ devocionis sinceritas, et religionis promeretur honestas, ut tam vos, quos speciali dileccione prosequimur, quam eciam ecclesiam vestram, dignis honoribus et graciis attollamus. Hinc est quod nos, vestris in hac parte supplicacionibus inclinati, ut tu, fili Prior, et successores tui Priores dictæ ecclesiæ, qui pro tempore fuerint, mitra, baculo pastorali, anulo, ac sandaliis, et aliis pontificalibus insigniis libere possitis uti, si et in quantum aliqui alii Priores Cathedralium Ecclesiarum ordinis sancti Benedicti in regno Angliæ consistencium illis utantur, felicis recordacionis Alexandri Papæ quarti, prædecessoris nostri, quæ incipit *Abbates*, et aliis quibuscumque Constitucionibus apostolicis in contrarium editis nequaquam obstantibus, vobis et eisdem successoribus auctoritate apostolica de speciali gracia, tenore præsencium, indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignacionem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus, se noverit incursurum. Data Romæ. apud Sanctum Petrum, XII kalendas Augusti, pontificatus nostri anno secundo. Quibus quidem literis apostolicis, coram nobis, ut præfertur, exhibitis, per nos diligenter inspectis, nos Alexander Archiepiscopus supradictus eidem Priori ac successoribus suis dictæ Ecclesiæ Dunelmensis Prioribus imperpetuum quod idem Priores omnes et singuli in celebracionibus divinorum officiorum infra nostram provinciam Eboracensem ubilibet faciendorum, in nos-

tra et successorum nostrorum quorumcumque Eboracensium Archiepiscoporum præsencia, mitris tantummodo aurifrisiatis non tamen aureas vel argenteas laminas aut gemmas habentibus, ac eciam anulo, baculo pastorali, sandaliis, et aliis insigniis Pontificalibus, ac quod in hujusmodi celebracionibus infra dictam nostram provinciam extra nostram et dictorum successorum nostrorum præsenciam ubicumque faciendis, mitris aurifrisiatis, aureas vel argenteas laminas ac gemmas habentibus, uno cum anulo, baculo pastorali, et aliis pontificalibus insigniis supradictis, secundum formam et tenorem privilegii eis super hoc per Sedem Apostolicam concessi, et prout eis videbitur, licite uti valeant, absque contradiccione nostra vel successorum nostrorum prædictorum, ad requisicionem et specialem rogatum dictorum Prioris et Conventus, quantum in nobis est, licenciam tenore præsencium concedimus et liberam facultatem. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Data in manerio nostro de Thorp, VI die mensis Augusti, anno Domini millesimo ccc^mo octogesimo secundo. Et nostræ consecrationis nono.

CXXXVIII. EXCUSACIO ROBERTI PRIORIS ET PRESIDENTIS PROVINCIALI CAPITULO QUOD NEQUIBAT IBIDEM INTERESSE CAUSA INFIRMITATIS.

[Reg. II. fol. 251.]

Venerabili et religioso viro domino Dei gracia Abbati monasterii de Ramesey ordinis sancti Benedicti, Lincolniensis dioceseos, instantis capituli generalis Nigrorum Monachorum in Cantuariensi et Eboracensi provinciis, apud Northampton, dante Domino celebrandi, præsidenti, Robertus Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, præfati capituli alius præsidens, salutem, cum omni qua decet reverencia et honore. Quia quadam gravi infirmitate, quæ nuper nobis accidit in dextero latere, de qua nondum sanati sumus, causante, timemus quam plurimum iter magnum arripere, ne ipsa infirmitas ex insperato, ut sæpius nobis contigit, in itinere nos impetat et infestet, ac insuper quod plures magnates et domini, pro parte domini nostri Regis Angliæ, ad tractandum cum Scottis de treugis, pace, et concordia inter regna Angliæ et Scociæ in partibus nostris jam existunt, et usque ad tempus dicti capituli, vel prope, ex causa prædicta, ut supponitur, morabuntur, cum quibus pro commodo Domus nostræ, videlicet pro recuperacine Cellæ nostræ de Coldyngham et aliarum possessionum in illis partibus existencium, ad valorem

mille marcarum et amplius annuatim, per vim et potenciam Regis Scottorum a nobis jam a diu subtractarum et detentarum, personaliter occupamur et necessario occupari oportet, ex hac causa, pro tempore quo in partibus nostris extiterint, quod nescitur quamdiu erit, ita quod absque gravi corporis nostri periculo et Domus nostræ dispendio prædicto capitulo personaliter non poterimus interesse et in eodem presidere, sicud ad faciendum auctoritate ultimi capituli provincialis ejusdem Ordinis eramus deputati ; quocirca, de vestris prudenti circumspeccione et conscienciæ puritate plurimum in Domino confidentes, ad præsidendum pro nobis et nomine nostro in dicto capitulo ac ad facienda, statuenda, et ordinanda omnia et singula, quatenus ad nos pertinet, et quæ nos facere possemus, si præsentes essemus, una cum Prælatis et aliis procuratoribus in dicto capitulo tunc præsentibus, vobis committimus vices nostras, cujuslibet cohercionis canonicæ potestate. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, XVII die mensis Junii, anno Domini M°CCC^{mo} octogesimo septimo.

CXXXIX. LIBERACIO WILLIELMI FILII WILLIELMI SMYTH DE NUNSTAYNTON DE OFFICIO STABULARIÆ.

[Reg. II. f. 214. b.]

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Robertus Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus, salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos concessisse et præsenti litera nostra confirmasse, dilecto nobis in Christo Willielmo Smyth de Nunstaynton officium stabulariæ in Abbathia nostra Dunelmensi, habendum et tenendum ad terminum vitæ suæ ; cui, pro obsequio suo in eodem officio fideliter et efficaciter, quamdiu vigens valetudine corporali potuerit in ipso deservire, impendendo, concedimus singulis diebus unum panem de secundario albo, unam lagenam servisiæ, et servicium de coquina carnium vel piscium, prout tempus requirit, sicud aliis ministris nostris, videlicet Alano de Coldyngham subportario nostro, et Johanni de l'Rodes servienti in aula hostillariæ nostræ, pro tempore contigerit ministrari ; et pro salario suo v^{s}. annuatim ac unum garmamentum, sicut aliis minitris hostillariæ videlicet subforestario et sumptario dari continget. Ipso vero Willielmo senectutis incommodo confracto, vel in tali egritudine constituto, quod non poterit ulterius in dicto officio deservire, concedimus ei ex post proximam vacaturam in Infirmaria nostra

Dunelmensi extra portam Abbathiæ in esculentis et poculentis et aliis vitæ necessariis, pro residuo vitæ suæ, sicud unus fratrum vel sororum ejusdem pro tempore percipiet; prædicta liberacione, quoad omnia supradicta, post adeptam possessionem sustentacionis in Infirmaria nostra prædicta cessante et penitus sibi subtracta. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, xxv die mensis Septembris, anno Domini millesimo ccc^{mo} octogesimo septimo.

CXL. ACQUIETANCIA PRO RECEPCIONE CUJUSDAM YMAGINIS ARGENTEÆ FACTA PER J. FORDAME EPISCOPUM PRIORI ET JOHANNI DE NEVYLL.

[Ex. Orig. 3. Pontif.]

Noverint universi per præsentes nos Johannem Dei gracia Episcopum Dunelmensem recepisse de religiosis viris dompno Roberto Priore ecclesiæ Dunolmensis Johanne de Beryngton et Thoma Dautry monachis ejusdem ecclesiæ, die confectionis præsentium, quandam ymaginem beatæ Mariæ argenteam et deauratam nobis pertinentem et in custodia dictorum Prioris Johannis et Thomæ in quadam coffia existentem, racione cujusdam summæ pecuniæ per nos debitæ Domino de Nevill, de quibus quidem ymagine et coffia prædictis tam dictum Dominum de Nevill quam ipsos Priorem Johannem et Thomam acquietamus et exoneramus per præsentes sigillo nostro sigillatas. Datæ in manerio nostro de Aukland, XXVI die Aprilis, anno regni Regis Ricardi secundi post conquestum undecimo.

Seal. See SURTEES. SEALS, *Plate V., No.* 4.

CXLI. LIBERACIO THOMÆ DE BICHEBORNE ... OFFICIO CUSTODIS DE L' NAPRY IN AULA DUNELMENSI.

[Reg. II. f. 215.]

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Robertus Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos concessisse et præsenti scripto nostro confirmasse Thomæ de Bicheborne officium custodiæ de l' napry in aula Hostillariæ nostræ Dunelmensis, ad terminum vitæ suæ; cui pro obsequio suo in eodem offi-

cio fideliter impendendo concessimus ad totam vitam suam, quolibet videlicet die, unum album panem de secundario pane, unam lagenam servisiæ et unum ferculum de coquina, sicud alii servientes nostri condicionis suæ percipere continget pro tempore, et unum garmamentum de secta serviencium nostrorum, quando nos contigerit aliis facere liberacionem generalem; et singulis annis pro salario suo sex solidos et octo denarios. Ita tamen quod dicto Thoma senio vel debilitate confracto, seu in tali egritudine constituto quod ulterius non potuerit in dicto officio honeste deservire, cesset expost perceptio dictorum garmamenti et salarii; ceteris omnibus pro residuo vitæ suæ in suo robore permansuris. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, XIIII die mensis Decembris, anno Domini millesimo ccc octogesimo octavo.

CXLII. LICENCIA LONDONIENSIS EPISCOPI CONCESSA EPISCOPO DUNELMENSI AD EXERCENDAM JURISDICCIONEM INFRA DIOCESIM LONDONIENSEM QUO AD SUBDITOS EPISCOPI DUNELMENSIS, ETC.

[Reg. II. fol. 302 b.]

Reverendo in Christo patri ac domino domino Waltero, Dei gracia Dunelmensi episcopo, Robertus ejusdem permissione Londoniensis Episcopus salutem et fraternæ dileccionis continuum incrementum. Ut altaria quæcumque, infra capellam hospicii vestri in suburbio Londoniensi juxta Charryngcrosse situati, nostræ dioceseos, constructa et construenda, consecrare et dedicare, seu per quemcumque alium episcopum catholicum, graciam et communionem Sedis apostolicæ et execucionem officii obtinentem, sic consecrari facere, ac in eadem capella et aliis hospicii vestri antedicti partibus, et alibi ubicumque, in nostris civitatis et dioceseos locis, utique ad hoc honestis, missas et alia divina officia tam vos quam capellani vestri familiares, tam in vestri præsencia quam in absencia, valeatis et valeant celebrare, necnon quod ubicumque infra dictas nostras civitatem et diocesim testamenta quorumcumque subditorum vestrorum defunctorum probare, et approbare, seu reprobare, ac bonorum hujusmodi testancium administracionem, seu aliorum subditorum vestrorum ab intestato decedencium, personis quibus videbitur expediens commitere, calculumque, raciocinium, seu compotum administracionis hujusmodi ab eisdem administratoribus recipere et exigere, literatos vestræ et eciam nostræ dio-

ceseos, quibus canonicum non obsistit impedimentum, ad primam tonsuram ordinare, elecciones de quibuscumque personis ecclesiasticis ad quoscumque Prioratus, Abbathias, dignitates, seu alia beneficia ecclesiastica infra vestram diocesim constituta factas et faciendas, et eorum processus examinare et discutere, et prout justum fuerit, confirmare vel infirmare, electosque hujusmodi, si et quatenus est benediccio imponenda, benedicere, necnon omnia alia et singula, quæ jurisdiccionis contensiosæ existunt, quo ad subditos tantummodo vestros facere et exercere libere valeatis, paternitati vestræ reverendæ licenciam tenore præsencium concedimus in Domino specialem, ad nostrum beneplacitum duraturam. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus duximus apponendum. Data in manerio nostro de Stebenheth, die xj^{ma} mensis Marcii, anno Domini millesimo ccc^{mo} octogesimo nono. Et nostræ consecrationis anno nono.

CXLIII. MEMORANDUM QUOD PAPA CONCESSIT EPISCOPO DUNELMEMSI DURANTE SCISMATE OMNIMODAM JURISDICCIONEM SPIRITUALEM ET DIOCESANAM IN PERSONIS SUB DOMINIO REGIS ANGLIÆ EXISTENTIBUS IN DIOCESI SANCTI ANDREÆ IN SCOCIA ET IN LOCIS QUÆ IDEM REX IN DIOCESI PREFATA FORTASSIS ADQUIRET DURANTE SCISMATE PRÆDICTO SECUNDUM QUOD INFERIUS CONTINETUR.

[Reg. II. f. 208.]

Walterus, permissione Divina Dunelmensis episcopus, dilecto filio magistro Thomæ Gretham, nobis in remotis agentibus vicario nostro in spiritualibus generali, salutem, graciam et benedictionem. Literas sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Bonefacii divina providencia Papæ noni, ejus vera bulla plumbea cum cordula canabi more Romanæ curiæ bullatas, sanas, integras, omnique vicio et suspicione carentes, nobis ex parte ejusdem domini nostri Papæ directas, nuper recepimus, tenorem qui sequitur continentes.

Bonifacius episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri episcopo Dunelmensi salutem, et apostolicam benedictionem. Pastoralis officii cura, nobis immerito ex Alto commissa, cor nostrum continua pulsat instancia, ut gregem nobis creditum a noxiis et adversis preservare solita diligencia studeamus, et oves nobis commissas, ne luporum paciantur incursus et eorum mor-

sibus lanienter, satagamus nostræ proteccionis munimine confovere. Cum itaque, sicut accepimus, quidam iniquitatis filius in ecclesiam sancti Andreæ in Scocia, per dampnacionis filium Robertum olim Basilicæ XII apostolorum p...* cardinalem, nunc Antipapam, qui se Clementem ausu sacrilego nominat, se presumpcione dampnabili procuraverit et fecerit intrudi, et eam detinet indebite occupatam, et in diocesi sancti Andreæ, quæ tuæ diocesi Dunelmensi contigua est, villa et castrum de Berwyk, nec non terra Rokesburgh, et eciam quædam ecclesiæ et pia loca consistant, quæ quidem villa, castrum, et terra, sub dominio temporali karissimi in Christo filii nostri Ricardi regis Angliæ existunt, et quorum quidem villæ, castri, ac terræ, habitatores et incolæ, necnon personæ ecclesiasticæ in ecclesiis atque piis locis hujusmodi degentes tanquam prudentes et devoti filii Romanæ ecclesiæ, intrusi præfati eique adherencium et favencium in hac parte consorcia fugientes, nobis et eidem ecclesiæ firmiter credere et obedire dinoscuntur; nos attendentes quod tu, sicut speramus, incolas et habitatores atque personas hujusmodi ne dicto...persuasionibus pravis inducti vel seducti, quod absit, adhereant, et alias a noxiis reservare, ac eciam plerosque alios homines in convicinis partibus durantes, qui eidem Roberto dampnabiliiter adhærere et favere presumunt, a labe scismatis præsentis qua respersi noscuntur, revocare, necnon ad semitam rectam dirigere atque reducere, dextera Domini tibi assistente propicia, et salubriter in eadem semita poteris conservare, et prout nostra præcipue super hiis utiliter providere volentes, tibi et successoribus tuis, episcopis Dunelmensibus, qui pro tempore fuerint, durante scismate præfato, et donec prædictæ de catholico episcopo apostolica auctoritate canonicè fuerit cum effectu provisum, in villa, castro, terra, ecclesiis, et locis præfatis, et in quibuslibet castris, terris, villis, atque locis, quæ rex in diocesi præfata, scismate presente durante fortassis acquiret, spiritualem et diocesanam tam personis quam in rebus jurisdiccionem exercendi, prout episcopus sancti Andreæ pro tempore existens illam exercere potest et debet, de consuetudine vel de jure, contradictores quoque per censuram ecclesiasticam, appellacione postposita, compescendi, non obstantibus quibuscumque privilegiis, indulgenciis, et literis apostolicis, spiritualibus vel generalibus, hominibus, locis, aut personis hujusmodi ab apostolica sede concessis, quorumcumque tenorum exis.......per, quæ presentibus non expressa vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet vel deferri, quæ quod ad hoc eis v... aliquatenus suffragari, seu si incolis,

* The margin is occasionally pared away by the knife of a modern binder.

habitatoribus, et personis hujusmodi vel quibus jus aliis communiter vel divisim a dicta sit sede... quod interdici, suspendi, vel excommunicari, aut ad judicium evocari non possint, per literas apostolicas, non facientes plenam et expressam de verbo in verbum de indulto hujusmodi mencione plenam et liberam concedimus auctoritate apostolica præsencium facultatem. Data apud Sanctum Petrum, XVI kalendas Februarii, pontificatus nostri anno primo.

Harum igitur auctoritate literarum commissum a sede apostolica nobis officium, prout imbecillitas nostra permiserit, providere, adimplere et exequi, ut tenemur, attendentesque quod dilecti filii Willielmus de Shyrburn, perpetuus vicarius ecclesiæ parochialis de Berewyk super Twedam, diocesi sancti Andreæ, et Johannes Pays, perpetuus vicarius ecclesiæ parochialis de Bedlyngton, nostræ dioceseos prædictæ, intendant, ut asserunt, dicta sua beneficia ad invicem canonice permutare, hujusmodi permutacioni, quantum ad nos attinet, nostrum præbemus assensum ad præsens, intendere non valentes, pluribus aliis negociis legitime præpediti, ad audiendas, examinandas et plenarie discuciendas causas permutacionis hujusmodi et in eventum in quem easdem duxeritis approbandas, ipsam permutacionem auctorizandam, necnon receptis resignacionibus dictorum Willielmi et Johannis de beneficiis suis antedictis, Willielmum ad perpetuam vicariam de Bedlyngton auctoritate nostra ordinaria, et Johannem prædictos [*ita*] auctoritate apostolica nobis in hac parte commissa ad perpetuam vicariam de Berwyk prædictas, cum ipsos ad easdem per dilectos filios Priorem et Capitulum ecclesiæ nostræ Dunelmensis, veros ipsarum vicariarum patronos, ex causa permutacionis hujusmodi nobis presentari contigerit, per modum et ex causa permutacionis prædictæ, admittendos et perpetuos vicarios instituendos in eisdem cum omnibus suis juribus et pertinenciis universis, necnon ipsum Willielmum in de Bedlyngton et Johannem in de Berwyk vicariarum predictarum corporalem possessionem inducendos inducive mandamus; ceteraque omnia et singula facienda et expedienda quæ in hujusmodi permutacionis negocio necessaria fuerint seu oportuna, vobis tenore presencium committimus vices nostras; vobis firmiter injungentes, quatinus de toto processu per vos in præmissis fiendo dicto negocio expedito nos certificetis literis vestris patentibus habentibus hujus tenorem. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Data Calesiis, XXX die mensis Junii, anno Domini millesimo CCC nonagesimo, et nostræ translacionis tercio.

CXLIV. RESIGNACIO PRIORIS DOMINI ROBERTI DE WALWORTH.

[Reg. II. f. 303.]

In Dei nomine, Amen. Per præsens publicum instrumentum cunctis appareat evidenter, quod, anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ, millesimo, ccc, nonogesimo primo, indiccione xiiii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacii divina providencia Papæ anno secundo, mensis Julii die xxi, in camera interiori Prioris Dunelmensis infra manerium suum de Bieureper situatum, in mei, notarii publici, et testium subscriptorum præsencia, coram reverendo et discreto viro magistro Thoma de Gretham, rectore ecclesiæ parochialis de Ryton, domini Dunelmensis Episcopi officiali, personaliter constitutus reverendus vir dominus Robertus de Walleworth Prior ecclesiæ Dunelmensis, dicto Prioratui curæ et regimini ejusdem cessit et renunciavit; hujusmodique cessionem et renunciacionem ab eodem magistro Thoma, vice Episcopi Dunelmensis in hac parte fungente, ut dicitur, admitti et acceptari postulavit, prout in quadam cedula per dictum dominum Robertum tunc ibidem perlecta plenius continetur; cujus cedulæ tenor talis est. In nomine Domini, Amen. Ego Robertus, Prior ecclesiæ Dunelmensis, pure, sponte, et absolute dignitati ejusdem Prioratus mei et eidem Prioratui meo cedo: ipsumque Prioratum meum in manus venerabilis Patris domini Walteri episcopi Dunelmensis et vestras, reverende domine magister Thoma de Gretham, ejusdem venerabilis Patris vice fungentes, resigno; omnique juri et dignitati meis in prædicto Prioratu michi competentibus renuncio: postulans instanter hujus cessionem, resignacionem, et renunciacionem, admitti pariter et acceptari. Quam cedulam dictus Officialis recepit, et super contentis in ea dixit se velle deliberare. Acta sunt hæc, prout suprascribuntur et recitantur, sub anno, indiccione, pontificatu, mense, die, et loco, prædictis. Præsentibus discretis viris magistro Roberto de Asshborn et Willelmo de Dalton clericis, Lychefeldensis et Eboracensis dioceseos, testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis. Et ego Willelmus de Barton clericus, Dunelmensis dioceseos, publicus auctoritate apostolica notarius, præmissis omnibus et singulis, dum sic ut præmittitur agerentur et fierent, una cum prænominatis testibus præsens interfui; eaque sic fieri

vidi et audivi, aliis negociis occupatus, per alium scribi procuravi, signo et nomine meis publicis signavi, rogatus et requisitus, in fidem et testimonium omnium præmissorum.

CXLV. PROVISIO CONCESSA DOMINO ROBERTO DE WALLEWORTH QUONDAM PRIORI DUNELMENSI.

[Reg. II. fol. 314.]

Noverint universi præsentes literas inspecturi quod nos Johannes de Aklyff, Supprior ecclesiæ Dunelmensis, et ejusdem loci Conventus, attendentes labores assiduos, quos dominus Robertus de Walleworth, nuper Prior noster, circa regimen Monasterii nostri Dunelmensis et in aliis officiis ejusdem sustinuit indefesse, ac præeminenciam status sui quam in dicto regimine habuit, volentesque propterea de congrua porcione de facultatibus Monasterii nostri supradicti sibi pro vitæ suæ necessariis providere, cameras et capellam infra Cellam de Fynkhall noviter constructas, ac sustentacionem suam et sumptus corporis in esculentis et poculentis, pro se, capellano suo monacho, uno armigero, uno clerico, uno vadletto et uno garcione, secundum uniuscujusque status exigenciam, cum focali, et aliis necessariis pro camera sua ac racionabilibus peticionibus suis pro se et aliis ad ipsum venientibus, de dicta Cella, ac in suplementum aliarum expensarum, quas juxta status sui decenciam ipsum necessario effundere oportebit, decimas de Schaldeforth et Northschirborn, Schirborn Balyen', Southepittyngton, Luddeworth, cum omnibus firmis prædictæ villæ de Southepittyngton, absque onere reparacionis cujuscumque, sibi concedimus et assignamus. Capellanus vero dicti domini Roberti, de quo superius fit mencio, oblaciones suas et alia necessaria, sicut alii fratres de ipsa Cella, capiet. Si vero prædictus dominus Robertus in dicta Cella, propter hostiles incursus, vel communem guerram, quod absit, non audeat commorari; habebit cameram de Coldyngham infra monasterium nostrum prædictum, et communem sustentacionem pro se, capellano suo, et servis suis prædictis, pro tempore hujus moræ suæ de prædicta Cella de Fynkhall, in forma superius expressata; ac de decimis et firmis supradictis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum commune præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra Capitulari, ultimo die mensis Julii, anno Domini millesimo ccc nonagesimo primo.

CXLVI. LICENCIA WALTERI EPISCOPI AD ELIGENDUM PRIOREM CUM ADMISSIONE CESSIONIS PRIORIS PRECEDENTIS.

[Cart. III. f. 296, b. et Orig. 2. 6 Pontif. P. 1.]

Walterus permissione Divina Dunolmensis episcopus dilectis filiis Suppriori et Capitulo ecclesiæ nostræ Dunolmensis salutem graciam et benediccionem. Accedentes nuper ad nostri præsenciam dilecti filii fratres Johannes de Hemmyngbourgh et Robertus de Langechestre, monachi ecclesiæ nostræ prædictæ, quasdam cessionem, resignacionem et renunciacionem Prioratus ipsius ecclesiæ nostræ Dunolmensis per dilectum filium fratrem Robertum de Walleworth ejusdem ecclesiæ Priorem factas, seu quoddam publicum instrumentum signo et subscripcione magistri Willielmi de Barton, publici auctoritate apostolica notarii, signatum et subscriptum, hujusmodi cessionem, resignacionem, et renunciacionem in se continens, præsentarunt; supplicantes humiliter ex parte vestri quatinus cessionem, resignacionem et renunciacionem prædictas admittere et acceptare, ipsum que fratrem Robertum de Walleworth a regimine, cura, et administracione dicti Prioratus absolvere et exonerare, necnon ut ad eleccionem novi Prioris procedere valeatis, vobis licenciam concedere graciose dignaremur. Nos, igitur, hujusmodi peticionibus vestris favorabiliter annuentes, dictas cessionem, resignacionem, et renunciacionem, per præfatum fratrem Robertum de Walleworth, ut præmittitur, factas recepimus, admisimus, et acceptavimus, quas eciam tenore præsencium admittimus et acceptamus; ipsumque fratrem Robertum de Walleworth a cura regimine et administracione Prioratus ecclesiæ nostræ prædictæ exuimus, exoneramus, et absolvimus, ac exutum, exoneratum, et absolutum esse decernimus et declaramus per præsentes; vobisque, ut ecclesiæ nostræ sæpedictæ novum Priorem eligere, et ad hujusmodi eleccionem, juxta sacrorum canonum instituta, rite et canonice procedere valeatis, tenore præsencium licenciam concedimus specialem; vobis in quantum possumus firmiter injungentes, vosque affeccione paterna in Domino exhortantes, quatinus talem in ipsius ecclesiæ nostræ Priorem vobis eligere studeatis, qui Deo devotus, in spiritualibus providus, et in temporalibus circumspectus, ac vobis et dictæ ecclesiæ nostræ necessarius, utilis, et fidelis esse dinoscatur. In quorum fidem et testimonium sigillum nostrum

fecimus hiis apponi. Data in manerio nostro Londoniensi, xiiii die mensis Augusti, anno Domini millesimo ccc^{mo} nonagesimo primo, et nostræ translacionis quarto.

CXLVII. LITERA EPISCOPI AD RECIPIENDUM COMISSARIUM SUUM PRO CUSTODIA PRIORATUS.

[Reg. II. fol. 303, b.]

Walterus, permissione Divina Dunelmensis Episcopus dilectis filiis Suppriori et Conventui monasterii Dunelmensis, salutem, graciam, et benediccionem. Quia, vacante jam Monasterio prædicto per liberam et spontaneam cessionem domini Roberti de Walleworth nuper Prioris ejusdem legitime coram nobis factam, et per nos admissam, dilectum nobis in Christo magistrum Thomam de Weston, cancellarium nostrum, in cujus fidelitate et circumspeccione fiduciam plenius optinemus, assignavimus loco nostro ad recipiendam custodiam dicti Monasterii nomine nostro, et retinendam, durante vacacione hujusmodi, ac facienda quæ per custodes hujusmodi temporibus prædecessorum nostrorum in vacacionibus hujusmodi racionabiliter fieri consueverunt, et prout in literis bonæ memoriæ domini Ricardi prædecessoris nostri inde vobis factis plenius continetur, ita quod formam in ipsis literis contentam in aliquo non excedat, vobis mandamus quatinus præfatum magistrum Thomam ad præmissa in forma prædicta nostro nomine admittatis. In cujus rei testimonium præsentibus sigillum nostrum est appensum. Data in manerio nostro London., primo die mensis Septembris, anno Domini millesimo ccc nonogesimo primo. Et nostræ translacionis quarto.

CXLVIII. CONSENSUS COMPROMISSARIORUM .... ELECTUM CUM ELECCIONE .... PER UTHREDUM EORUM ....

[Reg. II. f. 304, b.]

In Dei nomine, Amen. Per præsens publicum Instrumentum cunctis appareat evidenter, quod, anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem Ecclesiæ Anglicanæ, millesimo ccc nonogesimo primo, indiccione xiiii, Pontificatus

sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacii divina providencia Papæ noni anno secundo, mensis Septembris die XIII, in Domo Capitulari Ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, in mei notarii publici, et testium subscriptorum præsencia personaliter constituti religiosi viri Uthredus de Bolton J. de H. et R. de L. monachi professi et sacerdotes Ecclesiæ Cathedralis antedictæ in dicta Domo Capitulari præsentes, compromissarii ad tractandum de persona ydonea in Priorem Ecclesiæ Cathedralis antedictæ eligenda, et consenciendum in eandem, vicesque suas uni de eisdem post consensum eorundem vel majoris partis ipsorum compromissariorum ad eligendam hujusmodi personam in Priorem dictæ Ecclesiæ et providendum eidem de eodem ipsorum vice et mandato committendum per Capitulum et Conventum, ac commonachos suos ecclesiæ antedictæ, ex consensu omnium et singulorum voces in hujusmodi eleccione habencium, qui voluerunt, debuerunt, et potuerunt hujusmodi eleccioni commode interesse, sub certa forma specialiter deputati, prout in quibusdam literis per dictum Capitulum in hac parte factis, sigillo communi Ecclesiæ antedictæ sigillatis, meisque signo et subscripcione signatis, plenius continetur, ipsarum auctoritate, in hujusmodi negocio inter se tractantes de hujusmodi persona eligenda in Priorem ecclesiæ antedictæ, post diversos tractatus de et super diversis personis, utilitate et necessitate dictæ ecclesiæ Dunelmensis pensatis, ac meritis personarum hujusmodi debite, ut dixerunt, ponderatis per eosdem, ipsi compromissarii, præfato domino Johanne de Hemmyngburgh, uno de eisdem compromissariis duntaxat excepto, in eundem dominum Johannem de Hemmyngburgh vice et auctoritate, quibus supra, in Priorem dictæ Ecclesiæ Dunelmensis unanimiter consenserunt, et Ecclesiæ prædictæ providerunt de eodem. Ipsique compromissarii omnes et singuli, præfatis magistro Uthredo et domino Johanne de Hemmyngburg duntaxat exceptis, ad eligendum eundem dominum Johannem de Hemmyngburgh in Priorem ecclesiæ antedictæ in communi vice sua ac omnium compromissariorum prædictorum omniumque et singulorum voces in hujusmodi eleccione habencium, ut præfertur, eidem ecclesiæ providendum de eodem ac hujusmodi eleccionem et provisionem mox publicandas præfato magistro Uthredo de Bolton palam et publice commiserunt vices suas. Qui quidem magister Uthredus, juxta potestatem sibi ab eisdem in hac parte factam et concessam, præfatum dominum Johannem de Hemmyngburgh in Priorem Ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis prædictæ coram Suppriorem Capitulo et commonachis ac aliis compromissariis suis prædictis omnibusque aliis, qui debuerunt, voluerunt, et potuerunt hujusmodi eleccioni commode interesse,

in dicta Domo Capitulari dicti mensis Septembris die XIII supradicto, ad eligendum Priorem limitata, ut præfertur, ad invicem capitulariter congregata, vice sua et dictorum compromissariorum suorum, ac tocius Capituli, omniumque et singulorum supradictorum, ipso domino Johanne de Hemmyngburgh duntaxat excepto, in scriptis palam et publice elegit; et eidem ecclesiæ providit de eodem. Ipsasque eleccionem et provisionem sic de eo factis, ante horam septimam super le knoll post horam nonam dicti diei XIII, in Ecclesia et Capitulo supradictis coram clero et populo in multitudine copioso congregatis publicavit in vulgari. Acta sunt hæc sub anno, indiccione, pontificatu, mense, die, et loco supradictis; præsentibus discretis viris magistris Johanne de Suthewell, curiæ Eboracensis advocato, Roberto Asshborn, jurisperitis; ac Willelmo de Barton clerico, notario publico, Eboracensis, Lichefeldensis, et Dunelmensis dioceseôn; testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis.

CXLIX. CONFIRMACIO ELECCIONIS JOHANNIS HEMMYNGBURGH FACTA PER COMMISSARIOS WALTERI EPISCOPI.

[Reg. II. fol. 301.]

In nomine Domini, Amen. Per præsens publicum Instrumentum constet omnibus manifeste, quod, anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem Ecclesiæ Anglicanæ, millesimo CCC nonagesimo primo, indiccione quinta decima, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacii divina providencia Papæ noni anno secundo, mensis Septembris die XXVI, in ecclesia Cathedrali Dunelmensi, in mei Notarii publici et testium subscriptorum præsencia, coram reverendis et discretis viris magistris Thoma de Gretham officiali Dunelmensi, Thoma de Weston magistro hospitalis de Gretham, Alano de Newerk et Johanne de Cokyn in legibus bacculariis, ac Johanni Hillyard magistro hospitalis de Alverton, clericis, pro tribunali sedentibus, per venerabilem in Christo patrem et dominum dominum Walterum Dei gracia Episcopum Dunelmensem ad infrascripta specialiter delegatis, prout ex literis dicti reverendi patris, sigillo ejusdem michi satis noto signatas, ibidem ostensis et perlectis aperuit manifeste, quarum literarum tenor talis est. Walterus permissione divina Dunelmensis Episcopus dilectis filiis magistris Thomæ de Gretham officiali, et Thomæ de Weston cancellario nostris, Alano de Newerk in legibus baccallario, ac Johanni Hillyard et Johanni

de Cokyn clericis, salutem, graciam, et benedictionem. Noveritis quod nos nuper resignacionem Prioratus ecclesiæ nostræ Dunelmensis, per fratrem Robertum de Wallworth tunc ipsius ecclesiæ nostræ Priorem in manus nostras factam, admisimus, ipsumque a cura, regimine et administracione ejusdem absolvimus, necnon Suppriori et Capitulo ejusdem ecclesiæ nostræ per nostras certi tenoris literas licenciam dedimus novum Priorem eligendi, quem, cum electus fuerit, racione nostræ prerogativæ regiæ, eleccionem ejusdem, cujus confirmacio seu infirmacio ad nos de jure pertinere dinoscitur, nobis presentare, nostrumque assensum tanquam Principis racione dictæ nostræ prerogativæ regiæ requirere tenentur; Considerantes tamen nostri distanciam ab ecclesia nostra prædicta variaque et ardua Regis et regni negocia, quibus plurimum præpediti, ad dictam Ecclesiam nostram personaliter accedere non valemus, volentesque ipsorum eligencium laboribus parcere et expensis, ac de vestris sciencia, circumspeccione, industria, et conscienciæ puritate in Domino confidentes, ad recipiendam et admittendam presentacionem electi et eleccionis hujusmodi, ac vice nostra consentiendum eisdem, ipsique electo favorem nostrum concedendum, necnon ad inquirendum, examinandum, et discuciendum causam et negocium eleccionis hujusmodi, cum omnibus et singulis incidentibus, emergentibus, dependentibus, et connexis; defectus eciam, si quos in ipsa eleccione intervenire inveneritis, sed et quatenus de jure poteritis suplendos, ac ipsam eleccionem auctoritate nostra, prout juris fuerit, confirmandam, vel infirmandam, canonicamque obedienciam ab eodem electo nomine nostro petendam et recipiendam, vobis aut duobus vestrum tenore præsencium committimus vices nostras, cum cujuslibet cohercionis canonicæ potestate; juribus, dignitatibus, prerogativis, libertatibus, et privilegiis nostris et ecclesiæ nostræ Dunelmensis in omnibus semper salvis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Data in manerio nostro Londoniensi, primo die mensis Septembris, anno Domini millesimo ccc nonagesimo primo. Et nostræ translacionis quarto. Comparuerunt frater Johannes de Hemyngburgh infrascriptus ac frater Robertus de Langechestre procurator capituli ecclesiæ Dunelmensis prout per literas procuratorias sigillo ipsius capituli, de quo michi constabat et constat communitas ibidem exhibitas apparebat, hunc tenorem habentes, *&c.*

CL. RESIGNACIO PRIORATUS SANCTI LEONARDI.

[Reg. II. f. 307.]

In nomine Domini, Amen. Per præsens publicum Instrumentum cunctis appareat evidenter, quod, anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ, millesimo ccc nonogesimo primo, indiccione xv, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Urbani divina providencia Papæ noni anno secundo, mensis Octobris die III, in superiori camera Prioris Dunelmensis, infra Abbathiam Dunelmensem, in mei notarii publici et testium subscriptorum præsencia personaliter constitutus reverendus vir dominus Johannes de Hemmyngburgh, Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis electus, confirmatus, et installatus, quandam renunciacionem fecit et legit in scriptis continentibus hunc tenorem. In Dei nomine, Amen. Ego Johannes de Hemmyngburgh, Prior Dunelmensis ecclesiæ electus, canonice confirmatus et installatus, officio Prioratus ecclesiæ sancti Leonardi, juxta Staunfordiam, pure, sponte et absolute cedo, omnique juri vigore presentacionis, institucionis, et induccionis, in et de persona mea de ipso Prioratu sancti Leonardi dudum factis michi quæsito, seu quovis modo competenti, renuncio, et ipsum Prioratus officium et ejusdem officii possessionem, cum suis juribus et pertinenciis totaliter dimitto in hiis scriptis in manus Episcopi Lyncolniensis. Et idem dominus Johannes constituit, fecit, et ordinavit procuratores suos dominum Hugonem de Schyrborn, monachum dictæ ecclesiæ Dunelmensis, magistrum Johannem de Haversham et magistrum Johannem de Bottisham, et Thomam Vow, et eorum quemlibet, in solidum, ita quod non sit melior condicio occupantis, set quod unus eorum inceperit quilibet eorum prosequi valeat et finire, dans et concedens eisdem, et eorum cuilibet, potestatem specialem et mandatum speciale suo nomine officio Prioratus ecclesiæ sancti Leonardi juxta Staunfordiam cedendi, ac omni jure racione presentacionis, institucionis, et induccionis in et de persona sua de ipso Prioratu Sancti Leonardi dudum factis sibi quæsito sive competenti renunciandis, ac ipsum Prioratus officium et possessionem ejusdem officii cum suis juribus et pertinenciis totaliter dimittendas, ac omnia alia facienda et exercenda quæ in [*The page here terminates, and the record is left imperfect.*]

CLI. LICENCIA HUGONIS SCHIRBURNE TRANSEUNDI AD CURIAM ROMANAM.

[Reg. II. fol. 315, b.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis ad quos præsentes literæ pervenerint, Johannes Prior ecclesiæ Dunelmensis salutem in Domino sempiternam. Ad noticiam vestram deducimus quod nos dilecto nobis in Christo fratri Hugoni de Schirborn, monacho et confratri ecclesiæ prædictæ, certis et legitimis de causis, salutem animæ et conscienciam ipsius Hugonis concernentibus, sacrosanctam Sedem Apostolicam personaliter visitare permisimus, indulsimus et concessimus; ita tamen quod a tempore itineris sui arepti ad Cellam nostram sancti Leonardi juxta Staunfordiam, unde recesserit, inter anni spacium continue exinde numerandum reverti nullatenus pretermittat. In cujus rei testimonium præsentes literas per Willelmum Thurstanton notarium publicum infrascriptum scribi, et in hanc publicam formam redegi mandavimus; ac sigilli nostri appensione fecimus communiri. Data in manerio nostro de Pittyngton, anno Domini millesimo ccc^{mo} monagesimo secundo, indiccione quintadecima, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacii divina providencia Papæ noni anno tercio, mense Aprilis die vicesima octava; præsentibus discretis viris domino Roberto de Freston capellano, et Willelmo Watson de Omb.., testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis.

Ego Willelmus de Thurstanton, clericus, Dunelmensis dioceseos, publicus auctoritate apostolica notarius, prædictis omnibus et singulis superius expressatis, dum sic, ut premittitur, sub anno, indiccione, pontificatu, mense, die et loco supradictis agerentur et fierent, una cnm prænominatis testibus presens personaliter interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, scripsi, et in hanc publicam formam redegi, meisque signo et nomine consuetis signavi rogatus.

CLII. LITERA SORORITATIS DOMINÆ JOHANNÆ RELICTÆ DOMINI RICARDI DE BYNGHAM MILITIS.

[Reg. II. f. 308. b.]

Noverint universi, præsentes literas iuspecturi, quod nos Johannes Prior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus, zelo fidei et fervore devocionis nobilis et Deo devotæ dominæ, dominæ Johannæ relictæ domini Ricardi de Byngham militis merito excitati, ejusque salutaribus desideriis accensi, piis peticionibus annuimus pleno corde; et, ut devocionis ipsius affectus amplius excitetur ad religionis commodum et honorem quo se viderit suffragiis spiritualibus graciosius preveniri, admittimus eam perpetuis temporibus, quatinus in nobis est, ad spirituale participium omnium bonorum spiritualium, quæ fiunt, aut fient, in ecclesia Dunelmensi et in omnibus locis et Cellis eidem ecclesiæ subjectis; nomenque ejus, et nomen dicti domini Ricardi, in martilogio nostro inseruimus; promittentes et successores nostros pro eisdem facere annis singulis futuris consueta devocionum et oracionum suffragiis [*ita*], quæ pro aliis benefactoribus nostris facere consuevimus temporibus retroactis. In cujus rei testimonium sigillum commune Capituli nostri presentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, x die mensis Junii, anno Domini millesimo ccc nonogesimo secundo.

CLIII. BULLA BONIFACII NONI CONCESSA JOHANNI HEMMYNGBURGH AD ELIGENDUM SIBI CONFESSOREM AD ABSOLVENDUM IPSUM IN MORTIS ARTICULO.

[Cart. III. f. 188..]

Bonifacius Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Johanni de Hemmyngborgh, Priori ecclesiæ Dunelmensis, salutem et apostolicam benediccionem. Provenit ex tuæ devocionis affectu, quo nos et Romanam ecclesiam revereris, ut peticiones tuas, illas præsertim, quæ animæ tuæ salutem respiciunt, ad exaudicionis graciam admittamus. Hinc est quod nos, tuis supplicacionibus inclinati, ut confessor tuus, quem duxeris eligendum, omnium peccatorum tuorum, de quibus corde contritus et ore confessus fueris, semel tantum, in mortis articulo plenam remissionem tibi, in sinceritate fidei, unitate sanctæ Romanæ

ecclesiæ, ac obedientia et devocione nostra, vel successorum nostrorum, Romanorum pontificum canonice intrantium, persistenti, auctoritate apostolica concedere valeat, devocioni tuæ tenore præsentium indulgemus. Sic tamen quod idem confessor, de hiis, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, eam tibi per te, si supervixeris, vel per heredes tuos, si tunc forte transieris, faciendam injungat, quam tu vel illi facere teneamini, ut præfertur. Et ne, quod absit, propter hujusmodi gratiam reddaris proclivior ad illicita imposterum committenda, volumus quod si ex confidentia remissionis hujusmodi aliqua forte committeres, quoad illa, prædicta remissio tibi nullatenus suffragetur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignacionem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, se noverit incursurum. Data Romæ, apud sanctum Petrum, VI idus Novembris, pontificatus nostri anno quarto.

CLIV. INSTRUMENTUM QUOD EPISCOPUS HOSPITATUS FUIT IN MANERIO DE PITINGTON EX GRACIA ET PERMISSIONE.

[Cart. I. f. 118.]

In nomine Dei, Amen — Constet — quod anno — millesimo trecentesimo nonagesimo quarto — mensis Maii die decima nona, in quadam bassa camera reverendi et religiosi viri domini Johannis de Hemmyngburgh Prioris ecclesiæ Dunelm. in mei notarii — præsencia personaliter constituto domino Uthredo, sacræ paginæ professori monacho Dunelm., idem dominus Prior mandavit ire ad venerabilem patrem dominum Walterum Dunelm. Episcopum, ad crastinum ecclesiam de Pitington, quam tenent in usibus suis Prior et Conventus Dunelm., visitaturum, et eidem patri intimare de manerio ipsorum Prioris et Conventus, quod situm est juxta ecclesiam de Pitington prædictam, et ut faceret constari ipsi venerabili Patri quod ipsum manerium non est de solo ipsius ecclesiæ, et non debere Episcopum Dunelmensem racione visitacionis suæ ibidem hospitari. Mandavit insuper eidem magistro Uthredo dictus dominus Prior invitare venerabilem patrem ad hospitandum in manerio præfato pro tempore visitacionis hujusmodi, absque vendicacione vel usurpacione novi juris vel possessionis in ea parte — Præsentibus discretis viris magistris Roberto de Assheburn et Johanne

Hagthorp, clericis, Lichefeldens. et Dunelm. dioc. Postmodum eodem die — in Hospitali de Shireburn, in quadam camera, dictus magister Uthredus personaliter accedens ad præsenciam venerabilis patris prædicti, sibi exposuit negocium prædictum et causam adventus — et idem venerabilis pater respondebat sub ista forma. "Volo ibi hospitari, set palam facio omnibus hic præsentibus quod non est intencionis meæ, nec erit, ibidem recipi jure meo Episcopali racione visitacionis meæ faciendæ —" Præsentibus — Roberto de Hemmyngburgh et Ricardo de Rypon Ebor. et Dunelm. Dioc. testibus.

CLV. PROVISIO ULTIMA DOMINO ROBERTO DE WALLEWORTH QUONDAM ECCLESIÆ DUNELMENSIS PRIORI PER PRIOREM ET CAPITULUM EJUSDEM FACTA ET CONCESSA.

[Reg. II. fol. 314. b.]

Noverint universi, præsentes literas inspecturi, quod licet dudum dominus Johannes de Akley supprior ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventus, Prioratu vacante, attendentes labores assiduos quos dominus Robertus de Walleworth, quondam Prior dictæ ecclesiæ, circa salubre regimen ejusdem, et in aliis officiis sustinuit indefesse, ac preminenciam status sui, quam in dicto regimine habuit, certas porciones facultatum ipsius ecclesiæ, una cum cameris et capella et aliis vitæ necessariis infra Cellam de Fynkhall, pro sustentacione honorifica vitæ suæ ex unanimi consensu concesserunt et assignaverunt, ad frequentem tamen instanciam præfati domini Roberti, et amicorum suorum, nos Johannes Prior et Conventus sæpedictæ ecclesiæ, dictam sustentacionem in formam sequentem duximus commutandam; videlicet quod, cessante concessione sustentacionis supradictæ et penitus annullata, habeat pro toto tempore vitæ suæ Cellam nostram de Jarowe, cum omnibus commoditatibus, aisiamentis, et aliis pertinenciis universis per dominos Johannem de Lomley et Thomam Launsells quondam magistros dictæ Cellæ percipi consuetis, una cum decimis garbarum de Schaldeforth, Northschirborne, Schirborne Balyon, et Ludworth, cum duabus marcis recipiendis de tenementis in villa de Jarow, quæ Willielmus Dryclough, Robertus Mody et Thomas Symson modo tenent, reservato scaccario nostro Dunelmensi residuo firmæ dictorum tenementorum, pro sustentacione sua et duorum monachorum, quos nos Prior vel successores nostri, consensu ejusdem domini Roberti, decreverimus vel decreverint

assignandos; quorum monachorum unus divinum servicium dicet, et alius custodiam dictæ Cellæ habeat, sicud magistri inibi habere consuerunt: et singulis annis de statu ejusdem Cellæ, et de omnibus receptis et expensis, tam de eadem Cella quam de decimis villarum prædictarum, et aliis superius expressatis, coram nobis vel successoribus nostris in præsencia confratrum nostrorum fidelem racionem reddet: et omnia alia onera consueta dictæ Cellæ incumbencia debite perficiet et supportet; excepto quod nullos monachos lusores admittet, nisi de dicti domini Roberti beneplacito et assensu; proviso nichilominus quod nos, vel successores nostri præfati, dictos monachos vel eorum alterum, pro utilitate ipsius domini Roberti, seu nostra, poterimus vel poterint ad nostrum beneplacitum removere. Si vero prædictus dominus Robertns in dicta Cella propter hostiles incursus vel communem guerram, quod absit, non poterit commorare, habebit cameram de Coldyngham infra monasterium nostrum prædictum, ac communem sustentacionem pro se et serventibus suis necessariis pro tempore moræ suæ de prædicta Cella de Jarow, ac de decimis et aliis supradictis. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data in domo nostra Capitulari VI Junii, anno Domini millesimo ccc^{mo} nonagesimo quarto.

CLVI. LICENTIA AD CELEBRANDUM NUPCIAS.

[Ex Orig.]

Walterus — Episcopus Dunelmensis dilecto filio Johanni Priori ecclesiæ nostræ Dunelmensis — ad solempnizandum matrimonium sive sponsalia inter præclari generis Johannem filium nobilis et magnifici viri Domini de Nevyll et filiam magnifici et illustris viri domini Comitis de Cancia in ecclesia parochiali de Brauncepath nostræ dioceseos, absente ipsius ecclesiæ rectore, tibi quantum de jure possumus tenore præsencium licenciam concedimus specialem. In cujus — Data in manerio nostro de Houden, Ebor. Dioc. die XXIX mensis Augusti, anno Domini millesimo trecentesimo nonagesimo quarto, et nostræ translationis septimo.

CLVII. RETENCIO MAGISTRI THOMÆ WALKENTON PRO PENSIONE XV MARCARUM SUB CERTIS CONDICIONIBUS.

[Reg. II. f. 316.]

Hæc indentura facta inter religiosos viros Priorem et Conventum ecclesiæ cathedralis Dunelmensis ex una et magistrum Thomam de Walkyngton, decretorum doctorem, domini nostri Papæ capellanum et ipsius sacri palatii apostolici causarum auditorem, parte ex altera, testatur, quod prædicti Prior et Conventus concesserunt, et hoc præsenti scripto se firmiter obligantes confirmaverunt et confirmant, prædicto magistro Thomæ, ad terminum vitæ suæ, quandam pensionem sub forma infrascripta; videlicet quindecim marcarum, quotiens, quando, et quamdiu, in curia Romana fuerit et ibidem moram traxerit, vel in ecclesia sua de Hougton, seu cum magnifico et nobili domino Comite Northumbrensi infra diocesim Dunelmensem in ejusdem Comitis familia; et si in Eboracensi, Beverlacensi, Rypon, vel Houeden collegiatis ecclesiis, ipsum magistrum Thomam residere, vel extra dictam Dunelmensem diocesim, cum dicto domino Comite in sua familia commorari contigerit, protunc pensionem decem marcarum; et pro tempore quo in monasterio Dunelmensi moram traxerit, quinque marcarum sterlingorum, de ipsis et Prioratu suo Dunelmensi singulis annis percipiendarum, pro rato temporis suæ moræ in prædictis locis. Ita scilicet, quod, pro rato temporis moræ suæ in Romana curia, vel in ecclesia sua de Houghton, seu in familia dicti domini Comitis infra prædictam diocesim Dunelmensem, percipiet secundum porcionem quindecim marcarum annuarum; et pro rato temporis suæ moræ in Eboracensi, Beverlacensi, Rypon, vel Houeden collegiatis ecclesiis, vel extra dictam Dunelmensem diocesim cum dicto domino Comite in sua familia, percipiet secundum porcionem decem marcarum annuarum; et pro rato temporis suæ moræ in monasterio Dunelmensi percipiet secundum porcionem quinque marcarum annuarum, in festis sancti Martini in hieme, et Pentecostes, per equales porciones, quousque fuerit per ipsos Priorem et Conventum promotus ad aliquod beneficium quod duxerit acceptandum. Concesserunt etiam præfati Prior et Conventus eidem magistro Thomæ, singulis annis, quoad vixerit, unam robam de secta clericorum; videlicet terciam partem unius panni cum furura de bugy ad festum natalis Domini, et pro armigero suo duas ulnas de stragula et duas ulnas de panno colorato de secta armigerorum, et, si armigerum non

habuerit, pro clerico quem duxerit assumendum quatuor ulnas de panno colorato de secta juniorum clericorum Prioris, ad Natalem, quando dictum Priorem contigerit liberacionem facere generalem. Concesserunt insuper præfati Prior et Conventus magistro Thomæ supradicto quandam sustentacionem pro se et servientibus suis, pro singulis septimanis, ad terminum vitæ suæ, de monasterio suo Dunelmensi in forma quæ sequitur percipiendam; videlicet singulis diebus tres albos panes, scilicet duos monachales et unum de secundario albo pane, ac unum panem spendibilem et duas lagenas servisiæ conventualis, et unam lagenam et dimidiam de tisdaisale; et de coquina tam ad prandium quam ad cœnam sicud duobus monachis deservitur; et quando jantandi tempus fuerit unum solamen carnium vel piscium, prout tempus requirit, ac plenam præbendam pro uno equo, et dimidiam pro duobus, cum ferratura et stabulo, et camera, quæ magister Willielmus de Farneham occupavit; et pro focali et lumine tempore hiemali duas celdras carbonum et tres carectatas lignorum ad comburendum; necnon duas petras candelarum parisiensium. Ita tamen quod omnia præmissa, præter suam robam et pensiones, modo et forma superius limitatis, pro tempore, quo ipsum a monasterio Dunelmensi contigerit absentari, cessent et penitus subtrahantur. Pro qua quidem concessione dominus magister Thomas, juramento inde præstito, promisit et pro suo perpetuo se obligat firmiter, per præsentes, quod memoratis Priori et Conventui, eorumque successoribus, in eorum, et monasterii sui Dunelmensis, et Cellarum ab eodem dependencium, necnon et Collegii sui Oxoniensis, causis et negociis ubilibet expediendis, procurandis, et tractandis, salva fidelitate sua domino Regi Angliæ et Abbati de Whitby, debita consilia sua et auxilia, quociens ad hæc requisitus fuerit, fideliter impendet, et pro eorum agitacione, defencione et expedicione, cum necesse fuerit, fideliter laborabit. Ita quod, cum ipsum magistrum Thomam ad prosequenda ipsorum Prioris et Conventus negocia alicubi mitti contigerit, expensas pro hujusmodi negociis requisitas et necessarias sibi faciant ministrari. In quorum omnium testimonium partes prædictæ præsentibus indenturis sigilla sua alternatim apposuerunt. Datæ Dunelmi, quantum ad apposicionem sigilli communis ipsorum Prioris et Conventus in domo suo capitulari, et quantum ad apposicionem sigilli præfati magistri Thomæ in monasterio Dunelmensi, ultimo die mensis Novembris, anno Domini millesimo ccc^{mo} nonagesimo quarto.

CLVIII. BULLA BONIFACII IX PRO JOHANNE RYPON MONACHO ECCLESIÆ DUNELMENSIS.

[Cart. I. fol. 37.]

Bonifacius — Johanni Rypon, monacho ecclesiæ Dunelmensis — capellano nostro, salutem — Grata tuæ devocionis obsequia, quæ nobis et apostolicæ sedi hactenus impendisti et adhuc solicitis impendere studiis non desistis, nec non religionis zelus, vitæ et morum, aliaque laudabilia probitatis et virtutum merita, quibus personam tuam fidedignorum testimoniis juvari percepimus, merito nos inducunt ut te specialis favore graciæ prosequamur. Hinc est quod nos, tuis in hac parte supplicacionibus inclinati, tibi, qui monachus ecclesiæ Dunelmensis, ordinis Sancti Benedicti, ac ipsum ordinem expresse professus existis, ut unum beneficium ecclesiasticum cum cura vel sine cura, etiam si consuetum fuerit per seculares clericos regi, dummodo tibi alias canonice conferatur, libere recipere et licite retinere, illudque tociens quociens tibi videbitur, ex causa permutacionis vel alias, simpliciter dimittere, et loco dimissi aliud simile vel dissimile recipere — tenore præsencium concedimus, gracia speciali —. Data Romæ, apud S. Petrum, vi kal. Novemb., pont. nostri anno vii°.

CLIX. INSTRUMENTUM AD CONCORDANDUM .... SUPER LITE .... JURISDICTIONE ARCHIDIACONALI NORTHUMBRIÆ.

[Reg. II. fol 321. b.]

In nomine Domini, Amen. Per præsens publicum instrumentum constet omnibus manifeste, quod, anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ millesimo ccc nonogesimo sexto, indiccione quarta, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri Bonifacii divina providencia Papæ noni anno septimo, mensis Julii die xxiiij, in domo capitulari ecclesiæ Dunelmensis, in mei Notarii publici, testiumque subscriptorum præsencia personaliter constituti venerabiles et religiosi viri Johannes, Prior ecclesiæ predictæ, Robertus de Rypon, supprior, Johannes de Bisshopton, Johannes

de Bolton, Johannes Hawthorn, Ricardus Eden, Robertus Langchestre, Willielmus Kellow, Ricardus Stokton, Thomas Dautry, Thomas Lythe, Johannes Barton, Robertus Crayk, Johannes Newburn, Walterus Tesedale, Johannes Hoton, Willielmus Mounceaux, Willielmus Appelby, Thomas Staplay, Johannes Durham, Willielmus Suthewyk, Ricardus Hessewell, Willielmus Barry, Johannes Gisburn, Rogerus de Langchestre, Johannes Swynesheved, et Willielmus Poklyngton, monachi et confratres ipsius ecclesiæ, et ad sonum campanæ, more solito, capitulariter congregati, et capitulum ejusdem ecclesiæ ac conventum, ut apparuit, facientes, omnibus melioribus, modo, via, jure, causa, et forma, quibus melius et efficacius potuerunt et debuerunt, fecerunt, constituerunt, et solempniter ordinarunt suos veros certos legitimos et indubitatos procuratores, actores, factores, negociorum suorum gestores, et nuncios speciales et generales, ita tamen quod specialitas generalitati non deroget, nec e contra, videlicet magistrum Jacobum de Subynago, in Romana curia procuratorem generalem, et Willielmum de Thurstanton clericum, absentem tanquam præsentem, conjunctim, et dictum Willielmum divisim, citra tamen revocacionem aliorum procuratorum suorum per eos prius constitutorum, ad concordandum, componendum, conveniendum, et finalem concordiam sive convencionem faciendam, nomine ipsorum constituencium, cum honorabili viro magistro Johanne de Refham, Archidiacono Northumbriæ, aut ipsius procuratoribus, pluribus, aut uno, de et super jurisdiccionibus archidiaconalibus certarum ecclesiarum, cleri, populi, et personarum earundem, ad dictos Priorem, Conventum, et Capitulum, ut asseritur, pertinencium, dederuntque et concesserunt iidem constituentes dictis suis procuratoribus conjunctim, et dicto Willielmo divisim, plenum et speciale mandatum, ac generalem potestatem, ad concordiam sive convencionem, ut prædicitur, faciendam, dictorum constituencium nomine, cum magistro Johanne Archidiacono supradicto, ac quodcumque sacramentum legitimum in animas ipsorum præstandum, et generaliter omnia alia et singula facienda, exercenda, procuranda, et expedienda, quæ in præmissis, et circa ipsa, necessaria fuerint vel quomodolibet oportuna; promiseruntque iidem constituentes michi notario subscripto, stipulanti vice et nomine omnium quorum interest, vel interesse poterit in futurum, pro dictis procuratoribus suis, seu dicto Willielmo, se ratum, gratum, atque firmum, perpetuis temporibus habituros quicquid per dictos suos procuratores, vel dictum Willielmum, factum fuerit in præmissis, seu aliquo præmissorum. Acta sunt hæc sub anno, indiccione, pontificatu, mense, die, et loco suprascriptis; præsentibus discretis viris, magistro Roberto de

Assheborn, in legibus bachallario, et domino Roberto de Hemyngburgh presbitero, Lychefeldensis et Eboracensis dioceseôn, testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis. Et ego Thomas Clerk de Elvett clericus, Dunelmensis dioceceos, apostolica auctoritate notarius publicus premissis omnibus et singulis, dum sic ut premittitur, sub anno, indiccione, pontificatu, mense, die, et loco predictis, una cum prenominatis testibus agebantur et fiebant, presens personaliter interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, et aliunde occupatus per alium scribi feci, signoque et nomine meis solitis et consuetis signavi requisitus, in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum.

CLX. INDENTURA FACTA INTER PRIOREM ET CONVENTUM ET JOHANNEM MYDYLTON CEMENTARIUM DE CONSTRUCCIONE DORMITORII.

[Reg. II. f. 215. b.]

Hæc Indentura, facta inter Johannem Priorem ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventum ex parte una, et Johannem de Middelton cementarium ex parte altera, testatur, quod prædictus Johannes cementarius promisit, et manucepit, ac se obligavit, ad edificandum et de novo construendum muros Dormitorii infra Abbatiam Dunelmensem situati, modo et forma inferius expressatis. In primis, idem cementarius suis sumptibus et expensis fieri faciet de novo unum murum, ex parte occidentali ejusdem Dormitorii, qui quidem murus se extendit in longitudine a Monasterio Dunelmensi usque ad finem australem ejusdem Dormitorii, et in altitudine sexaginta pedum; una cum bretissementis, si necesse fuerit, secundum voluntatem ipsorum Prioris et Conventus; et erit exterius de puro lapide, vocato achiler, plane inscisso, interius vero de fracto lapide, vocato roghwall, et de bono calce bene et sufficienter mixto cemate compositus. Erit eciam planus murus et in fundamento spissitudinis sive latitudinis duarum ulnarum, cum quatuor bonis et securis scarcementis, vel pluribus si oporteat fieri, secundum formam cujusdam exemplaris præsentibus indenturis annexi. Erunt etiam in eodem muro quatuor ostia, vel plura si necesse fuerit, bona et conveniencia, et de bono et competenti opere, pro introitibus et exitibus oportunis; cum uno bono botras et substantiali inter finem dicti muri et le sowthgavill. Erunt eciam sub volta ejusdem domus in muro prædicto novem fenestræ lapideæ; de quibus quinque erunt sculpturæ et similitudinis

mediæ fenestræ in domo Comunarii situatæ, vel melioris; quatuor vero aliæ fenestræ erunt competentes, et de bono opere, pro voluntate dictorum Prioris et Conventus eligendæ. Quilibet vero bini lecti monachorum, supra dictam voltam, habebunt unam bonam fenestram pro suis studiis competentem; quæ quidem fenestræ erunt ejusdem formæ cujus est fenestra studii vicinioris ecclesiæ ejusdem partis; et supra quodlibet studium erit unum modicum et securum archewote, supra quod, spacio competenti interposito, erit una historia octo fenestrarum, ejusdem formæ cujus est fenestra superior et propinquior parieti Monasterii prædicti in Dormitorio prædicto; et desuper istam historiam fenestrarum erunt honesta alours et bretesmontȝ batellata et kirnellata; quæ quidem alours et bretismentȝ erunt de puro achiler et plane inciso, tam exterius quam interius. Murus vero orientalis ejusdem Dormitorii, inter Monasterium prædictum et Refectorium dictæ Abbathiæ, a superficie Claustri erit planus, cum securis scarcementȝ necessariis de mundissimo lapide achiler, plane inciso exterius, et roghwall interius; cum studiis et fenestris tam inferioribus quam superioribus, ejusdem sectæ cujus erit murus alius antedictus. Et erit le beddyng cujuslibet achiler ponendi in isto opere longitudinis unius pedis de assisa, vel longioris. Erit eciam le sowtgavill ejusdem Dormitorii, a parte inferiori usque ad altitudinem competentem, de puro achiler exterius, et inferius de roghwall; cum latitudine, spissitudine, bretismentȝ, et alours, muris antedictis correspondens et conveniens: in quo quidem gavill erit una magna fenestra, ad voluntatem et arbitrium dicti Prioris facienda. Erit eciam in aliquo loco competenti per discrecionem dicti cementarii eligendo, assensorium vocatum vys, pro ascendendo supra dictum Dormitorium; et opus istud erit in parietibus adeo decentis formæ et fortitudinis, vel melioris, cujus est quædam turris in castro de Branspeth, vocata le Constabiltour; quæ quidem turris erit exemplar hujus operis. Et erit dictum opus finaliter completum infra tres annos festum Natalis Domini proxime futurum immediate sequentes. Et prædictus cementarius warantiȝabit et sustentabit woltam infra prædictum Dormitorium nunc existentem, adeo bono statu sicut est in die confectionis præsentium, absque aliqua deterioracione ejusdem. Et idem cementarius inveniet omnimoda cariagia, dicto operi quomodolibet oportuna; franget quareram; ardebit calcem; ac instrumenta ferrea, et lignea, alia quoque vasa quæcunque, cum scaffaldes, seyntres, et flekes, et aliis omnimodis necessariis oportunis, sumptibus propriis et expensis; exceptis quarera tam pro lapidibus quam pro calce, meremio, ac virgis pro dictis scaffaldes, sentres, et flekes, quæ dictus Prior assignari faciet eidem

cementario infra spacium trium miliarium a Dunelmo distancium Idem quoque Prior et Conventus, cum consilio et deliberacione dicti cementarii, muros antiquos in eodem Dormitorio nunc existentes prosterni facient; et eorum fundamenta pure mundari, pro novo opere imponendo; quæ fundamina erunt incepta et posita per consilium et deliberacionem dicti Prioris et Conventus. Et habebit idem cementarius omnes lapides et cementum de muris antiquis ejusdem Dormitorii prosternendi, et novos lapides pro eodem Dormitorio de novo exscisos et ordinatos, ad suplecionem operis supradicti. Ita tamen quod faciat omnes fenestras antiquas et lapides de novo renovari, pro decore et conformitate dicti operis. Prænominati eciam Prior et Conventus dabunt prædicto cementario, quolibet anno, durantibus tribus annis supradictis, quando præfatum Priorem contigerit liberacionem panni facere generalem, unum garmamentum de secta armigerorum Prioris. Dabunt etiam eidem cementario, durantibus tribus annis supradictis, victum in esculentis et poculentis pro ipso et garcione suo, quandocunque pro opere prædicto Dunelmi moram traxerit, et ibidem circa opus prædictum fuerit occupatus. Dabunt itaque dictus Prior et Conventus cementario supradicto pro qualibet roda operis prædicti quæ continebit sex ulnas et duas partes unius ulnæ squar, tam sub terra quam supra terram, decam marcas argenti: unde ad inceptionem operis supradicti idem cementarius percipiet præ manibus quadraginta libras argenti; et postea, cum perfecerit ad valorem sex rodarum operis supradicti, alias quadraginta libras; et sic tociens quadraginta libras quociens perfecerit sex rodas, modo supradicto; donec prædictum opus fuerit plenarie consummatum. Proviso tamen quod, ultra præmissa specificata, nichil quomodolibet sibi valeat vendicare. Et erit prædictus cementarius, et quatuor aliæ sufficientes personæ, obligati dictis Priori et Conventui in una obligacione, per concilium dictorum Prioris et Conventus facienda, in quadraginta libris singula vice qua quadraginta libras in forma prædicta idem cementarius receperit; solvendis eidem Priori, aut ejus successoribus, in casu quo idem cementarius defecerit perficere pro singulis decem marcis summæ prædictæ unam rodam operis antedicti sub forma et condicione superius memoratis. In cujus rei testimonium præsentibus indenturis partes prædictæ sigilla sua alternatim apposuerunt. Data die sabbati, in festo Sancti Mathei Apostoli et Evangelistæ, anno Domini millesimo ccc^{mo} nonagesimo octavo.

CLXI. MANDATUM CLERO DIOCESEOS DUNELM. MISSUM AD ARMANDUM SE CONTRA INIMICOS REGNI ET ESSENDUM PARATOS.

[Loc. 19. No. 24.]

Thomas de Weston, licentiatus in legibus, Archidiaconus Dunelmensis, Reverendi in Christo Patris et domini Walteri Dei gratia Dunolmensis Episcopi, ipso in remotis agente, in Spiritualibus Vicarius generalis, reverendo et religioso viro domino Johanni Priori ecclesiæ Dunelmensis, necnon honorabilibus viris magistro Johanni de Dalton Officiali Dunolmensi, domino Roberto de Wyclyff Constabulario Dunolmensi, magistris Johanni de Danby canonico Eboracensi, rectorique ecclesiæ parochialis de Wermouth Episcopi, et Johanni de Cokyn Decano ecclesiæ Collegiatæ de Langechester, salutem in eo qui est omnium vera salus. Breve regium nuper recepimus tenorem continens infrascriptum. Henricus Dei gratia Rex Angliæ et Franciæ et Dominus Hiberniæ venerabili in Christo patri W. eadem gratia Episcopo Dunelmensi, salutem. Satis informati estis qualiter inimici nostri Franciæ, et alii sibi adhærentes, facinora sua erga nos et ligeos nostros, licet indirecte, de die in diem circumquaque ostendentes, cum magna classe navium cum maxima multitudine armatorum et bellatorum supra mare congregati, diversas villas super costeras regni nostri Angliæ invadere, ac nos et regnum nostrum prædictum, necnon populum nostrum per terram et mare destruere, et ecclesiam Anglicanam subicere cum omnibus viribus intendunt et proponunt; per quod, volentes salvacioni dicti Regni nostri et populorum nostrorum ac ecclesiæ sanctæ contra maliciam nostrorum inimicorum, operante Altissimo, providere, per diversas commissiones assignavimus certos fideles nostros in singulis Comitatibus Regni nostri prædicti ad arraiandum, ac arraiari et armari faciendum, omnes homines defensabiles; videlicet quemlibet eorum juxta statum et facultates suas; et eos arraiatos, armatos et munitos, in arraiatione hujusmodi teneri faciendum; sic quod semper prompti sint et parati ad proficiscendum in defensionem regni nostri prædicti, ubi, ac quociens, et quando, ex hostium incursibus periculum immineat, aut necesse fuerit aliqualiter; advertentes vero quod vos, et ceteri Prælati, ac totus Clerus dicti regni, una cum aliis fidelibus nostris ad resistendum dictis inimicis nostris pro salvacione sanctæ ecclesiæ et ejusdem regni manus tenemini apponere adjutrices, vobis in fide et dilectione, quibus

nobis tenemini, firmiter injungimus et mandamus, quatinus, consideratis quibus dampnis et periculis imminentibus per aggressus inimicorum nostrorum prædictorum, omnes Abbates, Priores, Religiosos, et alias personas ecclesiasticas quascunque vestræ dioceseos, quacunque dilacione postposita, armari et arraiari, et armis competentibus, videlicet quælibet eorum juxta statum, possessiones et facultates suas, muniri, et eos in millenis, centenis, et unitenis, poni faciatis; ita quod prompti sint et parati ad proficiscendum ad mandatum vestrum, una cum aliis fidelibus nostris, contra dictos inimicos nostros infra dictum regnum nostrum, ad ipsos cum Dei adjutorio debellandum et expugnandum et destruendum, et ad eorum maliciam et proterviam propulsandum et conterendum. Et hoc, sicut nos et honorem nostrum et vestrum et salvacionem sanctæ ecclesiæ et regni nostri diligitis, nullatenus omittatis. Teste me ipso, apud Westmonasterium, xxvij die Januarii, anno regni nostri primo. Nos vero executioni contentorum in Brevi seu Mandato regio prædicto personaliter intendere non valentes, aliis negociis multipliciter præpediti, vobis, ipsius Brevis seu Mandati regii auctoritate et nostra, in virtute sanctæ obedientiæ, et sub pœna indignacionis regiæ, firmiter injungendo committimus et mandamus quatinus vos, seu ad minus quatuor aut tres vestrum, omnes et singulos Abbates, Priores, Religiosos, et alias personas ecclesiasticas quascunque, Archidiaconatus nostri Dunolmensis, armari, arraiari et armis competentibus, juxta statum possessiones et facultates suas muniri, iposque armatos, arraiatos, et munitos, diebus et locis competentibus, per vos ad hoc assignandis, omni dilacione postposita, cum jam propter verisimilem hostium incursum necessitas id exposcat, coram vobis quatuor aut tribus vestrum venire, et in millenis, centenis et unitenis poni faciatis; secundum quod tenor dicti Brevis regii exigit et requirit; contradictores, si qui fuerint, præter regiam indignacionem per censuras ecclesiasticas ac sequestracionem fructuum beneficiorum suorum, aliasque pœnas canonicas, auctoritate nostra debite compescendo. Ad quæ omnia et singula, vobis, quatuor aut tribus vestrum, tenore præsencium comittimus vices nostras. Data apud Gretham, sub sigillo quo ut Archidiaconus Dunelmensis utimur, XVII die mensis Marcii, anno Domini M°CCC° nonagesimo nono.

Seal affixed in dorso. Red wax, of the middle size, being much mutilated. In the lower part are the arms of Bishop Skirlaw, twice repeated, first crosswise, and secondly in saltire.

CLXII. ARRAIATIO FACTA SUPER MORAM S. EGIDII XXIV DIE MARTII ANNO REGNI REGIS HENRICI IV I^{o} ET CHRISTI MCCCC, PER COMMISSISSARIOS REV. PATREM PRIOREM DUNELM. OFFICIALEM DUNELM. CONSTABULAR DUNELM. RECTOREM DE WERMOUTH DECANUM DE LANGCHESTER COMMISSARIOS AD PRÆDICTAM ARRAIATIONEM FACIENDAM DEPUTATOS, UT PATET PER COMMISSISSIONEM EISDEM EXINDE FACTAM.

[Ex Orig. Loc. 19.]

Rector de Stanhop cum una Lancea, et uno Hobler et tribus Sagittis comparet.

Rector de Wolsingham cum una Lancea et ij. Sagitiis comparet suffic^{r}.

Rector de Branspeth cum ij. Lanc. et iiij. non comparet.

Decanus de Aukland cum iiij. Lanc. et viij. Sagittis comparet suff^{r}.

Rector de Seggesfeld cum quinque Lanc. et decem Sagittis comparet suff^{r}.

Vicarius de Kellow arraiatus cum j. Lanc. et j. Sagitta comparet suff^{r}.

Rector S. Nicholai in Dunelm. cum j. Lanc. et ij Sagittis comparet suff^{r}.

Vicarius S. Oswaldi cum ij Sagittis.

Rectores de Balliis alter eorum cum j. Sagitta suff^{r}.

Magister de Schyrburne oneratur sane suff^{r}.

Rector de Elwyke cum j. Lanc. et ij. Sagittis suff^{r}.

Magister de Gretham ut supra.

Magister de Kypier cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^{r}.

Vicarius de Stranton cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^{r}.

Vicarius de Hertylpull cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^{r}.

Vicarius de Hesylden cum j. Sagitt. sufficienter comparet.

Rector de Esyngton oneratur sufficient^{r}.

Rector de Seham cum j. Hobbeler et j. Sagitta sufficient^{r}.

Rector de Wermowth Episcopi cum iij. Lanc. et vj. Sagittis suff^{r}.

Rector de Hoghton cum iij. Lanc. et vj. Sagitt. suff^{r}.

Vicarius de Pittingdon cum j. Lanc, et j. Sagitt. suff^{r}.

Decanus de Cestria in Strata cum j. Lanc. et iij. Sagitt. suff^{r}.

Decanus de Langchestyr cum j. Lanc. et iij. Sagitt. suff^{r}.

Rector de Ryton cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^{r}.

Rector de Qwicham cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^r.
Rector de Gatysheved cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^r.
Rector de Boldon cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^r.
Rector de Whitburn cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^r.
Rector de Wessyngton, cum j. Hobbeler et j. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Mydelham cum j. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Merington cum ij. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Dalton in Valle cum j. Sagitt. suff^r.
Rector de Hertilpull }
Rector de Stranton } cum iij. Lanc. et vj. Sagitt. suff^r.
Rector de Trimdon }
Decanus Derlington.
Official Dunelm. quia Prebendar. de Derlington cum j. Lanc. et j. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Norton cum j. Lac. et j. Hobbeler et iij. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Byllyngham cum j. Lanc. et ij. Sagitt.
Rector de Eggesclyf cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^r.
Rector de Langnewton cum j. Hobbleler et j. Sagitt. suff^r.
Rector de Elton cum j. Sagitt. suffic^r.
Vicarius de Grendon cum j. Sagitta. suff^r.
Vicarius de Byschopton cum j. Sagitta suff^r.
Rector de Redmershyll cum j. Lanc. et j. Sagitt. suff^r.
Rector de Staynton cum j. Sagitta suff^r.
Rector de Halghton cum ij. Lanc. et vij. Sagitt. suff^r.
Rector de Myddelton George cum j. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Sokburne cum j. Sagitt. suff^r.
Rector de Hurrworth cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Derlington cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Aclif cum j. Lanc. et j. Sagitt. qui armatus fuit suff^r.
Vicarius de Heghyngton cum j. Lanc. et ij. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Conesclyf cum j. Sagitt. suff^r.
Vicarius de Gaynforth cum j. Lanc. et j. Hobbeler et iij. Sagitt. suff^r.
Rector de Wynston cum j. Lanc. et j. Sagitt. suff^r.
Rector de Cokfeld cum j. Sagitt. suff^r.
Rector de Stayndroppe cum iij. Lanc. et vj. Sagit. suff^r.
Rector de Myddilton in Tesdale cum j. Lanc. et ij. Sagitt. non comparet.
Magister Robertus de Dalton Prebendar. in Derlington cum j. Lanc. et j. Sagitt. non comparet.
Magister Will. Hull Prebendar. ibid. oneratur in alia parte, quia Rector de Stanhop suff^r.

Johannas Maxfelde Prebendarius ibid. cum j. Lanc. et j. Sagitt. non comparet.

Rector de Gaynforth cum j. Lanc. et ij. Sagitt. non comparet.

Rector de Consclif cum j. Lanc. et j. Sagitt.

CLXIII. ACQUIETANCIA GENERALIS FACTA THOMÆ DE L' FYSSHEHOUSE.

[Reg. II. f. 349.]

Noverint universi, per præsentes, nos Johannem Priorem ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis et ejusdem loci Conventum remisisse, relaxasse, et omnino de nobis et successoribus nostris in perpetuum quietum clamasse, Thomæ de Fissehouse, nuper victualium nostrorum emptori, omnimodas actiones reales et personales, quas versus eundem Thomam habemus, seu quovis modo habere poterimus in futurum, racione receptorum, arreragiorum, seu aliorum quorumcumque, ab inicio mundi usque in diem confeccionis præsencium per prædictum Thomam nobis debitorum. Ita quod nec nos, nec successores nostri, nec aliquis alius nomine nostro, erga præfatum Thomam, hæredes, seu executores suos, aliquam accionem habere poterimus racione præmissorum; sed ab omni accione juris et clamei inde sumus exclusi in perpetuum per præsentes. In cujus rei testimonium sigillum commune Capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in Domo nostra Capitulari, in festivitate beatæ Margaretæ virginis, anno Domini millesimo quadringentesimo primo.

CLXIV. INDENTURA PETRI DRING PRO DORMITORIO CONSTRUENDO.*

[From a copy upon paper. Loc. II.]

Hæc indentura facta inter Johannem Priorem ecclesiæ Dunelmensis et ejusdem loci Conventum ex una parte, et Petrum Dryng cementarium ex altera, testatur, quod prædictus Petrus promisit et manucepit, ac se firmiter obligavit, per præsentes, ad edificandum et de novo construendum muros Dormitorii infra Abbathiam Dunelmensem situati; incipiendo a muris

* See Number CLX above.

jam de novo constructis usque ad ecclesiam Dunelmensem antedictam; ita decenter, fortiter, ac melius, sicut sunt prædicti muri jam de novo constructi; videlicet quod murus occidentalis erit in fundamento spissitudinis sive latitudinis duarum ulnarum, cum scarciamentis bonis sufficientibus, prout sunt in muro occidentali jam constructo; et faciet in eodem muro de novo construendo, sub volta, quinque fenestras, consimilis formæ, vel decencionis vel melioris, sicut est media fenestra in Domo Communi; et unum parvam fenestram in le Wollehouse; secundum avisamentum consilii Prioris; ac eciam tot hostia competencia et honesta quot voluerint dicti Prior et Conventus construi in opere antedicto. Item, pro singulis lectis monachorum faciet idem Petrus in utroque muro fenestras correspondentes, cum securis archevoltis supra se, secundum modum quo prima fenestra in prædicto muro de novo jam facto in altero fine Dormitorii prædicti; supra quas fenestras lectorum monachorum faciet in muro occidentali prædicto tres fenestras, vel plures, si necesse fuerit; et in muro orientali quatuor consimilis formæ, sive melioris, cujus sunt fenestræ superiores modo factæ in novo opere prædicto. Et supra ipsas fenestras superiores faciet in utroque muro ailours et bretissementa battellata, de puro achiler, secundum exemplar prædictorum murorum jam factorum in novo opere prædicto; quod opus novum erit in omnibus exemplar murorum de novo construendorum. Et erunt dicti muri de puro achiler exterius, et de rogh wall interius, cum bono calce bene et sufficienter mixto cemate competenti. Item caminum jam in Domo Communi prædicta existenti sufficienter et honeste salvabit et perficiet, prout eisdem Priori et Conventui melius visi fuerint expedire. Et erit le beddyng cujuslibet achiler ponendi in isto opere longitudinis unius pedis de assyse, ad minus; cum latitudine competenti. Et fiet unum ascensorium, vocatum vys, in campanili propinquiori Dormitorio prædicto secundum avisamentum Prioris et Conventus prædictorum, pro ascendendo supra Dormitorium antedictum. Et erit hoc opus finaliter completum citra festum Omnium Sanctorum quod erit in anno Domini millesimo cccc^mo^ quarto. Et prædictus cementarius warantizabit et sustentabit voltam infra prædictum Dormitorium nunc existentem, in adeo bono statu sicut est in die confeccionis presentium, absque aliqua deterioracione ejusdem. Et idem cementarius franget quareram, ardebit calcem, et inveniet omnia et omnimoda caragia quomodolibet oportuna, ac instrumenta ferrea et lignea, alia quoque vasa quæcumque, cum scaffalds, seyntres et flekes, aliisque omnimodis necessariis oportunis, suis sumptibus propriis et expensis; exceptis quarera, tam pro lapidibus, quam pro calce, meremio, ac virgis, pro dictis scaffalds,

seyntres, et flekes; quæ dicti Prior et Conventus assignari facient eidem cementario infra spacium trium miliarium a Dunelmo distancium. Idem quoque Prior et Conventus, cum consilio et deliberacione dicti cementarii, muros antiquos in eodem Dormitorio nunc existentes prosterni facient; et eorum fundamenta pure mundari, pro novo opere incipiendo: quæ fundamina erunt incepta et posita per consilium et deliberacionem dictorum Prioris et Conventus. Et habebit idem cementarius omnes lapides et cementum de muris antiquis ejusdem Dormitorii prosternendis, et novos lapides pro eodem Dormitorio de novo exscisos et ordinatos, ad suplecionem operis supradicti. Ita tamen quod faciat omnes fenestras antiquas et lapides de novo renovari, pro decore et confirmitate dicti operis. Habebit eciam dictus Petrus cementarius, durante termino infrascripto, omnia aisiamenta, tam in batello quam in viis et semitis, cum introitibus et exitibus; prout Johannes Mideltoun cementarius habuit pro tempore suo. Dabunt insuper prædicti Prior et Conventus eidem cementario, a die confeccionis præsencium, anno Domini M°CCCC° primo, usque ad festum Omnium Sanctorum antedictum, quolibet anno quo præfatos Priorem et Conventum contigerit liberacionem panni facere generalem unum garmamentum de secta armigerorum ejusdem Prioris, ac eciam quolibet die a festo sancti Cuthberti in Marcio quod erit anno Domini M°CCCC^{mo}II° usque festum Omnium Sanctorum prædictum unum panem album et unam lagenam servisiæ, ac eciam unum ferculum coquinæ, sicut armigeri Prioris prædicti tunc temporis percipiunt. Dabunt itaque prædicti Prior et Conventus cementario supradicto pro qualibet roda operis prædicti quæ continebit sex ulnas et dimidium unius ulnæ squar, tam sub terra quam supra terram, decem marcas argenti; unde ad incepcionem operis supradicti idem cementarius percipiet præ manibus XL libras argenti, et postea, cum perfecerit sex rodas operis supradicti, alias XL libras; et sic XL libras tociens quociens perfecerit sex rodas modo supradicto; donec prædictum opus fuerit plenariè consummatum. Proviso semper quod nec scaffaldes, seyntres, flekes, nec alia feoda quomodolibet valeat vendicare. Et erit prædictus cementarius et aliæ sufficientes personæ obligati dictis Priori et Conventui in una obligacione per consilium dictorum Prioris et Conventus facienda in XL libris singula vice qua XL libras in forma prædicta idem perceperit, solvendis eisdem Priori et Conventui, aut eorum successoribus, in casu quo idem cementarius defecerit perficere pro singulis decem marcis summæ prædictæ unam rodam operis antedicti, sub forma et condicione superius memoratis. Et ad perficiendum opus prædictum, in forma prædicta, citra festum Omnium

Sanctorum prædictum prædictus Petrus se obligat, hæredes et executores suos, per præsentes, prædicto Priori et ejus successoribus in centum libris solvendis, si defecerit in perficiendo opus prædictum citra festum Omnium Sanctorum prædictum. In cujus rei testimonium præsentibus indenturis tam dominus Prior quam dictus Petrus cementarius sigilla sua alternatim apposuerunt. Data Dunelmi, in festo purificacionis beatæ Mariæ, anno Domini M^ccccmo primo.

Willielmus Lameton—Willielmus Jalkar—Thomas Forster —Willielmus Melode. [*Apparently bondsmen*].

Petrus Drynge, cementarius — Dominus Willielmus Benett, vicarius de Meryngton — Robertus Daynwell, cementarius, — Willielmus Landes, cementarius. [*Apparently bondmen*].

iij balkes de xij pees et j firste pece et j ches e covenable pour corbell deniꝫ notre park del Haynyng. [*A mem. at the foot of the contract*].

CLXV. RETENCIO MAGISTRI ROBERTI APPILTON ESSENDI DE CONSILIO PRIORIS ET CAPITULI DUNELMENSIS.

[Reg. III. fol. 12.]

Hæc indentura facta inter Religiosos viros J. Priorem et Capitulum ecclesiæ Dunelmensis ex parte una, et magistrum Robertum Appilton, ex parte altera, testatur quod prædictus magister Robertus est retentus prædictis religiosis viris Priori et Capitulo essendi de consilio dictorum Prioris et Capituli et successorum suorum, pro toto tempore vitæ suæ, in omnibus et singulis negociis et querelis ac aliis suis quibuscumque agendis, de quibus ipsius consilium duxerint requirendum, venerabili Capitulo Eboracensi ac Abbate et Conventu Monasterii beatæ Mariæ Eboracensi, prioribus dominis suis, in omnibus semper salvis, ipsorumque Prioris et Capituli negocia secundum vires suos efficaciter promovebit. Et ad hæc facienda, prædictus magister Robertus fideliter promisit et se obligat firmiter per præsentes ita quod quandocumque continget ipsum in negociis ipsorum Prioris et Capituli laborare, infra regnum Angliæ, sibi expensas suo gradui congruas ministrabunt. Et pro consilio ipsius magistri Roberti dictis Priori et Capitulo et eorum successoribus ut prædictum est, fideliter et efficaciter in Anglia impendendo dicti Prior et Capitulum concesserunt prædicto magistro Roberto unam annuam pensionem XL solidorum, singulis annis ad festa sancti Martini in yeme et Pentecostes per equales porciones de monasterio suo percipiendorum, quousque per eosdem promotus

fuerit ad aliquid beneficium ecclesiasticum quod duxerit acceptandum. Et si dictus magister Robertus per prædictos Priorem et Capitulum, aut successores suos, ad curiam Romanam in negociis suis fuerit transmissus, prædicti Prior et Capitulum concedunt per præsentes prædicto magistro Roberto unam annuam pensionem centum solidorum, singulis annis quibus steterit in prædicta curia in negociis suis occupatis, de monasterio ad festa prædicta per equales porciones percipendorum. Solventque insuper eidem magistro Roberto pro expensis suis itineralibus versus dictam curiam x marcas sterlingorum, et pro expensis suis de eadem curia aliis consimiles x marcas; et pro singulis septimanis quibus steterit in dicta curia in ipsorum negociis occupatus decem solidos sterlingorum. Et præter hæc omnia præfati Prior et Capitulum ordinabunt expensas omnimodas quas bullæ Apostolicæ pro suis negociis impetrandæ et ipsorum promocio exigunt et requirunt. Et cum prædictus magister Robertus ab eadem curia redierit, prædicti Prior et Capitulum ex uberiori dono graciæ concedunt prædicto magistro Roberto per præsentes unum annuam pensionem quinque marcarum, quousque per ipsos promotus fuerit, ut supradictum est, de monasterio annuatim ad festa prædicta per equales porciones percipiendarum. Et vult et concedit prædictus magister Robertus per præsentes, quod pro toto tempore quo prædictus magister Robertus in curia Romana pro prædictis negociis expediendis steterit, ut prædictum est, prædicta annua pensio XL solidorum cesset omnino, et per prædictum magistrum Robertum nullatenus levetur nec percipietur. Sed pro toto tempore illo prædicta annua pensione centum solidorum ultra expensas suas prædictas sit contentus. Et cum ab eadem curia redierit, tam prædicta annua pensio XL solidorum quam prædicta annua pensio centum solidorum omnino cesset, et deinde per prædictum magistrum Robertum nullatenus leventur nec percipientur. Sed de prædicta annua pensione quinque marcarum abinde totaliter sit contentus. In cujus rei testimonium partibus hujus indenturæ partes predictæ sigilla sua alternatim apposuerunt; quoad apposicionem sigilli Prioris et Capituli prædictorum data in domo nostra capitulari Dunelmensi, quarto die mensis Julii, quoad apposicionem sigilli prædicti magistri Roberti data Eboraci, octavo die ejusdem mensis, anno Domini millesimo CCCC tercio.

CLXVI. CONFIRMACIO SUPER MINERA PLUMBI FACTA COMITI WESTMORLAND.

[Reg. III. fol. 14.]

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, J. Prior et Capitulum ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis salutem in Domino sempiternam. Noverit universitas vestra nos literas quasdam indentatas Reverendi in Christo patris et domini domini Walteri Dei gracia Episcopi Dunelmensis, sigillo suo magno signatas, sub tenore qui sequitur inspexisse. Ceste endenture fait parentre le reverent pier en Dieux Wauter evesque de Duresme, d'une part, et Rauf count de Westmerland Mareschall d'Engliterre, d'autre part, tesmoigne, que le dit evesque ad graunte et par ycestes confermes au dit count toutes ses mineres de plombe deniʒ la forreste de Wardale, a avoir et tenir au dit count et ses assignes de l' fest seint Michell darrein passe tanqual fyne de quinʒse anʒ lors parchinis ensuantʒ et plenement accomplies; Rendant eut annuelment au dit Evesque et ses successours siz ffoths de plombe al ffest de seint Michell. Et est accorde parentre les dites evesque et count que toutes ceulx qont aferme ancienes des dites mineres deniʒ la dit forreste du dit evesque pur anciene terme quils erent et emoient les dites mineres ensi par eaux prys durant lour terme parantes au dit Count et ses assignes la ferme et les duetees dicelx due en manere et foarme come ils sont tennes et duissont au dit Evesque durant lour terme. En tesmoignaunce de queles choses les parties susdites a cestes endentures entrechaungeablement ont mys lours sealx, dons le primer jour de May, l'an de regne de Roi Henry quart puis le conquest quint, et de translacion du dit Evesque sezisme. Quas quidem literas nos Prior et capitulum memorati ratas habentes et acceptas, eas pro nobis et successoribus nostris ratificamus, approbamus, et tenore presencium confirmamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum commune presentibus est appensum. Data in Domo nostra capitulari, quinto die Maii, anno Domini millesimo ccc^{mo} quarto.

CLXVII. LICENCIA CONCESSA WALTERO EPISCOPO UT SPELIATUR INFRA ECCLESIAM.

[Reg. II. f. 184.]

Reverendissimo in Christo patri suo et domino Waltero, Dei gracia Episcopo Dunelmensi, devotissimi filii Johannes Prior et Conventus Dunelmensis ecclesiæ, obedienciam, reverenciam, et honorem, cum promptissimis animis ad placendum. Reverendissime pater et domine, cum secundum religionis nostræ instituta et monita teneamur pro nostris benefactoribus solicite Dominum exorare, ut de beneficiis, quæ nobis largiti sunt in terris, eterna in cœlis præmia consequantur, mentalibus nostris oculis intimis contemplantes quot et quanta paternalis affeccionis signa evidentissima vestra nobis benignitas sæpissime demonstravit, indigencias nostras per facultates vobis a Deo datas plurime relevando, collegium nostrum Oxoniense ab adnullacione et destruccione pissime preservando, vestimenta et ornamenta ecclesiæ preciosa largiflue conferendo, et præsertim ad construccionem dormitorii, ad nostram requiem præ locis ceteris specialiter deputati, expensas liberalissime effundendo, vestri memoriam in oracionibus nostris specialiter habere ex debito obligamur. Unde, licet honorabiles prædecessores vestri in domo nostra capitulari ex consuetudine antiquitus sint sepulti, exceptis quatuor, quorum corpora propter specialem affectionem infra ecclesiam sunt humata, ut semper cum in choro stabimus ad orandum vestri et benefactorum vestrorum memoriam retencius teneamus, volumus et licenciamus, ut, postquam cum pietate dormicionem acceperitis, spiritu ad Dominum evocato, corpus vestrum in parte boriali chori nostri, in loco quem eligistis, sepeliatur, in aspectu manifesto nostrorum oculorum; ut videntes monumentum vestrum moneamur ad orandum, ut optimam repositam graciam habeatis, dicendo devote "ejus in pace cum Domino anima requiescat qui pro nostra requie corporali divicias suas habundantes effundere consuevit." In quorum testimonium sigillum nostrum commune præsentibus est appensum. Data in domo nostra capitulari, sexto die Januarii, anno Domini millesimo cccc^mo^ quarto.

CLXVIII. MANDATUM CUSTODUM SPIRITUALITATIS DUNELMENSIS UTRAQUE SEDE VACANTE DIRECTUM CAPELLANO PAROCHIÆ CESTRIÆ AD DENUNCIANDUM OMNES SORTILEGOS ET TRAHENTES CAUSAS SPIRITUALES AD FORUM SECULARE EXCOMMUNICATOS, &c.

[Cart. III. fol. 150 et. Orig. 1. 12. Pontif. G. 1.]

Robertus de Rypon sacræ Theologiæ professor, supprior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, ac Johannes Barton camerarius, Sede Episcopali Dunelmensi vacante, custodes et administratores in spiritualibus, domino Thomæ capellano ecelesiæ collegiatæ Cestriæ in Strata, ejusve locum tenenti cuicumque, salutem in auctore salutis. Cum usus et exercitium sortilegii et artis magicæ de jure civili et canonico ac divino prohibiti sint omnino, pœnaque hujusmodi sortilegiorum, et illorum eciam qui ad hujusmodi sortilegos et magos recurrunt et eos in hoc consulunt, a jure civili statuta; inter cæteras pœnas ultimum ultore gladio supplicium, ut tam utentes quam recurrentes et consulentes hujusmodi inimici humani generis sint credendi, efficianturque infames, pœnaque de jure canonico præter nonnullas alias pœnas hic specialiter non expressas imponatur, quod si hujusmodi utentes consulentes, sive currentes sint clerici ab officio et beneficio sunt privandi. Ita quod sive sint clerici sive laici, si factum eorum sit notorium, ipsis denegandum est eucaristiæ sacramentum, tam faciens quam ad hoc recurrens sive consulens efficiantur infames; laici eciam tam viri quam mulieres hujusmodi utentes consulentes aut recurrentes a loci Ordinario possunt tonsurari in capite quemadmodum stulti, et eciam decalvari, eorumque capilli et vestes ante et retro incidi. Insuper, de consuetudine generali Anglicæ Ecclesiæ introducta, omnes sortilegos utentes et ea exercentes ac eis credentes excommunicantur, et excommunicati ter et solenniter singulis annis publicantur; Ac eciam quicumque aliquos ad forum ecclesiasticum recurrentes, aut agere volentes, super causis quæ ad idem forum de jure vel antiqua consuetudine pertinere dinoscuntur, ad desistendum, vel in foro seculari de quæstionibus litigandis modis quibuscumque compellunt, compellive faciant vel procurant, aliosve impediunt, aut per se quominus coram judicibus ecclesiasticis prout libere justiciam optinere, aut ad prædicta facienda dederint consilium auxilium vel favorem majoris excommunicacionis sententiam a Constitucione quæ incipit 'Quoniam intelleximus' a Sexto latam incurrunt ipso

facto, a qua sententia nisi tam judici, cujus cognicio fuerit impedita, quam parti quæ perturbata fuerit in prosecucione sui juris, de injuria, dampnis, expensis, et interesse integre fuerit satisfactum, non poterunt absolvi taliter delinquentes; famaque publica referente ad aures nostras pervenerit quod quidam iniquitatis filii, quorum nomina nobis ignorantur pariter et personæ, infra territorium jurisdiccionis Episcopalis Dunelmensis, in præmissis criminibus et delictis sunt obnoctii atque rei, in animarum suarum grave periculum et scandalum plurimorum perniciosum, quod exemplum vobis in virtute obedientiæ sub pœna excommunicacionis majoris, quam in personam illius quæ præsens mandatum nostrum receperit et in illius executione necligens fuerit vel remissus, mora, culpa, et offensa suis id exigentibus, exnunc prout extunc ferimus in hiis scriptis omnes et singulos hujusmodi jurisdiccionem ecclesiasticam impedientes, impedirive procurantes, verbo vel facto, clam vel palam, directe vel indirecte, vel eciam quoscumque in foro ecclesiastico taliter agentes agereve volentes quovismodo in persecucione sui juris perturbantes, die veneris proximo futuro in ecclesia parochiali Cestriæ, intra missarum solempnia, dum major adest populi multitudo, pulsatis campanis, candelis accensis et extensis, cruceque erecta, sic excommunicatos publice fuisse et esse declaretis: moneatis insuper omnes et singulos hujusmodi sortilegos ac arte magica utentes, et quoscumque ad hoc recurrentes, eosve consulentes, aut eis credentes, quod infra sex dies a tempore monicionis hujusmodi sibi factæ, quorum dierum duos pro prima, duos pro secunda, et reliquos duos pro tercia, et peremptorie ac monicione canonica eis assignetis, quos eciam eisdem tenore præsencium assignamus pro commissis suis hujusmodi ecclesiæ et Christi fidelibus per hujusmodi malificia sua læsis competenter satisfaciant, ut tenentur; ne fidei Christianæ cultores veri hujusmodi occasione in idolatria collabuntur; et quod de cetera hujusmodi committendis se abstineant, eaque de cætero non committant, sub pœna excommunicacionis majoris, quam rebelles in hac parte, monicionibus supradictis, mora, culpa, et offensa suis ac monicione canonica præcedentibus, incurrere volumus ipso facto ac extunc ipsos transgressores perturbantesque et impedientes supradictos, eisque præbentes consilium, auxilium, vel favorem qualitercumque in hac parte singulis diebus dominicis et festivis sub modo et forma supradictis excommunicatos denuncietis, a denunciatione hujusmodi non cessantes quousque debita satisfaccione præmissa aliud a nobis super hoc habueritis in mandatis. Vobis eciam sub pœna excommunicacionis prænotata mandamus et committimus, ut de dictis transgressoribus et eorum nominibus propriis diligentem

et fidelem inquisicionem faciatis, ac de omni eo quod in præmissis feceritis et inveneritis nos, aut alterum nostrum, citra diem mercurii proxime post Dominicam qua cantatur *Quasi modo geniti* proximam futuram, distincte, aperte, et auctentice curetis reddere certiores. Data Dunelmi, sub sigillo quo utimur in hac parte; quinto die Aprilis, anno Domini millesimo cccc^mo^ sexto.

CLXIX. LICENCIA HENRICI QUARTI AD ELIGENDUM EPISCOPUM.

[Cart. III. f. 238. b. Orig. 2. 5. Regal. E. 1.]

Henricus Dei gracia Rex Angliæ et Franciæ et Dominus Hiberniæ dilectis sibi in Christo Priori et Conventui Dunelmensi salutem. Ex parte vestra nobis est humiliter supplicatum, quod, cum ecclesia vestra prædicta per mortem bonæ memoriæ Walteri ultimi Episcopi loci illius pastoris sit solacio destituta, alium vobis eligendi in Episcopum et pastorem licenciam vobis concedere dignaremur. Nos, precibus vestris in hac parte favorabiliter inclinati, licenciam illam vobis duximus concedendam: mandantes quod talem vobis eligatis in Episcopum et pastorem, qui, Deo devotus, ecclesiæ vestræ necessarius, vobisque et regno nostro utilis et fidelis existat. In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Westmonasterium, xxv die Aprilis, anno regni nostri septimo. Gaunstede.

CLXX. INSTRUMENTUM DE VEREDA ET EQUIS CUM TOTO APPARATU LIBERATIS SACRISTÆ DUNELM. PRO MORTUARIO WALTERI EPISCOPI DUNELM.

[Lib. Sacristæ f. 4.]

In Dei nomine Amen. Per præsens publicum instrumentum constet omnibus manifeste quod anno ab incarnacione Domini secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ millesimo cccc sexto — mensis maii die septimo — reverendi viri magistri Thomas Weston archidiaconus Dunelmensis, Ricardus Holme, Johannes Hildyard, clerici, et Petrus de l'Hay, executores, ut asserebatur, bonæ memoriæ domini Walteri Skirlawe,

quondam Episcopi Dunelm. defuncti, cum familia quondam ejusdem, corpus dicti domini Walteri defuncti ad ecclesiam Cath. Dunelm. in eadem ecclesiasticæ sepulturæ tradendum in uno chare cum quinque magnis equis illud trahentibus in dictam ecclesiam Cath. adduxerunt et adduci fecerunt, quo corpore sic adducto, et in dicta ecclesia Cath. in dicto chare constituto, de eodem chare corpus ejusdem capientes et deponentes, in cancellum dictæ ecclesiæ Cath. detulerunt et portaverunt. Quo facto religiosus vir frater Thomas Rome, monachus, et professus ecclesiæ Cath. prædictæ, et in officio Sacristariæ ejusdem ecclesiæ Cath. constitutus, dictum chare et dictos quinque equos illud trahentes cum omni apparatu eisdem pertinente jure consuetudinario ecclesiæ Cath. prædictæ et sibi nomine ejusdem pro mortuario ejusdem domini Walteri asserens pertinere et deberi, dictum chare cum equis et apparatu prædicto cepit; dictumque chare in ecclesia Cath. prædicta dimitti per servos suos præcepit; dictosque quinque equos in Abbathiam Dunelm. adduci mandavit; et de eisdem chare et quinque equis pro libito suæ voluntatis disposuit, ac eciam ordinavit; executoribus prædictis omnia et singula præmissa sic per fratrem Thomam facta scientibus, tolerantibus, et non contradicentibus; prout mihi notario infrascripto tunc temporis apparuit evidenter. Acta — præsentibus tunc ibidem discretis viris Ricardo Rypon et Thoma Roose clericis Dunelm. Dioc., et aliis quampluribus in multitudine copiosa, testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis. Et ego Thomas de Ryhale clericus Lincoln. dioc. *etc.*

CLXXI. BULLA DE PROVISIONE DOMINI THOMÆ LANGLEY AD ECCLESIAM DUNELMENSEM.

[Cart. III. f. 167 b.]

Innocencius Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Thomæ electo Dunelmensi salutem et apostolicam benediccionem. Apostolatus officium, quanquam insufficientibus meritis, nobis ex alto commissum, quo ecclesiarum omnium regimini præsidemus, utiliter exequi, coadjuvante Domino, cupientes, soliciti corde reddimur et solertes, ut, cum de ipsarum regiminibus agitur committendis, tales eis in pastores præficere studeamus, qui commissum sibi gregem dominicum sciant non solum doctrina verbi sed etiam exemplo boni operis informare, commissasque sibi ecclesias in statu pacifico et tranquillo velint et valeant, duce Domino, salubriter regere et feliciter gubernare. Dudum,

siquidem, bonæ memoriæ Walthero episcopo Dunelmensi regimini Dunelmensis ecclesiæ presidente, Nos, cupientes eidem ecclesiæ cum illam vacare contingeret per apostolicæ sedis providenciam utilem et ydoneam præsidere personam, provisionem ipsius ecclesiæ ordinationi et dispositioni nostræ duximus ea vice specialiter reservandam, decernentes extunc irritum et inane, si secus super hiis per quoscunque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contingeret attemptari. Postmodum vero, præfata ecclesia per obitum ipsius Waltheri episcopi, qui extra Romanam curiam diem clausit extremum, pastoris solatio destituta, nos vacatione hujusmodi fidedignis relatibus intellecta, ad provisionem ipsius ecclesiæ celerem et felicem, de qua nullus præter nos hac vice se intromittere potuit, sive potest, reservatione et decreto obsistentibus supradictis, ne ecclesia ipsa longæ vacationis exponeretur incommodis, paternis et solicitis studiis intendentes, post deliberacionem quam de præficiendo eidem ecclesiæ personam utilem et fructuosam cum fratribus nostris habuimus diligentem, demum ad te, Decanum ecclesiæ Eboracensis, in presbyteratus ordine constitutum, litterarum scientia præditum, vitæ ac morum honestate decorum, in spiritualibus providum, et in temporalibus circumspectum, ac aliis multiplicum virtutum donis, prout fidedignorum testimoniis accepimus, insignitum, direximus oculos nostræ mentis; quibus omnibus debita meditacione pensatis, de persona tua nobis et eisdem fratribus, ob dictorum tuorum exigentiam meritorum accepta, eidem ecclesiæ Dunelmensi de ipsorum fratrum consilio, auctoritate apostolica providemus; teque illi præficimus in Episcopum et pastorem, curam et administracionem ipsius ecclesiæ Dunelmensis tibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo; in illo, qui dat gratias et largitur præmia, confidentes, quod, dirigente Domino, actus tuos, præfata Dunelmensis ecclesia sub tuo felici regimine, dextera Domini tibi assistente propitia, regetur utiliter et prospere dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus et temporalibus suscipiet incrementa. Jugum igitur Domini tuis impositum humeris prompta devocione suscipiens, curam et administracionem prædictas sic exercere studeas, solicite, fideliter, et prudenter, quod ipsa ecclesia gubernatori provido ac fructuoso administratori gaudeat se commissam, tuque præter eternæ retribucionis præmium nostram et dictæ sedis benedictionem et gratiam exinde uberius consequi merearis. Data Romæ, apud Sanctum Petrum, II idus Maii, pontificatus nostri anno secundo.

CLXXII. PROCURATORIUM PRO APOSTATA CAPIENDO.

[Reg. II. fol. 349.]

Universis Christi fidelibus ad quos præsentes literæ pervenerint Johannes Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis salutem et religionis augmentum devocius affectare. Quoniam quidam confrater noster et commonachus, Adam de Durham vulgariter nuncupatus, secundum regulam sancti Benedicti in nostro monasterio professus, habitu suæ religionis temere abjecto, instigante diabolo, ad seculum est reversus, apostasiæ crimen dampnabiliter incidendo, propter quam apostasiam sententia majoris excommunicacionis, cum omnibus qui sibi in hujusmodi apostasia perduranti scienter auxilium præbent vel favorem, juxta sententias canonicas innodatur, Universitatem vestram requirimus et exhortamur in Domino, quatinus, amore justiciæ et religionis fervore, dilecto confratri nostro domino Willelmo de Appilby, quem ad prædictum Adam capiendum, seu capi faciendum, nostrum constituimus attornatum, procuratorem, ac nuncium specialem, vestrum auxilium impendere dignemini et favorem, ut vestro mediante adjutorio, dictus Adam ab errore viæ suæ salubriter revocetur, et vos exinde eternæ retribucionis præmium feliciter adquiratis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data Dunelmi, XI die Aprilis, anno Domini millesimo CCCC VII[mo].

CLXXIII. BILLA PORRECTA DOMINO REGI PRO APOSTATA CAPIENDO.

[Reg. II. fol. 349.]

Excellentissimo in Christo principi et domino suo domino Henrico Dei gracia regi Angliæ et Franciæ et domino Hiberniæ, suus humilis et devotus orator Johannes Hemmynburgh, Prior Prioratus Dunelmensis, divina precum suffragia, cum omnimodis reverenciis pariter et honoribus. Excellenciæ vestræ regiæ notum facimus per præsentes quod frater A[dam] de D[urham] monachus noster, in regula ordinis sancti Benedicti in domo nostra prædicta canonice et notorie professus, spreto habitu ordinis illius, et rejecto fræno et voto obedienciæ suæ, de

patria in patriam in habitu seculari circumvagatur et discurrit; in animæ suæ grave periculum et ordinis prædicti scandalum manifestum et perniciosum exemplum aliorum. Quocirca majestatem vestram regiam precibus aggredimur humilibus et devotis, quatinus pro ipso A. arestando et domui suæ prædictæ restituendo, juxta regulam ordinis sui castigando, consueta clemencia extendere dignemini brachium seculare, ne pro debitæ cohercionis negligencia taliter pereat plantacio divino cultui mancipata. Valeat nobilitas vestra metuenda in eo qui cuncta regit et gubernat et regibus dat regnare. In cujus rei, &c., sigillum nostrum apposuimus. Data apud E. anno Domini millesimo, &c.

CLXXIV. LITERA MISSA DOMINO EPISCOPO.

[Reg. II. Parv. fol. 4 b.]

Reverenciam et honorem cum obediencia filiali! Reverendissime pater et domine, sicut vestræ paternitati reverendæ confrater meus Willelmus Barry nuper exposuit, quidam Adam Durham vulgariter nuncupatus, maligno ductus spiritu, habitum monachalem a se temere projecit, et habitum indutus secularem jam diucius pervagavit; ex cujus apostasia, per plures annos continuata, tam in clero quam in populo gravia oriuntur scandala; et cum secundum jura ecclesiastica et constituciones ordinis talem fugitivum diligenter teneatur requirere capere et ad proprium ovile reducere, ne id possim implere per homines villæ de Byrtton in Lyndesay, qui sunt de dominio domini nostri Principis, ipsum Adam defendentes, huc usque sum impeditus; unde venerabilem vestram paternitatem humilius exoro, quatinus ad dictum Adam capiendum Breve Regium ac literam domini nostri Principis seneschallo suo dirigendam impetrare dignemini. Ceterum, reverendissime pater, cum ad comparendum et interessendum in instanti Parliamento domini nostri Regis Conventus vel ego, sicut fieri consuevit, minime citati fuimus vel præmuniti, si ex nostra absencia aliquod nobis senseritis imminere periculum ex causa prædicta nos velitis reddere excusatos. Vestram paternitatem reverendam diu conservet Altissimus in prosperis et dirigat in agendis, Scripta Dunelmi, XXIII° die mensis Octobris etc. [1407.]

CLXXV. LITERA PRO COMEDENDIS CARNIBUS IN SEPTUAGESIMA ET IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI.

[Cart. III. fol. 221. et 1. 3. Papal. Y. 1.]

Beatissime pater, exponitur s. v. [sanctitati vestræ] ex parte devotorum oratorum e. s. Prioris et Capituli monasterii ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, quod liceat Prior et monachi in dicto monasterio pro tempore degentes, juxta regularia instituta dicti ordinis, sacrum jejunium generale ante festum resurreccionis Domini nostri Jesu Christi a sancta ecclesia institutum debite observent, ut tenentur, cum a dominica septuagesimæ exclusivè usque ad dominicam quinquagesimæ inclusivè, secundum consuetudinem et statuta dicti monasterii, non licet eis extra refectorium comedere frixa vel frixaturas, quæ multum indisponunt sic comedentes, et impediunt ipsos quoad celebracionem divinorum, et quandoque gravem infirmitatem inducunt, maxime cum dicti supplicantes in tam arto loco sint situati quod gardina neque aerem salubrem pro recreacione possunt habere, et quia aliqui, dicto tempore durante, extra refectorium volunt pisces, aliqui carnes frixas vel pistas commedere, propter quos non modicum tædium et impedimentum in dicto monasterio exoritur, et propter hujusmodi voluntatum diversitatem multa scandala oriuntur, et servientibus in eodem multi labores insurgunt; Quare, pro parte prædictorum Prioris et Capituli, sanctitas vestra humiliter supplicatur, quatinus statui et commoditatibus dicti monasterii super hiis oportune de benignitate apostolica providere dignemini, quod dictis Priori et Capitulo et successoribus suis, cum omnibus suis membris, liceat extra refectorium carnes quascumque bipedum aut quatripedum in dicto tempore, ac eciam in vigilia nativitatis Domini nostri Jesu Christi, quotiens in dominica contigerit, necnon quibuscumque diebus aliis, in quibus ex præcepto ecclesiæ esus carnium non est interdictus, comedere, et interim minime jejunare teneantur; consuetudinibus, statutis, ac constitucionibus dictorum ordinis et monasterii in contrarium editis vel edendis obstantibus quibuscumque non obstantibus.

CLXXVI. ALEXANDER V^tus DE PLENA REMISSIONE IN ARTICULO MORTIS PRO OMNIBUS PROFESSIS. ANNO DOMINI M^l IIII^c X^mo.

[Cart. III. fol. 171 b.]

Alexander Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Thomæ Episcopo Dunelmensi, et dilectis filiis Priori ac universis monachis ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, impresentiarum existentibus, salutem et apostolicam benediccionem. Provenit ex vestræ devocionis affectu, quo nos et Romanam ecclesiam reveremini, ut peticiones vestras, illas præsertim, quæ animarum vestrarum salutem respiciunt, ad exaudicionis graciam admittamus. Hinc est, quod nos, vestris supplicacionibus inclinati, ut confessor, quem quilibet vestrum duxerit eligendum, omnium peccatorum vestrorum, de quibus corde contriti et ore confessi fueritis, semel tantum, in mortis articulo, plenam remissionem vobis in sinceritate fidei, unitate sanctæ Romanæ ecclesiæ, ac obediencia et devocione nostra, vel successorum nostrorum, Romanorum pontificum, canonice intrantium, persistentibus, auctoritate apostolica concedere valeat, devotioni vestræ tenore præsentium indulgemus: sic, tamen, quod idem confessor de hiis, de quibus fuerit alteri satisfaccio impendenda, eam vobis per vos, si supervixeritis, vel per alios, si tunc forte transieritis, faciendam injungat, quam vos vel illi facere teneamini, ut præfertur. Et ne, quod absit, propter hujusmodi gratiam reddamini procliviores ad illicita imposterum committenda, volumus, quod, si ex confidentia remissionis hujusmodi, aliqua forte committeretis, quoad illa prædicta remissio vobis nullatenus suffragetur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, se noverit incursurum. Data Pisis, xv kalendas Augusti, pontificatus nostri anno primo.

CLXXXVII. BULLA JOHANNIS PAPÆ XXIII DIE SEPULTURA INFRA CAPELLAM COLLEGII OXONIENSIS.

[Cart. III. f. 184.]

Johannes Episcopus, servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam. Humilibus et honestis supplicum votis, eis præsertim, quæ Christi fidelium salutem animarum conspiciunt, libenter annuimus; eaque, quantum cum Deo possumus, favoribus prosequimur oportunis. Sane peticio pro parte dilectorum filiorum Custodis et nonnullorum Monachorum ecclesiæ Dunelmensi, Ordinis sancti Benedicti, ac Scolarium in Collegio Dunelmensi nuncupato, extra muros Oxonii, Lincolnensis dioceseos, litterarum studio insistencium, peticio continebat, quod licet in dicto Collegio quædam solemnis capella in honore et sub vocabulo sancti Cuthberti honorifice constructa et dedicata, in qua etiam ipsi Custos Monachi et Scolares missas et alia divina officia celebrant, et a multis annis citra celebrare consueverunt, fore noscatur, tamen in ipsa capella, quæ infra limites duarum parochialium ecclesiarum consistit, pro decedentibus in eodem Collegio sepeliendis libera ecclesiastica sepultura non habetur. Quare pro parte Custodis Monachorum et Scolarium prædictorum nobis fuit humiliter supplicatum, ut ipsis, et eorum successoribus, Custodi Monachis et Scolaribus, qui in dicto Collegio pro tempore fuerint, super hoc oportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, hujusmodi supplicacionibus inclinati, ut quorumcumque qui tum de gremio dicti Collegii fuerint pro tempore in dicto Collegio decedentium, ac suam sepulturam in capella præfata, seu ejus vestibulo, quod eciam, ut asseritur, consecratum existit, eligentium, corpora in eisdem capella et vestibulo ecclesiasticæ sepulturæ tradi, Ordinarii loci et cujuscumque alterius licencia super hoc minime requisita, libere et licite valeant, Custodi Monachis Scolaribus et successoribus antedictis auctoritate apostolica, tenore præsencium, de speciali gratia indulgemus. Jure tamen parrochialis ecclesiæ, et cujuslibet alterius alias, in omnibus semper salvo. Nulli ergo omnino, etc.

CLXXVIII. PERDONACIO ROBERTI MASSHAM APUD LANCASTRIAM.

[Cart. III. fol. 230. et Orig. 1. 4 Regal. L. 1.]

Henricus Dei gracia rex Angliæ et Franciæ et Dominus Hiberniæ omnibus ballivis et fidelibus suis ad quos præsentes litteræ pervenerint salutem. Sciatis quod cum Robertus Massam commonachus Prioris de Dunelmo, pro eo quod non venit coram nuper Justiciariis domini Henrici nuper Regis Angliæ patris nostri, apud Lancastriam, ad respondendum eidem patri nostro super diversis articulis super ipsum præsentatis unde indictatus est et in exigendis positus fuisset in comitatu Lancastriæ ad utlagandum, et ea occasione postmodum utlagatus, sicut per tenorem recordi et processus utlagariæ prædictæ, quem coram nobis in Cancellaria nostra venire fecimus, plene liquet, jamque idem Robertus prisonæ nostræ Lancastriæ coram Justiciariis nostris ibidem occasione prædicta se reddiderit, et in eadem moratur, sicut dilectus et fidelis noster Ricardus Norton nos in dictam Cancellariam nostram ad mandatum nostrum certificavit; Nos, pietate moti, perdonavimus eidem Roberto utlagariam prædictam et firmam pacem nostram ei inde concedimus. Ita tamen quod stet recto in curia nostra, si nos versus eum loqui voluerimus de præmissis; et nobis satisfaciat de eo quod ad nos debite pertinet in hac parte. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Lancastriam, vicesimo quinto die Marcii, anno regni nostri secundo.

CLXXIX. DE INDENTURA PRO OPERE IV^tæ PARTIS CLAUSTRI.

[Lib. Sacristæ f. 1.]

Pateat universis per præsentes quod nos Thomas Hyndeley, cementarius, Willielmus de Thorneburgh, clericus, Johannes Percebrig, faber, Rogerus Elge et Willielmus Litester de Dunelm. tenemur et fide media obligati sumus reverendo in Christo patri et domino Thomæ Dei gracia Dunelmensi Episcopo, magistro Ricardo Holm, domino Roberto Wycliff et Petro de l'Hay, in ducentis libris legalis monetæ Angliæ, solvendis eisdem reverendo patri, magistro Ricardo, domino

Roberto et Petro de l'Hay aut eorum certo attornato apud Dunelmum in festo Sancti Michaelis archangeli, quod erit anno Domini millesimo cccc octavo decimo, sine ulteriore dilacione: ad quam quidem solucionem dictæ monetæ, ut præmittitur, fideliter faciendam, obligamus nos et quemlibet nostrum, per se et in solidum, fide media, hæredes et executores nostros, ac omnia bona nostra mobilia et immobilia, ubicumque fuerint inventa, per præsentes. In cujus rei testimonium sigilla nostra præsentibus apposuimus. Data in festo Sancti Michaelis, anno Domini millesimo cccc sextodecimo.

Condicio istius obligacionis talis est, quod, si infra scriptus Thomas Hyndley compleat opus quartæ partis Claustri Dunelm., secundum condiciones contentas in quibusdam indenturis inter reverendas personas infrascriptas et dictum Thomam Hyndley inde confectis, quod tunc præsens obligacio ducentarum librarum nullius sit vigoris; alioquin in suo robore stet et permaneat.

CLXXX. CARISSIMIS IN CHRISTO FILIIS SUPPRIORI ET CAPITULO ECCLESIÆ NOSTRÆ DUNELMENSIS.

[Cart. III. f. 297. et Orig. 2. 6. Pontif. R. 1.]

Carissimi in Christo filii, Litteras vestras Dunelmi scriptas recenter accepimus, per quas intelleximus Prioratum ecclesiæ nostræ Dunelmensis per mortem Johannis Hemmyngburg ultimi Prioris ejusdem, cujus animæ propicietur Altissimus, de præsenti vacare; et propterea humiliter petivistis a nobis licenciam vobis concedi alium in Priorem libere eligendi; pro qua quidem licencia per latorem præsencium scribimus Constabulario nostro Dunelmensi, quod sub magno sigillo nostro hujusmodi licenciam in forma debita vobis faciat indilate: vestras prudencias obsecrantes attencius et in Domino obnixius exhortantes, quatinus, interna consideracione pensantes, quantos labores et expensas, quot litigiorum amfractus, quantaque diuturnæ vacacionis incommoda elecciones in discordia celebratæ retroactis temporibus parturierint, in hac eleccione, sancti Spiritus inspiracione celebranda, solum Deum præ oculis habentes, semota affeccione carnali, talem vobis studeatis eligere concorditer in Priorem qui sit religionis zelo probatus, honestate vitæ laudabilis, in spiritualibus providus, et in temporalibus circumspectus; et per cujus industriam Prioratus ipse tam in spiritualibus quam in temporalibus fructuosa percipere possit continua incrementa. Et

licet ad hujusmodi eleccionem, concorditer et unanimo corde celebrandam, non credamus vestras prudencias, jurisperitorum et providorum virorum circumfultas consilio, nostris in hac parte exhortacionibus vel persuasionibus indigere, urgente tamen nos paternæ caritatis affectu, ista de præsenti vobis scribimus ; ut impedimenta et difficultates, si quæ forte occurrerent, antea præcaventes, conformibus votis et uno corde ad eleccionem hujusmodi, Deo propicio, procedatis. Hujusmodi autem eleccione, annuente Domino, feliciter expedita, nos de processu eleccionis et persona electa, quamcicius comode poteritis, certificare velitis ; ut quod nobis et nostro in hac parte incumbit officio celeriter, prout suadebit justicia, fieri faciamus. In votivis et jocundis successibus diucius vos preservet Altissimus, et feliciter dirigat in agendis. Scriptæ Calesiis, vj[a] die Octobris.

T. Episcopus Dunelm.

CLXXXI. LICENCIA THOMÆ LANGLEY EPISCOPI AD EXHUMANDUM CORPORA RADULPHI NEVYLL ET ALISIÆ UXORIS SUÆ A LOCO UBI PRIUS SEPULTA SUNT AD ALTARE IN AUSTRALI PARTE NAVIS ECCLESIÆ.

[Cart. III. fol. 287 b. et Orig. 3. 3. Pontif. H. 1.]

Thomas, permissione Divina Dunelmensis Episcopus, carissimo in Christo filio nostro Priori ecclesiæ nostræ Cathedralis Dunelmensis, salutem, graciam et benediccionem. Ad exhumandum et erigendum corpora nobilis viri Radulphi domini de Nevyll, et nobilis dominæ Alesiæ uxoris suæ, in navi ecclesiæ nostræ Cathedralis prædictæ sepultorum, ac eo de loco, in quo nunc jacent, ad locum competenciorem in eadem ecclesia, de quo vobis visum fuerit, transferenda, et ibi inhumanda, vobis, ex certis causis racionabilibus et legitimis, nobis per vos expositis et per nos admissis, liberam in Domino tenore præsencium concedimus facultatem. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus duximus apponendum. Data in manerio nostro de Aukeland, XXI die mensis Februarii, anno Domini millesimo CCCCXVI ; et nostræ consecracionis undecimo.

Seal, *Ad Causas.*

CLXXXII. RECUPERACIO TURRIS SUPER PONTEM NOVI CASTRI PER THOMAM LANGLEY EPISCOPUM DUNELMENSEM.

[Cart. III. fol. 283 et Orig. 3. 3. Pontif. C. 1.]

Thomas, Dei gracia Episcopus Dunelmensis, omnibus ad quos præsentes literæ pervenerint salutem. Sciatis quod assignavimus et deputavimus dilectos et fideles nostros Radulphum de Eure chivaler, seneschallum nostrum Dunelmensem, Willelmum Chaunceller, cancellarium nostrum infra comitatum et libertatem Dunelmensem, ac Willelmum Claxton, vicecomitem nostrum Dunelmensem, conjunctim et divisim, ad plenam et pacificam seisinam de duabus partibus medietatis cujusdam pontis vocati Tynesbrygg, in villa nostra de Gatesheved, infra comitatum et libertatem Dunelmensem existentis, quæ quidem duæ partes medietatis predictæ continent et faciunt terciam partem ejusdem pontis versus austrum, in prædicta villa de Gatesheved, super quas duas partes nuper Major et Communitas villæ Novi Castri super Tynam quandam turrim de novo edificari fecerunt, et quasquidem duas partes cum franchesiis, jurisdiccionibus, et juribus regalibus super easdem duas partes medietatis prædictæ nuper in curia domini Regis versus Majorem et Communitatem dictæ villæ Novi Castri recuperavimus, nobis et successoribus nostris episcopis Dunelmensibus, ut in jure ecclesiæ nostræ Sancti Cuthberti Dunelmensis possidendas, de Vicecomite Westmerlandiæ, pretextu cujusdam brevis dicti domini Regis sibi inde directi, nomine nostro recipiendas, et ad turrim predictam ad opus nostrum salvo et secure custodiendam: ratum et gratum habituri quicquid iidem Radulphus Willielmus et Willielmus nomine nostro fecerint, vel aliquis eorum fecerit in præmissis. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Datæ Dunelmi per manus Willielmi Chaunceller, cancellarii nostri; xxvi die Octobris, anno pontificatus nostri undecimo.

Milites 12. de episcopatu Dunelmensi. Johannes Lomley chivaler, Radulfus de Eure chivaler, Robertus Hilton chivaler, Willielmus Fulthorp chivaler, Willielmus Tempest chivaler, Thomas Surteys chivaler, Robertus Conyers chivaler, Willielmus Claxton vicecomes Dunelm. chivaler, Johannes Cowike chivaler, Willielmus de Lomley chivaler, Thomas Lambert chivaler, Willielmus Eure chivaler. —

Milites de comitatu Northumbriæ 4. Robertus de Ogle chivaler, Johannes Bertram chivaler, Johannes Wedryngton chivaler, Johannes Medilton chivaler. — De comitatu Westmerlandiæ 2. Christoferus Moresby chivaler, Willielmus Osmonderlawe chivaler. — Armigeri 21. Robertus Hilton, Robertus Eure, Willielmus Bowes, Johannes Conyers, Willielmus Lambton senior, Willielmus Lambton junior, Hugo Burnyghill, Johannes de Mordon, Willielmus Billyngham, Johannes Britley, Robertus Belcys, Henricus Tailboys, Thomas Garbboy ... John de Huton, Willielmus Huton, Thomas Coke de ... et alii quinque. Isti antescripti fuerunt super pontem infrascriptum, viderunt seisinam ejusdem pontis liberatam domino Episcopo infrascripto, xxv Januarii, anno Henrici quinti quarto.

CLXXXIII. TRANSCRIPTUM SUPER FUNDACIONE PRIORATUS DUNELMENSIS.

[Fol. 281, b, et Orig. 1. 3. Pontif. H. 1.]

Universis Christi fidelibus ad quorum noticiam præsentes literæ pervenerint, domini Dunelmensis Episcopi Officialis salutem in Domino sempiternam. Noveritis quod dominus Johannes de Fissheburn, procurator religiosorum virorum Prioris et Capituli Dunelmensis, et monachus ejusdem loci, de cujus procuratorio potestate nobis plene constat, quasdam literas piæ memoriæ domini Willielmi primi, quondam Dunelmensis ecclesiæ Episcopi, sigillo oblongo pendente cum ymagine episcopi stante in pontificalibus, in cera alba sigillatas, veras, et integras, non concellatas, non rasas, non abolitas, nec in aliqua sui parte viciatas seu corruptas, sed omni vicio et suspicione sinistra carentes, ut prima facie apparebant, nobis in pleno Consistorio Dunelmensi pro tribunali sedentibus exhibuit et præsentavit, quas quidem literas præfatus procurator propter viarum discrimina et omnia alia pericula, quæ per delacionem vel per cariacionem ipsorum ad loca remota verisimiliter evenire poterunt in hac parte plenius evitanda, nos cum debita instancia requisivit et peciit per nos transcribi, transumi, et publicari, ad perpetuam rei memoriam, auctoritate nostra ordinaria et decreto. Nos vero Officialis prædictus, visis, inspectis, et diligenter per nos examinatis litteris supradictis, reputantes peticionem dicti Procuratoris fore justam, et consonam racioni, facta primitus proclamacione, quod omnes, qui suum in hac parte prætendere poterunt interesse, vicesimo primo die mensis Februarii, anno Domini millesimo quadringentesimo decimo octavo, coram nobis in Galilea

Dunelmensi loco Consistoriali comparerent, dicturi, allegaturi et in forma juris propondituri, quare hujusmodi litteræ publicari non debeant, ut præfertur, easdem litteras per magistrum Willielmum de Doncastre in legibus bacallarium, Curiæ nostræ advocatum, et Robertum de Berall scribam nostrum in eadem, sacrosanctæ sedis apostolicæ auctoritate notarios publicos, transcribi, transumi et publicari mandavimus; volentes deinceps ut transcripto sive transumpto hujusmodi fides plenaria adhibeatur tam in judicio quam extra in omnibus, et per omnia, sicut dictis litteris originalibus infrascriptis, quibus omnibus et singulis nostram auctoritatem ordinariam interposuimus et decretum. Tenor vero litterarum prædictarum de verbo in verbum sequitur et est talis. "Venerabilibus patribus L. Dei gracia Cantuariensi, et Thomæ Eboracensi Archiepiscopis, et omnibus Episcopis in episcopatum Dunelmensem canonice succedentibus, et universis personis ecclesiarum episcopatus Dunelmensis, Willielmus, eadem gracia humilis minister Dunelmensis ecclesiæ, salutem. Notum sit omnibus, tam præsentibus quam futuris, quod cum Episcopatum Dunelmensem, Deo auctore, suscepimus, etc., *ut patet Cartuario primo f.* 69 *usque ibi*, Data anno ab incarnacione Domini M°XC°III°.*" In quorum singulorum testimonium atque fidem præsentes literas vel præsens transcriptum sive transumptum sigilli officii nostri Officialitatis Dunelmensis appensione, signisque et subscripcionibus dictorum magistri Willlelmi de Doncastre, advocati in Curia nostra prædicta, et Roberti de Berall scribæ nostri in in eadem, notariorum publicorum, fecimus communiri. Data et acta in Galilea Dunelmensi, anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ, millesimo quadringentesimo decimo octavo, pontificatus sanctissimi in Christi patris et domini nostri domini Martini divina providenci Papæ quinti anno secundo, Indiccione duodecima, mensis Februarii die vicesimo primo, præsentibus discretis viris Thoma Tange notario publico, Roberto de Middelham et Willielmo Clerk Dunelmensis dioceseos, et procuratoribus curiæ nostræ prædictæ, et aliis quamplurimis, tam clericis quam laicis in multitudine copiosa, testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis.

* See p. XXIV—XXVII above, where this Charter is printed at length.

CLXXXIV. MARTINUS EPISCOPUS AD ABSOLVENDUM MONACHOS PRO VIOLENTA MANUUM INJECTIONE ET ALIIS ARTICULIS UNICA VICE.

[Cart. III. f. 191. b.]

Martinus Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Priori ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, salutem, et apostolicam benediccionem. Exhibita nobis tua peticio continebat, quod nonnulli ecclesiæ Dunelmensis monachi et conversi, quorum cura tibi imminet, pro violenta injectione manuum in seipsos, et quidam pro detencione proprii, alii etiam pro denegata tibi et predecessoribus tuis obediencia, seu conspiracionis offensa, in excommunicacionis laqueum inciderunt; quorum monachorum quidam divina celebrarunt officia et receperunt ordines sic ligati; quare super hiis eorum provideri saluti a nobis humiliter postulasti. De tua itaque circumspeccione plenam in Domino fiduciam optinentes, discrecioni tuæ presentium auctoritate concedimus, ut eosdem excommunicatos absolvas, hac vice, ab hujusmodi excommunicacionum sententiis, juxta formam ecclesiæ, vice nostra; et injungas eis quod de jure fuerit injungendum. Proviso ut manuum injectores, quorum fuerit gravis et enormis excessus, mittas ad Sedem apostolicam absolvendas. Cum illis autem ex eisdem monachis, qui facti immemores, vel juris ignari, absolucionis beneficio non obtento receperunt ordines, et divina officia celebrarunt, injuncta eis pro modo culpæ pœnitencia competenti, eaque peracta, liceat tibi de misericordia, quæ superexaltat judicio, prout eorum saluti expedire videris, dispensare. Si vero præfati monachi excommunicati, scienter, non tamen in contemptum Clavium talia præsumpserunt, eis per biennium ab eorundem ordinum executione suspensis, imposita ipsis pœnitencia salutari, eos postmodum, si fuerint bonæ conversacionis et vitæ, ad gratiam dispensacionis admittas; proprium autem, si quod habent dicti monachi et conversi, facias in tuis manibus resignari in utilitatem prædictæ ecclesiæ convertendum. Data apud Urbem Veterem, nonis Julii, pontificatus nostri anno primo.

CLXXXV. CONFIRMATIO PRIVILEGIORUM DE USU MITRÆ ET BACULI PASTORALIS PRIORI DUNELM.

[Cart. I. f. 31.]

Martinus (quintus) Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Iis, quæ ad ecclesiarum, præsertim Cathedralium, decorem et laudem graciose concessa sunt, ut amplioris obtineant roboris firmitatem, cum a nobis petitur, nostræ solicitudinis partes libenter adhibemus, eaque favoribus prosequimur oportunis. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Prioris et Capituli ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, peticio continebat, quod olim, quondam, Urbanus, in sua obediencia, de qua partes illæ tunc erant, vj^tus nuncupatus, ut idem Prior et successores sui Priores dictæ ecclesiæ, qui pro tempore forent, mitra, baculo pastorali, annulo, ac sandaliis, et aliis pontificalibus insigniis, libere possent uti, si et in quantum aliqui alii Priores Cathedralium ecclesiarum dicti ordinis in regno Angliæ consistencium illis uterentur, eisdem Priori ecclesiæ Dunelmensis, et successoribus, ac Capitulo, auctoritate apostolica de speciali gracia per suas literas duxerat indulgendum, prout in eisdem literis dicitur plenius contineri; cum autem, sicut eadem peticio subjungebat, nonnulli in Anglia consistencium ecclesiarum dicti ordinis Priores, hujusmodi mitra, baculo pastorali, anulo, sandaliis, et aliis pontificalibus insigniis, tempore concessionis hujusmodi uterentur, prout ipsi et præfatus Prior Dunelmensis utuntur eciam de præsenti, pro parte eorundem Prioris ecclesiæ Dunelmensis et Capituli fuit humiliter supplicatum, ut concessioni hujusmodi pro ipsius substancia firmiori nostræ confirmacionis robur adjicere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, volentes eandem Dunelmensem ecclesiam ad earundem ecclesiarum instar honorem, ac Priorem ejusdem Dunelmensis ecclesiæ et Capitulum præfatos favoribus apostolicis prosequi graciosis, hujusmodi supplicacionibus inclinati, præfatam eisdem Priori ecclesiæ Dunelmensis et successoribus ac capitulo, ut præmittitur, factam concessionis graciam ratam habentes et gratam, eam auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus.—Data Florenciæ, VII kal. Octobr., Pontificatus nostri anno secundo.—[Anno Domini MCCCC decimo nono.]

CLXXXVI. OBLIGACIO CC MARCARUM FACTA PRIORI ET CONVENTUI DUNELMENSI PRO LIBERACIONE JOCALIUM ABBATIS DE FONTIBUS.

[Orig. 2. 5. Reg. D. 1. et Cart. III. f. 239.]

Noverint universi nos Abbatem et Conventum Monasterii beatæ Mariæ de Fontibus teneri et firmiter per præsentes obligari Priori et Conventui Dunelmensi in ducentis marcis sterlingorum, solvendis eisdem Priori et Conventui aut eorum certo attornato in festo sancti Johannis Baptistæ proximè futuro post datam præsencium, sine dilacione ulteriori. Ad quam quidem solucionem, bene et fideliter faciendam, obligamus nos et successores nostros, ac omnia bona nostra per præsentes. In cujus rei testimonium præsentibus sigillum nostrum commune fecimus apponi. Data decimo die Aprilis, anno Domini millesimo cccc^mo^ vicesimo quarto.

CLXXXVII. DEFEZANCIA OBLIGATIONIS CC MARCARUM FACTÆ PRIORI ET CONVENTUI DUNELM. PRO LIBERACIONE JOCALIUM ABBATIS DE FONTIBUS QUIA HENRICUS QUINTUS REX ANGLIÆ PUTABAT ILLA JOCALIA FUISSE HENRICI PERCY COMITIS NORTHUMBRIÆ.

[Cart. III. f. 239, b. et Orig. 2. 5 Reg. E. 1.]

Hæc indentura facta inter Priorem et Conventum Dunelmensem ex parte una, et Abbatem et Conventum Monasterii beatæ Mariæ de Fontibus ex parte altera, testatur, quod licet iidem Abbas et Conventus pro se et successoribus suis per scriptum suum obligatorium, cujus data est decimo die Aprilis, anno Domini millesimo cccc^mo^ vicesimo quarto, obligentur in ducentis marcis solvendis eisdem Priori et Conventui et successoribus suis, in festo sancti Johannis Baptistæ datam supradictam proximè sequenti, prædicti tamen Prior et Conventus pro se et successoribus suis concedunt per præsentes, quod si prædicti Abbas et Conventus de Fontibus et successores sui prædictos Priorem et Conventum Dunolmensem et successores suos conservent indempnes erga dominum Regem, et heredes suos, de quacumque actione, calumpnia, sive demanda, per prædic-

tum dominum Regem vel heredes suos imposterum faciendis, ratione vasorum argenteorum, calicum, crucium, aliorum jocalium, et bonorum dicti Monasterii de Fontibus, cuidam domino Johanni Wyndhill rectori ecclesiæ de Arneclyff pro ducentis marcis per quendam Rogerum Frank Abbatem de Fontibus olim se pretendentem impignoratorum, et eisdem Priori et Conventui pro salva custodia eorundem versus prædictum Johannem deliberatorum et ex consensu dicti Johannis eisdem Abbati et Conventui per prædictos Priorem et Conventum postmodum redditorum, quod tunc dictum scriptum obligatorium de prædictis ducentis marcis pro nullo habeatur: alioquin stet in suo robore et virtute. In cujus rei testimonium, tam prædicti Prior et Conventus Dunelmensis uni parti hujus indenturæ penes prædictos Abbatem et Conventum remanenti sigillum suum commune apposuerunt, quam prædicti Abbas et Conventus alteri parti hujus indenturæ penes prædictos Priorem et Conventum Dunolmensem remanenti, sigillum suum commune apposuerunt. Data undecimo die Aprilis, anno Domini millesimo cccc^{mo} vicesimo quarto.

CLXXXVIII. RECEPCIO SCOLARIS IN COLLEGIUM OXONIÆ.

[Reg. II. Parv. f. 29. b.]

Carissime confrater, quia, ut intelleximus Ricardus Clyff, nuper scolaris Collegii nostri in Oxonia recessit de eodem, inibi non amplius moraturus, idcirco volumus et mandamus, si ita est, quatinus Johannem Fenton clericum de Houedenshir, per nos et confratres nostros diligenter examinatum et admissum, in scolarem Collegii nostri antedicti, loco ipsius Ricardi, ad idem Collegium citra festum sancti Michaelis proxime futurum recipiatur favorabiliter cum effectu, exigentes nichilominus ab eodem juramentum corporale ad servanda statuta et consuetudines dicti Collegii nostri secundum quod alii scolares in ipsum recepti jurare solebant temporibus retroactis. Valentes cum Dei benediccione et nostra. Scripta Dunelmi, in festo sancti Mathei Apostoli, anno Domini millesimo cccc^{mo} xxiiii^{mo}.

CLXXXIX. LITERA MISSA ARCHIEPISCOPO PRO ERECCIONE ECCLESIÆ DE HEMMYNGBURG IN COLLEGIATAM.

[Reg. II. Parv. fol. 34.]

Reverendissime Pater et Domine, vestræ dominacioni reverendissimæ me humillime recommendo, cum omni promptitudine obsequii, reverenciæ et honoris; gracias divinæ clemenciæ referens viscerosas, quæ talem nobis concessit in patrem præcipuum et pastorem; per quem, ut firmissimam gero fidem, cultus divinus augebitur et ecclesiastica libertas illæsa conservabitur et indempnis. Verum, reverendissime Pater, quia confratres mei et ego ecclesiam parochialem de Hemmyngburgh, vestræ Eboracensis dioceseos et nostri patronatus, tempore Regis Edwardi tercii auctoritate ordinaria bonæ memoriæ domini Johannis Archiepiscopi Eboracensis, prædecessoris vestri, nobis et monasterio nostro appropriatam et annexam, quæ tamen appropriacio pro tunc minime fuerat executa pro eo quod Cardinales, ante, tunc, et post, ipsam ecclesiam ex provisione apostolica occuparunt, cujus fructus et proventus ad sustentacionem sufficiunt plurimorum, a diu proposuimus et adhuc proponimus dividere in præbendas, ad instar ecclesiæ collegiatæ de Houeden, ejusdem vestræ Eboracensis dioceseos et nostri patronatus, dum tamen vestræ paternitatis benignissimæ et aliorum, quorum interest, hac parte auctoritas interveniat et consensus, vestram reverendissimam dominacionem affectuosis duximus precibus exorandam quatinus in perficiendo hujusmodi nostrum pium propositum, Deo et hominibus placabile, ut credimus, et acceptum, vestrum graciocissimum consilium et auxilium nobis impertiri dignetur eadem vestra benignissima dominacio pastoralis. Quam ad gregis sibi commissi salubre regimen et munimen in votiva prosperitate hominis utriusque diu et feliciter protegat et conservet immensa bonitas Jesu Christi. Scripta Dunelmi, xv^{o} die mensis Maii, anno Domini millesimo cccc^{mo} xxvi^{to}.

CXC. LITERA FRATERNITATIS DUCIS EXONIENSIS.

[Reg. III. f. 116.]

Excellentissimo principi et domino domino Thomæ Duci Exoniensi, domino suo singularissimo, sui humiles et devoti Johannes Prior et Capitulum ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis sinceram caritatem et devocionis intimæ continuum incrementum. Dominacionis vestræ strenuissimæ magnifica liberalitas et affectacio graciocissima, quas ad gloriosissimum Confessorem sanctum Cuthbertum, patronum nostrum, monasteriumque nostrum Dunelmense, hactenus habuistis et habetis, prout in nostris agendis eas nobis favorabiles et benignas effectualiter experimur, merito nos excitant et inducunt, ut vobis gratitudinis vicissitudinem spiritualiter rependamus. Unde, vos in confratrem spiritualem Capituli nostri Dunelmensis admittimus per præsentes, vobisque, in quantum in nobis est, omnium missarum, vigiliarum, jejuniorum, orationum, prædicacionum, divinorum officiorum, ceterorumque operum pietatis, quæ per nos et successores nostros, tam in monasterio nostro prædicto quam in cellis ab eadem dependentibus, fiunt aut fient imperpetuum, Domino largiente, participacionem concedimus specialem. Cumque ab hac luce per mortem fueritis revocati, et hoc nobis certitudinaliter fuerit intimatum, pro vobis, sicut pro aliis fratribus et sororibus nostris defunctis, consueta orationum suffragia singulis annis futuris perpetuis temporibus persolvemus. In cujus rei testimonium sigillum commune Capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra Capitulari, decimo die mensis Novembris, anno Domini M°CCCC^{mo}XXVI^{to}.

CXCI. LICENCIA PRIORIS CONCESSA MONACHO AD RECIPIENDUM ONUS EXECUTORIS AB ORDINARIO.

[Reg. III. fol. 137. b.]

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Johannes Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis salutem in eo qui est omnium vera salus. Universitati vestræ specialiter commendamus dilectum nobis in Christo fratrem Henricum

Heley, commonachum nostrum, cui nuper, ad magnam instanciam amici nostri prædilecti domini Roberti Clyfford, vicarii de Bossill, licenciam dedimus specialem ad administracionem omnium bonorum ejusdem domini Roberti ab ordinario recipiendum, ac eadem secundum ordinacionem dicti domini Roberti fideliter disponendum; necnon omnia alia et singula facienda et exercenda quæ per aliquem legitimum executorem fieri poterunt in præmissis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus duximus apponendum. Data Dunelmi, primo die mensis Aprilis, anno Domini millesimo cccc vicesimo septimo.

CXCII. LITERA MISSA DOMINO ARCHIEPISCOPO PRO ISTO VERBO "OBEDIENCIA."

[Reg. II. Parv. f. 36.]

Universis Christi fidelibus ad quos præsentes litteræ pervenerint, Johannes Prior et Capitulum ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, salutem in omnium Salvatore. Noverit vestra universitas quod quia nos, Prior et Capitulum antedicti, ac prædecessores nostri, a tempore cujus contrarii memoria hominum non existit, ad quæcumque beneficia ex patronatu nostro infra civitatem et diocesim Eboracensem vacancia reverendissimis in Christo patribus et dominis Archiepiscopis Eboracensibus, sede ecclesiæ Eboracensis plena, ac Decano et Capitulo ejusdem ecclesiæ, ipsa sede vacante, personas ydoneas de tempore in tempus consuevimus presentare usque in diem confeccionis præsencium, in literis presentacionum nostrarum *obedienciam* non scribendo; ac revevendissimus in Christo pater et dominus dominus Johannes, Dei gracia Eboracensis Archiepiscopus modernus, de prædicto usu nondum ad plenum, ut asserit, informatus, ob reverenciam sancti Cuthberti confessoris patroni nostri et propter zelum, quem de sua graciosissima dominacione ad nos et nostrum monasterium gerit, vult et concedit personas per nos ad beneficia suarum civitatis et dioceseos in posterum præsentandas in forma actenus consueta admittere, dumtamen per admissionem hujusmodi nichil novi juris super eundem reverendissimum patrem aut successores suos aliqualiter usurpemus. Nos voluntati et concessioni ejusdem reverendissimi patris per omnia consencientes, protestamur expresse quod non est nostræ voluntatis aut intencionis quod per hujusmodi nostras præsentaciones aut ejusdem reverendissimi patris et successorum suorum admissiones ipsi reverendissimo patri vel suis successoribus de

novo præjudicium aliquod generetur. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data in domo nostra capitulari, VII° die mensis Septembris, anno Domini millesimo cccc^mo vicesimo octavo.

CXCIII. LITERA MISSA DOMINO EPISCOPO DE COMBUSTIONE MAGNI CAMPANILIS DUNELM.

[Reg. II. Parv. fol. 39.]

Reverendissime ac singularissime Domine! Quia ad vestrum auditum non dubito pervenisse infortunium, quod in campanili ecclesiæ vestræ Dunelmensis nuper accidebat, pro vestra tristicia in parte consolanda facti certitudinem notifico per præsentes. In nocte ante diem Corporis Christi, a decima hora usque ad septimam horam post mediam noctem, tonitrua et fulgura erant in partibus nostris horribilia et inaudita: et præcipue, parvo temporis spacio ante horam primam post mediam noctem, tanta fuit tonitrui violencia, quando eramus ad matutinas, quod sperabamus magnam partem ecclesiæ cecidisse. Quo tempore, ut fuit magis verisimile, superior pars magni campanilis, sub tolo vocato anglice le poll, ictu fulguris fuit accensa; igne tamen ante horam septimam diei minime concepto vel visui hominum apparente; a qua hora, usque ad duodecimam horam, horribile duravit incendium; et tolus de cupro vel ære, continens in circumferencia ij ulnas et iij quarterias, vehementissime inflammatus, cum aliis grossioribus ferramentis et facibus ardentibus super ecclesiam in loco ad minus nocumentum cecidit. Benedictus Altissimus. In quo facto Deus graciose egit: nam decem vel duodecim homines, pro extinccione ignis inter ligna ardentia laborantes, et plumbo liquefacto perfusi, et dicti toli facibus cadentibus tacti et percussi, manserunt illæsi. Et sic precibus populi, qui in multitudine magna ad hoc confluxerat, Deo annuente, cito post horam primam post meridiem ignis totaliter est extinctus; et super hoc, ymnus *Te Deum laudamus* a nobis et multitudine populi devotissime fuit decantatus; quia nullus est, qui hoc factum propriis oculis vidit, quin miraculose reputat, quod non totum campanile, et ex consequenti ecclesia cum domibus conjunctis, tantarum flammarum incendio fuisset combustum. Scientes quod dicta superior pars campanilis combusta continet in longitudine, ut dictum est, secundum estimacionem, mensuram viginti pedum. Et dominacionem vestram

reverendissimam conservet in prosperis Altissimus per tempora longiora. Scripta Dunelmi, XXVII die mensis Maii, anno Domini millesimo CCCCXXIX.

CXCIV. LITERA PRO TELONIO.

[Reg. II. Parv. fol. 39, b.]

Universis Christi fidelibus ad quos præsentes literæ pervenerint, Johannes Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos literas illustris principis Henrici secundi, quondam Regis Angliæ, sanas, integras, in nulla sui parte viciatas, veroque sigillo suo regio consignatas in archivis ecclesiæ nostræ inspexisse, eo qui sequitur sub tenore. Henricus rex Angliæ et dux Normanniæ et Acquitaniæ et comes Andegaviæ, justiciariis, vicecomitibus, baronibus, præpositis, ministris, et omnibus fidelibus suis, Francis et Anglis, tocius Angliæ et Normanniæ et portuum maris, salutem. Sciatis me dedisse et concessisse Priori et monachis ecclesiæ sancti Cuthberti de Dunelmo omnes libertates et quietancias et liberas consuetudines suas per totam terram meam tocius Angliæ et Normanniæ et per omnes portus maris. Quare volo et firmiter præcipio quod ipsi et omnes res suæ, quas homines sui poterunt affidare suas esse dominicas, sint omnino quietæ per totam terram meam, in portibus maris, et in nundinis, et in omnibus locis, ab omni telonio et passagio et omni consuetudine; et ne quis eos vexet inde vel disturbet super hæc super decem libras forisfacturi. Testibus R. Archiepiscopo Eboracensi, et R. episcopo Lincolnensi, et Ricardo de Lucy, apud Eboracum. Quas quidem literas alii Reges Angliæ, eidem succedentes, nobis et Capitulo nostro, necnon Cellis nostris ab eodem dependentibus, cum omnibus clausulis supradictis confirmarunt. Unde universitatem vestram attencius requirimus et rogamus, quatinus, ob reverenciam Dei et beatissimi patroni nostri Cuthberti confessoris, ne ministris nostris, quibuscumque nominibus censeantur, quociens et cum ad vos pro catallis et aliis rebus ad usus vestros [? nostros] emendis vel vendendis accesserint, sive cum eisdem rebus et catallis per vos transitum fecerint, quicquam molestacionis gravaminis sive perturbacionibus [*ita*] occasione telonei contra formam dictarum concessionis et confirmacionis quomodolibet inferatis, seu ab aliis ob eandem causam, quantum in vobis est, inferri aliqualiter

permittatis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, XXII die mensis Junii, anno Domini millesimo cccc^{mo}xxix^{o}.

CXCV. INDENTURA INTER JOHANNEM CLAXTON DE BURN ET PRIOREM DUNELM PRO CXX LE FOTHERS DE GREET IPSI DOMINO PRIORI DELIBERANDIS.

[Liber Sacristæ f. 1.]

Hæc Indentura facta inter Johannem Priorem ecclesiæ Cathedralis Dunelm. ex una parte, et Johannem Claxton de Burn armigerum ex parte altera, testatur, quod idem Johannes Claxton vendidit et concessit præfato Priori sexies viginti fother, sive plura sive pauciora fother, lapidum, secundum beneplacitum ejusdem Prioris, de optimo albo grete, in quarera sua juxta Heremitorium de Burn, in loco quo idem Prior decreverit operarios suos operari; cum libero et conveniente introitu et exitu habendo ad eandem quarreram pro operariis et carriagiis eorundem: quos quidem lapides dictus Prior faciet lucrari et cariari infra unum annum proxime futurum post data præsencium, suis propriis sumptibus et expensis; solvendo dicto Johanni pro quolibet fother lapidum ij^{d}q. In cujus rei testimonium præsentibus indenturis sigilla sua alternatim apposuerunt. Data XVII die mensis Junii, anno Domini millesimo cccc tricesimo.

CXCVI. COMMISSIO AD AUDIENDUM CONFESSIONES OXONIENSIUM.

[Reg. II. Parv. fol. 51.]

Johannes Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis dilectis filiis et commonachis nostris dominis Thomæ Forster et Johanni Burnby salutem in Domino sempiternam. Ad audiendum confessiones vestras mutuo inter vos, ac confratrum nostrorum, et aliorum religiosorum in Collegio nostro Oxoniensi commorantium, ipsosque absolvendum et pœnitentias salutares pro modo culpæ, secundum discrecionem vestram eisdem injungendum, quantum ad nos pertinet, vobis et utrique vestrum potestatem

et licenciam concedimus specialem; reservatis nobis, seu nostro speciali deputato, absolucionibus gravium culparum, quæ sint directe contra substancialia regulæ monachalis. In cujus rei testimonium, etc. Data Dunelmi, VII die mensis Octobris, anno Domini M^m CCCCXXXI.

CXCVII. BREVE DIRECTUM DOMINO PRIORI DUNELMENSI AD RECIPIENDUM JURAMENTUM VICECOMITIS NORTHUMBRIÆ.

[Reg. II. Parv. f. 52 b.]

Henricus Dei gracia rex Angliæ et Franciæ et dominus Hiberniæ, dilecto sibi in Christo Priori Dunelmensi, salutem. Sciatis quod dedimus vobis potestatem recipiendi sacramentum dilecti nobis Rogeri de Woddryngton, vicecomitis nostri Northumbriæ, de officio illo bene et fideliter faciendo, juxta formam cujusdam cedulæ præsentibus interclusæ. Et ideo vobis mandamus, quod sacramentum prædictum recipiatis, et cum illud receperitis eidem Rogero literas nostras patentes sibi de officio prædicto factas, quas vobis mittimus per latorem præsencium, liberetis. Et nobis de sacramento, cum sic captum fuerit, in cancellaria nostra sub sigillo vestro distincte et aperte constare faciatis, hoc breve nobis remittentes. Teste Humfrido duce Gloucestriæ, custode Angliæ. Apud Westmonasterium, XXVI die Novembris, anno regni nostri decimo etc. [1431.]

ARTICULI JUAMENTI.

[Reg. II. Parv. fol. 53.]

Ye shall serve the kyng well and trewely in the offyce of Shirif in the Shir of Northumbr', and doo the kynges profit in all thyngs that belongith to yowe by way of youre offyce to doo as ferforth as ye cann or may: ye shall trewely kepe the kynges ryghts and all that longith to hise coroune; ye shall noghte assent to decrees to lassyng or to concelement of the kynges ryghtes or of his fraunchyses, and wher ever ye shall have any knoweleche that the kynges ryghtes or the ryghtes of the coroune be conceled or withdrawe, be hit in lands, rentes, fraunchyses, suytes, or in any other thyng, ye shall do all your trewe power to make hem to be restored to the kyng ayen. And if ye may not doo hit ye shall certifie the kyng, or som of

hise counseill therof, swyche as ye hold for certeyn will say hit to the kyng: ye shall not respite the kynges dettes for any thist or favour, wher ye may reyse hom withovte to greet grevance of the dettours. Ye shall trewly and ryghtewysely trete the peple of youre shyryfewyk and doo ryghte as well to pour as to ryche in all that longith to your offyce. Ye shall do no wrong to any man for any thist or good or behest or promisse of good nor favonr or hate; ye shall distourbe no mannys ryghte; ye shall trewely acquite at the Eschequer all tho of whome ye shall any thyng receyve of the kynges dette, ye shall no thyng take wherby the kyng may lese or wherby that ryghte may be distourbed letted or the kynges dette delayed; ye shall trewely retourne and trewly serve all the kynges writtes as ferforth as hit shall be in your power and connyng; ye shall noon hafe to be your undershireve or clerk that was undershyreve or any of the Shyreves clerkes the laste yere passed; ye shall take no baillifs in your servyce bot swyche as ye will answere for; ye shall make yche of your baillifs make swyche othe as ye make your selfe in that that longith to thayr occupacion; ye shall receyve no writt by yowe nor be any of yourys unseled or seld under the seall of any justyce save of justice in Eyr or justyce assigned in the same shyr that ye be shireve inne, or of Justyce of Neugate; ye shall make your baillifs of the most trewe and sufficeant in the contree. Also ye shall doo all your payne and diligence to destroye and make to cese all maner of heresyes and erroures commonly called Lollardnes with in your baillifwyke frome tyme to tyme to all your trewe pouer, and assiste and be helpeyng to the ordinaryes and commissaryes of holy chyrche, and favour and mayneteen hem as ofte tymes as ye shall be requyred by the sayd ordinaryes or commissaryes; ye shall be dwellying in your propre person with in your baillifwyk for the tyme that ye shall bee in the same offyce; ye shall not lete your shirevewyk or ony bailliage ther of to ferme to any man. These thynges all ye shall trewely keip, as God yowe helpe and his holy Seyntes &c.

CXCVIII. INSPECCIO CUJUSDAM ORDINACIONIS FACTÆ SUPER SECULARES IN COLLEGIO OXONIÆ.

[Reg. II. Parv. f. 56.]

Johannes Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, dilectis confratribus et commonachis nostris Oxoniæ commorantibus salutem in auctore salutis. Decretum bonæ memoriæ domini Johannis prædecessoris nostri immediati inspeximus in hæc verba. "Nos Johannes Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, attendentes quod cum consensu Capituli nostri addere possumus ordinacioni Collegii nostri in Oxonia, quæ ad observanciam religionis et incrementum virtutum noscuntur pertinere, de consensu Capituli prælibati ordinamus quod pueri quicumque seculares, qui nunc in dicto Collegio nostro sint, vel in futuris temporibus erunt, confratribus nostris ibidem commorantibus et commoraturis impendant honesta ministeria in aula, de cibo et potu serviendis eisdem, aquam ante et post prandium manibus infundendo, mensam manutergia post prandium levando et deportando, ac in capella ad celebrandas missas cum nota et sine nota et alia divina officia humiliter adjuvando, et quod mullus eorum de cetero in villam vel extra villam exeat, præterquam ad scolas temporibus ordinariis disputacionis vel parvis' absque Prioris seu Custodis Collegii vel ejus vices gerentis licencia speciali petita et obtenta, sub pœna subtraccionis suarum communarum, et ad tenenda sophismata et ad scolas exercendas, prout alii scolares vigentes faciunt in villa, sub eadem pœna, de cætero arceantur. Cujus quidem decreti omnes et singulos articulos tanquam ordinacioni dicti Collegii ac racioni consonos a prima fundacione ejusdem satis novimus observatos, et sic in futurum ab omnibus, quos concernunt, volumus observari. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, undecimo die mensis Marcii, anno Domini millesimo cccc^{mo} tricesimo primo.

CXCIX. LITERA JOHANNIS ARCHIEPISCOPI EBORACENSIS CONCESSA GUARDIANO COLLEGII MONACHORUM DUNELMENSIUM IN OXONIA AD COMPARENDUM IN SYNODIS ET CONVOCACIONIBUS CLERI EBORACENSIS PER SUFFICIENTEM PROCURATOREM.

[Cart. III. fol. 271 b., et Orig. 2. 3. Archiepisc. E. 1.]

Johannes permissione Divina Eboracensis Archiepiscopus, Angliæ primas, et apostolicæ sedis legatus, dilecto in Christo filio Priori Collegii Monachorum Dunelmensium in Oxonia, ecclesias parochiales de Bossall, Fisshelake, et Rodyngton, nostræ dioceseos, in proprios usus obtinenti, salutem, graciam, et benediccionem. Fusis nobis pro parte vestra precibus favorabiliter inclinati, ut in nostris sinodis et cleri convocacionibus quibuscumque, auctoritate nostra celebrandis, comparere personater minime teneamini dum tamen per procuratorem idoneum sufficienter compareatis in eisdem, licenciam tenore præsencium concedimus specialem pro nostro beneplacito duraturam. Data Eboraci, octavo die mensis Octobris, anno Domini millesimo cccc^{mo} tricesimo secundo, et nostræ translacionis octavo.

CC. LITERA DOMINI PRIORIS MISSA ABBATI DE SANCTO ALBANO.

[Reg. II. Parv. f. 69.]

Reverendissime pater et domine, inter nostri Ordinis Prælatos mihi confidentissime, vobis me humilius quo potero recommendo, cum omni promptitudine obsequii et honoris, pro solaciis et gratitudinibus mihi et meis, vicibus iteratis magnifice impensis, gracias, quas sufficio, referendo cordiales. Procuratorium per vos transmissum libencius sigillavi, divinæ clemenciæ laudes impendendo viscerosas, quæ nostro Ordini tam egregios dominos et prælatos providit in ambassiatores, per quos, ut firmissimam gero fidem, cultus monachicæ professionis augebitur, et nostra religio illæsa conservabitur et indempnis. Et quia ex vestri nuncii relatu, concepi aliqua nostro Ordini gravia, prejudicialia, et injuriosa, in curia Romana vel in consilio Basi-

liensi fore attemptata vel attemptanda, sed quæ sunt in specie, eo quod nondum a patre meo Eboracensi, postquam devenit ad partes, nuncium vel scriptum recepi, penitus ignoro; ideo responsum plenum reddere non valeo pro præsenti. Sed super præmissis, habito consilio provido cum eodem, quicquid mihi incumbit in hac parte perficiam toto posse. Vestram paternitatem reverendissimam in cunctis agendis roboret et confortet nostri clemencia Salvatoris. Scripta Dunelmi, in crastino Epiphaniæ. *Subscripcio*—Vestræ paternitatis orator continuus Johannes Prior Dunelmensis. *Superscripcio*—Reverendissimo in Christo patri Johanni de Sancto Albano Abbati seniori Nigrorum Monachorum in Anglia.

CCI. LITERA DOMINI PRIORIS INFRASCRIPTI EMISSA IN DIOCESIM DUNELMENSEM PRO FIDELIUM ELEMOSINIS COLLIGENDIS AD FABRICAM MONASTERII DUNELMENSIS.

[Reg. II. Parv. fol. 56. b.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis pateat per præsentes, quod nos Johannes, Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, ordinamus, facimus et constituimus dilectum nobis in Christo Johannem Walkere literatum, de Dunelmo, latorem præsencium, procuratorem nostrum et nuncium specialem, unam crucem argenteam et deauratam cum ymagine Domini Salvatoris, sanctæ Mariæ virginis, ac sancti Johannis evangelistæ, ac eciam unam particulam panni albi in quo corpus sancti Cuthberti fuit involutum per quadringentos annos, atque unum instrumentum publicum ostendens Indulgencias concessas per summos Pontifices, Archiepiscopos, et Episcopos, hiis, qui manus adjutrices fabricæ ecclesiæ Dunelmensis apponunt, secum deferentem, ad petendum colligendum et recipiendum nomine nostro fidelium elemosinas, nobis ac fabricæ ecclesiæ sancti Cuthberti Dunelmensis pia fidelium devocione datas, dandas, assignatas, assignandas, infra diocesim Dunelmensem, ac ad sibi substituendum procuratorem seu procuratores, nuncium seu nuncios, coadjutorem seu coadjutores, et ad eosdem et eorum potestatem revocandum, ac ad faciendum omnia et singula, quæ ad hujusmodi officium pertinent quoquo modo, eciam si mandatum exigant speciale; ratum habentes et firmum quicquid per prædictum Johannem seu coadjutores ejusdem actum, gestum, vel procuratum legitime fuerit in præmissis, procuratoria quæcumque aliis prius facta

tenore præsencium revocantes. In cujus rei testimonium præsentibus, ad nostrum beneplacitum tantummodo duraturis, sigillum nostrum duximus apponendum. Data Dunelmi, vicesimo sexto die mensis Aprilis, anno Domini millesimo cccc^mo^ tricesimo secundo.

CCII. FORMA DISPENSANDI CUM MONACHO DUNELMENSI AD SACERDOTIUM PRO MODO XXII° ÆTATIS SUÆ ANNO.

[Reg. II. Parv. f. 65 b.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis ad quos præsentes literæ pervenerint, Johannes Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis salutem in Domino, et fidem indubiam præsentibus adhibere. Literas sanctissimi in Christo patris et domini Johannis divina providencia Papæ XXIII, sanas, integras, et non viciatas, ejus vera bulla plumbea, more Romanæ curiæ bullatas, nobis præsentatas recepimus in hæc verba. "Johannes Episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Priori et Capitulo ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, salutem et apostolicam benediccionem. Sacræ religionis, sub qua devotum et sedulum redditis Altissimo famulatum, promeretur honestas, ut votis vestris, in hiis præsertim per quæ divinus cultus in vestra ecclesia valeat adaugeri, favorabiliter annuamus. Cum itaque, sicut exhibita nobis nuper pro parte vestra peticio continebat, vos pro hujusmodi cultus incremento desideretis in eadem ecclesia vestra, quæ ordinis sancti Benedicti existit, congruentem vigere numerum sacerdotum, ut in ipsa Domino perpetuo deserviatur laudabilius in divinis, pro parte vestra nobis fuit humiliter supplicatum, ut Priori dictæ ecclesiæ, pro tempore existenti, dispensandi cum monachis ejusdem ecclesiæ qui vicesimum secundum suæ ætatis annum attigerint, quod ad sacerdocium promoveri et in illo ministrare valeant, licenciam concedere de benignitate apostolica dignaremur. Nos, igitur, qui hujusmodi cultum conservari feliciter et augeri intensis desideriis affectamus, hujusmodi supplicacionibus inclinati, ut tu, fili Prior, et successores tui, Priores dictæ ecclesiæ, qui pro tempore fuerint, cum ejusdem ecclesiæ monachis, præsentibus et futuris, qui vicesimum secundum hujusmodi ætatis annum attigerint, dummodo alias sint idonei, et aliud canonicum non obsistat, auctoritate apostolica dispensare possitis, quod ad hujusmodi sacerdocium, statutis a jure temporibus, se facere promoveri, et in eo, postquam sic

promoti fuerint, ministrare, libere et licite valeant, prædicto ætatis defectu, et quibuscumque constitucionibus apostolicis, necnon statutis et consuetudinibus dictæ ecclesiæ, juramento, confirmacione apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus, tibi et eisdem successoribus auctoritate prædicta tenore præsencium de speciali gracia licenciam impartimur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignacionem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus, se noverit incursurum. Data Bononiæ, quinto kalendas Augusti, pontificatus nostri anno quinto." Quarum quidem auctoritate literarum cum dompno Ricardo Bell, confratre nostro, et dictæ ecclesiæ Dunelmensis monacho expresse professo, in vicesimo secundo ætatis suæ anno constituto, ut ad sacerdocium statutis a jure temporibus se facere promoveri, et in eo, postquam sic promotus fuerit, ministrare libere et licite valeat; prædicto ætatis suæ defectu, et quibuscumque constitucionibus apostolicis necnon statutis et consuetudinibus ceterisque contrariis nequaquam obstantibus, auctoritate nobis commissa in hac parte tenore præsencium dispensamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, ultimo die mensis Septembris, anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo. Etc.

CCIII. LICENCIA JOHANNIS ARCHIEPISCOPI EBORACENSIS PRO ECCLESIA DE GIGLESWYK AD COMPARENDUM IN SINODIS PER PROCURATOREM.

[Cart. III. fol. 271. et Orig. 2. 3. Archiepisc. G. 1.]

Johannes permissione divina Eboracensis Archiepiscopus, Angliæ primas, et apostolicæ sedis legatus, dilecto in Christo filio Priori Prioratus de Fynkall juxta Dunelmum, ecclesiam parochialem de Gigleswyk nostræ dioceseos in proprios usus obtinenti, salutem, graciam et benediccionem. Fusis nobis pro parte vestra precibus favorabiliter inclinati, ut in nostris sinodis et cleri convocacionibus quibuscumque, auctoritate nostra celebrandis, comparere personaliter minime teneamini, dum tamen per procuratorem ydoneum sufficienter compareatis in eisdem, licenciam tenore præsencium concedimus specialem, pro nostro beneplacito duraturam, Data Eboraci, octavo die mensis Octobris, anno Domini millesimo cccc^{mo} tricesimo secundo, et nostræ translacionis octavo.

CCIV. PROCURATORIUM AD CONSILIUM GENERALE BASILIENSE.

[Reg. II. Parv. fol. 68.]

Universis pateat per præsentes quod nos Johannes, permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, et Willielmus Abbas de Persora, Wignorniensis dioceseos, ordinis sancti Benedicti, provincialis Capituli nigrorum Monachorum in Anglia, licet immerito, præsidentes, de fidelitate et puritate conscienciæ ac circumspeccionis industria venerabilium in Christo patrum magistri Johannis divina miseracione Abbatis Monasterii sancti Albani, Lincolniensis dioceseos, sacræ paginæ professoris, Nicholai Abbatis Glastonii, Wellensis et Bathoniensis dioceseos, Willielmi Abbatis Monasterii beatæ Mariæ Eboracensis, et Willielmi Prioris cathedralis ecclesiæ Norwicensis, sacræ paginæ professorum, in Domino confidentes, eosdem venerabiles Patres Abbates et Priorem prædictos facimus, constituimus, et ordinamus per præsentes, nostros et Capituli nostri ac Ordinis nostri provinciæ Anglicanæ prædictæ procuratores, negociorum gestores, ac nuncios speciales et generales, in omnibus causis et negociis nos et Capitulum nostrum aut Ordinem nostrum hujusmodi, seu statum et utilitatem Universalis Ecclesiæ qualitercumque concernentibus, in proximo Generali Consilio apud Basileam, seu alibi, per sanctissimum in Christo patrem et dominum dominum Eugenium, divina providencia Papam quartum seu ejus auctoritate, celebrando, aut in Romana Curia motis, tactis, movendis seu tangendis; ac damus et concedimus dictis procuratoribus nostris potestatem generalem et mandatum speciale, nostro nomine, et tocius Capituli prædicti et dicti Ordinis provinciæ Anglicanæ in Consilio Generali, prædicto, *etc.* In quorum omnium testimonium sigilla nostra præsentibus sunt appensa. Data in dictis nostris monasteriis, ultimo die Decembris, anno Domini millesimo cccc^{mo} tricesimo secundo, *etc.*

CCV. INSTRUMENTUM CONCERNENS LIBERTATES ET PRIVILEGIA EPISCOPATUS DUNELMENSIS ET PRIMOS CONCESSORES EORUNDEM, ETC.

[Reg. III. fol. 164. b.]

In Dei nomine, Amen. Per præsens publicum instrumentum cunctis appareat evidenter, quod anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ, millesimo quadringentesimo tricesimo tercio, indiccione undecima, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Eugenii Papæ quarti anno tercio, mensis Aprilis die sexta, in ecclesia cathedrali Dunelmensi, ad summum altare ejusdem, in mei notarii publici et testium subscriptorum præsencia personaliter constitutus reverendus et religiosus vir dominus Johannes Wessyngton, Prior dictæ ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, quemdam librum, ab antiquo ad dorsum dicti summi altaris cathena ferrea ligatum, et super dictum altare positum, cathena ferrea cum sera clausum, manu sua propria cum clavi apperuit, in quo libro circa medium ejusdem, diversa scripta, de manu, ut apparuit, valde antiqua, statum dictæ Cathedralis ecclesiæ, ut asserebat, concernencia, sana, integra, non cancellata, non rasa, non abolita, nec in aliqua sui parte viciata, seu corrupta, sed omni vicio et suspicione sinistra carencia, ut prima facie apparebat, michi notario et testibus infrascriptis ibidem exhibuit et monstravit. De quibus scriptis quasdam clausulas, possessiones et libertates dictæ Cathedralis ecclesiæ Dunelmensis tangentes, me, notarium infrascriptum, debita cum instancia peciit et requisivit per me transscribi et transsumi, ac in publicam formam, ad perpetuam rei memoriam, redigi: unde ego, notarius publicus, reputans peticionem, et requisicionem dicti reverendi Prioris fore justam et consonam racioni, hujusmodi clausulas de diversis locis dicti libri extraxi, et in hoc publico instrumento de verbo ad verbum inserere curavi. Tenor vero unius clausulæ sive scripti est iste, qui sequitur.

" Anno ab incarnacione Domini octingentesimo septuagesimo quinto, Halfeden, sumpta tercia parte exercitus Paganorum, qui totam Angliam occupaverat, multa cum classe Tinam ingrediens, circa Tynemuth applicuit. Unde prosiliens flamma et ferro in exterminium omnia duxit, sed non impune. Nam cum insania mentis gravissimus corpus ejus invasit cruciatus.

Unde etiam fœtor exhalans intolerabilis omnibus Anglis et Danis eum reddidit exosum. Contemptus ergo ab omnibus cum tribus tantum navibus de Tina profugit, nec uspiam postea apparuit. Inter hæc, Anglis et Danis in unum populum compaginatis, cum regimen regale deesset, beatus Cuthbertus cuidam Abbati, nomine Eadredo valde religioso, per sompnum astitit; eique præcepit omnibus dicere, quatinus Guthredum, Hardecnuti Regis filium, qui a Paganis captus atque in Angliam traductus, cuidam viduæ apud Huityngham fuerat ab eis in servum venditus, hunc, dato viduæ digno redempcionis precio, Angli et Dani in regem elevarent. Qua visione manifestata, illico omnes perquisitum juvenem regium servum inveniunt, moxque, justo redemptum precio, in loco qui dicitur Oswiesdun omnes in Regem unanimi favore sustollunt: qui liberatori suo beato Cuthberto vicem rependens, pacem, sicut ipse Sanctus ei per prædictum Abbatem mandavit, ad refugium miserorum, qui ad illius corpus confugerint, instituit. Et quicumque pacem illius infregisset, ita ei, quemadmodum Regi, emendaretur, sua pace infracta, videlicet ad minus mille ducentis oris: leges quoque ipsius, et quæ propriæ Sancti Cuthberti dicuntur consuetudines, imperpetuum servandas instituit. Tunc quoque, præcipiente ipso Sancto, per memoratum Abbatem, Rex totam terram inter Weor et Tynam donavit ipsi Sancto, ad subsidia illorum qui ei serviebant et servituri essent. Cui scilicet prædictæ terræ adjecerunt, tam ipse Guthredus, quam Aelfredus rex Australium Anglorum, terram inter Tesam et Weor, in augmentum Episcopatus beati Cuthberti. Nam multo ante defecerant Episcopi Haugustaldensis ecclesiæ. Per quinquaginta enim quatuor annos ante devastacionem provinciæ Northumbrorum sedes ibidem episcopalis cessaverat. Hæc statuta et has donaciones duo Reges, Aelfredus scilicet, et Guthredus, cum consensu tocius populi statuentes firmaverunt; et quicumque ex hiis aliquid præsumpserit infringere perpetuo illum anathemate dampnarunt."

Tenor eciam alterius clausulæ in eodem libro, quibusdam interpositis, contentæ, est iste qui sequitur.

"Quo Aelfredo defuncto, Edwardus filius ejus regno succedens, ut a patre præmonitus fuerat, sanctum Cuthbertum, ejusque ecclesiam maxime honorans, ipse quoque donaria multa largitus, leges ejus et privilegia confirmavit. Hujus filius Ethelstanus, tocius Angliæ rex effectus, anno Dominicæ incarnacionis DCCCC^{mo}XXX^{mo}V^{to}, cum, contra Scotos, pugnaturus, Scociam tenderet, cum tocius Britanniæ exercitu, sancti Cuthberti patrocinia et suffragia quæsivit, eique multa donaria regali liberalitate contulit in auro et argento, palliis, et cortinis, et magnis campanis, et diversis aliis preciosis ornamentis: villam quoque

quæ Suthwermutha dicitur, quam pravorum malignitas ab ecclesia multo ante abstulerat, cum suis appendiciis, id est Ufferton, Westou, Selceswurtha, duas Refhopas, Birdene, Seaham, Seatun, Daltun, Daldene, Hesildene, ecclesiæ reddidit; et duas, quas in brachiis portabat, armillas, postremo dedit; dicens, hæc volo ut omnibus post me futuris sint in signum me sanctissimæ Dei genitricis Mariæ et dilectissimi patroni mei sancti confessoris Cuthberti ecclesiæ firmas leges et perpetuam libertatem, secundum quod antecessores mei fecerunt, anathemate interposito, mente devotissima constituisse. Defuncto post hoc Ethelstano, Eadmundus frater ejus in sedem regni exaltatus, cum ipse quoque Scotorum pertinaciam, qua regni sui partes infestabant, reprimere cum exercitu properaret, ad ecclesiam sanctæ Dei genitricis Mariæ et sancti confessoris Cuthberti cum multiplicibus et preciosis, ut regem decebat, muneribus, Dunelmum venit, et humiliter ante sanctissimi corporis sepulcrum genibus incurvatis, armillas duas et ipse a brachio suo extrahens, ut vulgo dicitur, mid fullom in dome, et wrec et wite, utter et inner, et saca et socna, id est cum plenis legibus et quietudinibus super sepulcrum obtulit, terribili malediccione feriens omnes, si qui forte vel sua vel antecessorum suorum privilegia huic ecclesiæ collata aliquo modo violare presumpsissent. Hic, anno Dominicæ incarnacionis DCCCCXLVIII° temporalem vitam eterna commutans, Edredum fratrem regni heredem reliquit, virum pietatis cultorem ac justiciæ. Qui eciam, sicut et fratres ejus, ecclesiam sanctæ Dei genitricis Mariæ et Sancti Cuthberti, firmata lege et libertate prædecessorum suorum, regia munera offerens visitavit, et ful in dome, super sancti Cuthberti sepulcrum, manu propria, donavit."

Subscripta vero clausula in alio loco dicti libri de verbo ad verbum, ut sequitur, est contenta.

"Defuncto piisimo rege Edwardo, cum gloriosus ac potentissimus rex Willelmus, interfecto Haroldo, tocius Angliæ monarchiam obtineret, anno dominicæ incarnacionis millesimo LXXIII°, sui autem regni anno octavo, versus Scociam, omnes regni sui partes visurus, et si qui forte rebelles essent sibi subditurus, cum magno exercitu properavit. Itaque Dunelmum veniens, ecclesiam sanctæ Dei genitricis et sancti Cuthberti confessoris Deo dilecti cum magna devocione oraturus intravit. Cui, sciscitanti de vita et miraculis sancti Confessoris, et de antiquitate et origine Episcopatus, hii qui antiquiores et prudenciores erant in ecclesia, sanctum regem Oswaldum, accito de Scocia sancto et venerabili viro Aidano episcopo, sedem Episcopatus in Lindissfarnensi insula primitus instituisse, et illi dedisse dixerunt. Referebant eciam quomodo rex Egfridus

et Theodorus Archiepiscopus sanctum Cuthbertum, invitum solitariam vitam relinquere et episcopatum suscipere, compellebant, et quanta veneracione ab eodem rege, dum vixit, semper habebatur, et a subsequentibus Christianis regibus post mortem quantum diligebatur et honorabatur, qui ecclesiam ipsius et ea quæ antiquitus adjacebat regali libertate augmentare, et sua auctoritate, ut in perpetua libertate et quietudine permanerent, defensare studebant. Et hæc et alia multa rex audiens, ac insita sibi sapientia pertractans, marcam auri et preciosum pallium super sepulcrum incorrupti corporis sancti patris Cuthberti, ut erat largi cordis, offerens, omnia, inquit, quæ mei antecessores huic ecclesiæ sanctæ Dei genitricis et sancti Cuthberti confessoris in terris et legibus et libertate et quietudine contulerunt, tanto firmius et stabilius a me, meisque heredibus et successoribus servari volo et discerno, quanto me meosque heredes et successores omnibus precedentibus regibus dignitate et justicia precellere cupio ; et hæc propria manu cum hoc auro et pallio imperpetuum servanda tribuo."

Subsequenter dictus religiosus vir dominus Johannes Prior Dunelmensis, dictis die et loco, duas cartas de privilegiis, libertatibus, et possessionibus ecclesiæ Dunelmensi pertinentibus, non cancellatas, non rasas, non abolitas, nec aliqua sui parte viciatas seu corruptas, sed omni vicio et suspicione sinistra carentes, ut prima facie apparebat, exhibuit et monstravit. Quarum una, Willelmi quondam Dunelmensis Episcopi, sic incipit.

"Ego Willelmus, sedem Episcopatus sancti Cuthberti gracia Dei adeptus, terram illius pene desolatam inveni." Et quibusdam interpositis sic sequitur. "Igitur beatus papa Gregorius ecclesiam beati Cuthberti sub beati Petri et apostolica proteccione suscipiens, Episcopalem sedem, una cum beati Cuthberti sacratissimo corpore, cum omni ipsius Episcopatus integritate et ceterarum omnium possessionum libertate perpetuis temporibus inviolabiliter conservari precepit ; videlicet cum ecclesiis Haugustaldensi et Lindissfarnensi, in quibus antiquitus Episcopatus extiterant, cum omni parochia quæ est inter Tese et flumen Tueodam, et eciam cum Carleolo et omni provincia circumjacenti, et Thevyetedale et omni regione pertinenti ; Waltham vero cum omnibus suis appendiciis, et Houeden cum ceteris omnibus Episcopi maneriis et terris aliis omnibus, sive redditibus, sancto Cuthberto et omnibus successoribus ipsius Episcopis auctoritate apostolica concessit et roborando munivit. In quibus omnibus sanctus Cuthbertus et ejus Episcopus omnes dignitates et libertates, quæ ad regis coronam pertinent, ab omni servicio et inquietudine imperpetuum liberas, imminutas et

quietas cum omnibus eisdem pertinentibus possideret. Ex nostra cæterum peticione et concessione omnes Priores, una cum fratribus cæteris imposterum in ecclesia beati Cuthberti futuris, sub manu sua auctoritate apostolica suscepit." Et, quibusdam clausulis privilegia libertates et possessiones Prioris et Capituli Dunelmensis concernentibus interpositis, sequitur sub hiis verbis. "Talem namque Papæ consensum Rex cum audisset, non mediocriter gavisus, sub testimonio Matildis reginæ, Landfranci Archiepiscopi, et Thomæ Eboracensis Archiepiscopi, cæterorumque Angliæ Episcoporum et Baronum suorum ad hoc peragendum licenciam dedit; immo propere ut peragerem mihi precepit. Insuper eciam leges sancti Cuthberti, quas ipse coram sancto illius corpore, sicut umquam meliores sub aliquo Regum priorum fuerunt, fide sua sanccierat, denuo tunc renovando confirmavit, et omnia quæ dominus Papa ei suis literis præcepit, sicut superius diximus, concessit, et in consilio pleno coram omnibus roborando, consencientibus prælatis Angliæ tocius, constituit; et Billingaham cum omnibus suis appendiciis, quod mali homines prius inde abstulerant, ad nutrimentum inibi serviencium restituit." Et ante finem dictæ cartæ sic sequitur. "Hæc ego Willelmus episcopus, pro salute tam corporis quam animæ ejusdem domini mei Regis et suæ conjugis Matildis reginæ, et filiorum filiarumque suarum, pariterque mei, omniumque antecessorum et successorumque meorum episcoporum, sancto Cuthberto suisque servitoribus, secundum quod suprascribitur, eternaliter tribuo et ordino; cunctos istius ordinacionis fautores perpetua Dei omnipotentis Patris et Filii et Spiritus Sancti benediccione benedicendo benedicens. Omnes autem, si qui hanc prophanare, vel quicquam inde, nisi forte in melius, mutare præsumpserint, ex auctoritate principis apostolorum et domini Papæ præfati Gregorii, a sanctæ consorcio ecclesiæ anathematizando sequestro, et Dei judicio perhennibus cum diabolo et angelis ejus puniendos ignibus reservo, Amen. Facta sunt hæc omnia in consilio Londoniensi, coram domino Willelmo Rege, anno ab incarnacione Domini millesimo octogesimo secundo. Hiis testibus, Lanfranco primate tocius Angliæ, Dorobernensis ecclesiæ Archipræsule, et Thoma Eboracensi Archiepiscopo, et Odone fratre regis, Baiocensi Episcopo, et Goffrido Episcopo Constanciensi, et Willelmo Londoniensi Episcopo, et Walkelino Wintoniensi episcopo, et Heremanno Ciraburnensi Episcopo, et Wulstano Wirecestrensi Episcopo, et Walterio Herefordensi Episcopo, et Gisone Wellensi Episcopo, Remigio Dorcensi vel Lincolniensi Episcopo, et Herfasto Hemeanensi Episcopo vel Norwicensi, et Stigando Selengensi Episcopo, et Osberno Exoniensi Episcopo, et Petro Licitfeldensi Episcopo,

et Turstino Abbate Glastoniæ, et Scolando Abbate sancti Augustini, et Aelsio Abbate Bathoniensi, et Eadmundo Abbate Persoriensi, et Witali Abbate Westmonasterii, et Aelgelwino Abbate Eoveshamensi, et Paulo Abbate sancti Albani, et Tiroldo Abbate Burgensi, et Rodberto comite Moritunensi, et Rogero Scrobbesbensi comite, Roberto comite Northumbrensi, et Rogero Bidod, et Ursone vicecomite de Abetote, et Ricardo de Curceio, et Willelmo de Redveriis, et Rodberto dispensatore, et Haimone dapifero, et Rodberto de Monte Forti, et Rodberto filio Giraldi, et Turald de Papileon, et Morkaro et Rogerio, et Siwardo cognomento Barn, et Wulnoto Haraldi Regis germano, et Alano de Lincolnia, et capellanis Regis Mauricio et Willelmo et Roberto." Alia, carta, quam dictus Prior tunc exhibuit, est carta Thomæ quondam Eboracensis Archiepiscopi et sic incipit. "Thomas, Dei gracia Eboracensis Archiepiscopus, omnibus Archiepiscopis, Episcopis, et Abbatibus per Angliam, tam constitutis quam imposterum successuris, et omnibus sibi in Eboraco Archiepiscopis successuris imperpetuum, salutem. Cum nostrum sit officium omnibus præstare pietatis obsequium, hiis tamen maxime sanctorum Dei debemus obsequium nostræ devocionis impendere, a quibus constat nos peculiare muneris beneficium percepisse. Nos quidem, Dei flagello castigati, et febrium languoribus per biennium modo incredibili exusti, cum omnes medici solius mortis exitum nobis prominere promitterent, nil unquam fuit in quo continuæ noxam egritudinis temperarent. Per visum ergo commonitus, ad tumbam Sancti Cuthberti gemens et fremens pernoctavi, qui, morbo simul et mole fatigatus, dum sompnum surripui, in visu mihi beatus Cuthbertus astitit, qui manu sua singula membra mea explorando, de infirmitate mea percurrens, mox evigilantem ab omni infirmitate sanum reddidit, et me sibi in omnibus devotum fore, et quæcumque in mea diocesi ipse vel sui possessuri essent ab omni fatigacione secura et libera esse præcepit. Quibus beati confessoris adjutus beneficiis, eo ei et suis devocior extiti quo majora persolvere debui." Et quibusdam interpositis sic sequitur. "Sciant igitur tam præsentes omnes quam futuri quod ego Thomas Eboracensis Archiepiscopus, ex precepto Gregorii Papæ septimi, et confirmacione domini Willielmi Regis, sub testimonio universalis Anglorum consilii, et consensu Eboracensis capituli, do et concedo Deo et sancto Cuthberto et omnibus ejus Episcopis successuris, et omnibus monachis imposterum ibidem futuris, ut omnes ecclesias, quascumque in presenti in diocesiana parrochia mea possident, vel imposterum canonice adquirere poterint, concessione Regum, largicione fidelium, vel edificaverint in proprio fundo terrarum, liberas et

quietas omnino imperpetum a me et omnibus successoribus meis ab omnibus, quæ ad me vel ad successores meos pertinent. Quare volo et precipio ut omnes ecclesias suas in manu sua teneant, et quiete eas possideant, et vicarios suos in eis libere ponant; qui mihi et meis successoribus de cura tantum intendant animarum; ipsis vero de omnibus ceteris beneficiis elemosinarum. Concedo insuper, confirmo, et præcipio, ut, tam ipsi, quam ipsorum vicarii, liberi et quieti imperpetuum sint ab omni redditu sinodali, et ab omnibus auxiliis, gravaminibus vel redditibus, exaccionibus vel hospiciis, tam a me quam a decanis, archidiaconis, vel omnibus nostrorum vicariis vel ministris. Sub anathemate eciam prohibeo ne aliquis ulterius ipsos vel eorum clericos aliqua sub occasione fatiget, vel ad sinoda vel ad capitula ire, nisi velint sponte, compellat. Sed si quis erga eos, vel suos, aliquam querelam habuit, ad curiam sancti Cuthberti Dunelmi veniat, ut ibi qualem debuerit rectitudinem percipiat. Omnes enim libertates et dignitates, quas ego et mei sequaces in ecclesiis propriis vel terris nostris possederimus, ipsis et sancto Cuthberto in omnibus ecclesiis et terris suis libere imperpetuum concedimus, et absque omni tergiversacione sive calumpnia a me meisque successoribus liberas et quietas confirmamus. Testificamur auctoritati et donacioni patris nostri Gregorii papæ septimi et confirmacioni regis Willielmi de libertatibus, quas prefatæ ecclesiæ Sancti Cuthberti in pleno consilio apud Westmonasterium concesserunt, et quas Prioribus et monachis ipsius ecclesiæ contulerunt: nam post privilegium Gwillielmi fratris nostri Dunelmensis episcopi tam ego quam Lanfrancus Cantuariensis Archiepiscopus literis nostris subscripsimus et sigillis propriis concessimus et confirmavimus, videlicet ut sedes Episcopalis una cum beati Confessoris corpore cum omni integritate ipsius Episcopatus inviolabiliter permaneat; cujus diocesis ita protenditur et definitur. Tota terra que est inter These et Tyne, Northumberland, Thevyetedale, Tyndale, Karleolum, Weredale, cum ecclesia de Hesteldesham, et omni parochia pertinenti, et ecclesia Lindisfarnensi ubi antiquitus Episcopatus extiterant. In omni etiam terra sancti Cuthberti, quam Episcopi vel monachi juste adquirere poterint, vel in presenti possident, rectitudines omnes, consuetudines et libertates, quæ ad Regis coronam pertinent, tam Papa prefatus quam Rex Willielmus eis concesserunt, et liberas et quietas omnino et ubique in regno Anglorum ab omni servicio perpetuis temporibus confirmaverunt. Willielmus vero Dunelmensis Episcopus in eodem consilio auctoritate predicti Papæ et Regis confirmacione, de terris Episcopatus sui monachis tribuit, et futuris Prioribus in ecclesia ipsa sedile Abbatis in sinistro choro concessit et omnes

vices et dignitates Abbatis eis contulit. Quicquid eciam decanus Eboracensis sub Archiepiscopo obtinuerit, Prior Dunelmensis sub Episcopo libere possidebit; et sinoda et capitula absente Episcopo tenebit, et collateralis Episcopi dexteræ in omnibus erit, et ipsius ecclesiæ Archidiaconis præerit et præsidebit, et primum locum et vocem in Episcopi eleccione et ceteris omnibus libere et quiete possidebit. Prior vero communi fratrum consilio eligatur; et nisi racionabili causa exigente, et conventu ipsum meritis suis exigentibus refutante, minime deponetur; et tam interius quam exterius omnis causa cum ipsius et fratrum consilio libere disponatur. Et nullum omnino auxilium de ecclesiis eorum vel terris ab aliquo Episcoporum exigatur. Hæc omnia presenti carta confirmamus et testificando roboramus; et perpetuis temporibus inviolabiliter fore rata precipimus. Si quis igitur imposterum hanc nostræ auctoritatis cartam in aliquo diminuere vel temerare presumpserit, auctoritate beati Petri apostoli et prefati papæ Gregorii, et mea Thomæ Archiepiscopi, nisi digne correxerit, a Dei regno separetur, et perpetuo anathemate condempnetur, Amen. Valete. Testibus Aldredo decano, Durando archidiacono, Willielmo filio Durandi de Duninetun, Ranulpho thesaurario, Fulco Serlone, Tusti, magistro Siro, magistro scolarum Laurencio, Hugone de Soteneim, Lamberto Flandrensi, Gileberto cantore, Ketell filio Godman et Giroldo canonico."

Acta sunt hæc, prout superius scribuntur et recitantur, sub anno, indiccione, pontificatu, mense, die et loco prædictis; præsentibus discretis viris dominis Johanne Bynchestre, Johanne Fournesse capellanis, Johanne Tang, Johanne Holme, Jacobo Newesham, et Harsculpho Killerby, literatis et generosis, Eboracensis et Dunelmensis disceseos, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis. Et ego Willielmus Doncastre clericus, Eboracensis dioceseos publicus auctoritate apostolica notarius, præmissis omnibus et singulis, dum sic, ut premittitur, sub anno Domini, indiccione, pontificatu, mense, die et loco supradictis, agerentur et fierent, una cum prenominatis testibus presens interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, per alium scribi feci, publicari, et in hanc publicam formam redigi, signoque meo et nomine consuetis signavi rogatus et requisitus, in fidem et testimonium omnium premissorum, &c. Et Ego Thomas de Tang, &c.

CCVI. LITERA ATTORNATA PRO ANIMALIBUS VICTUALILIBUS SEU ALIIS NECESSARIIS EMENDIS QUÆ SCRIBITUR III° REGISTRO FOLIO XCIX IN FINE EJUSDEM.

[Reg. II. Parv. f. 70. b.]

Universis Christi fidelibus ad quos præsentes literæ pervenerint Johannes, permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, salutem in Domino. Noverit universitas vestra nos ordinasse et constituisse dilectum nobis in Christo Nicholaum Smyth, de Edmundesleyrawe in comitatu Dunelmensi, attornatum nostrum et nuncium specialem, ad emendum pro nobis ad usum nostrum dumtaxat, quæcumque animalia sive alia victualia et bona nobis necessaria, quibuscumque diebus sive locis, cum illa libertate quam alii prælati et viri ecclesiastici solent et debent habere per totum regnum Angliæ in tali casu; et ad omnia alia et singula facienda et exercenda, quæ per hujusmodi attornatum de jure fieri poterunt et debebunt: ratum et gratum habituri quicquid idem Nicholaus nomine nostro fecerit in præmissis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus duximus apponendum, exnunc per biennium duraturis. Data Dunelmi, primo die mensis Maii, anno Domini millesimo cccc^{mo} tricesimo tercio.

CCVII. ACQUIETANCIA FACTA DE JOCALIBUS RECEPTIS AD FERETRUM BEATI CUTHBERTI.

[Reg. II. Parv. f. 81.]

Pateat universis, per præsentes, nos Johannem, Priorem ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, recepisse de Hugone Evewod, uno executorum Testamenti Ricardi Pudsay armigeri nuper defuncti, jocalia infrascripta, super pheratrum Sancti Cuthberti, secundum Voluntatem dicti Ricardi pendenda; videlicet, unam crucem auri pendentem per unam cathenam auri, unum monile auri, cum diversis reliquiis eadem cruce inclusis, unum par precularum auri, cum uno monili auri facto ad similitudinem cordis, unum cultellum cum manubrio et vagina de argento et deaurata, sex moletts argenti deauratas, et cathenam auri: quæ quidem jocalia fatemur nos recepisse, et inde dictum Hugonem et coexecutores suos acquietamus per præsentes. In

cujus rei testimonium præsentibus sigillum nostrum duximus apponendum. Data in manerio nostro de Bieurepare, quinto die Octobris, anno Domini millesimo cccc^{mo}xxx^{mo} quarto.

CCVIII. INDENTURA INTRR DOMINUM PRIOREM ET RECTOREM ECCLESIÆ IN AUSTRALI BALLIO DUNELMENSI.

[Reg. II. Parv. f. 81. b.]

Hæc indentura facta inter reverendum virum dominum Johannem, permissione divina Priorem ecclesiæ cathedralis Dunelmensis ex una parte, et magistrum Johannem Burgham, rectorem ecclesiæ parochialis sanctæ Mariæ in Ballio Australi Dunelmensi ex parte altera, testatur, quod dictus dominus Prior concessit præfato magistro Johanni, quamdiu steterit rector dictæ ecclesiæ parochialis, unam annuam pensionem tresdecim solidorum et quatuor denariorum, percipiendam ad festa Pentecostes et sanctæ Mariæ in hieme per equales porciones; videlicet sex solidos et octo denarios ad festum Pentecostes, et sex solidos et octo denarios ad festum sanctæ Mariæ in hieme, in recompensam certarum decimarum minutarum diversorum locorum sive ortorum olim infra fines et limites dictæ parochialis ecclesiæ, nunc autem infra septa monasterii Dunelmensis situatorum, pro quibus decimis Rectores dictæ parochialis ecclesiæ sanctæ Mariæ in Ballio Australi solebant comedere certis diebus infra Abbathiam Dunelmensem. Concessit eciam præfatus Prior prædicto magistro Johanni unum garmamentum annuatim de secta clericorum suorum, percipiendum ad festum Natalis Domini, pro fideli servicio suo impendendo dicto Priori et successoribus suis, necnon confratribus suis quibuscumque monachis Dunelmensibus, in omnibus causis et negociis expediendis, procurandis, et tractandis, quociens et quum ad hoc requisitus fuerit, tam in judicio quam extra, præ omnibus aliis et contra omnes alios infra diocesim Dunelmensem et extra peraget et implebit, ac justum sanum consilium et patrocinium secundum discreccionem sibi a Deo datam præstabit fideliter in eisdem, ita tamen quod quum ipsum magistrum Johannem ad prosequenda ipsorum Prioris et Capituli negocia alicubi mitti continget extra diocesim vel civitatem Dunelmensem, expensas pro hujusmodi negociis requisitas et necessarias Prior et Capitulum prædicti sibi facient ministrari. In quorum omnium testimonium

partes prædictæ præsentibus indenturis sigilla sua alternatim apposuerunt. Data Dunelmi, ultimo die mensis Octobris, anno Domini millesimo cccc^{mo} tricesimo quarto.

CCIX. PROCURATORIUM AD CONSILIUM GENERALE BASILIENSE.

[Reg. II. Parv. f. 76.]

Universis pateat per præsentes quod nos, Johannes, permissione divina Abbas exempti monasterii sancti Albani, Lincolniensis dioceseos, et Johannes eadem permissione Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti et provincialis capituli nigrorum monachorum in Anglia immerito præsidentes, de fidelitate et puritate conscienciæ ac circumspectionis industria venerabilium in Christo patrum, Nicholai Abbatis Glastoniensis, Wellensis et Bathoniensis dioceseos, Willelmi Abbatis monasterii beatæ Mariæ Eboracensis, et Willelmi Prioris cathedralis ecclesiæ Norwicensis, sacræ paginæ professoris, in Domino confidentes, eosdem venerabiles Patres, Abbates, et Priorem prædictos facimus, constituimus, et ordinamus per præsentes nostri et capituli nostri prædicti ac ordinis nostri provinciæ Anglicanæ procuratores, negociorum gestores, ac nuncios speciales et generales, in omnibus causis et negociis nos et capitulum nostrum aut ordinem nostrum hujusmodi seu statum et utilitatem universalis ecclesiæ qualitercumque concernencia in proximo generali Consilio apud Basileam, seu alibi per sanctissimum in Christo patrem et dominum dominum Eugenium divina providencia Papam quartum, seu ejus seu aliqua alia auctoritate canonica celebrando *etc.* In quorum omnium testimonium sigilla nostra præsentibus sunt appensa. Data in dictis nostris monasteriis, duodecimo die Januarii, anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo quarto.

CCX. LITERA TESTIMONIALIS SUB INSTRUMENTO DE PURGACIONE DOMINI THOMÆ NESBIT MONACHI DUNELM. FACTA OCCASIONE SCANDALI ET INFAMIÆ INCONTINENCIÆ EIDEM MONACHO IMPOSITÆ.

[Reg. III. f. 173. b.]

Universis Christi fidelibus, ad quorum noticiam presens scriptum vel instrumentum pervenerit, Johannes, permissione divina Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, salutem in Domino sempiternam, et præsentibus fidem credulam adhibere. Cum pium sit et meritorium scandala nequiter suscitata et diffamaciones innocentibus maliciose impositas veritati testimonium perhibendo penitus abolere, hinc est quod, cum confrater et commonachus noster, Thomas Neesbit, super crimine incontinenciæ, ut fama, per maliciam suorum emulorum laboraverit, commisso cum Sibilla uxore Johannis Adyngham, nuper in Ballio Dunelmensi commorante, apud nonnullos bonos et graves extiterat diffamatus, idem frater Thomas in capitulo nostro, in præsencia confratrum nostrorum, per nos super hoc articulatus constanter negavit, et cum instancia non modica nos requisivit, ut ipsum, super dicta infamia ad purgacionem canonicam admitteremus. Cujus supplicacioni et requisicioni tanquam racioni consonis nos annuentes, ipsum ad hujusmodi purgacionem ex debito officii nostri admisimus, et cum duodecima manu confratrum suorum sibi indiximus faciendam, eundem locum et diem proximum protunc sequentem sibi ad hoc assignantes, videlicet vicesimum octavum diem mensis Januarii, anno Domini infrascripto. Quibus die et loco, in domo nostra capitulari, in præsencia confratrum nostrorum et multitudinis copiosæ virorum fidedignorum, tam ecclesiasticorum quam secularium, dictus frater Thomas Neesbitt cum suis compurgatoribus, de senioribus capituli nostri, videlicet Stephano Houeden suppriore, Willielmo Poklyngton sacræ theologiæ baculario, Willielmo Drax Priore de Coldyngham, Willielmo Barry Priore de Fynkehall, Johanne Durham seniore, Ricardo Hessewell elemosinario, Johanne Gisburgh, Willielmo Durham, Rogero Langchestre, Johanne Swynesheved, Thoma Witton, et Henrico Feryby sacrista, comparuit, purgacionem suam, ut præmittitur, per ipsum petitam et per nos sibi concessam et indictam, juxta instituta regularia, facturus; proclamacioneque publica et solempni per nos facta, an aliquis esset, qui objicere vel contra-

dicere vellet, quominus dictus frater Thomas ad suam purgacionem procederet faciendam, nulloque objicente vel contradicente, ipsum ad hujusmodi purgacionem admisimus in forma juris, sibi in scriptis hunc articulum recitantes. "In Dei nomine, Amen. Nos Johannes, Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, tibi fratri Thomæ Neesbitt, sicut alias objecimus et opposuimus, ita nunc tibi objicimus et opponimus, quod tu incontinenter et carnaliter cognovisti Sibillam uxorem Johannis Adyngham, nuper in Ballio Dunelmensi commorantem." Quem quidem articulum idem frater Thomas, ut antea, constanter negavit; et, tactis per ipsum sacrosanctis evangeliis, se dictam Sibillam incontinenter vel carnaliter nunquam cognovisse, nec se super dicta infamia in aliquo culpabilem esse vel reum. Ac tunc dicti purgatores tactis per ipsos sacrosanctis evangeliis singillatim juraverunt se firmiter sine hesitacione credere dictum fratrem Thomam Neesbitt verum jurasse. Necnon ex habundanti ceteri omnes confratres nostri et commonachi tunc ibidem præsentes, in numero triginta et octo, hoc idem quod dicti compurgatores singuli juraverunt; quibus sic peractis, dictum fratrem Thomam Neesbitt ad suam innocenciam et pristinam bonam famam restituimus per decretum. Ac tunc dictus frater Thomas nobis humiliter supplicavit, et notarios infrascriptos tunc præsentes cum instancia requisivit, ut super præmissis literas nostras testimoniales sub instrumento publico sibi concedere et conficere dignaremur. In quorum omnium et singulorum testimonium atque fidem præsentes literas sive publicum instrumentum sigilli nostri impressione, ac Thomæ Tang, Roberti Beerhalgh, Johannis Ronkehorne, et Johannis Beerhalgh, notariorum publicorum, signis et subscripcionibus fecimus communiri. Acta sunt hæc, prout superius scribuntur et recitantur, quoad dictæ purgacionis receptacionem, sub anno ab incarnacione Domini secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ millesimo quadringentesimo tricesimo quarto, indiccione tercia decima, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Eugenii divina providencia Papæ quarti anno quarto, mensis Januarii die vicesimo octavo, in dicta domo Capitulari ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis. Præsentibus venerabilibus et discretis viris domino Thoma Percy canonico ecclesiæ collegiatæ de Southwell, Willielmo Chaunceller domini Dunelmensis Episcopi cancellario, magistro Willelmo Doncastre domini Dunelmensis episcopi officiali, magistro Johanne Burgham in legibus bacallario ac rectore ecclesiæ parochialis beatæ Mariæ in Ballio Australi Dunelmensi, dominis Petro Kirkeby, Willelmo Holilob, Johanne Bynchestre, Joanne Perterkye, Johanne Elstob, Radulpho Skipton, Johanne Corbrig,

et Roberto Heryngton capellanis, Willelmo Overton, Willelmo Rakett, Ricardo Catlynson, Johanne Holme, Ricardo Hemyngburgh, Jacobo Neuesham, Roberto Gryndisdale, Thoma Poumfrayte, Thoma Thorneburgh de Elvett, et Harsculpho Killerby, generosis et literatis, et multis aliis tam clericis quam laicis, Eboracensis Dunelmensis et Karliolensis dioceseôn, testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis.

CCXI. TESTAMENTUM THOMÆ LANGLEY EPISCOPI DUNELMENSIS.

[Ex. Reg. Scrope et Kempe in Cur. Ebor.]

In nomine Summæ et Individuæ Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, beatissimæque Dei genetricis et virginis Mariæ, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum, sanctorumque confessorum Cuthberti et Martini, necnon tocius cœlestis curiæ, Amen. Duræ mortis memoria rationali nimis redderetur amara, nisi, post cursum hujus vitæ fluctuantis continue, vita beacior in patria speraretur. Et proinde humanæ providenciæ sagacitas, sciens naturæ legibus diffinitum quod cercius nil morte, incercius nil hora mortis, solebat horam dissolucionis hujusmodi nedum operibus virtuosis et meritoriis sed eciam bonorum suorum dispensacione provida prævenire, ut sic hora ipsa inopinata, provida ordinacione præventa, valeat securius expectari. Quod debita mentis consideracione revolvens, ego, miserrimus peccator, Thomas Dei gratia sacræ Dunelmensis ecclesiæ minister, licet inutilis et indignus, existens adhuc Dei gratia sanus mente et corpore, sciens tamen quod omnis caro fœnum et omnis gloria ejus tanquam flos agri, et quod, juxta sapientis eloquium, omnes morimur, et velud aquæ dilabimur super terram ; id circo Testamentum meum facere, ac de bonis fortunæ, michi a Deo collatis, disponere censui, in hunc modum. In primis siquidem lego animam meam Deo omnipotenti, creatori meo, et corpus meum sepeliendum in ecclesia mea Dunelmensi, in capella beatæ Mariæ Virginis vocata le Galilee, in loco ad hoc jam per me disposito. Et lego et assigno centum libras disponendas circa reparacionem terrarum et tenementorum pro competenti dotacione sive sustentacione unius Cantariæ, per Johannem Newton et Johannem Thoralby jam defunctos dudum inchoatæ, de duobus capellanis ad altare beatæ Mariæ Virginis in capella prædicta divina celebraturis imperpetuum, juxta formam ordinacionis cujusdam per præfatos Johannem et Johannem de dicta Cantaria factæ, ultra omnia terras et tenementa in ipsa ordinacione

specificata, eidem Cantariæ et capellanis ministraturis in eadem per ipsos Johannem et Johannem auctoritate sufficienti concessa et assignata: si tamen pro sustentacione et dotacione dictæ Cantariæ per me, dum vixero, provisum non fuerit et sufficienter ordinatum. Et quantum ad expensas funerales mei, volo quod fiant juxta disposicionem executorum meorum, cum minori tamen pompa, qua, servata honestate, fieri possunt. Item volo, quod si aliquos indebite offendi, vel bona aliquorum injuste recepi per me vel ministros meos, executores mei Deum habentes præ oculis, prout æquum et justum fuerit, recepta prius vera examinacione, quibuslibet in hac parte conquerentibus debite satisfaciant, et debita mea plenarie persolvant. Item lego ducentas libras distribuendas inter pauperes, et maxime tenentes meos ad voluntatem, celerius quo fieri poterit a die mortis meæ usque ad tempus quo fient solempnes exequiæ sepulturæ meæ. Et centum libras pro conducendis presbiteris tam religiosis quam secularibus, et potissime secularibus exhibendis ad scolas ibidem celebraturis pro anima mea, celerius quo fieri poterit post mortem meam, juxta discrecionem executorum meorum. Item volo et ordino quod libri, jocalia, ot ornamenta, vestimentaque sacerdotalia et levitica, in Inventario meo, cum præsenti Testamento meo consignato, descripta, et pro ecclesia mea Dunelmensi intitulata, quæ eciam eidem ecclesiæ meæ lego et assigno, remaneant perpetuo in eadem ecclesia ad cultum et honorem Dei et sancti Cuthberti. Item lego Priori ecclesiæ Dunelmensis prædictæ, qui tempore obitus mei ibidem præfuerit, quadraginta solidos; Suppriori viginti solidos, et cuilibet monacho dicti Monasterii sex solidos viij^d. ut intersint exequiis meis, et pro anima mea suppliciter Deum orent, et quilibet eorum celebret pro anima mea tres missas. Item lego Collegio Dunelm. Oxoniæ, in aliquale subsidium et relevamen ejusdem, decem libras, ut Collegiati ibidem in suis missis et devocionibus orent Deum pro anima mea. Item lego cuilibet Domui seu Monasterio Religiosorum non Mendicantium infra diocesim Dunelm. quadraginta solidos; inter quos volo Prioratus dependentes ab ecclesia mea Dunelm. comprehendi. Ita quod quilibet sacerdos in dictis Domibus existens celebret pro anima mea triginta missas infra annum a tempore mortis meæ. Item lego cuilibet Domui de ordine Mendicancium infra eandem diocesim quadraginta solidos; inter quos volo illos de Alverton et Yarum comprehendi; ut ipsi omnes orent pro anima mea, et quilibet sacerdos in dictis Domibus existens celebret pro anima mea triginta missas infra annum a tempore mortis meæ. Item lego fabricæ ecclesiæ Cathedralis Eboracensis viginti libras, dum tamen Canonici ibidem residentes sint amici et benevoli executoribus meis

in executione Testamenti mei. Item volo et ordino quod libri, vestimenta, robæ, cifi, et alia jocalia et utensilia mea, in prædicto Inventario meo descripta, dentur et distribuantur personis et locis et ad usus, quibus, et ad quos, in Inventario prædicto assignantur. Item, quantum ad reparaciones fiendas succcessori meo, quem Deus prosperari faciat, pro conservacione jurium ecclesiæ, volo quod executores mei, habito respectu ad illud quod recepi de executoribus predecessoris mei, et ad expensas, quas feci tempore meo circa reparaciones et edificaciones novas, cum dicto successore meo rationabiliter conveniant, si poterunt quovismodo. Sin autem excessivus fuerit, volo quod ipsi executores mei defendant se contra ipsum, quatenus de jure poterunt, quamdiu bona mea duraverint, salvis semper superius et inferius legatis, quæ volo subtrahi quovismodo. Ad hanc tamen clausulam ita præcise observandam nolo executores meos prædictos adeo astringi vinculo juramenti, quin, ponderata hac voluntate mea, liberum habeant arbitrium melius et sanius, si poterint disponendi. Item lego Margaretæ sorori meæ quadraginta libras. Item lego cuilibet scutifero meo famulari, qui mecum familiariter extiterit tempore mortis meæ, ultra ea quæ in hoc Testamento meo sunt eorum aliquibus per se specialiter assignata, centum solidos. Et cuilibet valecto meo famulari, ultra ea quæ inferius in hoc Testamento meo sunt eorum aliquibus per se specialiter assignata, quinque marcas. Et cuilibet famulo meo familiari, vocato grome, ultra ea quæ in hoc Testamento meo sunt eorum aliquibus per se specialiter assignata, quadraginta solidos. Et cuilibet pagetto meo familiari viginti solidos. Item volo quod a tempore mortis meæ usque ad mensem completum post solemnes exequias funeris mei domus mea cum familiaribus meis, qui remanere voluerint, integre teneatur; ut interim de novis dominis et magistris sibi provideant, qui non sufficiunt sibi ipsis. Item ultra ea quæ intitulantur in dicto Inventario meo pro Thoma Holden, lego eidem Thomæ, pro bono et legali servicio suo michi impenso, et pro laboribus et expensis suis, quos in servicio meo sustinuit et sustinebit, viginti solidos. Item ultra ea quæ intitulantur in eodem Inventario meo pro Nicholao Hulme, lego eidem Nicholao, pro bono et legali servicio suo michi impenso, et pro laboribus et expensis suis quos in servicio meo sustinuit et sustinebit, viginti marcas. Item ultra ea quæ intitulantur in dicto Inventario meo pro domino Johanne Radcliff thesaurario hospicii mei, lego eidem domino pro bono* *etc.* viginti marcas. Item ultra — Jacobo Grenehalgh pro bono *etc.* viginti marcas. Item ultra — Ro-

* We omit these repetitions for the sake of brevity.

berto Strother viginti marcas. Item ultra — Willielmo Chauncellar viginti marcas, et domino Ricardo Bukley decem libras. Item lego ecclesiæ meæ Cathedrali Dunelm. unam crucem fabricatam super unum magnum pedem bene operatum cum diversis ymaginibus, cum uno magno soket pro dicta cruce portanda super hastam, totum de argento deaurato, et cellis pertinentibus, prout in Inventario meo intitulantur. Item lego eidem ecclesiæ meæ unum vestimentum meum de velvett crymesyn rubeo, cum toto apparatu, viz. cum una casula, duobus tuniclys, et una capa principali habente orfrays auri de cipro, duabus stolis, tribus manipulis, tribus albis, et tribus amitts ejusdem sectæ, duabus capis de velvett crymesyn, et una capa de velvet rubeo, habente orfrays auri de cipro, duabus capis de panno damask rubeo, et quatuor capis de baudekyn rubeo pro secta supradicta. Item lego ecclesiæ Cathedrali Eboracensi unum vestimentum be baudekyn albo, cum toto apparatu, videlicet cum una casula, duabus tuniculis, tribus capis, duabus stolis, tribus manipulis, tribus albis, et tribus amittis, unius sectæ, octo capis de baudekyn simplice albo, habente orfrays de satyn rubeo operato cum arboribus et avibus auri de cipro. Item lego Domui ordinis Cartusiæ de Monte Gratiæ unum vestimentum de baudekyn nigro contexto cum volucribus ex auro de ciphro, cum toto apparatu ejusdem, videlicet cum una casula, duabus tuniculis, et quinque capis habentibus orfrays de baudebyn rubeo, duabus stolis, tribus manipulis, tribus albis, et tribus amictis ejusdem sectæ, prout sectæ prædictæ in Inventario meo plenius intitulantur. Item lego reverendissimo patri Johanni Dei gratia Eboracensi Archiepiscopo unum ciphum argenti album coopertum, habentem pomellum coopertorii et circumferenciam ciphi et circulum in fundo ciphi de auro, prout in Inventario meo intitulatur. Item lego domino Nicholao Dixson unum ciphum argenti bassum coopertum, operatum in cooperculo En bon estreyn, prout in Inventario meo intitulatur. Item lego Thomæ Holden unum par de flasks argenti deaurati. Item lego eidem Thomæ unum ciphum argenti deaurati coopertum, chaceatum ad modum columbini, prout intitulatur in Inventario meo. Item lego Jacobo Grenehalgh secundum ciphum meliorem ejusdem formæ. Item lego domino Nicholao Hulme tercium ciphum ejusdem formæ. Item lego domino Johanni Radcliff thesaurario hospicii mei unum ciphum parvum argenti coopertum deauratum ad extra, prout *etc.* Item lego fratri Willielmo Barre, Priori de Fenkall, unum parvum ciphum altum de jasper cum cooperculo de eodem, garnizatum de argento deaurato, prout *etc.* Item lego magistro Thomæ Leys, rectori ecclesiæ parochialis de Weremouthe, meliorem calicem meum

cum uno pare urceolarum et uno paxbred. Item lego Henrico de Langley unam ollam argenti poteler deauratam, operatam cum una turri in uno turragio super coopertorium ejusdem, prout in dicto Inventario *etc.* Item lego Johanni Barley unum ciphum coopertum argenti deaurati. Item lego Roberto Strother unum ciphum coopertum argenti albi; Johanni Bary unum ciphum argenti albi, et Willielmo Newes unum ciphum argenti albi, juxta discrecionem executorum meorum. Item lego cuilibet capellano de capella mea familiari tempore mortis meæ unam robam, juxta discrecionem executorum meorum. Item volo quod, quantum ad ea quæ sunt michi debita per tenentes meos in bondagio, seu aliter ad voluntatem, ubicunque fuerint, executores mei habeant potestatem remittendi eis partem vel totum debiti prædicti, habita consideracione ad eorum inopiam, et secundum quod Deo magis placitum fore, et saluti animæ meæ magis crediderint expedire. Item lego præfato reverendissimo patri Johanni Archiepiscopo Eboracensi librum vocatum Augustinus de Civitate Dei, reverendissimo patri domino W. Episcopo Norwicenci librum meliorem vocatum Moralia Gregorii, magistro Roberto Rolston, custodi magnæ garderobæ domini Regis, alium librum vocatum Moralia Gregorii, magistro Johanni Frank magistro Johanni cancellariæ domini Regis (*sic*) librum vocatum Historiarum, domino Nicholao Wymbbessh unum librum magnum Collectionum ex Libris beatorum Jeronimi et Augustini, Johanni Radcliff thesaurario hospicii mei librum continentem Epistolas Pauli glosatas, Johanni Neuton rectori ecclesiæ parochialis de Bretby super Wiske, Ebor. Dioc., librum vocatum Pupilla Occuli; prout omnes libri in Inventario meo prædicto plenius intitulantur. Item lego ecclesiæ meæ Cath. Dunelm. Diccionarium, tribus voluminibus, prout *etc.* Item lego eidem ecclesiæ meæ librum vocatum Notyngham super Evangelia. Item lego communi Librariæ Universitatis Oxon. Reductorium Morale, in duobus voluminibus. Item lego communi Librariæ Cantabrigg Lecturam integram Nicholai de Lira, in tribus voluminibus, et Lecturam Moralem ejusdem, in uno volumine. Item lego Collegio Dunelm. Oxon. librum integrum Augustini super Psalterium, in tribus voluminibus. Item lego Collegio Aulæ Universitatis Oxon. librum vocatum Augustinus de Civitate Dei. Item lego Collegio Capellæ novæ Beatæ Mariæ Leicestre librum vocatum Racionale Divinorum, et unum Messale meum super quo egomet solebam celebrare. Item lego Collegio de Maincestre librum vocatum Flores Barnardi; prout libri prædicti in dicto Inventario meo locis prædictis institulantur. Item lego domino Willielmo Damyon, decano capellæ meæ,

librum vocatum Gorham super Psalterium; domino Ricardo Corston Lecturam Nicholai de Lira super Novum Testamentum tantum, et unum Portiforium; domino Johanni Carbrok unum librum parvum et pulchrum de Contemplacionibus inclusum in una casa de corio nigro; domino Johanni Laverok librum vocatum Bestiarum Figurationes; domino Johanni Corby librum vocatum Pastorale Gregorii; magistro Willielmo Blakburn librum Ysaiæ glosatum; domino Jacobo Ocusshagh librum continentem Glosam Communem super Marcum et Matheum; Thomæ Jobur, alias dicto London, clerico, majorem Bibliam, unum librum Decretorum, unum Librum Sextum, unum librum Clementinum et unum Portiforium parvum; Johanni Carleton clerico librum vocatum Pupilla Oculi, prout, *&c.* Item lego prædictæ ecclesiæ meæ Dunelm. librum vocatum Cronica Cestrensis, sive Policronicon. Item lego magistro Johanni Bonour librum meum meliorem vocatum Speculum Judiciale. Item lego domini Johanni Laverok librum continentem Lecturam Nicholai de Lira super quinque libros Moisi. Item lego Johanni Snawdon unum Corpus integrum Juris Civilis in quinque voluminibus. Item lego Johanni Morland unum lectum de worstet cum toto apparatu ejusdem; Petro Drake unum lectum consimilem cum toto apparatu, juxta discretionem executorum meorum. Item lego Petro Shakerly unum equum precii xl^{s}; Ricardo Meducroft unum equum consimilis precii, et Willielmo Langton unum equum consimilis precii. Item lego Thomæ Maners unum equum precii xxvj^{s} viij^{d}; Jacobo Chorley unum equum consimilis precii; Roberto de Stable unum equum consimilis precii, et Thomæ Cant unum equum consimilis precii. Item lego Ricardo Burton unum equum juvenem indomitum; Edmundo Prestwick unum equum consimilem; Johanni Ireland unum equum consimilem; Willielmo Houghfeld unum equum consimilem; et Johanni Dale unum equum consimilem, juxta discrecionem executorum meorum. Item lego cuilibet executorum meorum executionem hujusmodi Testamenti in se assumere et complere volencium, unum ciphum argenti deaurati, et viginti marcas; et volo et ordino quod execucio hujusmodi Testamenti mei fiat celerius quo possibiliter fieri poterit. De residuo vero bonorum meorum volo quod executores mei disponant et faciant juxta ordinacionem in quodam codicillo seu quibusdam codicillis contentam, per me fiendo vel fiendis in eventu. Et si nulla talis ordinacio per me imposterum facta fuerit, dum adhuc egero in humanis, tunc volo et ordino ut executores mei de residuo omnium bonorum meorum, post debitam satisfactionem omnium injuriarum per me vel ministros meos quibuscunque personis illatarum, et post debita et legata

superius in hoc testamento meo descripta plenarie persoluta, ordinent, faciant, et disponant, in missis, elemosinis, et aliis operibus caritatis, prout secundum Deum et sanam conscientiam, ad salutem animæ meæ celerius et melius viderint expedire, et prout super disposicione hujusmodi coram summo Judice voluerint reddere racionem. Hujus autem Testamenti mei executores ordino infrascriptos viz. reverendos in Christo patres et dominos Willielmum permissione divina Norwicensem Episcopum, et dominum Willielmum permissione divina Coventrensem et Lechfeldensem episcopum, nobiles et magnificos dominos Ricardum comitem Warrewic, et Ricardum comitem Sarum, et illustrem virum Jacobum dominum de Audley, necnon dilectos nobis in Christo Jacobum Strangways seniorem, magistrum Thomam Leys rectorem de Weremouth, dominum Nicholaum Hulme canonicum ecclesiæ collegiatæ de Derlyngton Dunelm. dioc., et dominum Ricardum Buckley rectorem ecclesiæ parochialis sancti Nicholai civitatis Dunelm., Thomam Holden armigerum, Jacobum Grenehalgh armigerum, Robertum Strother armigerum, dominum Ricardum Corston capellanum, et Thomam Jobur, dictum London, clericum, conjunctim et divisim. Quibus quidem executoribus meis, sub Dei benedictione et mea, specialiter injungo, ut concordiam inter se continue foveant et habeant, ac in omnibus consiliis et actibus suis præsens Testamentum concernentibus unanimes existant; sic namque sanctus Cuthbertus, patronus meus benedictus, in ultimo vale seu testamento suo suis fratribus noscitur injuxisse—In quorum—Data et acta sunt hæc in camera interiori manerii mei de Aukland, dict. dioc. Dunelm., die veneris, in festo S. Thomæ Apostoli, vicesimo primo die mensis Decembris 1436. Præsentibus horabilibus viris magistris Johanne Bonour, decretorum doctore, cancellario meo, et Willielmo Doncastre in legibus bacallario, officiali meo, et domino Willielmo Damyon, decano capellæ meæ.

Proved at "Medilham," 17 Dec., 1439. Administration granted to Richard Earl of Salisbury, Nicholas Hulme, Thomas Holden, Robert Strother, and Richard Corston.

CCXII. RECEPTA DE ECCLESIIS.

[Reg. II. f. 356. b.]

RECEPTA DE ECCLESIIS DE ANNO DOMINI M^{o}CC^{mo} NONAGESIMO TERCIO.

De proventibus ecclesiarum de Erceldonne, Ederham, Edyngham, in Scocia, ac de Prioratu de Coldyngham, . .	cxlix^{l}. v^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Norham, .	cclx^{l}.
De proventibus parochiæ Insulæ Sacræ, præter porcionem certam decimarum quam recipit Prior dictæ Cellæ, .	clviij^{l}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Ellyngham,	lviij^{l}. iij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Jarowe, .	lx^{l}.
De proventibus parochiæ de Heighyngton, ...	cxxviij^{l}.
De proventibus parochiæ de Acley, .	cxj^{l}. vj^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Pyttyngton,	iiij^{xx} ^{l}.
De proventibus parochiæ de Hesilden, .	lx^{l}.
De proventibus parochiæ de Meryngton,	lxiij^{l}.
De proventibus parochiæ de Billingham,	cxx^{l}.
De proventibus parochiæ de Alverton, .	iiij^{xx}. viij^{l}.
De proventibus parochiæ de Estryngton,	cxxv^{l}.

Summa totalis, MCCCCLXVI^{l}. XVI^{s}. IIII^{d}.

RECEPTA DE ECCLESIIS DE ANNO DOMINI M^{o}CCCXLVIII^{o}, SCILICET II ANNIS POST BELLUM DUNELMENSE, ET PRIMO ANNO ANTE PESTILENCIAM MAGNAM.

De proventibus ecclesiarum de Norham, Insula Sacra, præter porcionem Prioris Insulæ Sacræ, ac ecclesiarum in Scocia, ...	cxxxix^{l}. iij^{s}.
De proventibus parochiæ de Jarow, .	iiij^{xx} ^{l}.
De proventibus parochiæ de Pyttyngton,	lx^{l}. xviij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Hesilden, .	xlvj^{l}.
De proventibus parochiæ de Acley, .	lxx^{l}.
De proventibus parochiæ de Heighyngton, ...	xlix^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Meryngton,	l^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

De proventibus parochiæ de Alverton, . lxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Estryngton, liij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.

Summa totalis, DCXVI^{l}. VIII^{s}.

RECEPTA DE ECCLESIIS DE ANNO DOMINI M^{o}CCCL^{mo} SCILICET PRIMO ANNO POST PESTILENCIAM MAGNAM.

De proventibus ecclesiarum de Norham, Insula Sacra, præter porcionem Prioris Insulæ Sacræ, ac ecclesiarum in Scocia, ... cxj^{l}. ij^{s}. iij^{d}. ob.
De proventibus parochiæ de Jarow, . xliiij^{l}.
De proventibus parochiæ de Pittyngton, xxxvj^{l}. iij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Hesilden, . xxx^{l}.
De proventibus parochiæ de Acley, . xx^{s}.
De proventibus parochiæ de Heighyngton, ... xvij^{l}. xj^{s}.
De proventibus parochiæ de Meryngton, . xxij^{l}.
De proventibus parochiæ de Alverton, . lxxj^{l}. xiiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Estryngton, lvij^{l}. xviij^{s}. xj^{d}.

Summa totalis CCCCX^{l}. XVI^{s}. VIII^{d}. ob.

RECEPTA DE ECCLESIIS DE ANNO DOMINI M^{o}CCC^{mo} NONAGESIMO SECUNDO.

De proventibus ecclesiarum de Norham et Insula Sacra, præter porcionem Prioris Insulæ Sacræ, . . . xxiij^{l}. xxij^{d}.
De proventibus parochiæ de Ellyngham, xxiiij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Jarowe, . xlvj^{l}. xix^{s}.
De proventibus parochiæ de Wermouth, . xx^{l}.
De proventibus parochiæ de Pittyngton, . xxxiiij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Hesilden, . xxxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Billingham, lxix^{l}. xj^{s}. vj^{d}.
De proventibus parochiæ de Acley, . xxxj^{l}. v^{s}.
De proventibus parochiæ de Heighyngton, ... xxxix^{l}. vj^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Meryngton, xxv^{l}. ij^{s}. vj^{d}.
De proventibus parochiæ de Alverton, . lix^{l}. vj^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Estryngton, xlj^{l}. vj^{s}. x^{d}.

Summa totalis, CCCCLII^{l}.

RECEPTA DE ECCLESIIS DE ANNO DOMINI M^{o}CCCCXX^{mo}.

De proventibus ecclesiarum de Norham et Insula Sacra, præter porcionem Prioris Insulæ Sacræ, . . .	xxviij^{l}. iiij^{s}.
De proventibus parochiæ de Jarow, .	xxxv^{l}. vj^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Wermouth, .	xiij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Hesilden, .	xxxj^{l}. x^{s}.
De proventibus parochiæ de Pittyngton, .	xxxv^{l}. xx^{d}.
De proventibus parochiæ de Billingham,	lvj^{l}. vj^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Acley, .	xxx^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Heighyngton, ...	xlj^{l}. iij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Meryngton, .	xxxj^{l}. vj^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Alverton, .	lj^{l}.
De proventibus parochiæ de Estryngton,	xxxvij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.

Summa totalis, CCCIIII^{xx}XVI^{l}. XII^{s}.

Et sic recepta de anno Domini M^{o}CC^{mo} nonagesimo tercio excedunt recepta de anno M^{o}CCCC^{mo} vicesimo in MLXX^{l}. IIII^{s}. IIII^{d}.

QUOD RECEPTA ECCLESIARUM PERTINENCIUM AD OFFICIUM BURSARII, DE ANNO DOMINI MILLESIMO CCLXXXXIII., EXCEDUNT RECEPTA DE ANNO DOMINI M^{o}CCCC^{mo} VICESIMO, MLXX^{l}. IIII^{s}. IIII^{d}. ET PRÆDICTA DECRESCENCIA SIVE DECASUS EST PROPTER QUATUOR CAUSAS INFRASCRIPTAS.

[Reg. II. f. 357.]

Prima est, quod ab annis lxviij nichil receptum de ecclesiis in Scocia, quia Scoti non permittunt.

Secunda, guerra inter regna, et præcipue in Northumbria, ubi diversæ dictarum ecclesiarum sunt situatæ.

Tercia, et præcipua, propter terras in parochiis dictarum ecclesiarum quondam cultas, ubi Prior et Conventus receperunt decimas garbarum, et post per dominos earundem positas ad pasturas.

Quarta, propter pestilencias frequenter accidentes, propter quas plurima loca sunt desolata, et nichil commodi inde proveniens.

Memorandum, quod bona temporalia pertinencia ad officium

Bursariæ se extendunt de claro, anno Domini millesimo ccccxx^{mo}, deductis redditibus resolutis, vastis et decasibus, ad M^{l}. Et bona spiritualia ejusdem officii se extendunt ad D^{l}.

Recepta officii Hostillarii, . . .	clxx^{l}.
Recepta officii Elemosinarii, . . .	c^{l}.
Recepta officii Camerarii, . . .	c^{l}.
Recepta officii Sacristarii, . . .	lxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
Recepta officii Communarii, . . .	lxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
Recepta officii Feretrarii, . . .	xxx^{l}.
Recepta officii Terrarii, . . .	xx^{l}.

Summa totalis, MMLIII^{l}. VI^{s}. VIII^{d}.

RECEPTA DE ECCLESIIS DE ANNO DOMINI MILLESIMO CCCC^{mo} TRICESIMO.

De proventibus ecclesiarum de Norham et Insula Sacra, præter porcionem Prioris Insulæ Sacræ, . . .	iiij^{xx}. xix^{l}. iij^{s}. j^{d}.
De proventibus parochiæ de Jarow, .	xxix^{l}. vj^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Wermouth, .	xij^{l}.
De proventibus parochiæ de Hesilden, .	xxvij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Pyttyngton,	xxxij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Billingham, .	lvij^{l}. xviij^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Acley, .	xxiiij^{l}. x^{s}.
De proventibus parochiæ de Heighyngton, ...	xlvij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Meryngton,	xxvij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Alverton, .	xlvij^{l}. xvj^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Estryngton,	xxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

Summa CCCCXXXII^{l}. XIIII^{s}. IX^{d}.

RECEPTA DE ECCLESIIS DE ANNO DOMINI MILLESIMO CCCCXXXVI^{o}.

De proventibus ecclesiarum de Norham et Insula Sacra, præter porcionem Prioris Insulæ Sacræ, . . .	xxxix^{l}. viij^{s}. x^{d}.
De proventibus parochiæ de Jarow, .	xxxj^{l}. vj^{s}. viij^{d}.
De proventibus parochiæ de Wermouth,	vij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Hesilden, .	xxvij^{l}. vij^{s}.
De proventibus parochiæ de Pittyngton, .	xxviij^{l}. iij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Billingham, .	liiij^{l}. xiiij^{s}. iiij^{d}.

De proventibus parochiæ de Acley, . xxiiij^{l}. viij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Heighyngton, ... xlviij^{l}. iij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Meryngton, xxvj^{l}. vij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Alverton, . xlj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.
De proventibus parochiæ de Estryngton, xxiij^{l}. xiiij^{s}. viij^{d}.

Summa CCCLIII^{l}. VI^{d}. Et causa decresenciæ istius summæ totalis de anno XXXVI^{to} pro majori parte est decasus proventuum ecclesiarum de Norham et Insula Sacra.

CCXIII. HOMAGIUM NICHOLAI BLAKESTON ARMIGERI FACTA DOMINO PRIORI DUNELMENSI PRO TERRIS ET TENEMENTIS IN VILLA DE BLAKESTON.

[Reg. III. f. 209. b.]

Memorandum quod anno Domini millesimo CCCC^{o}XXXVII, mensis Septembris die quarta, scilicet in festo Translacionis sancti Cuthberti, Nicholaus Blakeston de Blakeston fecit homagium et fidelitatem domino Johanni Wessyngton Priori Dunelmensi pro terris et tenementis suis in eadem villa, in capella dicti Prioris, quæ tenentur de dicto Priore in capite per homagium et sectam curiæ, et alia servicia consueta. Testibus ad præmissa vocatis, &c. Willielmo Hotoun seneschallo tunc domini Prioris, Johanne Musgrawe, armigeris, Johanne Oll et Willielmo Dalton, religiosis.

CCXIV. LICENCIA REGIS HENRICI SEXTI AD ELIGENDUM EPISCOPUM.

[Cart. III. f. 239. et Orig. 2. 5. Regal. C. 1.]

Henricus Dei gracia rex Angliæ et Franciæ et dominus Hiberniæ, dilectis sibi in Christo Priori et capitulo ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, salutem. Ex parte vestra nobis est humiliter supplicatum, ut, cum ecclesia vestra prædicta per mortem bonæ memoriæ Thomæ Longley, nuper episcopi loci illius, pastoris sit solacio destituta, alium vobis eligendi in episcopum et pastorem ejusdem loci licenciam vobis concedere dignaremur, nos, precibus vestris in hac parte favorabiliter inclinati, licenciam illam vobis tenore præsentium duximus concedendam; mandantes quod talem vobis eligatis in episcopum et pastorem

ejusdem loci, qui, Deo devotus, ecclesiæ necessarius, nobisque et regno nostro utilis et fidelis existat. In cujus rei testimonium, has literas nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso, in manerio nostro de Eltham, XXVIII die Decembris, anno regni nostri sexto decimo. Per breve de privato sigillo. Wymbyssch.

CCXV. INDENTURA SUPER DELIBERACIONE BONORUM PRIORI ET CAPITULO DUNELMENSI LEGATORUM PRIORI ET CAPITULO DUNELMENSI PREDICTIS IN TESTAMENTO THOMÆ LONGLEY NUPER EPISCOPI DUNELMENSIS.

[Reg. III. f. 215.]

Hæc indentura, facta apud Aukland in comitatu Dunelmensi, decimo septimo die mensis Marcii, anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo septimo, testatur, quod venerabilis in Christo pater Johannes Wessyngton Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis et capitulum ejusdem ecclesiæ, per manus fratris Ricardi Blakeburn monachi ejusdem ecclesiæ, receperunt, dictis die et loco, de Thoma Holden, domino Nicholao Hulme et domino Ricardo Corston, executoribus testamenti bonæ memoriæ domini Thomæ Longley nuper episcopi Dunelmensis, bona subscripta, predictæ ecclesiæ Cathedrali in testamento ipsius nuper Episcopi legata et assignata, in eadem ecclesia ad cultum et honorem Dei et sancti Cuthberti perpetuo remansura; videlicet unam crucem fabricatam super unum magnum pedem bene operatum cum diversis imaginibus, videlicet cum quatuor Evangelistis in quatuor angulis crucis, cujus pes operatus cum sex boteraces, et intra boteraces sex imagines, videlicet beatæ Mariæ et diversorum Apostolorum; et cum duobus angelis, utroque habente duas alas, et unum thurribulum in manu, cum uno magno sokett ordinato pro dicta cruce portanda super hastam, totum de argento deaurato, et cum uno vice de argento pro eadem cruce. Item unum vestimentum de velvet crymesyn rubro cum toto apparatu ejusdem, videlicet una casula, duabus tuniculis et una capa principali, habente orfrayes consimiles auri de cipro, duabus stolis, tribus manipulis, tribus albis, et tribus amictis, cum paruris consutis, ejusdem sectæ; et cum duabus capis de velvett crymesyn et una capa de velvett rubro, qualibet habente orfrayes auri de cipro, consimiles sectæ predictæ; et cum duabus capis de panno damasceno rubro, et quatuor capis de baudekyn rubro, qualibet habente orfrayes de baudekyn rubro, contextos cum cervis et avibus auri de cipro. De qui-

bus quidem bonis supradictis, omnibus et singulis, sic per nos receptis, ut præfertur, nos Prior et Capitulum prædicti executores prædictos acquietamus et quietos dimittimus per præsentes. In cujus rei testimonium parti hujus indenturæ penes prædictos executores remanenti nos Prior et Capitulum prædicti sigillum nostrum commune apposuimus; et alteri parti penes nos remanenti dicti executores sigilla sua apposuerunt. Data loco, die, et anno supradictis.

CCXXVI. POTESTAS COLLATA PRIORI DUNELMENSI ET SUCCESSORIBUS SUIS AD ABSOLVENDUM OMNES EXCOMMUNICATOS A SENTENCIA EXCOMMUNICACIONIS SUSPENTIONUM ET ALIARUM CENSURARUM A JURE VEL AB HOMINE ILLATARUM.

[Cart. III. f. 195 b.]

Eugenius Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Priori et Conventui ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti impresentiarum existentibus, salutem et apostolicam benediccionem. Injunctum nobis desuper apostolicæ servitutis officium tunc solerter et efficaciter adimplemus, cum ea quæ Christi fidelium animarum salutem et ipsorum conscientiarum pacem respiciunt, procuramus; maxime illorum, qui sub observantia regulari famulantur Altissimo; ut eis et quietudo mentis accedat, et omnis aut disperacionis aut evagacionis semita precludatur. Hinc est quod nos, vestris devotis in hac parte supplicacionibus inclinati, tibi, fili Prior, vel successoribus tuis, ut omnium et singulorum monachorum et conversorum ejusdem ecclesiæ, qui dictum ordinem professi sunt, et in eadem ecclesia vel membris ejus impresentiarum commorantur, confessionibus diligenter auditis, eciam in casibus propter quæ Sedes Apostolica esset merito consulenda, pro commissis per eos usque in præsentem diem excessibus, criminibus, et peccatis, debitam ipsis et ipsorum cuilibet absolucionem auctoritate nostra semel duntaxat impendere, et injungere pœnitenciam salutarem, necnon ab omnibus et singulis excommunicationum, suspensionum, et interdicti senteneiis, censuris, et pœnis, a jure vel ab homine, quavis occasione vel causa eciam apostolica auctoritate latis, quibus forsitan ipsi religiosi fuerint irretiti, eadem auctoritate similiter absolvere, ac cum eis et ipsorum quolibet super irregularitate, si qui hujusmodi sententiis, censuris, vel earum aliqua ligati, missas et alia divina officia celebrando, aut inmiscendo se in illis, non

tamen in contemptum clavium, quomodolibet contraxerint, dispensare, omnemque inhabilitatis et infamiæ maculam sive notam per ipsos et ipsorum quemlibet præmissorum occasione contractam penitus abolere valeas seu valeant, devocioni vestræ tenore præsentium indulgemus. Volumus autem quod si qua satisfaccio aliquibus personis occasione incursus sentenciarum, censurarum, et pœnarum hujusmodi vel alicujus ipsarum per ipsos religiosos, aut ipsorum aliquem, impendenda fuerit, illa infra certum peremptorium terminum competentem per te ipsis vel ipsorum alteri præfigendum, per ipsos aut ipsorum alterum rite fiat. Alioquin, termino ipso defluxo, et alio religiosis hujusmodi super hoc non suffragante canonico, in pristinas sententias, censuras, et pœnas relapsos se noverint eo ipso. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignacionem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, se noverit incursurum. Data Ferrariæ, anno incarnacionis Dominicæ M° quadringentesimo tricesimo octavo, octavo kalendas Maii, pontificatus nostri anno octavo.

CCXVII. PRIMA LITERA MISSA ROBERTO EPISCOPO DUNELMENSI POST SUAM POSTULACIONEM.

[Reg. II. Parv. fol 114. b.]

Reverendissime in Christo pater ac domine mi singularissime, præmissa recommendacione humilima cum omni promptitudine subjectiva obedienciæ et honoris. De vestra graciosissima promocione vehemens inest menti meæ materia læticiæ et exultacionis, sperans infallibiliter quod ecclesia Dunelmensis, et omnes partes circumpositæ, ope vestræ sollicitudinis, prosperitatis et pacis pulcritudine uberius reflorebunt; pro eo quod vos, qui estis indigena beatissimi Confessoris Cuthberti, patroni vestri ac nostri, velut super solum ejusdem proprium ex maternis visceribus effusus, ac eciam educatus, cui eciam omnes domini et majores natu hujus patriæ genere sunt propinqui, ad apicem pastoralem ibidem, procurante Divina dispensacione, attingere meruistis. Cæterum vestræ recolendæ dominacionis celsitudini, tam pro immensis gratitudinibus, quam eciam graciosis auxiliorum favoribus, mihi a vestra dominacione impensis, laudes et graciarum acciones, quas valeo, duxi referendas; et id quod

mihi deest retribuat ipse Deus. Qua propter paternitatem vestram reverendissimam, quantum humilius possum requiro et rogo, quatinus, si quid per me fieri possit, in quibus dominacionis vestræ beneplacita valeant adimpleri, mihi mandare dignemini sub præcepto, cum paratus sum cum omni humilitate et mansuetudine vestris mandatis et obsequiis pro posse in omnibus parere. Et quædam familiaribus vestris Johanni Gargrave et domino Edwardo Clayton, vestræ dominacioni reverendissimæ, si placeat, referenda, commendavi. Et vestram præeminenciam paternalem ad salubre regimen et tutelam ecclesiæ vestræ Dunelmensis roboret et inspiret Spiritus increatus. Scripta Dunelmi, xv° die mensis Maii anno Domini &c. XXXVIII^{to}.

CCXVIII. LICENCIA CONCESSA DOMINO JOHANNI HEWORTH MONACHO DUNELMENSI AD INGREDIENDUM ARCIOREM RELIGIONEM IN HIBERNIA.

[Reg. III. fol. 228. b.]

Universis Christi fidelibus ad quos presentes literæ pervenerint, Johannes, permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, salutem in Domino sempiternam. Cum, secundum jura canonica, religiosus quisque, ob frugem melioris et sanccioris vitæ, religionem potest ingredi arciorem, dummodo ad id peragendum cum humilitate ac puritate licenciam a suo superiore duxerit postulandum, et locum invenerit ipsum paratum recipere, hinc est quod ad vestram noticiam reverendam deducimus per præsentes, quod Johannes Heworth, commonachus et confrater noster in nostro monasterio Dunelmensi, ordinem sancti Benedicti expresse professus, et in ordine sacerdociali per plures annos legitime constitutus, licenciam arciorem religionem ingrediendi, ubi ob salutem animæ suæ singularius et striccius Deo posset deservire, a nobis cum instancia non modica sepius postulavit. Nos vero peticioni suæ consencientes, ad ingrediendam aliquam religionem arciorem infra Hiberniam, et in eadem profiteri, secundum juris exigenciam, infra annum a data presencium, omni excusacione frivola postposita, quantum ad nos pertinet, licenciam concedimus specialem per præsentes. Igitur universitatem vestram intimius deprecamur, quatinus dicto Johanni Heworth, commonacho nostro, in sui negocii expedicione favorem vestrum caritatis intuitu dignemini impartiri. In cujus rei testimonium sigillum nostrum

præsentibus est appensum. Data Dunelmi, sextodecimo die mensis Septembris, anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo octavo.

CCXIX. LITERA MISSA EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. II. Parv. f. 111.]

Reverendissime in Christo pater, et domine mi singularssime, post humilimam recommendacionem, cum obediencia filiali et continua promptitudine complacendi! Post vestrum recessum de partibus [*istis*] datum est mihi intelligi quod quidam assidue laborant quod reverendus vir Archidiaconus Eboracensis vos installabit; quod cederet in maximum præjudicium ecclesiæ Dunelmensis, cum Priores Dunelmenses ex titulo sufficienti habeant hujusmodi actum installacionis exercere, et fuerunt prædecessores mei in pacifica possessione, absque hoc quod aliquis Archidiaconus Eboracensis ad hujusmodi actum installacionis nunquam fuerat admissus. Et, ut jam tarde sum informatus, dictus dominus Archidiaconus intencionem suam fundat super hoc, quod tantam prærogativam habet Archidiaconus Eboracensis in provincia Eboracensi quantam habet Archidiaconus Cantuariensis in provincia Cantuariensi. Sed Archidiaconus Cantuariensis installat Episcopos ejusdem provinciæ, quare, etc. In qua materia fieri feci inquisicionem, et certificatum est michi quod in ecclesiis Cathedralibus, ubi sunt Priores, ipsi installant Episcopos; sed an hoc faciant auctoritate propria, vel ex commissione, non est expressum in certificatorio mihi transcripto. Ideo, si placeat, vestram dominacionem cordialius exoro, quatenus ad defensionem juris vestri et mei demandare velitis alicui vobis fideli et secreto ad inquirendum de hujusmodi actu in ecclesiis in cedula contentis. Et si dominacioni vestræ ex parte dicti domini Archidiaconi tacta fuerit præfata materia, placeat vobis dicere quod vos et Priorem eeclesiæ vestræ Dunelmensis tangit dictum negocium, et ipso inconsulto non vultis dare finale responsum. Et vestram paternitatem reverendissimam ad sui gregis regimen et solacium conservet in prosperis clemencia Salvatoris. Scripta Dunelmi, xi^mo^ die mensis Decembris. [1439.]

Cedula de qua superius fit mencio. [*Ibid.*] INQUIRENDUM est quis de jure vel consuetudine installat Episcopos infrascriptos, videlicet Wintoniensem, Roffensem, Bathoniensem in ecclesia Bathoniensi, Coventrensem in ecclesia Coventrensi, Norwicensem, Wigorniensem, et Eliensem.

CCXX. TESTAMENTUM HONORABILISSIMÆ DOMINÆ DOMINÆ JOHANNÆ COMITISSÆ WESTMERLANDIÆ.*

[Cart. III. fol. 39.]

In Dei nomine, Amen. Anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo, mensis maii die decima, ego Johanna Comitissa Westmerlandiæ, compos mentis, condo et facio testamentum meum in hunc modum. In primis, do et lego animam meam Deo omnipotenti, et beatæ Mariæ virgini, et omnibus Sanctis, corpusque meum ad sepeliendum in ecclesiæ Cathedrali Lincolniensi, ad idem altare ubi corpus dominæ Katerinæ Ducissæ Lancastriæ, matris meæ, sepelitur: ita quod locus ille elargetur et includatur, si assensus Decani et Capituli ejusdem ecclesiæ ad hoc poterit adquiri: sin, autem, disponantur prædicta secundum ordinacionem executorum meorum subscriptorum. Item do et lego ecclesiæ Collegiatæ de Stayndropp, nomine mortuarii, optimum palefridum meum. Item do et lego Ricardo Comiti Sarum, filio meo, quoddam jocale auri vocatum le Trinitee. Item do et lego dicto filio meo, ad terminum vitæ suæ, et post ejus decessum filiis meis Willielmo Domino Faucomberge, ad terminum vitæ suæ, et post ejus decessum Georgio Domino de Latymere, ad terminum vitæ suæ, et Edwardo Domino Bergevenny, ad terminum vitæ suæ, et post eorum decessum Ricardo filio meo et heredibus dicti Ricardi Comitis Sarum dominis de Myddilham successive in perpetuum quemdam librum Psalterii, qui quondam fuit illustrissimæ dominæ et matris meæ dominæ Katarinæ Ducissæ Lancastriæ, et quemdam anulum auri cum quadam gemma cum quo advocata Deo sacrata fui, vocato mater gemmarum, magnæ virtutis et preciosæ; et quemdam librum magnum de Fisica; et requiro prædictum Ricardum filium meum sub optentu benediccionis meæ quod faciat diligenciam suam debitam ut omnia legata et debita tam prædicti domini mariti mei quam mea de bonis nostris fideliter solvantur et liberentur; et quod nulla bona præter superius sibi legata ad usum suum proprium recipiat ullo modo, sicut voluerit respondere coram summo Judice. Si tamen idem Ricardus filius meus, vel aliquis fratrum suorum seu sororum,

* This Will was accidentally omitted in the Durham series of Wills and Inventories. It may, however, appear with propriety in a volume devoted to the History of a Church with which the family of the Testatrix was so long and so closely connected.

executorum meorum, aliquid de bonis meis emere voluerint, bene liceat ea emere; ita quod pro eis solvat tantum in manibus quantum alii pro eisdem solvere voluerint, absque dolo seu fraude. Item do et lego bonæ et dilectissimæ filiæ meæ Alasiæ Comitissæ Sarum unum ciphum auri, quem Johanna nuper Regina Angliæ mihi dedit. Item do et lego Johanni Archiepiscopo Eboracensi unum missale coopertum cum nigro damasco. Item do et lego Roberto Episcopo Dunelmensi, filio meo, unum ciphum de auro cum perles in summitate. Item do et lego prædicto Willielmo Domino de Faucomberge, filio meo, tres pecias panni de arrace, et unum bolle argenteum et deauratum. Item do et lego prædicto Georgio Domino de Latymere, filio meo duos lectos cum costeris eisdem pertinentibus, existentes apud Shirefhoton, et unum cowp altum argenteum deauratum et coopertum. Item do et lego prædicto Edwardo Domino Bergevenny, filio meo, unum poteler argenteum deauratum. Item volo quod de bonis meis trecentæ marcæ sterlingorum liberentur in manus et possessionem filiorum meorum Ricardi Comitis Sarum et Georgii Domini de Latymere, ut ipsi solvant Mariæ filiæ meæ viginti libras annuatim pro exhibicione sua quousque dicta summa sic expendatur. Tunc volo quod dicti filii mei de residuo dictæ summæ pro anima mea disponant et distribuant in operibus caritativis. Item volo quod cum omni festinacione post decessum meum executores mei vendant de bonis meis ea, quæ cicius et commodius vendi poterunt, et de denariis inde provenientibus debita mea et prædicti domini mariti mei persolvantur. Item do et lego Johanni Whixley unum ciphum argenteum deauratum et coopertum. Item do et lego Johannæ filiæ predicti Willielmi Domini de Faucomberge centum marcas sterlingorum ad maritagium, si eadem Johanna ad annos nubiles pervenerit et una heredum matris suæ non fuerit. Item do et lego Elizabethæ Stanhopp unum ciphum argenti deauratum. Item do et lego Margaretæ Langley unum ciphum argenti deauratum. Item volo quod servientes mei nondum promoti in vita mea quod remunerentur secundum discretionem executorum meorum ad summam centum marcarum inter eos dividendam. Item do et lego ad distribuendum per executores meos, secundum eorum discrecionem, inter pauperes tenentes meos, centum marcas sterlingorum de firmis meis michi debitis. Item do et lego quatuor ordinibus Fratrum civitatis Eboracensis cuilibet Conventui viginti solidos. Item do et lego cuilibet Conventui Fratrum in comitatu Eboracensi et Episcopatu Dunelmensi tresdecim solidos et quatuor denarios. Item do et lego cuilibet domui Monialium præfatorum comitatus et dioceseos tresdecim solidos et quatuor denarios. Item do lego viginti

libras distribuendas pro duobus millibus missis celebrandis, festinancius quo comode poterunt post decessum meum, pro anima domini mariti mei, et anima mea, et animabus omnium fidelium defunctorum. Hujus autem testamenti mei executores facio et constituo prædilectam filiam meam Katerinam Ducissam Northfolciæ, Robertum Episcopum Dunelmensem, Ricardum comitem Sarum, Georgium Dominum de Latymere, filios meos, fratrem Thomam Bynham, Johannem Duffeld clericum, Robertum Conestable, Johannem Whixley, Thomam Wytham, et Thomam Walton; quibus do et lego residuum omnium bonorum meorum non legatorum; ut disponant et ordinent juxta velle meum, prout coram summo Judice respondere voluerint. Supervisores autem ejusdem testamenti mei ordino et constituo reverendum dominum et fratrem meum Henricum Dei gracia Cardinalem Angliæ, et Johannem permissione divina Eboracensem Archiepiscopum; rogans et supplicans eos, ut ipsi ob reverenciam Dei et amorem mei, onus prædictum super se assumere dignentur. In quorum omnium testimonium huic præsenti testamento meo sigillum meum apposui. Item volo quod per discrecionem et ordinacionem dicti filii mei Ricardi, et magistri Thomæ Bynham, debite perimpleantur certæ condiciones et convenciones in quibusdam indenturis inter nos et Priorissam et conventum Monialium de Nonkillying in Holdernesse contentas, de duobus capellanis per ipsas inveniendis ad orandum et celebrandum in perpetuum pro animabus dicti domini mariti mei, mea, omnium liberorum nostrorum, et omnium fidelium defunctorum: videlicet de illis terris et tenementis in civitate Eboracensi prædicta, quæ nuper fuerunt prædicti domini mariti mei, seu aliorum in eisdem feoffatorum. Item do et lego Ricardo filio et heredi Ricardi Comitis Sarum, filii mei prædicti, unum ewer argenteum et deauratum. Item do et lego Aliciæ filiæ Isabellæ de Whixley, viginti libras ad maritagium suum. Hiis testibus, Edwardo Domino Burgevenny, filio meo, Eudone Claxton, Thoma Bewike, clericis, Normanno Swynforth, Johanne Casson, Johanne Wandesforth, armigeris, et aliis. Apud Howedon, die, mense et anno supradictis.*

* Probate granted 20 Jan. 1440-1, in the Church of Holtby, by the Keeper of the Spiritualty of St. Cuthbert in Howden and Howdenshire, to Richard Earl of Sarum, George Lord Latimer, Robert Conestable, and Thomas Walton.

CCXXI. LITERA DIRECTA EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. II. Parv. f. 124 b..]

Reverendissime in Christo pater, ac Domine mi singularissime, post humilimam recommendacionem cum continua promptitudine vobis famulandi. Si placeat vestræ dominacioni, magister Robertus Tattman ex vestra voluntate mecum communicavit super vestra installacione. In qua materia dicto magistro Roberto, et Roberto Conestable vestro cancellario, conceptum meum, per medietatem anni et amplius deliberatum, exposui et communicavi; et, omnibus circumstanciis diligenter consideratis, visum est mihi, et eciam dictis Roberto et Roberto, propter motiva mea, contenta in cedula præsentibus interclusa, quod festum Natalis Domini proxime futurum ad hujusmodi installacionis actum, per Dei graciam honorifice celebrandum, si vestræ dominacioni reverendissimæ foret acceptum, magis congruum sit et oportunum. Sunt eciam alia motiva non scripta sed latori præsentis cedulæ vestræ Dominacioni reverendissimæ, si placeat, referenda. Et, ut michi et quibusdam aliis vestris famulis et servitoribus satis fidelibus et discretis videtur, vestra præsencia in vestra propria patria vel juxta, propter vestra honorem et comodum, quæ affecto et semper affectabo, valde esset necessaria. Et si in præmissis, vel aliis, quæ vestræ dominacioni reverendissimæ poterunt complacere, in quantum mea parvitas sufficit, me pro viribus benivolum habebitis et paratum. Et vestram dominacionem' reverendissimam ad salubre regimen et solacium gregis vestri diu conservet in prosperis clemencia Salvatoris. Scripta Dunelmi, xii^{mo} die mensis Julii. [1440.]

MOTIVA QUOD INSTALLACIO DOMINI DUNELMENSIS IN FETSO NATALIS DOMINI COMMODIUS ET HONESTIUS SIT CELEBRANDA.

[Reg. II. Parv. fol. 125.]

Prima est — Propter solempnitatem festi Natalis Domini, quod cæteris festis apud Christianos celebrius veneratur.

Secundum est,—Illo tempore omnia victualia carnium et piscium ac volatilium sunt in majori copia quam alio tempore anni.

Tercium est — Si installacio alio tempore celebretur, tunc Dominus duplex onus expensarum, scilicet in installacione et in

festo Natalis Domini, sustinebit: quæ expensæ in festo Natalis possunt concurrere valde honeste.

Quartum est — Quod, propter dictas causas, reverendi prædecessores Domini, scilicet Antonius Beeke et Thomas Hattfeld, et alii, in festo Natalis Domini fuerant installati.

Quintum est — Festum Natalis Domini proxime futurum in dominica continget, quam sequuntur immediate quatuor vel quinque dies carnium; unde levius et melius supportari poterit onus quam si essent dies mixti carnium et piscium.

Sextum est — Quod in die Veneris ante Natalem posset Dominus prope Dunelmum hospitari; et in crastino, scilicet in vigilia Natalis Domini, suam ecclesiam primo intrare, et eodem die in suam sedem installari, et festum Natalis Domini et suæ installacionis eodem die incipere, et vesperas in vigilia et majorem missam in crastino, si placeat, celebrare.

Septimum est — Solent Domini prædecessores sui, ad suas installaciones honorificencius celebrandas, robas et liberatas vestium suis amicis et servitoribus conferre; quod commodius et honorificencius fieri poterit in dicto festo, et onus expensarum hujusmodi ad magnam summam vitare.

Octavum est — Quod ante dictum festum commode providere non poterit Domino de vino pro installacione et aliis suis hospiciis utiliter disponi.

Propter quæ motiva videtur Priori Dunelmensi, Roberto Conestable, et magistro Roberto Tattman, quod hujusmodi actus in dicto festo sit commodius celebrandus.

CCXXII. EXONERACIO ROBERTI CONESTABLE CANCELLARII DOMINI DUNELMENSIS EPISCOPI.

[Reg. III. fol. 260. b.]

Memorandum quod anno Domini millesimo CCCCXL°, sexto die mensis Septembris, videlicet in festo sancti Nicholai, hora quasi decima ante nonam, in revestiario ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, coram domino Johanne Wessyngton, Priore Dunelmensi, magistro Johanne Norton vicario generali, et Roberto Eure seneschallo domini Dunelmensis episcopi, magister Robertus Beumond deliberavit Roberto Conestable cancellario quandam literam sub privato sigillo prefati Domini Episcopi cujus data est *(blank)* die mensis *(blank)* anno Domini supradicto, super exoneracione prædicti Roberti Conestable et deliberacione magni et rotundi sigilli Cancellariæ dicti domini episcopi; et tercio die sequente, scilicet in crastino Concep-

cionis sanctæ Mariæ, in loco prædicto, scilicet in revestiario, circa horam nonam ante meridiem, dictus Robertus Conestable liberavit dicto magistro Roberto Beumond dictum sigillum Cancellariæ domini Dunelmensis. Præsentibus dicto Johanne Priore, Willielmo Chauncelere, Willelmo Rakett clerico rotulorum dicti domini Dunelmensis, et aliis.

CCXXIII. LITERA DIRECTA THOMÆ BROGHAM.

[Reg. II. Parv. fol. 133.]

Dilecte fili, quia nos, propter certas causas, confratres et socios tuos a scolis duximus revocare, idcirco te scire volumus, quod per informacionem veridicorum querelæ eciam de te ad aures nostras pervenerunt, quod tu inter confratres tuos contenciose et brigose vivis, eosdem tam verbis quam vultu diversimode molestando; missas vero, ut teneris, nec debite celebrando nec audiendo, Divinum servicium secundum consuetudinem hactenus observatum regulariter non dicendo, sed pocius sagittacionibus, potacionibus, vagis discursibus, et insolenciis, ac aliis frivolis intendendo. Et, quia errores filiorum, quos dissimulat patris necgligencia, nonnuncquam redundat in patris dampnum et opprobrium, igitur te hortamur, et tibi præcipiendo mandamus, quod ad memoriam revoces proverbium magistri Uthredi, quod tibi et omnibus secularibus a tempore suscepti regiminis Prioratus ad studium destinatis, quasi peculiare mandatum, dedi; videlicet quod non est bonum perdere substanciam propter accidens; substantiam dico missas celebrare et audire, divinum servicium debitis horis dicere, ac alia quæ monachicam decent conversacionem primo perimplere; secundario vero, prout oportunitas permiserit, libris et doctrinæ vacare. Quare tibi firmiter injungendo mandamus, quatinus hos excessus præmissos pro viribus emendare studeas, ac honestati religionis animum tuum inclines. Alioquin pro certo noveris quod prædicta sic studebimus emendare quod alii timorem accipient delinquendi. Valeas, mutatus in melius, utinam, ut optamus.— Scripta Dunelmi, quinto decimo die Decembris, [1440.]

CCXXIV. BULLA EUGENII IIII^{ti} DE PLENA REMISSIONE IN ARTICULO MORTIS PRO OMNIBUS PROFESSIS, ANNO DOMINI M^{mo} CCCCXL^{mo}.

[Cart. III. f. 196.]

Eugenius Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Priori et universis monachis ecclesiæ Dunelmensis ordinis sancti Benedicti impresentiarum existentibus, salutem et apostolicam benediccionem. Provenit ex vestræ devocionis affectu, quo nos et Romanam ecclesiam reveremini, ut peticiones vestras, illas presertim, quæ animarum vestrarum salutem respiciunt, ad exaudicionis gratiam admittamus. Hinc est quod nos, vestris supplicacionibus inclinati, ut confessor, quem quilibet vestrum duxerit eligendum, omnium peccatorum vestrorum, de quibus corde contriti et ore confessi fueritis, semel tantum in mortis articulo plenam remissionem vobis in sinceritate fidei, unitate sanctæ Romanæ ecclesiæ, ac obedientia et devocione nostra, vel successorum nostrorum, Romanorum pontificum, canonice intrantium, persistentibus, auctoritate apostolica concedere valeat, devocioni vestræ tenore præsentium indulgemus. Sic tamen quod idem confessor de hiis, de quibus fuerit alteri satisfaccio impendenda, eam vobis per vos, si supervixeritis, vel per alios, si tunc forte transieritis, faciendam injungat, quam vos vel illi facere teneamini, ut præfertur; et ne, quod absit, propter hujusmodi graciam reddamini procliviores ad illicita in posterum committenda, volumus quod, si ex confidentia remissionis hujusmodi aliqua forte committeretis, quoad illa prædicta remissio vobis nullatenus suffragetur; quodque per unum annum, a tempore quo præsens nostra concessio ad vestram noticiam pervenerit computandum, singulis sextis feriis, impedimento legitimo cessante, jejunetis; et si prædictis feriis ex præcepto ecclesiæ, regulari observantia, injuncta pœnitencia, voto vel alias, jejunare teneamini, una alia die singularum septimanarum ejusdem anni quo ad jejunandum, ut præmittitur, non sitis astricti, jejunetis. Si vero in dicto anno vel aliqua ejus parte essetis legitime impediti, anno sequenti, vel alias, quam primum poteritis, modo simili supplere. Et si forsan alias prælibatum jejunium in toto vel in parte adimplere comode nequieritis, eo casu confessor prædictus jejunium ipsum in alia pietatis opera commutare valeat, prout animæ vestræ saluti viderit expedire; quæ vos pari modo adimplere teneamini; alioquin hujusmodi nostra præsens

concessio nullius sit roboris vel momenti. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignacionem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus, se noverit incursurum. Data Ferrariæ, anno incarnacionis Dominicæ M[mo] quadringentesimo tricesimo septimo, duodecimo kalendas aprilis, pontificatus nostri anno octavo.

CCXXV. DIMISSIO [*ita*] PRIORIS DUNOLMENSIS FACTA MAGISTRO JOHANNI NORTON ET MAGISTRO JOHANNI BEAMMONTT AD INSTALLANDUM EPISCOPUM.

[Cart. III. fol. 304 b. et Orig. 1. 7. Pontif. N. 1.]

Johannes, permissione Divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, venerabilibus et circumspectis viris magistro Johanni Norton, decretorum doctori, ac magistro Roberto Beammontt, in utroque jure bacallario, salutem in auctore salutis. Cum de jure ac consuetudine laudabili ecclesiæ cathedralis Dunelmensis legitimè præscriptis ac continuè pacificè et quietè, a tempore cujus contrarii memoria hominum non existit, inconcussè observata, jus installandi, intronizandi, et in sedem episcopalem ac in suppremum stallum in dextera parte chori reverendos patres Dunelmenses Episcopos, quociens necesse fuerit, ponendi, ad Priorem ejusdem pertinuit, sicque ad nos pertinet in præsenti, nos tamen, metuentes infirmari, vel alias impediri, quominus reverendum in Christo patrem et dominum dominum Robertum Dei gracia Dunelmensem Episcopum modernum in propria nostra persona, undecimo die mensis Aprilis proxime futuro post datam præsencium, installare, intronizare, et in sedem episcopalem ac in suppremum locum in dextera parte chori ponere, prout ad nos attinet, valeamus, vobis, de quorum fidelitate et circumspecta industria plene confidimus, ad installandum, intronizandum et in sedem episcopalem ac suppremum locum in dextera parte chori prædicti ponendum præfatum reverendum patrem Dunelmensem Episcopum, cæteraque omnia alia et singula quæ in præmissis, seu circa ea, necessaria fuerint, seu quomodolibet oportuna, quatinus ad nos de jure et consuetudine prædictis pertinere dinoscuntur, facienda, exercenda, expedienda, conjunctim seu divisim commitimus vices nostras per præsentes, sigillo nostro

signatas. Data Dunelmi, quarto die mensis Aprilis, anno Domini M^mo quadringentesimo quadragesimo primo.

CCXXVI. LICENCIA EUGENII IIII^ti CONCESSA JOHANNI OLL DE ALTARI PORTATILI.

[Cart. III. f. 197.]

Eugenius Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Johanni Oll, Priori Prioratus Conventualis de Coldyngham, ordinis sancti Benedicti, sancti Andreæ dioceseos, salutem et apostolicam benediccionem. Sinceræ devocionis affectus, quem ad nos et Romanam geras ecclesiam, non indigne meretur, ut peticionibus tuis, illis præsertim quas ex devocionis fervore prodire conspicimus, quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuamus. Hinc est quod nos, tuis devotis supplicacionibus inclinati, tibi, qui, ut asseris, presbyter et de nobili genere procreatus existis, liceat habere altare portatile, cum debita reverencia et honore, super quo, in locis ad hoc congruentibus et honestis, possis per te, vel alium sacerdotem ydoneum, missam et alia Divina officia sine juris alieni præjudicio in tua et familiarium tuorum domesticorum præsencia celebrare, et facere celebrari, devotioni tuæ tenore præsencium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, *etc.* Data Romæ, anno Domini 1444, pontificatus nostri anno 14.

CCXXVII. ASSIGNACIO PROVISIONIS JOHANNIS WESSINGTON PRIORIS DUNELMENSIS.

[Reg. IV. fol. 29.]

Noverint universi, præsentes literas inspecturi quod nos, Johannes, Supprior, et capitulum, ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, attendentes labores efficaces et utiles, quos Johannes Wessyngton, nuper Prior noster et pastor egregius, indefesso studio et jugi vigilancia per XXIX annos et dimidium pro utilitate, direccione, et conservacione ordinis monastici, juriumque et libertatum dictæ ecclesiæ Cathedralis, non sine magna sollicitudine et laboribus tædiosis, sæpissime, ut est notum, sustinuit, eadem jura et libertates ab insultibus volencium insurgere ex

adverso preservando et defendendo, quantisque preciosis vestimentis, jocalibus, et ornamentis laudabilibus, dictam ecclesiam sua sollicitudine et sumptibus copiosis decoravit, qualiter eciam diversa edificia in Infirmaria, in quibus confratres sui, corporis debilitate senioque confracti, provisionem acciperent et levamen corporum, notabiliter construi fecit, volentesque propterea eidem, tanquam benemerito, rependere præmium post laborem, pro sustentacione sua congrua et honesta ordinamus, providemus, et sibi, quoad vixerit ex nunc, tenore præsencium assignamus infrascripta; viz. cameram infra monasterium Dunelmense vocatam Coldingham, cum pertinenciis, ac sustentacionem suam et sumptus in esculentis et poculentis, pro se ipso juxta tatus sui decenciam, et capellano suo monacho, uno armigero, uno clerico, uno valecto, et uno garcione, prout gradui singulorum convenit; cum racionabilibus peticionibus suis, pro se, et aliis ad ipsum venientibus, sumptibus communibus Monasterii, una cum candelis et focali pro camera ejusdem sumptibus Bursarii, tociens quociens necesse fuerit providendum et cariandum; prædictis vero armigero, clerico, valecto, et garcioni, de robis sive garmamentis Bursarius Dunelmensis singulis annis, secundum uniuscujuscumque status exigenciam, providebit; vestes insuper lineas et laneas de Camerario, prout dum in Prioratu stetit, recipiet et habebit; capellano eciam ejusdem de oblacionibus suis et aliis necessariis, sicut aliis confratribus ætatis et vocacionis consimilis in ordine distribuitur, volumus ministrari. Concedimus insuper eidem venerabili patri, in supplementum aliarum expensarum, quas, juxta status sui præeminenciam, ipsum necessario pro vino, stipendiis serviencium, et aliis minutis necessariis providendis effundere oportebit, quandam pensionem quadraginta librarum de fructibus et proventibus ecclesiæ de Estryngton, et firmis maneriorum de Wardley et Belassis, cum decima ejusdem manerii, ad festa Pentecostes et sancti Martini in hyeme per equales porciones, per manus firmariorum dictæ ecclesiæ, maneriorum, et decimæ, qui pro tempore fuerint, annis singulis solvendam et percipiendam; absque onere reparacionis cujuscumque, solucione decimæ, contribucionis, vel subsidii aut solucione forinseca quacumque, de ecclesia, maneriis et decima prædictis per dictum Johannem Wessyngton qualitercumque faciendis; primo termino solucionis incipiente ad festum Pentecostes proxime præteritum ante datam præsencium. Proviso quod de residuo firmarum dictæ ecclesiæ, maneriorum, et decimæ, si quid ultra dictas quadraginta libras superfuerit, Bursario Dunelmensi singulis annis de eodem realiter satisfaciat. Si vero dictus venerabilis pater Johannes Wessygton extra monasterium, gracia sanitatis conservandæ, se transferre voluerit,

concedimus eidem apud Cellam nostram de Finchall principalem cameram cum capella, et aliam cameram ibidem vocatam Douglas tour cum cameris et celariis subter eandem constructis, ac sustentacionem suam pro se, capellano suo, et quatuor servientibus suis prædictis, cum candelis, focali, et aliis necessariis pro camera sua, ac racionabilibus peticionibus suis pro se, et aliis ad ipsum, ut præmittitur, accedentibus, cum oblacionibus et ceteris necessariis pro capellano suo de dicta Cella eidem terminis consuetis ministrandis. Pro quibus quidem oneribus supportandis et inveniendis Prior de Fynchall percipiet annuatim de Monasterio Dunelmensi viginti libras, ubi Prior Dunelmensis, pro tempore existens, assignaverit recipiendas. Robas insuper pro quatuor servientibus suis prædictis de Bursario Dunelmensi singulis annis percipiet, una cum dicta pensione quadraginta librarum de prædictis ecclesia, maneriis et decima, in supplementum aliarum expensarum singulis annis percipienda in forma superius expressata; sustentacione sua infra monasterium Dunelmensem, eidem, ut præmittitur concessa, pro tempore moræ suæ ad extra penitus cessante. Insuper concedimus eidem venerabili patri quod si, in eventu apud cellam de Finchall propter aliquas causas racionabiles ibidem noluerit diucius expectare, quod tum licitum sit eidem redire integraliter ad primam provisionem suam infra monasterium Dunelmense, eidem primitus concessam. Et ut præmissa omnia et singula plenam habeant roboris firmitatem præsentes literas sigilli nostri communis appensione fecimus communiri. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, undecimo die mensis Junii, anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo sexto.

CCXXVIII. ROTULUS IN QUO RECITANTUR COMPILACIONES FACTÆ PER JOHANNEM WESSYNGTON PRIOREM PRO DEFENSIONE ECCLESIÆ DUNELMENSIS.

[Locello 2. 61,]

Memorandum quod præter edificia quæ infra septa Monasterii per procuracionem et sollicitudinem Johannis Wessyngton Prioris sunt constructa vel reparata, ad summam expensæ M[1] M[1] M[1] CCXLI. marcarum, præter reparaciones extrinsecus, idem Prior ad perpetuam tutelam et defensionem jurium, libertatum et possessionum ecclesiæ Dunelmensis, adversus malicias et machinaciones ipsam molencium impugnare, Scripta, de quibus

hic brevis sequitur mencio, non sine labore et studio compilavit, et per Robertum Westmorland scribi fecit.

In primis, idem Johannes, antequam erat in Priorem creatus, collegit, per modum articulorum, jura et privilegia Archidiaconatus Prioris in ecclesiis suis, adversus magistrum Johannem Rekenall Archidiaconum Northumbriæ; et idem articuli valent ad defensionem contra Archidiaconum Dunelmensem.

Item, De Primordio et Progressu Sedis Episcopalis et Monachicæ conversacionis Ecclesiarum Lindisfarnensis et Dunelmensis, prius compendiosè, post Librum ex diversis Opusculis et multis Scriptis fidedignis collectum. O. 2. [*These references refer probably to the respective documents, so marked, preserved in the Treasury.*]

Item diversos Rotulos depictos super Miraculis Sancti Cuthberti, cum Versibus eisdem Miraculis concordantibus, pro vitriacione Claustri vel alibi facienda. B. 3. d.

Item idem collegit ex diversis Cronicis et Scriptis Fundacionem Monasteriorum Nigri Ordinis Sancti Benedicti infra Regnum Angliæ. C. 4.

Item quod Prior et Capitulum non habent scribere hoc vocabulum *Obedienciam* in suis præsentacionibus domino Archiepiscopo Eboracensi. L. 5. d.

Item idem Prior notavit in quibus Libris et Capitulis fundantur Scripturæ sub pedibus Ymaginum Monachorum ad Altare sancti Benedicti; cum superaddicione diversorum nominum quæ prius non erant scripta vel collecta. D. 6.

Item, Pro Immunitate Reorum, ad Ecclesiam, Cimiterium vel alium locum infra septa Monasterii confugiencium.

Item, Pro separalitate Boscorum et Terrarum Dominicalium de Elvet ad Hostillarium pertinencium; necnon pro secta Molendini de Scaltoke et Furni Prioris de Elvett. E. 8.

Item, Pro separalitate habenda in Mora de Beaurepayre adversus tenentes de Veteri Burgo. F. 9 d.

Item, Pro communa pastura in mora de Queryngdon inter moram de Shyncliffe et moram de Trillesden, quam moram Willielmus Elmeden per cartas rasas et de novo scriptas clamat minus juste ad manerium suum de Trillesden pertinere, una cum probacione quod dictæ cartæ sunt invalidæ. M. 10. d.

Item, Pro cursu aquæ molendini de Hett, per Willielmum Elmeden chevalier fracto, et a fundo ejusdem antiquo in alium fundum diverso. N. 11. d.

Item, Pro Curia Prioris apud Hemyngeburgh, quod tenentes ibidem non debent comparere in Curia de Leete apud Houeden. Q. 12.

Item, Super injusto passagio batelli de novo levato per Robertum Jakson apud Sunderland. R. 1.

Item, De origine libertatis regiæ Ecclesiæ et Episcopatus Dunelmensis, ac primaria donacione tocius terræ inter Tynam et Tesam, in Rotulis diversis, quorum unus est sub Instrumento autentico sub signis trium Notariorum. P. 14. d.

Item, Super jure et possessione habendi dimidiaciones omnium amerciamentorum finium exituum et quorumcumque proficuorum de tenentibus Prioris in curia Episcopi. Rotulum satis longum. K. 15. d.

Item, Quod Prior gaudere debet terris in culturam et pratum redactis in Spennyngmoor, absque perturbacione tenencium villarum adjacentium. S. 16.

Item, Quod homines Episcopatus Dunelmensis liberi forent a solucione subsidii domino Regi virtute libertatis suæ. T. 17.

Item, Pro jure Regis Angliæ in Regno Scociæ, et maxime in terra inter mare Scoticum et Twedam contenta, quæ per trecentos annos prius erat in possessione [? Anglorum] quam Scotorum; librum unum. V. 18.

Item, Pro funeralibus Episcoporum decedencium habendis. Z. 19. [*Printed in the Durham Wills and Inventories.*]

Item, Quod injusta sit subtraccio unius marcæ per Majorem et Ballivos villæ Novi Castri de elemosina Regis concessa Monachis apud Farneland. AB. 20.

Item, Pro jure Prioris installandi dominum Episcopum Dunelmensem, cum contingit. AC. 21.

Item, Declaracionem domino Thomæ Langley Dunelmensi Episcopo et suo consilio in scriptis exhibitam, quod Prior habet omnia jura, officia, dignitates, et honores Abbatis, sub nomine Prioris, infra Ecclesiam Dunelmensem et extra, secundum antiquam dignitatem Abbatis ecclesiæ Lindisfarnensis; de qua dignitate scribit Beda De Gestis Anglorum Li°. 4°, cap 25°, et in Libello De Vita Sancti Cuthberti cap°. 16°. H. 22. d.

Item, Tabulam super Libros Claustri et Librariæ; in qua primo notantur quot et quæ sunt Exposiciones super Libros Bibliæ, juxta ordinem eorundem: secundo ponuntur Libri Doctorum, et in quibus voluminibus sunt reperiendi. M. 23. d.

Item, Pro jure recipiendi decimam scopam carbonum campi de Brome, adversus Ricardum Cowhird vel alios in causa consimili. X. 24. d.

Item, Quod Prior Studencium non habet interesse in Collegio nostro Oxoniensi, ea racione quod prius erat Prior in dicto loco nostro quam erat creatus aliquis Prior studencium. G. 25. d.

Item, Pro diversis redditibus Bursario et Communario in Ludworth. A. d. 26.

Item, Contra Rectores ecclesiarum de patronatu Prioris et Capituli Dunelmensis in Houedenshir et Aluertonshir, asserentes ecclesias suas oneratas esse annuis pensionibus dictis Priori et Capitulo persolvendis racione Jurisdiccionis et ejus exercicio in dictis suis ecclesiis per ipsos Rectores clero et populo eorundem exercendis, et non per Priorem et Capitulum antedictos. 28.

Item, Responsiones ad querelas hominum villæ Novi Castri super quibusdam exaccionibus per ipsos petitis in villa de Southsheles et australi parte aquæ de Tyna. 29.

Item, Quod Scrutatores ex australi parte aquæ de Tyna debent esse de Episcopatu Dunelmensi. 30.

Informacio quomodo tenetur Stayndropp et Stayndropshire de Priore Dunelmensi. 31.

Articuli per Johannem Wessyngton Priorem Dunelmensem compilati pro jure Episcopi Dunelmensis in castro et manerio Bernardi. 32.

Item, Supplicacio facienda domino Dunelmensi pro licencia amortizandi terras ad valorem xx[li] propter sex motiva.

Item, Pro jure originali Prioris et Capituli super Veteri Burgo et quare vocatus est Vetus Burgus.

Alius rotulus huic consutus.

STRUCTURÆ ET REPARACIONES INTRINSECÆ ET EXTRINSECÆ CUM ALIIS EXPENSIS NECESSARIO REQUISITIS INFRA XXIX ANNOS PRIORATUS JOHANNIS WESSYNGTON.

Cum in humanis actibus, ut volunt jura odia restringi et favores convenit ampliari, salvo ubilibet privilegio veritatis, et abducto vicio vanitatis; ac quidam, quo spiritu ducti Deus novit, negligenciæ seu remissioni Johannis Wessyngton, dum steterat in regimine Prioratus, ascribant et imponant, quod plurima edificia, et præcipue ad Bursariatum pertinencia, non erant debite sustentata nec reparata, ideo, ad dictæ imposicionis responsionem, et dicti Johannis declaracionem, notantur quæ sequuntur.

Prima est, quod, per spacium cc annorum, quo tempore recepta Bursariatus erant majoris valoris quam temporibus ejusdem, et precipue in fructibus ecclesiarum, partim propter guerram inter regna Angliæ et Scociæ, ubi in marchia situatæ sunt

ecclesiæ de Insula, de Norham, de Elyngeham, et partim propter terras in parochiis aliarum ecclesiarum quondam cultas, et post, tempore dicti Johannis Wessyngton Prioris per dominos earundem terrarum ad pasturam positas, in magnum detrimentum Monasterii Dunelmensis, absque defectu vel negligencia dicti Prioris, non omnia maneria, molendina, et alia tenementa sufficienter erant reparata, quod patet ex hoc, quod singulis annis, in compotis Bursariorum, allocacio facta erat super vastis et decasibus, ad notabiles summas, quandoque cxx libras et ultra. Et in singulis compotis dicti temporis contentæ sunt reparaciones ad notabiles summas. Ex quibus sequitur quod antiquitus non omnia edificia erant pro aliquo tempore sufficienter reparata.

Secundum est quod plures parcellæ infra septa Monasterii, scilicet in Ecclesia, Claustro, Libraria, Refectorio, Hospicio Prioris, Infirmaria, Hostillaria, et aliis locis, adeo erant ruinosæ, quod illas omnino oportuit reparari. Quarum parcellarum reparaciones inferius discribuntur; prout infra xxix et dimidium annos Prioratus dicti Johannis sunt factæ; cum reparacionibus extrinsecis factis per Bursarios et alios Officiarios, præter Custodes Cellarum, infra xxix et dimidium annos.

Pluribus intentus minor est ad singula census.
Plusquam vult census non est expendere sensus.
Ultra posse viri non vult Deus ulla requiri.

STRUCTURÆ ET REPARACIONES INTRINSECÆ, FACTÆ TEMPORE JOHANNIS WESSYNGTON PRIORIS DUNELMENSIS, INFRA XXIX ET DIMIDIUM ANNOS, SCILICET A FESTO NATALIS DOMINI, ANNO DOMINI MILLESIMO CCCC^{mo}XVI, USQUE AD FESTUM PENTECOSTES, ANNO DOMINI M^{o}CCCC^{mo}XLVI^{to}.

ECCLESIA.

In primis, reparacio xj fenestrarum inferiorum super Novem Altaria et in gabulo australi ibidem, in opere lapideo, ferrario, et vitriario, se extendit ad cxx libras.

Item reparacio vj fenestrarum superiorum ad Novum Altaria, in opere lapideo, ferrario, et vitriario, se extendit ad xj^{l}. ix^{s}.

Item structura Scaccarii Sacristæ se extendit ad lx^{l}.

Item factura descorum in Choro ante basses stallos se extendit ad xx^{l}.

Item reparacio magni Campanilis post combustionem ejusdem, tam in opere superiori quam inferiori, se extendit ad ccxxxiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.

Item factura unius fiolæ ex parte boriali Ecclesiæ se extendit ad xiij^{l}. xj^{s}.

Item factura fenestræ juxta horologium se extendit ad lxxj^{s}. xj^{d}.

Item factura fenestrarum supra Chorum se extendit ad xxvij^{l}. xvj^{s}.

Item reparacio voltæ navis Ecclesiæ se extendit ad iiii^{xx}xj^{l}. vj^{d}.

Item structuræ et reparaciones altarium sanctorum Johannis Baptistæ, Katerinæ, Gregorii, Johannis Evangelistæ, et Fidis, se extendit ad lxxj^{l}. ij^{s}. iiij^{d}.

Item factura diversorum parium Organorum se extendit ad xxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

Item novum opus vocatum le Rerdoose, ad ostium chori, se extendit ad lxix^{l}. iiij^{s}.

Item tectura australis partis navis Ecclesiæ, cum solucione facta plumbario pro opere suo, cx^{l}.

Item structuræ et reparaciones Ecclesiæ Cathedralis factæ per Sacristam de officio suo se extendunt ad ccciiij^{xx}vj^{l}. xv^{s}.

Summa totalis M^{l}CCXLII^{l}. IX^{s}. IX^{d}.

LIBRARIA.

Item structura ij fenestrarum in Libraria, tam in opere lapideo, ferrario, et vitriario, ac in reparacione tecti, descorum, et ij ostiorum, necnon reparacione librorum, se extendit ad iiij^{xx}x^{l}. xvj^{s}. et ultra.

CLAUSTRUM.

Item opus carpentarium, vitreum, atque ferreum, circa studia Conventus in Claustro se extendit ad xxxiij^{l}.

Item opus carpentarium, etc., circa armariolum et studia Noviciorum et opus vitreum ibidem se extendit ad xiij^{l}. xv^{s}. et ultra.

Item reparacio lavacrorum cum armariolis pro manutergiis se extendit ad xxvj^{l}. v^{s}.

Item structura voltæ solarii caritatis et duarum fenestrarum, cum aliis ibidem, se extendit ad x^{l}. ij^{s}. ix^{d}.

Item per laborem et procuracionem Johannis Wessyngton,

partim ante Prioratum et partim in Prioratu, maxima pars Claustri expensis bonæ memoriæ domini Walteri Skirlawe Dunelmensis Episcopi est constructa.

INFIRMARIA.

Item reparacio Infirmariæ se extendit ad cccc^{l}. et ultra.

CAMERA PRIORIS.

Item structura et reparacio diversarum camerarum Prioris, cum suis pertinentiis, se extendit ad ccccxix^{l}. x^{s}. iij^{d}. ob.

HOSTILLARIA.

Item reparacio cameræ australis Hostillariæ, vocatæ Camera Regalis, cum factura fenestrarum superiorum in aula ibidem, se extendit ad cxviij^{l}. xvij^{s}. ix^{d}.

Summa totalis reparacionum intrinsecarum MMCCCLIIII^{l}. II^{s}.IX^{d}.

STRUCTURÆ ET REPARACIONES EXTRINSECÆ FACTÆ PER DIVERSOS BURSARIOS DE TEMPORE JOHANNIS WESSYNGTON INFRA XXIX ET DIMIDIUM ANNOS PRIORATUS EJUSDEM UT SUPRA

In primis structuræ et reparaciones factæ anno quo creatus est Johannes Wessyngton in Priorem Dunelmensem per Willielmum Drax tunc Bursarium l^{l}. ij^{s}.

Item structuræ et reparaciones factæ ij annis Henrici Helay Bursarii se extendunt ad clviij^{l}. xij^{s}. vj^{d}. ob.

Item structuræ et reparaciones factæ viij annis Johannis Durham Bursarii se extendunt ad Diiij^{xx}xvij^{l}. ix^{s}. xj^{d}. ob.

Item structuræ et reparaciones factæ ij annis Willielmi Partrike Bursarii se extendunt ad lxxv^{l}. xix^{s}. v^{d}. ob.

Item structuræ et reparaciones factæ iij annis et dimidio Johannis Oll Bursarii se extendunt at cciiij^{xx}xij^{l}. vij^{d}. ob.

Item structuræ et reparaciones factæ vj annis Thomæ Lauson Bursarii se extendunt ad ccccl xvj^{l}. ij^{s}. j^{d}.

Item structuræ et reparaciones factæ vj annis Johannis Gatesheved Bursarii, post divisionem Bursariatus, se extendunt ad c^{l}. xvij^{s}. viij^{d}.

Item structuræ et reparaciones factæ vij annis in officio Granatarii, post divisionem ut supra, se extendunt ad cxxxix^{l}. xj^{s}. iij^{d}. ob.

Item structuræ et reparaciones factæ vij annis in officio Celerarii post divisionem ut supræ, se extendunt ad xlj^{l}. iiij^{s}. x^{d}. ob.

Summa M^{l}DCCCXXII^{l}. VI^{d}.

STRUCTURÆ ET REPARACIONES EXTRINSECÆ FACTÆ PER DIVERSOS OFFICIARIOS VIDELICET SACRISTAM, HOSTILLARIUM, ELEMOSINARIUM, CAMERARIUM, FERETRARIUM, COMMUNARIUM, MAGISTRUM INFIRMARIÆ, SUPERVISOREM MINERARUM, TERRARIUM, ET INSTAURATOREM, DE TEMPORE JOHANNIS WESSYNGTON PRIORIS, INFRA XXIX ET DIMIDIUM ANNOS, UT SUPRA: UNDE,

Structuræ et reparaciones extrinsecæ factæ per Sacristam, ex officio suo, super tenementa, se extendunt ad ccccxxvij^{l}. xvj^{s}. ob.

Item structuræ et reparaciones factæ in officio Hostillarii, ultra cxviij^{l}. xvij^{s}. x^{d}. superius oneratos, inter reparaciones intrinsecas, pro factura Cameræ Regalis et fenestrarum superiorum Aulæ ibidem, se extendunt ad cccclv^{l}. v^{s}.

Item structuræ et reparaciones factæ in officio Elemosinariæ se extendunt ad cccclxxiiij^{l}. ij^{s}. Camerariæ lj^{l}. xvj^{s}. iij^{d}. ob. Feretrariæ xxx^{l}. v^{s}. iiij^{d}. ob. Communariæ cciiii^{xx}xv^{l}. xiij^{s}. ob. Infirmariæ liiij^{l}. xvj^{s}. iij^{d}. Per diversos Terrarios ix^{l}. xv^{s}. xj^{d}. Per supervisores minerarum carbonum xv^{l}. xvj^{s}. j^{d}. ob. Per Instauratores xix^{l}. xx^{d}.

Item reparaciones factæ per Officiales Prioris de pecuniis receptis de jurisdiccione xiij^{l}. xvij^{s}. viij^{d}.

Item pro inclusione de Wascropphеved c^{l}.

Summa reparacionum per dictos officiarios factarum MDCCCCXLVII^{l}. V^{s}. IIII^{d}. ob.

Summa omnium reparacionum præmissarum VI^{m}CXXIII^{l}. VIII^{s}. VII^{d}. ob.

Et præter præmissa, infra tempus prædictum empta sunt de bonis communibus Monasterii et Prioris ac confratrum ornamenta pro Ecclesia, necnon jocalia pro Hospicio et Capella Prioris, Refectorio, Infirmaria, Domo Communi, ac Hostillaria infrascripta. Unde ornamenta Ecclesiæ, videlicet in mitris, capis, vestimentis, bacciliis, calicibus, et urceolis, se extendunt ad ciiij^{xx}xij^{l}. xx^{d}.

Item pro Capella Prioris, videlicet in vestimentis, calicibus, urceolis, pelvi cum lavacro, se extendunt ad xxxiiij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

Item pro Hospicio Domini Prioris, in vasis argenteis, ollis, peciis, murris, candelabris, salsariis, et coclearibus, ciiii^{xx}vj^{l}. ij^{s}. viij^{d}.

Item pro Refectorio, ex donacione et procuratione domini Prioris et confratrum, ut in peciis, murris, et coclearibus, c^{l}. xviij^{s}. vj^{d}.

Summa ornamentorum et jocalium prædictorum DXIII^{l}. XVI^{s}. II^{d}.

Summa omnium reparacionum et empcionum ornamentorum et jocalium VI^{m}DCXXXVII^{l}. IIII^{s}. IX^{d}. ob.

Et ultra præmissa, soluta sunt pro debitis Thomæ Lauson nuper Bursarii, et postea Cellerarii, a Priore et Conventu concelatis, infra vij^{tem} annos ultimo effluxos, ad summam m^{l}ccxliiij^{l}. iij^{s}. vj^{d}. Summa patet.

Summa totalis reparacionum, empcionum ornamentorum et jocalium, ac solucionum debitorum VII^{m}DCCCIIII^{xx}I^{l}. VIII^{s}. III^{d}. ob.

Et infra prædictos xxix et dimidium annos etc., pluries accessus erat Dominorum Spiritualium et Temporalium pro succursu Marchiæ et liberacione Regis Scociæ in Monasterio hospitancium; ad expensas ejusdem ultra cccc^{l}. Quæ expensæ per Bursarium erant supportatæ, et ea racione officium Bursariæ debitis erat oneratum.

Item infra tempus suprascriptum, per laborem et sollicitudinem dicti Johannis Wessyngton Prioris, ecclesia parochialis de Hemmyngburgh in Ecclesiam Collegiatam est erecta, ad expensas lv^{l}. xvj^{s}. vij^{d}. præter cxvj^{l}. xij^{s}. x^{d}. receptos de eadem ecclesia tempore vacacionis.

Et ultra præmissa, ad parcendum officio Bursariæ et aliis officiis Prior solvit de porcione ipsum contingente plusquam ccc libras: ut patet per parcellas alibi descriptas et Capitulo perlectas et declaratas.

Et infra tempus prædictum solutæ sunt notabiles summæ pro defensione jurium, terrarum, et tenementorum, super querelis motis per adversarios Monasterii, quæ summæ excedunt ccc^{l}.

CCXXIX. LITERA DOMINI ROBERTI NEVYLL MISSA MAGISTRO JOHANNI NORTON UT ESSET CUSTOS PRIORATUS TEMPORE VACACIONIS EJUSDEM.

[Cart. III. fol. 299. b. et Orig. 4. 6. Pontif. A. A.]

Robertus, permissione divina Dunelmensis Episcopus, dilectis filiis Suppriori et Capitulo ecclesiæ nostræ Dunelmensis salutem, graciam et benediccionem. Quia dilectum nobis magistrum Johannem Norton, decretorum doctorem, nostrum in spiritualibus Vicarium generalem, in cujus fidelitate et circumspeccione provida fiduciam plenius optinemus, assignavimus loco nostro ad recipiendam custodiam dicti Prioratus nomine nostro, et retinendam, durante vacacione ejuidem, quandocunque dictus Prioratus per resignacionem, cessionem, renunciacionem vel mortem Johannis Wessyngton, nunc Prioris ibidem vacare contigerit, ac ulterius facienda quæ per custodes hujusmodi temporibus prædecessorum nostrorum in talibus vacacionibus racionabiliter fieri consueverunt, et prout in litteris bonæ memoriæ Ricardi prædecessoris nostri inde vobis factis plenius continetur, ita quod formam in ipsis literis contentam in aliquo non excedat, vobis mandamus quatenus dictum magistrum Johannem ad præmissa in forma prædicta nomine nostro admittatis. Data in manerio nostro de Houden, XIII die mensis Maii, anno Domini millesimo cccc^{mo} XLVI^{to}, et nostræ translacionis anno nono.

CCXXX. LITTERA ROBERTI EPISCOPI DUNELMENSIS EXHORTATORIA PRO ELECCIONE PRIORIS FACIENDA.

[Cart. III. f. 297. b. et Orig. 2. 6. Pontif. S. 1.]

Right welbiloved in Crist we gret you wel. It is seued unto us, as ye wel know, by our welbiloved in Criste John Wessyngton, Priour of our Church of Duresme, for resignacion of the office and charge of his Priorieate, whuch his peticion we have by our lettres graunt hime. Wherfor we wul prai and desire you hertly, that, upon his resignacion and advoidaunce, ye wul hertly, without mede, dred, favour, or any parcialite, proced in your eleccion in suche wiese as shall mow torn to the pleausur of God, the welth of the place, and worship of the worlde; as ye

wul minester to us cause of gret coumford and hertly pleausur. Our Right welbeloved in Criste, our Lord preserve you. Writen at London, the XXVI day of Maii.

ROBERT BUSSHOP OF DURESME.

CCXXXI. LITERA TESTIMONIALIS SUPER LIBERA CONDICIONE ET NATALIBUS JOHANNIS OLL MONACHI DUNELMENSIS.

[Reg. IV. f. 34.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis, ad quos præsentes literæ nostræ sive præsens publicum instrumentum pervenerint, Willielmus permissione divina Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, et ejusdem loci Capitulum, salutem, quam sanguis in cruce contulit Redemptoris, et affliccione aliena compassionis crucem misericorditer bajulare. Salvatoris nostri Jesu Christi, in mundum venientis ut testimonium perhibeat veritati, vestigia imitari volentes, universitati vestræ tenore presencium innotescimus, quod, sexto die mensis Septembris, anno Domini infracripto, in domo nostra Capitulari, hora inibi capituli consueta, personaliter comparuit coram nobis, et in nostra, notariorumque et testium subscriptorum præsencia, dilectus confrater noster dominus Johannes Oll, Prior Prioratus sive Cellæ de Coldingham, quasdam literas et instrumenta publica, famæ et honoris ejus titulum concernencia, quibus, ut asseruit, per suos emulos edaci flamma invidiæ et virosa malicia multipliciter fuerat derogatum, in medis produxit et exhibuit, ac vice et nomine ipsius alta et intelligibili voce coram nobis per Robertum Westmerlande, confratrem et commonachum nostrum ac nostri capituli procuratorem, legi fecit. Quorum instrumentorum et literarum tenores sequuntur in hæc verba. Universis et singulis Christi fidelibus præsentes literas sive præsens publicum instrumentum visuris vel audituris, Decanus Christianitatis Dunelmensis, et Officialis Jurisdiccionis Archidiaconalis domini Prioris Dunelmensis, salutem in omnium Salvatore. Universitati vestræ deducimus per præsentes, quod, vicesimo primo die mensis Julii, anno Domini infrascripto, in ecclesia parochiali sancti Oswaldi juxta Dunelmum, in nostrorum presencia, ac notariorum et testium subscriptorum, personaliter constitutus reverendus et discretus vir dominus Johannes Oll, monachus monasterii Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, ac Prior Cellæ sive

Prioratus de Coldyngham in Scocia, quandam cedulam papiream in manu sua tenens, et nobis subinde tradens, certos articulos suæ famæ et honoris continentem, in medio exhibuit et produxit; nobis humiliter supplicans ac requirens, quatenus certos testes ad probandos dictos articulos per eum ad tunc productos recipere et examinare dignaremur, et dicta eorum in publicam formam redigere ad perpetuam rei memoriam, ne veritas occultetur. Nos, igitur, præfati domini Johannis supplicacioni et requisicioni inclinati, ipsius articulos sumentes, testes per eum, ut præmittitur, productos, sub eorum juramentis, tactis per eos primitus sacrosanctis evangeliis, rite recepimus et examinavimus, prout infra patet. Cujus cedulæ sive articulorum tenor sequitur in hæc verba. In Dei nomine, Amen. Articulos infrascriptos et contenta eisdem dat, facit, exhibet, producit et probare intendit pars religiosi viri domini Johannis Oll, monachi professi, et sacerdotis monasterii Dunelmensis, ordinis Sancti Benedicti, ac Prioris Cellæ sive Prioratus de Coldyngham in Scocia, coram vobis Decano Christianitatis Dunelmi et Officiali Jurisdiccionis Archidiaconalis domini Prioris Dunelmensis, ad perpetuam rei memoriam, ne veritas occultetur sive supprimatur, et falsitas dominetur; videlicet, In primis, quod dictus Johannes Oll, et ipsius parentela, fuerunt ac sunt liberæ condicionis, et ab omni jugo servitutis immunes et alieni, ac pro talibus, dum eorum singuli agebant in humanis, habiti, dicti, tenti, et reputati, palam, publice et notorie, in et infra totum Episcopatum Dunelmensem, a tempore et per tempus de quo extat hominum memoria. Item articulatur, et probare intendit pars memorati Domini Johannis, quod ipse et pater ac avus ejus, et ceteri alii de ipsius domini Johannis parentela, ortum habuerunt infra Baroniam de Brauncepeth, ibidem totis temporibus eorum pro liberis hominibus habiti et reputati, prout fuerunt; quod est verum, publicum et famosum. Item articulatur, *etc.*, quod super præmissis infra Baroniam prædictam, et locis circumvicinis, laborat publica vox et fama; super quibus quidem articulis probandis produxit dominum Willielmum Blithman presbiterum, et ceteros alios, qui deposuerunt in eorum juramentis prout sequitur. Willielmus Blithman presbiter, etatis xlviii annorum et amplius, ut dicit, oriundus infra Baroniam de Brancepeth, testis productus per partem domini Johannis Oll monachi Dunelmensis super certis articulis in subsidium et juvamen veritatis, ne opprimatur; super quibus articulis, divisim sibi expositis, dicit quod continent veritatem in se. Interrogatus, per quid scit, dicit quod mater ipsius testis, quæ decessit infra duos annos jam ultimo elapsos, retulit sibi quod cognovit Robertum Oll, avum

domini Johannis Oll monachi, qui in tempore suo morabatur in quodam loco vocato Boghilhole in parte occidentali juxta parcum occidentalem de Braunccpeth, ubi nunc moratur Robertus Lethom, et ibidem fuit natus Willielmus Oll pater dicti domini Johannis Oll monachi, quem Willielmum Oll dictus testis cognovit dum vixit. Et Johannes Oll monachus fuit natus in villa de Braunccpath, in illa domo ubi decessit Willielmus Oll ejus pater, et iste testis dicit in juramento suo quod fuerunt liberi homines et de optimis valectis Baroniæ; nec unquam audivit in vita sua eos nec aliquem eorum nominari condiccionis servilis, imo bonæ famæ et honestæ vitæ, et laudabilis conversacionis; et dicit ultra quod nuncquam audivit quod aliquis servilis condicionis nasceretur infra Baroniam de Braunccpeth prædictam; et dicit quod postquam Willielmus Oll, pater præfati domini Johannis Oll monachi, ab hac luce migravit, mater ipsius domini Johannis cum omnibus bonis se divertebat ad villam Dunelmum et ibi decessit. Interrogatus de fama, dicit quod fama se nuncquam habuit in contrarium, nisi quod præfatus dominus Johannes Oll monachus, et tota ejus parentela, erant liberi homines; et non est conductus, instructus, nec informatus; et dicit in juramento suo quod dominus Johannes Oll monachus est liber homo a nativitate sua, et si aliud imponitur sibi illud est ex rancore et invidia. Petrus Bireley, ætatis lxxvii annorum et amplius, oriundus infra baroniam de Braunccpath, ut dicit, testis juratus, concordat cum priore conteste suo; et dicit ultra, quod ipse novit Robertum Oll, avum domini Johannis Oll, et Willielmum Oll, patrem ejusdem Johannis Oll monachi, et quod videbat de illo cognomine circa lx una die ludentes apud Helmedenrawe infra Baroniam ad pilam pedalem, qui in vita eorum fuerunt de melioribus valectis Baroniæ nominati, et eciam pro liberis hominibus; nec umcquam audivit quod aliquis servilis condicionis nasceretur in Baronia prædicta. Robertus de Yorke, ætatis lxxiii annorum et amplius, ut dicit, testis juratus, ortum habens suum infra Baroniam prædictam concordat cum Petro proximo conteste suo. Johannes Lethom, ætatis lviii annorum, testis juratus, ortum habens suum infra Baroniam prædictam, in loco ubi pater dicti domini Johannis Oll monachi fuit natus, concordat cum primo conteste suo. Ricardus Maynherde, ætatis lviii annorum, testis juratus, oriundus infra Baroniam, dicit quod cognovit Willielmum Oll de Stanlawe, qui fuit frater Roberti Oll, avi domini Johannis Oll monachi, et dicit quod progenitores dicti domini Johannis erant de melioribus valectis tocius Baroniæ prædictæ, et nuncquam fuerunt nominati pro bondis vel servis: in ceteris concordat cum prioribus contestibus suis. Thomas Wren, ætatis lx annorum et

amplius, oriundus infra Baroniam prædictam, concordat cum proximo conteste suo supra. HUGO WATSON, ætatis LVI annorum et amplius, ut dicit, ortum suum habens infra Baroniam, concordat cum primo conteste suo in effectu. JOHANNES HAMSTERLEY, ætatis LVI annorum, habens ortum suum in Baronia de Brauncepath, testis juratus, concordat cum prioribus contestibus suis. WILLIELMUS HOTON de Elvett, ætatis LX annorum et amplius, originem suum habens in Baronia prædicta, testis juratus, concordat cum contestibus suis. ROBERTUS LETHOM, ætatis XL annorum et amplius, ut dicit, oriundus infra prædictam Baroniam, dicit quod Willielmus Oll, pater domini Johannis Oll, dedit isti testi unum cultellum argento ornatum, dum vixit, et quod ipse moratus et natus fuit in eodem loco ubi Willielmus Oll, pater domini Johannis, natus fuit, juxta parcum occidentalem de Brauncepath: in ceteris concordat cum prioribus contestibus suis. THOMAS WILKYNSON de Brauncepath, ætatis LX annorum et amplius, testis productus et juratus, olim, ut dicit, serviens Willielmi Oll, patris domini Johannis Oll monachi, concordat cum RICARDO MAYNHERD priore conteste suo in omnibus. RICARDUS HAMSTERLEY, ætatis XXXIV annorum et amplius, concordat cum contestibus suis. JOHANNES MAYNSFORTH de Dunelm., ætatis LXXI annorum, ut dicit, testis juratus, dicit quod novit Willielmum Oll, patrem Johannis Oll monachi, et uxor ipsius testis fuit famula ipsius Willielmi, et secum diu morabatur, dum vixit; et novit eciam cæteros alios de parentela ipsius domini Johannis pro bonis valectis et multum valentibus infra Baroniam; et nuncquam audivit in vita sua illos nominari pro servis seu servilis condicionis; et scit bene quod si aliqua servitus imponatur præfato domino Johanni illud sit ex invidia et malo animo et non aliter; quod liber homo est ex nativitate sua, sicut et omnis parentela ejusdem. Post quorum quidem testium deposiciones, nos, ad specialem instanciam et requisicionem præfati domini Johannis Oll monachi, et dicta et deposiciones præfatorum testium publicavimus, et in publicam formam redigi mandavimus, ad perpetuam rei memoriam et in subsidium et levamen veritatis. Quæ omnia et singula vestræ universitati notificamus et deducimus per præsentes. In quorum omnium et singulorum testimonium et fidem premissorum presentes literas nostras sive presens publicum instrumentum dicta et deposiciones præfatorum testium continentes, sive continens, exinde fieri, et per Johannem Berehalgh notarium publicum, nostrum in hac parte scribam, subscriptum, una cum signis et subscripcionibus magistrorum Ricardi Prentys et Johannis Runkhorn, notariorum publicorum, subscribi et publicari mandavimus, nostrorumque sigillorum jussimus appensionibus

communiri. Datum et actum in ecclesia sancti Oswaldi, juxta Dunelmum, vicesimo primo die mensis Julii prædicti, sub anno a nativitate Domini, secundum computacionem ecclesiæ Anglicanæ, millesimo cccc^{mo} quadragesimo sexto, indiccione nona, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Eugenii divina providencia Papæ quarti anno sexto decimo, præsentibus ibidem discretis viris Willielmo Hoton Justiciario pacis reverendi patris Dunelmensis Episcopi et Prioris Dunelmensis seneschallo, dominis Thoma Todde, Willielmo Barkdale presbiteris Dunelmensis dioceseos, testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis. Et ego Johannes Berehalgh clericus Dunelmensis dioceseos publicus auctoritate apostolica et imperitali notarius, *etc.*

Item Radulphus Nevyle Comes Westmerlandiæ, Johannes Nevyle et Thomas Nevyle fratres ejusdem Comitis, Thomas Lomley, Willelmus Eure, milites, Willelmus Lomley, Willelmus Hilton, Robertus Eure, Rogerus Thornton, Robertus Claxton, Willelmus Hoton de Hardwike, Willelmus Hoton de Hunwike, Johannes Sayre et Willelmus Mordon, armigeri, Omnibus ad quos præsens scriptum pervenerit, et præsertim venerabili patri Priori et cœtui reverendo monachorum Dunelmensium, salutem in Domino. Licet execrabile et horrendum scelus invidiæ in dilectum nostrum Johannem Oll monachum Dunelmensem audientibus errorem ingesserit linguis serpentinis emulorum ipsius, famæ suæ et honori multipliciter detrahendo, fertur enim, ut nuper ad nostrum pervenit auditum, quod quidam famæ suæ prodigi, propriique persecutores honoris, odii et invidiæ spiritu concitati, eum siti ambicionis spiritualiter peremerunt et ut potenter ostenderent se in malorum devenisse profundum, Deum et homines contempnentes, de suis maliciis gloriam quæsisse videntur et in rebus pessimis exultasse suam, namque conati sunt non ocultare sed pocius ostentare invidiam, palam publicantes hominibus gravibus et honestis, regularibus et secularibus, dominum Johannem Oll memoratum ex ipsius nativitate jugo servitutis addictum, quem scimus et testamur a nativitate liberum et ingenuum infra Baroniam de Brauncepath a valectis valencioribus suum habentem originem, et ab omni servitutis jugo immunem; cui eciam in præmissis laudabile non paucorum suffragatur testimonium. Quamobrem vestram universitatem affectuose requirimus et rogamus, quatenus, omni suspicionis sinistræ obice eminus profugato, eundem dominum Johannem Oll liberum et ingenuum esse, nulloque servitutis jugo vel bondagii obnoxium umcquam fuisse, reputari et declarari dignemini intuitu caritatis, quæ eciam, ad condignos suæ laudis titulos exaltandos, omnibus Christi fidelibus ex suberhabundanti declara-

mus et cupimus esse nota. In quorum omnium testimonium atque fidem sigilla nostra præsentibus apposuimus. Data apud Castrum de Brauncepath vicesimo sexto die mensis Julii anno Domini millesimo* sexti post conquestnm Angliæ vicesimo quarto. Item,

In Dei nomine, Amen. Per præsens publicum instrumentum cunctis appareat evidenter, quod, anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ, millesimo cccc^mo quadragesimo sexto, indiccione nona, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Eugenii divina providencia Papæ quarti anno sextodecimo, mensis Septembris die sexto, in domo Capitulari ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, hora capitulari, in nostrorum notariorum et venerabilium virorum Prioris Dunelmensis et confratrum suorum, ac aliorum testium infrascriptorum, quorum nomina inferius subscribuntur, præsencia, personaliter constitutus religiosus vir dominus Henricus Helay, monachus prædictæ ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, quandam cedulam papiri, quam in manibus suis tenuit, publice et distincte ibidem legit, eo qui sequitur sub tenore. My maistre Priour and yhe all my brether, it is noyside and opyngly said that I suld disclaundre my brother dan John Oll, sayng that he was a bondman and nott of fre condicion: Sirs, as for such langage, I said to dan John Wessyngton, than beyng Priour, in gret councell that oon John Belassis told it to me, and I lete never other man have knawlege therof bod hym in grett councell allonly, as to my Priour, nor never told it to non other person ne persons into the tyme it was discoverd by hym. Noghtwithstandyng I said it of malice, and nott of goode hert nor goode will, And as for this trespase I pray yow, dan John Oll, to be my goode brother and forgiff me, for I knawe nott with yow bod that yhe ar a fre born mann, and of free and goode condicion. Post cujus quidem dictæ cedulæ lecturam prædictus dominus Johannes Oll monachus ecclesiæ Cathedralis supradictæ, Prior Cellæ sive Prioratus de Coldingham in Scocia, ibidem protunc personaliter existens, nos notarios subscriptos super lectura dictæ cedulæ, ac omnibus et singulis præmissis, sibi conficere unum vel plura instrumentum vel instrumenta cum instancia requisivit. Acta fuerunt hæc, prout supra scribuntur et recitantur, sub anno Domini, indiccione, pontificatu, mense, die, et loco prædictis, præsentibus tunc ibidem venerabilibus viris dominis Willelmo Ebchestre Priore Dunelmensi, magistro Johanne Mody sacræ paginæ professore, nuper suppriore ibidem, Rogero Langchestre, Thoma

* A line is wanting here in the Register.

Witton, Johanne Gonnerton, Thoma Neesbitt, Johanne Barlay, Willielmo Lyham, Johanne Oll, Johanne Moorby, Willielmo Pertrike, Ricardo Kellowe, Thoma Warde, Willielmo Dalton, Willielmo Eden, Roberto Westmerlande, Roberto Emmylton, Johanne Warner, Thoma Lewyn, Thoma Hexham, Ricardo Bell, Johanne Midelham, Johanne Rypon, Willielmo Kellowe, Willielmo Seton, Henrico Rakett, Willielmo Fige, Johanne Bradbery, Willielmo Hesilden, Willielmo Rodburn, Willielmo Birden, Johanne Bedforth, Willielmo Essby, Ricardo Billyngham, Thoma Holme, Thoma Halghton, Roberto Knoutte, Johanne Roos, Rogero Youdale, Johanne Acley, Thoma Bichburn, et Thoma Darlyngton, monachis et confratribus prædictæ ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis ibidem capitulariter congregatis, et capitulum ejusdem ecclesiæ facientibus; necnon discretis viris Willielmo Hoton de Hardwike seneschallo Prioratus Dunelmensis, Johanne Binchestre capellano, et Thoma Thornburgh, dictorum Prioris et Capituli attornato generali, Dunelmensis dioceseos, testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis. Et ego Johannes Berehalgh clericus Dunelmensis dioceseos publicus auctoritatibus apostolica et imperiali notarius *etc.*

Et Ego Ricardus Prentys, *etc.*

CCXXXII. INSTRUMENTUM SUPER ELECCIONE IN COMMUNI DE MAGISTRO WILLIELMO EBCHESTRE IN PRIOREM.

[Cart. III. fol. 225 b et Orig. 1. 6. Pontif. M. 1.]

In Dei nomine, Amen. Per præsens publicum instrumentum constet omnibus manifeste, quod anno ab incarnacione Domini, secundum cursum et computacionem ecclesiæ Anglicanæ, millesimo CCCC^mo^ XLVI^to^, indiccione nona, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini Eugenii divina providencia Papæ quarti anno sexto decimo, mensis Julii die ultimo, in domo capitulari ecclesiæ cathedralis Dunelmensis in mei notarii publici et testium subscriptorum præsencia personaliter constitutus discretus vir dominus Robertus Westmerlande monachus, ac procurator et procuratorio nomine Supprioris et Capituli ejusdem ecclesiæ cathedralis ad infrascripta et alia deputatus, una cum eisdem Suppriore et Capitulo ad eleccionem futuri Prioris tunc ibidem, ut asseruerunt, faciendam congregatis, de cujus procu-

ratoria potestate mihi notario subscripto sufficienter constabat, eleccionem canonicam et concordem, ut apparuit, per viam Spiritus Sancti de venerabili viro magistro Willielmo Ebchestre sacræ paginæ professore, dicti Prioratus commonacho et confratre, unanimi consensu et assensu prædictorum Supprioris et Capituli dicto die ibidem solenniter celebratam mox in communi publicavit, ac eundem magistrum Willielmum nomine suo ac Supprioris et Capituli supradictorum incontinenti elegit in dicti Prioratus patrem et Priorem, ut supradicitur, in communi. Acta fuerunt hæc, prout suprascribuntur et recitantur, sub anno Domini, indiccione, pontificatu, mense, die, et loco prædictis, præsentibus discretis viris magistris Ricardo Wettwang in decretis, canonico ecclesiæ Sancti Pauli Londoniensis, Johanne Lounde magistro hospitalis de Kepyer in utroque jure bacallariis, et domino Johanne Binchestre capellano, Eboracensis et Dunelmensis dioceseôn, testibus ad præmissa vocatis specialiter et rogatis.

Et ego Willielmus, Byspham clericus, Eboracensis dioceseos, publicus auctoritate apostolica notarius, *etc.*

CCXXXIII. INVENTARIUM BONORUM MOBILIUM ET IMMOBILIUM SESEQUE MOVENCIUM PRIORATUS DUNELMENSIS IN NOVITATE MAGISTRI WILLIELMI EBCHESTRE PRIORIS DUNELMENSIS SECUNDUM FORMAM STATUTI SUPER HOC EDITI FACTUM DIEBUS ET MENSIBUS IN SUBSCRIPTIONE NOTARII HIC INFERIUS RECITATIS ANNO DOMINI MILLESIMO QUADRINGENTISIMO QUADRAGESIMO SEXTO.

[Ex Orig. Loc. 42.]

Monasterium. In primis, sunt in Monasterio Dunelmensi, ultra triginta monachos sparsim per Cellas, expectantes monachi quadraginta novem ibidem pronunc moram trahentes; qui de bonis Monasterii, attentis et debite ponderatis decremento reddituum et decimarum, lapsu et ruina maneriorum, cancellorum, molendinorum, et tenementorum, cum reparacionibus et edificacionibus eorundem, necnon ære alieno, in quo Monasterium diversis creditoribus est oneratum, absque magna providencia et ordinata discrecione ac relevamine aliunde habendo, commode sustentari non possunt, et alia onera necessario requisita supportare.

Capella. In capella sunt duæ cistulæ pro vestimentis con-

servandis. Item unus calix argenteus et deauratus. Item duæ fiolæ argentæ, quarum una deaurata. Item una casula de rubeo welweto brodata cum M coronatis, cum alba de welweto brodata cum Ihc. Item unum vestimentum de panno aureo, cum stola et manipulo et corporali. Item duo vestimenta bona, quorum unum rubeum de panno aureo, et aliud de albo welweto, cum stellis aureis intextis et orfray cum ymaginibus, cum albis, stolis, manipulis, palliis, frontalibus et corporalibus ejusdem sectæ. Item duo panni scevynde [stevynde ?] pro ornatu altaris. Item duo panni albi depicti cum ymaginibus pro altari. Item duo panni albi pro quadragesima, cum crucibus rubeis superconsutis. Item duo manutergia pendencia pro locione. Item unum missale, quod prius fuit ad altare sancti Cuthberti. Item unum paxbrede argenteum et deauratum. Item una campana argentea et deaurata. Item unum diurnale. Item unum portiforium portativum. Item unum portiforium magnum, quondam Johannis Fossour, cum firmaculis argenteis et deauratis. Item unum psalterium cum historia Christi depicta in principio ejusdem. Item diversi panni de viridi pro tapetis ante altare, et bankqueres pro scabellis ibidem. Item unus pannus blodius novus pro tapeta ante altare. Item iiij qwisshons de blodio, de opere Norwicensi. Item iiij bankqueres paliata de viridi et rubeo. Item unum armariolum novum pro compotis conservandis. Item aliud armariolum pro libris custodiendis. Item ij suppellicia pro clerico capellæ. Item j magna archa cum armis Regis Angliæ, pro rebus imponendis. Item iiij^{or} candelabra de auricalco.

JOCALIA. In primis, in CELARIO VINI una pecia larga cum cooperculo bene ponderans, exterius tantum deaurata. Item j pecia minor cum cooperculo interius et exterius deaurata. Item j pecia plana cum cooperculo, in qua insculpuntur duo versus. Eugo tego bas totum. Item una cuppa cum cooperculo argenteo stans supra tres leopardos deauratos, cum una corona in summitate cooperculi. Item j pecia cum cooperculo cum Ihc insculpto in summitate cooperculi. Item una pecia plana cum cooperculo habente nodum latum et deauratum in summitate cooperculi. Item VI peciæ argenteæ planæ cum literis P W insculptis in fundis earundem, unius sectæ. Item alia pecia plana fracta in bordura. Item ij pixides argenteæ deauratæ pro pulvere, viz. una plana, et alia insculpta cum verbis Benedictus deus in donis suis. Item ij ollæ argenteæ, singula continente unam lagenam ; et aliæ duæ ollæ argenteæ, singula continente dimidiam lagenam, cum armis ecclesiæ Dunelmensis in summitate cooperculorum earundem. Item viij ollæ de stanno diversarum mensurarum, pro vino. Item IN PROMPTUARIO sunt ij

coclearia argentea et deaurata, unius sectæ, cum ymaginibus beatæ Mariæ in fine eorundem. Item xij coclearia argentea cum glandibus in nodis, unius sectæ. Item vij coclearia argentea cum nodis deauratis. Item ij coclearia argentea cum P. Joh. insculptis, cum longis stalkes. Item iij murræ cum coperculis. Item unum salsarium rotundum cum cooperculo deaurato, habente floridam circumferenciam, cum 9 floribus de luce. Item unum salsarium quadratum cum cooperculo argenteo et deaurato, cum armis Johannis Wessyngton nuper Prioris in summitate ejusdem. Item unum salsarium argenteum et deauratum longum cum nodo recurvo. Item viij salsaria argentea cum circumferenciis deauratis. Item duo candelabra argentea concava oblonga et deaurata in circumferenciis. Item xij candelabra de auricalco, quorum ij cum ij floribus.

Vasa Argentea. Item iij chargeours argentei. Item xj parapsides argenteæ, quarum v majores et vj minores. Item vj disci argentei unius sectæ. Item ij disci argentei, quondam Thomæ Langton. Item viij salsaria argentea. Item iiij pelves argenteæ cum quatuor lavacris argenteis.

Camera Superior. In primis, unus lectus pendens cum ridellis, tapeta, silours, et ij coopertoriis, de blodio sago ejusdem coloris, et costeræ paliatæ, pro ornatu murorum ejusdem cameræ paleatæ de blodio sago intenso et remisso. Item j canobium, j dormonde, cujus superior pars de blodio, cum rosis in corneris, j par lodicum novorum, j par lintheaminum, j culcitrum, cum iiij^or Evangelistis in corneris, j lectus blodius cum tapeta, cum leopardis et pellicanis ac arboribus in eodem intextis. Item duo panni de blodio pro sedili sive cancello. Item iij bankqueres paleati de blodio intenso et remisso. Item x qwisshons de blodio sago. Item j par cultellorum magnorum, continens iiij^or pecias, quorum manubria argentea sunt et deaurata. Item aliud par continens tres cultellos, quorum manubria de ebore, et in parte argentea et deaurata.

Camera inferior. In primis unus lectus pendens de blodio sago intenso et remisso, cum ridellis, tapeta, silours, et coopertoriis, paleatis, ejusdem sectæ; iiij^or costeræ pro ornatu murorum de blodio intenso et remisso. Item j canobium, j dormonde novum et largum, cum Ihc insculptis in corneris. Item j par lodicum de fustiano. Item aliud par lodicum. Item j par lintheaminum. Item unum culcitrum, cujus superior pars de glauco serico. Item aliud culcitrum cum aquila duo habente capita. Item unus lectus bonus blodeus cum tapeta cum arboribus et pellicanis diversorum colorum intextis. Item v qwysshons de blodio sago. Item unus blodeus pannus pro cuppborde de sago. Item una mensa de Prusia cum foliis. Item pro

alio lecto ibidem, in primis, j fethirbede, j dormonde, j par lodicum, j par lintheaminum, j lectus albus cum tapeta cum arboribus et sertis intextis. Item j coopertorium de blodio sago. Item in CAMERA sub volta, j canobium, j dormonde, j par lodicum, j par lintheaminum, j culcitrum, j lectus cum papilionibus intextis. Item j pannus blodeus pro coopertorio cathedræ. Item j par de l' aundyrenes. Item j pore et j shole de ferro.

IN AULA. In primis, j dorsale continens sex pecias, cum avibus sancti Cuthberti et armis ecclesiæ. Item iij peciæ de blodeo brodratæ cum sertis et Deo gr'as, et duæ peciæ blodiæ non brodratæ. Item vj qwisshons cum leonibus coronatis et scriptura De le Roi. Item vij qwisshons, quorum iiij de una secta et iij alterius sectæ. Item iij pelves de auricalco, cum iij lavacris, quorum ij apud Bearepayr.

GARDEROBA. In primis j par de gardevyaunce cum armis Thomæ Langton. Item ij clothsekkes. Item j mantica. Item una larga cista de opere Flandrensi. Item iiij^or costeræ paleatæ de viridi et blodio, cum diversis animalibus intextis in eisdem, pro aula de Pyttyngtoun. Item iij paria de l'cofors. Item ij barehides.

REFECTORIUM. In Refectorio sunt, in primis, xiij cuppæ deauratæ, quarum xij cum cooperculis et j sine cooperculo. Item ij cuppæ non deauratæ cum uno cooperculo. Item una pecia cum pede, habens cooperculum cum aquila in summitate ejusdem. Item j pecia cum cooperculo, stans supra iiij^or angelos deauratos. Item iiij^or peciæ planæ, quondam Ricardi Hessewell, cum cooperculo habente nodum latum, cum nomine ejusdem in eodem insculpto. Item ij peciæ planæ cum ij cooperculis. Item vj peciæ planæ sine cooperculis, nuper Johannis Fissheburn. Item viij peciæ planæ diversarum sectarum. Item vj bikkes diversarum sectarum. Item xiij bikkes cum ij cooperculis. Item j pecia magna et profunda, quondam Thomæ Gretham. Item xij bikkes antiquæ, in custodia Johannis Dale. Item iij nuces cum iij pedibus argenteis et deauratis, quarum una cum cooperculo. Item x^xx xj coclearia argentea diversorum operum et ponderis. Item duæ ollæ argenteæ, utraque continente unum potellum. Item duæ fiolæ argenteæ et deauratæ. Item iij salsaria cum cooperculis pro eisdem. Item xj salsaria argentea unius sectæ pro sale. Item iiij^or salsaria argentea diversarum sectarum. Item xij disci argentei cum literis Re. F. supra borduram. Item v doblers argentei. Item xj salsaria diversorum operum. Item xij platers et ij chargeors argentei, cum literis R coronatis, et armis Walteri Skirlawe, ex dono Ricardi Hessewell. Item j murra cum pede deaurato, vocato Herdwyke, cum cooperculo. Item alia

murra larga et magna, vocata Abell, sine cooperculo. Item una alia murra pro alta mensa in Refectorio, cum cooperculo. Item unus ciphus vocata Beda. Item xiij murræ magnæ et largæ cum uno cooperculo, quarum iij cum pedibus. Item xxxiij murræ usuales, et una nux cum ij cooperculis.

Granarium. In granario sunt lx quarteria frumenti, et extra lx quarteria frumenti, pretium quarterii vj^{s}., xxxvj^{l}. Item in braseo et ordeo ccc quarteria, precium quarterii iij^{s}., lxxiiij^{l}. Item in pandoxina, pistrina, et ustrina, sunt diversa vasa et utensilia, quorum aliqua sunt sufficiencia et aliqua debilia. Item unus equus pro frumento et braseo cariendis et apparatus competens pro eodem. Item in prebenda, viz. pisis, fabis, et avena, xl quarteria.

Coquina. In coquina sunt ij carcassia carnis bovini salsa, pretium capitis vj^{s}. viij^{d}., xiij^{s}. iiij^{d}. Item apud Beaurepayre v^{xx}xv boves et vaccæ, precium capitis vj^{s}. viij^{d}., xxxviij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Apud Rilley xx vaccæ cum j tauro, ccv^{xx}xiiij multones diversarum ætatum, precium capitis xiiij^{d}., xx^{l}. xiij^{s}. Item ij sues cum j apro. Item in piscibus xxxvj dogdraffe, precium xij^{s}., et ij^{m} alleces sori. In variis speciebus, viz. vij duoden' piperis, iij duoden' amygdalorum, j copill ficuum et racemorum, ij duoden' de l' rice, ij lb. de l' dates, j quarterium de saundres, j quarterium croci, ij duoden' racemorum de curance, ij lb. gariofolorum. Item ij equi competentes cum apparatu pro piscibus cariandis. Item vasa sufficiencia, tam stannea quam eciam ærea, ibidem.

Bursaria. In primis, c ulnæ panni linei. Item xiiij lb. ceræ.

Stabulum. In primis, sunt ibidem ij equi albi ambulantes, et ij equi coloris grisei trottantes. Item duæ sellæ pro domino Priore, quarum una est nova. Item una sella monachalis pro capellano. Item j sella pro valectis. Item j frœnum pro domino Priore. Item j malesadill sine apparatu, ij somersadills, quorum unum accomodatum domino Johanni Nevyll. Item j falter cum plusculis pro equis domandis. Item iij pooles, iij eirches, j frœnum pro equis adaquandis; et vj collaria equina. Item iij carucæ cum xv equis et apparatu eisdem pertinente. Item unus equus pro cariagio in ludis domini Prioris.

Arreragia. Summa de omnimodis arreragiis super fine compotorum trium officiariorum ad festum sancti Martini ultimo præteritum dimissis, Johanni Gatesheved terrario pro solucionibus debitorum assignatis, se extendunt ad mxxv^{l}. xj^{s}. De qua summa, ut iidem officiarii pro certo affirmant, consideratis morte tenencium et recessu firmariorum, magnam partem eorundem arreragiorum debencium, ac nimia paupertate inopia et indigen-

cia tenencium nunc superstitum, tantummodo pro nunc sunt levabilia lxvj^{l}. xiij^{s}.

Norhamshir et Elandshir. De proficuis et proventibus ecclesiarum de Norham, Eland, et Ellyngeham, Bursarius nescit respondere; eo quod casualia sunt, et procurator de eisdem nondum computavit: estimatur tamen quod, treugis inter regna Angliæ et Scociæ hoc anno durantibus, proventus earundem ecclesiarum, a festo sancti Martini, anno Domini millesimo cccc^{mo}xlvi^{to} usque ad idem festum anno revoluto, se extendent clare, deductis porcione vicarii et aliis feodis, ad iiij$^{xx\,l}$. xj^{s}. vj^{d}.

Shoresworth. Villa de Shoresworth dimittitur Willielmo Sanderson pro viij^{l}. per annum; et non habet dimissionem nisi ad placitum.

Herbotill. Terra ibidem dimittitur Willielmo Thomson pro vj^{s}. vj^{d}. per annum, tamen reddere solebat viij^{s}. Decasus ij^{s}. vj^{d}.

Ellyngeham. Gleba rectoriæ ibidem dimittitur Johanni Fournesse capellano et vicario ejusdem, per indenturam, ad terminum xv^{cim} annorum, hoc anno tercio, reddendo per annum xxxvj^{s}. viij^{d}.

Warkworth. Terræ ibidem dimittuntur Comiti Northumbriæ pro xxvj^{s}. viij^{d}. per annum, tamen xij annis ultimo elapsis nichil solvit pro eisdem.

Cramlyngton. Tenens terrarum ibidem reddit annuatim libere vj^{s}. viij^{d}.

Walleshende. Tenentes ibidem reddunt pro dicta villa et bosco ibidem, una cum Smythyar et Holmesyar, per annum clare xiij^{l}. xvij^{s}. xj^{d}. Decasus lxvj^{s}. viij^{d}. Et villa ibidem, ut præmittitur, est in manu tenencium prædictorum cum reparacione ejusdem.

Wyllyngton. Tenentes inter se ibidem reddunt annuatim pro eadem villa clare xij^{l}. Decasus xxvj^{s}. viij^{d}. Et villa prædicta dimittitur dictis tenentibus cum omnimoda reparacione eidem pertinencium.

Novum Castrum. De pensione ix^{l}. iij^{s}. iiij^{d}. ibidem nichil, quia assignatur Magistro de Farne.

Pipwelgate. Tenentes ad voluntatem, et alii libere tenentes, reddunt clare pro terris et tenementis ibidem, lvij^{s}. iiij^{d}. Vasta ibidem xxvj^{s}. viij^{d}.; tam propter non reparacionem tenementorum, tum eciam propter non levacionem liberorum redditum, exeuncium de diversis tenementis ibidem, Gateshevod et Helgate; eo quod eadem tenementa, unde exeunt dicti redditus, pro majori parte jacent vasta, et non fuerunt soluti per

annos triginta et amplius. Decasus xxxiij^{s}. x^{d}. Reparacio unius tenementi ibidem, in manu Domini existentis pro defectu tenencium, assessatur ad c^{s}.

Overheworth. Villa ibidem dimittitur Alexandro Robynson, cum reparacione ejusdem, pro xiiij^{l}. xiij^{s}. viij^{d}. per annum, ad terminum xv^{cim} annorum, hoc anno decimo, absque indenturis. Lutum in campo ibidem dimittitur Johanni Potter et Willielmo Hill pro xx^{s}. per annum, tamen solebat reddere xxvj^{s}. viij^{d}. Decasus vj^{s}. viij^{d}.

Nethirheworth. Villa ibidem reddit per annum clare viij^{l}. xvij^{s}. viij^{d}. Decasus xxxij^{s}. viij^{d}. Molendinum ibidem, vocatum Skitermyln, nuper per Johannem Gatesheved terrarium de novo edificatum, dimittitur pro xx^{s}. per annum : tamen nichil reddit Bursario, eo quod idem Johannes recepit firmam ejusdem, quousque sibi satisfactum fuerit de pecuniis pro edificacione ejusdem per ipsum effusis. Et prædicta villa dimittitur tenentibus ibidem cum reparacione ejusdem.

Fellyng. Folaunceley. Heredes Thomæ Surtesse tenent manerium ibidem libere, et reddunt per annum xxvj^{s}. viij^{d}. Rogerus Thornton tenet libere villam ibidem, et reddit per annum x^{s}.

Hebbarne. Villa de Hebbarne, tam in libero redditu, quam in redditu assisæ, reddit per annum clare cxvij^{s}. Duæ piscariæ heredum Thomæ Hedworth, quæ singulis annis solebant reddere libere xij^{s}. nichil, quia non occupantur. Vasta xij^{s}.

Monkton. Villa ibidem reddit clare per annum vij^{l}. iij^{s}. vj^{d}. Vasta, propter defectum tenentium, x^{s}. Decasus ix^{s}. viij^{d}. Et ista villa dimittitur tenentibus ibidem cum reparacione ejusdem.

Hedworth. Villa ibidem dimitttitur Johanni Gray, ad terminum annorum, et reddit tantum clare hoc anno xiij^{s}. iiij^{d}. Decasus vj^{l}. Quæ summa allocatur tenenti ibidem pro reparacione tenementorum dictæ villæ, quæ prius jacebant in manu Domini propter defectum reparacionis eorundem. Libera firma ejusdem villæ vj^{s}. j^{d}.

Symondsett. Villa ibidem reddit per annum clare viij^{l}. vj^{s}. viij^{d}., ultra lxxiij^{s}. iiij^{d}. solutos heredibus Radulphi Bulmer, pro tercia parte ejusdem villæ captæ ad firmam de eisdem heredibus.

Jarowe. Villa de Jarowe, cum Fulyar et Courtyar in aqua de Tyne, reddit per annum clare iiij^{l}. xs., ultra oblaciones in festo Sancti Pauli officio Bursariatus spectantes, quæ semper sunt casuales.

Harton. Villa ibidem dimittitur diversis tenentibus, cum

reparacione, et reddit clare per annum xxiiij^{l}. xiij^{s}. viij^{d}. ob. Vasta pro defectu tenencium xliiij^{s}. Decasus viij^{s}. iiij^{d}. ob.

WARDLEY. Manerium ibidem dimittitur Roberto Rodes, ad terminum xl annorum, hoc anno octavo, et reddit per annum viij^{l}. Reparacio ejusdem in omnibus domibus eidem pertinentibus assessatur ad xxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

STUFFUM APUD WYVESTOWE. In primis sunt ibidem xij boves, precium capitis xj^{s}. vj^{d}., vj^{l}. xviij^{s}. Item ij boves, pretium xxiij^{s}. ij equi pro carectis, pretium xx^{s}. Duo aratra cum toto apparatu, tam ligneo quam ferreo, pro xij bobus et iiij equis. Item iij harpicæ, pretium viij^{d}. Item v quarteria et dimidium ordei, ij quarteria et dimidium de blandcorn et vj quarteria avenarum, cum j modio antiquo et debili, quorum precia ignorantur. Item xl thravæ straminis ordei, et x^{xx}. thravæ straminis avenarum, pretium singulæ thravæ j^{d}., xxiij^{s}. iiij^{d}. Item x acræ trinæ aruræ super Carstanflate, pretium [*blank*]. Item seminantur ibidem cum frumento xij acræ super Carstanflate, xvj acræ cum frumento super Liegatflate, xvj acræ cum frumento super le Tofte, ij acræ cum frumento super Benlawe, vij acræ cum frumento super Pikwell, et ix acræ cum frumento super Saundifoorlaunde; pretium omnium acrarum prædictarum xvj^{l}. vj^{s}. Idem manerium dimittitur ad firmam cum dicto stuffo Roberto Johnson et aliis, una cum quadam parcella terræ vocata Dowflatt, pro xviij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. per annum; ad terminum sex annorum, hoc anno tercio, absque indenturis. Reparacio manerii ibidem, viz. tam domorum et camerarum pro habitacione firmarii et husbandria quam domorum et camerarum pro competenti recepcione Senescalli, Terrarii, et Bursarii, ibidem, assessatur ad l^{l}.

WYVESTOWE. Villa ibidem reddit clare, cum libera firma, xiiij^{l}. viij^{s}. ij. Decasus xxij^{s}. Molendinum ibidem, cum una piscaria vocata Ebyar, dimittuntur Henrico Barowe, pro vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Tamen solebat reddere per annum x^{l}. iij^{s}. iiij^{d}. Decasus ejusdem molendini lxx^{s}., et præcipua casua decasus prædicti molendini est eo quod villa de Sheles, quæ tenetur sequi idem molendinum, pro magna parte, pro defectu reparacionis tenementorum ibidem, jacet vasta et non inhabitata. Reparacio ejusdem molendini, ut in tectura, et factura unius rotæ exterioris et interioris, cum factura unius novi flodgate ibidem, assessatur ad xl^{s}. Item reparacio unius tenementi in tenura Johannis Cronkley in prædicta villa de Wyvestowe æstimatur ad xl^{s}.

SOUTHWYKE. Villa ibidem, cum libera firma et molendino, reddit clare per annum xij^{l}. xvij^{s}. vij^{d}. Vasta lxix^{s}.; unde lx^{s}.

de eo quod cotagia et unum mesuagium ibidem, propter defectum reparacionis eorundem, ac propter nimiam oppressionem tenencium per Johannem de Hedworth liberum tenentem ibidem, jacent vasta; et ix^s.; ex eo quod dictus Johannes redderet annuatim pro terris ibidem vocatis Watermanlaunde, nunc Moorlande, dictos novem solidos. Sed non reddidit per annos xv et amplius; nec proponit reddere in futurum, nisi implacitetur pro eisdem. Reparacio trium mesuagiorum ibidem assessantur ad xij^l. iiij^s.

Sheles. Villa ibidem, præter brasuagium, reddit per annum clare xiij^l. vj^s. viij^d. Vasta cv^s. viij^d. et hoc propter defectum reparacionis tenementorum ibidem. Item brasuagium ibidem reddit per annum viij^s., et non plus, eo quod dicta villa, ut præmittitur, jacet pro magna parte vasta et non inhabitata, et sic paucæ sunt brasiatrices ibidem; tamen reddere solebat per annum xl^s. Inde decasus xxxij^s. Sunt ibidem xv^{cim} tenementa jacencia in manu Domini, quorum reparaciones assessantur ad xxj^l. viij^s.

Stuffum Manerii de Fulwell. Manerium ibidem dimittitur Roberto Wake seniori et Roberto Wake juniori, ac aliis, per indenturam, ad terminum xv^{cim} annorum, hoc anno septimo, reddendo ad Scaccarium Dunelmense per annum xij^l. Stuffum ejusdem manerii. In primis, sunt ibidem xv boves; de quibus xij ad vij^l. iiij^s., ij ad xviij^s., et j bos ad x^s. — viij^l. xij^s. Item ij carucæ cum toto apparatu. viz jugis, trace3, et aliis necessariis, pretium xiiij^s. Item j plaustrum novum cum wholnwheles, et cum iiij hoopes de ferro, precium vj^s. viij^d. j coupwayn cum waynstrynge3, precium iij^s., j carecta cum rotis, iiij^{or} hopis, et viij carteclouteȝ, precium viij^s. Item, j whetridell, j bigridell, j cribrum, j modius, j hopper, j barnshoile, ij rastra, ij yokewymbils, j restwymbyll, ij grapes, j shole ligatum cum ferro, et xv nekbanddes, precium iij^s. vj^d. Item, seminantur ibidem xxviij acræ et dimidium cum frumento; unde viij acræ super le Brerflatt, v acræ super le Merlepottes, ix acræ super le Boldonway, ij acræ ad finem occidentalem villæ de Fulwell, et iiij^{or} acræ et dimidium super le Brigflatt; precium singulæ acræ vij^s. vj^d., x^l. xj^s. iij^d. Item, seminantur ibidem xj acræ cum blandcorne, precium singulæ acræ vij^s. vj^d. — iiij^l. ij^s. vj^d. Item xxvij acræ et dimidium fabarum et avenarum; unde xiiij acræ fabarum, et xiij et dimidia avenarum; precium singulæ acræ iij^s., iiij^l. ij^s. vj^d. Manerium prædictum et villa sunt in manu diversorum tenencium cum reparacione eorundem.

Fulwell. Villa ibidem reddit clare viij^l. xiiij^s. Decasus vij^s.

Wermouth. Villa de Wermouth reddit clare, cum libera

firma, per annum viij^{l}. v^{s}. v^{d}. Vasta propter defectum reparacionis tenementorum ibidem lxxiij^{s}. xj^{d}. Decasus xxj^{s}. j^{d}. Reparacio duorum mesuagiorum et unius cotagii ibidem, existencium in manu Domini, assessatur ad iiij^{l}. iijs. iiij^{d}.

Dalton. Manerium ibidem dimittitur pro cvj^{s}. viij^{d}., tamen reddere solebat per annum vij^{l}. Decasus xxxiij^{s}. iiij^{d}. Villa de Dalton, quæ nuper reddidit cix^{s}. per annum, modo in manu Domini ; eo quod tenentes, ut dicitur, non audent ibidem expectare, propter metum et oppressionem Willelmi Bowes militis ; et sic per recessum dictorum tenencium tenementa ibidem prius constructa jam sunt collapsa et ad terram prostrata ; quorum reparaciones assessantur ad xix^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Vasta dictæ villæ cix^{s}.

Hauthorn. Thomas Lomley miles tenet unam carucatam terræ ibidem libere, et reddit per annum iiij^{s}. ; tamen dictus redditus non erat solutus per xx^{ti} annos elapsos et ultra.

Silkesworth. Quatuor liberi tenentes ibidem solvunt annuatim pro dicta villa libere xiij^{s}. iiij^{d}.

Estraynton. Villa ibidem reddit clare, cum libero redditu, xvij^{l}. xj^{s}. xj^{d}. Vasta propter defectum tenencium xxv^{s}. Decasus xviij^{s}. iiij^{d}. Medietas molendini ibidem dimittitur Johanni Ayton, et reddit per annum xl^{s}. Reparacio unius mesuagii ibidem, vocati Hesilrigplace, existentis in manu Domini pro defectu tenentium, assessatur ad xl^{s}.

Westraynton. Villa ibidem reddit clare xvj^{l}. vij^{d}. Vasta lviij^{s}. v^{d}. Unde vij^{s}. propter defectum tenencium, et lj^{s}. v^{d}. propter defectum reparacionis. Decasus xiiij^{s}. viij^{d}. Reparaciones unius mesuagii cum pertinenciis, iij cotagiorum, et unius grangiæ ibidem assessatur ad vj^{l}. xvj^{s}. viij^{d}.

Moreslawe. Villa ibidem dimittitur diversis tenentibus, cum reparacione, et reddit per annum cvj^{s}. iiij^{d}. Decasus xiij^{s}. iiij^{d}.

Northpyttyngton. Villa ibidem reddit clare per annum ix^{l}. xij^{d}. Vasta propter defectum reparacionis viij^{s}. Molendinum aquaticum ibidem reddit clare xl^{s}. Reparacio duorum cotagiorum ibidem assessatur ad xlvj^{s}. viij^{d}.

Stuffum manerii de pittingdon. Manerium ibidem est in manu Domini, et valet communibus annis xx^{l}. Stuffum in dicto manerio sunt xxx boves, ij apri duorum annorum, ij giltes unius anni, xij capones, ij galli cum vij gallinis, ij ancæ, cum v brodgeysse, j masfat, j plumbum, j gilfat, j olla ænnea continens ij lagenas, ij ollæ luteæ, j ventilabrum, iiij sacci pro semine, j gret fatt pro granis conservandis. Item, iij fattes minores, ij reyngseves, j cribrum pro frumento, ij cribra pro avena, ij cribra pro ordeo mundando. Item, ij hookeȝ, ij sholeȝ pro orreo, ij

funes pro plaustris, ij sholeȝ, iij grapeȝ, j securis, j longa cista, ij aratra cum toto apparatu pro xxiiij bobus, vij shakels ferri unde ij sine shakilpynneȝ et v cum shakylpynneȝ ferri. Item iiij^or^ juga capitalia, ij mukhakkeȝ, j mukforke, ij magnæ ligaturæ ferri pro ostio, cum iiij^or^ crokes de ferro. Item, j magna securis, iij yrinforkes, v wedehokes, j hambyr, v rastra, j hopper, j modius, ij langwaynes, ij plaustra pro fimo cariando, iij paria harpicarum; et vj axiltrenales. Irem, seminantur ibidem xlij acræ cum frumento, xxviij acræ cum ordeo, xl acræ cum avena, et x acræ cum pisis et fabis. Reparacio ejusdem manerii, et præcipue magnæ aulæ ibidem, ut in muris, carpentria, et tectura, assessatur ad l^l^.

SOUTHPYTTYNGTON. Villa ibidem dimittitur duobus tenentibus, cum reparacione, et reddit per annum clare vj^l^. xiij^s^. iiij^d^. Quarrera calcis ibidem reddit per annum xiij^s^. iiij^d^.

WAREKNOLL. Dimittitur Johanni Broune de Tudhowe pro xx^s^. per annum.

LUDWORTH. Rogerus Thornton occupat ibidem certas terras, pro quibus redderet per annum xxvj^s^ viij^d^., tamen a tempore quo adquisivit sibi dictam villam usque nunc nichil solvit.

EDEN. Manerium de Eden dimittitur ad firmam sine stuffo Thomæ Jakson, ad placitum, absque indenturis, et reddit per annum vj quarteria frumenti, vj quarteria ordei, et vj quarteria avenarum, de mensura Prioris Dunelmensis; unde precium quarterii frumenti estimatur ad vj^s^. viij^d^., precium ordei ad iiij^s^., et precium quarterii avenarum ad xx^d^. Inde summa lxxiiij^s^. Thomas Claxton de Veteri Parco tenet ibidem libere j mesuagium et j bovatam terræ, videlicet xxiiij acras, pro quibus redderet annuatim x^s^.; tamen nichil reddit, nec aliquid reddidit pro eisdem terris per annos viginti et amplius ultimo elapsos.

HOLOM. Johannes Claxton tenet ibidem libere j toftum et j bovatam terræ, videlicet xij acras, pro quibus redderet per annum xij^d^.; sed tamen nichil solvit per annos viginti et amplius.

HOTON. Heredes Thomæ Eplyngden tenent ibidem libere unum toftum et xxx acras terræ, pro quibus redderent per annum vj^d^. vel j libram ceræ, sed nichil reddunt.

HESILDEN. Manerium de Hesilden dimittitur ad firmam Johanni Southwyke et Johanni Wylkinson, absque stuffo et indenturis, ad terminum sex annorum, hoc anno secundo; reddendo annuatim ad scaccarium Prioris Dunelmensis vj^l^. xiij^s^. iiij^d^. Reparacio trium domorum infra dictum manerium estimatur ad xx^s^. Villa ibidem dimittitur Johanni Whitingeham, Thomæ Birden, Johanni Raynaldson, et Thomæ Lawes, ad terminum

ix annorum; reddendo pro eadem cum omnibus pertinenciis suis per annum xviij^{l}.; tamen reddere solebat per annum xxj^{l}. xviij^{s}. iiij^{d}. De qua summa allocatur eisdem tenentibus hoc anno, propter novam construccionem vj mesuagiorum cum pertinenciis in eadem villa, ut in muris, maremio, et tectura xij^{l}. xj^{s}. ij^{d}., allocatis pro reparacione, ut supra, xvj^{l}. ix^{s}. vj^{d}. Et sic valor dictæ villæ extendit se clare hoc anno tantum ad cviij^{s}. x^{d}. Chorus ecclesiæ de Hesilden est defectivus tam in meremio quam in tectura plumbea, cujus reparacio assessatur ad vj^{l}. xiij^{s} .iiij^{d}.

Hertilpole. Tenementa in eadem villa reddunt ultra onera clare per annum x^{s}. ij^{d}. Vasta et decasus propter defectum reparacionis x^{s}. Sunt ibidem liberæ firmæ extendentes se ad summum xix^{s}. viij^{d}., exeuntes de diversis burgagiis ibidem; tamen non levantur, quia dicta burgagia jacent vasta et ad terram prostrata. Reparacio unius mesuagii, nuper in tenura Roberti Houeden, jam existentis in manu Domini, estimatur ad xx^{l}.

Coupon. Villa ibidem reddit clare per annum xl^{l}. vj^{d}. ob. Vasta ij^{s}., propter defectum reparacionis unius cotagii ibidem. Reparacio unius mesuagii et dicti cotagii assessatur ad xlvj^{s} viij^{d}.

Neuton. Villa ibidem reddit clare per annum xxxvj^{l}. ij^{s}. iij^{d}. Decasus xix^{s}. xj^{d}. Molendinum ventriticum ibidem nichil reddit, propter defectum reparacionis; tamen solebat reddere per annum iiij^{l}. Vasta iiij^{l}. Et dictum molendinum est defectivum et ruinosum, tam in meremio et tectura quam eciam in fundo; cujus molendini reparacio assessatur ad vj^{l}.

Manerium de Beaulieu. Stuffum ejusdem manerii. In primis sunt ibidem viij boves, iij equi, una carecta ferro ligata, cum toto apparatu pro iiij^{or} equis trahentibus. Item una caruca cum toto apparatu pro viij bobus, iij harpicæ cum iij traces. Item, unus calix deauratus, j vestimentum rubeum de serico, ij pallia cum j frontali pro altari, iiij^{or} fiolæ de stanno, j vas de plumbo pro aqua benedicta, ij mensæ cum j cathedra, iiij^{or} formulæ, j pelvis cum lavacro, ij cistæ, quarum una magna cum ferro ligata. Item, ij mappæ longæ cum uno manutergio, ij candelabra de auricalco, ij mensæ magnæ in aula, ij longæ scalæ, j pipa pro prebenda conservanda. Manerium ibidem est in manu Domini, propter defectum tenencium; et valor ejusdem, ultra costagia, estimatur hoc anno ad vj^{l}. vj^{s}. viij^{d}., et non plus, eo quod grana ibidem seminata per confessionem Bursarii nichil valent ultra lucracionem eorundem. Reparacio ejusdem manerii estimatur ad xxvj^{s}. viij^{d}. Una domus de novo ibidem construenda, in qua firmarius inhabitare consuevit, assessatur ad vj^{l}. xiij^{s}. iiijd. Reparacio unius bovariæ ibidem assessatur ad xl^{s}. Summa totalis reparacionis dicti manerii x^{l}.

Wolveston. Villa ibidem cum libera firma reddit clare xxix^{l}. xvij^{s}. iiij^{d}. Vasta propter non reparacionem tenementorum et cotagiorum ibidem xxxv^{s}. viij^{d}. Decasus ejusdem villæ cxiij^{s}. iiij^{d}. Molendinum de Snawdon jacet in manu Domini; tamen reddere solebat per annum liij^{s}. iiij^{d}. Vasta ejusdem molendini liij^{s}. iiij^{d}. Reparacio ejusdem molendini de novo per Dominum edificanda assessatur ad vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Reparacio diversorum tenementorum et cotagiorum in manu Domini existencium infra dictam villam, ut in muris, meremio, et tectura, assessatur ad xj^{l}. iiij^{s}. Reparacio grangiæ decimalis ibidem assessatur ad xx^{s}. Summa totalis reparacionis ibidem xviij^{l}. xvij^{s}. iiij^{d}.

Manerium de Belassis. Willelimus Dicon tenet manerium ibidem cum reparacione absque indentura, et reddit per annum cum decima fœni vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Et idem Willelimus recepit in ingressu ad dictum manerium certas terras binæ aruræ fimatas, sed nescitur ubi jacent nec quot acræ fuerunt.

Billingham. Villa ibidem cum passagio batelli reddit clare per annum lxij^{l}. v^{s}. j^{d}. Vasta propter non reparacionem mesuagiorum et cotagiorum ibidem xvij^{l}. xiiij^{s}. v^{d}. ob. q. Decasus cix^{s}. iiij^{d}. Molendinum ibidem reddit per annum cvj^{s}. viij^{d}., tamen reddere solebat ante hunc annum vj^{l}. xiij^{s}. iiijd. Decasus xxvj^{s}. viij^{d}. Reparacio ejusdem molendini assessatur ad xx^{s}. Reparacio grangiæ decimalis cum granario ibidem assessatur ad vj^{l}. iij^{s}. iiij^{d}. Reparacio trium mesuagiorum in dicta villa assessatur ad xiij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Reparacio xix cotagiorum ibidem, in manu Domini existencium, scilicet in muris, meremio, et tectura, assessatur ad xxx^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Reparacio cancelli ibidem assessatur ad x^{s}. Summa totalis reparacionis lij^{l}.

Claxton. Robertus Claxton reddit libere pro situ manerii sui ibidem x^{s}.

Blakeston. Nicholaus Blakeston tenet libere villam ibidem et reddit per annum xxvj^{s}. viij^{d}.

Burdon. Villa ibidem reddit clare cum libera firma per annum vj^{l}. xij^{s}. x^{d}. Vasta propter defectum reparacionis iiij^{s}. Molendinum ibidem in manu Domini, propter defectum reparacionis; tamen reddere solebat per annum c^{s}. Vasta c^{s}. Reparacio ejusdem assessatur ad c^{s}. Item reparacio duorum mesuagiorum, cum una bovaria, et ij grangiis, ac ij cotagiis, ex novo ibidem edificandis, assessatur ad viij^{l}. xij^{s}. Summa totalis reparacionis prædictæ xiij^{l}. xij^{s}.

Poyntesse. Heredes Thomæ Surteysse tenent libere certas terras ibidem, pro quibus redderent per annum ij^{s}.; tamen nichil reddunt, nec potest distringi pro redditu prædicto, quia nescitur ubi dictæ terræ jacent.

Bermpton. Diversi liberi tenentes reddunt pro villa ibidem per annum xxxiij^{s}. viij^{d}.

Skyrnyngham. Heredes Ricardi de Essh tenent villam ibidem libere, et reddunt per annum lxvj^{s}. viij^{d}.

Neusham et Wynston. Heredes Johannis Hedlam, de jure uxoris suæ, tenent ibidem certas terras libere, pro quibus redderent per annum iiij^{s}.; nichil tamen reddiderunt per annos xxx, et amplius.

Osmondcroft. Willielmus Bowes tenet ibidem sexies viginti acras terræ, et reddit per annum x^{s}. Et fuerunt Priores Dunelmenses in possessione percipiendi dictum annuum redditum absque contradiccione usque ad decem annos, vel eo circa, ultimo elapsos.

Cletlam. Bareforde. Idem Willielmus Bowes tenet libere ibidem ij bovatas terræ, pro quibus redderet per annum vj^{d}. Idem Willielmus tenet libere certas terras ibidem, pro quibus redderet per annum iij^{s}. Et istos redditus dictus Willielmus non solvit, nec solvere proponit, nisi implacitetur pro eisdem.

Somerhouse. Radulphus Comes Westmerlandiæ tenet libere ibidem totam terram de Somerhouse, et reddit per annum vj^{s}. viij^{d}.

Stayndropshir. Item Radulphus Comes tenet Stayndropshir libere, et reddit per annum iiij^{l}.

Neutonketton. Villa ibidem dimittitur Wilillemo Hikson, cum reparacione, et reddit clare per annum viij^{l}.

Manerium de Ketton. Manerium ibidem dimittitur Roberto Strangwassh et Thomæ fratri ejusdem, ad terminum xx annorum, absque indenturis et stuffo, pro xxij^{l}. per annum; tamen reddere solebat xxiiij^{l}. Decasus xl^{s}. Reparacio magnæ grangiæ ibidem assessatur ad viij^{l}. Reparacio unius novæ cameræ et aliarum duarum camerarum ibidem, tam in meremio qum in tectura lapidea, assessatur ad vj^{l}. vj^{s}. viij^{d}.

Cotom. Thomas Norman de Novo Castro tenet ibidem libere duo tofta et crofta et lx acras terræ et iiij acras prati, et reddit per annum xij^{d}.

Neuhouse. Dimittuntur Ricardo Dycon cum reparacione et decima garbarum, et præter decimam fœni, et reddit per annum liij^{s}. iiij^{d}.

Cotes. Dimittuntur Johanni Denom et Thomæ Denom, cum omnibus decimis pertinentibus eisdem locis, excepta decima garbarum, et reddunt per annum vj^{l}.; tamen reddere solebant vj^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Decasus vj^{s}. viij^{d}.

Heighyngton. Reparacio grangiæ decimalis et unius thoralis ibidem assessatur ad liij^{s}. iiij^{d}. Reparacio chori ibidem estimatur ad vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

Manerium de Acley. Terræ dominicales ibidem, cum medietate fœni decimalis totius parochiæ excepto fœno decimali manerii de Ketton et villa de Nonstaynton, et præter decimam garbarum ejusdem manerii, dimittuntur diversis absque stuffo, et reddunt per annum xviij quarteria frumenti, et xviij. quarteria ordei; unde precium quarterii frumenti estimatur ad vj^{s}. viij^{d}., et pretium quarterii ordei ad iiij^{s}. Inde summa ix^{l}. xij^{s}.

Acley. Villa ibidem reddit clare per annum xix^{l}. viij^{s}. vj^{d}. Vasta propter defectum reparacionis xxxj^{s}. Decasus viij^{s}. iiij^{d}. Molendinum ejusdem villæ reddit per annum liij^{s}. iiij^{d}.; tamen reddere solebat cvj^{s}. viij^{d}. Decasus ejusdem molendini liij^{s}. iiij^{d}. Molendinum fullaticum ibidem jacet vastum propter defectum reparacionis; tamen reddere solebat per annum xx^{s}. Reparacio ejusdem estimatur ad vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Nova construccio grangiæ decimalis ibidem assessatur ad lxvj^{s}. viij^{d}. Reparacio unius mesuagii et duorum cotagiorum ibidem assessatur ad iiij^{l}. x^{s}. Reparacio chori ibidem assessatur ad vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Summa totalis reparacionis prædictæ xxj^{l}. iij^{s}. iiij^{d}.

Wodome. Willielmus Hoton de Hunwyke et Johannes Lygearde tenent libere villam ibidem, et reddunt per annum x^{s}.

Nonstaynton. Moniales de Nonmonkton tenent ibidem unum mesuagium et duas bovatas terræ, ad terminum cc^{orum} annorum, hoc anno xxxiiij^{to}* finiente, et reddunt per annum xxxiij^{s}. iiij^{d}.

Chilton. Tres tenentes ibidem tenent ad firmam certas terras, et reddunt per annum iiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.; tamen reddere solebant per annum iiij^{l}. x^{s}. Inde decasus iij^{s}. iiij^{d}. Reparacio grangiæ decimalis ibidem assessatur ad x^{s}.

Manerium de Fery. Manerium ibidem est in manu Domini propter defectum tenencium; et valor ejusdem estimatur hoc anno ultra costagia ad x^{l}. Stuffum ibidem. In primis, sunt ibidem xxiiij boves, iij equæ, iij ancæ, ij plaustra longa cum ij rotis, j coupwayn sine rotis, iij carucæ cum toto apparatu pro xxiiij bobus, v seves, ij scotels, j wyndowcloth, ij yrnforkes, iiij rakes, vj wedehokes, iiij grapes, ij sholes, vj harpicæ, vj traces cum j hoper. Seminantur ibidem xl acræ cum frumento, xxvij acræ cum ordeo, vij acræ cum le blandcorne, xlv acræ cum avena, xiij acræ cum pisis et fabis. Reparaciones unius magnæ grangiæ, unius ustrinæ, nova construccio unius aulæ, reparacio coquinæ, et reparacio unius domus habitacionis pro firmario infra manerium ibidem, assessantur ad xv^{l}. x^{s}. iiij^{d}.

* This number of years is erased.

Fery. Villa ibidem reddit clare, cum libero redditu, xvij^{l}. xvij^{s}. Vasta propter defectum reparacionis vj^{l}. x^{s}. viij^{d}. Decasus iiij^{s}. Heredes Willielmi Fulthropp tenent ibidem libere iiij^{or} acras terræ ad finem borialem de Fericliffe, et redderent per annum xviij^{d}. sed non reddunt. Reparacio diversorum mesuagiorum et cotagiorum infra villam ibidem in manu Domini, causa non reparacionis eorundem existencium, assessatur ad xviij^{l}. xj^{s}. iij^{d}.

Manerium de Estmeryngton. Manerium ibidem dimittitur Henrico Jakson et Roberto Meryngton, ad terminum xv^{cim} annorum hoc anno secundo, absque indenturis; reddendo per annum xiij^{l}. vj^{s}. viijd. Stuffum ibidem. In primis, xviij boves, ij carucæ cum toto apparatu pro xij bobus. Et dicti tenentes receperunt in introitu suo ad dictum manerium xviij quarteria frumenti, xviij quarteria ordei, et xviij quarteria avenarum, in granis non seminatis, et tot quarteria iidem tenentes in forma prædicta reliberabunt et dimittent in fine dictorum xv^{cim} annorum. Reparaciones trium grangiarum, unius domus ustrinæ, unius bovariæ, unius domus pro habitacione firmarii, et alterius domus ibidem, infra dictum manerium, assessantur ad xxix^{l}. xvij^{s}.

Estmeryngton. Villa ibidem reddit clare xxiiij^{l} ij^{s}. v^{d}. Vasta lxiiij^{s}. Decasus xxiiij^{s}. Molendinum de Shelom dimittitur pro liij^{s}. iiij^{d}.: tamen reddere solebat per annum lxvj^{s}. viij^{d}. Decasus ejusdem molendini xiij^{s}. iiij^{d}. Reparacio unius mesuagii et iiij^{or} cotagiorum in Shelom assessatur ad xiiij^{l}. Item reparacio unius tenementi in Estmeryngton, quondam in tenura Willielmi March, et unius grangiæ infra tenementum in fine occidentali villæ ibidem, assessatur ad x^{l}. iij^{s}. iiij^{d}. Item reparacio cori ibidem, in exaltacione murorum lapideorum, carpentria, et tectura plumbea, assessatur ad xiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Summa totalis reparacionis prædictæ xxxvij^{l}. x^{s}.

Midmeryngton. Villa ibidem dimittitur diversis tenentibus cum reparacione, et reddit clare per annum xv^{l}. ix^{s}. vj^{d}.

Westmeryngton. Villa ibidem cum reparacione dimittitur diversis tenentibus, et reddit per annum clare x^{l}. iij^{s}. xj^{d}. ob.

Hett. Johanna Gowere reddit libere pro ij partibus manerii de Hett et vj bovatis terræ in eadem villa, et pro medietate vasti et communis pasturæ ejusdem villæ et reddit per annum xiij^{s}. iiij^{d}.

Auklande. Williemus Eure miles tenet libere ibidem duo mesuagia et xxxj acras terræ ibidem, pro quibus reddit per annum v^{s}.

Hunwyke. Thomas Chaumbre tenet ad firmam duo tofta

et xv acras terræ ibidem et reddit per annum iij^{s}. ; tamen reddere solebat v^{s}. Decasus ij^{s}.

Spennyngmore. Thomas Claxton de Veteri Parco tenet unam parcellam terræ ad modum trianguli ibidem, et reddit pro eadem per annum ij^{s}. Johannes Broune, Johannes Joy, et Johannes Cressopp junior de Tudhow ceperunt ad firmam Yorkfeld et Welhynges ibidem, ad terminum annorum, et reddunt pro eisdem per annum xxvj^{s}. viij^{d}.

Brome. Unum toftum et viij acræ terræ una cum v^{s}. pro libero redditu ibidem reddunt per annum xiij^{s}. iiij^{d}.

Edmondbires. Villa de Edmondbires cum pertinenciis non oneratur hic, eo quod assignatur ad incrementum instauri animalium apud Mogleswike.

Wodifelde. Abbas de Albalanda tenet ibidem libere unum toftum et xl acras terræ, et reddit per annum xiij^{s}. iiij^{d}.

Mogleswike. Terræ dominicales de Mogleswike, Camhouse, Edisbrigg, Whithall, Helayfelde, Horsleyhopp, et Wascropheved non onerantur hic, eo quod assignantur ut supra, ad instaurum. Reparaciones aulæ, capellæ, unius grangiæ, et deiræ ibidem assessantur ad xxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

Coken et Fordhouse. Prior de Finchall tenet certas terras libere in villa de Coken, cum uno gardino juxta vadum de Finchall, et reddit per annum ij^{s}. ij^{d}.

Beaurepayr cum pertinenciis. Manerium de Beaurepayr est in manu Domini. Stuffum ejusdem manerii sunt xij boves, ij$_{o}$ plaustra longa cum rotis ferro ligatis, et j coupwayn. Seminantur ibidem x acræ cum avena. Herbagium parci ibidem dividitur inter Bursarium et supervisorem equicii domini Prioris. Instaurum animalium pertinencium ad Bursarium ibidem specificantur supra, stilo *Coquina*. Instarum equicii ibidem. In primis iiij^{or} equæ ambulantes et iiij^{or} trottantes, vj pullani quinque annorum. Item, quinque pulli annales, quorum duo masculi et iij femellæ. Reparacio manerii ibidem, cum suis pertinenciis, assessatur at c^{s}. Reparacio domus habitacionis apud le Stotyate, cum aliis domibus ibidem, assessatur ad liij^{s}. iiij^{d}. Reparacio unius vaccariæ juxta le loge assessatur ad liij^{s}. iiij^{d}. Item reparacio de le deyhouse, cum pertinenciis, assessatur ad xl^{s}. Summa totalis reparacionis prædictæ xij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.

Aldyngrige. Manerium ibidem, Almenerhalgh, et mora de Beaurepayr, sunt in manu Bursarii, propter animalia ibidem depascenda. Stuffum ibidem sunt viij boves, j plaustrum longum cum rotis ferro ligatis. Reparacio domus habitacionis ibidem, cum pertinenciis, tam in muris, meremio, quam tectura

lapidea et straminea, assessatur ad iiij^{l}. Minera carbonum ibidem valet communibus annis x^{l}., ultra ccxl celdras carbonum liberatas annuatim pro expensis monasterii et manerii de Beaurepayr. Tamen non oneratur hic, eo quod assignatur ad soluciones debitorum.

VETUS BURGUS. Vetus burgus cum diversis clausuris in mora de Beaurepayr reddit clare per annum, præter liberum redditum diversorum burgagiorum ibidem, xlviij^{s}. Libera firma debita per Johannem Couper, Willielmum Hakthropp, heredes Ricardi Neuton, et heredes Petri Dryng, pro diversis burgagiis ibidem, se extendunt ad v^{s}. ; tamen dictæ liberæ firmæ non fuerunt solutæ per annos quadraginta et amplius.

BURGUS DUNELMENSIS. Unum tenementum in Silverstrett et j tenementum juxta Clayporthyate reddunt clare per annum xxxj^{s}. iiij^{d}. Duo tenementa in Framwelgate jacent vasta propter defectum reparacionis, quæ reddere solebant per annum xviij^{s}. Vasta xviij^{s}. Et dictorum tenementorum in Framwelgate reparaciones estimantur ad xv^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Reparacio dictorum tenementorum in Silverstrett et Clayporthgate assessatur ad x^{s}.

VICUS SANCTI EGIDII. Tenementa et prata ibidem reddunt clare per annum xij^{l}. ij^{s}. viij^{d}. Vasta xxxj^{s}. iiij^{d}. Item reparaciones xj tenementorum ibidem, ut in muris, meremio et tectura, tam lapidea quam straminea, assessantur ad xxxix^{l}. vj^{s}. iiij^{d}.

BALLIUM BORIALE ET AUSTRALE. Diversa tenementa tam in Ballio Boriali quam in Ballio Australi reddunt clare per annum lxij^{s}. iiij^{d}. Vasta propter defectum reparacionis lv^{s}. Decasus v^{s}. Willielmus Bowes tenet ibidem libere unum burgagium, pro quo redderet annuatim ij^{s}. tamen non solvit. Reparacio xiij tenementorum tam in Ballio Boriali quam in Ballio Australi, cum reparacione unius Hospitalis ibidem, vocati Meason de Dieu, assessatur ad xxxvij^{l}. xvj^{s}. viiij^{d}.

ELVETT. Diversa tenementa ibidem, cum communi furno, reddunt clare per annum, præter liberam firmam, lxxvij^{s}. Vasta xlij^{s}. iiij^{d}. Unde propter defectum reparacionis xij^{s}. vj^{d}., et propter defectum tenencium xxix^{s}. x^{d}. Libera firma de diversis burgagiis ibidem xxiiij^{s}. viij^{d}. Molendinum ibidem dimittitur Thomæ Robynson pro xij^{l}. per annum ; tamen propter defectum reparacionis ejusdem reddit nunc solummodo per annum nisi vj^{l}. Inde decasus ejusdem molendini vj^{l}. Et reparacio ejusdem assessatur ad xvj^{l}. Reparacio vj tenementorum et communis furni ibidem assessatur ad ix^{l}. xv^{s}. iiij^{d}.

HOGHALL. Manerium ibidem dimittitur Willielmo Biwell

ad placitum, absque indenturis, pro xj^{l}. vj^{s}. viij^{d}. per annum; tamen reddere solebat xiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Decasus xl^{s}. Stuffum ibidem. — In primis viij boves et j equa. Seminantur ibidem xxx acræ cum frumento et xxx acræ cum avena. Reparacio unius grangiæ cum lapidibus tectæ, unius bovariæ, similiter cum lapidibus coopertæ, et unius granarii ibidem, assessatur ad xiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Johannes Berehalgh tenet ad firmam diversas clausuras ibidem, cum j parcella prati juxta aquam de Weere, vocata Riege, et reddit per annum xlviij^{s}.

Brompton. Heredes Willielmi Tempest tenent ibidem libere duo mesuagia et octo bovatas terræ, et reddunt per annum xv^{s}. Johannes Thomson tenet ibidem ad firmam unum toftum et croftum, et reddit per annum iij^{s}. vj^{d}. Orreum decimale ibidem in manu Domini; tamen reddere solebat per annum iij^{s}. vj^{d}. Vasta iij^{s}. vj^{d}.

Alverton. Quatuor cotagia in eadem villa reddunt per annum xvj^{s}.

Otryngton. Heredes Hugonis de Northotryngton tenent ibidem libere unum capitale mesuagium cum aliis terris ibidem, pro quibus redderent annuatim iiij^{d}.; tamen nichil reddunt, quia nescitur ubi dictæ terræ jacent.

Wodhall. Tenens ibidem reddit per annum vij^{s}., tamen reddere solebat xj^{s}. Decasus iiij^{s}.

Pensiones. De rectore de Holtby xxv^{s}. De Hostillario pro ecclesia Sancti Oswaldi vij^{l}. De ecclesia de Whelpyngton xx^{s}. De ecclesia de Ovyngeham x^{s}. De ecclesia de Hautwisil vj^{s}. viij^{d}. De ecclesia de Heighyngton liij^{s}. iiij^{d}. De Hostillario pro præbenda carectarum xx^{l}. De ecclesia de Aldeston, quæ reddere solebat pro pensione per annum iij^{s}. iiij^{d}., nichil hic oneratur; eo quod Prior de Hexham detinet dictam pensionem pro libero redditu quem clamat de certis terris in villa de Helay. Nec de pensione liij^{s}. iiij^{d}. debita per Præpositum ecclesiæ collegiatæ de Hemmyngburgh, pro indempnitate ejusdem ecclesiæ; eo quod proventus dictæ ecclesiæ non sufficiunt ad onera supportanda, ut ipse Præpositus allegat.

Perquisita liberæ curiæ et halmotorum. De liberis tenentibus pro finibus et sectis liberæ curiæ clare per annum xxxj^{s}. ij^{d}.; et non plus, eo quod diversi liberi tenentes nolunt sequi dictam curiam nisi distringantur. De perquisitis trium halmotorum nichil hic oneratur, eo quod casualia sunt, et ideo non possunt assessari ad certam summam.

Perquisita jurisdiccionis et sinodalium. De perquisitis jurisdiccionis et sinodalium pro majori parte nichil ultra feoda; ideo non onerantur hic, nec assessantur ad aliquam summam.

Vendiccio lanæ. Lana de instauro venditur communibus annis pro xx^{l}.

Barkhouse et vendicio cebi et feodi coquinæ. Cebum et feodum coquinæ ac coria, tam boum et vaccarum, quam eciam pellium lanitarum, proveniencium de lardaria domini Prioris, una cum le barkhouse, quod dimittitur Johanni Henryson et aliis pro vj^{l}. per annum, cum certo stuffo, per indenturam ad terminum xv^{cim} annorum, hoc anno decimo, spectant ad Cellerarium, et valent ultra liberaciones, feoda et alia costagia, per eundem necessario facienda, communibus annis, vj^{l}.

Instaurum apud Mogleswicke. In primis, apud Carpshele, in custodia Johannis Burn, v^{xx}vij boves et lxvij bovetti iij annorum. Item apud Birkhouse, in custodia Thomæ Dobynson, xix bovetti et juvencæ ij^{or} annorum, et lxxj vituli annales. Item apud Wharnowe, in custodia Roberti Henryson, ij tauri, v xvij vaccæ, iiij^{xx}xvj vituli et xxxviij juvencæ trium annorum.

Summa taurorum ij. Summa boum v^{xx}vij. Summa bovettorum iij annorum lxvij. Summa vaccarum v^{xx}xiij. Summa bovettorum et juvencarum duorum annorum xix. Summa juvencarum iij annorum xxxviij. Vituli annales lxxj. Vituli de exitu iiij^{xx}xvj. Numerus totalis ccccxxxiij.

Item sunt in custodia Henrici Dun apud Westyate, bercarii ibidem, cccxl multones.

Instarum apud le Holme. In primis, in custodia Willielmi Dycon instauratoris ibidem, ccv^{xx} multones, item dc oves matrices, item iiij^{xx} jarciæ, item xl hogastres, item d xl agni annales, item xx arietes. Numerus totalis ovium apud le Holme m^{l}dxl.

Valores Decimarum subscriptarum, pertinencium ad Prioratum, estimantur ad eandem summam in hoc Inventario pro qua vendebantur anno præterito, unde

Decima parochiæ de Jarow. Walleshend vendebatur pro lxvj^{s}. viij^{d}. Willyngton lx^{s}. Overheworth l^{s}. Nethirheworth xxiij^{s}. iiij^{d}. Folanceby xij^{s}. Hebbarn xxxvj^{s}. viij^{d}. Monkton xxxvj^{s}. viij^{d}. Symondsett lx^{s}. Harton vij^{l}. x^{s}. Wyvestowe iiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Fellyng non seminatur. Heworth assignatur Magistro de Jarow. Inde summa xxix^{l}. ij^{s}.

Decima tocius parochiæ de Acley. Acley vij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Brafferton xl^{s}. Preston liij^{s}. iiij^{d}. Ricknall xvj^{s}. viij^{d}. Heworth xx^{s}. Neutonketton xl^{s}. Riknalgrange xvj^{s}. viij^{d}. Wodom non seminatur. Nonstaynton xx^{s}. Neuhouse nichil, quia dimittitur Ricardo Dycon cum firma ejusdem. Summa xix^{l}.

Decima tocius parochiæ de pyttyngton. Decimæ totius

parochiæ ibidem vendebatur Johanni Barton, anno præterito, pro xxij^{l}.; et sic assessantur ad eandem summam pro anno nunc instante. Svmma xxij^{l}.

Decima totius parochiæ de Hesilden. Hesilden liij^{s}. iiij^{d}. Hardwike xl^{s}. Hesildenhall xxvj^{s}. viij^{d}. Holom xx^{s}. Sherouton cvj^{s}. viij^{d}. Hoton lvij^{s}. ix^{d}. Eden lxxiij^{s}. iiij^{d}. Summa xviij^{l}. xvij^{s}. ix^{d}.

Decimæ tocius parochiæ de Heighyngton. Walworth xij^{l}. Heighyngton xiij^{l}. Killerby vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Sculacley xxvj^{s}. viij^{d}. Redworth iiij^{l}. Cotes nichil, quia dimittitur cum manerio. Westhikley, Neubyggyng et Midriggrange liij^{s}. iiij^{d}. Summa xl^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

Decima de Wermouth. Southwike vj^{l}. Wermouth, Fulwell, et Hilton assignantur Magistro ibidem. Summa vj^{l}.

Decima de Billyngham. Decima tocius parochiæ ibidem sunt in manu Domini, exceptis decimis de Belassis, quæ venduntur Willielmo Dycon pro liij^{s}. iiij^{d}., et assessantur ut anno præterito, una cum decima de Belassis, ad xlvj^{l}.

Decimbr parochiæ de Meryngton. Decima tocius parochiæ ibidem est in manu Domini, exceptis decimis de duabus Chiltons, quæ venduntur pro viij^{l}.; et assessantur dictæ decimæ in manu Domini una cum dictis decimis de Chilton, ut anno præterito, ad xxvj^{l}. ij^{s}. ij^{d}.

Decima parochiæ de Alverton. Alverton xiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Brompton xiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. Dighton cvj^{s}. viij^{d}. Romondby vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Summa xxxviij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

Decima de Estryngton. Decima ibidem dimittitur Johanni Portyngton, ad terminum xx annorum, hoc anno primo finiente, pro xxiiij^{l}. per annum. Stuffum orrei decimalis ibidem, ut in muris lapideis, meremio, et tectura harundinea, nuper ante festum Paschæ ultimo præteritum, male venditum et expositum fuit Johanni Portyngton pro quinque marcis, ut ipse allegat, et translatum a loco ubi prius situatum erat usque ad locum habitacionis ejusdem Johannis, vulgariter Portyngton nuncupatum. In cujus loco post finem termini dictorum xx annorum necessario requiritur nova edificacio orrei consimilis pro decimis in eodem imponendis. Cujus reparacio assessatur ad lxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d} ad minus.

Decima clausurarum in tenura Johannis Berehalgh. Decima earundem clausurarum dimittitur Johanni Berehalgh pro x^{s}. per annum. Summa x^{s}.

Reparaciones infra monasterium ad officium bursariatus spectantes. Reparacio voltæ coquinæ, unius domus eidem coquinæ conjunctæ, vocatæ le dressor, una cum tectura

aulæ Prioris, et reparacione introitus ducentis a dicta aula usque ad coquinam, assessantur ad vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.

Nova edificacio granarii Bursarii, ubi reponitur prebenda ejusdem, cum reparacione forgii et magni solarii supra stabulum Hostillarii assessatur ad xx^{l}. Reparacio pandoxinæ, viz. tam domus interioris, vocatæ le gilhouse, quam eciam exterioris domus ibidem, assessatur ad x^{l}. Reparacio magni furni in pistrina assessatur ad cvj^{s}. viij^{d}. Reparacio ustrinæ, tam in tectura plumbea, quam in operacione ejusdem, cum emendacione appenticii situati super gradus ascendentes ad granaria ibidem, assessatur ad vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Nova tectura plumbea australis partis Refectorii, cum iiij fother plumbi ultra plumbum ibidem pronunc existens de novo providendi, una cum tabulis, clavis, et operacione ejusdem plumbi, assessatur ad xxvij^{l}. x^{s}. Reparacio Infirmariæ, viz. in tectura plumbea occidentalis partis ejusdem, cum j fother plumbi ultra stuffum ibidem pronunc existens providendi, una cum tabulis, clavis, et emendacione orientalis partis ejusdem Infirmariæ assessatur ad vij^{l}. xvij^{s}. Tectura cameræ de Lethom, cum xl petris plumbi, ultra plumbum super eadem existens similiter providendi, cum clavis, tabulis, et operacione dicti plumbi, assessatur ad xlviij^{s}. vj^{d}. Reparacio tecturæ plumbeæ Dormitorii, cum stuffo providendo pro eodem, assessatur ad xlviij^{s}. ij^{d}. Tectura plumbea super molendinum cum operacione ejusdem assessatur ad xij^{l}. Summa totalis reparacionum infra monasterium c^{l}. xvij^{s}.

Summa totalis receptæ, tam liberorum redditum, quam eciam firmarum, villarum, maneriorum, molendinorum, pensionum, et decimarum, ac aliorum provencium quorumcumque ad officium Bursariatus pertinencium sive spectancium, deductis vastis superius particulatim specificatis, ad summam iiij^{xxl}. xvij^{d}. ob q., et decasibus similiter ad summam lxxiij^{l}. vj^{d}. ob, se extendunt clare ad m^{l}cxliiii^{l}. ii^{d}. ob.

Summa totalis receptæ, tam arreragiorum levabilium, quam eciam reddituum et firmarum prædictarum m^{l}ccx^{l} xiij^{s}. vj^{d}. ob. Et de dicta summa m^{l}cxliiij^{l} ij^{d}. ob. de proventibus officii Bursariatus, ut præmittitur, hoc anno recipienda, subeunda et portanda sunt expensæ liberaciones et onera infrascripta.

Unde, In garderoba communibus annis lviij^{l}. Empcio vini, videlicet vij^{tem} doliorum, cum uno vase vini dulcis, precium cujuslibet dolii vini rubei vj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}., et precium vini dulcis cvj^{s}. viij^{d}., lij^{l}. Empcio equorum, tam pro stabulo domini Prioris quam eciam pro carectis et carbonibus cariandis, x^{l}. Empcio frumenti, viz. cccclx quarteriorum, precium quarterii vj^{s}. viij^{d}., ciiij^{xxl}. Empcio ordei et brasei, videlicet dclv quar-

teriorum, precium quarterii iiij^{s}., clv^{l}. vs. Empcio avenarum pro braseo, viz. cc quarteriorum, precium quarterii xx^{d}., xx^{l}. Empcio avenæ, pisarum et fabarum, pro præbenda xlviij^{l}. Marescalcia xx^{l}. Expensæ domini Prioris, cum porcis, agnis, salmonibus, et allecibus pro ludis ejusdem, vij^{l}. Expensæ in ludis specialibus domini Prioris xl^{s}. Elemosina consueta viij^{l}. xvj^{d}. Dona et exennia ministrallis, nunciis, et aliis, x^{l}. Expensæ necessariæ et minutæ, in quo stilo plura comprehenduntur, lxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Reparaciones tenementorum et maneriorum lxvj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Focale xx^{s}. Soulsilvere x^{l}. x^{s}. xj^{d}. ob. Pensiones et stipendia cj^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}. Terræ ad firmam affirmatæ vj^{l}. x^{s}. viij^{d}. Redditus resolutus vij^{l}. xiij^{s}. ix^{d}. Contribuciones ix^{l}. iiij^{s}. xj^{d}. ob. Tallia et indenturæ, viz. in expensis coquinæ, cccxxvj^{l}. vj^{s}. ij^{d}. ob. Pensio annua Johannis Wessyngton, nuper Prioris, assignata sibi pro pensione ejusdem, xl^{l}. Defectus solucionum, tam liberorum reddituum, quam eciam firmarum tenencium ad voluntatem, singulis annis, lx^{l}.

Summa totalis expensarum, liberacionum, et onerum prædictorum, M^{l}cclxviij^{l}. xiij^{s}. x^{d}. ob. Et sic expensæ liberaciones et onera hoc anno, ut præmittitur, facienda, excedunt recepta ejusdem anni in cxxiiij^{l}. xiij^{s}. viij^{d}.

Summa debitorum, quæ Monasterium debet diversis creditoribus, quorum nomina inferius scribuntur, cciiij^{xx}xij^{l}. vij^{s}. xj^{d}. ob.

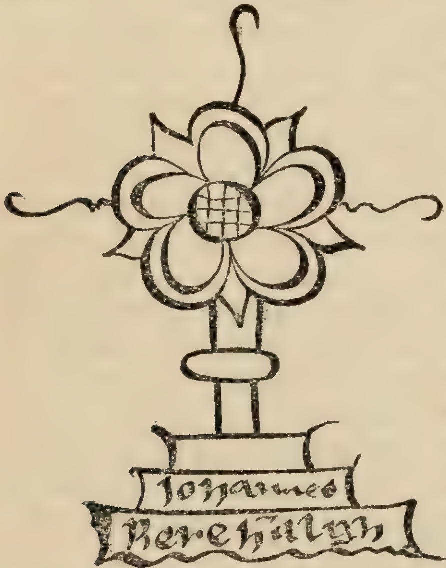
Summa reparacionum et edificacionum maneriorum, cancellorum, molendinorum, tenementorum, ac aliarum domorum, quorum parcellæ superius specificantur, se extendunt ad DCClxxvj^{l}. ij^{s}.

Summa totalis tam expensarum, liberacionum, et onerum, hujus anni, quineciam debitorum et reparacionum prædictarum, M^{l}M^{l}cccxxxviij^{l}. iij^{s}. x^{d}.

Et sic onera hujus anni necessario requisita et debita, ac reparaciones et edificaciones prædictæ, excedunt recepta ejusdem anni ac eciam arreragia levabilia præscripta in M^{l}cxxvij^{l}. x^{s}. iij^{d}. ob.

Nomina creditorum de quibus supra fit mencio. In primis, diversis creditoribus super fine ultimi compoti domini Thomæ Lewyn, quorum nomina liberantur Terrario, cv^{l}. xviij^{d}. Item Johanni Binchestre capellano xvj^{l}. xvj^{s}. Item Ricardo Moore carpentario xviij^{l}. ij^{s}. viij^{d}. Item Roberto Walkar c^{s}. Item Thomæ Barnarde iiij^{l}. Item Thomæ Preston capellano xl^{s}. Item Hugoni Pennoke xx^{s}. Item Archidiacono Dunelmensi xlij^{s}. Item Willielmo Hoton de Herdwike xx^{l}. iiij^{s}., ultra xiij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. debitos eidem super compoto Thomæ Lewyn. Item Roberto Rodes, per obligacionem, x^{l}. Item domino Jo-

hanni Blakewell capellano xl^{s}. Item Johanni Lematon l^{s}. Item Willielmo Louson provisori de Tese ix^{l}. xvj^{s}. viij^{d}. Item domino Johanni Wessyngton nuper Priori iiij^{xx}xiij^{l}. xv^{s}. j^{d}. ob. Summa CCIIII^{xx}XII^{l}. VII^{s}. XI^{d}. ob.

Et ego Johannes Berehalgh clericus, Dunelmensis dioceseos, publicus auctoritatibus apostolica et imperiali notarius, quia prædictorum religiosorum personarum, materiarum, rerumque et bonorum, detrimenta reddituum et decimarum, lapsum et ruinam maneriorum, cancellarum, molendinorum et tenementorum, una cum reparacionibus et edificacionibus eorundem, ac debita in quibus tenentur supradicti, quædam per corporalem visum, quædam per indenturas in ea parte scriptas, et hinc inde sigillatas, quædam per adminicula probacionum, quædam eciam per raciociniorum sive compotorum reddicionem per prius ...... anno Domini millesimo CCCCXL sexto, indiccione nona, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini domini Eugenii divina providencia Papæ quarti anno sextodecimo, fere omnibus et singulis diebus mensis Julii et Augusti, una cum dominis Thoma Nesbyt custode Infirmariæ, Johanne Oll Priore de Coldyngham, Johanne Gatisside terrario, Willielmo Dalton tercio Priore, Willielmo Eden bursario, Roberto Westmerlande cancellario, Thoma Thornburg, Ricardo More carpentario, David Wright carpentario, Johanne Knoute, Thoma Jacson, Johanne Raynaldson, Johanne Davyson carpent', Willielmo Wodde carpentario, Johanni Jekyll, Henrico Rydell, etc., testibus in præmissis, inveni, inspexi, et vidi; ideo hunc Rotulum, quasi Inventarium personarum, rerum, bonorum, et debitorum monasterii ecclesiæ Dunolmensis prædictæ, una cum reparacionibus et edificacionibus maneriorum, cancellarum, molendinorum, et tenementorum eidem pertinencium, continenter, per alium aliunde occupatus scribi feci, summavi, excerpsi, publicavi, et in hanc præsentem formam redegi, meaque signum et nomen in sex consuiconibus hujus rotuli, et hic in fine, apposui, rogatus et requisitus, in fidem et testimonium præmissorum.

CCXXXIV. CONCESSIO CORRODII IN DOMO DEI FACTA JOHANNI CLOSTERER.

[Reg. III. Parv. fol. 4. b.]

Pateat universis per præsentes quod nos Willielmus, permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, concessimus, et hoc præsenti scripto nostro, caritatis intuitu, confirmavimus, Johanni Bloodlatter, alias dicto Cloosterer, illam liberacionem sive corrodium in Domo Dei juxta Abbathiam Dunelmensem, vocatam le Meason de Dieu, ad totam vitam suam quam Johannes Hertside nuper habuit in eadem, percipiendo in esculentis et poculentis ac aliis necessariis prout unus frater vel soror percipit in præsenti. Ita tamen quod dictus Johannes omnia onera præfato loco pertinencia ac personam suam racione hujusmodi concessionis contingencia, durante ipsius vita, peragat et supportet. Et si contingat prædictum Johannem statuta et consuetudines Domus Dei prædictæ, quantum in eo est, non observare, atque solita precamina pro animabus fundatoris ejusdem Domus Dei non persolvere, aut fornicacionem vel adulterium committere, aut nupcias post istas nunc contractas iterato contrahere, extunc idem Johannes carebit omnibus prædictis imperpetuum. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, vicesimo secundo die mensis Septembris, anno Domini M°CCCC^mo^ XLVI^to^.

CCXXXV. LITERA PRIORIS DIRECTA JOHANNI HERON ARMIGERO.

[Reg. III. Parv. fol. 12, b.]

Wirshipfull sir, and my right goode frennde, I recommende me to yowe with all my hertt; thankyng yow of all kindnesse and fortheraunce doon to me and myne at all tymes; besekyng yowe of your goode and effectuall contynuance. And forasmch as certeyn catell of myn warr dreyvn into Riddesdale, wher yhe have governaunce and kepyng, and boroud agayn by certeyn frennds of myne withoutyn your knowlege, agains the fredom and fraunchiesse of your said kepyng, I pray yow, als hertly as I can, that yhe be not displeside for no thyng att is doon, to the tyme yhe and I common to gedre; att what tyme, if thar bee fun ony defalte doone to

yowe, I sall amende it with Goddes grace to your awen plesaunce. And furthermore I beseke yowe that yhe will, at the reverence of God and seynt Cuthbertt and my prayer, charge straitly and proclame that no mann within youre saide governaunce and kepyng take no dryve any catell of myn, or my bretherns, ne of our tennantes, undre payn of the lawe to be execute uppon thaym without any grace or redemption, what tyme that be fun defaultee tharin. And this itt please yowe to doe for me, and I sall deserve it to yowe with Goddes grace, who have yow in his kepyng, and sendde yow mykill wirshipp and lang liffe for his mercy. Wreten att Durham, the XIII day of Novembre. [1446]

CCCXXXVI. LITERA REGIA DIRECTA EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. III. Parv. fol. 133.]

Right reverent fadre in God! Right trusty and welbelovyd, we grete you well: and for soomoch as we ben informed that thar is certayne variaunce betwene you & the Priour & Convent of our Monastery of saint Cuthbert of Duresme, for certeyns privileges and custumes, whereunto ye make clayme and pretend to have good suffisaunt and lawfull titlee, and thai in like wise; We desire and prey you, that, at our instaunce, ye wol spare, forbare & surcesse of almaner actions quereles & demandes, both by your selfe & your officeres, to tyme that by our lerned counsail we may clerely understond the right and title of the said Priour & Convent by the evidences concerning the same, whereof our said counsail shall have an oversight; and that ye ne fayle hereof as we trist you. Geven &c. By the King. [1466 *or* 7]

CCXXXVII. LITERA TESTIMONIALIS SUPER ARESTACIONE AUGUSTINI SAYMAN ET SERVIENTIS SUI.

[Reg. III. Parv. fol 20.]

Universis et singulis, ad quorum noticiam præsentes literæ pervenerint, et præcipue Henrico Inglouse et Thomæ Tudename militibus, ac Johanni Hopton armigero et gardiano civitatis Norwicensis, Willielmus Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, salutem, quam sanguis in cruce contulit Redemptoris, et

in affliccione aliena compassionis crucem misericorditer bajulare. Universitati vestræ deducimus per præsentes, quod, licet Augustinus Mawnger, lator præsenciuin, ortum suum habens, ut asserit, infra comitatum Northfolchiæ, quasi annuatim per annos viginti et amplius ad partes Boriales Angliæ, Monasteriumque nostrum Dunelmense, ac alia loca Religiosorum vicina, cum mercimoniis et mercandisis suis, ut ligeus domini nostri Regis Angliæ, in aisiamentum tocius patriæ accessisset libere, ut potuisset, nunc tamen, XXIX die mensis Julii vel eo circa, prope civitatem Dunelmensem idem Augustinus et Johannes Doufe, famulus ejusdem, pro Scotis, ut infra regnum Scociæ oriundis, per quosdam de patria et comitatu Dunelmensi districti et capti fuerunt, bonaque eorundem arestata et sub arta custodia posita, quousque iidem Augustinus et Johannes Doufe famulus ejusdem quatuor plegios in quadam obligacione viginti librarum obligatos invenerunt, quod ipsi sufficientem probacionem sub scriptura et sigillis autenticis citra festum Michaelis Archangeli proxime futurum, se de Angligena stirpe progenitos esse, et infra regnum Angliæ natos fuisse, captoribus suis ostenderent et realiter exhiberent. Unde, quia pium et meritorium est innocentem a laqueis eripere, et veritati testimonium perhibere, universitatem vestram, noticiam originis dicti Augustini et Johannis Doufe famuli ejusdem habentem, requirimus, rogamus et exhortamur in Domino, quatenus, si memorati Augustinus et Johannes Doufe famulus ejusdem sint ligei dicti domini nostri Regis, ortum suum habentes infra, ut assumunt, regnum Angliæ, ipsos tales et pro talibus per literas vestras patentes declarare et testificare velitis, hiis nostris instanciis et rogatu. In quorum omnium et singulorum testimonium et fidem sigillum nostrum præsentibus apposuimus. Data Dunelmi, secundo die mensis Augusti, anno Domini millesimo CCCC^{mo} quadragesimo septimo.

CCXXXVIII. LITERA DIRECTA ABBATI DE WHITEBY.

[Reg. III. Parv. fol. 21 b]

Sincerissimum mentis affectum, et cum zelo religionis, successus prosperos et felices! Reverende Domine ac pater in Christo carissime, literæ vestræ per latorem præsencium michi porrectæ et per me lectæ ultra quam credi potest interiora mea diri doloris aculeo sauciarunt; eo quod paternitati vestræ, cui fœdere mutuæ dileccionis artius obligor, per ingratos filios jugum disciplinæ abicientes tædium et mœror generantur; quibus subvenire cum totis viribus, in quantum aliarum solicitudinum pro

revocacione jurium et possessionum monasterii Dunelmensis michi pro nunc plus solito incumbencium importunitas permittit, Deo teste, paratum me inveniet eadem paternitas reverenda. Quantum vero ad visitacionem per me in loco vestro, pro reformacione excessuum hujusmodi exercendam, non video quem fructum afferet accessus meus ibidem, præsertim cum reverendissimus Dominus Eboracencis, ut ex tenore literarum vestrarum coucipio, vobis inhibuerit, ne super controversiis et litibus hujusmodi aliqualiter vos intromittere curaretis, nec contra personas delinquentes procederetis; ymmo eos benigne et paternaliter tractaretis, quousque super præmissis per se vel commissarios suos inquiri fecerit. Consilium tamen meum est quod vos in propria persona vestra, secreciori modo quo poteritis, assumpto vobiscum, loco vestri capellani, Priore domus vestræ, cum vij equis, vel eo circa, primo accedatis ad præsenciam nobilis Domini comitis Northumbriæ; exponentes eidem pro parte vestra totale factum; retinendo omnino per aliqua media favores ejusdem, et postea absque mora disponatis vos ad dominum Archiepiscopum præmissa sibi intimantes, captando scilicet ejus benevolenciam, supplicantes eidem pro commissione dirigenda Abbati Mariæ Eboracensis vel Abbati de Selby una cum commissariis suis ad inquirendum in monasterio vestro super præmissis, et ad procedendum contra hujusmodi delinquentes, ac ad corrigendum et reformandum ea quæ invenerint ibidem corrigenda. Et præmissam formam vellem ego observare si præmissa æque tangerent personam meam sicut tangunt vestram; quam in prosperis conservet Altissimus per tempora feliciter longiora. Scripta Dunelmi, XXIX die mensis Augusti. [1447]

CCXXXIX. DIMISSIO I TOFTI VASTI ET XXVIII ACRARUM TERRÆ IN TRILLESDEN CUM MINERA CARBONUM IBIDEM FACTA JOHANNI BROWN, BERTRAMO GAITHIRD, ET SOCIIS SUIS.

[Reg. III. Parv. fol. 22 b.]

Thys indenture made betwix William the Priour of Duresme of that part, and John Bron of Tudhowe, Bertrame Gaythird, Alexander Belfelde, William Lethom, Rallyn Dronsmyth of Middleham, & William Bron of Duresme, flesshewer, on that part, witnesse that the said Priour has graunted, and to ferm letyne, to the said John, Bertrame, Alexander, William, Rallyn, and William, a wast tofte & xxviij acres of land with th'appertenantes in Trillesden, & with a colepit in the same

lande, therein to wirke & wyn cole evere day overable with thre pikkes, & ilk pike to wyn every day overable lx scopes. To have and to halde the said toft and land with the appertenantes, & with the said colepite, fra the fest of Seynt Cuthbert in Septembre next commyng for terme of a yeer then next folowyng; gevyng to the said Priour for the said tofte and lande with th'appertenantes xxiiij^s., and for the said colepite x marke, of goode Inglissh money, at the fests of the Invencion of the haly croce and the nativite of seint John Baptiste next commyng, be even porcions. And the said John, Bertrame, Alexander, William, Rallyn, & William, sall wirke the said myne werkmanlike, to save the feld standyng, be the sight of certeyn vewers assigned be the said Priour als oft as hym likes to lymet them within the same yeer to serche the same myn. Alsa the said Priour has graunted & letyn to ferme to the said John Brone, Bertrame Gaythirde, Alexander Belfelde, William Lethom, Rallyn Bronsmyth, & William Bron, a colepit in the north side of Spennyngmore, therein to wirke and wyn cole with thre pikkes evere day overable & evere pike wynnyng evere day overable lx scopes of coles. To have & to halde the said colepite in Spennyngmore fra the fest of seynt Cuthbert in Septembre next commyng efter the date of this endenture unto the end of a yeer then next folowyng; paying therfor to the said Priour at the festes of the Invencion of the haly croce & the nativite of Seynt John Baptiste above wretyn be even porcions xx^l of goode Inglissh payment. And the said John, Bertrame, Alexander, William, Rallyn, and William, sall werkmanlike wirke the said myn, att save the felde standyng, be the sight of certeyn vewers tharto assigned be the saide Priour als oft as hym likes to lymet tham within the same yeer to serche the same myn. Alsa the said John, Bertrame, Alexander, William, Rallyn, and William, sall of thare awen costages and expens labour & wyn a watergate for wynnyng of cole in the same colepit of Spennyngmore, and the same watergate like as thai wyn itt thai sall leefe it in the yeer ende, by sight of the said vewers. And the said Priour sall warrant to the said John, Bertrame, Alexander, William, Rallyn, and William, the said toft and lande with th'appertenantes, & with the colepite in Trillesden, and alsa the colepite in Spennyngmore, for the yeer aforsaid. In witnes of the whilke the partyes aforesaide has entrechaungeabely to this indenture sett thair seales. Wreten the last day of August, the yeer of our Sovereyn and gracious lorde Jesus M^lCCCCXLVII.

CCXL. CONFIRMACIO EUGENII PAPÆ IIII^{ti} SUPER OMNIBUS POSSESSIONIBUS PRIORATUS DE COLDINGHAM ET CONTRA OMNEM PROVISIONEM APOSTOLICAM ET COMMENDAM IMPETRANDAM.

[Cart. III. f. 197.]

Eugenius Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Apostolicæ servitutis officium, nobis, liceat immeritis, ex alto commissum, circa regularium locorum quorumlibet statum in melius prosperandum sedulis curis exequi soliciti, libenter illa solertis provisionis impendimus auxilia per quæ loca ipsa prosperiores complectuntur successus, acceptioribus quoque proficiant incrementis, et illis quæ pro eorum ac in eis divinis laudibus dedicatarum personarum comodo et utilitate processisse comperimus, ut illibata persistant libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis adjicimus firmitatem. Sane pro parte dilectorum filiorum Prioris et Conventus monasterii sancti Cuthberti episcopi et confessoris, Dunelmensis dioceseos, nobis nuper exhibita peticio continebat quod ipsi, eorumque predecessores, largicionibus, donacionibus et concessionibus claræ memoriæ Edgari, Davit, Alexandri, Willielmi, Roberti, ac Roberti, et Jacobi, Sociæ Regum, ac eciam diversorum Comitum de Dunbare, qui fuerunt pro tempore, Prioratum Cellam sive Mansionem et baroniam de Coldyngham, Sancti Andreæ dioceseos, necnon diversa possessiones, terras, ecclesias, et capellas, ac mansiones, tenementa, et molendina, cum plenaria et omnimoda jurisdiccione ac cohercione temporalibus, cum jure patronatus, ac capellis et aliis suis pertinenciis dicto Prioratui ac illius Priori et personis pro tempore existentibus diversis modis diversisque vicibus factis ab earundem largicionum, donacionum et concessionum temporibus, de quibus etiam memoria non resultat vel extat citra, continuo ac sine contradiccione aliqua, eciam absque provisione vel comenda, aut alicujus alterius tituli sive juris suffragio, alicui alteræ personæ acquisito, pacifice et quiete possederunt, prout possident ac tenent, et habent de præsenti, et quæ quidem largiciones, donaciones, et concessiones ac exinde secuta, tam per Romanos pontifices quam locorum ordinarios, qui etiam fuerunt pro tempore, successivis temporibus approbata et confirmata extiterunt, prout in diversis auctenticis litteris eorundem Regum et Comitum, sigillis munitis, sive instrumentis publicis inde confectis, et quorum aliqua, sive eorum effec-

tum, venerabilis frater noster Jacobus episcopus sancti Andreæ, ad instanciam eorundem Prioris et Conventus, transumi et in forma publici instrumenti per modum transumpti fieri redigique fecit atque mandavit, plenius latiusque continetur. Quare pro parte Prioris et Conventus prædictorum nobis fuit humiliter supplicatum, ut largicionibus, donacionibus, et concessionibus supradictis, aliisque in litteris sive instrumentis hujusmodi contentis, ad hoc quod solidius subsistere comprobentur, robur apostolicæ firmitatis adjicere, de benignitate apostolica, dignaremur. Nos, itaque, hujusmodi supplicacionibus inclinati, largiciones, donaciones, et concessiones prædictas, omniaque et singula in dictis litteris sive instrumentis contenta, ac quæcumque inde secuta, rata, habentes et grata, illa auctoritate apostolica ex certa scientia confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus; supplentes omnes defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, decernentes auctoritate prædicta Priorem et Conventum prædictos, et Priorem de Coldyngham et eorum successores, eundem Prioratum de Coldyngham cum omnibus ecclesiis et capellis, decimis, oblacionibus, terris et possessionibus annexis, ac omnibus juribus et pertinenciis suis, &c. *The Bull proceeds to recite charters &c.*

CCXLI. INDENTURA FACTA INTER DOMINUM PRIOREM ET CAPITULUM ET JOHANNEM STELE CANTOREM DE SUO SERVICIO IMPENDENDO DURANTE VITA SUA.

[Reg. IV. fol. 60.]

Hæc indentura facta inter dominum Willielmum Priorem et Capitulum ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, ex una parte, et Johannem Stele cantorem, ex parte altera, testatur, quod idem Johannes Stele est retentus et firmiter juratus ad serviendum dictis Priori et Capitulo bene et fideliter, usque ad terminum vitæ suæ, in forma infrascripta. Videlicet quod idem Johannes illos monachos Dunelmenses, et octo pueros seculares, quos Prior Dunelmensis, vel deputati per eundem assignaverint sibi ad addiscendum diligenter et meliori modo, quo sciverit, tam ad modulandum, scilicet playnsange, prikenot, faburdon, dischaunte, et countre, quantum in ipso est informabit, nichil ab eis de dictis scienciis occultando, durante termino supradicto. Tenebitur itaque idem Johannes missis et vesperis in choro ecclesiæ cathedralis Dunelmensis personaliter interesse, quando ad hoc debite fuerit requisitus, modulando ibidem super organa, si

necesse fuerit, tenoremque canendo organicum ad cantus supranominatos, necnon cotidie personaliter interesse missæ beatæ Mariæ Virginis cum nota, in Galilea Dunelmensi celebrandæ, canendo ad eandem missam planum cantum, sive organicum, sicut contigerit alios ibidem cantare pro tempore, nisi legitime excusetur. Pro quibus omnibus et singulis serviciis in forma prænotata bene et fideliter impendendis et sustinendis, dicti Prior et Capitulum concesserunt dicto Johanni Stele, singulis diebus, unum album panem monachalem, et qualibet septimana septem lagenas novæ cervisiæ suæ conventualis, ad celarium vel ad pandoxatrium, videlicet ad le tunnyng, unica vice simul, vel duabus vicibus separatim, recipiendas, cum viginti sex solidis et octo denariis legalis monetæ Angliæ annuatim pro coquina sive le soulsilver, videlicet quolibet mense ij^{s}. iij^{d}., minus in toto per annum iiij^{d}., per manus cellerarii pro tempore existentis capiendis, una cum tribus ulnis panni de secta generosorum clericorum dictorum Prioris et Capituli et successorum suorum, quolibet anno ad natale Domini similiter recipiendis. Percipiet eciam annuatim quinque marcas argenti, nomine stipendii sui, ad festa Pentecostes et sancti Martini in hyeme, per equales porciones, necnon illam domum infra Ballium Dunelmense in qua idem Johannes inhabitat, sumptibus suis et successorum suorum, quando necesse fuerit reparandam, vel annuatim unam marcam argenti pro eadem. Habenda et percipienda omnia supradicta præfato Johanni de dictis Priore et Capitulo ad monasterium suum Dunelmense ad terminos supradictos, quamdiu omnia et singula præmissa fecerit et perimpleverit modo et forma prenotatis. Si vero contigat dictum Johannem tantam debilitatem morbo incidere vel ætate quod præmissa facere et perimplere nequiverit, extunc idem Johannes qualibet quindena, durante vita sua, habebit ex dono et concessione prædictorum Prioris et Capituli infrascripta, videlicet una septimana quatuor albos panes monachales et quatuor lagenas novæ cervisiæ suæ conventualis, et alia septimana tres albos panes monachales et tres lagenas novæ cervisiæ suæ conventualis, similiter ad celarium vel ad pandoxatrium, videlicet ad le tunnyng, unica vice simul recipiendas; necnon tresdecim solidos et quatuor denarios legalis monetæ Angliæ annuatim pro coquina sive le soulsilver, ad festa Pentecostes et Sancti Martini in hyeme, per equales porciones, per manus cellerarii pro tempore existentis; ac eciam illam domum infra Ballium Dunelmense in qua præfatus Johannes modo inhabitat, in forma predicta reparandam, vel unam marcam argenti pro eadem; nichil ultra ista de eisdem Priore et Capitulo petendo vel exigendo. In quorum omnium et singulorum testimonium atque fidem, partes prædictæ hiis indenturis sigilla sua alterna-

tim apposuerunt. Data Dunelmi, secundo die mensis Januarii, anno Domini millesimo cccc^{mo} quadragesimo septimo.

CCXLII. CERTIFICATORIUM DOMINI PRIORIS DUNELMENSIS PER SE DIVISIM FACTUM IN VISITACIONE DOMINI ROBERTI DUNELMENSIS EPISCOPI.

[Reg. IV. f. 68. b.]

Reverendissimo in Christo patri et domino domino Roberto, Dei gracia Dunelmensi Episcopo, suus humilis et devotus filius Willielmus Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, obedienciam, reverenciam et honorem debitos tanto patri. Mandatum vestrum reverendum octavo die mensis Februarii recepimus, tenorem continens subsequentem. Robertus permissione divina Dunelmensis Episcopus, prædilecto nobis in Christo Willielmo Dei gracia Priori ecclesiæ nostræ Cathedralis Dunelmensis, salutem, graciam et benediccionem. Quia nos, die Lunæ, videlicet decimo die mensis Marcii proxime futuro, ad dictam ecclesiam nostram disponimus, Deo dante, declinare, etc. de verbo in verbum, prout superius in literis prædictis, Domino Priori Dunelmensi per se divisim pro citacionibus Priorum et Magistrorum ad extra directis et proximo folio præcedente præscriptis plenius continetur. Hujus igitur auctoritate mandati Priores, Magistros, Custodes Cellarum nostrarum, ac monachos omnes et singulos in eisdem commorantes, citavimus peremptorie, quod compareant coram vobis die Lunæ, videlicet decimo die mensis Marcii proxime futuro, in capitulo Dunelmensi, visitacionem actualiter suscepturi et humiliter subituri, prout iidem Priores, Magistri, Custodes et monachi earundem Cellarum comparere deceret, seu hactenus comparere et facere consueverunt. Proviso, scilicet, quod eædem ecclesiæ presencia monachorum non remaneant totaliter destitutæ, sed quod in singulis Cellis ut remaneant monachi pro divinis officiis peragendis, ac aliis necessitatibus et oneribus supportandis, quot fuerint necessarii et sufficere poterint. Literas vero vestras nobis et Capitulo ecclesiæ vestræ prædictæ directas dictis suppriori et capitulo, prout in mandatis habuimus, porrigi fecimus, et publice liberari ac eidem mandato vestro in omnibus et per omnia paruimus et parebimus in futurum; juribus, privilegiis, libertatibus et immunitatibus monasterii Dunelmensis in omnibus semper salvis. Ad hæc omnia nomina citatorum in cedula annexa præsentibus continentur. Valeat vestra paternitas reverendissima, ad

ecclesiæ vestræ regimen et munimem per tempora prospera et ongeva. Iu cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, vicesimo sexto die mensis Februarii, anno Domini millesimo cccc^{mo} quadragesimo octavo.

CEDULA CERTIFICATORIA DOMINI PRIORIS ANNEXA.

[Reg. IV. fol. 69.]

Dominus Willielmus Ebchestre Prior.
Dominus Johannes Oll Supprior.
Dominus Rogerus Langchestre.
Dominus Thomas Wytton.
Dominus Johannes Gonnerton.
Dominus Thomas Coton.
Dominus Willielmus Lyham.
Dominus Thomas Ayre.
Dominus Willielmus Pertrike.
Dominus Ricardus Kellowe.
Dominus Johannes Gatesheved.
Dominus Thomas Forde.
Dominus Willielmus Dalton.
Dominus Willielmus Eden.
Dominus Johannes Pencher.
Dominus Johannes Birtley.
Dominus Johannes Warner.
Dominus Thomas Lewyne.
Dominus Thomas Hexham.
Dominus Ricardus Blakeburne.
Dominus Ricardus Bell.
Dominus Johannes Midilham.
Dominus Johannes Ripon.
Dominus Henricus Rakett.
Dominus Willielmus Figee.
Dominus Willielmus Hesilden.
Dominus Willielmus Rodburne.
Dominus Willielmus Cuthbert.
Dominus Willielmus Coken.
Dominus Willielmus Jarvaux.
Dominus Johannes Bedforth.
Dominus Willielmus Essby.
Dominus Thomas Holme.

NOVICII.

Thomas Halghton.
Robertus Knoute.
Johannes Youdale.
Rogerus Youdale.
Johannes Acley.
Johannes Bicheburne.
Thomas Darlyngton.

FYNCHALL.

Dominus Henricus Feriby Prior.
Dominus Henricus Helay.
Dominus Thomas Moorby.
Dominus Georgius Sither.
Dominus Johannes Moorby.
Dominus Johannes Harom.
Dominus Johannes Queldrike.
Dominus Willielmus Kellowe.
Dominus Johannes Eden.

JAROWE.

Magister Johannes Mody magister sive custos ejusdem Cellæ.
Dominus Johannes Both socius ejusdem.

WERMOUTHE.

Dominus Thomas Bradebery magister ibidem.
Dominus Thomas Qwhele socius ejusdem.

INSULA SACRA.

Dominus Thomas Warde Prior ibidem.
Dominus Johannes Kirke socius ejusdem.
Dominus Johannes Bradebery magister de Farnelande.

LITHUM.

Dominus Johannes Barlay Prior ibidem.
Dominus Johannes Ryhale socius ejusdem.

CELLA SANCTI LEONARDI JUXTA STAMFORDIAM.

Magister Ricardus Barton Prior ibidem.
Dominus Johannes Hoton socius ejusdem.

CCXLIII. COPIA CARTÆ QUAM PECIERUNT PRIOR ET CAPITULUM DUNELM. A REGE SIGILLARI ET CONCEDI DE DECIMIS REGIIS PER PRIOREM ET CAPITULUM AC PER CELLAS IMPOSTERUM NON SOLVENDIS NEC COLLIGENDIS. SED NON ERAT PETICIO CONCESSA.

[Orig. Loc. 19. 28,]

Please it unto the kyng oure soverain lord, of his most high aud noble grace, to graunt hise graciouses lettres patentes unto hise pouere and continuell oratours the Priour and Covent of the Monasterye of Duresme to be made after the fourme and effect of the tenure here under writen, and they shall praye unto God for youre most noble estate.

Rex, omnibus, ad quos, *etc*, salutem. Sciatis quod nos ad Monasterium sive Prioratum Dunelmensem, infra quod quidem Monasterium corpus gloriosi confessoris sancti Cuthberti, cujus preces pro nobis penes Altissimum effundi plurimum confidimus, gloriose requiescit translatum, nostræ mentis interioris oculos dirigentes, volentesque dilectis nobis in Christo Willielmo nunc Priori loci prædicti et ejusdem loci Conventui et successoribus suis nostros speciales graciam et favorem benignissime impartiri de gracia nostra speciali, ad Dei laudem et honorem, ac gloriosissimæ virginis Mariæ et matris domini nostri Jesu Christi, et dicti gloriosi Confessoris, ex mero motu et certa sciencia nostris concessimus, pro nobis heredibus et successoribus nostris, prædictis nunc Priori et Conventui et successoribus suis, quod ipsi et eorum successores ac Cellæ suæ de quibuscumque decimis et qualibet parte decimarum, ac aliis subsidiis, auxiliis, quotis, et contribuscionibus quibuscumque, nobis seu heredibus aut successoribu

nostris per clerum Eboracensis Provinciæ per se, in aliqua Convocacione cleri utriusque earundem Provinciarum exnunc concedendis, et de ipsis nunc Priore et Conventu, seu successoribus suis, seu de vel pro terris, tenementis, Cellis, ecclesiis, capellis, vel aliis possessionibus suis spiritualibus quibuscumque, aut de vel pro temporalibus suis spiritualibus suis annexis, racione, colore aut pretextu alicujus concessionis, nobis, hæredibus aut successoribus nostris per clerum utriusque Provinciarum exnunc fiendæ, aliqualiter levandæ, sint quieti et penitus exonerati, erga nos, heredes et successores nostros exnunc imperpetuum per præsentes, quamquam iidem Prior et Conventus vel successores sui, seu idem Prior per se vel successores sui aliquibus hujusmodi concessionibus partes agentes, concedentes, seu consencientes fuerint in futurum. Et ulterius, de ampliori graciá nostra, ex mero motu et certa sciencia nostris prædictis, concessimus pro nobis, heredibus et successoribus nostris, eisdem nunc Priori et Conventui et successoribus suis, quod ipsi et successores sui, et Cellæ suæ, imperpetuum sint quieti et exonerati de collecione et levacione quarumcumque decimarum et cujuslibet partis decimarum, ac subsidiorum, auxiliorum, quotarum, et contribucionum quorumcumque, nobis, heredibus aut successoribus nostris per Clerum utriusque Provinciarum prædictarum imposterum concedendorum, et quod licet idem nunc Prior seu successores sui, seu Cellæ suæ, seu eorum aliquis ad colleccionem seu levacionem hujusmodi decimarum seu parcium decimarum, aut aliorum subsidiorum, auxiliorum, quotarum, et contribucionum quorumcumque, nobis, heredibus aut successoribus nostris per Clerum utriusque Provinciarum prædictarum imposterum concedendarum ex nunc, per nos seu alium quemcumque, seu alios quoscumque, nominentur, deputentur, seu aliqualiter assignentur, nominetur, deputetur, seu aliqualiter assignetur, quod ipsi tamen sic nominati, deputati vel assignati ad hujusmodi colleccionem sive levacionem faciendam nullo modo teneantur, nec eorum aliquis ad hoc faciendum quovis modo teneatur. Et quod licet ipsi, seu ipse, taliter nominati, deputati sive assignati, nominatus deputatus sive assignatus, hujusmodi colleccionem sive levacionem super se assumere recusaverint, seu recusaverit, quod iidem tamen taliter recusantes, ac ipse sic recusans, nullum contemptum, dampnum seu deperditum erga nos, heredes aut successores nostros, ea de causa incurrant vel incurrat; sed sint ipsi et successores sui, et eorum quilibet, de quibuscumque impeticionibus, districcionibus, finibus, contemptibus, deperditis, et gravaminibus, eis seu eorum alicui ex hujusmodi causa qualitercumque faciendis seu imponendis sint exonerati penitus et quieti, sit exoneratus penitus et quietus erga nos, heredes et successores

nostros imperpetuum per præsentes, eo quod expressa mencio de vero valore nec de aliquo valore decimarum, parcium decimarum, subsidiorum, auxiliorum, quotarum, et contribucionum prædictarum, nec de aliquo ceterorum præmissorum, aut alicujus eorundem, seu alicujus partis eorundem, seu de aliquibus donis sive concessionibus alicui prædecessorum eorundem nunc Prioris et Conventus et successoribus suis per aliquem progenitorum nostrorum aut nos ante hæc tempora factis in præsentibus facta non existit, aut quod inde minime informamur aut aliquo statuto, ordinacione, inquisicione, restriccione, actu, provisione, aut alia re quacumque, in contrarium facta vel facienda, non obstante. In cujus *etc.*

CCXLIV. LITERA MAGISTRO JOHANNI LAXE PROCURATORI NOSTRO IN CURIA ROMANA DIRECTA.

[Reg. III. Parv. fol. 38. b.]

Votivam sanitatem hominis utriusque, cum sinceræ dileccionis et honoris continuo incremento. Amice carissime, ad vestram deduco noticiam, quod, quidam Robertus Erghowe, quondam monachus nostri monasterii Dunelmensis, tempore antecessoris mei, habuit licenciam transeundi et transferendi se ad arctiorem religionem; videlicet ad ordinem Fratrum Prædicatorum, cujus quidem licenciæ modum et facti circumstancias cedula præsentibus interclusa declarat manifeste, cui fidem credulam pro instruccione verissima in hac parte dignemini adhibere; sed jam tempore meo idem Robertus, instanter, non parcens laboribus quibuscumque, rejecto habitu ordinis Fratrum Prædicatorum, et resumpto habitu monachali, repetit locum priorem; et quia ego informatus sum per doctores famosos et jurisperitos quod religiosus quiscumque, facta professione regulari in aliquo ordine, si postea, petita et obtenta licencia legitima sui superioris, ingressus fuerit aliam religionem stricciorem, eo quod suscipit habitum secundæ religionis, censetur professor ejusdem; idcirco supplico vobis ut vigilanter et studiose agatis pro me in curia in hac causa; et si ipse, aut quiscumque alius, suggerat in futuro Sedi Apostolicæ pro restitucione ejus ad ordinem monachalem, interponatis preces vestras efficaces, ne quid, quod non spero, contra me aut monasterium in curia Romana furtim aut scienter veniat aut procedat in præjudicium libertatis nostræ et ordinis monachalis. Id tamen ex quorundam sciencium audivi relatu et doctrina quod beatissimus Pater noster

apostolicus, ex plenitudine suæ potestatis, poterit dictum Robertum ad gradum suum pristinum in ordine monachatus restituere. Sed, ut datur michi intelligi, non potest ipsum ad locum primum, a quo recessit per licenciam, superiore ejusdem loci invito, remittere. De recepcione vero præsencium, et eventu aliarum, quas vobis transmisi, ad nostri monasterii commodum promovendum per literalem nuncium, quamcito poteritis, dignemini me reddere certiorem. Et vestra prosperitas feliciter valeat et longæve. Scripta, *etc.* [1450.]

CEDULA DE QUA SUPERIUS FIT MENCIO.

[Reg. III. Parv. fol. 39.]

Casus est iste. Quidam Robertus Erghow monachus et professus monasterii Dunelmensis, ordinis Sancti Benedicti, petivit instanter et instantissime licenciam ingrediendi ordinem Fratrum Prædicatorum in villa de Bamburgh, et tandem, obtenta licencia, Prior de Bamburgh prædictus, quia ad tunc, ut asseruit, in dictam religionem quemquam admittendi potestatem non habuit, presentavit et adduxit eundem Robertum Erghowe ad Priorem domus Fratrum Prædicatorum de Berwico; quem quidem Priorem de Berwico et idem Robertus Erghowe, ac ad instanciam ejus Prior de Bamburgh prædictus, rogaverunt et humiliter supplicarunt ut ad habitum et religionem Fratrum Prædicatorum ibidem per eum reciperetur. Unde Prior de Berwico exhortando et consulendo eidem, ut in hujusmodi actu plenius avisetur et maturius deliberaret, pensando quod monachus possessionarius, respectu mendicorum et pauperum fratrum prædicatorum, est quasi dominus, considerans et attendens, post hujusmodi exhortaciones et allocuciones plurimas, ejus constantem perseveranciam et immutabile propositum, factisque primitus ex parte sua variis supplicacionibus et requisicionibus multiplicibus, intuitu caritatis ipsum ad habitum et religionem eorundem Fratrum Prædicatorum ibidem admisit; et confestim, habitu monachali dimisso et rejecto, in præsencia eorundem Priorum de Bamburgh et de Berwico et multorum virorum nobilium et popularium induit habitum Fratrum Prædicatorum, et sic in illo habitu, ut frater ejusdem ordinis tentus, vocatus et reputatus, missas et alia divina officia ibidem celebravit et peregit, in tantum, ut ipsemet coram reverendissimo domino domino Dunelmensi Episcopo super librum juratus et examinatus, publice asseruit quod sub obediencia Prioris de Berwico XIIII diebus stetit et permansit; modo, tamen, rejecto hujusmodi habitu suo Fratrum Prædicatorum, iterum se induit habitum monachalem,

undique ut vagabundus discurrens, petens se in nostrum monasterium recipi et admitti, *etc.*

CCXLV. COMPOTUS DOMINI THOME AYER DE DENARIIS RECEPTIS ET EXPENSIS CIRCA CONSTRUCCIONEM NOVÆ AULÆ IN PYTTYNGTON, ANNO DOMINI MILLESIMO QUADRINGENTESIMO QUINQUAGESIMO.*

RECEPTA. In primis respondet de xxvj^{l}. xv^{s}. j^{d}. receptis de domino Johanne Oll suppriore. Et de xxxj^{l}. x^{s}. vij^{d}. q^{a}. receptis de Thoma Ayer hostillario. Et de xx^{l}. iij^{s}. x^{d}. receptis de domino Johanne Gatteshevéd terrario. Summa LXXVIII^{l}. IIII^{s}. VI^{d}. q^{a}.

EXPENSÆ LUCRACIONIS LAPIDUM. In primis, solvit Johanni Staynton et Willielmo Sandson pro adquisicione ...... plaustratarum lapidum in querrara de Sherburn ex convencione cum eo facta in grosso, xvj^{s}. Et eisdem pro xij septimanis in querrera de Shirburn, ut patet per papirum computantis, xxxviij^{s}. vij^{d}. Et eisdem pro xiij diebus apud querreram de Burn et Sherburn per dietas, uterque capiens per diem iiij^{d}., viij^{s}. viij^{d}. Et solvit eisdem pro adquisitione lapidum apud querreram de Burn ex convencione facta in grosso xx^{s}. Et eisdem in sabulo per iiij dies ij^{s}. Et solvit Johanni Thomson laboranti per iij dies in querrera de Shirburn, capienti per diem v^{d}, xv^{d}. Et Johanni Pollerd servienti sibi pro tot diebus, capienti per diem iij^{d}, ix^{d}. Et pro acuacione instrumentorum x^{d}. Et solvit uni homini laboranti per iiij dies in sabulo viij^{d}. Summa IIII^{l}. VIII^{s}. IX^{d}.

CARIAGIUM LAPIDUM ET PLUMBI. Et solvit Johanni Smyth pro cariagio xij plaustratarum a querrera de Shirburn, plaustr. ad iiij^{d}, iiij^{s}. Et eidem pro xxxij plaust. a dicta querrera, plaust. ad iiij^{d}, xij^{s}. ix^{d}. Et eidem pro cariagio xv plaustr. a dicta querrera, plaustr. ad ij^{d}. ob, iij^{s}. j^{d}. ob. Et solvit Alexandro Bukley pro cariagio iiij^{xx} ij plaustr. a querrera de Shirburn, plaustr. ad iiij^{d}, xxvj^{s}. viij^{d}. Et solvit Johanni Hochonson et aliis tenentibus de Shirburn pro cariagio cviij plaustr. lapidum a dicta querrera ex convencione facta in grosso xl^{s}. Et solvit tenentibus de Shirburn pro cariagio v^{xx} xiiij plaustr. a dicta querrera, inde iiij^{xx} xviij ad iij^{d}, et xvj ad ij^{d}. ob, xxiij^{s}. iiij^{d}. Et solvit tenentibus de Schyncliff pro cariagio xliij plaustr. a Dunelmo usque Pyttyngton, plaustr. ad viij^{d}, xxviij^{s}. viij^{d}. Et solvit Johanni Henryson pro cariagio xij

* *In dorso*, "Summa Edificacionis Novi Manerii de Pityngton 1450."

plaustr. a Dunelmo usque Pyttyngton ut supra viij^s. Et eidem Johanni pro cariagio j plaustr. a querrera de Burn usque Pyttyngton xiiij^d. Et Petro Waynman pro cariagio ij plaustr. a Dunelmo usque Pyttyngton xvj^d. Et eidem Petro pro cariagio j plaustr. a querrera de Burn usque Pyttyngton xiiij^d. Et solvit Thomæ Nicolson pro cariagio xij plaustr. a querrera de Burn usque Dunelm. viij^s. Et eidem pro cariagio ij plaustr. a dicta querrera de Burn usque Pyttyngton ij^s. iiij^d. Et solvit Ricardo Croner pro cariagio xv plaustr. a Dunelm. usque Pyttyngton, plaustr. ad viij^d, x^s. Et eidem Ricardo, Alexandro Bukley, Johanni Battȝ, Johanni Huetson, et Roberto Hogesson pro cariagio meremii, cuilibet eorum x^d, iiij^s. ij^d. Et solvit Willielmo Lang pro eveccione lapidum a querrera per vj dies vj^s. Et Johanni Eschott pro cariagio iiij plaustr. plumbi ij^s. viij^d. Et Johanni Maynesforth pro cariagio ij plaustr. plumbi xvj^d. Et Willielmo Johnson pro cariagio a querera de Shirburn vj plaustr. lapidum xviij^d. Et Johanni Cornor pro cariagio ij plaustr. lapidum a dicta querrera vj^d. Summa IX^l. VI^s. VIII^d. ob.

CUSTUS CIMENTARIORUM. Et solvit Willielmo Usworth pro xij septimanis et v diebus, capienti per diem v^d, xxvij^s. j^d. Et eidem pro rewardo suo iij^s. iiij^d. Et Thomæ Johnson pro viij septimanis v diebus et dimidio, capienti per diem v^d, et plus in toto vj^d, xix^s. v^d. Et Johanni Hedlee pro xij septimanis v diebus et dimidio, capienti per diem v^d, xxvij^s. iij^d. ob. Et Roberto Brian pro vj septimanis v diebus, capienti per diem v^d, xiiij^s. ij^d. Et Roberto Hudson pro iij diebus et dimidio xix^d. ob. Summa IIII^l. XII^s. XI^d.

CUSTUS LABORANTIUM. Et solvit Roberto Fox pro xiiij septimanis et dimidio die, capienti per diem iiij^d, xxviij^s. ij^d. Et Ricardo Lomeley pro xiiij septimanis, capienti per diem iiij^d, xxviij^s. Et Johanni Bakster pro xij septimanis iij diebus et dimidio, capienti pro qualibet septimana ex convencione secum facta xix^d, xix^s. vij^d. ob. Et Johanni Thomson seniori pro iiij septimanis, capienti per septimanam xviij^d, vij^s. ij^d. Et Johanni Thomson juniori pro ix septimanis, capienti per septimanam xviij^d, xiij^s. vj^d. Et Adæ Sorby pro vij septimanis iij diebus et dimidio, capienti per septimanam xviij^d, xj^s. vj^d. Et Thom̃e Hudson pro ij septimanis et ij diebus, capienti per diem iij^d, iij^s. vj^d. Et Thome Usworth pro iiij septimanis, capienti per septimanam xviij^d, vj^s. Et Ricardo Wilson pro iij septimanis et ij diebus et dimidio v^s. v^d. ob. Et Jenyn pro vj diebus, capienti per diem iij^d, xviij^d. Et Willielmo Mortenl' pro v diebus xij^d. Et Thomæ Smyth pro iiij diebus xvj^d. Et Henrico Bell pro ij diebus vj^d. Summa VI^l. VII^s. III^d.

Custus latamorum. Et solvit Johanni Knayth et Willielmo Chambre cimentariis pro factura ij fenestrarum ex convencione secum facta in grosso c^{s}. Et eisdem pro factura ij formpeys chaumeres retournes corbels transowms j sol skownsiom pro ij fenestris in grosso lxvj^{s}. viij^{d}. Et eisdem pro iij ostiis ex convencione secum facta in grosso xx^{s}. Et eisdem pro xlviij et dimid. ulnis tabularum, precium ulnæ viij^{d}, xxxij^{s}. iiij^{d}. Et eisdem pro v^{xx}viij achillars xij^{s}. iij^{d}. Summa xl^{l}. xi^{s}. iii^{d}.

Custus carpentriæ. Et Ricardo More pro deposicione veteris aulæ iiij^{s}. Et eidem pro factura le ruffe aulæ ex convencione secum facta in grosso c^{s}. Et eidem pro seipso pro xxj diebus, capienti per diem vj^{d}, x^{s}. vj^{d}. Et iiij hominibus dicti Ricardi pro lvij diebus, quilibet capiens per diem v^{d}, xxiij^{s}. ix^{d}. Et ij hominibus dicti Ricardi pro xiiij diebus, quilibet capiens per diem v^{d}, xj^{s}. viij^{d}. Et uni homini dicti Ricardi pro xj diebus, capienti per diem iiij^{d}, iij^{s}. viij^{d}. Summa vii^{l}. xiii^{s}. vii^{d}.

Emptio ferri. Et solvit pro lxxvj petris ix lb. ferri emptis de diversis, precium petræ vj^{d}., plus in toto vij^{d}. ob, xxxviij^{s}. xj^{d}. ob. Et in iij petris pro blandis [*ita*] et cruks xviij^{d}. Et Johanni Bichburn pro iij petris et dimidia ferri Hispanici iij^{s}. ij^{d}. ob. Summa xliii^{s}. viii^{d}.

Operacio ferri. Et solvit Ricardo Smyth pro operacione lxxix petrarum et ix lb. ferri, capienti pro petra ij^{d}. ob, xvj^{s}. viij^{d}. Summa xvi^{s}. viii^{d}.

Empcio plumbi cum cariagio et operacione ejusdem. Et solvit Johanni Halmegill pro vj fothiris plumbi, precium fothir iiij^{l}, xxiiij^{l}. Et pro cariagio ejusdem xxx^{s}. Et Johanni Bacar pro opere suo xxxv^{s}. Et ex dono domini Prioris j fothir plumbi. Summa xxvii^{l}. v^{s}.

Vitriacio. Et solvit vitriario pro v^{xx}ij pedibus lxxvj^{s}. vj^{d}. Summa lxxvi^{s}. vi^{d}.

Empcio calcis. Et solvit Laurencio Taillour pro xlv celdris et ij quarteriis, precium celdræ xviij^{d}, lxviij^{s}. iij^{d}. Et Willielmo Johnson pro ij xiiij^{d}. Et Ricardo Wod pro vj ij^{s}. iij^{d}. Summa lxxi^{s}. viii^{d}.

Empcio tabilarum cum aliis parcellis. Et solvit pro iiij^{xx} tabilis emptis de Johanne Gatteshevd xl^{s}. Et eidem pro xix tabilis ix^{s}. vj^{s}. Et Thomæ Ayer pro xxx tabilis ab eo emptis xv^{s}. Et Roberto Henryson pro vj schulis vj^{d}., et iiij melis iiij^{d}. ob., ij terbarels iiij^{d}., j tabula et sarracione ejusdem pro muld' vj^{d}., j redill et emendacione alterius vj^{d}, ij^{s}. ij^{d}. ob. Et in cervisia data adjuvantibus in querreris et alibi iij^{s}. v^{d}. Et in donis et cirothecis datis iij^{s}. viij^{d}. Et Johanni Bevis pro pargettyng et blanchyng v^{s}. Et pellepario pro lathyr speke

iij^{d}. Et in j sera empta pro ostio aulæ xv^{d}. Et Willielmo Esby pro redled et okr viij^{d}. Et Ricardo Sawer cum uno homine pro foracione de l' forms per unum diem viij^{d}. Et Johanni Couper pro factura unius mensæ viij^{d}. Et in viij lb. et dimidia laton emptis pro fanys inde fiendis ij^{s}. viij^{d}. Et Thomæ Goldsmyth pro factura de la fanys xx^{d}. Et Johanni Willy pro factura de la crossys xv^{d}. Summa IIII^{l}. VII^{s}. XI^{d}. ob.

Custus le hallyng. Et solvit pro ix petris lanæ emptis, precium petræ xviij^{d}, xiij^{s}. vj^{d}. Et pro le spynnyng xiij^{s}. j^{d}. ob. Et pro swett xvj^{d}. Et Willielmo Chaloner pro textura xviij^{s}. xj^{d}. Et Roberto Pulter et Ricardo Baxster pro tinctura xvij^{s}. j^{d}. Et Adæ Walker pro le walkyng ij^{s}. vj^{d}. Et pro filo et factura de latchette xiij^{d}. ob. Summa LXVII^{s}. VII^{d}.

Custus latamorum. Et Johanni Thomson seniori pro factura cc achillar', ex convencione facta in grosso, xxvj^{s}. viij^{d}. Et eidem pro factura xxxv ulnarum tabulæ, precium ulnæ vj^{d}, xv^{s}. Et eidem pro xxxvij ulnis de perpent' achillar'; precium ulnæ vj^{d}. xviij^{s}. vj^{d}. Et Johanni Thomson juniori pro factura xij corbels vj^{s}. Et eidem pro iiij diebus xx^{d}. Et eidem pro factura xxiiij ulnarum de severans, precium ulnæ vj^{d}, xij^{s}. Et eidem pro factura lv ulnarum de parapent achillari et crestes, precium ulnæ vj^{d}, xxij^{s}. vj^{d}. Summa CII^{s}. IIII^{d}. Summa omnium expensarum iiij^{xx}xiiij^{l}. xj^{s}. x^{d}. Et sic debentur computanti xvj^{l}. vij^{s}. iij^{d}. ob. q^{a}.

CCXLVI. BULLA BONA ET OPTIMA CONFIRMATORIA CONSERVATORIA ET EXECUTORIA PRO CELLA DE COLDINGHAM.

[Cart. III. fol. 172.]

Nicolaus Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Licet ea quæ apostolica auctoritate retroactis temporibus facta fuerunt plenam obtineant firmitatem, nos tamen illis interdum nichilominus apostolici muniminis robur adjicimus, ut eo firmius illibata persistant, quo magis nostro fuerint præsidio communita; ac eciam desuper providemus prout in Domino salubriter cognoscimus expedire. Dudum siquidem, pro parte dilectorum filiorum Prioris et Conventus Monasterii per Priorem soliti gubernari sancti Cuthberti episcopi et confessoris Dunelmensis, felicis recordacionis Eugenio Papæ IV prædecessori nostro exposito, quod ipsi, eorumque prædecessores, ex largi-

tionibus, donationibus et concessionibus, claræ memoriæ Edgari, David, Alexandri, Willielmi, Roberti ac Roberti et Jacobi, Scotiæ Regum, et etiam diversorum Comitum de Dunbar, qui fuerant pro tempore, Prioratum, Cellam sive mansionem et Baroniam de Coldingham, Sancti Andreæ dioceseos, necnon diversa possessiones, terras, ecclesias, et capellas, ac mansiones, tenementa et molendina, cum plenaria et omnimoda jurisdictione et cohertione temporalibus, cum jure patronatus, ac capellis, et aliis suis pertinenciis dicto Prioratui sancti Cuthberti, ac illius Priori, et personis pro tempore existentibus, diversis modis, diversisque vicibus factis, ab earundem largicionum et concessionum temporibus etiam, de quibus memoria non resultabat nec extabat citra, continuo ac sine contradictione aliqua etiam absque provisione vel commenda, aut alicujus alterius tituli sive juris suffragio, alicui alteri personæ acquisito, pacifice et quiete possederant, prout tunc tenebant et possidebant ; et quæ quidem largitiones, donationes, et concessiones, ac exinde secuta, tam per Romanos Pontifices quam locorum Ordinarios, qui etiam fuerant pro tempore, successivis temporibus approbata et confirmata extiterant, prout in diversis auctenticis litteris eorundem Regum et Comitum sigillis munitis, sive instrumentis publicis inde confectis, et quorum aliqua, sive effectum, venerabilis frater noster Jacobus Episcopus Sancti Andreæ, ad instanciam eorundem Prioris et Conventus, transumi, et in forma publici instrumenti per modum transumpti fieri redigique fecerat atque mandaverat, plenius latiusque continebatur ; ac eciam eidem prædecessori supplicato, ut largitionibus, donationibus, et concessionibus supradictis, aliisque in litteris sive instrumentis hujusmodi contentis, robur apostolicæ confirmationis adjicere de benignitate apostolica dignaretur ; Idem prædecessor, hujusmodi supplicacionibus inclinatus, largitiones, donationes, et concessiones prædictas, omniaque et singula in dictis litteris sive instrumentis contenta, ac quæcumque inde secuta, rata habens et grata, illa auctoritate apostolica et ex sui certa scientia confirmavit, et suarum etiam litterarum, in quibus transumptum dicti Episcopi, Regum, et aliorum prædictorum, litteras in se continens etiam cum eisdem litteris inseri fecit, communivit, prout in eisdem dicti prædecessoris litteris plenius continetur. Quare pro parte dilecti filii Willielmi, moderni dicti monasterii Prioris, et dictorum Conventus, nobis fuit humiliter supplicatum, ut litteris prædecessoris et transumpto Episcopi, ac aliis prædictis pro eorum subsistentia firmiori robur apostolicæ confirmationis etiam adjicere, ac alias super hiis oportune providere de benignitate apostolica dignaremur : nos igitur litteras ac transumptum hujusmodi, quæ propter hoc diligenter inspici et examinari feci-

mus, rata et grata habentes, illorum effectus, continentias et tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent præsentibus pro sufficienter expressis haberi volentes, hujusmodi supplicacionibus inclinati litteras prædecessoris, transumptum prædicta, omniaque et singula in eis contenta et quæcumque inde secuta, ad hoc ut solidius firmiusque perpetuis futuris temporibus subsistere comprobentur, auctoritate apostolica et ex certa nostra scientia confirmamus pariter et approbamus, ac præsentis scripti patrocinio communimus; supplendo omnes et singulos defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, et nichilominus omnia et singula etiam commendæ alicui personæ quovis modo et quacumque auctoritate quomodolibet factæ, aut alicujus universitatis vel capituli, seu alicujus sedis episcopalis erectionis prætextu, post et contra confirmacionem, communitionem, litteras et transumptum prædicta, in Prioris et Conventus prædictorum, seu alicujus eorundem præjudicium hactenus forsan quomodo libet attemptare, revocantes, irritantes, cassantes, et annullantes, illa ad pristinum debitumque statum reducimus per præsentes; quas etiam, necnon litteras prædecessoris, et transumptum hujusmodi, juxta illorum continentiam et tenorem perpetuis voluimus futuris temporibus inviolabiliter observari; decernentes irritum et inane, si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan est hactenus, vel imposterorum contigerit attemptari. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Eboracensi ac Dunelmensi et Glasguensi Episcopis per apostolica scripta mandamus, quatinus ipsi, vel duo aut unus ipsorum, per se vel alium seu alios, præfato et pro tempore existenti dicti monasterii Priori illiusque Conventui fortis et efficacis defentionis auxilio perpetuis futuris temporibus assistentes, non permittant eos per quascunque personas cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, vel præeminentiæ, et quacumque desuper auctoritate suffulti fuerint, contra prædictarum dicti predecessoris ac in illis contentorum necnon presentium litterarum continentias et tenores quomodolibet impeti seu etiam molestari; contradictores quoslibet et rebelles auctoritate nostra apostolica compescendo, ac etiam legitimis per eosdem executores desuper habendis servatis processibus eos quotiens expedierit aggravare et reaggravare procurent; invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Et insuper volumus et apostolica auctoritate decernimus eisdem executoribus a data præsencium sit eis et unicuique ipsorum in præmissis omnibus et singulis cœptis et non cœptis præsentibus et futuris perpetuata potestas et jurisdiccio attributa, ut eo vigore eaque firmitate possint in præmissis omnibus cœptis et non cœptis, præsentibus et futuris, et pro prædictis procedere ac si

prædicta omnia et singula coram eis cœpta fuissent, et jurisdiccio eorum et cujuslibet ipsorum in prædictis omnibus et singulis per citacionem vel modum alium perpetuata legitimum extitisset. Non obstantibus omnibus et singulis in litteris et transumpto præfatis contentis, necnon omnibus illis quæ dictus prædecessor in suis litteris præfatis non obstare voluit, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim a sede apostolica indultum existat, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino omnium hominum liceat hanc paginam nostrorum confirmationis, approbationis, communitionis, suppletionis, revocationis, irritationis, cassationis, annullationis, reductionis, mandati, voluntatis, et constitutionis, infringere, vel ei ausu temerario contrarire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignacionem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Data Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quinquagesimo tercio, kalendas Februarii, pontificatus nostri anno quarto.

CCXLVII. BULLA CALISTI PAPÆ TERCII DISPENSATORIA.

[Cart. III. fol. 201.]

Calistus Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Priori et Conventui Monasterii sanctæ Mariæ et sancti Cuthberti Dunelmensis, per Priorem soliti gubernari, ordinis sancti Benedicti, salutem et apostolicam benediccionem. Racioni congruit, et convenit honestati, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu Litteræ Apostolicæ super illis confectæ non fuerint, suum consequantur effectum. Dudum siquidem felicis recordacionis Nicolao Papæ v, prædecessori nostro, pro parte vestra exposito, quod in Monasterio vestro sanctæ Mariæ et sancti Cuthberti Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, a nonullis temporibus citra, quædam inoleverat consuetudo, seu verius usurpacio, quod a die dominico Septuagesimæ usque ad diem dominicum Quinquagesimæ inclusivè Monachi prædicti Monasterii, et aliorum ab eo dependentium locorum, certa cibariorum genera, frixa, videlicet, et farciaturas, quæ, ut plurimum de carnibus fieri consueverunt, humanæ naturæ, præsertim illis qui missas celebrare ac die noctuque divinis officiis insistere habent, plurimum contraria et nociva,

manducent; ac in die dominico, quando in secunda feria Natalis Domini occurrit, piscibus vescebantur, ac propterea non solum in personis sed eciam in bonis plurima patiebamini incommoda; et cum in dicto Monasterio quinquaginta vel circa religiosi dicti Ordinis commorarentur, nec infra limites illius loca multum spaciosa pro deambulandi exercicio haberentur, plerumque accidebat quod ex intemperatis cibariis hujusmodi variis opprimebantur infirmitatibus, quibus adeo reddebantur indispositi ut a divinis officiis, maxime a missarum celebracione retraherentur; in non modicum divini cultus diminucionem, et personarum religiosarum inibi degentium detrimentum pariter et gravamen; ac etiam ipsi Nicholao, prædecessori, subjuncto, quod a diu in dicto Monasterio laudabiliter fuerat observatum quod in vigilia Festivitatis prædictæ quamplures personas, tam nobiles quam alias, invitatas habebatis; et cum festum hujusmodi in dicta secunda feria occurrit in die dominico immediate præcedenti invitati carnibus et religiosi piscibus vescebantur, ex ciborum disparitate hujusmodi plurimum gravabamini in expensis; pro parte vestra eidem Nicolao prædecessori fuit humiliter supplicatum, ut super hiis oportune providere de benignitate apostolica dignaretur; præfatus igitur Nicholaus prædecessor, statui et indemnitatibus vestris in præmissis favorabiliter consulere cupiens, hujusmodi quoque supplicacionibus inclinatus, sub data diei nono kalendas Novembris, pontificatus sui anno octavo, vobis Priori et tam præsidentibus quam aliis Monachis Monasterii ac locorum prædictorum, præsentibus et futuris, ut juxta ritum et observantiam aliorum Monasteriorum regni Angliæ, ordinis hujusmodi, quibus similes concessiones, ut asserebatis, a Sede Apostolica factæ existebant, loco cibariorum et ferciturarum hujusmodi a die dominico Septuagesimæ usque ad diem dominicum Quinquagesimæ inclusivè, ipsis videlicet dominicis, lunæ, martis et jovis diebus, quibus cibaria prædicta commedere consueveratis, necnon in die dominico prædicto, quum in secunda feria dicta Natalis Domini festivitas occurreret, dummodo aliud canonicum non obsisteret, extra tamen refectorium, carnes aut hujusmodi cibaria, quibus ipsi invitati vescebantur, commedere libere et licite possent, præmissis ac constitucionibus et ordinacionibus apostolicis necnon statutis et consuetudinibus Monasterii et Ordinis prædictorum juramento, confirmacione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, nequaquam obstantibus, auctoritate apostolica, tenore suarum si desuper confectæ fuissent litterarum, de speciali dono graciæ concessit pariter et indulsit. Ne autem de concessione et indulto hujusmodi, pro eo quod super illis dicti Nicolai prædecessoris litteræ ejus superveniente obitu confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari; volumus et auctoritate apostolica,

decernimus quod concessio et indultum Nicolai prædecessoris hujusmodi ab eadem die nona kalendas Novembris suum sortiantur effectum, perinde ac si super illis dicti Nicolai prædecessoris litteræ sub ejusdem diei datæ confectæ fuissent, prout superius ennarratur, quodque præsentes litteræ ad probandum plene concessiones et indultum Nicolai prædecessoris hujusmodi, ubique sufficiant; nec ad id probacionis alterius amminiculum requiratur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis et constitucionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignacionem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, se noverit incursurum. Data Romæ, apud Sanctum Petrum, anno incarnacionis Dominicæ 1455; duodecimo kalendas Maii, pontificatus nostri anno primo.

CCXLVIII. INDENTURA SUPER RECEPCIONE PECUNIARUM DE INDULGENCIIS ANNI JUBILEI IN ECCLESIA CATHEDRALI DUNELMENSI CONFECTIS.

[Reg. IV. fol. 95.]

Præsens indentura facta Dunelmi, VIII° die mensis Junii, anno Domini millesimo CCCC^{mo}LV^{to}, inter venerabilem patrem dominum Willielmum Priorem ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, ex parte una, et dominum Alanum Chaumbre, rectorem ecclesiæ parochialis de Wythall, Lincolniensis dioceseos, ad sublevandas oblaciones fidelium specialem deputatum ex parte altera, testatur, quod dictus Alanus habuit, sublevavit, realiterque recepit de præfatis venerabili patre domino Priore Dunelmensi, in capella sancti Nicholai infra hospicium suum situata, mense, die et anno suprascriptis, in præsencia et sub visu ac testimonio venerabilium virorum magistri Johannis Lounde, in utroque jure bacallarii, magistri hospitalis de Kepyer, Roberti Rodes armigeri, senescalli domini Prioris ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, domini Willielmi Dalton supprioris ejusdem ecclesiæ, Ricardi Bell terrarii, Willielmi Seton cancellarii, et sacræ Theologiæ bacallariorum, magistri Johannis Hexham publici auctoritate apostolica notarii, ac dominorum Willielmi Barkdale et Johannis Hagreston capellanorum, Ricardi Claxton et Willielmi Kyllynghall generosorum, summam sexaginta novem librarum et viginti denariorum, de piis oblacionibus fidelium proveniencium per Indulgenciam sanctissimi patris domini nostri domini Nicholai nuper Papæ quinti concessam. In quorum omnium et

singulorum testimonium, partes prædictæ hiis indenturis sigilla sua alternatim apposuerunt. Data die et anno supradictis. De qua summa, videlicet sexaginta novem librarum et viginti denariorum, deducuntur pro expensis deputatorum et confessorum iiij^{l}. iiij^{s}. ij^{d}.

NOMINA DEPUTATORUM. Dominus Prior Dunelmensis, magister Johannes Norton, magister Robertus Mason.

NOMINA CONFESSORUM. RELIGIOSI CONTINUE RESIDENTES. Dominus Willielmus Dalton supprior Dunelmensis xx^{s}., dominus Johannes Gatesheved monachus, dominus Ricardus Bell monachus, dominus Willielmus Seton monachus xx^{s}.

SECULARES CONTINUE RESIDENTES. Dominus Robertus Sotheron, dominus Willielmus Barkedale xx^{s}., dominus Johannes Stapylton, dominus Thomas Morlande xiij^{s}. iiij^{d}.

SECULARES PER UNUM DIEM RESIDENTES. Dominus Willielmus Trollesden viij^{d}., dominus Johannes Hagreston viij^{d}., dominus Johannes Wermouth viij^{d}.

Item pro una sera et clavo emptis vj^{d}. Item pro scriptura cedularum et composicione duorum instrumentorum et eorum signacione v^{s}. Item custodibus ecclesiarum et ostiorum iij^{s}. iiij^{d}. Summa totalis iiij^{l}. iiij^{s}. ij^{d}.

CCXLIX. LITERA DIRECTA EPISCOPO DUNELMENSI.*

[Reg. III. Parv. fol. 76 b.]

Reverencias quam devotas et honorem debitum tanto patri. Honorande pater, nuper enim per quemdam confratrem Monasterii sanctæ Mariæ Eboracensis michi delatas vestras literas reverendas rescriptum apostolicum continentes inspexi, quibus diligenter et maturius intellectis, commissionem vestram in tam arduo et michi insolito negocio senciens me non posse effectu mancipare [*ita*] propter varias et multiplices racionabiles causas, vestræ paternitati senectuti meæ gravi parcere in hoc casu. Septuaginta enim annos habens, vicissim magnis laboribus fatigatus existo; magnam imbecillitatem corporalem quotidie pacior accrescentem, ut evidenter apparet; sine magna enim corporis molestia incedere non valeo. Visus nimirum, et præcipue auditus, michi graviter deficiunt, ebescit et ingenium; ac alia multiplicia debilitatis et senectutis incommoda circumveniunt. Nec-

* This letter stands in the Register without an address, but it appears from internal evidence to have been written to the Bishop of Durham.

non Prior Dunelmensis ex prima fundacione monasterii est secundus ab Episcopo Dunelmensi in omni dignitate et honore Abbatis, sub nomine Prioris, infra Ecclesiam Dunelmensem et extra. Et dignitas Prioratus Dunelmensis, ex sua primaria fundacione, habet relacionem ad Ecclesiam Eboracensem in omni honore, libertate, potestate et dignitate, Decano Eboracensi competentibus. Ad cujus quidem ecclesiæ refugium in omnibus ambiguis et incertis emergentibus, nostra ecclesia Cathedralis Dunelmensis habet recurrere, et per eandem avisari; eo quod colligati sumus et confederati ab antiquo; nichil videor attemptare, nec debeo, nec intendo, quod dictæ venerabilis ecclesiæ Eboracensis honori et quieti posset quomodolibet derogare; quoniam, si aliquid agerem in hoc negocio ventilato, quod ipsam ecclesiam Eboracensem directe respicit, tanquam partem, suspectus judex et parcialis procul dubio judicarer. Et nichilominus, quia monasterium sanctæ Mariæ Eboracensis, cujus causa jam versatur, et monasterium nostrum Dunelmense sunt ejusdem ordinis et habitus, et nos alterutrum visitantes, si procederem in cognicione hujusmodi causæ, ut judex, profecto suspectus et nimis favorabilis possem recusari. Quocirca, præmissis singulis vestræ eminentis circumspeccionis industria debite consideratis, exoro vestram paternitatem in optatis habere me excusatum, sicut et Decretum Sedis Apostolicæ luculencius me excusat, titulo "DE RESCRIPTIS, *Si aliqui*," in quo cavetur si aliquando fraternitati tuæ aliquid dirigimus, quæ animum exasperare videntur, turbari non debes, sed qualitatem negocii pro quo tibi scribitur diligenter considerans, aut mandatum nostrum reverenter adimpleas, aut per literas tuas, quare adimplere non possis, racionabilem causam prætendas. Super hiis et aliis hanc materiam concernentibus dilecto confratri meo domino Willielmo Seton, sacræ Theologiæ bacallario, præsencium portitori, aperui plenius mentem meam; cui ex parte mea in vobis referendis auditum præbere benignum et fidem credulam adhibere dignetur vestra paternitas reverenda; quam ad salubre regimen gregis vestri in prosperis dirigat et conservet Trinitas benedicta. Scripta Dunelmi, XIIII° die mensis Septembris, [1455.]

CCL. LITERA PRIORIS DUNELM.

[Reg. III. Parv. fol. 77. b.]

Reverendissimo in Christo patri et domino domino Roberto Dei gracia Episcopo Dunelmensi, sui filii devotissimi Willielmus, Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis et ejusdem loci Capitulum obedienciam filialem cum honoris et reverenciæ promptitudine subjectiva. Licet vestræ paternitatis sollicitudinis benignitas circumspecta omnium compati et prospicere dinoscitur infortuniis subditorum, ut validioris remedii citius post ruinam obtineant relevamen, ipsa tamen fiducialius speratur et creditur inconcusse velle occurrere visceralius incommodis vestrorum peculiarium filiorum; ut ab extrinseci timoris inquietudine liberati altissimo Jesu Christo et glorioso confessori sancto Cuthberto, patrono nostro sanctissimo, possimus acceptabile solvere famulatum. Profecto non sine magna mentis amaritudine, quod incepimus, vestræ reverendissimæ dominacioni loquimur, et præsentibus literis intimamus. Sane campanile ecclesiæ vestræ cathedralis Dunelmensis in opere lapideo et ligneo, nuper irruentibus ayerearum malignitatibus potestatum, insolitis ventorum flatibus, adeo conteritur et quassatur, quod de illius diutina permanencia maxime dubitatur. Convocatis igitur utriusque artis opificibus, defectus ejus et ruinas per ipsos diligentissime fecimus perscrutari, qui, et singulis ejusdem rimatis amfractibus, ipsum in opere lapideo in tribus suis lateribus a rectitudine fundamenti asserunt declinasse, et quamplurimos in fenestris et aliis locis lapides cuneos et angulares reperiunt decidisse, aliis quidem scissis et per medium laceratis; meremiumque plurimum defecisse; unde ruinam permaximan sensiunt imminere, nisi felix remedium uberius sit provisum. Quidam vero consulunt stilum campanilis deponere, quia diu stare non potest. Aliie contrario ipsum omnino cupiunt reparari, quod nostras vires excedere conjicimus, nisi aliunde uberiori gracia sublevemur. Hinc inde in incertum dubii fluctuantes, quid melius quidve expedicius prosequendum sit deficimus meditari. Profecto ad vestram clementissimam dominacionem, ut membra solent capita, confugimus suspirantes, nil tale nil tam grande et opus quamstupendum in ecclesia vestra cathedrali sine vestro consilio prematuro noticia pariter et assensu arripere presumentes. Si enim, quod absit, occasum subitum pateretur, solempnem nostri Chori

fabricam et feretrum Patroni nostri sanctissimi proculdubio funditus dirueret, et ad terram irrecuparabiliter prosterneret, quia illuc precipue minatur ruinam. Nos eciam, quociens gravis tempestas ingruerit, ingenti percussi pavore, metu mortis sistimus ad divina, periculum imminens intuentes. Quocirca vestram præeminenciam reverendam unanimiter imploramus, ut ecclesiæ, sponsæ vestræ, sponsale fulcimentum et subsidium saluberrimum providere, necnon sanissimum vestræ prudenciæ consilium pariter et juvamen impendere dignaretur. Et quid super hiis censuerit faciendum, vestræ reverendissimæ paternitatis filiis per scripturm committere et beneplacitum aperire dignetur eadem paternitas reverenda; quam in summa prosperitate ad solacium sui gregis dirigat in agendis per tempora longiora fructus uteri virginalis. Data Dunenlmi, in Domo nostra Capitulari, secundo die mensis Januarii, sub altera parte sigilli nostri communis. [1445-6.]

Superscripcio. Reverendissimo in Christo patri et domino domino Roberto Dei gracia Dunelmensi episcopo suo domino singularissimo.

Subscripcio. Vestri devotissimi filii et oratores præcipui Willielmus Prior et Capitulum ecclesiæ vestræ cathedralis Dunelmensis.

CCLI. LITERA PRIORIS DUNELMENSIS.

[Reg III. Parv. f. 83 b.]

Reverende domine, cordialis dileccionis affluenciam cum salute. Licet vestræ venerandæ personæ ad plenum non habeamus noticiam, nichilominus vestræ probitatis insignia et merita gloriosa per confratrem nostrum dominum Willielmum Seton, qui jam nuper vobiscum fuerat honorifice invitatus, aptius enarrata, nos multipliciter promovent et hortantur nostrum assensum et favorem vestræ piæ peticionis desideriis inclinare; et in hiis permaxime, quæ requiem et solacium animarum respiciunt defunctarum; ut a cruciatibus et angustiis purgatorii, si quas pro commissis luere compellantur, ecclesiæ suffragiis suffragantibus misericorditer liberentur. Hinc est, quod, juxta vestram affectuosam postulacionem, animam patris vestri et cari amici nostri Johannis Askewe, quantum cum Deo possumus, absolvimus; et de quibuscumque injuriis et offensis, si quas contra nos et nostrum Monasterium quomodolibet contraxerit, eidem in pleno Capitulo nostro beneficium absolucionis impen-

dimus graciosum. Necnon convencionis formam quam dictus confrater noster vobiscum appunctuavit de terris nostris in villa de Threske gratanter accipimus, et a vobis fieri postulamus. Et vestram carissimam amiciciam cum honore feliciter et longeve dirigat in agendis immensa bonitas Jesu Christi. Scripta, *etc.* [1456.]

CCLII. BULLA CALISTI PAPÆ TERCII DE POTESTATE CONFERENDI MINORES ORDINES ET BENEDICENDI ECCLESIASTICA ORNAMENTA.

[Cart. III. f. 200 b.]

Calistus Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Willielmo Priori ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, salutem et apostolicam benediccionem. Sacræ religionis, sub qua ecclesia Dunelmensis ordinis sancti Benedicti, sedulum impendere Altissimo dinoscitur famulatum, promeretur honestas, ut non tam hiis, quæ dictæ ecclesiæ quieti et tranquillitati, quam decori, præsertim ad Dei laudem et divini cultus augmentum tendenti, accommoda censeri conspicimus, benignum non differamus assensum impertiri. Cum, itaque, sicut exhibita nobis nuper pro parte tua peticio continebat, Episcopus Dunelmensis pro tempore existens apud eandem ecclesiam parum residere noscatur, contingatque sæpenumero illum ad parliamentum Regni Angliæ ad interessendum ibidem evocari, et propterea monachi dictæ ecclesiæ pro suscipendis ab ipso ordinibus eum commode adire non possint, ipseque Episcopus ad bendicendum in dicta ecclessa, aliisque ecclessiis, capellis et locis ab ea dependentibus, calices, corporalia, pallas altaris, et alia ecclesiastica ornamenta, sicut deceret et congrueret, aliquando vacare non possit, pro parte tua nobis fuit humiliter supplicatum, ut eandem ecclesiam, quæ inter alias Regni memorati Cathedrales honorabilis ad modum ac insignis et famosa existit, cujusque Prior pro tempore existens, prout cæteri similes ejusdem Regni Priores, mitra et baculo pastorali ex concessione apostolica uti dinoscitur, propensius honorare ac super hiis oportune providere de benignitate apostolica dignaremur; nos igitur, tuis, necnon dilecti filii Johannis Lax legum doctoris secretarii nostri apud nos humiliter instantis supplicacionibus inclinati, tibi et successoribus tuis pro tempore monachis prefatæ ecclesiæ ordinem memoratum expresse professis, omnes

minores ordines, statutis a jure temporibus et alias rite conferendi, necnon calices et corporalia, pallas altaris, aliaque ecclesiastica ornamenta, in dicta aliisque ecclesiis, capellis et locis ab ea dependentibus, cum solennitatibus in talibus requisitis, benedicendi, Episcopi pro tempore existentis prædicti, seu cujuscumque alterius licencia super hoc minime requisita, licenciam et auctoritatem tenore præsencium de specialis dono gratiæ impartimur, concedimus pariter et indulgemus, non obstantibus apostolicis, necnon bonæ memoriæ Ottonis et Octoboni olim in regno Angliæ sedis apostolicæ legatorum in provincialibus quoque et synodalibus editis, generalibus vel specialibus, constitucionibus ecclesiæ quoque et ordinis prædictorum, juramento confirmacione apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignacionem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus, se noverit incursurum. Data Romæ, apud Sanctum Petrum, anno incarnacionis Dominicæ MCCCCLVI, sexto kalendas Julii, Pontificatus nostri anno secundo.

CCLIII. PROVISIO VENERABILIS PATRIS MAGISTRI WILLIELMI EBCHESTRE PRIORIS DUNELMENSIS.

[Reg. IV. f. 101. b.]

Noverint universi per præsentes, quod nos, Ricardus Supprior et Capitulum ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, attendentes laudabilis vitæ conversacionem, et fervorem devotæ religionis, necnon labores utiles et efficaces, quos venerabilis pater magister Willielmus Ebchestre, nuper Prior noster et pastor egregius, circa salubre regimen monasterii nostri in spiritualibus et temporalibus studiosa vigilancia sustinuit indefesse, volentesque, propterea, eidem quietis beneficium et præmium, quamvis non condignum, providere et rependere, post laborem, unanimi consensu nostro et concordi, ut dum vixerit, decenter et congrue valeat sustentari, ordinamus et providemus, ac tenore præsencium assignamus eidem infrascripta; videlicet, cameram infra monasterium antedictum, vocatam Coldyngham, cum pertinenciis, et domum juxta ostium Domus Communis, vel quamcumque aliam consimilis condicionis quam sibi decreverit eligendam, ac sustentacionem suam et sumptus in esculentis et

poculentis pro se ipso, juxta status sui decenciam, et capellano suo monacho, uno armigero, uno clerico, uno valecto, et uno garcione, prout gradui singulorum convenit ; cum racionabilibus peticionibus suis pro se et aliis ad ipsum venientibus, sumptibus communibus monasterii; una cum candelis et focali pro camera ejusdem sumptibus bursarii, tociens quociens necesse fuerit, providendis et cariandis: prædictis vero armigero, clerico, valecto, et garcioni, de robis sive garmamentis bursarius Dunelmensis singulis annis, secundum uniuscujusque status exigenciam, providebit. Concedimus eciam dicto venerabili Patri quod habeat unam ollam novæ cervisiæ in qualibet pandoxacione ad le tunnynge in pandoxatria vel celario pro suo libito capiendam ; vestes insuper lineas et laneas de camerario, prout dum in Prioratu stetit, recipiet et habebit ; capellano eciam ejusdem de oblacionibus suis et aliis necessariis, sicut aliis confratribus ætatis et vocacionis consimilis in ordine distribuitur, volumus ministrari. Concedimus insuper eidem venerabili Patri, in supplementum aliarum expensarum, quas, juxta status sui præeminenciam, ipsum necessario pro vino, stipendiis serviencium, et aliis minutis necessariis providendis effundere oportebit, quamdam annuam pensionem quadraginta librarum ; videlicet de manerio de Beaulieu decem libras, de pensione annua debita bursario per hostillarium Dunelmensem viginti septem libras, de pensione vicarii ecclesiæ parochialis de Heighyngton debita bursario Dunelmensi quinquaginta tres solidos et quatuor denarios, et de magistro de Jarowe de firma ejusdem consimiliter debita bursario Dunelmensi sex solidos et octo denarios, ad festa Pentecostes et Sancti Martini in hieme, per equales porciones, per manus firmarii vel firmariorum dicti manerii de Beaulieu, hostillarii Dunelmensis, vicarii, et magistri prædictorum, qui pro tempore fuerint, annis singulis solvendam et percipiendam ; absque onere reparacionis cujuscumque solucione, decimæ, contribucionis vel subsidii, aut solucione forinseca quacumque, per dictum venerabilem Patrem qualitercumque facienda ; primo termino solucionis incipiente ad festum Pentecostes ultimo præteritum ante datam præsencium. Si vero dictus venerabilis pater magister Willielmus extra monasterium, gracia sanitatis conservandæ, se transferre voluerit, concedimus eidem apud Cellam nostram de Fynchall principalem cameram cum capella, et aliam cameram ibidem vocatam Dowglastour cum cameris et celariis subter eandem constructis, ac sustentacionem suam, pro se, capellano suo, et iiij^{or} servientibus suis prædictis, cum candelis, focali et aliis necessariis pro camera sua, ac aliis racionabilibus peticionibus suis pro se et aliis, ut præmittitur, accedentibus, cum oblacionibus et ceteris necessariis pro capellano suo de

dicta Cella eidem terminis consuetis ministrandis. Pro quibus quidem oneribus supportandis et inveniendis, Prior de Fynchall percipiet annuatim de monasterio Dunelmensi viginti libras, ubi Prior Dunelmensis, pro tempore existens, assignaverit recipiendas: robas insuper pro iiij^{or} servientibus suis prædictis de bursario Dunelmensi singulis annis percipiet, una cum dicta pensione quadraginta librarum de prædictis manerio, hostillario, vicario, et magistro in supplementum aliarum expensarum singulis annis percipiendarum, in forma superius expressata; sustentacione sua infra monasterium Dunelmense eidem, ut præmittitur, concessa, pro tempore moræ suæ ad extra penitus cessante. Insuper concedimus eidem venerabili Patri, quod, si in eventu apud Cellam de Fynchall propter aliquas causas racionabiles ibidem noluerit diucius expectare, quod tunc licitum sit eidem redire integraliter ad primam provisionem suam infra monasterium Dunelmense eidem primitus concessam. Et ut præmissa omnia et singula plenam habeant roboris firmitatem, præsentes literas sigilli nostri communis appensione fecimus communiri. Datæ Dunelmi, in domo nostro capitulari, XIII° die mensis Octobris, anno Domini millesimo cccc^{mo} quinquagesimo sexto.

CCLIV. LITERA TESTIMONIALIS SUPER CONFIRMACIONE ELECCIONIS JOHANNIS BURNBY PRIORIS DUNELMENSIS.

[Cart. III. fol. 295 b. et Orig. 1. 6. Pontif. N. 1.]

Universis Christi fidelibus, præsentes literas inspecturis, Robertus permissione divina Dunelmensis episcopus salutem in amplexibus Salvatoris. Ad universitatis vestræ noticiam deducimus, et deduci volumus, per præsentes, quod, vacante nuper Monasterio sive Prioratu ecclesiæ nostræ cathedralis Dunelmensis, per liberam resignacionem magistri Willielmi Ebchestre ultimi Prioris ejusdem, eleccioneque de fratre Johanne Burneby, sacræ paginæ professore, in Priorem ejusdem domus sive Prioratus electo legitime celebrata, prædilectus clericus noster magister Johannes Norton, decretorum doctor, ad confirmandam vel infirmandam eleccionem prædictam commissarius, per nostras certi tenoris litteras sufficienter deputatus, in hujusmodi confirmacionis negocio rite et legitime procedens, de et super processu in ipsa elecione habito, natalibus eciam et moribus ejusdem Electi per viros fidedignos, coram se judicialiter perductos,

juratos, et examinatos, inquisivit diligencius veritatem, et cum per dicta et deposiciones hujusmodi personarum, ut præfertur, juratarum, ceteraque documenta legitima coram ipso producta exhibita et probata, compertum fuerat ipsum Electum fuisse et esse virum ad hujusmodi dignitatem suscipiendam habilem et ydoneum, liberum et de libero legitimoque matrimonio procreatum, in ætate legitima, et ordine sacerdocii notorie constitutum, sacræ paginæ professorem, ordinem sancti Benedicti expresse professum, in spiritualibus et temporalibus providum et discretum, ac aliis virtutum meritis multipliciter insignitum, dictam quoque eleccionem de ipso factam, post diligentem examinacionem et discussionem ejusdem, ac tocius processus habiti in eadem rite et legitime celebratam, fuisse et esse, nichilque impedimenti in ea parte intervenisse, quominus ipsa eleccio sic celebrata valeat confirmari, servatis igitur primitus in ea parte omnibus et singulis de jure requisitis, dictam eleccionem de ipso fratre Johanne Burnby, tamquam de persona habili et ydonea, ut præmittitur, celebratam, meritorum suorum intuitu, commissa sibi auctoritate ratificavit, approbavit, et confirmavit diffinitive, et in scriptis, curamque et regimen ejusdem monasterii sive Prioratus, cum suis juribus et pertinenciis universis, eidem Electo et confirmato integraliter commisit; ac ipsum in corporalem possessionem et realem eorundem, per Archidiaconum nostrum Dunelmensem, aut ejus deputatum, debite induci mandavit, necnon cætera fecit et expedivit in ea parte necessaria et de jure requisita, prout ex actis suis inde confectis, et coram nobis exhibitis, ac in registro nostro remanentibus liquet manifeste; juribus tamen nostris, tam racione prerogativæ nostræ regiæ, quam dignitatis episcopalis, nobis pertinentibus, necnon dictæ nostræ cathedralis ecclesiæ libertatibus, privilegiis, et dignitate, in omnibus semper salvis. Unde nos præmissa omnia et singula, sic, ut præmittitur, per dictum nostrum commissarium et coram eo acta, facta, dicta, gesta, et laudabiliter expedita, in testimonium rei gestæ auctoritate nostra ordinaria ratificamus et approbamus, ac ea omnia et singula, quantum in nobis est, tenore præsencium confirmamus. In quorum omnium et singulorum testimonium atque fidem sigillum nostrum ad causas præsentibus est appensum. Data vicesimo quinto die mensis Novembris, anno Domini M°CCCC^mo quinquagesimo sexto, et nostræ translacionis anno nono decimo.

CCLV. TESTAMENTUM DOMINI ROBERTI NEVILL NUPER EPISCOPI DUNELMENSIS--NUNQUAM TAMEN FUIT APPROBATUM UT POSTEA APPARET.

[Reg. Boothe Archiepisc. Ebor. f. 352.]

In nomine summæ ac sanctæ et individuæ Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen. Ego Robertus Nevil, permissione Divina Dunelmensis Episcopus, quamvis indigne assumptus, compos mentis et sanæ memoriæ, corporis tamen mei invalitudine multipliciter fatigatus, considerans et perpendens me multis incommodis per imbecillitatem mei corporis diversimode subjacere, intuens eciam at attendens vires meas corporales de die in diem minui et dissolvi, ac periculum mortis, qua nichil securius, michi verisimiliter imminere, ne igitur subita aut improvisa morte, cujus hora nichil incercius, præveniri et ab hac luce subtrahi me contingat, Testamentum meum disponere statui sub hac forma. In primis, commendo animam meam immensæ misericordiæ Dei omnipotentis, gloriosissimæque virgini Mariæ matri suæ, necnon sanctissimo confessori sancto Cuthberto, patrono meo, et omnibus Sanctis, corpusque meum sepeliendum in Galilea ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis juxta feretrum sive tumbam Venerabilis patris sancti Bedæ, ante altare ad honorem ejusdem sancti constructum. Do eciam et lego pro sepultura mea ibidem dicto gloriosissimo Confessori sancto Cuthberto et ecclesiæ suæ prædictæ unum integrum et optimum meum vestimentum de panno aureo rubei coloris; videlicet unam capam, unam casulam, duas tuniculos, cum toto apparatu ejusdem sectæ. Item volo et ordino quod familiares mei hospicii omnes et singuli habeant et percipiant sua feoda integra eis et eorum cuilibet antea debita et ex mea speciali gracia eisdem ad festum sancti Martini in hieme jam proxime futurum concessa. Ita quod iidem familiares mei, si voluerint, in hospicio meo de Aukland usque in festum prædictum insimul permaneant, mutuo diligentes, edentes eciam et bibentes sumptibus meis et expensis. Item volo et concedo quod iidem familiares mei, ultra sua feoda debita et concessa, juxta discreciones executorum et supervisorum meorum per modum remuneracionis aliquid percipiant; si et quatenus bona mea, debitis meis solutis, et deductis oneribus necessariis, ad hoc sufficiant. Item do et lego Thomæ Nevil, scolari in tenera ætate constituto, ad exhibicionem suam, centum marcas. Item do et lego Radulpho Nevill, fratri suo juniori,

ad ejus exhibicionem, centum marcas. Item do et lego Aliciæ sorori eorundem, ad ejus maritagium, quadraginta marcas; dummodo bona mea ad hujusmodi legata et alia onera solvenda, solutis et deductis ut supra, de se sufficiant. Item do et lego sub eadem condicione Roberto Marley, ad usum suum et ejus uxoris, viginti libras, in eventu quo pater ejusdem Roberti adimpleat pro parte sua omnes et omnimodas condiciones intervenientes tempore contractus matrimonialis initi inter eosdem, et aliter non. Item do et lego carissimo nepoti meo Humfrido Dacre, armigero, pro suo bono servicio michi hactenus impenso, et ad orandum pro anima mea, quadraginta libras in pecunia, vel in gernyssh3 ipsi summæ equivalentibus. Item do et lego domino Ricardo Duffeld, nuper vicario de Straunton, pro suis magnis laboribus michi instante mea infirmitate impensis, unum gernyssh blodii coloris cum capicio eidem pertinente. Item do et lego magistro Johanni Segden, sacræ Theologiæ bacallario, capellano meo speciali, aliud almicium cum uno superpellicio sibi pertinente. Item do et lego quatuor presbiteris de domo mea, missas et alia divina ad dictum altare sancti Bedæ pro salute animæ meæ per unum annum totum celebraturis, quadraginta marcas inter se equaliter dividendas. Item do et lego Willielmo Gisburn secretario meo unum librum vocatum Willielmum in Speculo. Residuum vero bonorum meorum non legatorum do et lego Executoribus meis quibuscunque, per Supervisores hujus testamenti subscriptos nominandis, quorum quidem executorum nominacionem in hac parte eorum discrecionibus reservo per præsentes. Ita tamen quod ipsi executores per eos nominati onus administracionis hujusmodi in se suscipientes, cum avisamento et consilio supervisorum hujusmodi, voluntatem meam in præmissis juxta facultates bonorum meorum adimpleant, debitaque et legata persolvant, ac residuum hujusmodi, si quod inde remaneat, in alia pietatis opera pro salute animæ meæ fideliter disponant; sicut in extremo Dei judicio coram ipso Deo respondere voluerint in eventu. Hujus autem testamenti mei, sive ultimæ voluntatis, ordino, facio et constituo Supervisores, videlicet præcarissimos nepotes meos dominum Thomam Nevill militem et Humfridum Dacre armigerum; necnon venerabilem et circumspectum virum magistrum Willielmum Scrope, prædilectosque clericos meos magistrum Johannem Lounde cancellarium meum Dunelmensem et magistrum Johannem Segden, sacræ Theologiæ bacallarium, eosdem exorans suppliciter et devote, ut onus supervisionis hujusmodi in se et eorum quemlibet ad effectum præoptatum recipere voluerint, intuitu caritatis et Dei amore; promittens me ratum, gratum, et firmum perpetuo habiturum totum et quicquid per ipsos supervisores, aut

eorum aliquem, executoresve nominatos seu nominandos ab eisdem, actum, factum, dictum, gestum, supervisum seu administratum fuerit in præmissis, seu eorum aliquo. In cujus quidem testamenti mei sive ultimæ voluntatis testimonium atque fidem sigillum armorum meorum de mandato meo speciali præsentibus est appensum. Data in manerio de Aukland prædicto, octavo die mensis Julii, anno Domini millesimo cccc quinquagesimo septimo, et meæ translacionis anno vicesimo. Hiis testibus, Galfrido Mydelton vicecomite Dunelmensi, domino Roberto Brerey presbitero, Henrico Strangways armigero, Roberto Elys generoso, testibus ad præmissa vocatis specialiter et requisitis.

[*On the 12th of July following, the Supervisors appoint Alexander Heswell and William Bristow executors.*

The Archbishop, at Scroby 31 *Jul. states that the Bishop had died intestate, and grants administration to Richard Hewik of Aton Esqr. Alex. Heswell and Will. Bristow.*

Sequestration of the goods of the deceased granted to John Nevill brother of the Earl of Westmerland, Wm. Newton, Rob. Bates Vicar of Norton and Rob. Bere Gent.]

CCLVI. LICENCIA HENRICI SEXTI AD ELIGENDUM EPISCOPUM DUNELMENSEM.

[Cart. III. f. 239. b. et Orig. 3. 5. Regal. A. 1.]

Henricus Dei gracia Rex Angliæ et Franciæ et dominus Hiberniæ dilectis sibi in Christo Priori et Capitulo ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis salutem. Ex parte vestra nobis est humiliter supplicatum, ut, cum ecclesia vestra prædicta per mortem bonæ memoriæ magistri Roberti Nevile, nuper Episcopi loci illius, pastoris sit solacio destituta, alium vobis eligendi in Episcopum et pastorem ejusdem loci licenciam vobis concedere dignaremur. Nos, precibus vestris in hac parte favorabiliter inclinati, licenciam illam vobis tenore præsencium duximus concedendam; mandantes quod talem vobis eligatis in Episcopum et pastorem ejusdem loci, qui Deo devotus, ecclesiæ prædictæ necessarius, nobisque et regno nostro utilis et fidelis existat. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Westmonasterium, primo die Augusti, anno regni nostri tricesimo quinto. Per Breve de privato sigillo et de data prædicta, auctoritate Parliamenti. Fryston.

CCLVII. LITERA MISSA DOMINO EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. III. Parv. fol. 92. b.]

Omnimodas reverencias et honores, cum obediencia debita et devota. Reverende in Christo pater et domine, disponente Deo, assumpti estis in pastorem et Episcopum animarum nostrarum. Unde, lætatus in spritu, gracias ago domino Deo nostro, sperans indubie tam clarum pontificem firmissimum fore justiciæ zelatorem, ecclesiæ strenuum protectorem, gregisque vestræ curæ commissi vigilantissimum pastorem in misericordia et caritate. Quamobrem cum omni humilitatis subjeccione, et promptissimo animo complacendi, vestræ reverendissimæ dominacionis pronus exoro clemenciam, ut ministros vestræ ecclesiæ ac vestros assiduos oratores, me et confratres meos, vestræ paternæ graciæ habere dignemini favorabiliter recommissos; quam quidem graciam, et si quibusdam videatur nos non tantum meruisse quantum mereri voluimus, parcat nobis, obsecro, vestræ pietatis sincera prudencia, in nostra videlicet eleccione ultimo celebrata; considerans quam frequenti seducti fallacia quamque terribili minarum asperitate multiplici ab optato nobis proposito, quasi quodam violento præcipicio, dejecti fuimus et suppressi. Novit etenim Deus quam gaudenter suscepimus præcelebrem de vestra persona famam, asserentem tantæ probitatis virum nos habituros antistitem. Cui rei plenissime applaudentes, speque lætificati, in pace optata quiescere videbamur; sed, subita statim et insperata orta tempestate, cœpimus fluctuare, optata linquentes ad invita perficienda, non odio aut contemptu, teste Deo, sed, doli ac metus procellis ingruentibus et indies invalescentibus abducti fuimus et compulsi, prout novit lator præsencium vestræ reverendissimæ dominacioni lucidius aperire; cui in exponendo fidem credulam dignetur adhibere vestra benignissima paternitas prælibata. Hæc vestro offero examini, quem nostrum recognosco judicem et patronum, vestræ dignissimæ paternitatis ante omnia petens patrocinia cum favore; et pronis precibus exoro altissimum ut ad salubre regimen ecclesiæ vestræ vestram præcelsam dominacionem prosperari concedat feliciter et benigne. Scripta Dunelmi, XIII die mensis Aprilis. [1458.]

Vestræ reverendissimæ dominacionis orator præcipuus
Johannes Prior Dunelmensis.

CCLVIII. SUPPLICACIO FACTA DOMINO REGI EDWARDO.

[Reg. III. Parv. fol. 96.]

Most humbly besekith unto your gracieux highnesse your cotidian oratours, the Priour and the Covent of Duresme, of your fundacion, that whereas the Quene, late callid Quene Margarett, borowed of your said oratours cccc marc agaynst thair good will, by might and grete power, the which thai might never worse have spared in all thair daies, as God knawith; for the which some, to be paied ayaine, ther be bounden by obligacion maister John Moreton, Thomas Tresham, Willyam Grymmesby squiers, and sir John Qwhelpdale prest. Moreover other diverse persones late decessid awe unto thaim notable sommeȝ, that is to say, tha Erle of Northumbreland xxij^{li}. xiij^{s}. iiij^{d}.; Sir Willyam Bartram, xxv^{l}. xj^{s}. viij^{d}.; Sir John Heron, xxiiij^{s}.; Thomas Hilderton, viij^{l}. xiij^{s}. iiij^{d}.; Robert Fenkill, l^{s}.; Robert Macson and Thomas Butre, iij^{l}. vj^{s}. viij^{d}.; Robert Rokeby, xxxiij^{s}. iiij^{d}. So that now your said humble oratours shall never mowe to be restored or to have any maner of remedy withoute your speciall grace beshewid unto thaim in that partye. Please it therfore your gracieux highnesse, of your most noble and blissid disposicion, that such a remedy may be hade in that behalfe, that the lifelode and goods of the said persones may content and satisfie your said humble oratours of the said sommes; and thai shall pray God hertly for the perfite conservacion of your highnesse. [1460 or 1461.]

CCLIX. PROTECCIO EDWARDI IIII^{ti} PRO SEPTENNIO.

[Cart. III. fol. 242. et Orig. 4. 5. Regal. A. 1.]

Edwardus Dei gracia Rex Angliæ et Franciæ et dominus Hiberniæ, universis et singulis justiciariis, vicecomitibus, majoribus, ballivis, constabulariis, ministris, et aliis fidelibus suis, ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem. Sciatis quod nos, considerantes subsidia quamplurima quæ prælati, religiosi, et alii de clero regni nostri Angliæ nobis in necessitatibus nostris, ante hæc tempora, fecerunt, ac gratitudinem magnam, quam in eisdem prælatis, religiosis, et aliis de clero prædicto semper in oportunitatibus nostris pronam et promptam invenimus, ac vo-

lentes proinde dilectos nobis in Christo Priorem et Conventum Dunolmensem favore prosequi generoso, suscepimus ipsos Priorem et Conventum, homines et servientes suos, necnon terras, res, redditus, et omnes possessiones suas, ac bona et catalla sua quæcumque et ubicumque existencia, in proteccionem, tuicionem et defensionem nostras speciales. Et ideo vobis mandamus, quod ipsos Priorem et Conventum, homines et servientes suos, terras, res, redditus, et omnes possessiones suas, ac bona et catalla sua quæcumque ubicumque existencia, manuteneatis, protegatis, et defendatis; non inferentes eis, vel, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittentes injuriam, molestiam, dampnum, violenciam, impedimentum aliquod, seu gravamen; et si quid eis vel eorum alicui forisfactum sive injuriatum fuerit, id eis sine dilacione debite corrigi et reformari faciatis. Nolumus enim quod de bladis, fœnis, equis, carectis, cariagiis, bobus, vaccis, porcis, ovibus, aut aliis animalibus, bonis seu catallis, ipsorum Prioris, ubicumque sub custodia sua aut ballivorum seu hominum vel servientium suorum inventa fuerint, contra voluntatem suam seu hominum vel servientium prædictorum ad opus nostrum, aut aliorum, per ballivos seu ministros nostros, aut alterius cujuscumque, quicquam capiatur. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes, per septem annos duraturas. Teste me ipso, apud Dunolmum, XXIII Aprilis, anno regni nostri primo. Bagot.

CCLX. LITERA TESTIMONIALIS SUPER RECEPCIONE VOTI ALICIÆ SWELYNGTON.

[Reg. III. Parv. fol. 111. b.]

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Johannes, permissione Divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, salutem in auctore salutis, et fidem indubiam præsentibus adhibere. Noverit universitas vestra nos commissionis literas venerabilis et circumspecti viri, magistri Johannis Lilford, legum doctoris, reverendi in Christo patris et domini domini Laurencii permissione Divina Dunelmensis episcopi, in remotis agentis, vicarii in spiritualibus generalis, sub eo qui sequitur tenore verborum noviter recepisse.

Venerabili in Christo patri et domino domino Johanni, Priori ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, Johannes Lilford legum doctor, reverendi in Christo patris et domini domini Laurencii permissione divina episcopi Dunelmensis agentis in remotis,

vicarii in spiritualibus generalis, salutem in eo qui est salus omnis. Cupit vehementer honesta et devota mulier Alicia Swelyngton, relicta Willielmi Swelyngton armigeri, nuper defuncti, velum viduitatis suscipere, sub quo intendit, ut asserit, suæ viduitatis pudiciciam Domino consecrare. Nos vero, ejus pio proposito divinitus, ut credimus, inspirato, faventes, ad recipiendum a prædicta Alicia continenciæ votum, ac eidem conversionis seu viduitatis velum annulumque et mantellum conferenda, necnon alia facienda et exercenda, quæ fieri solent circa præmissa, vobis plenam in Domino committimus potestaem per præsentes. In quorum testimonium sigillum officii vicariatus nostri præsentibus apponi fecimus. Data apud Hoghton, XVIII die mensis Januarii, anno Domini millesimo CCCC sexagesimo primo.

Quarum quidem literarum auctoritate, decimo nono die mensis prædicti, in Galilea ecclesiæ cathedralis prædictæ, votum continenciæ et perpetuæ castitatis a dicta Alicia coram nobis ibidem personaliter constituta, in debita juris forma, recepimus, ac eidem conversionis et perpetuæ viduitatis velum, annulum quoque et mantellum, per nos prius cum omni solempnitate in talibus fieri requisita benedicta, imposuimus ac liberavimus et contulimus; ac cetera fecimus et exercuimus in hac parte necessaria et de jure requisita. In quorum testimonium atque fidem sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, die, loco, mense, et anno Domini supradictis. [1461-2.]

CCLXI. MANDATUM HENRICI DE PERCY COMITIS NORTHUMBRIÆ.

[Lib. Sacristæ f. 3. b.]

To all maner of men that thieȝ presentȝ shall here or see, Henry Percy Erle of Northumberland and Warden of the Estmerche toward Scotland gretynge in God. We charge and comande in kyngis name of Englond and of Fraunce that ye suffer the Priour of Duresme his brethir and thair servaunts in every place within our wardenry peaseably for to passe with thair goods and thair catall, aftir the custume hade of longe tyme, withoutyn any interrupcion or disturberaunce, othir in thaire personȝ or in thair goods, uppon payne that may fall ther uppon to come. In witnesse whereof to theiȝ presentȝ we have put our seal. Giffen at Duresme, the XXVIII day of Janu-

ary, the yer of Kyng Henry the sixt after the conquest of England XXXIX.

CCLXII. DISPENSACIO THOMÆ PIKERYNG AD SACERDOCIUM SUSCIPIENDUM.

[Reg. III. Parv. fol. 115.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis, ad quos præsentes literæ pervenerint, Johannes, permissione Divina Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, salutem in Domino, et fidem indubiam præsentibus adhibere. Literas sanctissimi in Christo patris et domini domini Johannis, divina providencia Papæ XXIII, sanas, integras, non suspectas, nec in aliquo viciatas, ejus vera bulla plumbea more Romanæ curiæ bullatas, et in archivis nostris infra monasterium nostrum Dunelmense remanentes, nuper inspeximus, sub eo qui sequitur tenore verborum. Johannes episcopus, servus servorum, *etc.* Quarum quidem literarum auctoritate cum dilecto confratre et commonacho nostro domino Thoma Pikeryng, ordinem sancti Benedicti expresse professo, viro utique provido et honesto, ac de legitimo thoro procreato, ceterisque virtutum meritis multipliciter commendando, necnon vicesimo secundo suæ ætatis anno notorie constituto, ut ad ordinem sacerdocii, statutis a jure temporibus per quemcumque episcopum catholicum sedis apostolicæ graciam et execucionem sui officii obtinentem, suasque sacras ac venerabiles manus sibi imponere volentem, conferendum, se facere promoveri, et in eo, postquam sic promotus fuerit, ministrare libere et licite valeat, prædicto etatis suæ defectu et quibuscumque constitucionibus Apostolicis, necnon statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis, nequaquam obstantibus, auctoritate nobis in hac parte commissa tenore præsencium dispensamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, decimo die mensis Aprilis, anno Domini millesimo CCCCLXIII°.

CCLXIII. LITERA PERIGRINACIONIS CONCESSA JOHANNI OTERIK ET THOMÆ JONSON.

[Reg. III. Parv. fol. 121.]

Universis Christi fidelibus, præsentes literas inspecturis, Johannes permissione divina Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis salutem in omnium Salvatore. Cum dilecti nobis in Christo Johannes Oterik de Gretham, et Thomas Jonson de eadem, Dunelmensis dioceseos, conjugati, viri utique bonæ famæ et opinionis illesæ, mero motu maturaque deliberacione votum, ut asserunt, emiserunt speciale, se et personas suas adversus Turchos, cæterosque hostes et inimicos crucis Jesu Christi, pro defensione fidei Christianæ exponere hunanimiter, et pro viribus expugnare, prout coram nobis per eosdem plenaria extitit facta fides; ad quod quidem votum, Deo comite, feliciter observandum, nobis cum instanciis debitis et requisitis pie supplicarunt ut in fidem ac testimonium tam pii tamque laudabilis propositi, a Deo merito præmiandi, eos ac eorum utrumque signo crucis consignare, nostrasque literas testimoniales in ea parte necessarias et oportunas eis concedere favorabiliter dignaremur: nos igitur, ipsorum votis et desideriis, tamquam justis, licitis, et honestis, benigne annuentes, ipsos Johannem et Thomam in ecclesia Cathedrali prædicta, vicesimo quarto die mensis Januarii, anno Domini millesimo cccc^mo^LXIII^o^, personaliter constitutos, et juxta feretrum sanctissimi Confessoris sancti Cuthberti, patroni nostri, hujusmodi crucis signum eorum pectoribus imprimi, debitis cum instanciis ac flexis genibus devocius postulantes, per prædilectum confratrem nostrum dominum Willielmum Byrden, Elemosinarium domus nostræ, signo crucis utriusque eorum pectori, in dextera saltem parte ejusdem, successive signari fecimus et aduri; in omnibus, ut est moris. Universitatem igitur vestram supradictam attente rogamus, quatinus, cum ipsi Johannes et Thomas, ut præmittitur, cruce signati, ad vos seu loca vestra itinerando provenerint, ipsos favorabiliter et benigne pertractetis; nil præjudiciale eis inferentes seu inferri permittentes, in bonis, rebus aut personis; dicti sui laudabilis propositi intuitu, et Dei amore. In quorum omnium et singulorum testimonium atque fidem has literas nostras sibi fieri fecimus testimoniales, sigillo nostro roboratas; præsentibus tunc ibidem venéralibus et discretis viris magistro Willielmo Seton sacræ paginæ professore, domino Ricardo Byllyngham monasterii

nostri Dunelmensis cancellario, domino Johanne Riton fratre et commonacho nostro, Johanne Barbur, Johanne Swan, clericis, Thoma Rowlande, et multis aliis. Data Dunelmi, die, loco, mense et anno Domini supradictis.

CCLXIV. BULLA MANDATORIA PAULI DIRECTA ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI ET EPISCOPO ELYENSI QUATENUS MONEANT OMNES DETENTORES ARBORUM DECIMARUM FRUCTUUM ET OMNIUM ALIORUM BONORUM ECCLESIÆ DUNELMENSIS PREDICTA RESERVATIONE SUI ALIAS IN EOS SENTENTIAS EXCOMMUNICACIONIS PROMULGARE.

[Cart. III. fol. 202.]

Paulus Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Archiepiscopo Cantuariensi et Episcopo Eliensi salutem et apostolicam benediccionem. Significarunt nobis dilecti filii Prior et Capitulum Ecclesiæ Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, quod nonnulli inquitatis filii, quos prorsus ignorant, quasdam arbores in certis nemoribus ad mensam capitularem dictæ ecclesiæ spectantibus nequiter amputarunt et asportarunt, illasque, necnon decimas, census, fructus, redditus, proventus, possessiones, terras, domos, ortos, prata, pascua, nemora, mineras, casalia, molendina, piscarias, lacus, aquas, aquarum decursus, calices, cruces, planetas, missalia, breviaria, ornamenta ecclesiastica, sanctorum reliquias, ceræ, grani, bladi, ordei, frumenti, avenæ, lanæ, lini, canapis, fabarum, pisorum, et aliorum leguminum, auri, argenti, monetati et non monetati, quantitates, privilegia, litteras auctenticas, instrumenta publica, registra, prothocolla, quietancias, recogniciones, cedulas, cartas, notas, obligaciones, libros, et scripturas, jocalia, tasseas, ciphos, annulos, vasa aurea, argentea, cuprea, ferrea, stannea, plumbea, lignea, mantellos, tunicas, lectos, culcitras, linteamina, mappas, bancalia, pannos lineos, laneos, sericeos, domorum utensilia, oves, boves, agnos, porcos, capras, equos, et alia animalia, debita, credita, legata, pecuniarum summas, jura, jurisdicciones, et nonnulla alia mobilia et immobilia bona, ad dictam mensam etiam ratione ecclesiarum dictæ ecclesiæ Dunelmensi subjectarum legitime spectantia, temere et maliciose occultare et occulte detinere præsumunt; non curantes ea præfatis Priori et Capitulo exhibere; in animarum suarum periculum ac Prioris et Capituli ac mensæ prædictorum non modicum detrimentum; super quo

iidem Prior et Capitulum apostolicæ sedis remedium implorarunt. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus, quatinus omnes hujusmodi occultos detentores arborum, decimarum, censuum, fructuum et aliorum bonorum prædictorum, ex parte nostra publice in ecclesiis coram populo, per vos vel alium seu alios, moneatis; ut infra competentem terminum, quem eis prefixeritis, ea præfatis Priori et Capitulo a se debita restituant et revelent; ac de ipsis et dampnis hujusmodi plenam et debitam satisfaccionem impendant, et si id non adimpleverint infra alium competentem terminum, quem eis ad hoc peremtorie duxeritis prefigendum, extunc in eis generalem excommunicacionis sententiam proferatis, et eam faciatis, ubi et quando expedire videritis, usque ad satisfaccionem condignam solenniter publicari. Quod si non ambo hiis exquendis potueritis interesse, alter vestrum ea nichilominus exequatur. Data Romæ, apud Sanctum Marcum, anno incarnacionis Dominicæ 1466, duodecimo kalendas Julii, pontificatus nostri anno secundo.

CCLXV. LITTERA MISSA CUIDAM CONFRATRI.

[Reg. III. Parv. f. 135.]

Dilecte confrater, votiva salutacione præmissa, auribus nostris audivimus, et mente turbamur, quod, quamvis religionis habitum corpore gesseris, tu tamen regularem vitam et morum condecenciam observare manifeste contempnis, cum contra assumptæ dictæ religionis normam, statumque et honorem tui ipsius, temporibus congruis, quibus tuis codicibus celeberimisque doctrinis insistere deberes, ob quod ex speciali gracia et favore ad almam universitatem Oxoniæ transmissus fuisti, vicos et venellas ejusdem villæ, invito tuo custode, ad libitum propriæ voluntatis insolenter discurris; et nedum mansionem cujusdam communis meretricis, cum qua redderis multipliciter suspectus, verum eciam laicorum domos et loca suspecta frequentare non vereris, bona nostri Collegii et eciam aliena, tamquam prodigus nequiter consumendo, ita quod, ut asseritur, vix tibi superest operimentum corporis aut grabati; tuque, causantibus tuis demeritis, tantæ egestati subjaces in præsenti, quod ex verisimili, absque amicorum tuorum subsidio, nunquam adicies ut resurgas, ad personæ tuæ manifestam infamiam, susceptique ordinis et regularis vitæ vilipendium, et confratrum tuorum perniciosum in exemplum. Nos vero, tantis tuis insolenciis et exorbitacionibus, contra statum nostri Ordinis et regularem observanciam militantibus, obviare

cupientes, ut tenemur; ne, quod absit, nobis imputaretur ad culpam, si præmissa, et fortasse hiis pejora, per nostram necligenciam aut desidiam pertransirent incorrecta, tibi in virtute sanctæ obedienciæ, et sub pœnis in statutis nostri Ordinis contra tales transgressores appositis, firmiter injungendo mandamus, quod sacris doctrinis plus solito insistens, ad domum seu consorcium dictæ mulieris suspectæ nullo modo accedas, nec septa nostri Collegii ad tabernas seu loca publica, ubi de facili sinistra suspicio oriri poterit, absque licencia tui Custodis solus exire præsumas: sed ad frugem melioris vitæ provide disponens ab hujusmodi illicitis vagis et ineptis discursibus de cetero desistas, vitæque, moribus et conversacioni tuorum confratrum ibidem habitancium te conformare diligenter studeas. Et si hæc precepta nostra et mandata salubria ad morum tuorum reformacionem sponte et absque ulteriori coaccione observare volueris, nos ac alios tibi caros et propinquos in casu necessitatis, si emergat, ad tui relavamen et succursum habebis eo cicius prompciores. Sin autem tale remedium in hiis et aliis tuis excessibus pluribus adhuc latentibus et ignotis cogemur, quamvis inviti, apponere oportunum, quod deinceps consimilia enormia vereberis ad tuum dedecus quoquomodo perpetrare, condignamque ulcionis pœnam in te, tamquam nostræ religionis transgressorem, omni favore postposito, infligemus, Deo dante. In ceteris ex parte nostra tibi dicendis latori præsencium plenam et indubitatam adhibeas fidem. Vale, et spiritum vitæ melioris concedat tibi Altissimus. Amen. Scripta, *etc.* [1467.]

CCLXVI. LITERA FACTA NE MONACHI DUNELMENSES UTANTUR CAMISIIS LINEIS ET CALIGIS CLAUSIS.

[Reg. III. Parv. f. 151.]

Carissime confrater, votiva salutacione præmissa. Scire velitis quod, fama publica referente, ad nostrum sæpius venit auditum, quod quidam confratrum nostrorum in Cellis nostris morancium, spretis et neglectis venerabilium patrum prædecessorum nostrorum monitis, ipsisque exhortacionibus et præceptis tam vobis quam eis antea factis, contra nostræ religionis observancias, camisiis lineis et caligis laneis, admodum laicorum clausis, in subversionem sui ordinis usi fuerunt, sicque utuntur temere in præsenti; quorum insolenciis et excessibus in hiis, et aliis, si emergant, salubriter obviare cupientes debite, ut tenemur, vobis in virtute obedientiæ, et sub pœna contemptus, firmiter injun-

gendo mandamus, quatenus de et super hujusmodi abusu infra Cellam nostram, cui præestis, fortassis habito, anquiratis et investigetis diligencius veritatem. Et si quis, vel qui, confratrum nostrorum, vobiscum morancium, vel imposterum moraturorum, reperti fuerint hujusmodi inquisicione prævia culpabiles in præmissis, talibusque indumentis ad scandalum nostri ordinis usi fuerint, aut usus fuerit aliquis eorundem, ipsos, vel ipsum, sic transgredientem, peremptorie moneatis, nosque vos et eos tenore præsencium simili modo monemus, quod infra mensis spacium a tempore præsentacionis præsencium vobis factæ, hujusmodi indumenta prohibita omnia et singula, et præsertim caligas clausas, quarum usum vobis et eis perpetuo interdicimus per præsentes, dimittatis et dimittant, sicque dimittat unusquisque eorundem sub pœnis in statutis nostri ordinis appositis in vos aut eos contrarium facientes, pro locis et temporibus oportunis debite infligendis, et sicuti notam inobedientiæ et contemptus volueritis et voluerunt evitare in eventu. Nichilominus, quoad usum camisiarum hujusmodi linearum, tempore infirmitatis gravis et non fictæ, vel si corpus alicujus, quod absit, sit scabiosum, ulcerosum, vulneratum, ruptum, infectum, vel aliquo veneno plenum, dummodo per vos in vestra sana conscientia, quam in hac parte oneramus, super eisdem, vel eorum aliquo, coram nobis facta sit fides, volumus et intendimus, si casus talis emergat, et a nobis pie petatur, vobiscum et cum eis ac eorum singulis, stantibus præmissis, ex gratia nostra speciali favorabiliter dispensare. Volumus insuper, et districte præcipiendo mandamus, quatenus, hujusmodi camisiis et caligis penitus dimissis et abjectis, vestibus stamineis et caligis separatis, juxta nostri monasterii consuetudinem laudabilem antiquitus usitatam, induamini, et induatur quilibet eorundem, sine mora, ad Dei laudem et gloriam, nostræque religionis observantiam pariter et honorem. Scripta Dunelmi, xviij die Marcii, anno Domini M°CCCC^{mo}LXX primo.

Hæc litera fuit missa successive omnibus et singulis Prioribus et magistris Cellarum Ecclesiæ Cathedrali Dunelmensi pertinencium, Cella de Coldingham tantum excepta.

CCLXVII. CORRODIUM CONCESSUM ELEANORÆ CATLYNSON.

[Reg. III. Parv. fol. 151.]

Memorandum, quod XVIII die mensis Maii, anno Domini M^{mo}CCCCLXX^{o} secundo, concessum erat Eleanoræ Catlynson, pro termino vitæ suæ, illud corrodium in Infirmaria extra portam abbathiæ Dunelm., quod Agnes Smyth nuper obtinuit in eadem, cum suis juribus et pertinenciis universis; percipiendo de eodem in omnibus et per omnia, prout aliquis frater vel soror ad extra morans percipit in præsenti. Et inde habuit literas solitas et consuetas.

CCLXVIII. LITERA DATA DOMINO WILLELMO MASSAM PRIORI DE BLITH UTENDI FROCCO INTER MONACHOS DUNELMENSES.

[Reg. IV. fol. 213. b.]

Tricesimo die mensis Maii, anno Domini M^{o}CCCC^{mo}LXXIII°, indiccione sexta, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Sixti divina providencia Papæ iiij^{ti} anno secundo, venerabilis in Christo pater Ricardus, permissione divina Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, in capella sancti Nicholai juxta suam cameram situata, convocatis coram se certis suis confratribus de Capitulo, venerabili et religioso viro domino Willielmo Massam, nuper monacho et confratre gremiali ejusdem ecclesiæ, ordinem sancti Benedicti in eodem loco expresse professo ibidem præsente et astante, in audiencia publica dixit, quod licet ipse dominus Willielmus, per acceptacionem Prioratus de Blith, Eboracensis dioceseos, quo, ut asseritur, consensu quorum interest Prior intitulatus et legitime possessus extitit et est, omnia et singula jura unius confratris olim in ecclesia Cathedrali predicta sibi competencia propria sua sponte amiserit, taciteque renunciaverit eisdem, nichilominus idem venerabilis pater, dictorum suorum confratrum interveniente rogatu, et propter singularem affectum, quem in personam suam semper habuit et habet, eidem domino Willielmo, Priori antedicto, ex sua uberiori gracia, sub modo et condiccione subscriptis, pie concessit, ut tociens quociens ad monasterium Dunelmense velut

advena aut peregrinus personaliter accesserit, uno frocco ad instar unius confratris ejusdem loci pro tempore moræ suæ in eodem, absque aliqua calumpnia in ea parte, uti possit et valeat; dummodo per hoc nichil aliud juris vel tituli unius confratris in eodem monasterio vendicare præsumat, nec rixas suscitet; sed inter omnes inibi commorantes inibi laudabiliter se gerat et habeat. Et si, quod absit, contrarium fecerit, usu frocci hujusmodi graciose sibi concesso in æternum carebit.

CCLXIX. LITERA MISSA DOMINO EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. III. f. 159 b.]

Most worshipfull and reverentt fader in God, my most singuler and gracieux good Lorde, I recommende me unto your lordshipp in my most humble wise; thankyng your right high and noble grace of the good and tendre lordshipp that ye have shewyd afortymes unto me and my brethirn; and specially unto myn awn poor person; besekyng your lordshipp evermore of long continuaunce. And aftir a dew consideracion how that your lordshipp stondith fader and hede of your Cathedrall kirk, and we, your childer and membres of the same under your obesaunce, alway besy and aboutward, both day and night, devoutly for to pray unto Almighty God, our lady Saynt Mary, Saynt Cuthbert that haly confessour, and to all the Saynts of hevyn, for the long conservacion of your said lordshipp in al-maner of prosperite and welfare; willyng also and desiryng at all tyme, saftir our poor power, for to obey and fulfill your speciall desires and commandements, and to do any othir thing that may be unto your singuler pleasir, and evermore intend so for to do, thorow Godds grace; I devoutly beseke your said gracieux lordshipp, that in all sich matres as my right tristy and wellbelovyd brether in Crist the terrer and bursar of your awn monastery, bringers herof, shall opyn and declare on my behalve unto your said lordshipp, to whom I beseke your good grace to yiff full faith and credence, ye wold wouchsafe of your awn grete benignite to stond our good and gracieux lord now and evermor. So that thorow your gracieux favour, supportacion, and help, we may herafter peaseably have, occupie, and rejoyce our possessionȝ and fredomeȝ; and specially sich smal jurisdiccion as is commite unto me as Archdekyn in all the kirks appropried unto us within your diocyse, of like form or better, as your right worthy predecessours have done afortyme in thair

daies, at the reverence of God, and of saynt Cuthbert, patron of your said kirk. Most worshipfull and reverentt fadre in God, the haly Trinite have you ever in his most gracieux proteccion, Amen. Writyn in Duresme, the xiv day of January. [1474-5.]

CCLXX. LITERA MISSA DOMINO RICARDO DUCI GLOUCESTRIÆ.

[Reg. III. Parv. fol. 161, b.]

Right high and mighty prince, and my most singuler and gracieux good lord, I comende me unto you in my most humble wise; and for the goode and tendre lordshipp, the which it hath pleasid your lordships most benigne grace to shew unto me and my brethir, your continuall bedemen, at all timeȝ of nede, I thank your said lordshipp as hertfully as I can or may; beseking you evermore of good continuaunce; and that it might please your said good grace to will and desire the right reverent Fader in God my Lord th' Archbysshop of York, our metropolitan, to stond good an gracieux lord & tendre fadre unto us & our poor Monastery in almaner of matterȝ that paraventure shall have to do with his gracieux fadirhode in tyme to come, concernyng us and our said poor Monastery; so that at your speciall request we may fynd his lordshipp the more benevolent to do us favour in the forsaid materȝ, when the case shall require, at the reverennce of God and of Saynt Cuthbert. And in all othir thyngs the which my welbeloved brother in Crist dan Thomas Haughton, bringer hereof, shall opyn and declare unto your Lordshipp, thorow your licence on my behalfe, I beseke your said good grace to yife full faith and credence unto him. Right high and mighty Prince, my most singuler and gracieux good Lord, the haly trinite have you ever in his most gracieux proteccion, both day and night, Amen. Writyn at Duresme, the viii day of February. [1474-5.]

CCLXXI. LITERA MISSA DOMINO DUCI GLOUCESTRIÆ.

[Reg. III. Parv. fol. 162 b.]

Right high and mighty prince, my most singuler and gracieux goode lord, I commende me unto you in my most humble wyse; thankyng your goode grace, as hertfully as I can or may, of the goode and tendre lordshipp the which it hath pleasid you at all tymeȝ bipast to shew unto me & my brether, your continuell bedemen, beseking you evermore of good continuaunce. And that it please your said goode grace for to pray the king, our most soverayn Lord, to will and require the Right reverent fadre in God my Lord th' Archbysshop of York, our metropolitan, to stonde good and gracieux lord and fadre unto us and our poor Monastery; and that ye wold also, of your special grace, desire him unto the same. So that in all maner of materȝ concernyng us and and our said Monastry we may fynde his said lordshipp heraftir at the kyng's special commandement and your request more benigne and more benevolent to do us favour and grace in our said materȝ, at the reverence of God and of Saynt Cuthbert. And in all othir things, the which my right trusty and well welbeloved brothir in Crist dan Thomas Haughton, brynger herof, shall opyn and declare unto your lordshipp on my behalve, thorow your licence, I beseke your said good grace to yiff unto him full faith and credence. And the haly Trinite have your said Lordshipp evermore in his most gracieux proteccion, Amen. Writyn at Duresme, the VIII day of January, yer of our Lord God a M[l]CCCC LXXVth.

CCLXXII. LITERA SORORITATIS PRO DUCISSA GLOUCESTRIÆ.

[Reg. IV. fol. 172. b.]

Honorabilissimæ dominæ dominæ Annæ, Ducissæ et consorti superillustris et domini domini Ricardi Ducis Gloucestrensis,, domini nostri specialissimi, vestri perhumiles et devoti oratores perpetui Ricardus permissione divina Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, et ejusdem loci Capitulum, omnimodam reverenciam excellenciæ vestræ debitam, et per præsentis vitæ merita gaudia percipere sempiterna. Mentis devocio et

sinceræ affecc'onis integritas, quas erga gloriosissimum Confessorem sanctum Cuthbertum, patronum nostrum, nosque et monasterium nostrum Dunelmense hactenus habuistis, et habetis in præsenti, sicuti ex factis vestris notoriis de benignitatis vestræ gracia nobis et dicto nostro monasterio impensis ab experto novimus, animos nostros excitant merito et inducunt, ut vobis, vestræque excellenciæ prædictæ, juxta vestræ devocionis affectum gratitudinis, vicissitudinem juxta posse spiritualiter rependamus. Inde dictam vestram excellenciam, præpotentemque personam ceteris eminenciorem, in sororem, si placeat, spiritualem nostri Capituli Dunelmensis, cum ea quæ decet reverencia, duximus admittendam; quam et admittimus per præsentes. Et quantum in nobis est, altissimoque placuerit, omnium missarum, vigiliarum, jejuniorum, oracionum, prædicacionum, divinorum officiorum, ceterorumque operum pietatis et suffragiorum quorumcumque, quæ per nos et successores nostros tam in monasterio nostro prædicto, quam in Cellis ab eodem dependentibus quibuscumque, fiunt et fient in perpetuum, participacionem concedimus specialem. Cumque ab hac luce per mortem Deus vos evocaverit, et hoc nobis certitudinaliter intimatum fuerit, pro vobis sicuti pro aliis confratribus et consororibus nostris spiritualibus, de medio sublatis, consueta oracionum suffragia perpetuis futuris temporibus persolvemus. In cujus rei testimonium sigillum commune Capituli nostri præsentibus est appensum. Data in domo nostra capitulari Dunelm. XIIII^to^ die mensis Februarii, anno Domini millesimo CCCC^mo^LXXV^to^.

CCLXXIII. LITERA MISSA PRÆNOBILI DOMINÆ ANNÆ DUCISSÆ GLOUCESTRIÆ.

[Reg. III Parv. fol. 172 b.]

Right noble and my most especiall & singuler good Lady, I humbly commend me to youre goode ladyship; whome pleas it to wete I have recevid your gracieux lettres, be the handes of your servant Nicholes Hedlam, for the vicarage of Bossall: for the whilk matre I will beseke your goode grace to take no displeasir; for I have therin a litill overseen my selve in my symplenes for lak of remembraunce: for I have presentid one therto, the whilk is not yit admytt for certeyn cause that my lorde th' archebisshop pretends ayenst the forme of the presentacion; the whilk not yit decisid, I can no thyng doe in the said matre unto tyme it be determynd. Never the lesse youre goode ladi-

ship sall be pleasid owthr with it or with ane othre, as goode, when it will fall in our gift. With the grace of oure lorde Jesu, whome I beseke, my full singuler & gracieux goode lady, to have you ever in hys most blissid kepynge, Amen. At Duresme, the XIX day of Marche. [1476-7.]

CCLXXIV. LITERA MISSA DOMINO WILLIELMO EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. III. Parv. fol. 174.]

Right reverend fadre in God, and my most singuler and especiall good Lord, I humbly commend me to your lordshipp with all maner obedience, honour & reverence dewe, thankyng your lordshipp all your grete labours continued ever for me, without eny meriteȝ or deservyng on my partie, bot allonly for goode hert & will that I bere & have to doe that at myght please your lordship. Thankyng also your lordship your goode & gracieux counsell as in that that I shuld applie and conforme me to my power to doe such thynge as may please the Kyng's goode grace anenst his servaunt deput by your lordship to th'office of bailliff of your cite of Duresme. In the which matre & all othre that may please outhre the Kyng's good grace or your lordship I have be wele willid at all tymes, am, & shall be, to my poore power, whils my lieff lastith, and so I trust thei will reporte of me. And in cherishyng and kepyng in of the love of my lordes Westmerland & Nevyll, & such as belongith theim, your lordship hath doe, and doth full notabely & full worshipfully; and so I trust your lordship fully purposith to continue; for, and your lordship and thei stand as one, ye may reule & guyde all othre that inhabits the cuntre; for mony of the gentilmen er guydit full menely, & foloweth yonge counsell, as your lordshipp shall better understand heraftir. And what I ment in my mocion made unto your lordshipp for cherisshyng of my said lordes Westmerland & Nevyll I dar not utterly disclose, unto tyme I may common with your lordshipp my selve; for I intendyt verrely that, at I mcevid therin, to growe to the honour, wele and profet of your lordship at longe day; and so I besech your lordship to take it. Also, my lorde, I besech you of your good lordship, & of your gracieux supporte, in a mater that we have to do with my lorde th'archebisshop of York concernynge our privilege in writynge of our presentacions, the which he refuses to admytt for that at we putt not

therin this terme *Obedienc'*, the which we never usid as yit to this houre; as my brothre dan William Lawe, berer her of, shall shewe with your pacience to your goode grace; to whom, & to such evidences as he hath concernyng this mater, I besech your Lordship to yeve trust and credence; & to yeve us therin your most holesom counsell and favour, how, and in what wise my said brothre may best be guydit & demenyd in laboringe to my said Lorde th'archbisshop in the said mater, for savinge and defense of oure said privilege; as our singular trust restith in your gracieux lordship, as reason is. Also, my lorde, that one half of our mynstre garth of the northsid, toward your castell and palace, of late was pollute betwix two yonge gentilmen, Leonell Claxton & Androwe Trollop, and hath stand so longe; to the grete hurt & noysaunce of the poere parisshyns inhabitinge within the utter walles of your said castell, havyng none othre kirkgarth bot it. The said Leonell says for hys parte he will be demyd be your lordship for the fees that shuld be gevin for reconsilinge of the said garth, and the fawte can be foundyn in hym. Wher for, and it wald please your lordshipp to write doun to your vicar generall for reconsilinge therof, your lordship did grete charite & a grete dede of almose to the forsaid poore parisshyns; havynge now no beriall bot in theire kirk, and it is right litill and streit, as God knoweth. Whom I daily and nyghtly besech, my most especiall and singuler goode lorde, to have you ever in his most blessid proteccion. At Duresme, the XXIX day of March. [1477.]

CCLXXV. RECEPCIO HOMAGII THOMÆ BLAKESTON ARMIGERI.

[Reg. IV. f. 181.]

Memorandum, quod anno ab incarnacione Domini millesimo CCCC^{mo}LXXVII^{to}, in revestiario ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, in præsencia Johannis Vavisour armigeri, servientis excellentissimi principis Ricardi ducis Gloucestrensis, Johannis Claxton, Johannis Sayer, Roberti Kelynghall, et Rogeri Morland camerarii domini Prioris, et aliorum ibidem præsencium, Thomas Blakeston de Blakeston armiger fecit homagium suum domino Ricardo Bell Priori Dunelmensi pro terris quas idem Thomas tenet in Blakeston de eodem Priore in capite per servicium militare, et sub forma debita et de jure consueta.

CCLXXVI. LITERA REVERENDI IN CHRISTO PATRIS ET DOMINI DOMINI WILLIELMI EPISCOPI DUNELMENSIS MISSA SUPPRIORI ET CONVENTUI DUNELMENSI.

[Reg. IV. fol. 182.]

Right trusty and right welbeloved brethren in God, we grete you hertly wele. And for as much as ye shall hastly procede to th'elitynge & chesing of a new Priour & governour of youre monastery, which mater sittith us right nigh to hert, and touchith us as intierly, as eny may doe, for therin lieth the wele, honour and goode publique of the said monastery, which we gretly tendre, and wherfor we trusting in your sadnesse, discrecione and wisdame, desire and hertly pray yow, and on Gods behalve exhorte and require yow, that we will applye & conforme you to the chesing of such a person to be your Prior as shall be thoght most hable, most vertuouse, and most convenient for the universall well of you and of your house. Advertising you that, in the meane season, there be no confederacions, conspiracies, or othre ungoodly demenyngs among you for the said election; lest therby division myght growe emong you to the infamye of you and of your hous. And in confourmyng to our intente and advertisment ye shall not oonly doe honour to your selve and wele to your house bot also cause us to be unto you more lovyng and tendre lorde in tyme to com, as God knowith. Which have you in his tuicion and governaunce. Writin at London, the xxvi day of fevrer. [1478.]

CCLXXVII. LITERA DOMINI WILLIELMI DEI GRACIA DUNELMENSIS EPISCOPI MISSA SUPPRIORI ET CONVENTUI PRO ELECCIONE CONTRA EPISCOPUM TUNC KARLEOLENSEM.

[Reg. IV. fol. 182.]

Right trusty and welbeloved brethre in God, we grete you hertly wele, lattyng you wete that the xxii day of this present moneth of Aprile your late fader & Priour made hys feaute unto the King our soveraine lorde, and the xxix day following of the same moneth fully entendith to be consecrate. Wherby

the Priourie there shall stande destitute and desolate of a Priour and Governour; to the elityng of whom, or ye procede, ye must first have & optene our licence and auctorite roiall in that behalve. Wherfor we, bering grete tendernesse, zele & affeccion unto the universall wele and honour of the said monastery, seinge that the same is under oure pastorall care & jurisdiccion, wol and desire you, and also by oure power ordinary exhorte & charge you, that leinge a parte all restreints and commaundements geven unto you by your late Priour, whois auctorite over you is now utterly expired & extincte, ye doe make out your lettres of peticion under your commune seale to be directed unto us, beseching us by the same to geve you auctorite & licence to procede to your eleccion of ane newe hevede & governour there, as ye aught to doe of right, making also under your said seale of procuracie unto damp' Thomas Haughton and to som othre persone, jointely & divisely, to presente unto us your said lettres of licence, in avoiding the gretter charge of your place there. And if youre saide commune seale be under suche warde & kepyng that ye may not wele atteine ther unto, we wool than, and by our said power ordinary comaunde, that ye, Suppriour, taking with you doctour Ebchestre, damp' Thomas Halver, and othre of your most sad and discrete brethre, do breke up the garde that it is in; and so with the same execute the premises. And that don, to see and ordeine the said seale to be put and committid unto as sure warde and custodie as it aught to be of dewte, and as it hath bene of tyme passed. And that in execucion herof be no discrepaunce or division amongs you; as ye entende to have the favour of our goode lordship, which we shall be redy to shewe unto you in things that may be for the wele of you and of the said monastery in tyme to com, with Godd's grace; which have you in hys holy tuicion & governaunce. Writin in oure inne at London, the XXIII day of Aprile. [1478.]

CCLXXVIII. LITERA MISSA DOMINO EPISCOPO DUNELMENSI PER SUPPRIOREM ET CAPITULUM.

[Reg. IV. fol. 182 b.]

Right reverent fadre in God, and our most tendre especiall and singuler goode lorde, we humbly commend us to your goode lordship with all dewe obedience, honour & reverence; thankyng your lordship as intierly of hert, as we can or may,

for youre most comfortable & honorable lettres late directid unto us; be the which we verrely conceive and understand how goode and tendre lorde ye stande unto us and to oure monastery; beseching all myghti God to geve you her for everlasting rewarde. Pleas it your lordship to wete, we send our lettres of peticion for licence to be obtened of your lordship to chose a newe Priour made under oure common seale to our brethre dan Thomas Haughton & dan Thomas Halver, conjunctim et divisim, according to your desire, as perteneth to our dewte. Wherin we humbly besech your lordship to be our especiall and singuler goode lorde, that we may, be the supporte of youre gracieux lordship, performe all thyngs concernying the election of a new Priour to the honour and pleasure of youre lordship, and to the universall wele & profet of us & oure monastery. And at it myght please youre lordship, for that at your lordship is not negh in the cuntre, to graunte by youre honorable lettres in dewe forme to be made, speciall power and licence to such persone or persones, as will please your lordshipp, to execute our said eleccion, and all thyngs concernyng the same, in eschewyng of grete charge, labours & expenses, that els myght ensewe of the contrary. And like as our brothre dan Thomas Haughton shall more pleynly informe youre lordship, to whom we beseche your lordship to geve credence, and to contynue youre goode lordship anenst us, like as ye have gracieuxly begun, pleasur to God, grete honoure to your lordship, liking to the cuntre, & grete wele unto your monastery & us your contynuell bedemen. And els we myht have be broght in grete daynger and heavinesse. And at we er or may be delivered herof we may thank all myghti God and youre goode lordship most especiall. As God knoweth, whom we contynuly beseche to have you ever, our most tendre especiall & singuler good lorde, in his blissid kepynge. Writin at Duresme, the XXVIII day of Aprile. [1478.]

CCLXXIX. LITERA DOMINI EPISCOPI DUNELMENSIS MISSA SUPPRIORI ET CONVENTUI.

[Reg. IV. fol. 183.]

Right trusty and welbeloved brethre in God, we grete you hertly wele. And for as much as ye shall hastly procede unto the liting & chesing of a newe Priour and governour of oure monastery of Duresme, the universall wele, sad guiding and re-

ligious governaunce wher of we gretly tendre, as we be bounde to doe, wherfore we, considering how gretly it lieth us in conscience to se the sad and goode direccion of this matere, desire and pray you that ye applie you with one will and assent to chese and provide you of such a fadre & governour as in your verre conceites may be most acceptable to the pleasir of God, through his vertues and habilite, and most circumspect for the universall wele of the said monastery: and that herein be no division or discrepance among you. Wherunto ye thus conformyng, ye shall not onely doe thyng that may be to the worship & wele of your place, but also cause and induce us to be youre goode & loyng lorde in tyme to come; as God knoweth. Which have you in his holy tuicion & governaunce. Writin at London, the v day of May. [1478.] Your lovyng fadre W. Duresme.

CCLXXX. CONFIRMACIO ELECCIONIS MAGISTRI ROBERTI EBCHESTRE IN PRIOREM DUNELMENSEM ANNO CHRISTI MCCCCLXXVIII.

[Cart. III. f. 296, b. et Orig. 1. 6. Pontif. O. 1.]

Universis et singulis Christi fidelibus, præsentes literas inspecturis, Hugo Suell, decretorum doctor, reverendi in Christo patris et domini domini Willielmi Dei gracia Dunelmensis episcopi commissarius et judex unicus, ad infrascripta specialiter deputatus, salutem in auctore salutis. Quia nos, rimato diligenterque examinato et discusso toto negocio et processu eleccionis factæ de venerabili et religioso viro magistro Roberto Ebchestre, sacræ paginæ professore, in Priorem monasterii sive Prioratus ecclesiæ Dunelmensis nuper electo, servatis primitus in ea parte de jure servandis, comperimus ipsam eleccionem fuisse rite ac canonice celebratam, ipsumque electum habilem et ydoneum, liberum et de libero legitimoque matrimonio procreatum, in ætate legitima, et ordine sacerdocii constitutum, sacræ paginæ professorem, ordinem sancti Benedicti expresse professum, in spiritualibus et temporalibus circumspectum, aliisque virtutum meritis multipliciter insignitum, nichilque obsistere canonicum quominus eleccio hujusmodi de persona sua facta debeat confirmari, idcirco ipsam de se, tanquam de persona ydonea et sufficiente, factam, fuisse et esse rite ac canonice celebratam, Christi nomine primitus invocato, decrevimus, pronunciavimus, et declaravimus; ac ipsam concurrentibus omnibus et singulis de jure requisitis, auctoritate nobis commissa, ratificavimus, ap-

probavimus, et confirmavimus, sentencialiter et diffinitive, in scriptis, prout ratificamus, approbamus, et confirmamus, per præsentes; curam et regimen dicti monasterii sive Prioratus juriumque pertinencium suorum universorum sibi in Domino committentes, decernentesque insuper ipsum, aut ejus procuratorem suo nomine, in corporalem possessionem ejusdem monasterii sive Prioratus juriumque et pertinencium suorum universorum prædictorum realiter fore inducendum; juribus tamen dicti reverendi patris Dunelmensis episcopi sibi tam racione prerogativæ suæ regiæ quam dignitatis episcopalis pertinentibus, necnon ecclesiæ suæ Cathedralis Dunelmensis libertatibus, privilegiis, et dignitate, in omnibus semper salvis, Quæ omnia et singula universitati vestræ prædictæ significamus per præsentes, sigillo officii vicariatus Dunelmensis roboratas. Data primo die mensis Junii, anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo octavo.

CCLXXXI. LITERA MISSA REVERENDO IN CHRISTO PATRI ET DOMINO DOMINO WILLIELMO EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. III. Parv. fol 182.]

Right reverent fadre in God, and my most especiall and singuler goode lorde, I humbly commend me to your Lordship with all obedience, honour, and reverence dewe, thanking your lordship, as intierly of hert as I can or may, for your most goode & tendre Lordshipp shewid to me and my brethre, your bedemen, and to the monastery of seynt Cuthbert, and for your grete & diligent labours of late done for us, without the which, grete inconvenients, be all liklihode, wer like and myght have fallyn unto us & to your monastery; for avoiding of the which we may thank all myghti God, our lady, & seynt Cuthbert, and especially your Lordship, for the which I and my brethre es evermore bun of verre dewte to be your continuell oratours & bedemen. And for as much as it hath pleasid all myghti God, thrugh hys mercy & grace, and thrugh the hertly affeccion, benevolence & goode supportacion of your Lordship me to be taken be th'assent of my brethre to be their governour, and to have the reule & guidinge of the monastery if all I wer & am unworthy therto, and herfor was right loth to take it upon me for the grete and many charges that hangeth on the same, but in trust of the mercy, help & grace of all myghti God and

of the verre especiall & singuler confidence I trust that I have had & have in your most goode & tendre Lordship, the which it hath pleasid your Lordship to shewe unto me; beseching your Lordship of gracieux continuaunce in the same, like as my verre full trust is in your Lordship, & like as I shall applie me to doe your Lordship service & pleasir aftir the witt reason & discrecion that God hath yevin me; as I shall verrely trust to Godd's mercy shall be to hys pleasure and to the pleasure of your Lordship, as ferforth as my power will suffice or extend to, as me thynk of verre reason & dewte I am bun to during my live, as God knoweth. Whome I daily beseche, my most especiall and singuler good lorde, to have you ever in his blissid proteccion & kepynge. Writyn at Durham, 11 day of June. Your contiuuell oratour & bedeman [1478.]

ROBERT PRIOUR OF DURESME.

CCLXXXII. LITERA MISSA MAGISTRO JOHANNI SHIRWOD PROCURATORI DOMINI REGIS IN CURIA ROMANA.

[Reg. III. Parv, fol. 185. b.]

Right reverent and worshipfull and our right intierly welbeloved sir! we humbly commend us un to you, as hertly as we can or may, thankyng you for your goode, trewe, & kynde hert ye bere & have unto the monastery of Seynt Cuthbert, & to us your bedemen; and in especiall anenst our mater of Coldyngham; as we conceive be your right worshipfull lettres, the which it hath liked yow of late to sende unto us; praying you hertly of goode continuaunce: and we thank you hertly of your goode counsell & advice ye yeve unto us in the said mater, the which mater, pleas it you to wete, hath be right chargeable to our monastery affor this, & drawen us grete goods; and, Sir, we conceive, and we should attempte to renewe our sewte & make cost in that mater, in trust of eny Scottisman for eny pension or eny thynge els that wald be de desired of us, we trust verrely it wald bot drawe us cost, & com to none effect or profet unto us; for if it wer so that the matter wer revoked, and at we obtened a sentence therein, yit we couth not have it putt in execucion without we had the goode will & benevolence of the kynge of Scotts in this mater, or els at the towne of Berwyk wer in Ynglisshmen's hands, like as it was affore we wer spolyd & put forth be force and violence of the Scotts, evene

eftir the Scotts had gettyn the said towne from Ynglisshmen ; and so we have writin to our proctour M. Pers de Mellinis in the same mater, trusting verrely that it is in consideracion herof, saving better advice, that the mater slepe for a tyme to such season as it may pleas God & Seynt Cuthbert that we may have better spede than we can have yit. Notwithstandyng we er gretly bihold unto you herin, and thanke yow as hertly as we can ; and pray yow to contynue your goode hert anenst us in the same mater, and all othre, like as we shall be to our powers your especiall and continuell bedemen. Also, Sir, pleas it yow to wete, our goode and trusty frende sir Robert Sotheron of Duresme preste, the tyme he was at Rome last, delyverd xx[ti] ducats papall to one ynglissh proctor callid Mr. Hew Spaldyng, beying at that tyme in Seynt Thomas hospitell, to th'entent that thei myght be spendyt for two causes ; one to make a kiste with ij diverse lokks & ij diverse keys therto, and the said kiste to be sett within the hospitell of seynt Thomas, and the wardane of the said hospitell for tyme beyng to have that one key, and our proctour for tyme beyng that othre key, for save kepyng within the said kyst all maner of evidences and actes concernyng oure said monastery, Coldyngham, or eny othre place pertenyng unto us, beyng in our proctours kepyng within the court of Rome. Ane othre cause was to labour to our holy ffadre the Pope for revocacion of ye bull grauntid to the kynge of Scotts, of th'appropriacion of the place and lordship of Coldyngham to the supportacion of hys chapell ; and what the said M. Hew hath done with the said ducats, anenst the premisses, we er not certeyn ; nor the said sir Robert Sotheron is not certified herein. Wherfor we and he both prayth you hertly to inquire of this mater ; and to certifie us what is done herin ; and, if oght of the said money be unspendyt, that it may be delyverd to our proctour, M. Pers de Mellinis, and that we may have knowledge what it is : for the said sir Robert delyverd the said ducats of goode hert & zell for the wele of our monastery, and trustith herfore, as conscience requirith, to have of us repayment of the said money, as God knoweth. Whome we humbly beseche, oure right worshipfull & intierly welbeloved sir, to have you ever in his blissid kepyng. Writin at Duresme, XVI day of Octobr, the yere of our Lorde M[l]CCCCLXXVIII.

Subscripcio. Your continuell oratours & bedemen Robert Priour & Chapitre of Duresme.

Superscripcio. To the right reverent worshipfull & our right entierly welbeloved Sir M. John Shirwod, procuratour to our soverayn lorde Kynge in the courte of Rome.

CCLXXXIII. PROVISIO ET PRÆFECTIO MAGISTRI JOHANNIS SCHERWOD ARCHIDIACONI RICHEMUNDIÆ IN EPISCOPUM DUNELMENSEM ANNO CHRISTI MCCCCLXXXIV.

[Cart. III. f. 203 b.]

Sixtus Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio magistro Johanni Shirwod, Archidiacono Richemondiæ in ecclesia Eboracensi, notario nostro, salutem et apostolicam benediccionem. Apostolicæ sedis consueta clemencia, ne disposiciones per eam de Cathedralibus Ecclesiis pro tempore factæ valeant quomodolibet inpugnari, sed personæ ad eas promotæ, quas omni macula carere decet, illis puro corde et sincera consciencia præsidere valeant, remedia, prout convenit, adhibet oportuna. Cum, itaque, hodie, ecclesiæ Dunelmensi ad præsens certo modo pastoris regimine destitutæ, de persona tua nobis et fratribus nostris ob tuorum exigenciam meritorum accepta, de eorundem fratrum consilio apostolica auctoritate providere, teque illi præficere in Episcopum et pastorem intendamus, nos, ne provisio et præfeccio hujusmodi, si forsan aliquibus sententiis et censuris ecclesiasticis ligatus sis, valeant invalidæ reputari, providere volentes, te a quibusvis excommunicacionis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sentenciis, censuris, et pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad hoc duntaxat ut provisio et præfeccio predictæ ac singulæ litteræ apostolicæ desuper conficiendæ suum consequantur effectum, auctoritate prædicta, tenore præsencium absolvimus, et absolutum fore nunciamus; non obstantibus apostolicis, ac bonæ memoriæ Octonis et Octoboni, olim in regno Angliæ apostolicæ sedis legatorum, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitucionibus et ordinacionibus ac statutis et consuetudinibus, dictæ Ecclesiæ juramento confirmacione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolucionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit indignacionem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Data Romæ, apud Sanctum Petrum, anno incarnacionis Dominicæ M° quadringentesimo

octogesimo quarto, quarto kalendas Aprilis, pontificatus nostri anno tercio decimo.

CCLXXXIV. LITERA MISSA DOMINO EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. IV. Parv. fol. 3.]

Right reverent father in God, and our most tendre especiall and singuler good lord, we humbly commend us to your lordship with all maner reverence and dewe obedience. Pleasith your lordship, the xxix day of July we have receved your most honorable lettres, by the whych we undrestond your notable purpose and graciouse mynde, as anence the supportacion wele and honour of your Cathedrall churche of Duresme; thankyng your good and graciouse lordship of your most tendre words toward us in your lettres, wherin it hath pleased your lordship to shew, that, by the grace of Almyghty God, at your commyng to Duresme, whych Jesu prospere, ye shall shew youe so good and graciouse lord unto us that it shall be to our grete profet and herts ease, and that we shall undrestond the tendre luf and charite of your lordship to us, your daily oratoures, and this your monastery and ours. And wher your lordship writes unto us trustyng that we wyll not groge that your lordship is no more hasty in your commyng homward, consideryng your grete and right chargeable costs, maid by the mean of your promocyon, with mony other causes evident, trewly your lordship shall undrestond that we shall be of good wyll at all tymes, after our poore power, to obey and fullfyll your speciall desires and commandments, not onely in this but in any other thyng that may be unto your singuler pleasur, and evermore intends so to doe, throgh Gods grace. And we full lowly thank your lordship that it wold please youe so tendirly to put us in comforth of your tendre help and succour, wher in your said lettres direct unto us your lordship sheweth if ther were ony thyng that we by th'advice of good and sad counsell couthe thyng necessary to our monastery to be purchased ther at Rome, if we wold write unto your lordship in opyn and playne forme therof, that ye wold be right singuler and especyall good lord unto us and your churche, and that we shuld undrestond your full gracyouse favour supportacyon and help therin, we beseche almyghty God to rewarde your lordship wher we suffice not. And we shal be besy, booth day and nyght, devoutly to pray unto almyghty

God, our lady saynt Mary, and saynt Cuthbert, that holy confessour and patron of your churche, lyke as your lordship exorts us, for your prosperouse home commyng, and that your said lordship may so doo as shuld be to thare pleasur, to the wele and wirship of your churche, to our comforthe and gladnes, and to your own spirituall reward and mede, most worshipfull and reuerent father in God, and the holy Trinite have youe in his most blissed proteccyon. Writtyn at Duresme, the III day of August. [1485.]

CCLXXXV. LITERA MISSA DOMINO EPISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. IV. Parv. fol. 6.]

Right reverent father in God, and my most especyall and singuler good lord, with humble reverence and dew obedience I commend me to your good lordship daily as your trew oratours and bedmen, my brether and I, prayng for your welfare and the prosperite of your persone, whych we beseche almyghty God to preserve by his grace to his pleasur, to your herts ease, to the wele of this your churche, and to us your chaplaynes and bedemen, and, als sone as may be to his pleasur and your herts ease, to bryng youe to your diocese; for trewly, my lord, havyng consideracyon of the vertuouse giedyng and noble fame that full largely spreds and is reported of your lordship, it wer als grete gladnes and cowmforth, as myght be to us, to have your lordship emong us, and also to all your diocese; for we trust faithfully that ther come never a more curtass and gentill lord emongs us then ye shall be. I pray to God and saynt Cuthbert bryng youe soone to us, and I thank your lordship hertily of your gentill and luffyng lettres, with your presents and grete Relyk that ye sent to me. I wrote two lettres to your lordship agayne, one was delyverd to M. Mawdesley; one other to Thomas Fenton your bailley of Duresme, and this latter shuld have been delyverd and send with onr holy father the Poops sergeaunt of armys, James de Argino, but by informacyon of certayn persoons I dowt wheder thai coom to your lordship or not, wherin I beseche your [*lordship*] to take no displeasur if thai coam not to youe; for I trust thai shuld have come to your lordship, come not and if thai did not I was dissaved. The lettres that your lordship sent to M. Shirwod of late, and to John Raket, of your short and hasty commyng to Inglond hath cowmforted and

gladded us right gretly. I beseche almyghty God to preserve your good lordship in that your journay, and all other, long to indur to his pleasur, and to the weyle of this your churche, and to the cowmforthe and gladnes of us your oratours and bedemen. Amen. At Duresme, the XXIII of July. [1486.]

CCLXXXVI. LITERR MISSA DOMINO JOHANNI EPISCOPO DUNELM.

[Reg. IV. Parv. fol. 12.]

Right reverent father in God, and my singuler and especyall good lord, I recommend me to your good lordship with humble reverence and dew obedience. Pleas it your good lordship to undrestond that the XVIIIth day of January I recevyd youre honorable lettres writtyn the XXIV day of August, wherin it pleasith your lordship to remembre the poore humanite and small chere shewyd unto my lord Imolen', our holy father the Poops legat, and also your lovyng graunt of your licence towchyng the resignacyon of ane prebend in your churche of Norton to the behufe of Sir Willyam Wake, a good freend of myne, with your lettres of licence of the same, twyse writtyn, of the whych the first lettres come to me, but not the secund as yhit; wherin, als hertly as I can, I thonk your good lordship. And as for the confirmacyon, whych your lordship wrote to me fore, gevyn by your lettres, of the kepyng of your place of Crayk, with the forstership of the same, unto your nevow Thomas Fenton, thay er confermed and he hath the confirmacyon. And as wher it pleasyd your lordship to shew unto me your mynde and intent of your commyng to Yngland, in als short tyme and haiste as your lordship conveniently myght come, all maters wel broght abowt, at were full grete gladnes and comforth to all your diocese to have your lordship amongs thame. I know it wele ther was never bisshop of Duresme more welcome to thame then your lordship shall be, as, with Gods grace, ye shall right wele undrestand, when your lordship comyth to thame. Bot one thyng we mervell gretly emongs us, that your lordship shuld be so largely informed that your dewties shuld be witholdyn from yow, and not paid in your tyme as thai have been afore in your predecessours days. Men thynks your factours doith not thair dewtie therin, for trewth it is, and your lordship shall right undrestond the same, that there was no lord of Duresme this XL yere afore, so lang tyme

is had in remembrance, that had thair dewties and rents so wele paid as thai have been paid in your tyme. Howso ever your lordship be informed of the contrary this is trewth, my lord; I will byde by the sayng therof. I beseke almyghty God send your lordship sone unto us, and ay the soner I trust veraly the more profet and more vayll shuld it be to your lordship, as God knowith, who to pleasure your wele and our cowmforth preserve your lordship long to indure, Amen. Writtyn at your place of Duresme, first day of Februar. [1487.]

CCLXXXVII. INDULGENCIA PRO ECCLESIA DUNELMENSI DE VIGINTI ANNIS ET TOTIDEM QUADRAGENIS A PRIMIS VESPERIS UTRIUSQUE FESTIVITATIS SANCTI CUTHBERTI USQUE AD OCCASUM SOLIS POST SECUNDAS VESPERAS.

[Cart. III. fol. 202 b.]

Innocencius Episcopus, servus servorum Dei, universis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedicionem. De salute populi Christiani, cujus nobis, meritis licet insufficientibus, ex alto cura commissa est, assidue cogitantes, ea libenter paterna caritate exequimur per quæ fidelium mentes operibus pietatis et misericordiæ regni celestis præmia valeant salubriter adipisci. Et [*ut*] ecclesiæ, præsertim insignes, in suis structuris et edificiis conserventur cupientes, igitur, ut ecclesia Dunelmensis, cui venerabilis frater Johannes Episcopus Dunelmensis a carissimo in Christo filio nostro Henrico Angliæ Rege illustri pro præstanda nobis et Sedi Apostolicæ obedientia dudum deputatus orator assistensque noster præesse dinoscitur, quæque in illis partibus ad modum est insignis, congruis honoribus frequentetur, ac in suis structuris et edificiis conservetur, fidelesque Christo eo libentius devocionis causa confluant ad eandem, et ad conversacionem [? conservacionem] prædictam manus promptius porrigant adjutrices, quo ex hoc ibidem dono cælestis gratiæ uberius conspexerint se refectos, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis fidelibus ipsis vere pœnitentibus et confessis, qui ecclesiam prædictam in Deposicionis et Translacionis sancti Cuthberti Confessoris atque Pontificis, vel aliqua earum festivitatum, diebus, a primis vesperis usque occasum solis prædictorum dierum devote visitaverint annuatim, et ad conservacionem hu-

jusmodi manus porrexerint adjutrices, ut præfertur, viginti annos et totidem quadragenas de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxamus; præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Volumus autem quod si dictam ecclesiam visitantibus, et ad conservacionem prædictam manus adjutrices porrigentibus, seu alias, aliqua alia Indulgentia in perpetuum vel ad certum tempus nondum elapsum duratura per nos concessa fuerit, præsentes litteræ nullius sint roboris vel momenti. Data Romæ, apud Sanctum Petrum, anno Incarnacionis Dominicæ 1487; pridie Nonas Decembris, pontificatus nostri anno IIII^to^.

CCLXXXVIII. INDENTURA JOHANNIS BELL LATIMI.

[Reg. V. fol. 7.]

Thys indenture made bitwix the reverend fadre in God John the Prior of Duresme the cathedral churche of Duresme of that one parte, and John Bell mason of that othre parte, witnesseth, that the said John is reteynd and sworne to serve the said Prior and Chapitre and ther successours wele and trewly in hys science of masonry, during hys lyfe, fro the fest of Penticost next commyng after the date of this indenture, in maner and forme folowyng: that is to say, that the said John shall be speciall mason to the said Priore & Chapitre and their successours, and all their works of masonry with ymagre, and other, newe and olde, shall be take on hande at their costes and expenses. And to the goode spede performyng and ending of the said werk shall geve hys due labour and diligens, to hys power, with hys counsell, help, and bodyly labour, as far as pertneth to hys crafte; and aftir the witte and cunnyng gevyn to hym of almygty God, withowte any fraude, decyte or male ingine, to be ministred and gevyn faithfully, as oft as he shall be requiryd therto, be the fore said Priore and Chapitour, or their successours, or ony in their name, except that he have lawfull excuse or impediment. Also he shall concele the secretes and counsell of the said Priour and Chapitre and their successours, and their goodes and catallès, and fer as in hym is wele and trewly kepe, nor them to ony person or persons shall delyver or len, withowte their speciall license; hurt he shall not do them, ne knawe to be done of ony other, bot he shall therof make them have knawleg & to hys powes lette it to done; from hys occupacion in dew tyme he shall noght departe withowte their speciall licence; and one

yong man their apprentice, to be hyrid for terme of x yeres in the mason crafte, one aftir one other, during hys life, well & trewly shall teche, & informe, to hys cunnyng & power, without ony fraude concelement malyce or collusion. Also he shall be obedient & buxom to the forsayd Priour & Chapitre and their successours in almaner of thyng lefull and honest: for the which service, wele and trewly to be done and performyd, in forme afore rehersyd, the said John shall receyve of the foresaid Prior & Chapitour and their successours, yerly, during all the terme of lyve that he may bodely performe all thes premisses for gret age or sekenes, x marcs at viij tymes of the yere; and and every yere, at the fest of Saynt Martyn in wynter, x^{s}. in money for hys marte; to be payd be the hands of the sacristane of Duresme for tyme beyng by even porcions; and yerly one garment of the said Priour and Chapitour & their successours competent to hys degre; and one house ferme free, to inhabyte in during hys lyfe, in the which house some tyme inhabit Thomas Barton mason, while he levyd. Also it shall be lefull to the said John to have one prentice of his owne for terme of x yeres in the foresaid mason crafte, one aftir another, during hys lyve, to wirke and labour in the werke of masonry of the said Prior Chapitour and their successours, for the which prentice he shall recyve of the sacristane of Duresme, for tyme being, as is aforesaid, every yere of the iij frist yeres of hys prentecehede iiij marcs, and every yere of the iij yeres next folowing after that vj marcs, & the x & last yere vij marcs, at viij tymez of the yere, by equall porcions. And when it shall happyn that the said John have continuall infirmites or gret age, so that he may not wirke ne labour, nor exercise hys crafte and cunnyng, he shall then be content with iiij marcs yerly; to be payd at viij tymes of the yere by even porcions by the handis of the sacristane of Duresme for tyme being. In witnesse herof the foresaid parties to thees indentures entrechangeablely hath sett to their seales. Yeven at Duresme, the first day of Aprill, the yere of our Lord MCCCCLXXXVIII^{to}.

CCLXXXIX. LITERÆ REGIS DE CONFIRMACIONIBUS INCONSUETIS NON FIENDIS.

[Cart. III. fol. 336 b. et Orig. 3. 8. Pontif. S. 1.]

Trusty and wellbelovyd we grete you well, and signifie unto you that it is commen unto oure knowelege howe certain personnes, havinge of the graunte of the reverende fader in God oure right trusty and wellbelovyd cousin your Bisshope & pastour divers annuities oute of the lyveloode longing to his cathedral churse of Duresme & your monastrye by writings unto them made, have desired instantly of you to conferme the same writings under your commune seel, howe be it that it ys agains you to folowe or accomplissh theire desire in that behalfe; wherfore we tendering the wele of you and of the said cathedral churche, as our deute is, and as oure noble progenitours have don before us, and also welling noon suche exorbitants into the hurt of you and your said monastery in eny wise to passe youe, in eschewing of grete inconvenients that might folowe therof, and also for other grete and resonable causes moevyng us in that partye, exhorte you on Godds behalve, and neverthelesse wol and charge you straitlye, that ye not letting for favor nor drede of eny persone or personns, of what estate or condicion they be, denye and in al that ye cane or may withstande & leve the confirmacion of eny such newe invencions, as be beforsaid; considering that ife ye didde the contrary, as Gode defende, it were like to be not only a prepartif moen of subversion of you and all your brethern, that be religious personnes in the saide monastery, but also to perillous an example by liklyhode of al other hereafter, to the wiche we wol in no wise that ye be enclined, as ye wol eschewe our grete displesir: and ferthermore we desire and hartly pray you, that in suche things as our trusty and welbeloved clerc and chapellain maistre Richard Chestre shal desire your good favor & frendesship, as fer as right wil, touching his hospitall that ye will at the reverence and contemplacion of us shewe youre benevolence unto hym in that party, as we truste you. Geven under our signet, at oure manoir of Shene, the II day of Marche.

CCXC. LITERA DIRECTA DOMINO FITZHUGH.

[Reg. IV. fol. 134 b.]

TO THE RYGHT HONOURABLE AND WORSHIPPFULL LORD MY LORD FITZ HUGH.

Ryght honourable and worshypful, I recommend me to yow in full lowly wise. And please itt your gud lordshipp to be remembred of my writing to yow latte sennt to th'entent that itt likett yow to shewe your good bennevolence and tendre lordshipp to on sir John Gardiner, scole maystre att Rychemond, to be wyth me and my bredir att Duram, to enforme and teche the poor scolers of our place ther fon of our almose, werin, as I am credibleby enformett by Thomas Tebbe, sum tyme synger in my [*Lord*] of Sarum chapell, thatt your sayd worshippfull lordshypp wold be favorably inclyned and tendre support to myn entent in this behalve. And be itt, that, as itt doon me to understand, that ther be certeyn burgesses and othre gentilmen of the contre nott wole willing that the said sir John suld come to us, to the effect aforsaid, wyth wom we er throght and fully agreed in that party. Werfor I beseke your said honorable lordshypp that ye wold geve in charge and in commawdment unto the said burgesses, and othre, that thai in no wise lett ne distruble hym to fulfyll hys beest and promysse herine to us made, as my full trust is in your full worthy estate, and that ye wald geve full credence to the berer heroff, the wilke shall informe your gud lordshypp in thys premysses, and othre more at large on my behalve. And our lord Jesus preserve your full noble estate to his plesier and your hartys desire. Wrytyn att Duram, the XVII day of April.

Your awn att hys power,

JOHN PRIOUR OF DURAM.

CCXCI. INHIBICIO EMPCIONUM ET VENDICIONUM IN DOMINICIS ET ALIIS FESTIS SANCTORUM IN DIOCESI DUNELMENSI.

[Reg. IV. Parv. fol. 187 b.]

Johannes Dei gracia Dunelmensis episcopus, universis et singulis rectoribus, vicariis, necnon ecclesiarum et capellarum curatis, salutem in Domino sempiternam. Fama publica referente, ad nostrum noviter pervenit auditum, occulta eciam fide sæpius perpendimus, quod nonnulli artifices et operarii, et præcipue sutores, nostræ jurisdiccioni subditi et subjecti, Dei et ecclesiæ timore postposito, diebus dominicis et festivis publica mercata in cimiteriis ecclesiarum, et aliis locis vicinis, tenere, suaque bona, res et merces, vendicacioni exponere, et aliis ea vendere, temporibus eciam divinorum, eis omnino a jure prohibitis, nullo modo verentur, sabbata sua, quæ juxta Dei præceptum colere deberent, manifeste violando, in animarum suarum grande periculum, ipsiusque Dei offensam, et suæ legis transgressionem. Unde nos, hujusmodi dampnabile factum inter subditos nostros prædictos ad eorum interitum amplius regnare nolentes, imo verius ad animarum suarum salutem, prout ex officii nostri pastoralis debito astringimur, de cetero amputare cupientes, omnibus mercatoribus, et præcipue sutoribus, et ceteris artificibus civitatis et dioceseos Dunelmensis, firmiter injungimus, ut ab empcionibus et vendicacionibus hujusmodi, ceterisque suis illicitis laboribus, diebus dominicis et festivis, et,præcipue in die Veneris sanctæ, qui aliter dicitur Parasceue, de cetero omnino desistant, divinisque officiis diligenter intendant, ac ad Dei et ecclesiæ laudem, animarumque suarum salutem, sabbata sua hujusmodi devotis precibus et oracionibus celebrare studeant, sub pœna juris, et eciam amissionis sex solidorum et octo denariorum, tociens quociens a quocumque imposterum in hac parte delinquente levandorum, et elemosinæ nostræ applicandorum. Quamobrem vobis omnibus et singulis curatis antedictis, in virtute sanctæ obedienciæ, et sub pœna contemptus firmiter injungendo mandamus, quatenus has nostras literas, sive præsens decretum publicum, in ecclesiis vestris populo exponere curetis ; citetis insuper peremptorie hujusmodi sabbatorum violatores, rebelles, et contradictores, si quos de cætero noveritis seu inveneritis culpabiles, ut compareant coram nobis, aut nostro in hac parte Commissario, aliquo die vestræ dis-

crecionis arbitrio limitando, causam racionabilem, si quam habeant, dicturi, quare pro excommunicatis declarari minime debeant; ulteriusque facturi et recepturi quod in ea parte est justum, et consonum equitati. Et qualiter præsentes fueritis executi nos debite certificetis, et certificet ille vestrûm, qui præsens mandatum fuerit executus. In cujus rei testimonium sigillum ad Causas præsentibus apponi fecimus. Data in manerio sive castello nostro de Aukeland Episcopi, XIIII die mensis Octobris, anno Domini millesimo quadringentesimo octogesimo nono. Et nostræ consecracionis sexto.

CCXCII. LITERA TESTIMONIALIS QUOD QUIDAM LITERAS ORDINIS SUI DIMISIT NOBISCUM CUSTODIENDAS.

[Reg. Parv. IV. fol. 22. b.]

Universis Christi fidelibus, hoc scriptum visuris vel auditurıs, Johannes, permissione divina, *etc.*, salutem in eo qui est omnium vera salus. Quia pium et caritativum fore dinoscitur, veritati testimonium perhibere, in eo quod humanæ fragilitatis condicio nil certum apud se in ambiguis nisi quod vero et certissimo comprobaverit testimonio; unde testium et instrumentorum usus inducitur, ut rei veritas elucescat et incredelitatis infirmitas evanescat. Hinc est, quod, accedens ad nos quidam dominus Johannes Moresby, alias dominus Johannes Clerke, sacerdos et lator præsencium, qui fuit et est ad ordinem sacerdotalem et ad cæteros ordines sacros per venerabilem in Christo patrem et dominum dominum Johannem Dunelmensem episcopum legitime promotus, prout per literas suas ordinales visas et perlectas evidenter et experimentaliter percepimus et intelleximus, quas vero post inspeccionem invenimus habiles, sanas, integras, non rasas, non abolitas, nec in aliqua parte earum viciatas, sed omni prorsus suspicione sinistra carentes, tam in eorum tenoribus quam sigillis. Et quia intendit, ut asserit, ad loca remota et incognita transire, et præcipue causa discendi, ac eciam uberiorem exhibicionem inveniendi, Domino providente, et timet maxime hujusmodi literas sui ordinis, si secum differentur, propter viarum discrimina aliosve casus fortuitos, qui ex insperato sæpius viantibus incidunt, et in earum vectura multipliciter lædi, destrui, aut consumi, nobis igitur instantissime supplicavit, debitis cum instanciis, quatenus ipsas hujusmodi literas sic visas et intellectas in cancellaria nostra infra monasterium nostrum Dunelmense situ-

ata custodire dignaremur, ad sua usum et comodum nobiscum reservandas. Quo circa nos attendentes quod juste petentibus non est denegandus assensus, ac suis precibus inclinati, suam peticionem et gratitudinis meritum concessimus; necnon vitæ et laudabilis conversacionis ipsius experienciam habentes, litteras suas ordinales prædictas in cancellaria nostra custodire fecimus. In cujus rei testimonium, *etc.* [1491.]

CCXCIII. CREACIO HEREMITÆ.

[Reg. Parv. IV. fol. 26. b.]

Universis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ pervenerint, Johannes permissione divina Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, salutem in Domino sempiternam. Illorum desiderio votivo condescendere inter cætera pietatis opera duximus fore præcipuum, qui, ob amorem patriæ celestis, tanquam milites egregii, et omni digni preconio, cum hoste invisibili congressum certaminis cupiunt exercere. Fama decurrente vulgari, pro vero concepimus quod quidam Johannes Man, de comitatu Eboracensi, inter cætera probitatis opera, quibus instat quotidie, et ab antiquo decreverat, ad portum quietis eternæ de mundi hujus naufragio nudus evadere, fortissimaque arma heremiticæ professionis sibi assumere, sub quorum proteccione non solum hostilis feritatis tirannidem se sperat expugnare viriliter, verum eciam flores contemplacionis una cum fructu honestæ conversacionis sub harum præsidio carpere cupit, ad pedes Domini sedens cum Maria, devotissime oravit, et hinc est quod accedens ad nos prædictus Johannes Man habitum religionis hujusmodi humiliter peciit a nobis cum effectu. Unde quia ipsum ex relatu veridico fidedignorum comperimus suæ stabilitatis anchoram non in arena supervacuæ immutabilitatis sed in soliditate firmissimi propositi totaliter adeo et a diu se reposuisse, ut ad multiplicem ejus rogatum suorumque amicorum instanciam inclinati ei contulimus habitum heremiticum intuitu caritatis. Et in harum omnium fidem et testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes, sigilli nostri munimine roboratas. Datas, *etc.* [1493.]

CCXCIV. LITERA MISSA SUPPRIORI ET CAPITULO PER RICARDUM BATHONIENSEM EPISCOPUM ET CUSTODEM SPIRITUALITATIS.

[Reg. V. fol. 18.]

Right enterly biloved brederne, I hertly command me unto yow, ascertayneng you that this same heure I receved your lettres, alswell missyves as undre your chapitre seale, by the handes of your and my welbyloved brethern the Warden & the other students of Duresme ys college in Oxford; by the whiche I undrestonde that your late fadre and Prior is disceased of whoís soule our lorde have mercy. Wherfor ye desire of me, as Custos Spiritualitatis, by commission undre my Lord th' archebishop of York, licence to procede to th'eleccion of a new Prior and fadre, as in such case as operteneth. Enterly biloved bretherne, sithe it hath pleasyd God to call I trust fro this transitorie lyve to perpetuall your said fadre & Prior, werof, saving naturall petie and humanite, no man shuld be sorowful, the best at ye and I can doo for hym & that house & yourselfe, wherof he was governor, ys first to pray for hys saule, as assuredly I shall doo during my lyve, not doubteng bot of your pite ye will do the same. And I beseche you tenderly to doo, & secundly soo godly dispeyse your myndes, that by th'inspiracion of the Holy Gost, ye chese such oon person as for hys conyng, vertu, wisdom & experience, be an hable man to rule and maynteygne you hys brederne in vertueuxe & religieuxe lyve, accordyng to pour rules, supporte that churche in God's service and honour, and politiquely administre the temporaltes of the same. Brethern, thys mater toucheth both you and me ryght much, and in my opinion a gretter matier can noght fall into owr hanndes, for this person to be chosyn must be my broder and pars solicitudinis meæ, and your fadre, sub cujus jugo debetis subjicere capita vestra. As for my parte, I so take it, & therafter woll I rule me. I trust ye woll do the same on youre partie. And if ye do noght, ye must hold me excusyd yf I do you to undrestond it, the tyme of the presentacion or confirmacion. Bot I doute noght for your grete vertueshes & wisdom ye woll yeve me no such cause: nowe is the tyme & this is the matier wherin ye may showe yourself be vertueux. And therfor I exhort and require you sett apart all affeccion, haterd & covetoysness, and have God before you, & chese such oon person

as may be most to hys pleasour. And as for my licence ad eligendum I have so providit it that it shall be delyverd unto you when ye shall like to demaunde it of my substitute, your frende and lover, maister Rauff Both, chaunnceler of the Bishopprick, whom I have also, for hys conyng & vertue & the love that he berith unto you, ordeyned to be the directour of your eleccion. And for youre goode spede I shall dayly pray to the Holy Gost & Saynt Cuthbert, to whom with all my hert thus I committe you. At Canterbury the xv day of Aprill, with the hande of your loveng brother

RICARDUS BATHONIENSIS.

CCXCV. COMMISSIO DIRECTA AD DECLARANDOS ARTICULOS EXCOMMUNICACIONIS MAJORIS.

[Reg. IV. Parv. fol. 28.]

Johannes Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, et Radulphus Both Archidiaconus Dunelmensis, reverendissimi in Christo patris et domini domini Thomæ miseracione divina Archiepiscopi Eboracensis, Angliæ primatis, et apostolicæ sedis legati, infra diocesim Dunelmensen, sede episcopali vacante, officiales et spiritualitatis custodes, universis et singulis decanis, rectoribus, vicariis, ac aliis ecclesiarum et capellarum parochialium capellanis, infra episcopatum Dunelmensem ubilibet constitutis, salutem in Domino. Ne ignorancia sentenciæ excommunicacionis majoris auctoritate sufficienti Romanorum pontificum, Archiepiscoporum Eboracensium, et Episcorum Dunelmensium concessæ, et per religiosos viros Priorem et Conventum ecclesiæ cathedralis Dunelmensis in eadem ecclesia cathedrali semel in anno promulgatæ et fulminatæ, quemquam a sanctæ matris ecclesiæ suffragiis et Christi fidelium communicacione in animarum suarum grande periculum possit avertere, quoniam malum, nisi cognitum, de facili non evitatur, idcirco nos juxta nostri debitum, volentes, quantum in nobis est animarum dispendiis occurrere, et earundem profectibus, divina cooperante clemencia, salubriter intendere et providere, vobis et cuilibet vestrum præcipimus, in virtute obedienciæ, ac eciam firmiter injungendo mandamus, quatenus omnes et singulos articulos in scedula præsentibus annexa contentos publice in ecclesiis vestris, diebus dominicis et aliis festivis, cum major ibidem fuerit populi multitudo, infra missarum solempnia, in vulgari exponatis, legatis, publicetis, et innotescatis, ut hii, qui seipsos,

vel eorum consciencias, in illis seu eorum aliquo culpabiles et aggravatos aut reos esse cognoverint, de dampnis et injuriis eisdem religiosis in suis ecclesiis, domibus, grangiis, terris, pratis, pascuis, silvis, nemoribus, et aliis suis possessionibus illatis, debite et integraliter satisfaciant, ut tenentur; et ab eisdem absolucionis beneficium optineant, ne, quod absit, in die districti judicii eternæ dampnacionis periculum incurrant. Data sexto die mensis Decembris, anno Domini millesimo, *etc.*, LXXXXIII^{to}.

CCXCVI. LITERA FRATERNITATIS CONCESSA DOMINO GEORGIO STANLEY DOMINO DE LE STRAYNGE.

[Reg. IV. Parv. fol. 35.]

Magnifico ac præpotenti domino Georgio domino de Straynge, domino suo specialissimo, ac honorabilissimæ dominæ dominæ [*blank*] consorti suæ, vestri perhumiles et devoti Thomas permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, et ejusdem loci Capitulum, omnimodas reverencias, vobis et vestrum utrique in suo gradu debitas, cum honore. Mentis devocio et sinceræ integritas affeccionis, quas erga gloriosissimum sanctum Cuthbertum, patronum nostrum, nosque, et monasterium nostrum Dunelmense, ac Cellam nostram de Lethom in Amounderness, hactenus habuistis, et habetis in præsenti, sicuti ex factis vestris notoriis didicimus et ab experto novimus, animos nostros incitant et merito inducunt, ut vobis, et vestrum utrique, juxta vestræ devocionis officium, gratitudinis vicissitudinem specialiter rependamus. Unde vestras magnificas et honorabiles personas in confratrem et consororem spirituales Capituli nostri Dunelmensis, cum ea qua decuit reverencia, admittimus per præsentes, et quantum in nobis est, et Altissimo placuerit, omnium missarum, vigiliarum, jejuniorum, orationum, prædicacionum, divinorum officiorum, ceterorumque operum pietatis et suffragiorum quorumcumque, quæ per nos et successores nostros, tam in monasterio nostro Dunelmensi, quam in Cellis ab eadem dependentibus quibuscumque, fiunt et fient imperpetuum, participacionem, vobis conjunctim et vestrum utrique per se divisim concedimus specialem. Cumque ab hac luce per mortem Deus vos aut vestri alterum evocaverit, et hoc nobis certitudinaliter intimatum fuerit, pro vobis et vestrum utroque simul aut successive decedentibus vel decedente, sicut pro aliis confratribus et consororibus nostris spiritualibus de medio sublatis

consueta oracionum suffragia perpetuis temporibus persolvemus. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data, *etc*, quarto decimo die mensis Februarii, anno Domini millesimo cccc^mo^ et LXXXXIIII^to^.

CCXCVII. LITERA TESTIMONIALIS.

[Reg. IV. Parv. fol. 37 b.]

Universis Christi fidelibus ad quos præsens scriptum pervenerit, nos Thomas, permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, salutem in omnium Salvatore. Et quia pium et meritorium est, in ambiguis, et ubi aliqua resultat ambiguitas sive dubium, veritatem ad lucem semper deducere, et cum petentibus juste non est denegandus assensus, ad requisitum et instantem rogatum venerabilis et circumspecti viri magistri Alani Appelby, perpetui vicarii ecclesiæ præbendariæ de Norton, Dunelmensis dioceseos, nostri testimonii subsidium pie postulantis, pro eo, ut asserit, quod minus juste vexatus et fatigatus fuerit et est, pro reparacione cancelli ecclesiæ de Norton prædictæ, per prebendarios ejusdem ecclesiæ ipsum invitum ad hujusmodi reparacionem compellere volentes, licet ipse aut prædecessores sui, vicarii ibidem incumbentes, a tempore cujus contrarii nulla hujusmodi existat memoria, ad talem reparacionem minime onerabantur; super qua quidem reparacione fienda certa cognicio nullo modo poterit adipisci, nisi per consuetudinem patriæ usitatam, hactenusque alibi in diversis locis exercitam, ad quam vero consuetudinem et usum modernum, et præsertim usum nostrarum ecclesiarum, ymmo vicariarum, tota refertur in hac parte, ut dicitur, materia litis contestatæ. Ad quam ambiguitatem tollendam sic deducimus per præsentes, quod in omnibus ecclesiis nostris, nobis incorporatis canoniceque unitis et annexis, in quibus ad præsentacionem nostram vicarii instituti sunt et admissi, nos, ut rectores, oneramur et tenemur ad realem reparacionem cancellorum, tociens quociens prædicta cancella minitant ruinam, aut indigent reparacione, prout longæva consuetudo id exposcat. Insuper dum vertitur in dubium super quodam scripto prius ostenso, viz., de divisione præbendarum, sic vestræ noticiæ innotescimus, per præsentes, quod tale scriptum inseritur in quodam libro antiquo inter nos habito, ubi agitur de fundacione Dunelmensis Monasterii, sub capitulo seu rubrica de introduccione Monachorum et expulsione Secularium, sub tenore qui sequitur. Anno ab incarna-

cione Domini millesimo nonagesimo tercio, a transitu patris Cuthberti CCC^{mo} et LXXXXVII^{mo}, ex quo autem ab Alduno Episcopo incorruptum ejusdem patris corpus in Dunelmo est perlatum octogesimo nono, qui est annus regni Willielmi decimus octavus, ex quo autem Aldunus cum duobus sociis in provinciam Northamhumbrorum venerat decimus, episcopatus vero Willielmi tercius, VII^{mo} kalendas Junii, feria VI^{ta}, memoratus Episcopus monachos ex duobus monasteriis, scilicet Jarew et Warmouth, simul congregatos, in Dunelmum produxit, quibus, IIII^{to} die post, in ipso die sancto Pentecostes in ecclesiam sancti Cuthberti perductis, apostolici Papæ jussionem per auctoritatem beati Petri apostolorum principis factam, atque excellentissimi regis Willielmi voluntatem, populis, qui convenerant, manifestavit. Quo facto, beatissimæ Dei genitricis Mariæ, sanctissimo suo patrono Cuthberto, monachos commendans, ecclesiam illis et illos ecclesiæ contradidit. Eos vero, qui prius inibi habitaverant, nomen tantum canonicorum habentes, sed in nullo canonicorum regulam sequentes, præcepit, ut, si in ipsa ecclesia residere vellent, deinceps in monachico proposito cum monachis vitam agerent. At illi de ecclesia exire quam taliter ingredere maluerunt; præter unum, viz. Decanum eorum, cui a filio monacho vix ut monachus fieret persuaderi poterit. Propter quod dicitur quod præbendæ de Aukeland, Derlington, Norton, et Heghington, factæ fuerunt tantum pro illis canonicis, ex provisione domini Papæ, ut haberent unde viverent suo perpetuo. In cujus rei testimonium hoc præsens scriptum sigilli nostri munimine est roboratum. Datas, *etc.*

CCXCVIII. CORRODIUM CHRISTINÆ BLENKHARNE.

[Reg. IV. Parv. fol. 40 b.]

Pateat universis per præsentes nos Thomam, permissione divina Priorem ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, de consensu et voluntate confratrum nostrorum, dedisse, concessisse, et caritatis intuitu confirmasse, Christinæ Blenkharne, puellæ, de Dunelmo, illud corrodium in domo Dei, vulgariter vocatum Maisien de Dieu, quod quædam Alicia Ordeur nuper habuit in eadem, dum vixit; habendum et tenendum dictum corrodium præfatæ Christinæ de nobis et successoribus nostris ad terminum vitæ ejusdem, ita habundanter in omnibus sicut aliquis frater vel soror ejusdem domus percipit in præsenti. Ita tamen quod

præfata Christina omnia et singula statuta, ordinaciones, consuetudines, oracionum suffragia, et alia onera eidem domui incumbencia, per se vel per aliam personam honestam debite perficiat et supportet. Et si contingat dictam Christinam statuta, ordinaciones, consuetudines, oracionum suffragia, et alia onera dictæ domus minime persolvere, aut adimplere, fornicacionemve vel adulterium committere, aut matrimonium cum aliquo contrahere absque licencia nostra et successorum nostrorum inde petita, extunc volumus quod eadem Christina sic delinquens præmissis omnibus et singulis sic sibi concessis careat imperpetuum. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, tercio decimo die mensis Aprilis, anno Domini millesimo CCCC^{mo}LXXXXVI^{to}.

CCXCIX. CONCESSIO OFFICII SENESCHALLI WILLIELMO BOLMER ARMIGERO.

[Reg. Parv. IV. f. 41.]

Universis Christi fidelibus has literas inspecturis, Thomas permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis salutem in Domino sempiternam. Sciatis quod nos, de fidelitate, circumspeccione, et provida discreccione venerabilis viri, et nobis prædilecti, Willielmi Bulmer armigeri, domini de Wylton, plenius confidentes, ordinamus et constituimus ipsum Willielmum seneschallum nostrum, omnium villarum, terrarum et tenementorum nostrorum, scaccario nostro Dunelmensi infra Episcopatum Dunelmensem pertinencium; habendum et tenendum eidem Willielmo officium illud, quamdiu se bene et fideliter gesserit in eodem. Ita tamen quod officium illud, et ea quæ eidem officio incumbunt, debite et recte faciat et exerceat, prout pro proficuo utilitate et honore nostris et ecclesiæ nostræ Cathedralis prædictæ fuerit facienda. Proviso semper quod idem Willielmus, durante tempore quo officium illud occupaverit, nullam dimissionem, per finem aut per terminum annorum, alicui personæ dimittet de terris aut tenementis prædictis, nisi solummodo per nostrum aut successorum nostrorum speciale mandatum. Percipiendo annuatim in officio illo feoda et vadia eidem officio debita et consueta. Quare omnibus et singulis officiariis, ministris, et tenentibus nostris infra episcopatum Dunelmensem existentibus damus firmiter in mandatis, quod prædicto Willielmo, tanquam Seneschallo nostro, in omnibus et singulis ad officium illud pertinentibus obedientes sint

et intendentes, prout decet. In cujus rei testimonium præsentibus sigillum nostrum apponi fecimus. Data Dunelmi, in vigilia Pentecostes, anno Domini millesimo CCCC^{mo}LXXXXVI^{to}.

CCC. INDENTURA THOMÆ FODERLEY CANTORIS.

[Reg. V. f. 34.]

Hæc indentura facta inter Thomam, permissione Divina Priorem ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, ex una parte, et Thomam Foderley cantorem ex parte altera, testatur, quod idem Thomas est retentus et firmiter juratus ad serviendum dicto Priori et successoribus suis, bene et fideliter, usque ad terminum vitæ suæ, sub forma infrascripta; videlicet quod idem Thomas Foderley illos monachos Dunelmenses, et octo pueros seculares, quos Prior Dunelmensis vel ejus deputati assignaverint sibi ad discendum, assidue et diligenter et meliori modo, quo sciverit, tam ad modulandum super organa quam ad planum cantum et organum decantandum, scilicet planesong, prikenott, faburdon, dischanti, swarenote, et countre, quantum in ipso est gratis laborabit et informabit. Ac præfatos monachos et octo pueros, ut præmittitur, quater omni die feriato, viz., bis ante meridiem et bis post meridiem, diligenter ac sufficienter docebit, eorumque lecciones* nichil ab eis de dictis scienciis occultando. Tenebitur itaque Thomas prædictus omnibus et singulis missis, vesperis, et salve regina, in choro ecclesiæ cathedralis Dunelmensis prædictæ, cum priknote, dischaunti, faburdon, et organico cantu conjunctim et divisim celebrandis, a principio prædictorum cantuum usque ad finem, nisi ipsum aliqua legitima causa impediat, personaliter interesse; modulando ibidem super organa, si necesse fuerit, tenoremque ad cantus supranominatos canendo, aut aliam partem voci suæ magis congruentem, a præcentore seu ejus locum gerente assignatam. Et tenebitur cotidie personaliter interesse missæ beatæ Mariæ Virginis cum nota, in Galilea Dunelmensi celebrandæ, canendo ad eandem missam planum cantum, sive organicum, meliori modo quo sciverit et poterit, sicut contigerit alios ibidem cantare pro tempore, nisi legitima et magna causa ipsum.† Et si talis causa emerserit quod ibidem alternis vicibus interesse non poterit, alium peritum, habilem, et ydoneum ejus

* The words *ut præfertur audiet* appear to be here omitted. See similar contracts hereafter.

† The word *impediat* is wanting.

loco subrogabit. Tenebitur eciam ad vocacionem præcentoris præfatæ ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, seu ejus locum tenentis, pro cantibus previdendis* fuerit. Insuper idem Thomas quolibet anno, durante termino supradicto, quamdiu bene et comode laborare poterit, unam novam missam quatuor vel quinque parcium, vel aliquid ei equivalens, sicut præfatis Priori et præcentori pro tempore existentibus visum fuerit, in honorem Dei, beatæ Mariæ Virginis, et sancti Cuthberti, facere tenebitur. Pro quibus omnibus et singulis serviciis, bene et fideliter impendendis, dictus Prior pro se et successoribus suis concessit dicto Thomæ Foderley decem libras monetæ Angliæ ad quatuor anni terminos; scilicet ad festum annunciacionis beatæ Mariæ Virginis, sancti Johannis Baptistæ, sancti Michaelis archangeli, et nativitatis Dominicæ, per equales porciones, una cum tribus ulnis panni de secta generosorum clericorum quolibet anno ad natale Domini recipiendis; habendum et tenendum supradictas decem libras et tres ulnas panni præfato Thomæ a dicto Priore et successoribus suis apud monasterium Dunelmense annuatim ad terminos supradictos solvendas, quamdiu omnia et singula præmissa modo et forma prænominatis fecerit et bene perimpleverit. Si vero contigat dictum Thomam in tantam debilitatem morbo incidere vel infirmitate quod præmissa facere seu perimplere nequeat, extunc idem Thomas erit contentus percipere annuatim de præfatis Priore et successoribus suis pro tempore incumbenciæ suæ quinque marcas usualis monetæ Angliæ. In cujus rei testimonium sigillum nostrum, *etc.* Data in vigilia sancti Johannis Baptistæ, anno Domini, *etc.*, LXXXXVI^{to}. [1496.]

CCCI. NOTA DELIBERACIONUM SIGILLORUM JOHANNIS SHEREWOD QUONDAM EPISCOPI DUNELMENSIS.

[Cart. I. f. 162.]

Memorandum quod quinto die mensis Febr., anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo sexto, dompnus Thomas Swalwell monachus gremialis ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, sacræ theologiæ bacallarius et cancellarius ecclesiæ cathedralis prædictæ, vice et nomine venerabilis viri magistri Radulphi Both, archidiaconi Dunelmensis, et cancellarii venerabilis patris Johannis Sherewod, nuper et immediate dum vixit episcopi Dunelmensis, ipso magistro Radulpho gravi vexato in-

‡ The copyist has omitted the words "tociens quociens ad hoc præmonitus."

firmitate, et jacente apud Kepeyere, a qua infirmitate non convaluit, duo sigilla argentea cum iiij^{or} punctis argenteis, quibus dictus dominus Episcopus usus fuerat dum vixit, obtulit feretro sancti Cuthberti, prout moris est—requisitus ad id instancius per præfatum circumspectum virum, præfatum magistrum Radulphum, ac eciam diligenter rogatus, ut in tempore offertorii prædictorum sigillorum humiliter et devote Deo et sanctissimo confessori et patrono Cuthberto quinque *Pater noster* cum *Salutacione Angelica* pro præfato venerabili patre domino Johanne nuper Dunelmensi Episcopo, et pro seipso, flexis genibus effunderet. Quæ quidem sigilla idem dompnus Thomas Swalwell, nomine quo supra, prædictis die et anno offerebat ante altare sancti Cuthberti, ad caput sancti Cuthberti situatum; et postea surrexit et ad manus dompni Roberti Bailyai adtunc feretrarii Dunelm. deliberavit custodienda, in aliquem usum bonum monasterii Dunelm. viz. in unum calicem seu duas fiolas convertenda; coram circumspectis viris dominis Willielmo Brown suppriore, Roberto Bailyai feretrario, Johanne Rakett clerico scaccarii domini Dunelmensis episcopi, Ricardo Emryson scriba Registri domini Prioris Dunelm. et notario publico, Willielmo Smeders custode gaolæ domini Dunelm. episcopi, Ricardo Batmonson serviente præfati Johannis Rakett, in fidem et testimonium præmissorum specialiter requisitis.

Et pro certa et veridica attestacione deliberacionum sigillorum Episcoporum primitus habitorum hujusmodi versus insculpti sunt in pede unius calicis* compositi ex sigillis Ricardi de Bery, quondam Dunelm. episcopi, sub tenore qui sequitur.

Hic calix insignis fit præsulis ex tetra signis
Ri. Dunelmensis quarti natu Beriensis.

Insuper in una ymagine stante super feretrum Sancti Cuthberti, constructa de sigillis domini Thomæ Hatfeld episcopi Dunelm. sic talis mensio in versibus super pede præfatæ ymaginis insculptis, sicut in sequentibus explicabitur,

Jon Alvervilla monachus capiendo sigilla
Ex Hatfeld Thomæ sic providit, bene pro me.

* Ad altare Thomæ Hatfeld, sed post per 16 annos inde furati. *Nota in Marg.*

CCCII. COMMISSIO SIVE MONICIO MISSA ECCLESIÆ DE BILLYNGHAM.

[Reg. IV. Parv. fol. 57.]

Thomas permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, Achidiaconus in omnibus ecclesiis sibi et Capitulo Dunelmensi appropriatis, unitis, et annexis, dilecto nobis in Christo perpetuo vicario ecclesiæ parochialis de Byllingham, Dunelmensis dioceseos, salutem in auctore salutis. Licet Deus Omnipotens, cum sit Deus omnium, ecclesiam specialiter asseruerit domum suam, et eam non negociacionis sed oracionis domum voluerit nominari, tantum abhorrens in templo negociacionum commercia exerceri, ut, facto flagello de funiculis, vendentes de templo ejiceret et ementes, aperte significans quam detestandum sit delictum eorum, qui in ecclesiis et cimiteriis Deo sacratis mercata faciunt, negociaciones seu alia inhonesta et prophana exercent, de domo Dei speluncam latronum et domum diaboli faciendo. Relacione fidedigna ad nostrum auditum sæpius et nuper est prolatum, quod in ecclesia de Billingham prædicta, et præsertim in cimiterio ejusdem, vel saltem prope murum hujusmodi cimiterii, mercata quasi continue, singulis diebus dominicis et festivis exercentur, ac res et bona vendicacioni publicæ exponuntur, per homines utriusque sexus, et sic in sacrorum canonum contemptum, ecclesiæ sanctæ dehonestacionem, et ipsius Dei Omnipotentis offensam, non modica perpetrantur. Cum igitur per constituciones sanctorum patrum inhibitum sit, et inhibendo statutum, ut in ecclesiis quibuscumque, seu cimiteriis, mercata, mercimonia, negociaciones, nullatenus exerceantur, ac Episcopis, Archiepiscopis, et eorum officialibus, seu eorum vices gerentibus, in virtute obedienciæ et sub pœna contemptus firmiter sit injunctum, ut hoc salubre statutum per censuram ecclesiasticam fideliter faciant observari; nos, igitur, municionibus et paternis tradicionibus hujusmodi obedire, ut tenemur, volentes, vobis in virtute obedienciæ, et sub pœna contemptus firmiter injungendo mandamus, quatenus omnes et singulos parochianos vestros de Billingham, et aliis locis ab eadem dependentibus publice et solempniter, in genere, et si necesse fuerit in specie, moneatis, quos tenore præsencium peremptorie monemus, ne de cætero in ecclesia seu cimiterio prædictis mercata tenere, negociaciones facere, merces aut mercimonia vendicacioni exponere, sub pœna interdicti ecclesiæ et cimiterii prædicti, quam

pœnam, si hujusmodi monicione vestra, quin verius nostra, canonice præmissa, rebelles extiterint, et eidem monicioni cum effectu non paruerint, in loca ipsa in hiis scriptis infligimus. Vos eciam, domine vicarie, præsens mandatum nostrum, non semel tamen, sed eciam, si necesse fuerit, sæpius et vicibus iteratis, diebus dominicis et festivis, intra missarum solempnia, cum major populi affuerit multitudo, execucioni debitæ demandetis, et populum ab præmissorum transgressione sub pœna, vobis ut præmittitur, compescatis. Data Dunelmi, x die mensis Februarii, anno Domini millesimo CCCCLXXXXVII^to^.

CCCIII. TESTIMONIALES SUPER CRUCIS SIGNACIONE.

[Reg. IV. Parv. fol. 57. b.]

Universis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ pervenerint, Thomas permissione divina Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis salutem in Domino sempiternam. Cum dilectus nobis in Christo Johannes Ellys, nuper parochiæ de Brauncepath, Dunelmensis dioceseos, vir utique bonæ famæ, vitæ, et conversacionis honestæ, mero animæ suæ motu maturaque deliberacione præhabita, votum, ut asseruit, promiserit speciale, se et personas suas [*sic*] adversus Turchos, cæterosque hostes et inimicos crucis Christi, pro defensione fidei Christianæ viriliter exponere, et pro viribus expungnare, prout coram nobis plenaria extitit fides facta, cum juramento inde præstito, ad quod quidem votum, Deo comite, feliciter observandum, nobis cum instanciis debitis et requisitis pie supplicavit, ut in fidem et testimonium tam pii tamque laudibiles propositi, a Deo præmunerandi, ipsum signo crucis consignare, nostrasque literas testimoniales in ea parte necessarias ei concedere favorabiliter dignaremur. Nos igitur, ipsius votis et desideriis, tanquam justis licitis et honestis, benigne annuentes, præfatum Johannem in ecclesia cathedrali prædicta, tercio decimo die mensis Aprilis, anno Domini millesimo CCCCLXXXXVIII, personaliter constitutum, et juxta feretrum sanctissimi confessoris Cuthberti patroni nostri, hujusmodi crucis signum ejus pectori imprimi, debitis cum instanciis et flexis genibus devocius postulantem, per dilectum confratrem nostrum dominum Ricardum Caly, sacræ theologiæ baccalarium, feretrarium et elemosinarium nostrum, signo crucis ejus pectori, in dextera saltem parte, signari fecimus et aduri, ut mos est. Universitatem igitur vestram supradictam attencius rogamus, quatenus cum ipse Johannes, ut præmittitur,

cruce signatus, ad vos, seu ad loca vestra, itinerando pervenerit, ipsum humaniter et benigne sub proteccione recipiatis, nil præjudiciale ei inferentes, seu inferri permittentes, in bonis, rebus, aut persona, sui laudabilis propositi intuitu, caritatisque, et Dei amore. Data Dunelmi, XIIII die mensis Aprilis, anno Domini millesimo CCCCLXXXXVIII.

CCCIV. PARTICIPATIO MISSARUM ETC. CONCESSA REGI HENRICO SEPTIMO.

[Reg. V. fol. 148.]

Cristianissimo illustrissimoque Principi, domino nostro supremo, domino Henrico, hujus nominis septimo, Angliæ et Franciæ regi invictissimo, ac domino Hiberniæ serenissimo, sui humiles et devoti Thomas permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis sancti Cuthberti præsulis de Dunelmo, ordinis Sancti Benedicti, et ejusdem loci Conventus prosperum et felicem statum, ac per oracionum suffragia regna promereri cœlestia. Singularis devocionis fervor, quem serenitatem vestram piissimam in oracionum suffragiis, eorum maxime, qui omnipotenti Deo die nocteque servire dinoscuntur, habere conspicimus, Christianissime princeps, vehementer incitat, atque in Christi caritate compellit, ut ea pro felici et prospero statu majestatis vestræ oraciones preces et suffragia in ecclesia nostra prædicta fieri et effundi excogitemus, quibus vestram de oracionum suffragiis religiosam spem et fiduciam non minuere sed augere censeamus. Nos, igitur, majestatem vestram sacratissimam, quæ nos et ecclesiam prædictam semper graciose intueri dignata est, ante oculos habentes, omnium missarum, oracionum, jejuniorum, vigiliarum, disciplinarum, abstinenciarum, indulgenciarum, elemosinarum, et laborum, cæterorumque bonorum omnium, quæ per nos et successores nostros cæterosque commonachos nostros futuros et ministros in ecclesia prædicta operari aut fieri dignabitur clemencia nostri Salvatoris, tam in vita quam post mortem, communicacionem et participacionem perpetuam, quantum cum Deo possumus, devocioni vestræ Christianissimæ concedimus, et per præsentes elargimur, adjicientes nihilominus, et ampliori qua valemus graciarum accione benignitatem vestram serenissimam spiritualiter prosequentes, ex unanimi consensu, concessimus et per præsentes concedimus, quod in qualibet missa principali ad majus sive summum altare ecclesiæ prædictæ, per aliquem, nostrum vel successorum nostrorum, aut alium monachum, fratrem,

sacerdotem, seu ministrum quemcumque, celebranda, celebrans ipse, quicumque pro tempore fuerit, singulis diebus, durante vita vestra, pro sacratissimæ vestræ majestatis salute et incolumitate prospero statu et felici successu solenniter et cum nota leget et cantabit hanc oracionem sequentem, *Quæsumus, omnipotens et misericors Deus, ut rex noster Henricus septimus, qui tua miseracione regni suscepit gubernacula, virtutum omnium percipiet incrementa, quibus decenter ornatus, viciorum voraginem devitare, corporis incolumitate gaudere, hostes superare, et in tranquilla pace, dum in humanis egerit, tam feliciter possit sua tempora pertransire, ut, post hujus vitæ cursum, ad te, qui via, veritas et vita es, graciosus valeat pervenire;* una cum hoc, secreto, *Munera, quæsumus, Domine, oblata sanctifica, ut nobis unigeniti tui corpus et sanguis fiant, et famulo tuo Henrico septimo regi nostro ad optinendam animæ et corporis salutem, et ad peragendum in firma fide et solita pace injunctum sibi officium, te largiente, per omnia proficiant,* et cum hac post communione, *Hæc, quæsumus, Domine, salutaris sacramenti percepcio famulum tuum Henricum septimum regem nostrum ab omnibus tueatur adversis, quatenus diuturnam et prosperam vitam in tranquillitate ecclesiæ pacis optineat, et post hujus vitæ decursum ad eternam beatitudinem, tua gracia cooperante, perveniat.* Cum vero ab hac luce migraveritis, deinde in qualibet missa principali ad majus sive summum altare ecclesiæ prædictæ per aliquem nostrum, vel successorum nostrorum, aut alium monachum, fratrem, vel sacerdotem, sive ministrum quemcumque, celebranda, celebrans ipse, quicumque pro tempore fuerit, singulis diebus imperpetuum pro salute animæ vestræ solenniter et cum nota leget et dicet oracionem sequentem viz. *Inclina, Domine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur, ut animam famuli tui regis Henrici septimi, quam de hoc seculo migrare jussisti, in pacis ac lucis regione constituas, et sanctorum tuorum jubeas esse consortem,* una cum hoc secreto, *Animam famuli tui regis Henrici septimi ab omnibus viciis et peccatis humanæ condicionis, quæsumus, Domine, hæc absolvat oblacio, quæ tibi immolata, tocius mundi tulit peccata,* cum hac post communione, *Annue nobis, Domine, per hoc sacrificium, quod sumpsimus, ut anima famuli tui Regis Henrici septimi remissionem, quam optavit, mereatur suscipere delictorum.* Concessimus insuper, et per præsentes concedimus, eidem sacratissimæ vestræ majestati, ut in qualibet missa capitulari ad aliquod altare ecclesiæ predictæ, per nos vel aliquem nostrum vel successorum nostrorum, aut alium monachum, fratrem, sacerdotem, sive ministrum quemcumque, celebranda, statim post fraccionem postea et decantacionem vel leccionem, *Per omnia secula seculorum,* et ante inchoacionem *Pax Domini,*

quod celebrans ipse una cum sibi assistentibus ministris inter se, et chorus prostratus, scilicet inter se, pro salute et incolumitate ac prospero et felici statu majestatis vestræ singulis diebus, quoad vixeritis, psalmos et suffragia sequencia dicent et legent, videlicet psalmum, *Exaudiat te dominus in die tribulacionis, etc.* et psalmum, *Domine in virtute tua letabitur Rex, etc.*, cum versiculo, *Gloria Patri, etc. Sicut erat, etc.* ad finem utriusque psalmi, una cum *Kyrie eleeson, Christe eleeson, Kyrie eleeson, Pater noster, et Ave Maria.* Deinde monachus, frater, vel sacerdos, sive minister celebrans, dicet, et chorus, ut moris est, respondebit, *Et ne nos inducat, sed libera, etc. Exurgat Deus, etc. Et fugiat, etc. Domine salvum fac regem Henricum VIImum. Et exaudi, etc. Mitte ei, domine, auxilium, etc. Et de Syon, etc. Esto ei, domine, turris, etc. a facie inimici. Nichil proficiat, etc. Et filius iniquitatis, Dominus conservet eum et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus. Domine fiat pax, etc. Et habundanciam, etc. Domine exaudi, etc. Dominus vobiscum. Da quæsumus, omnipotens Deus, famulo tuo Henrico septimo regi nostro salutem mentis et corporis, et de hostibus tropheum, ut bonis operibus inherendo tua semper mereatur proteccione defendi. Per Christum dominum nostrum.* Cum vero ab hac luce migraveritis extunc in omni supradicta missa capitulari per nos vel aliquem successorum nostrorum, aut alium fratrem, monachum, sacerdotem, seu ministrum quemcumque, ad aliquod altare in ecclesia prædicta celebranda, statim post fraccionem hostiæ et decantacionem, *Per omnia secula seculorum,* et ante inchoacionem *Pax domini, etc.* celebrans ipse una cum sibi assistentibus ministris inter se, et chorus prostratus, similiter inter se, pro salute animæ vestræ singulis diebus imperpetuum legent et dicent psalmos et suffragia sequencia, viz. psalmum, *Vocemea,* et psalmum, *De Profundis clamavi,* cum versiculo *Gloria patri, sicut erat, etc.* ad finem utriusque psalmi viz. una cum *Kyrie eleeson, Christe eleeson, Pater noster, etc. Ave Maria.* Deinde celebrans dicet, et chorus ut moris est respondebit. *Et ne nos. Sed libera nos, etc. Requiem eternam, etc. Et lux perpetua, etc. A porta, etc. Eterne Domine, etc. Credo videre, etc. In terra vivencium, etc. Domine exaudi, etc. Et clamor meus ad te, etc. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus. Adjuva nos Deus, salutaris noster, et beatissimæ genitricis tuæ gloriosissimæ semper Virginis Mariæ precibus exoratus animam famuli tui regis Henrici septimi in beatitudine sempiternæ lucis.**

* The record ends abruptly and seems to be imperfect.

CCCV. LITERA MISSA PER PRIOREM ERISCOPO DUNELMENSI.

[Reg. IV. Parv. fol. 123.]

My moste especiall and singler goode lord, with all dew reverence & obedience I recomend me unto your goode lordship; & where your lordshyp hath here to fore, like as your lordship hath done in your last letters, wryttin to me & desyryd divers, and as my brethern & I thynks, veray many confirmacions made & to be made upon your grauntes, and sum that your lordshipps predecessours, as ferr as I can fynd, hath no t before graunted, I beseche you, my lord, to be so good and graciouse lord to my brethern and me, as to spare, and be content that the confirmacions your lordship lately wrote fore, procede noght, bod that your servaunts may be content onely with your lordshipps awne graunts, and all so that ye will be so good to us as to spare desire of any mo confirmacions here after. And, thus doyng, your lordshypp byndith my brethern and me, besids all our dewyte, to aw and offyr up for your lordship our speciall prayers to Almyghty God, to whos blissid kepyng I ever commend your gode lordship. At, Durham, the second day of Januarye. [1500–1.]

Subscripcio. By your humble Chapelyn & oratour Thomas Priour of Duresme.

CCCVI. LITERA DOMINI RICARDI EPISCOPI MISSA DOMINO PRIORI.

[Reg. IV. Parv. fol. 123.]

Entierly welbelovyd broder, after my hertye recommendacion. Wher as I have writyn to you divers tymes and many for the confirmacion under your Covent seal of certyn graunts that I have maid to my servaunts, for such service as thei have doo to me, and that my chirche, as well in werr as in pease, & specially in the castell of Norham, as well in the tyme of the siege as before and aftir, als long as the werr endured, I have understond that ye make greate stoppage and difficulte with

long delayes in the said confirmacion making, whereof I can noȝt a littell merveill, seying that I make noȝt theis graunts bod for good and resonable causes, and great service done more for the defence of the land of my chirch then to me; all so I make no graunts bod old and usuell & such as my predecessours have made byfore me in their dayes, & I am noȝt yhit goyng fro yow. Ye do me great wrong thus to ymagyn upon departyng fro yow: itt is a tokyn that ye holde yow wery of me, wherof your selve to wittnesse I never gave you causes. I think I have be as kynde & lovyng to yow & yours as ever was bysshop of that see to any of your predecessours, & veraly ye have be the same to me; and therfor I merveil greatly where of this estraungesnes growith. I pray yow eftsones make no difficulties in the confirmacions of any of the graunts that I have made, or herafter shall make, as ye wol the continuaunce of my old love & favour to yow. At Coventre, the last day of Januarye. [1500–1.]

Subscriptio. Your loving broder R. DURESME.

CCCVII. LITERA PRIORIS MISSA DOMINO EPISCOPO PRÆDICTO.

[Reg. IV. Parv. fol. 123 b.]

My especialest good lorde, in my most humbly & dew maner I recommend me unto your good lordship. And wher as your lordship wrote unto me lately for the confirmacion of the bailifwike of Derlyngton unto William Betts; my lord, ther is ane office passid afore unto maister Hadoke of the office of Derlyngton; &, my lorde, I have made serche within our recordes, of the same office, & I can find no precedent therof that ever your myter was chargit with any such fee. And, my lorde, I have at your formare commaundment confermyd your graunt both of Gateshevcd & Aukland, wher as I can noȝt perceve that ever eny such graunts was made afore tyme, either be your recordes or ours. My lord, I am right well content to perform your commandment or pleasour in every behalf to the uttermast of my power, & ȝhit, my lord, please itt your good lordship to call unto your remembraunce what your lordship wold lay and say unto me, in case like, if I shuld charge your myter with such fee as never was afore in your recordes nor in ours. Your lordship myght be myscontent with all. My lord, how your

successonr wol lay suche mater unto my bretherne charge & myne, my lord, I knaw not; bod ay, my lorde, I dowt the worst. And, my lorde, secular people will say, that and if your beidmen, my brethern and I, conferm office or thing that your lordship or your successours is most content with ilk, then, my lord, the party wol say that thei woll assh there fee of me and my brethern, which is agayns all ryght & good conscience. My lord, I fere not, ne yhit my brethern neythir, thys wanton sayng, for, my lord, itt stondith neither with law ne conscience. My lord, I besech your lordship to take with me no displeasour, thof I show your lordship my poore mynd; for, my lord, in tyme of neid or cause of compleyntt, I have none othir comforth of refuge & counsell bod onely in your good lordship. And I besech the same so to use me & take me, and evyr, my lord, to shew your good mynde & lordship that wol help in trobill or besynes in tyme of neid. And thus to the blissid Trinites kepyng I ever comend your good lordship. Fro Duresme, the XIV day of August, with the hand of your humblest chapeleyn & oratour [1501.]

THOMAS PRIOUR OF DURESME.

CCCVIII. LITERA DOMINI EPISCOPI MISSA PRIORI.

[Reg. IV. Parv. f. 124.]

Ryght intierly wellbelovid broder, as hertly as I can I commaund me to yow; and well I remembre, that emonges oder, I wrote unto yow for the confirmacion of William Betts patent of the bailifwik of Derlyngton; and be your last writing unto me I conceve ye make a difficultie ther in for two causes; One is that my servant Thomas Haidok hath one office of Dernton; the secund is that ye can noȝt in your regystre fynd eny graunts of the said office with such a fee. Troutt itt is, Thomas Haidok hath a graunt, bod that is of the custodye of the maner and noȝt of the bailifwik; and where the burghes have been commonly & for the most partye befor my tyme latten to ferme, which was th'occasion of evil justice and moch extorcion et hinderance of the lords proufits both at Derlyngton, Aukland, and Gatisheved, I have in my tyme caused all the said burghes to be occupied by way of approvmente, & so I have graunted this office of Derlyngton to William Betts by way of emprovment, which I make yow soore hath

bene to me, and shall be to my successours, moche more proufitable then to lett or putt them to ferme. Doubte yow not, broder, I shall no thyng desire yow to doo that shall be hurt or prejudice to the mitre of that my churche, & therfore eftsones I pray yow, as hertely as I can, latt the said William have my said graunt of the office of Derlington confermyd. I have written to my chaunceler to spede the pardon that ye desire: call upon hym for the spede therof. And as for any money for your oder graunt, if the money shal come owt of your purs, surely I wol none, though it wer worth a M[l]., & therfor care ye noȝt for that mater. Send me a copy of the confirmacion that ye wold have for the custodie of such landes as be holden of you by knyghts service, & I shall look upon itt. I wold full fayn do for you in all maters noȝt hurtfull to my successours. I have ever doubtid of that mater, and so I doo yhitt. Ye can not clame the custodie of any landes bod such as be holden of you by knyghts service, for of the other neither yow nor I can have the custodie, except thei come by meynes of oder that be holden by knyghts service as by the prerogayve. Send me the said copie and I shall see itt, & therupon doo that I may lawfully. And as for new eleccion ye shall noȝt nede to send this quarter of a yere. And thus hertely fair ye right, as I wold do my selve. Att Richemount, the sext day of Septembre, with the hand of your loving brodir [1501.]

RI. DURESME.

CCCIX. BULLA ALEXANDRI VI[ti] PAPÆ SUPER TRANSLACIONE DOMINI WILLIELMI SENOWS A KARLEOLENSI AD SEDEM DUNELMENSEM ANNO CHRISTI MDII.

[Cart. III. fol. 203 b. et Orig. 1. 3. Papal. F. 3.]

Alexander episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Capitulo ecclesiæ Dunelmensis, salutem et apostolicam benedicionem. Hodie venerabilem fratrem nostrum Willielmum episcopum Dunelmensem, nuper Karleolensem, a vinculo quo Karleolensi ecclesiæ, cui tunc præerat, tenebatur, de fratrum nostrorum consilio et apostolicæ potestatis plenitudine absolventes, ipsum ad ecclesiam vestram Dunelmensem, tunc ex eo pastoris solacio destitutam, quod nos eciam venerabilem fratrem nostrum Ricardum Wintoniensem episcopum tunc Dunelmen-

sem a vinculo quo dictæ ecclesiæ Dunelmensi, cui tunc præerat, tenebatur, de similibus consilio et potestatis plenitudine absolventes, ipsum ad ecclesiam Wintoniensem tunc vacantem, de eorundem fratrum consilio, auctoritate apostolica duximus transferendum, præficiendo ipsum illi in episcopum et pastorem, dicta auctoritate transtulimus, ipsumque eidem ecclesiæ Dunelmensi præficimus in Episcopum et pastorem, curam et administracionem ipsius ecclesiæ Dunelmensis sibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo, prout in nostris inde confectis literis plenius continetur. Quocirca discrecioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatinus eidem Willielmo episcopo, tanquam patri et pastori animarum vestrarum, humiliter intendentes, ac exhibentes sibi obedienciam et reverenciam debitas et devotas, ejus salubria monita suscipiatis et mandata, eaque humiliter et efficaciter adimplere curetis: alioquin sentenciam, quam idem Willielmus episcopus rite tulerit in rebelles, ratam habebimus, et faciemus, auctore Domino, usque ad satisfaccionem condignam inviolabiliter observari, Data Romæ, apud Sanctum Petrum, anno incarnacionis Dominicæ M^mo quingentesimo secundo, quinto kalendas Julii, pontificatus nostri anno decimo.

CCCX. INDENTURA PRO JOHANNE TILDESLEY.

[Reg. V. f. 70.]

Hæc indentura facta inter Thomam, permissione Divina Priorem ecclesiæ cathedralis Dunelmensis et ejusdem loci Conventum ex una parte, et Johannem Tildesley cantorem ex altera parte, testatur, quod idem Johannes est retentus et firmiter juratus ad terminum vitæ, sub forma infrascripta; viz. quod idem Johannes Tildesley illos monachos Dunelmenses, et octo pueros seculares, quos Prior Dunelmensis vel ejus deputatus assignaverit sibi ad discendum, assidue et diligenter ac meliori modo, quo sciverit, tam ad modulandum super organa quam ad planum cantum et organicum, scilicet playnsong, priknote, faburdon, discant, swarenote, et countre, quantum in ipso est, gratis laborabit et informabit, ac præfatos monachos et octo pueros, ut præmittitur, quater omni die feriato, videlicet bis ante meridiem et bis post meridiem, nisi legitime impeditus fuerit, diligenter et sufficienter docebit; eorumque lecciones, ut præfertur, audiet, nichil ab eis de dictis scienciis occultando. Tenebitur itaque prædictus Johannes omnibus et singulis missis, vesperis,

et salve regina, in choro ecclesiæ cathedralis Dunelmensis prædictæ cum priknote, discant, faburdon, et organico cantu conjunctim et divisim celebrandis, a principio dictorum cantuum usque ad finem illorum, nisi ipsum aliqua legitima causa impediat, personaliter interesse, habita ad hoc eciam a præcentore seu ejus locum tenente licencia, modulando ibidem super organa, si necesse fuerit, sive admonitus seu assignatus fuerit, tenoremque ad cantus supranominatos, aut aliam voci suæ partem magis congruentem, a præcentore seu ejus locum gerente assignatam. Et tenebitur cotidie personaliter interesse missæ beatæ Mariæ Virginis, a principio usque ad finem, cum nota, in Galilea Dunelmensi celebrandæ, canendo ad eandem missam planum cantum sive organicum, meliore modo quo sciverit et poterit, sicut contigerit alios ibidem cantare pro tempore, nisi legitima et magna causa ipsum impediat. Quod si talis causa emerserit quod ibidem interesse non poterit tunc alium ydoneum ejus loco et officio subrogabit. Tenebitur eciam ad vocacionem præcentoris præfatæ ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, seu ejus locum tenentis, pro cantibus prævidendis tociens quociens ad hac præmunitus fuerit. Insuper idem Johannes, quolibet anno, durante termino supradicto, quamdiu bene et commode laborare poterit, unam novam missam quatuor vel quinque parcium, vel aliquid ei equivalens, sicut præfatis Priori et præcentori pro tempore existentibus visum fuerit, in honorem Dei, beatæ Mariæ Virginis, et sancti Cuthberti, facere tenebitur. Pro quibus omnibus et singulis serviciis, bene et fideliter impendendis, dicti Prior et Conventus pro se et successoribus suis, concesserunt dicto Johanni Tildesley decem libras legalis monetæ Angliæ ad iiij[or] anni terminos, scilicet ad festa annunciacionis beatæ Mariæ Virginis, sancti Johannis Baptistæ, sancti Michaelis Archangeli, et nativitatis Domini, per equales porciones, una cum tribus ulnis panni de secta generosorum clericorum quolibet anno ad nativitatem Domini recipiendis; habendum et tenendum supradictas decem libras et tres ulnas panni prefato Johanni a dicto Priore et successoribus suis apud monasterium Dunelmense annuatim, ad terminos supradictos, quamdiu omnia et singula præmissa modo et forma prænotatis fecerit et bene perimpleverit. Si vero contingat dictum Johannem in tantam debilitatem morbo incidere vel infirmitate, quod præmissa facere seu perimplere nequeat, extunc idem Johannes erit contentus percipere annuatim de præfatis Priore et Conventu et successoribus suis, pro tempore incumbenciæ suæ, quinque marcas usualis monetæ Angliæ. Item tamen quod omnia onera suprascripta, quantum absque sua molestia facere poterit, perimpleat seu faciat. In cujus rei testimonium uni parti istarum

indenturarum penes prædictum Johannem Tildesley remanenti præfati Prior et Conventus sigillum suum commune apposuerunt; alteri vero parti penes dictum Priorem remanenti præfatus Johannes sigillum suum apposuit. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, XXIII° die mensis Junii, anno Domini millesimo quingentesimo secundo.

CCCXI. ACQUIETANCIA REGIS HENRICI SEPTIMI DE D MARCIS FACTA PRIORI DUNOLMENSI ANNO DOMINI MDII.

[Cart. III. fol. 245. b. et Orig. 4. 5. Regal. A. 1.]

Henry by the grasse of God King of England and of France and lord of Ireland, to almaner personnes these our lettres herying or seing, greting. Wher as the somme of fyve hundreth marks of oures was heretofore brought unto your Monastery of Duresme to be surely kept for our behoof and use within the same, we latte you wite that we have fully receyved the said money and every parcelle thereof, of our trusty and welbeloved in God the Prior of the said Monastery, and by these presentes utterly acquite & discharge hym and hys successores against us and our heiris for evermor of the forsayd somme of fyve hundreth marks. Geven undre our signet at our palois of Westminster, the x day of Decembre, the XVIII yere of our reygne.

CCCXII. LETTER OF WILLIAM BISHOP OF DURHAM.

[Ex. Orig. Auditor's Office.*]

I gret yow right hertly well and you thenks for your good servyces doon to me in my absens, being now in the sowth partes, wher I was in grett geberdy, as I dowt not ye hard tell off, but our Lorde Gode hath broght me hame agane notwithstandyng. God wyllyng, I must be with the King is grace affor next Chrystmase, accordyng to the Kyng is desyr and alsoe my promyse mayd to hys hyghnes for the payment

* In a Bundle of Receipts.

of xij^{c} £ in full payment for my temporalts that is dew to the Kyngis grace at last Wytsundtyde and now I hav receyved, as ye wryte by Robert Bentley, the some of iiij^{c}lxxj^{l}. vj^{s}. iiij^{d}. as yit nut by me telled, ne shalbe oppynde, quousque that, accordyng to your desyr, that either W. Lee or som of yow bee at tellyng ther of. How bee it Robert Bentley hath seen it sealed as well wyth hym as wyth oethere. Me thynk this receyt is verrey lytyll for the Wytsonday fermes with the oyther I hade when I went to London, ther for I hertly besych you to let me have wryttyng and perfyt knowleg booth of the crenars and awther baylyers and mynysters who is behynd at this tyme —Ye know my chargs that I hav, viz. for my temperaltes and my bulles and for noe thyng els. My mynde is nut to trobyll yow, bot I myselff shall trobyll theym that d wth nut their dewtes be me, seyng the danger I stond in — As fr the assyse at Doresme, by your advys it shal be appoynted affoi ur Lady day next or efter, as ye lik best, and also in lykwyse the Gayle delyvery. Also my pleas^{r} is in soo mych I had this yere non venyson owt of my parks now I wyll appoynt owt of Awklande ij buks of the beste, and owt of Hulsyngham ij in lyk wyse, and from Stanhop iij, and they all to be at York with me vppo Monday next oon tym of that day, except that oon of the best of theym shal be lefte wyth my cosyn Rauff Nevyll at Thernton Brygs. Than my mynd is that my brother the Prior of Duresme and hys breder hav oon ootheyr, wher ye thynks best, and than yourselff and John Rakett to have on in lyk wyse to make you mery — Thus Dominus vobiscum. From Overton the xxii day of August.

Your's, W. Duresme.

Too M. Chamber my chancelere and too
John ...ygat bee this delyverde

CCCXIII. ACQUIETANCIA WILLIELMI EPISCOPI DUNELM.

[Ex. Orig. Auditor's Office.*]

Memorandum that I William Bysshop of Duresme hath resavyd, the IX day of October, the secund yere of my Translacion, at my maner of Armyn, of Robert Bentley servaunt to John Raket, be the hands of M. John Curwen clerk my resavour, iiij baggs one contenyng in gold and grots iiij^{xx}xviij^{l}. v^{s}. ij^{d}., a nothir contenyng in penys xxvj^{l}. xj^{d}., a nothir contenyng in penys of two pens xviij^{l}. iij^{s}. ij^{d}., a nothir contenyng c^{l}. the which a monteth to the hole some of ccxlij^{l}. ix^{s}. iij^{d}., the which somes restes in my nowne hands untold and sealed. In witnesse here of I the forsaid William Bisshop of Duresme and the forsaid M. John Curwen hath set to our syenes manuell.

W. DURESME. JOHN CURWEN.

CCCXIV. TESTIMONIUM JOHANNIS HERON DE C LIBRIS XV^{s}. III^{d}. PER IPSUM A PRIORE DUNELMENSI RECEPTIS PRO DOMINO REGE HENRICO SEPTIMO ANNO DOMINI MCCCCCIII.

[Cart. III. f. 245, et Orig. 4. 5. Regal. B. 2.]

This present bill made at Westm', the xxvth day of Novembre, the XVIIIth yere of our sovveraigne lorde king Henry the VIIth, wittnesseth that John Heron hath receyved in the name, and for th'use and behove of our forsayd sovveraigne lorde, of Thomas prior of Durysme one hundrith and twenty poundes, fyvtene shillings, & thre penes sterling, parcelle of v^{c}. marcs xv^{s}. iij^{d}. delyverede to John late prior of Duresme to kepe for the king. In wittnesse hereof the forsaide John Heron unto these presentes writtings hath subscribed his name and sett his seall, the day and yere abovesaid. BY ME JOHN HERON cxx^{l}. xv^{s}. III^{d}.

* In a Bundle of Receipts.

CCCXV. CONCESSIO OFFICII SENESCHALLI DE HEMYNGBURGH WILLIELMO PERCYE.

[Reg. IV. Parv. fol. 146 b.]

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Thomas, permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, salutem in Domino sempiternam. Sciatis quod nos de fidelitate et circumspeccionis industria nobilis viri Willielmi Percy, fratris nobilissimi viri domini Henrici Comitis Northumbriæ, plenam in Domino fiduciam reportantes, ipsum Willielmum constituimus et ordinamus seneschallum nostrum villarum de Hemmynburghe, Brakenholme, Wodhall, Hundesley, et Drewton, cum earum pertinenciis, per præsentes. Ita tamen quod dictum officium, et ea quæ eidem officio incumbunt debita, faciat et exerceat, per se vel suum sufficientem deputatum, pro quo nobis respondere voluerit, prout pro utilitate et honore nostris et ecclesiæ nostræ cathedralis prædictæ fuerint facienda; percipiendo inde annuatim de nobis et successoribus nostris consimilia feoda et emolumenta sicut nobilis vir Johannes Haistyngs quondam miles, prædictum nuper exercens officium, percipere consuevit in eodem. Unde omnibus et singulis ministris et tenentibus nostris ibidem, quorum interest, firmiter injungimus, quod præfato Willielmo et suo in hac parte deputato, tanquam seneschallo nostro, in omnibus et singulis ad dictum officium pertinentibus obediant, pareant et intendant. In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum. Data Dunelmi, xviii^{mo} die mensis Julii, anno Domini millesimo quingentesimo quarto.

CCCXVI. CELEBRACIO SYNODI.

[Reg. V. f. 88]

Celebracio sanctæ synodi in navi Ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, facta coram venerabili patre Thoma Priore ecclesiæ Cathedralis predictæ, et hiis secum in sedili consedentibus, viz. domino Roberto Chambre, Decano ecclesiæ collegiatæ de Cestria in Strata ac Cancellario temporalitatis tempore vacacionis sedis Dunelmensis, per dominum Regem constituto, primo

ex parte dextera dicti domini Prioris, et magistro Ricardo Caly suppriore primo ex parte sinistra, et magistro Thoma Swalwell terrario secundo et ultimo ex parte dextera. Quibus confratribus custodia spiritualitatis civitatis et dioceseos Dunelmensis, sede episcopali ejusdem per mortem bonæ memoriæ domini Willielmi Senus ultimi sedis ejusdem antistitis vacante, per Priorem et capitulum ecclesiæ cathedralis antedictæ erat commissa, et huic secundus et ultimus ex parte sinistra consedebat in sedili prædicto magister Edmundus Jakson legum doctor, ac rector ecclesiæ parochialis de Whitbarne Dunelmensis dioceseos. Unde, finito sermone, dominus Prior deposuit capam, mitram, baculum, etc. in choro Galileæ, et ibidem sedebat, consedentibus dicto decano ex parte ejus dextera, et dictis magistro Thoma Swalwell et Edmundo Jakson ex parte sinistra. Unde primo toti clero exposito per præfatum dominum Priorem qualiter utraque sede, viz. Eboracensi et Dunelmensi similiter vacante, omnis et omnimoda jurisdiccio spiritualis civitatis et dioceseos Dunelmensis ad Priorem et capitulum Dunelmensem pertinet, sicut de jure ac consuetudine hactenus pertinuit, et propterea commissio custodiæ hujusmodi jurisdiccionis certis confratribus dictæ ecclesiæ cathedralis facta, quam commissionem ibidem publice per magistrum Thomam Swalwell perlegi fecit; qua perlecta preconizabantur omnes qui de clero ibidem interesse deberent modo sequenti.

SANCTA SINODUS CELEBRATA IN GALILEA DUNELMENSI QUARTO DIE MENSIS OCTOBRIS ANNO DOMINI MILLESIMO QUINGENTESIMO SEPTIMO.

Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis. Archidiaconus Dunelmensis. Archidiaconus Northumbrensis. Abbas Novi Monasterii. Abbas de Alnewyke. Abbas de Albaland. Prior de Brenkeburn. Decanus de Aukland. Decanus de Cestria in Strata. Decanus de Langchestre. Decanus de Darlyngton. Magister hospitalis de Kepeyere. Magister hospitalis de Sherburn. Magister hospitalis de Gretham. Magister hospitalis Sancti Edmundi episcopi in Gateshevid. Magister hospitalis Sancti Edmundi regis in eadem. Rector de Gatishevd. Rector de Bolden. Rector de Whitbarne. Proprietarius de Wermouth monachorum. Rector de Weshington. Rector de Ryton. Rector de Whycham. Rector de Wermouth episcopi. Proprietarius de Seham. Rector de Howghton. Proprietarius de Pittington. Vicarius de eadem. Rector de Esyngton. Proprietarius de Dalton in valle. Vicarius de eadem. Proprietarius de Hesylden. Vicarius de eadem.

Proprietarius de Hertt. Vicarius de eadem. Proprietarius de Stranton. Vicarius de eadem. Vicarius de Gretham. Rector de Elwyke. Proprietarius de Billingham. Vicarius de eadem. Vicarius de Norton. Vicarius de Grynden. Rector de Segefeld. Proprietarius de Kellow. Vicarius de eadem. Rector de Redmersell. Proprietarius de Byshopton. Vicarius de eadem. Rector de Stanton in Strata. Rector de Egiysclyff. Proprietarius de Myddilham. Vicarius de eadem. Proprietarius de Acle. Vicarius de eadem. Rector de Langnewton. Rector de Elton. Rector de Midelham George. Rector de Detynsall. Proprietarius de Sokeburne. Vicarius de eadem. Rector de Hurworth. Rector de Haughton. Proprietarius de Cunyngsclyf. Vicarius de eadem. Proprietarius de Heghington. Vicarius de eadem. Proprietarius de Meryngton. Vicarius de eadem. Proprietarius de Gaynforth. Vicarius de eadem. Rector de Wynston. Magister collegii de Standropp. Vicarius de eadem. Rector de Midleton in Teisdell. Rector de Cokfeld. Rector de Stanhop. Rector de Wolsyngham. Rector de Edmundbyres. Rector de Brancepath. Rector de Kemelsworth. Rector ecclesiæ sancti Nicholai Dunelmensis. Rector de Ballio Boriali Dunelmensi. Rector de Ballio Australi Dunelmensi. Vicarius sancti Oswaldi Dunelmensis.

Proprietarius sancti Nicholai villæ Novi Castri super Tynam. Vicarius de eadem. Proprietarius de Newburn. Vicarius de eadem. Proprietarius de Heddon. Vicarius de eadem. Proprietarius de Bolom. Vicarius de eadem. Rector de Whalton. Proprietarius de Mitfurth. Vicarius de eadem. Proprietarius de Stanyngton. Vicarius de eadem. Proprietarius de Bedlyngton. Vicarius de eadem. Rector de Meldon. Proprietarius de Benton. Vicarius de eadem. Rector de Bothall. Vicarius de Tynmouth. Proprietarius de Wodhorne. Vicarius de eadem. Proprietarius de Horsle. Vicarius de eadem. Proprietarius de Ponteland. Vicarius de eadem. Rector de Morpeth. Proprietarius de Hertburn. Vicarius de eadem. Proprietarius de Corbrige. Vicarius de eadem. Proprietarius de Bywell Andro. Vicarius de eadem. Proprietarius de Bywell Petri. Vicarius de eadem. Vicarius de Kyrkeharle. Rector de Whitfeld. Proprietarius de Whelpington. Vicarius de eadem. Rector de Knaresdell. Rector de Denton in Gyllysland. Proprietarius de Stanfordham. Vicarius de eadem. Rector de Ellysden. Magister hospitalis de Ellyshaw. Rector de Crossynsyde. Proprietarius de Chollerton. Vicarius de eadem. Proprietarius de Ovyngham. Vicarius de eadem. Proprietarius de Hautwesyll. Vicarius de eadem.

Rector de Symondburn. Rector de Slaveley. Rector de Kyrkhaugh. Proprietarius de Aldston. Vicarius de eadem. Proprietarius de Wardon. Vicarius de eadem. Proprietarius de Shilbotell. Vicarius de eadem.

Decanatus de Alnewyk. Proprietarius de Felton. Vicarius de eadem. Proprietarius de Werkworth. Vicarius de eadem. Proprietarius de Emelden. Vicarius de eadem. Proprietarius de Lesbery. Vicarius de eadem. Proprietarius de Elyngeham. Vicarius de eadem. Rector de Yngram. Proprietarius de Aluentyn. Vicarius de eadem. Proprietarius de Aylnam. Vicarius de eadem. Proprietarius de Whitynge-ham. Vicarius de eadem. Rector de Rothebery. Proprietarius de Edlyngeham. Vicarius de eadem. Magister hospitalis de Bolton. Rector de Howyk.

Decanatus de Bamburgh. Magister de Bamburgh. Magister de Carham. Proprietarius de Newton in Glendell. Vicarius de eadem. Proprietarius de Ilderton. Vicarius de eadem. Rector de Furde. Proprietarius de Norham. Vicarius de eadem. Proprietarius de Chillyngham. Vicarius de eadem. Rector de Woller. Proprietarius de Elyngeham. Vicarius de eadem. Proprietarius de Chatton. Vicarius de eadem.

In Dei nomine, Amen. Citatos preconizatos diuciusque expectatos nullo modo comparentes pronunciamus contumaces, et in pœnam contumaciarum suarum multamus, reservando taxaciones eorundem usque alias.

Pensiones debitæ episcopo Dunelmensi, sede plena, et jam capitulo Dunelmensi, vacante, pertinentes, in festo sancti Michaelis Archangeli, anno Domini millesimo quingentesimo septimo. In primis, de pensione episcopi Karliolensis pro medietate ecclesiæ sancti Nicholai villæ Novi Castri super Tynam, x^{l}. De Priore et capitulo ecclesiæ cathedralis Carliolensis pro alia medietate ejusdem ecclesiæ sancti Nicholai villæ predictæ, x^{l}. De Abbate et Conventu monasterii de Alnewyk pro ecclesia de Woller xxvj^{s}. viij^{d}. De Priore de Tynmouth pro ecclesia de Hautwisill vj^{s}. viij^{d}. De Priore de Hexham pro ecclesia de Aldston, iij^{s}. iiij^{d}. De ecclesia de Benton, x^{s}. De Priore de Brenkburn pro ecclesia de Horsley, iij^{s}. iiij^{d}. De Magistro Collegii de Standrop, xx^{s}. De pensione capellanorum cantariæ de Farnacres et hospitalis de Freersyd, xx^{d}. De Priorissa de Novo Castro, iij^{s}. iiij^{d}, De pensione ecclesiæ de Seham, xx^{d}.

Terminus sancti Martini anno Domini supradicto. In primis de Priore ecclesiæ cathedralis Karliolensis pro ecclesiis de Corbrig et Whittingeham, iiij^{l}, De pensione Prioris de Hexham pro ecclesia de Wardon, x^{s}. De pensione

Abbatis de Blancelande pro ecclesia de Bolome, vj[s]. viij[d]. De pensione ecclesiæ de Symondburn, xx[s]. De pensione ecclesiæ de Ovyngeham, x[s]. De pensione ecclesiæ de Embledon, vj[s]. viij[d].

CCCXVII. LITERA DOMINI REGIS DE FIDELITATE SIBI PRÆSTITA PER CHRISTOPHORUM BAINBRIDGE EPISCOPUM DUNELMENSEM ELECTUM SUPER RESTITUCIONE TEMPORALIUM SUORUM.

[Reg. V. fol. 91. b.]

Henricus Dei gracia Rex Angliæ et Franciæ et dominus Hiberniæ, militibus, liberis hominibus, et omnibus aliis tenentibus de Episcopatu Dunelmensi, salutem. Cum dominus Julius summus pontifex, nuper vacante sede episcopali ecclesiæ cathedralis Dunelmensis per obitum bonæ memoriæ Willielmi ejusdem ecclesiæ ultimi pastoris et episcopi, personam dilecti et fidelis clerici et consiliarii nostri magistri Cristofori Baynbrig ejusdem ecclesiæ electi in ipsius ecclesiæ episcopum prefecerit, et pastorem, sicut per literas bullatas ipsius domini summi pontificis nobis inde directas nobis constat; nos, pro eo quod præfatus electus omnibus et singulis verbis nobis et coronæ nostræ præjudicialibus in dictis literis bullatis contentis coram nobis palam et expresse renunciavit, et graciæ nostræ humiliter se submisit, volentes cum eo in hac parte agere graciose, cepimus fidelitatem ipsius electi, nobis pro temporalibus dicti Episcopatus debitam, et temporalia illa, prout moris est, restituimus eidem. Et ideo vobis mandamus quod eidem electo, tanquam Episcopo et domino vestro, in omnibus quæ ad episcopatum prædictum pertinent, intendentes sitis et respondentes, prout decet. In cujus rei testimonium has literas fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Westmonasterium, xx die Novembris, anno regni nostri vicesimo tercio.

CCCXVIII. CARTA DOMINI CHRISTOFERI DUNELMENSIS EPISCOPI FACTA PRIORI ET CONVENTUI DUNELMENSI DE TOTO VASTO SUB CASTRO ET MURIS CIVITATIS A PONTE DE FRAMWELGATE USQUE AD PONTEM DE ELVETT ET TOTUM DE AQUA DE WERE INTER PREDICTOS PONTES.

[Cart. III. fol. 291 b. et Orig. 2. 10. Pontif. A. 2.]

Christoforus, Dei gracia Episcopus Dunelmensis, omnibus ad quos præsentes litteræ nostræ pervenerint, salutem. Sciatis quod nos, de gracia nostra speciali, ac ob favorem et internam affectionem quos gerimus erga Deum et sanctum Cuthbertum, et ecclesiam Cathedralem nostram Dunelmensem, necnon Priorem et Conventum Deo et sancto Cuthberto in ecclesia nostra prædicta servientes, et ne iidem Prior et Conventus ac successores sui, temporibus futuris, oracionibus suis ac ceteris divinis operibus per malivolos vexentur, perturbentur, seu graventur, dedimus, concessimus, ac per præsentes damus et concedimus, Thomæ nunc Priori Dunelmensi et ejusdem loci Conventui, et successoribus suis, totum illud vastum nostrum jacens a ponte de Framwelgate, ex parte australi ejusdem pontis, usque pontem de Elvett, ex parte boriali ejusdem pontis, et inter murum Castri nostri Dunelmensis ac muros ecclesiæ nostræ Cathedralis predictæ et aquam de Were. Habendum et tenendum totum prædictum vastum nostrum præfato nunc Priori et Conventui, et successoribus suis. Reddendo inde annuatim nobis et successoribus nostris, ad scaccarium nostrum Dunelmense, ad festa Paschæ et sancti Michaelis, equis porcionibus, ad manus Constabularii castri nostri prædicti pro tempore existentis, tresdecim solidos et quatuor denarios; et si contingat dictum redditum tresdecim solidorum et quatuor denariorum a retro fore non solutum, in parte vel in toto, post aliquod festum festorum prædictorum, quo solvi debeat, per quarterium unius anni, tunc prædicti Prior et Conventus volunt et concedunt per præsentes quod bene licebit nobis et successoribus nostris ac Constabulario nostro Castri nostri Dunelmensis, pro tempore existentis, in prædictum vastum intrare et distringere, districciones ibidem captas abducere, asportare, fugare, et penes se retinere, quousque de prædicto redditu una cum arreragiis, si quæ fuerint, nobis fuerit solutum et satisfactum: et si nulla sufficiens districcio pro solucione redditus prædicti, sic a retro

existentis, per medietatem unius anni in prædicto vasto inveniri poterit, quod tunc bene licebit nobis et successoribus nostris in prædictum vastum intrare et rehabere, et prædictos Priorem et Conventum et successores suos inde expellere, præsentibus literis nostris patentibus in aliquo non obstantibus. Dedimus eciam et concessimus, ac per præsentes damus et concedimus, præfatis Priori et Conventui totam aquam nostram de Were, a ponte de Framwelgate prædicto usque pontem de Elvett prædictum; habendam, gaudendam, vheniendam per cimbas et passandam per montes, [? *pontes*] vel quocumque alio modo passandam, eidem Priori et successoribus suis in separalitate sine aliquo nobis et successoribus nostris inde reddendo vel solvendo : proviso semper quod tenentes nostri, ad voluntatem, vel aliter, ac inhabitantes nostri infra muros castri nostri Dunelmensis habeant liberum ingressum et egressum in qualibet parcella prædicti vasti et ejusdem aquæ, sicut ante datam præsencium habere consueverunt, absque interrupcione seu vexacione prædictorum Prioris et Conventus et successorum suorum. Proviso eciam quod nos et successores nostri, necnon tenentes ac servientes nostri, habebimus ingressum et egressum in qualibet parcella prædicti vasti, tam pro equis quam pro carectis nostris, ac aliis necessariis ad muros sive Castrum nostrum Dunelmense fodendis, veiendis, cariandis, reparandis et manutenendis, necnon pro equis nostris ac serviencium nostrorum prædictorum ac aliorum inhabitancium infra muros castri nostri prædicti in aqua prædicta ad libitum nostrum, ac ad libitum eorum, adaquandum, tociens quociens nobis et successoribus nostris ac aliis inhabitantibus videbitur fore expediens. Eo quod expressa mencio de vero valore annuo, aut de aliquo alio valore vel certitudine præmissorum, seu eorum alicujus, aut de aliis donis sive concessionibus per nos vel prædecessores nostros ante hæc tempora præfatis Priori et Conventui factis in præsentibus minime facta existens aut aliquo actu ordinacione provisione materia vel causa quacumque in contrarium inde editis, ordinatis seu provisis, non obstantibus. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Teste Johanne Withers clerico, Cancellario nostro apud Dunelmum, vicesimo octavo die Septembris, anno pontificatus nostri primo.

Per ipsum Episcopum. Rakett.

CCCXIX. LITERA FRATERNITATIS CONCESSA RICARDO EMPSON MILITI.

[Reg. V. fol. 115.]

Thomas permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis et ejusdem loci Capitulum egregio viro Ricardo Empson militi, regisque nostri serenissimi consiliario perprudenti, salutem in Domino sempiternam. Mentis devocio et sinceri cordis affeccio, quas erga gloriosissimum confessorem sanctum Cuthbertum, patronum nostrum, nos, ac monasterium nostrum Dunelmense habetis, ac in futurum indubitanter, ut credimus, habebitis, merito nos excitant et inducunt, ut vobis, id, quod de nostris optimum est, gratanter contribuamus; unde vos et vestram personam in confraternitatem spiritualem capituli nostri Dunelmensis admittimus per præsentes; et, quantum in nobis est, et Altissimo placuerit, omnium missarum, vigiliarum, jejuniorum, oracionum, prædicacionum, divinorum officiorum, ceterorumque operum pietatis, quæ per nos et successores nostros tam in dicto monasterio nostro Dunelmensi quam in cellis ab eodem dependentibus fiunt aut fient imperpetuum, Domino largiente, participacionem vobis concedimus specialem. Cumque ab hac luce per mortem Deus vos evocaverit, et hoc nobis certitudinaliter intimatum fuerit, pro vobis sicut pro aliis confratribus nostris spiritualibus defunctis consuetæ oracionum suffragia singulis annis futuris perpetuis temporibus persolvemus. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, decimo die mensis Februarii, anno Domini millesimo quingentesimo octavo.

CCCXX. LITERA FRATERNITATIS MAGISTRO EDMUNDO DUDLEY.

[Reg. V. f. 114 b.]

Thomas permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis et ejusdem loci Capitulum egregio viro magistro Edmundo Dudley armigero, regisque nostri serenissimi consiliario

perprudenti, salutem in Domino sempiternam. Mentis devocio et sinceri cordis affeccio, quas erga gloriosissimum confessorem sanctum Cuthbertum, patronum nostrum, nos, ac monasterium Dunelmense habetis, prout ex literis vestris, aliorumque fidedigna relacione, clare gaudenterque accepimus, merito nos excitant et inducunt ut vobis, id, quod de nostris est optimum, gratanter contribuamus. Unde vos et vestram personam in confraternitatem spiritualem Capituli nostri Dunelmensis admittimus per præsentes; et quantum in nobis est, et Altissimo placuerit, omnium missarum, vigiliarum, jejuniorum, oracionum, prædicacionum, divinorum officiorum, cæterorumque operum pietatis, quæ per nos et successores nostros, tam in dicto monasterio nostro Dunelmensi, quam in Cellis ab eodem dependentibus, fiunt aut fient imperpetuum, Domino largiente, participacionem vobis concedimus specialem. Cumque ab hac luce per mortem Deus vos evocaverit, et hoc nobis certitudinaliter intimatum fuerit, pro vobis, sicut pro aliis confratribus nostris spiritualibus defunctis, consueta oracionum suffragia singulis annis futuris perpetuis temporibus persolvemus. In cujus rei testimonium sigillum commune Capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, decimo die mensis Februarii, anno Domini M° quingentesimo octavo.

CCCXXI. LITERA TESTIMONIALIS FACTA ROBERTO LOMLEY ET CUTHBERTO BILLINGHAM.

[Reg. III. Parv. fol. 170 b.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis, ad quos præsentes literæ pervenerint, Thomas, permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, ac sacræ theologiæ professor, salutem in omnium salvatore. Cum unusquisque Christianus ortodoxæ fidei teneatur id exercere, quo meritum hic habere possit et præmium in futurum, hinc est, quod, universitati vestræ innotescimus per præsentes, quod Robertus Lomley heremita et Cuthbertus Billingham generosus, Dunelmensis dioceseos, latores præsencium, divina favente gracia, Sanctorum loca in diversis mundi partibus visitare intendunt et peregrinari. Idcirco vestram universitatem attente rogamus et hortamur in Domino quod cum dicti Robertus et Cuthbertus, viri vitæ bonæ, famæ ac honestæ conversacionis, ad vos et loca vestra peregrinando declinaverint, ipsos, et eorum utrumque, tanquam bonos et honestos Christianos, favorabiliter et benigne tractare,

ipsisque vitæ necessaria ac omnia quæ personis debentur Christianis ministrari facientes, dignemini, prout decet. Nosque vestros, cum ad partes nostras acceserint, favente Domino, recipiemus et tractabimus pari modo. Data Dunelmi, sub sigillo nostro, sexto die mensis Marcii, anno millesimo quingentesimo octavo.

CCCXXII. PROVISIO ET PREFECTIO DOMINI THOMÆ ROWTHALL IN EPISCOPUM DUNELMENSEM ANNO CHRISTI MDIX.

[Cart. III. fol. 203. b. et Orig. 1. 3. Papal. C. 3.]

Julius Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Capitulo ecclesiæ Dunelmensis salutem et apostolicam benedicionem. Hodie ecclesiæ vestræ, ex eo quod nos dudum venerabilem fratrem nostrum Christoforum Archiepiscopum Eboracensem, tunc episcopum Dunelmensem, a vinculo quo ipsi ecclesiæ Dunelmensi, cui tunc præerat, tenebatur, auctoritate apostolica, ac de potestatis apostolicæ plenitudine, licet absentem, absolventes, ipsum ad ecclesiam Eboracensem, tunc certo modo vacantem, de fratrum nostrorum consilio transtulimus, præficiendo eum eidem ecclesiæ Eboracensi in Archiepiscopum et pastorem, pastoris solacio destitutæ, de persona dilecti filii Thomæ electi Dunelmensis nobis et eisdem fratribus ob suorum exigenciam meritorum accepta, de simili consilio auctoritate præfata providimus, ipsumque illi præfecimus in episcopum et pastorem, curam et administracionem ipsius ecclesiæ Dunelmensis sibi in spirtualibus et temporalibus plenarie committendo, prout in nostris inde confectis literis plenius continetur. Quocirca discrecioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatinus eidem Thomæ tanquam patri et pastori animarum vestrarum humiliter intendentes, ac exhibentes sibi obedienciam et reverenciam debitas et devotas, ejus salubria monita et mandata suscipiatis humiliter, et efficaciter ademplere curetis, alioquin sentenciam quam idem Thomas electus rite tulerit in rebelles ratam habebimus, et faciemus, auctore Domino, usque ad satisfaccionem condignam inviolabiter observari. Data Romæ, apud sanctum Petrum, anno incarnacionis Dominicæ millesimo quingentesimo nono, tercio kalendas Junii, pontificatus nostri anno sexto.

CCCXXIII. INDENTURA THOMÆ HASHEWELL.

[Reg. V. fol. 146.]

Hæc indentura facta inter Thomam permissione divina Priorem ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, ex una parte, et Thomam Hashewell cantorem, ex parte altera, testatur, quod idem Thomas est retentus et firmiter juratus ad serviendum dicto Priori et succesoribus suis, bene et fideliter usque ad terminum vitæ suæ, sub forma infrascripta; videlicet quod idem Thomas Hashewell illos monachos Dunelmenses et octo pueros seculares, quos Prior Dunelmensis, vel ejus deputatus, assignaverit sibi ad discendum, assidue et diligenter et meliori modo, quo sciverit, tam ad modulandum super organa, quam ad planum cantum et organicum, decantando scilicet planesong, priknott, faburdon, dischant, swarenote, et countre, quantum in ipso est gratis laborabit et informabit. Ac prefatos monachos et octo pueros, ut premittitur, quater omni die feriato, videlicet bis ante meridiem et bis post meridiem, diligenter et sufficienter docebit, eorumque lecciones, nichil ab eis de dictis scienciis suis occultando. Tenebitur itaque idem Thomas Hashewell omnibus et singulis missis, vesperis, et *Salve regina*, in choro ecclesiæ cathedralis Dunelmensis predictæ, cum priknote, dischaunte, faburdon, et organico cantu conjunctim et divisim celebrandis, a principio prædictorum cantuum usque ad finem illorum, nisi ipsum aliqua legitima causa impediat, personaliter interesse, modulando ibidem super organa, si necesse fuerit, tenoremque ad cantus supradictos canendo, aut aliam partem voci suæ magis congruentem, a precentore seu ejus locum gerente assignatam. Et tenebitur cotidie personaliter interesse missæ beatæ Mariæ Virginis cum nota in Galilea Dunelmensi celebrandæ, canendo ad eandem missam planum cantum sive organicum, meliori modo quo sciverit et poterit, sicut contigerit alios ibidem cantare pro tempore, nisi legitima et magna causa ipsum impediat. Et si talis causa emerserit, quod ibidem alternis vicibus interesse non poterit, alium peritum habilem et ydoneum ejus loco subrogabit. Tenebitur eciam ad vocacionem præcentoris præfatæ ecclesiæ cathedralis Dunelmensis seu ejus locum tenentis pro cantibus providendis. Insuper idem Thomas, quolibet anno, durante termino supradicto, quamdiu bene et comode laborare poterit, unam novam missam quatuor vel quinque parcium, vel aliquid ei equivalens, sicut

præfatis Priori et precentori pro tempore existentibus visum fuerit, in honorem Dei, beatæ Mariæ Virginis, et sancti Cuthberti facere tenebitur. Pro quibus omnibus et singulis serviciis bene et fideliter impendendis et sustinendis, dictus Prior pro se et successoribus suis concessit dicto Thomæ Hashewell decem libras monetæ Angliæ ad quatuor anni terminos, scilicet ad festum annunciacionis beatæ Mariæ Virginis, sancti Johannis Baptistæ, sancti Michaelis Archangeli, et nativitatis Domini, per equales porciones, una cum tribus ulnis de secta generosorum clericorum quolibet anno ad nativitatem Domini recipiendis; habendum et tenendum supradictas decem libras et tres ulnas panni præfato Thomæ a dicto Priore et successoribus suis apud monasterium Dunelmense ad terminos supradictos solvendas, quamdiu omnia et singula premissa modo et forma prænotatis et bene perimpleverit. Si vero contingat dictum Thomam in tantam debilitatem morbo incidere, vel infirmitate, quod præmissa facere seu perimplere nequeat, extunc idem Thomas erit contentus percipere annuatim de præfato Priore et successoribus suis pro tempore incumbenciæ suæ quinque marcas usualis monetæ Angliæ. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, vicesimo IIII^to die mensis Decembris, anno Domini millesimo quingentesimo terciodecimo.

CCCXXIV. LITERA EPISCOPI DUNELMENSIS.

[Reg. IV. Parv. fol 200. b.]

Brother Prior, I recommend me hartly unto you. And where as I have for diverse resonable consideracions graunted and latten to ferme, for certayn yeres, my maner of Weylhall, with the demayns of the same, unto my trustie and kynd frend th' Abbot of Selby, and, over this, where as I have graunted unto my servauntt Richard Waldgrave th' office of baily of Derlyngton and Thomas Banks the crownership of Norton, as by my severall dimissions and grauntts thereupon made, which shall be shewed unto you by my tresorer M. Franklyne, it appeareth, I desire you to cause the same dimissions and grauntts to be ratified and confirmed under your Convent seall. [1514.]

Your loving brother, T. Duresme.

CCCXXV. LITERA COMITIS NORTHUMBRIÆ.

[Reg. IV. Parv. fol. 210, b.]

Welbelovid I grete you well; and woll and straitly charge you, all excuses and delais sett apparte, as ye intende to content and pleas me, that ye delyver, or cause to be delyvered yerely unto the right reverend father in God, and my right intirely belovide freynde, the Priour of Duresme, one stag of season in somer and oon hynde in season in wynter; to be takyn of my gyste within my forest of Langstroithdaill in Craven within the countye of Yorke, wher of ye have the kepyng; and that ye cause the same to be delyvered unto hym, or to the bringer her of in his name, yerely, when he sends therefor unto yow, to ye have frome me otherwyse in commandement to the contrarie, and restraint or other commandement heretofore hadd or geven fro me unto you notwithstanding. And this my writing for the delyvere of the same yerely shall be unto you anempste me and tofore myne auditours, at your accompts yerely in this behalve, sufficient warrant and discharge. Wherfoir se that this be in no wise failled, as ye intende to have me your good lord. Yeven under my signett and signe manuell, at my maner of Leknefeld, the xviii^th^ daye of Novembre in the eight yere of the yere [*sic*] of our soverigne lorde king Henry the viii^th^. [1516.]

To my trustye and welbelovid servaunt Gefferey Proctour, tresoser of my house and maister forster of my game there, and to the kepars of the same for the tyme being.

CCCXXVI. LITERA ELIZABETHÆ ABBATISSÆ DE SYON.

[Reg. V. fol. 168.]

Sacræ religionis confessori et in Christo venerabili patri domino Thomæ, Divina providencia Priori ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, atque carissimis nobis suis confratribus, Elisabetha Abbatissa et Johannes confessor generalis, una cum tota congregacione sororum et fratrum monasterii sanctarum Mariæ Virginis et Birgittæ de Syon, ordinis sancti Augustini, sancti Salvatoris nuncupati, Londonensis dioceseos, optatas in Christo salutes per oracionum suffragia, de virtute in virtutem in præsenti perficere, et celestis tandem nancisci præmia vitæ, ut vide-

atur Deus Deorum in Syon. Sicut in sacris continetur literis Romani principes nobilitate animorum quamquam gentiles pacem amiciciamque ad perpetuam memoriam tabulis ereis pro republica confideraverunt cum Machebeis; ymo ut dilectio Dei proximique firma et constans inter Hebreos, Dei quondam electos populos, vigeret, tabulis saxeis idem Deus legem tradidit Moysi; quinymo et novissimis diebus istis, ut verior cercior cariorque fieret amicicia, concordia, pacisque confederacio Dei et proximi non ereis saxeisve tabulis, aut literis, sed tabulis cordis nostri Dominus Jesus, Dei patris unigenitus, conscribi voluit, ut soliciti ex vivacitate affectuosi cordis servaremus unitatem spiritus in vinculo pacis, quin, ut ait scriptura, beati erimus si amicicia decorati simus; per amorem enim sociata est factori suo creatura racionalis, solumque est dilectionis vinculum quod ligat utrosque in id ipsum; et quamvis nemo sit in genere humano, cui non dileccio, etsi non pro mutua caritate, pro ipsa tamen communis naturæ societate debeatur, hii tamen nos multum justeque delectant a quibus vicissim sancte casteque diligimur. Unde pristinam nostræ amiciciæ confederacionem renovare, atque, juxta privilegia per sacrosanctam sedem apostolicam nobis et ordini nostro indulta, renovatam ampliare cupientes, has novas, licet incultas, super veteres literas ad vos destinare curavimus. Nos, ergo, considerantes liberum animum vestrum cum unanimi vestræ confraternitatis consensu in nos, singularemque caritatis affectum quo nos et ordinem nostrum venerabiliter diligitis, necnon sinceræ devocionis fervorem, quo nostræ congregacionis pie desideratis suffragiorum participes fieri, gratissimo animo pensantes, auctoritate apostolica nobis indulta, ad universa et singula nostri monasterii spiritualia subsidia in vita, vos omnes et singulos, præsentes et futuros, tam in dicto loco quam in ejusdem loci exterioribus Cellis confratres professos, sponte atque grataṅter recipimus pariter et in morte, plenam vobis participacionem missarum, oracionum, prædicacionum, abstinenciarum, jejuniorum, vigiliarum, elemosinarum, indulgenciarum, ceterorumque bonorum excerciciorum quorumcumque, quæ per nos et successores nostros, ac per sorores et fratres nostri ordinis, in toto terrarum orbe temporibus perpetuis operari dignabitur clemencia sancti Salvatoris, quantum cum ejus beneplacito possumus, unanimi omnium voluntate et singulorum libere concedendo. Addentes præterea, de mansuetudine singulari, quod cum obitus vester, quem pius Deus dirigat sibi gratum, aut alicujus confratris vestri conventus nobis vel successoribus nostris fuerit intimatus, ea pro vobis et singulis vestrum in dicto nostro monasterio fient officia suffragiorum, quæ pro nostris dilectissimis carissimisque amicis fratri-

bus et sororibus nostri capituli defunctis nobiscum fieri solent. In quorum testimonium præmissorum sigillum nostrum est appensum. Data in monasterio nostro prædicto VIII^mo die mensis Marcii, anno Domini millesimo quingentesimo decimo sexto, secundum computacionem ecclesiæ Anglicanæ.

CCCXXVII. LITERA FRATERNITATIS FACTA ABBATISSÆ DE SYON LONDINENSIS DIOCESEOS.

[Reg. V. fol. 175.]

Thomas, permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, ordinis sancti Benedicti, et ejusdem loci Capitulum, dilectis nobis in Christo Elizabethæ Abbatissæ monasterii sanctarum Mariæ Virginis et Birgittæ de Syon, ordinis Sancti Augustini nuncupati, Londinensis dioceseos, et venerabili ac religioso viro Johanni generali confessori, necnon toti congregacioni sororum et fratrum ejusdem monasterii, salutem in omnium Salvatore. Si quicquam est in hac umbratili vita cujus eciam sensum post mortem habituri sumus, id certe est delectamentum illud usuraque sinceræ amicitiæ, quæ, viventibus nobis, olim cum sanctis religiosisque viris intercessit. Neque enim ea res vel morientes nos destituit, sicuti fluxa hæc caducaque bona, quibus mundus inaniter gloriatur; cæterum tum demum hujus sacratæ benivolenciæ aurei fructus efflorescunt cum reliqua rerum nostrarum ad alios eciam unitis nobis [*sic*] transierunt. Quare felices profecto veræque divites sunt, quibus piorum copia amicorum abunde suppetit, qui et viventes amore non desinant, et mortuos ardentissimis desideriis pientissimisque suffragiis prosequantur. Sapiunt, igitur, qui plus fiduciæ in illorum amicicia constituunt, qui ut soli Cristo salvatori nostro conjunctius adherescant, terrenos fucatosque amicos neglexerunt, quam in istis solo nomine divitibus, quibus opum voluptatumque ostentacio amicos ad breve tempus duraturos conciliat. Hos namque sua spes brevi miseros frustrabitur, illos vero immortalia certissimaque præmia manent, ut pote quibus vivere Christus est et mori lucrum. Jure itaque expetenda est eorum amicicia, quos veritas ipsa non dedignatur suos amicos appellare; quippe qui domini sui voluntatem et sciunt et libenter faciunt. Cum igitur attencius animo consideramus quam prudenter majores nostri fecerunt, cum perpetuum sanctæ dilectionis fœdus inter monasteria nostra sanxerunt, crebrisque subinde literis confirmarunt, operæ precium nos quoque facturos existimamus, si vete-

rem illam et nuncquam intermorituram consuetudinem novis literis invicem testati fuerimus. Non quod periculum sit, ne aut nostri apud vos aut vestri apud nos vicissim memoria refrigescat, cum verisimile sit nullis temporum injuriis nullisque procellarum minis illam posse labefactari amiciciam, quæ tam altas radices egit, quæque super firmam illam petram, qui Cristus est, inconcussa jecit fundamenta. Sed scribendum idcirco nobis fuit, ne majoribus nostris in hac tanta re negligenciores habeamur. Ut, igitur, compertum habeatis, nihil hac in luce nobis contingere posse, quod cum amiciciæ vestræ precio comparandum ducimus, harum testimonio literarum sancte vobis policemur, nos, pro virili nostra adnixuros, ut parem vobis, saltem aliqua ex parte, graciam aliquando referamus. Vos igitur omnes et singulos, tam præsentes quam futuros, in amplexibus confraternitatis ac consororitatis nostri capituli Dunelmensis gratanter recipimus; necnon omnium suffragiorum spiritualium, missarum videlicet, oracionum, vigiliarum, elemosinarum, jejuniorum, abstinenciarum, prædicacionum, indulgenciarum, ceterorumque quorumcumque pietatis operum, quæ per nos et successores nostros tam in dicto nostro monasterio Dunelmensi quam in locis singulis ab eodem dependentibus perpetuis temporum agitacionibus perficere dignabitur divina bonitas, quantum in nobis, unanimi omnium nostrum consensu participes vos fieri libere concedimus. Itaque cum primum cerciores facti fuerimus vestrorum quempiam confratrum sororumque in Christo Jesu hac ex vita decessisse, iisdem spiritualibus beneficiis defunctos vestros, Christo bene juvante, donabimus, quibus nostros ipsorum fratres impertiri solemus. In cujus rei testimonium sigillum commune Capituli nostri præsentibus est appensum. Data Dunelmi, in domo nostra capitulari, sexto die mensis Marcii, anno Domini millesimo quingentesimo decimo septimo.

CCCXXVIII. LITERA MISSA EPISCOPO DUNELMENSI PRO ELECCIONE.

[Reg. V. fol. 181 b.]

Right reverende fader in Gode and our moste graciowse and especiall goode Lorde, we humblye commende us untoo your goode and graciowse lordeshipe with all dewe honour and reverence. Pleaseth yt youre goode lordeshipe too understande that where nowe of late yt hath pleasede Almyghtie Gode of hys goodnes too call too hys mercye owr layte fader and Pryor of this your cathedrall and reguler church of Duresme, levynge us destitute and desolate of a hede and rewler to order and governe this youre sayde reguler and cathedral church and monasterye too honour and pleasour of God and accordyng too the rowl of our religyon. Wherfore, lest the vacacion of the said rowme or pryory shulde by contynewaunce of tyme grewe and redownde too the great improfyttes and dammages of your sayde cathedrall and regulere churche, we have sende to your goode and graciowse lordeshipe owr letters of peticion for free licence to be obteynede of your sayde good and graciowse lordeshipe too electe ayn hede and Pryor under owr common seall with twayne of owr brethren, Thomas Swalwell and Hewe Whythede doctours, junctlye and severallie, accordynge too the olde and cumstomed maner in suche lyke cases heretofore usede, and alsoo accordynge to owr dewtie, wherin we humbly besyche your graciowse lordshype to be syngler goode and graciowse lorde, that we may by the graciowse ayde and favour of your lordeshipe procede too our free eleccion, and performe all thyngs necessarie and requesyte for the same, too th'onour of God, pleasour of your lordeshipe, and too the syngler well and profyte of us and your sayde cathedrall and reguler churche of Duresme, accordynge as your goode and gracyowse lordeshippes predecessors for the tyme beynge hertofore have grauntede, wherunto we your contynewall orators have syngler confidence and speciall truste. And at yt may pleas your sayde lordeshipe too graunte your letters commyssyonall contenynge your speciall pleasour power and licence for the performance direccion and order of owr sayde free eleccion, as we may wyll and shall contynewe your daylie orators and bedemen, with the grace of Gode and Sancte

Cuthbert, whoo ever have your lordeshipe in thayr graciowse custodye. Frome Duresme this sancte Andrewes evyne.

By your humble orators & bedemen Robert Supprior and the Covent of your cathedrall church of Duresme.

CCCXXIX. LITERA DOMINI EPISCOPI MISSA SUPPRIORI ET CONFRATRIBUS ECCLESIÆ CATHEDRALIS DUNELMENSIS.

[Reg. V. fol. 182.]

My right loving brether and mooste dere spirituall childre in God, I commend me unto you with all paternall affection, and by the contentes of such your right discrete and humble lettres as well misives as under your conventuall seall to me delyverd by your commoynes and brethre thir berers, auctorised and appointed by you to present the same unto me, I not oonely understand how it haith pleased Almyghtie God to call frome this transitorie lyf to his infinite mercye your religious governour and devoute fader, the laite Prioure of that my churche, but, also have well considred your peticion and desire, according to your dueties and the anxient custumes and maners heretofore used in case semblable, for congie and lisence to be gevin and graunted to you by my auctoritye and power fundatorie to procede to the election of a newe Priour and governour, requiring me to take the more charitable and spedie respecte therunto for asmoche as ye nowe bee destitute and desolate of a hede and ruler being right behoefull and necessarie spedelie to be provided, as well to ordre and governe your regular and monasticall lyf and discipline as to directe [*all*] and singler your other businesse and affayres, bothe spirituall and temporall, to the pleasour of God, maintenaunce of good religion, the honour utilitie and prouffite of that my churche, with the consolacion and comforth of you all, lyeke as your said letters purporteth more at large.

My right loving brether, though this newes of the departing of the said Priour owt of this worlde was at the first overture therof sumwhat discomfortable to me, yet remembring his vertuous life, religious conversacion, and politique demeanour in the charge to hym committed, hering also by credable informacion that according to his said vertuous liff he made a right hoolye and laudable ende, I was recomforted, having firme truste and confidence that the chaunge of this troblous lif with his good

deserts shall soon bring hym to the quietnesse of eternall glorie. And inasmoche as, our Lorde be thanked, that house is right well furnisshed of many apte and convenient religious personnes, mete and hable in vertue and connyng to succede in his place, I verelye beleve that taking God before your ies, and all affeccion and corrupte waies put aparte, ye well in the lieu and place of your said late Prior, electe and chose such a vertuous and hable personne, bering tendre zele to th'observaunce of good religion, as for his condigne merites may discharge the cure to be to hym committed boothe spiritually and temporally. In hoape and trust wherof, I, folowing the humble desires and the laudable presidentes of my predecessors, bisshops of that see, have nott oonely graunted to you libertie and licence for your free eleccion, under suche forme and maner as my chaunceler and vicar generall shall shew and declare unto you, but also have geven ample commission and full auctoritie unto them in myne absence to perfecte all thinges apperteanyng to my pastorall cure and foundatorie power, for th'entier accomplisshement of the said election, which I beseche God and our hoolye patrone sante Cuthbert may be fortunate and gracious, and that suche inspiracion as was geven by the providence of Almightie God in the lection of Mathie in the nombre of appostles may be now among you, soe that the lott may fall upon hym that is moste worthie to the said rowme, to the pleasour of God, the honour and utilitie of that churche, and my comforth. Writen at my house besides Charingcrosse, the IX day of Decembre.

Suprascripcio. To my loving brethre and spirituall childre the Supprior & Convent of my cathedrall churche of Duresme.

Subscriptio. Your loving brothre and spirituall father

THOMAS DURESME.

ADDENDA IN APPENDICEM.

CCCXXX. SUMMA LIBRI CONTINENTIS CHARTAS REGUM ET PRIVILEGIA EPISCOPIS DUNELM. CONCESSA, QUI OLIM DICEBATUR LIBER RUBER IN CANCELLARIA DUNELMENSI DILIGENTISSIME CUSTODITUS, SED NUPER A SERVIS ET OFFICIARIIS DOMINI THOMÆ MORTONI EPISCOPI NEGLIGENTISSIME DEPERDITUS. HÆC VERO, QUÆ SEQUUNTUR, EXCERPTA FUERUNT EX EODEM LIBRO, TEMPORE WILLIELMI JAMES EPISCOPI DUNELMENSIS.*

Osbertus Wentwood et Tilemouth, Ella vero Billingham, Ycliffe et ......cliffe, Crecam quoque Sancti Cuthberti ecclesiæ abripuerunt, et occubuerunt, anno 867. *Fol.* 17.

Hoc tempore Eardulphus et Eadredus Abbas ibidem tollunt corpus Cuthberti cum reliquiis, evadunt cum illis. *Ib. fol.* 19, *b.*

Tota terra inter Wear et Tinam donatur Sancto Cuthberto per Cuthredum, propter miraculum ejus in se revelando, ad subsidia illorum qui ei serviebant et servituri essent; et Aelfredus Rex Australium Anglorum totam terram inter Tinam et Tesam, in augmentum Episcopatus Sancti Cuthberti junxit in donacione cum Cuthredo. *Fol.* 20 *a,* anno Domini 883, *et Fol.* 26 *a.*

Sedes Episcopalis prius Lindisfarnensis in Conchestre restauratur, ibique fuit Eardulphus. *Ibidem.*

Cutheardus Episcopus Conchestriæ 2us xv annis. *Fol.* 22. *b,* et redemit Seggfield, et emit Bedlington cum suis pertinenciis. Et Gilleredus Abbas Heffereshm. dedit dimidiam partem villæ quæ vocatur Yoden Australis sancto Cuthberto. Eodem tempore Willington datur Sancto Cuthberto per Bernardum presbyterum. Et Cutheardus Episcopus præstitit Alfrido Esington cum multis aliis, reservando plenum servitium.

* An account of the Book from which these *Collectanea* are extracted will be found in the Preface.

Tilleredus tertius Episcopus Conchestrensis annis 13. *Fol.* 23.

Wigredus 4us Episcopus Conchestr. annis 17. *Fol.* 23. Signum ibidem quod Scotia subdita debet esse Regi Angliæ.

Ethelstanus Rex reddidit Sancto Cuthberto Weremouth Australem cum suis appendiciis, id est, Westun, Uffertun, Silcesworth, duas Reefhoppas, Birden, Seham, Seaton, Dalton, Dalden, Hesildene. *Fol.* 24. Hujus tempore Rex Scotorum fidelitatem juravit Athelstano.

Utredus 5^{tus} Episcopus Conchestr. annis 3. *Fol.* 25. *b.*

Sexhelmus 6^{tus} Episcopus Conchestr. *Fol.* 25. 6 mensibus, et expulsus per sompnia.

Aldredus 7us Episcopus Conchestr. annis 12. *Fol.* 25.

Elfligus 8us Episcopus Conchestr. annis 22. *Fol.* 25 *b.*

Comes Toftus [*sic*] dedit Sancto Cuthberto terras in Merstun x carucatas terræ et dimidium, et ejusdem villæ ecclesiam Sancti Germani; et in Thortuna duas carucatas. Et in Theoftuna decem bovatas terræ. Et in Readclive dimidium carucatæ. Et in Cysburham unam carucatam terræ. *Fol.* 26.

Clericos cum uxoribus reduxerunt. *Fol.* 28.

Sanctus Edwardus rex, filius Edgari, insidiis novercæ suæ occiditur, et ob hoc ut sanctus veneratur.

Aldunus ultimus Episcopus Conchestriæ 5 annis. Et primus Dunelmensis. 24. *Fol.* 28.

Hic Aldunus, cælesti præmonitus oraculo, tulit corpus sancti Cuthberti in Rypon; et prope Dunelmum, in loco qui Wardenlaw dicitur, cum advenisset, vehiculum quo sacri corporis theca ferebatur ulterius promovere non potuerunt; et post jejunia et preces per triduum, revelatum est cuidam religioso, nomine Eadmaro, ut in Dunelmum illud transferre, ibidemque requiescendi sedem debuissent præparare. Quâ revelacione factâ, pauci loculum levaverunt, quod tota prius multitudo minime movere poterat, et ad Dunelmum deferunt, et faciunt ecclesiolam de virgis, et ibidem illud ad tempus locarunt; qui locus non erat inhabitatus vel edificatus; sed densissima undique silva totum occupavit.

Darlington datur Sancto Cuthberto. *Fol.* 29 *b.* Et terras in Cunescliffe, Cocerton, Halghton, Normanby, Cetun, Lumlea, et Bridbrig, Mordon, Socceburgh et Griseby.

Edmundus 2us Episcopus Dunelmensis annis 23. *Fol.* 30.

Knutus dedit sancto Cuthberto Staindrop cum appendiciis id est, Cnopatun, Scotton, Raby, Wacerfeild, Efemonda, [*sic*] Alcliffe, Luteringtun, Elledun, Ingletun, Tattelea.

De capillo Sancti Cuthberti. *Fol.* 31.

Eadredus 3us Episcopus Dunelm. x mensibus. *Fol.* 33. Hic emit Episcopatum, et divina ultio super eum.

Egelricus 4us Episcopus Dunelm. annis 15. *Fol.* 33 *b.*

Egelwinus 5us Episcopus Dunelm. annis 15. *Fol.* 34 *b.* Hujus tempore fuit sanctus Edwardus le Confessor, cui successit Heroldus, qui regnavit novem menses, et tunc expulsus fuit per Willielmum Conquestorem. *Fol.* 36.

Willielmus coronabatur 1066. Juravit quod ecclesiam defenderet, populum suum juste regeret, ac leges rectas statueret.

Egelwinus tulit corpus sancti Cuthberti ad Insulam Sacram ob timorem Willielmi Conquestoris. *Fol.* 37. Qualiter mare retraxerit se, et præbuit iter fugientibus cum corpore sancti Cuthberti. *Fol.* 37 *b.* Jarrow tunc combusta per Conquestorem. Et cito post reportavit corpus Cuthberti, et postea fugit cum ornamentis, et captus in Scotia, et in carcere positus, ibidem moritur.

Walterus 6us Episcopus Dunelmensis annis 9. 1072. 7°. Willielmi. Fol. 39. b.

Malcolmus Rex Scotiæ comburit igne Weremouth. *Fol.* 40. et fuit admodum crudelis.

Rex Willielmus venit Dunelm. et confirmavit Libertates Jura, et Possessiones Ecclesiæ sancti Cuthberti. *Fol.* 40. *b* Et offert aurum et pallium preciosum super sepultura Cuthberti. *Fol.* 41.

Malcolmus devenit homo Willielmi Regis Angliæ. *Fol.* 41.

Willelmus Rex construxit castellum Dunelmense. *Fol.* 41. Robertus filius Willelmi construxit. *Fol.* 41. *b.*

Rex Willelmus petebat tributum a populo sancti Cuthberti, et vindicta exprimitur quæ capta est de exigente tributum a populo sancti Cuthberti. *Fol.* 41. *a.*

Novum Castrum antiquitus vocabatur Monkchester, id est, Monachorum civitas. *Fol.* 42. *a.*

Shrenehalgh, id quod Sinus Fari, nunc Whitby appellatur. *Fol.* 42.

Charta donacionis ecclesiæ de Tynemouth Monachis de Girue, id est, Jarrow. *Fol.* 43. 45. *a.*

Willelmus Rex primus dedit Waltero episcopo Waltham. *Fol.* 44.

Willelmus Karalephus Episcopus Dunelm. *Fol.* 47. *b.*

Maledictio in presbyteros uxores capientes. *Fol.* 48.

Tenor Chartæ Willelmi Episcopi super Libertatibus et Possessionibus Monachorum Dunelmensium. *Fol.* 48.

Billingham, Aclea, Cattun, id est Ketton, restaurata Episcopatui. *Fol.* 49. *b.* et diversæ aliæ Terræ ibidem nominatæ.

Tenor Bullæ Papæ Gregorii 7. *Fol.* 50.

Tenor Chartæ Willielmi Regis super Libertatibus et Possessionibus spiritualibus et temporalibus Prioris Dunelm. *Fol.* 53.

Tenor Chartæ Thomæ Archiepiscopi Eboracensis. *Fol.* 53.

De Terminis et Finibus Dioceseos Dunelmensis. *Fol.* 54.

Quod Episcopi et Monachi Dunelmenses habeant libertates ad Regis coronam pertinentes.

Multæ villæ et terræ datæ Waltero Episcopo in Lincolneshire. *Fol.* 57. *b.* et Houeden *ibid.*

Willielmus Conquestor concordiam fecit inter Willielmum primum Episcopum Dunelm., et Robertum Comitem Northumbriæ. *Fol.* 68.

De villa de Hemyngburgh et Brakenholme data monachis Dunelmensibus. *Fol.* 58. *b.* Et Billingham restituta. Prebendæ de Auckland, Darlington, et de Norton ordinatæ erant pro clericis secularibus quondam in Ecclesia Dunelmensi degentibus. *Fol.* 58. *b.*

Descriptio totius Angliæ per Willielmum primum Regem. *Fol.* 60. Obiit Aldwinus primus Prior Dunelm. *Fol.* 60. *b.* Et Turgotus in ejus loco electus Prior.

Obiit Rex Anglorum Willielmus. *Fol.* 60. *b.*

De moribus Willielmi Conquestoris. F*ol.* 61. *a.*

Ordinatio sive Testamentum Willielmi Conquestoris, paulo ante obitum suum. *Fol.* 61. *b.*: moritur 1087.

Coronatio Willielmi 2^d^ Regis, qui Rufus dicebatur. *Fol.* 62.

Rex Willielmus 2us dedit Episcopo Dunelmensi Alvertonam cum suis appendiciis, cum terris et carucatis in villis ibidem scriptis. *Fol.* 62. *b.*

Discordia inter Willielmum Regem et Robertum fratrem suum, Comitem Normanniæ. *Fol.* 63. Willielmus Dunelmensis Episcopus 3 annis exul erat ab Anglia, *ibidem*, et Rex pro suspicione seisivit Houeden et Welton.

Litera Willielmi Episcopi Dunelmensis Willielmo Rufo Regi Angliæ.

Secunda Litera Willielmi Episcopi Dunelmensis dicto domino Regi de injuriis sibi illatis, cum querela contra Vicecomitem Eboracensem. *Fol.* 63. *b.*

CCCXXXI. RELIQUIÆ ECCLESIÆ DUNELMENSIS.*

[MS. Eccles. Cath. Ebor. XVI. I 12. Sec. xiv.]

De veste Domini nostri Jesu Christi et sanctæ Mariæ genitricis Domini. De ligno Domini. De sepulchro Domini. De spongia. De virga Aaron. Reliquiæ Apostolorum. De veste principis apostolorum sancti Petri. De veste et de sepulchro sancti Johannis evangelistæ. De vestimentis et ossibus sancti Jacobi, fratris Domini. De reliquiis apostolorum Andreæ et Philippi. De vestimento Johannis Baptistæ, in quo occisus est. De sepulchro Annæ matris Domini [*sic*]. Pars sanctorum Zachariæ et Symeonis. Dens beati Stephani prothomartiris, et de vestimento ejus. De reliquiis sancti Laurencii martyris. Ossa Fabiani martiris. Ossa Sebastiani. Ossa Præcordii martiris. Reliquiæ Johannis et Pauli martirum. Reliquiæ sancti Viti. Reliquiæ sanctorum Felicis et Felicii et Aviti martirum. Reliquiæ Apollinaris martiris. Ossa Cyriaci martiris. Reliquiæ sancti Dyonisii. Ossa Felicis martiris. Ossa Justi martiris. Ossa Marcelli martiris. De vestimentis sancti Albani martiris. Reliquiæ sanctorum. Reliquiæ sanctorum martirum Pauli, Pancracii, Cypriani, Cornelii. Ossa Christofori martiris. De reliquiis Cosmæ et Domiani et Hypoliti martirum. Reliquiæ sancti Quiriaci et sanctæ Quiriacæ martirum, et XL militum. Cuculla sanguine infecta in qua marturiatus est sanctus Elphegus archiepiscopus. De reliquiis Syxti et Georgii martirum. De vestimento Saturnini martiris. Reliquiæ sancti Edwardi martiris. De reliquiis sancti Costici [*sic*] martyris. Articulus digiti sancti Mauricii.

Reliquiæ quæ inventæ fuerunt in tumulo sancti Cuthberti die Translacionis ejusdem.

Corpus sancti Cnthberti cum carne et ossibus, et totum integrum, quasi adhuc esset vivus. Caput sancti Oswaldi Regis et Martiris, quod locatum est in scrinio cum corpore Cuthberti. Inventa sunt quoque cum corpore ipsius sancti Patris,

* There is an earlier list of the Durham Relics in the MS. O. 3. 35, in the library of Trinity College, Cambridge (a book formerly belonging to the Priory of Finchale), compiled apparently between the years 1143 and 1154, and a later is printed in the Appendix to Smith's Bede, p. 740.

die translacionis ejusdem, ossa sancti Aidani, Edberti, Egfridi, Ethelwaldi, episcoporum, Balterii et Balfridi anachoritarum. Corpus venerabilis Bedæ presbyteri et doctoris. Ossa sanctarum feminarum Ebbæ et Elfirgæ. Corpus et vestimenta sancti Boisili, qui fuerat magister sancti Cuthberti. Ossa et capilli sancti Edelwaldi presbiteri, qui successit sancto Cuthberto. Caput Ceowulfi regis et postea monachi in Lindisfarnensi ecclesia. De vestimentis et ossibus sancti Medardi, Martini, Bricii, Remigii, Germani, Eligii. De vestimento sancti Benedicti. Ossa sancti Contestoris episcopi. Dens sancti Egidii. De ossibus et capillis et de vestimentis sanctorum confessorum atque pontificum Silvestri, Leonis, Gregorii. De vestimentis et ossibus sancti Ambrosii. De vestimentis Lupi episcopi. Reliquiæ sancti Amandi episcopi, et Cesarii episcopi. Reliquiæ sanctæ Anastasiæ et sanctæ Agnetis virginum et martirum. De vestimento Cristinæ virginis. Reliquiæ Petronillæ virginis et sanctæ Elfgivæ virginis. De ligno Domini tres particulæ. De ossibus sanctæ Ceciliæ virginis, et sanctæ Barbaræ virginis. De velo sanctæ Agathæ virginis. Ossa Sergii et Bachi martirum. Dens sancti Blasii. Ossa Gereonis martiris. Ossa sanctarum virginum XI millium Coloniæ. De brachio sancti Stephani. De genu sancti Pauli. De latere sanctæ Margaretæ. De junctura manus Sancti Andreæ. De sepulchro Domini. De craticula sancti Laurencii. De costa sancti Augustini doctoris. De tibia sancti Bartholomei. De fauce sanctæ Katharinæ,

Hic scribuntur reliquiæ quæ servantur in cistulis eburneis et fiolis cristalinis, et aliis locis diversis, in custodia Feretrarii Dunelmensis, extra feretrum sancti Cuthberti conservatis.

Brachium sancti Gereonis martiris. Item dens sancti Aidani Lindisfarnensis episcopi. De vestimento sancti Thomæ martiris, et de lorica et de cilicio ejusdem. De lapide super quem natus est Christus. Item junctura digiti sancti Wolstani, cum porcione carnis ejusdem. Dens sanctæ Ceciliæ virginis. Reliquiæ sanctorum Nazarii, Naboris, Gorgonii, et Maximini, martirum. Item de lorica sancti Godrici, et de osse sancti Pauli et Eustochii. Item reliquiæ sancti Thomæ martiris, hoc est de cuculla, stamina, cilicio, pellicia, et panno ejusdem, sanguine intincto. Insuper de frocco cujusdam monachi, sanguine ejusdem intincto. Item dens sancti Stephani prothomartiris, et de brachio ejusdem. Item dens sancti Egidii, et de vestimentis ejusdem. De ossibus sancti Andreæ apostoli. Dens sancti

Fredberti. De reliquiis Jacobi Zebedei, fratris sancti Johannis. De petra Calvariæ. Reliquiæ de sancto Acca episcopo, et de sudario et de casula ejusdem, per ccc annos et eo amplius secum in terra jacentibus. Reliquiæ sancti Germani, in duobus locis. De sepulchro sanctæ Mariæ, in duobus locis. De valle Josaphat. Pars magna de monte Calvariæ. Item reliquiæ sanctarum virginum Euphemiæ et Ceciliæ. De præsepio Domini. De carbonibus sancti Laurencii. De cruce sancti Andreæ apostoli. Item reliquiæ sanctæ Balbinæ virginis. De tunica sancti Godrici. De casula sancti Cuthberti. De nativitate sancta. De vestimento sancti Symeonis, in quo suscepit Salvatorem, et de panno in quo involutum fuerat corpus Joseph ab Arimathia. De lapide qui jacuit ad caput Domini in sepulchro. Item reliquiæ sancti Sebastiani. De petra Calvariæ. Item costa sancti Laurencii, et de petra in qua Christus baptizatus est. De capite sancti Stephani prothomartiris. De ossibus sancti Mauricii sociorumque ejus, et de costa Edwardi regis et martiris. Item de loco ubi crucifixus est Dominus. De ligno Domini. De ossibus et reliquiis sancti Pancracii martiris. Item de lapide fluminis Transjordani. Reliquiæ de sancto Laurencio. De vestimento et de pulvere sancti Dyonisii martiris. De capillis sancti Bartholomei de Farne. De osse sancti Petri apostoli. Os sancti Christofori martiris, Reliquiæ de sancto Jacobo, fratre Domini. De capillis sanctæ Mariæ, matris Jesu Christi. Item de junctura manus sancti Andreæ Apostoli. De tibia sancti Bartholomæi. De capite sancti Stephani prothomartiris. De latere sanctæ Margaretæ martiris. De capite sancti Leonardi. De fauce sancti Nicholai. De digito sancti Mauricii. De costa sancti Augustini doctoris. De peplo beatæ Mariæ, matris Domini. Reliquiæ Sancti Andreæ apostoli. De capillis beatæ Mariæ Magdalenæ. Reliquiæ apostolorum Petri et Pauli. Reliquiæ sancti Philippi apostoli. Reliquiæ sancti Stephani martiris. De reliquiis Cosmæ martiris. Reliquiæ sancti Silvestri papæ. Reliquiæ sancti Blasii martiris. Ossa sancti Ypoliti martiris. De lorica sancti Oswaldi martiris, in qua occisus est. De carne et pinguedine et de vestimentis beati Thomaæ martiris, in quibus sepultus est. De ossibus apostolorum Petri et Pauli. De osse sancti Jacobi, fratris Domini. De carne et capillis Margaretæ gloriosæ reginæ Scottorum. De osse brachii sancti Egidii abbatis. Item dens ejusdem. Os sancti Leodegarii martiris. De cruce quam portavit sanctus Oswaldus in prælio. De capite sancti Benedicti. Reliquiæ sancti Amphibali martiris. Reliquiæ sanctorum Innocencium. De capillis sanctæ Mariæ. De spongia Domini. De scutella sancti Johannis Baptistæ. De

barba sancti Godrici. Item de cilicio et de capillis sancti Godrici. De costa cujusdam Sancti. Diversæ Sanctorum reliquiæ. De vestimentis sancti Georgii martiris. De cuculla sancti Johannis evangelistæ. De cunabulo Domini. De ossibus sancti Vincencii martiris, in duobus locis. Item lampas sanctæ Luciæ virginis vitrea. De costa et de genu. Sancti Mauricii. Item de brachio sancti Secundi, avunculi sancti Mauricii. Item de osse sancti Exuperii. De brachio sancti Candidi, pretiosissimi martiris. De reliquiis sanctorum confessorum Gregorii, Silvestris, et Leonis. De ossibus cujusdam Sancti, et de sepulchro in quo jacebat. Item quædam particula de sanguine beati Thomæ martiris, in quadam ampulla vitrea. Item cingulum laneum beati Godrici confessoris. De filo in quo consutum fuerat corpus beati Cuthberti in casula sua. De ossibus et reliquiis sancti Columkelli abbatis. De ossibus sancti Sergii papæ et martiris. De ossibus sanctæ Brigidæ gloriosæ virginis. De ossibus et de pulvere sanctæ Ebbæ virginis. De ossibus et reliquiis sancti Laurencii martiris. De ossibus sanctorum Innocentium. De capillis sancti Godrici, et de lorica et cilicio et tunica et pane, et multis aliis vestimentis ejusdem Sancti, in uno loco conservatis. Item quædam particula de osse sancti Nicholai. De pectore sanctæ Gracianæ virginis et martiris. De tunica et cilicio venerabilis Bedæ doctoris. Item cotuna infecta oleo cujusdam Sancti. De vestimentis et capillis sancti Boisili presbiteri. De lorica ejusdem Sancti et capillis, in duobus locis. De capillis quorundam Sanctorum magna quantitas, qui non intitulantur. Item una crux cedrina cum reliquiis internis. De vestimentis sancti Johannis Baptistæ, in quibus occisus est. De capillis plurimorum Sanctorum, et de cute capitis cum aliquibus capillis, qui non intitulantur. De ossibus et reliquiis sancti Patricii episcopi, et Hyberniæ apostoli. De reliquiis sanctorum Abbatum Malasii atque Ernini, De reliquiis sancti Wilfridi episcopi. De portis horis. De lapide super quem natus est Christus. De ligno Domini quædam particula. Reliquiæ sanctæ Barbaræ virginis. De lapide montis Calvariæ. Item reliquiæ sancti Nicholai. De cruce sancti Andreæ apostoli magna quantitas. Reliquiæ domini G. de Borres missæ ecclesiæ Dunelmensi per dominam M. reginam Angliæ, videlicet de ligno Domini, de sepulchro Domini, de petra Calvariæ, de cunabulo nativitatis Domini, de præsepio Domini, de sepulchro sanctæ Mariæ. Item in alio loco conservantur ista subscripta, videlicet Reliquiæ Domini nostri Jesu Christi, et multorum sanctorum corporum. In primis de throno ubi sedebat Dominus cum XI apostolis. De lapide ubi Dominus scripsit, ubi interrogaverunt eum discipuli de fine mundi. De monte Thabor, ubi

tranfiguratus est Christus, et Dominus cum Moyse locutus est. Item pars de sepulchro Domini. De ligno carceris sancti Johannis Baptistæ et sancti Stephani prothomartiris. Item sanctorum Jacobi, Zacharei, Simeonis. Insuper de XII thronis Apostolorum. Item in alio loco pars de sepulchro Domini, de templo Domini, de spongia Domini, de præsepio Domini, de la quarenteine. De mensa Domini. De monte Oliveti. De sepulchro gloriosæ virginis Mariæ. De lapide super quem natus est Johannes Baptista. De vase ubi lavabantur pedes apostolorum in cœna. Item reliquiæ diversæ in quodam panno lineo conservatæ. Item de cuculla sancti Johannis Evangelistæ. De cunabulo Domini. De ossibus sancti Vincentii martiris, in duobus locis. Item lampas quædam sancta vitrea. Item pallium sancti Edmundi cum capa. Item casula sancti patris nostri Cuthberti. Item cuculla sancti Elphegi Archiepiscopi sanguine infecta. Quinque cruces cum reliquiis in diversis locis conservatæ.

CCCXXXII. FESTUM SANCTI CUTHBERTI IN SEPTEMBRI.

[Ex. Otho. B. 9. in Bibl. Cotton.] *

Hæc est consuetudo et lex sancti Patris Cuthberti, a religiosis et potentibus viris antiquitus instituta: scilicet, ut, ante ipsius Festum, quod mense Septembri solenniter celebratur, omnes Barones, scilicet Teines et Dreinges, aliique probi homines, sub Sancto prædicto terram tenentes, Dunelmum conveniant, ... ibidem renovent et confirment legem et consuetudinem Pacis S. Cuthberti, viz., qualiter pax Festi ipsius ab omnibus sit observanda et tenenda; ita scilicet sicut in sequentibus habetur scriptum.

Hæc est lex omnium ad festum S. Cuthberti venientium. Postquam exierint de domibus suis, septem diebus ante festum, et septem diebus post festum, omnes habeant pacem in veniendo et redeundo; et recta strata pergant, nec pervagentur huc et illuc per villas; et qui .... pacem fregerit, emendet ei, antequam de pace reddant. Nullus autem ad festum venientium

* This notice was transcribed from the Cottonian MS. before its destruction by fire in 1734, by John Rowell, and by him copied into the First Register of the Dean and Chapter. Mickleton compared Rowell's extract with the orig. 9 Nov. 1715. See MSS. Mick. Bp. Cosin's Library, No. 10, 87. The memorandum stood in the MS. at the head of St. Luke's Gospel.

calumnietur nec implacitetur de aliquo forisfacto, quod jam antea adversus aliquem perpetraverat, nec constringatur ibi faciendum nisi voluntate spontanea voluerit. Qui vero pacem ipsius Sancti, infra pacem suam, sponte fregerit, indignus sit prescriptione pacis, nisi fracturam pacis secundum legem ipsius Sancti emendaverit.

CCCXXXIII. CARTA MAGISTRI SIMONIS DE FERLINGTON DE VILLA DE KYHOU DATA ELEMOSINARIÆ.

[Ex. Libr. Elemosinar. MS. Mick. 28. in Bibl. Cosin. fol. 12.]

Omnibus Christi fidelibus ad quos præsens scriptum pervenerit, magister Simon de Ferlington,* Archidiaconus Dunelmensis, salutem in Domino. Noveritis me dedisse et præsenti carta confirmasse elemosinariæ domui sancti Cuthberti in Dunelmo villam de Kyhou cum pertinenciis, quam emi de Waltero de Monasteriis et heredibus suis, in puram et perpetuam elemosinam, ad sustentacionem trium scolarium in scola Dunelmensi, quos magister beatim eliget et cum tabella in honore beatæ virginis et Sancti Cuthberti confecta ad elemosinarium Dunelmensem cotidie mittet, qui eis beatim in cibo et potu prospiciet; et in domo elemosinaria pernoctabunt, et elemosinarius in lectis eis decenter prospiciet. Et in hujus rei testimonium præsentem cartam sigillo meo roboravi. Hiis testibus, Johanne de Insula, Waltero monacho Dunelmensi, Ricardo capellano de Acle, Laurencio capellano, Roberto de Ripun, Roberto Buchel, et multis aliis.

CCCXXXIV. OFFERT. PER REGEM AD FERETRUM SANCTI CUTHBERTI IN ECCLESIA CONVENTUS DUNOLM. XXVIII DIE JULII ANNO XVI°.†

Nuch' auri cum gernetta in medio, prec. xxxvj^{s}. Nuch' auri cum ameraldo in medio, prec. xxvj^{s}. viij^{d}. Nuch' auri aimellata, prec. xx^{s}. Nuch' auri cum peridod' in medio, prec. xviij^{s}. Nuch'

* Archdeacon of Durham in the beginning of the thirteenth century.

† From a Roll in the Exchequer at Westminster, labelled "Jocalia existencia in Curia de Jocalibus remanentibus in garderoba, ultimo die Aprilis, in recessu R. de Northburg' nuper custodis garderobæ Regis."

auri cum saphiro in medio, prec. xv[s]. Nuch' argenti deaurati cum dublet' rubeo, prec. xxviij[s]. Quinque panni in canabo, quorum iiij usitati.

CCCXXXV. LITERA CARITATIVA CONCESSA UNI COCO.

[MS. Cotton. in Mus. Brit. Faustina. A. VI. fol. 40.*]

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Willielmus Prior ecclesiæ Dunolmensis et ejusdem loci Conventus salutem in Domino. Qui tacti sunt manu Dei, et pœnis corporalibus a Domino castigantur, humanitatis fovendi sunt gracia; ut aliqua pœnarum suarum senciant lenimenta. Cum igitur in carum et dilectum nostrum dominum Robertum de Dalton capellanum, qui, per multa annorum curricula, nostris obsequiis insistens, se gessit laudabiliter in eisdem, infesta senectus obrepserit, et cæcitas odiosa, quod ad peragendum sacerdotis ministerium invalidus redditur prorsus et ineptus, eidem domino Roberto ad totam vitam ipsius singulis septimanis septem albos panes, septem lagenas servisiæ competentis, et septem fercula coquinæ carnium vel piscium, prout diei congruerit, de nobis in Prioratu nostro Dunolmensi, locis et horis quibus alii liberatarii nostri suas percipiunt liberaciones, tenore præsencium conferimus, intuitu caritatis. Præterea concedimus eidem domino Roberto unum locum pro lecto in supercelario Infirmariæ nostræ, extra portam Prioratus, quam diu vixerit occupandum. In cujus rei testimonium, *etc.*

CCCXXXVI. LITERA EPISCOPO PER PRIOREM DIRECTA.

[MS. Cotton in Mus. Brit. Faustina. A. VI. fol. 42. b.]

Reverendo in Christo patri et domino domino T. Dei gracia Dunolmensi episcopo suus devotus filius Johannes, Prior ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis salutem, eum devota promptitudine obedienciæ, reverenciæ, et honoris. Vestræ reverendæ paternitatis literæ, nobis missæ, ex quibus vobis assurgimus ad

* This is the *Registrum Primum Parvum* of the Convent of Durham; the history of its becoming a part of the Cottonian Collection is not known. The *second*, *third*, and *fourth* of the series are still pr served in their proper custody, and great use has been made of them in this volume.

devota filialium munera gratiarum, felicem expedicionem domini nostri Regis Angliæ et Franciæ illustrissimi continentes, audiencium corda immensa profuderunt læticia; set eo immensiori quo vos et vestros, benedictus Altissimus! sospites fore et incolumes asserebant; ipsum rogantes devotissime, in cujus manu corda sunt Regum, ut ea, quæ grato inchoata sunt principio, graciora suscipere faciat incrementa. Cæterum vestræ reverenciæ, si placeat, innotescat, quod filii vestri peculiares plena vigent corporum sospitate, ac cum cæteris vestris devotis subditis adhuc in pacis pulcritudine conquiescunt, quod ille continuare dignetur qui est desideratissimæ pacis autor. Porro, pater reverende, scire dignemini, quod circa festum sancti Petri ad vincula, Scotti a finibus suis egressi, partes Westmerlandiæ hostiliter invaserunt; ipsas et eorum incolas feralibus gladiis et incendiis per xx miliaria et amplius in longitudine, et totidem in latitudine, devastarunt; utriusque sexus homines, quos apprehendere poterant, vel trucidarunt crudeliter, vel etiam captivarunt; nonnullis locis, per quæ fecerunt transitum, nichil penitus incombustum, quod erat combustibile, relinquentes; et, sicut passim ab intinerantibus prædicatur et ducitur, quod tamen avertat Altissimus, iidem Scotti, imbuti fece tirannidis, collectis fructibus instantis autumpni, terras Angliæ, et præcipue Episcopatum Dunolmensem, conflatis viribus manu fortissima disponunt invadere circumquaque,* quousque habuerint resistenciam, loca per quæ fuerint transituri redigere in cinerem et favillam; ad hoc, sicut multi conjiciunt, per Philippum de Waloys, dicentem se regem Franciæ, animati multipliciter et inducti. Set, favente Altissimo, quæ non speratur remedii superveniet hora grata, quia aut per nostrates, qui parant ad repellendum eosdem, aut aliunde de montibus, in quos cotidie levamus oculos, auxilium veniet, quo a suis iniquis et perversis machinacionibus reprimentur.

* This threat was put into execution, and the victory at Neville's Cross was the consequence.

CCCXXXVII. LITERA DIRECTA EPISCOPO DE CONFLICTU AD NEVILE CROYS.*

[MS. Cotton. in Mus. Brit. Faustina A. VI. f. 47.]

Reverende——Licet a personis quampluribus super his, quæ gesta sunt per crudelem gentem Scottorum in partibus Angliæ, paternitati vestræ, Reverende, diversas literas dirigi supponamus, cupientes tamen ad augmentum gaudii, prout nos conceperimus, præmissa fieri, vestrum animum recreare, ad vestræ dominacionis audienciam deducimus per præsentes. Scoti igitur supradicti, paulo post festum Sancti Michaelis Archangeli, in summâ elacione constituti, cum eâ multitudine armatorum et peditum cui, sicut postmodum audivimus a quibusdam de eisdem, totam gentem tam Franciæ quam Angliæ non credebant posse restitisse, etsi vires suas unanimiter conflavissent, partes Angliæ invadentes, eas incendiis et feralibus gladiis circumquaque, per quas fecerunt transitum, crudeliter devastarunt, vix parcentes sexui aut ætati ; et inter mala hujusmodi quæ atrociter committebant, fortalicium de Lydel, cujus custodiam habuit dominus Willielmus de Selby, ceperunt, interfectis omnibus quotquot in eodem fuerunt inventi : postmodum vero, apud aliud fortalitium, quod vocatur Haydenhall, juxta Corbrig, Scottis se transferentibus, illud reservatâ vitâ inhabitancium redditum fuit eis. Deinde vero, continuando dietas, die tali Octobris venerunt circa horam quasi nonam prope villam Dunolm. super moram de Bello Redditu, ostendentes se per dispositas acies quasi parati unanimiter ad pugnandum. Sed statim, sine plure, se ad manerium nostrum de Bello Redditu convertebant, per noctem illam totam infra parcum, nullo eorum extra remanente, sicut sub certitudine habuimus, pernoctarunt ; venerabili Patre domino Archiepiscopo Eboracensi et aliis Magnatibus qui cum eo fuerant, de quorum nominibus, per alios plenius quam per nos, vos credimus certiorari debere, infra parcum vestrum de Aukeland eadem nocte se collocantibus occultè. Porro, in crastino die, videlicet XVII Octobris, nostratibus usque moram de Bello Redditu, de quo præmittitur, declinantibus, Scotti hoc audientes,

* This letter is already in print in one of our Publications, but its importance in a volume expressly devoted to Durham History is of such magnitude as to demand a place here in its chronological order. See the first volume of the Series of Durham Wills and Inventories (pp. 29 and 30), for further historical notices relative to the Battle of Neville's Cross.

se super eandem moram, juxta parcum nostrum, ad pugnandum, aciebus dispositis, paraverunt: unde ab horâ quasi terciâ usque ad horam nonam remanserunt partes, vexillis erectis, inter civitatem Dunelm. et manerium prædictum de Bello Redditu, modico existente spacio inter eas; quâ quidem horâ, ad incrementum gaudii Ecclesiæ Anglicanæ populi, eædem partes utrobique durè acerbè et validè acriter conflixerunt. Sed, benedictus Altissimus, in cujus manu sunt corda Regum, ac, prout si placet, vulnerat et medetur, dejicit et exaltat, Scottos Anglici cum triumpho mirifico superârunt, incolis partium borialium, quos diu Scotti oppresserant, ad optatæ libertatis gaudia restitutis. In quo quidem conflictu David, se dicens Regem Scociæ, captus est, cum sagittâ in facie graviter vulneratus: multis vero de valentioribus totius terræ Scociæ interfectis et jacentibus super moram de Bello Redditu miserabiliter denudatis, quorum personas et numerum certitudinaliter vobis nescimus exprimere; quos tamen per alios satis habebitis expressos. Multi vero capti sunt, quorum unus, non tamen valentior sed reverâ malivolentior est, Willielmus Douglas; cujus et aliorum nomina vobis in cedulâ inclusâ præsentibus destinamus. Pauci de nostris in dicto mortui sunt conflictu. Locus ille in quo bellum, de quo superiùs fit mentio, est commissum, inter civitatem Dunolmensem et quendam monticollum qui vocatur Fyndonne noscitur situari; qui quidem monticulus a quodam præsagio sumpsisse nomen creditur, cum posse dicatur verisimiliter Fyndonne, quasi finem dans, vel finem dandus. Nomen enim, ut tenet communis opinio, discidio miserabili quod per multa annorum curricula inter Anglos et Scottos invaluit, Ipsius cooperante potentiâ quæ nullis est inclusa limitibus, conjicitur finis dari.

CCCXXXVIII. LICENCIA CONCESSA HUGONI SHIRBURN AD TRANSEUNDUM AD SEDEM APOSTOLICAM.

[Reg. II. fol. 307.]

Johannes, Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, dilecto filio nostro H[ugoni] de S[hirburn] in amplexibus Salvatoris. Cum diucius penes nos cum magna instancia institeris pro licencia optinenda sedem apostolicam visitandi, pro certis articulis tuam conscienciam concernentibus, nos, salutem tuæ animæ affectantes, et peticionem tuam racionabilem attendentes, tibi licenciam ad dictam sedem directe ex sumptibus amicorum tuorum transeundi, de consensu Conventus nostri, concedimus per

præsentes; ita quod, legitimo cessante impedimento, infra annum postquam arripueris iter tuum versus dictam sedem, omni excusacione postposita, ad nos apud Dunelmum revertaris. Et ne alicujus excusacionis obstaculum super hoc pretendere valeas in futurum, te super hoc in tua consciencia oneramus. In cujus rei, *etc.*

CCCXXXIX. PROCURATORIUM DE OFFICIO QUÆSTORIS.

[MS. Cotton. in Mus. Brit. Faustina A. VI. 78.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis pateat per præsentes, quod nos, Robertus, Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmensis, ad petendum, colligendum, et recipiendum, nomine nostro, fidelium elemosinas, nobis ac fabricæ ecclesiæ beati Cuthberti Dunelmensis pia fidelium devocione datas, dandas, assignatas, assignandas, infra Archidiaconatum Northumbriæ, necnon ad impetrandum literas ac indulgencias Christi fidelibus hujusmodi elemosinas nobis ac fabricæ dictæ ecclesiæ devote conferentibus, a venerabilibus Dei gracia archiepiscopis Cantuariæ et Eboraci, ceterisque prælatis et ordinariis locorum prædictorum, et ad sibi substituendum procuratorem seu procuratores, nuncium vel nuncios, coadjutorem seu coadjutores, — dilectum nobis in Christo Nicholaum de Kellaw clericum, latorem præsencium, procuratorem nostrum ac nuncium specialem, quandam crucem argenteam et deauratam certas reliquias Prioratus nostri continentem,* secum vobis deferentem, ordinavimus — In cujus &c., præsentibus sigillum nostrum fecimus hiis apponi, per unum annum a data confectionis præsencium continue numerandum tantummodo duraturis. Data Dunolmi, primo die mensis decembris, anno Domini millesimo ccc octogesimo secundo.

* This word is substituted for *in se clausas habentem.*

CCCXL. CUSTODIA CELLÆ DE FYNCALL.

[MS. Cotton. in Mus. Brit. Faustina A. VI. fol. 82.]

Johannes Prior ecclesiæ Dunelm. dilecto filio domino Rogero de Maynesforth salutem in amplexibus Salvatoris. Quia tota monachi conversacio ad nutum sui superioris continue variabilis esse debet, prout ordo professionis requirit et regula, te, quem in aliis officiis laudabiliter egisse cognoscimus, propter majoris utilitatis profectum, quem ex hoc verisimiliter conjicimus exurgere, ad custodiam Cellæ nostræ de Fyncall et omnium ad eam pertinencium, sub Priore tamen ejusdem, qui, senio et debilitate confractus, minus potens est ad corporaliter laborandum, necnon in curatorem domini Roberti de Walleworth, nuper Prioris nostri, qui, corporis ac mentis infirmitate laborans, ad se et ad sua gubernanda inutilis, quod dolenter referimus, est affectus, provisionisque suæ, cum fuerit ordinata, necnon omnium rerum suarum ac servorum, tenore præsencium deputamus; tibi in virtute obedienciæ firmiter injungentes, quatinus in principio, Inventario indentato de omnibus rebus, tam Cellæ prædictæ, quam prædicti domini Roberti, plene confecto, te talem in hiis exhibere studeas, quod de provisione hujusmodi cum fuerit, ut prædicitur, ordinata, nobis computes annuatim, ut alias de sollicitudine tua in hac parte debeas merito commendari. In cujus — Data Dunelmi, tercio die mensis Octobris, anno Domini millesimo ccc nonogesimo primo.*

CCCXLI. SUPPLICACIO AD PAPAM PRO MONACHO ALTERIUS DOMUS NON INTRODUCENDO IN VISITACIONE EPISCOPI DUNELMENSIS.

[Cart. III. fol. 311 b. et Orig. 2. 8. Pontif. N. 1.]

Beatissime pater, dudum, cum Episcopus Dunelmensis, tunc existens, ad visitandum Capitulum suæ ecclesiæ Dunelmensis, quæ ordinis sancti Benedicti existit, descenderet, Prior tunc existens, et Capitulum dictæ ecclesiæ, exceperunt, quod de consuetudine ipsius ecclesiæ erat a tempore, cujus non erat me-

* Richard de Stokton receives a like appointment 29 May, 1395. *Ib. fol.* 82; but no mention is made of Prior Walworth, who was probably then dead.

moria, inconcusse servata, quod Episcopi Dunelmenses, qui fuerant pro tempore, per se solos, absque aliis religiosis sibi adjunctis, vel clericis secularibus quibuscumque, assumptis sibi loco notarii monacho vel monachis, Capituli memorati visitacionem suam præfato usque tunc impenderant capitulo, supplicantes eidem episcopo ut omnes tam laicos quam clericos, religiosos et seculares, antequam visitacionem actualiter exerceret, a capitulo preciperet amoveri, quibus amotis parati erant ipsum ad visitacionem peragendam admittere. Sed quia dictus episcopus eos super hoc non audiverat, quamquam protestaretur se velle omnes clericos suos et alios, præter tres vel quatuor et notarium removere, et sic suam visitacionem incipere et complere, iidem Prior et capitulum ad Sedem Apostolicam appellarunt, et deinde hujusmodi negocio proposito coram fe. re. Bonifacio papa VIII. prædecessore vestro, idem prædecessor decrevit quod Episcopus Dunelmensis, pro tempore existens, cum descenderet ad visitandum Capitulum dictæ suæ ecclesiæ, deberet habere secum duas vel tres personas clericali caractere insignitas; quarum una saltem religiosa dicti Ordinis esset, et unum notarium, et non plures, consuetudine aliqua obtenta et composicione inter partes qualibet in contrarium facta non obstante. Nuper autem, Pater sancte, ad importunam, ut creditur, instanciam reverendi patris domini Walteri Episcopi Dunelmensis, Sanctitas vestra dicitur decrevisse ac declarasse hujusmodi religiosam personam posse assumi de Capitulo dictæ ecclesiæ, seu de quovis alio monasterio vel regulari loco dicti ordinis, prædicta, et alia consuetudine et composicione habita inter partes et aliis contrariis non obstantibus quibuscumque, prout in literis apostolicis inde confectis, quarum tenorem de verbo ad verbum habere dignemini pro expresso dicitur plenius contineri. Cum autem, Pater sancte, non sit consonum rationi ea immutari quæ certam interpretacionem habuerunt, et per tantum tempus, de quo supra dicitur, sic servata fuerunt, et ne per hujusmodi pretensam declaracionem sic a beatitudine vestra callide extortam contingat devotos oratores vestros Capitulum prædictos inquietari et litibus involvi, si forte Episcopus Dunelmensis, pro tempore existens, in visitacione personam religiosam extra dictam ecclesiam secum vellet habere; supponitur sanctitati vestræ pro parte Prioris et Capituli ejusdem ecclesiæ, quatinus dictam declaracionem, et omnia inde secuta, etiam si in partibus per utramque vel alteram partium prædictarum occasione præmissorum vel alicujus eorum ad sedem apostolicam vel alibi foret apellatum, revocare, et eidem ex certa sciencia derogare, ac concedere, ordinare seu decernere et declarare dignemini quod ex quo per supradictum tempus servatum est,

sicut prædicitur, quod dicta persona religiosa in dicta visitacione habenda non aliunde, sed duntaxat de dicto venerabili Capitulo sit assumenda, præmissis et aliis in contrarium editis non obstantibus.

CCCXLII. SUFFRAGIORUM SUPPLICATIO PRO JOHANNE HEMYNGBURGH PRIORE DUNELMENSI.

[Ex capite Rot. Orig Loc. 16.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis ad quos præsentes litteræ pervenerint, humiles in Domino ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis cœnobitæ post decursum hujus peregrinacionis studium ad æternæ beatitudinis bravium pervenire, et facie ad faciem majestatis gloriam speculari. Quia ex primi hominis prævaricacione mors intravit in mundum, ideo lex naturæ sic infectæ indicit mortuos plangere, ac eorum memoriam humanis mentibus inserere, devotisque precibus commendare. In typum primi planctus, scilicet mortuorum, Job, audita morte filiorum, in vestimentorum scissione vim doloris expressit; Abraham, Sara mortua, venit ut fleret eam; Joseph et fratres sui septem dies super morte Jacob patris eorum cum gemitu compleverunt. Immo Christus Jesus cum lacrimis Lazarum mortuum suscitavit. In signum secundi, videlicet de defunctorum memoria, Judas Machabeus duodecim milia dragmas argenti misit Jerosolimam, offerre ea ibi pro peccatis mortuorum; per quas dragmas moraliter notari possunt devotæ preces fidelium oblatæ pro mortuis: nam sancta et salubris est cogitacio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur. Hinc est quod vestræ universitati reverendissimæ notum facimus per præsentes venerabilem piæ memoriæ patrem nostrum, dominum Johannem Hemmyngburgh nuper Priorem nostri monasterii Dunelmensis, in fata transisse, pro cujus obitu currere cogimur in lamenta, dum recolimus quam humilis in gestu, quam benignus in actu, quam jocundus in vultu, affabilis in colloquiis, circumspectus in consiliis, rectus in judiciis, discretus in præceptis, zelum habens concordiæ, ac discordiæ inimicus, et in dispensacione satis providus extitit et fidelis; in omnibus ita temperanter agens, ne in affligendis pœnis pro modo culpæ appareret rigidus, vel tamen in corrigendis excessibus videretur tepidus et remissus; sed, omnibus omnia factus, se omnium bonorum moribus conformabat. Vixit autem in monachatu ferme sexaginta sex annis, in Prioratu vero viginti quinque; et tandem in

senectute longævus, id est octoginta novem annorum, in ægritudinem decidit, per quam ex hac luce subtractus est. Cujus morbi letalis prope finem, extremam peciit unctionem, qua peracta, profusus in lacrimas, cum singultu et suspiriis a cunctis fratribus circumstantibus, si forsan contra eorum aliquem in suo regimine deliquisset, veniam humiliter imploravit. O quantus luctus omnium tunc ibidem præsencium, præcipue monachorum! Perinde ab illo tempore per totum residuum diei, quandoque gracias Deo agens, interdum misericordiam Dei petens, decimo septimo kalendas Octobris, in noctis principio, spiritum exalavit. Quocirca cum sit mos, præsertim religiosorum, suos defunctos alternis precibus memorari, vestræ communitatis clemenciam imploramus obnixe, quatinus dignemini dicti patris nostri animam cum animabus vestrorum ab hac luce subtractorum memoriis corditer reminisci; ut vobis et vestris in communione consimili strictius obligemur ad parem pietatis compensam; vestros titulos huic scripto nostro caritatis intuitu, quæsumus, subscribentes.

Anima domini Johannis Prioris Dunelmensis, et animæ omnium fidelium defunctorum per Dei misericordiam in pace requiescant, Amen. Oravimus pro vestris, orate pro nostris.*

CCCXLIII. EX ROT. XX–XXI. THOMÆ LANGLEY EPISCOPI DUNELM.

[In Offic. Aud.]

Solutum Thomæ Egliston pro signacione xvj boum Domini cum signeto sancti Wilfridi, pro quadam infirmitate vocata le moryn evitanda, ix[d].

[*From the Lead Roll* 20 *to* 21 *of Bishop Langley, but the entry is drawn through with a pen, as if not allowed.*]

* This *Supplicatio* constitutes the heading of the identical Roll which was carried by the *Breviator* from Monastery to Monastery for the specified purpose; and which contains an enumeration of every Monastery in England, with its Order and Dedication, as they were respectively visited by the Monk who was deputed to solicit their prayers. See a License to a *Breviator*, or Briefbearer, when leaving home on a similar errand, above No. CXXXIV.

CCCXLIV. EXCERPTA EX ROT. EXPENSARUM EPISCOPI DUNELM. VII–X. HENR. VI.*

[In offic. Audit. Ep. Dunelm.]

Solutum . . . . Bothe, groser, Londoniæ, pro saltpetre et brymston ab eo emptis pro stauro castri Domini de Norham lx^s^. Et Johanni Brokley de London draper pro uno panno de blankett fyn continente xxiiij virgas ab eo empto ad usum Domini, ex mandato suo, precium virgæ x^s^., xij^l^. Et eidem Johanni pro xxij vergis panni blodfyn, ab eo emptis, ex consimili mandato, precium vergæ vj^s^. viij^d^., vj^l^. xix^s^. iiij^d^. Et . . . . Walton de London. orfeour tam pro uno lapide vocato emeraude ab eo empto, pro uno cipho aureo Domini, quam pro auro per ipsum apposito pro factura unius troiche de novo pro supportacione dicti lapidis et unius perle, una cum factura dicti troiche aurei, vij^s^. vj^d^. Et Johanni Olney de London pro j perle ab eo empto pro garnizacione dicti troiche aurei iiij^s^. Et Johanni Caundyssh pro factura ij orfrayes de panno Domini, una cum linura eorundem cum panno proprio ejusdem Johannis, ad usum Domini, vj^s^. viij^d^. Et Willielmo Bole de London broudatori pro broudacione diversarum aquilarum aurearum ad usum Domini, per indenturam super hunc compotum liberatam, xl^s^. Et Johanni Gardyner ex mandato Domini pro labore suo per ipsum habito circa mundacionem et arraiacionem gardini Domini infra hospicium suum Londoniensem, erga adventum suum ad Parliamentum Regis apud Westmonasterium, anno Regni viij^o^, vj^s^. viij^d^.

* From the Account Roll of Robert Rolleston, *clericus*, deputed to sell lead for the Bishop in London. The Roll extends from the 7th to the 10th of Henry VI.

CCCXLV. COMPOTUS DOMINI THOMÆ AYER REFECTORARII DE RECEPTIS ET EXPENSIS SUPER LE WOLTE SOLARII CARITATIS ET ALIIS NECESSARIIS IBIDEM. ANNO DOMINI, ETC., XXX°.

[Ex dorso Rot. de Lavatorio seq.]

In primis idem respondet de v^{l}. xix^{s}. receptis de diversis confratribus ad opus prædictum, ut patet per nomina hic specificata.

In primis de Suppriore vj^{s}. viij^{d}. De domino Willielmo Drax Priore de Coldyngham xx^{s}. De Willielmo Poklyngton xx^{d}. De Johanne Durham feretrario iiij^{s}. iiij^{d}. De Ricardo Hesswell vj^{s}. viij^{d}. De Johanne Gyssburn xx^{d}. De Willielmo Durham iij^{s}. iiij^{d}. De Rogero Langchestre vj^{s}. viij^{d}. De Johanne Swynesheved iij^{s}. iiij^{d}. De Thoma Moorby vj^{s}. viij^{d}. De Henrico Feriby vj^{s}. viij^{d}. De Johanne Durham, juniore, vj^{s}. viij^{d}. De Johanne Durward iij^{s}. iiij^{d}. De Georgio Syther iij^{s}. iiij^{d}. De Johanne Barlay vj^{s}. viij^{d}. De Thoma Ward vj^{s}. viij^{d}. De Thoma Lewyn xx^{d}. De Roberto Scremerston xx^{d}. De Ricardo iij^{s}. iiij^{d}. De Johanne Oll bursario xxviij^{s}. Summa receptorum v^{l}. xix^{s}.

Expensæ. In primis Thomæ Ward cementario operanti in quarrera per iij septimanas ix^{s}. Item Willielmo Husworth operanti in quarrera per ij septimanas vj^{s}. Item Thomæ Ward operanti super le wolte solarii per vj septimanas xviij^{s}. Item Willielmo Husworth operanti super le wolte per vij septimanas xxj^{s}. Item in cariacione lapidum a quarrera usque Dunelmum xix^{s}. Item Johanni Tyndale cementario ij^{s}. Item Johanni Clerke cementario pro ij septimanis vj^{s}. Item Johanni Dobyn laborario pro vj septimanis x^{s}. vj^{d}. Item Thomæ Curwenn pro tribus septimanis vj^{s}. vj^{d}. Item Johanni Skirwith laborario xxij^{d}. Item W. Kabery pro iij septimanis iiij^{s}. x^{d}. Item Johanni Pykering cementario per iij dies xviij^{d}. Item in potu empto pro laborantibus in quarrera vj^{d}. Item Waltero Hurde pro labore suo ij^{s}. viij^{d}. Item Thomæ Wryght pro labore suo xx^{d}. Item Roberto Spytell pro eodem xx^{d}. Item Ricardo Henworth pro factura de la syntrees xx^{d}. Item Rogero Wryght et Ricardo filio suo pro diversis necessariis factis in solario iiij^{s}. vj^{d}. Item Johanni Brake pro ferro et factura de le rayle ad gradus solarii iiij^{s}. viij^{d}. Item in ij paribus cirothecarum emptis et datis diversis iij^{d}. Summa omnium expensarum vj^{l}. ij^{s}. ix^{d}. et sic debentur computanti iij^{s}. ix^{d}.

Memorandum quod anno Domini, *etc.*, xxx^{o}, dominus Thomas Ayere refectorarius fieri fecit sumptibus suis propriis et expensis unam fenestram in solario versus aquilonem, in qua eciam scriptum est nomen ejusdem, pro qua solvit liij^{s}. iiij^{d}.

Aliam eciam fenestram fecit dominus Johannes Oll sumptibus propriis, scilicet versus aquilonem, in qua eciam scriptum est nomen ejusdem, pro qua solvit [*blank.*]

CCCXLVI. COMPOTUS DOMINI THOMÆ AYERE SUPERVISORIS OPERIS CUJUSDAM NOVI LAVATORII MARMORIS IN CLAUSTRO DUNELMENSI DE RECEPTIS ET EXPENSIS ANNO DOMINO MILLESIMO CCCC^{o}XXX°II° ET III°.

Recepta. In primis idem respondet de xviij^{l}. vj^{s}. viij^{d}. receptis de conventualibus et quibusdam aliis per manus dominorum W. Partryke et W. Dalton, ut patet per capita huic cedulæ annexa. Item idem respondet de v^{l}. vij^{d}. receptis de diversis officiariis infra et extra, ut patet in eadem cedula. Summa omnium receptorum xxiij^{l}. vij^{s}. iij^{d}.

Expensæ. In primis idem computat in denariis solutis Thomæ Hyndley cementario pro lucracione petrarum marmorearum in querrura de Eglyston, ut patet per compotum suum, ciij^{s}. x^{d}. Item in denariis solutis eidem Thomæ pro tractacione extra querreram, pro scapulacione, et waynyng dictarum petrarum, ut patet in dicto compoto suo, xlij^{s}. j^{d}. Item in denariis solutis Abbati de Eglestona pro firma querreræ prædictæ, per tempus prædictum, xx^{s}. Item in denariis solutis eidem Thomæ pro dolacione petrarum marmorearum, una cum solucione facta Roberto Nurry super factura unius logæ in cimitario Dunelmensi pro dictis petris operandis, ut patet in dicto suo compoto, cx^{s}. iij^{d}. Item eidem Thomæ, ex præcepto Prioris, iij^{s}. iiij^{d}. Item eidem pro una corda empta ad opus prædictum, ij^{s}. vj^{d}. Item eidem Thomæ pro suo regardo ex convencione xl^{s}. Item Nicholao Wryght pro uno pare rotarum x^{s}. iiij^{d}. Item Ricardo fabro pro ferrura unius paris rotarum, iiij^{s}. Item pro cariacione trium lapidum marmoreorum a prædicta querrera usque Dunelmum, xxviij^{s}. iiij^{d}. Item Johanni Pykyryng cementario pro decem septimanis, capienti per septimanam, iij^{s}., xxx^{s}. Item eidem Johanni pro tribus septimanis, capienti per septimanam, ij^{s}. vj^{d}., vij^{s}. [*sic*]. Item Johanni Fethyrstanhalgh pro quinque septimanis, capienti per septimanam, iij^{s}.,

xv^{s}. Item eidem Johanni pro sex septimanis, capienti per septimanam, ij^{s}. vj^{d}., xv^{s}. Item Johanni Tyndall pro una septimana, iij^{s}. Item Johanni Knaythe pro una septimana, iij^{s}. Item Johanni Pykyryng cementario pro opere suo per vices, xij^{d}. Item Thomæ plumbario pro labore suo circa opus prædictum, x^{s}. Item Laurencio latonerio de Novo Castro pro factura le spowtys, ix^{s}. Item Willielmo sclater pro le blaunchyng per duos dies, viij^{d}. Item Waltero Hurde pro opere suo ex curialitate, xij^{d}. Item Thomæ Brake pro factura ij punchons cum scharpyng et layyng, xvj^{d}. Item in calabe empto, iij^{d}. Item pro cariacione lapidum a querrera, xij^{d}. Item Willielmo Mayn pro cariacione unius fodræ a Beurepayr, vj^{d}. Item in uno quarterio calcis, viij^{d}. Item in iij paribus cirothecarum datis diversis, iiij^{d}. ob. Item in j fother luti, viij^{d}. Item in sarracione tabularum pro le pentees in introitu, vj^{d}, Item uno carpentario pro opere suo circa le pentees, xiiij^{d}. ob. Item in clavis emptis ad dictum opus vj^{d}. Item Thomæ plumbario pro opere suo circa opus prædictum xij^{d}. Summa omnium expensarum xxiij^{l}. vij^{s}. iij^{d}. et sic æque.

Memorandum quod idem dominus Thomas Ayere sumptibus propriis fieri fecit aqueductum currentem in Cellarium.

Recepta de Lavacra. Supprior vj^{s}. viij^{d}. Johannes Durham, senior, iij^{s}. iiij^{d}. Thomas Essh vj^{s}. viij^{d}. Johannes Gysburn iij^{s}. iiij^{d}. Johannes Fychborn vj^{s}. viij^{d}. Willielmus Durham vj^{s}. viij^{d}. Rogerus Langchestyr vj^{s}. viij^{d}. Johannes Swnsyd vj^{s}. viij^{d}. Thomas Morby vj^{s}. viij^{d}. Henricus Feriby vj^{s}. viij^{d}. Henricus Helay xx^{s}. Johannes Gonerton vj^{s}. viij^{d}. Johannes Durham, junior, vj^{s}. viij^{d}. Ricardus Barton vj^{s}. viij^{d}. Thomas Nesbet iij^{s}. iiij^{d}. Johannes Durward iij^{s}. iiij^{d}. Georgius [*ita*] iij^{s}. iiij^{d}. Johannes Barlay vj^{s}. viij^{d}. Willielmus Lyam vj^{s}. viij^{d}. Thomas Ayre vj^{s}. viij^{d}. Johannes Oll vj^{s}. viij^{d}. Willielmus Partryke vj^{s}. viij^{d}. Thomas Lawson iij^{s}. iiij^{d}. Thomas Hexham iij^{s}. iiij^{d}. Thomas Ward vj^{s}. viij^{d}. Robertus Areow vj^{s}. viij^{d}. Thomas Furth vj^{s}. viij^{d}. Johannes Byrtle iij^{s}. iiij^{d}. Johannes Heworth iij^{s}. iiij^{d}. Johannes Warnar iij^{s}. iiij^{d}. Thomas Lwyn iij^{s}. iiij^{d}. Johannes Qweldporyge iij^{s}. iiij^{d}. Robertus Scrimerston iij^{s}. iiij^{d}. Willielmus Drax Prior de Koldyngham xl^{s}. Willielmus Ebchestre Prior de Insula x^{s}. Johannes Mody Prior Oxoniensis vj^{s}. viij^{d}. Johannes Wycleff Prior de Stawmforth vj^{s}. viij^{d}. Ricardus Hessewell xiij^{s}. iiij^{d}. Thomas Pryston, in parte solucionis corrodii sui, iiij^{l}. Johannes Fychborn xl^{s}. Johannes Durham, junior, iij^{s}. iiij^{d}. Elemosinarius, pro vino in ij ludis Prioris, viij^{s}. Camerarius pro eisdem ludis viij^{s}. Hostilarius pro vino in eisdem ludis x^{s}. Sacrista

pro vino in uno ludo iiij^{s}. Comunarius pro vino in eodem ludo iiij^{s}. Johannes Oll bursarius xv^{s}. Willielmus Partryk vj^{s}. viij^{d}. Willielmus Dalton vj^{s}. viij^{d}. Johannes Gatsyd vj^{s}. viij^{d}. In xviij petris plumbi venditis viij^{s}. iij^{d}. [*Not summed up.*]

CCCXLVII. COMPOTUS EJUSDEM DOMINI THOMÆ [AYERE] SUPERVISORIS OPERIS CUJUSDAM ARMARIOLI IN CLAUSTRO EX DEXTERA PARTE HOSTII REFECTORII ANNO DOMINI, ETC. XXXIII°.

[Ex dorso Rot. de Lavatorio sup.]

Recepta. xxvij^{s}. de confratribus ad prædictum opus. Expensæ. In primis in quatuor tabulis emptis ij^{s}. iiij^{d}. Item in sarracione earundem tabularum iiij^{d}. Item in sarracione unius clogæ pro tabulis viij^{d}. Item Johanne [*ita*] Powere carpentario pro opere suo xv^{s}. Item in swndes pro glew emptis j^{d}. Item Johanni Stele pro factura xij bandees iij^{s}. Item eidem Johanni pro factura iij cerarum ix^{d}. Item eidem Johanni pro factura xxxiiij clavium iiij^{s}. iij^{d}. Item in una petra ferri empta ix^{d}. Summa omnium expensarum xxvij^{s}. ij^{d}. Et sic superexpenduntur ij^{d}.

CCCXLVIII. LITERA DIRECTA VENERABILI VIRO DOMINO PRIORI DUNELM. PER NICHOLAUM ABBATEM GLASTONIÆ.

[Reg. II. Parv. fol. 186. b.]

Venerabili in Christo Patri ac domino domino Dei gratia Priori Dunelmiæ reverenciam cum honore et cum intimæ habundanciam dulcedinis perpetuæ fœdera caritatis. Continuacio mutuæ dilectionis in viatoribus, gratia mediante, multociens disponit eosdem ad divinam complacenciam; quare sæpe contigit quod ea principio bonitatis medium virtutis adquiritur, tendens per meritum tanquam ad finem gaudii et salutis; et quamvis pro statu viæ distancia locorum fuerimus corporaliter separati, mente tamen, vinculo quodam indissolubili, sub spe patriæ in Domino habitamus; experimentaliter cognoscentes quod corpus quod corrumpitur aggravat animam in tanto quod dissolvi cupimus et esse cum Christo. Refrigescit enim modernis

temporibus caritas plurimorum; ita quod nec de perfeccionibus ordinis nec de naviculæ Petri defensoribus voce vel calamo, tacti dolore cordis intrincecus, valeamus aliquid meritorie reserare; et quia mundus in maligno positus est, et filii hujus seculi prudenciores sunt filiis lucis in generacione, peremptorie citamur, senio mediante, ad capitulum generale, ubi Christus pontifex erit presidens principalis, qui per sanctos patres nostros modum perfectius conversandi dono suæ munificentiæ diffinivit. Confiteamur igitur peccata nostra et oremus perinvicem ut salvemur; quia non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur et nobis, cum dominus ad judicium venerit, qui suam misericordiam supra judicium exaltabit. Scriptum Glastoniæ, in festo sancti Pancratii.

Dictamine Sancti Spiritus reperitur scriptura "Salutat vos Lucas Medicus" quod de Johanne non legimus. Bene valeat antiquatus Stephanus et Henricus notissimus. [1444.]

Per Nicholaum Abbatem Glastoniæ.

CCCXLIX. MANDATUM AD LEVANDUM MULTAS PROPTER PROCESSIONEM IN SEPTIMANA PENTECOSTES NON FACTAM.

[Reg. III. Parv. fol. 106. b.]

Officialis Jurisdictionis Domini Prioris ecclesiæ Cathedralis Dunelm., Archdiaconi in ecclesiis sibi et Capitulo appropriatis, dilecto nobis Willielmo Litster apparitori jurato salutem. Licet omnes et singuli Rectores, Vicarii, et Capellani parochiales Dunelm. Dioc., in signum subjectionis, ac in honorem Dei et ecclesiæ Dunelm., singulis annis in septimana Pentecostes, diebus ad hoc ex consuetudine prædicta assignatas, ad dictam Ecclesiam, per se, vel per Capellanos ydoneos eorum nomine, in capis vel superpelliciis, cum eorum clericis parochialibus, vexilla defferentibus, accedere et processionaliter ibidem incedere, necnon eorum singuli ad feretrum Sancti Cuthberti unum denarium offerre teneantur, sub pœna xl^{d}., contra eorum singulos dictam laudabilem consuetudinem nequiter violantes, juxta effectum Constitucionum Synodalium in ea parte editarum, levanda, ac fabricæ dictæ Eccles. Cath. totaliter applicanda; quidam tamen Rectores et Vicarii, prefatæ nostræ Jurisdictioni subditi et subjecti, quorum nomina in dorso præsencium conscribuntur, hujusmodi processionem in septima Pent. ultimo jam transacta postponentes, ad eam nec per se nec per alios, eorum

nominibus, ut est moris, venire curarunt, dictam constitucionem synodalem nequiter violando, in animarum suarum grande periculum, aliorumque perniciosum in exemplum; tibi igitur in virtute obedienciæ firmiter injungendo mandamus, quatenus præfatos Rectores et Vicarios in dorso presencium conscriptos peremptorie cites, seu citari facias, quod compareant coram nobis in ecclesia parochiali Sancti Oswaldi Dunelm., die Jovis proxime post festum Symonis et Judæ proxime futurum, causam racionabilem, si quam pro se habeant, quare dicta pœna ab eis et eorum quolibet levari et fabricæ dictæ Ecclesiæ applicari, *etc.* Data XVIII die Octobris, anno Domini millesimo CCCCCLX primo.

CCCL. SUFFRAGIORUM SUPPLICATIO PRO WILLIELMO EBCHESTYR ET JOHANNE BURNBY PRIORIBUS DUNELMENSIBUS.*

[Rot. in Bibliothec. Dec. et Cap. Dunelm. B. IV, 48.]

Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis, ad quos præsens pagina pervenerit, Ricardus permissione divina Prior ecclesiæ cathedralis Dunelmiæ et ejusdem loci Conventus facie ad faciem magestatis gloriam in terra vivencium finaliter speculari. Divini præcepti transgressio primos parentes originalis peccati vulnere sic sauciavit ut ex hoc in Adæ filios, heu! pœnam duplæ mortis traduxit; quæ, nisi per Christi mortem, nunquam redempta fuisset. O quam gloriosa mors Christi in qua baptizati sumus! qui in Christum credimus et purgati spe salutis salvi facti sumus. Preciosa quoque in conspectu Domini mors sanctorum ejus. Quocontra mors peccatorum pessima, et cum non sit homo qui non videbit mortem, timor ejus, utique ex primo crimine humano, cadebat lamentabiliter super omnes. Dixit igitur vir sanctus, Job, "timor mortis conturbat me," et Propheta, "circumdederunt me dolores mortis," quæ revera a cunctis mortalibus est plangenda. In cujus signum antiquorum patrum filii cum sua parentela diucius necem planxerunt paternam, cum populo sibi noto, sicut Joseph obitum sui patris, et plebs Israelitica decessum Aaron sui pontificis. Nos, igitur, istorum sanctorum patrum exemplo imitati, propter fatum nostrorum patrum

* See the printed Catalogue of the MSS. of the Dean and Chapter of Durham (fol. 1825), p. 435. for a minute account of the Roll of which the *Supplicate* above forms the head. The heading of a similar Roll is printed above. [No. CCCXLII.]

in lacrimosa lamenta cogimur inire; videlicet venerabilium patrum magistri Willielmi Ebchestyr et magistri Johannis Burnby,* nuper nostri loci Priorum, et supernaturalis theoriæ doctoratus culmine decoratorum. Qui piissime semper affecti, caritate ut fratres, benignitate ut patres, cura ut seniores, et reverencia ut juniores, nostrum latus quondam tutissime sepiebant. Hii nimirum non solum feces suarum ætatum, immo florentis juventutis primordia, cui se devoverant, Domino, consecrarunt, tumultuantis seculi fastum sub clamide regularis observantiæ in claustri silencium commutaverunt. Quales enim erant, quantisve virtutum insigniis effulserunt, non est plene nostræ facultatis evolvere; fuerunt enim gloria senum, corona juvenum, et utriusque conversacionis perspicuum speculum et exemplum. Ipsi enim fuerunt lumen oculorum nostrum desiderabile, dum, luce doctrinæ ipsorum illuminati, callidas et astutas versuti hostis machinaciones prævidimus, et, monitorum suorum munimine roborati, mortiferas inimici suggestiones valida contricione ad petram allisimus, cultum divinum ampliare vigilancius insudaverunt. Decorem domus Dei ferventi amplectentes amore ecclesiam Dunelmensem studerunt honorare, et eandem honorifice reparare; nec minus ad illius libertatum ac jurium tuicionem saluberrimam labores corporales ac mentales fatigaciones pertulerunt indefessos. Quocirca, cum opus sit meritorium, captivas animas fidelium defunctorum pœnas luentes purgatorias vivorum præcibus et pietatis operibus suffragari, ut a pœnis atrocibus celerius absolvantur, vestræ universitatis caritatem devotis precibus obnixius flagitemus, quatinus et maculas peccatorum, quas carnali contraxerunt miseria, vestrarum precum devocio diluat et abstergat, et quæ in veniam animarum venerabilium patrum nostrorum subsidium et levamen de vestro promptuario pietatis conferre decreveritis, cum vestris insertis titulis redigi sedulo deprecamur, ut ..... nostræ devocionis munificentia vobis et vestris rependere teneamur.

Anima magistri Willielmi Ebchester, et anima magistri Johannis Burnby, et animæ omnium fidelium defunctorum, per Dei misericordiam in pace requiescant, Amen.

* Prior Burnby died on the 17th of October, 1464, and was buried on the 18th, the day following. *Ex Reg.*

CCCLI. INDENTURA DE COLLECTORIBUS ETC. DOMINI EPISCOPI IN GAOLA CUSTODIENDIS.

[Ex Lib. Compotor. in Offic. Aud. Ep. Dunelm.]

Hæc indentura facta inter Johannem Metcalf, auditorem domini Thomæ Dei gracia Dunelmensis episcopi, ad compotos omnium ministrorum ipsius domini episcopi tam infra episcopatum Dunelmensem, quam alibi infra regnum Angliæ, audiendos et terminandos, ac Willielmum Wardale et Ricardum Crosseby, clericos ejusdem Johannis Metkalff auditoris, assignatos, ex una parte, et Willielmum Smethurste, custodem gaolæ castri Dunelmensis, ex altera parte, testatur, quod idem Johannes, Willielmus, et Ricardus, commiserunt et liberaverunt eidem gaolatori corpora diversorum collectorum, ballivorum, coronatorum, et aliorum officiariorum subscriptorum, infra eandem gaolam castri prædicti salvo et secure custodiendorum, de suis propriis bonis viventium, secundum formam statuti inde editi et provisi, pro eorum arreragiis super fine compotorum suorum terminatorum ad festum sancti Michaelis Archangeli, anno pontificatus domini episcopi VII^{mo} eidem domino episcopo debitorum; videlicet Thomas S . . . . . collector de Coundon hoc anno debet . . . . Johannes G . . . . . collector de Redworth debet de arr. de anno IIII^{to}. ... Ricardus Perkynson coronator wardæ de Derlyngton. ... Thomas T . . . . . ballivus de D . . . . . In cujus, *etc.* Data . . . . die Decembris, anno . . . . . pontificatus dicti domini Episcopi VII.

CCCLII. INSTRUCCIONES IN ANGLICA PRO LIBERTATE REGALI EPISCOPI DUNELMENSIS PER TOTAM DIOCESIM.

[Reg. V. fol. 43.]

Here eftre enswen diverse consideracionns causeȝ ara reasons why the Bishoppes of Duresme, in the tymes of kyngeȝ of Englond, Henry the thryd & Edward the first, aught of right, & be course of the comon lawe then hade within their Bishopryche, that is to say, in all placeȝ bitwix the waters of Tyne and Tyse, commonly callyd the Bisshopryke of Duresme, and

on the placeȝ callyd Norhamshire, Elandshire, and Bedlingtonshire, be reason of the liberte Rihall that thei within the same, [*sic*], as well almanere of Forfautres growing & fallyn be occasion of rebellion treason or werre aynst the king, which was then callyd forfauctores of werre, as for ony other cause, whatsoever it was.

First, it is to be considered, that in the days of the said kyngeȝ Henry the thryd and Edward the first, and long and mony yereȝ after, no person that hade rebellyd, doon treason, or leveied werre ayenst the said kinge, was theroff atteyntted by verdit or auctorite of parliment, nor the Kyng of the land the same tyme for ony offence seasyd ony manys lande be ony of the said auctoriteȝ. Bot that after the treason or rebellion was committed the King receyved the rebell to his peaxe, or elles refusyd & denyed to hym. In the first case, the partie put hys landes into the Kynges handes for the surtye of the keping of the peaxe, and for fyne making at the Kinges wille. In the secunde case, that is to say, where the King wold not resceyves hys rebell to hys peaxe, he forthwith seased hys lands or forfauted to hym be reason of treason doon agenst his person.—And this was callyd forfauture of were, that is to say, forfauture for levying of werre agenst the King.

Secondly, it is to be considered, that landes having then franchesies and libertees reall be reason of the same hadd forfauture of werre within them, as the King hade in other places of his realme, withowte the said libertees, and as the King, for treason committed, seased lands lying within theire liberties; all which only they dyd, because that the forfauture of werre apperteyneth to libertie riall, and that may, & doth appeire, as well be usage and practise that then ranne & was put in ure as also be grete reason and the comon lawe that then ranne, & yit doth.

First, the same apperyth be reason of thys excepte it bee by auctorite of parliment. Nor zet so, but to the wronge of the Lorde, unless it be by hys assent *directe vel indirecte*, the liberte royall cannot nor may not be denyed. Bot that it must hollye be annyntesed in Remayne in hys egtire, for the Lord having liberte royall hath *jura regalia*, that is to say, Omnia jura regalia, quia indiffinita in jure equipollet universale. Wharoppon it must neds folowe, that yff the Lorde have *omnia jura regalia*, the King, except it bee by auctoritie of parliment, as abowe, cannot have nether forfauture of werre nor of noon other forfauture within the said libertie.

Secondly, the same appereth thus. In such places where libertie royall is, there the Kinges writte renneth not, nor noon

of the Kinges officers nor ministers can or may, be the Kinges write, nor other commaundment, entre, doo ony office, or sease on landes by way of eschets or forfautre. *Ergo*, except it bee by the auctoritie of parliment, as abowe, thy cannot within libertie Royall medell with forfauture of werre.

Thirdly, the same appereth thus. In all cases of forfautures fallen by the course of the commune lawe, & without it be expressely otherwise provided by auctoritie of parliament, the Lorde seaseth within hys liberti royall, as the King doth without. As thus, John at Style, lord of the maner of Dale, within Middlesex, and of the maner of Roke, lying within the Bisshoprycke of Duresme, is attenynted of felony or of high traison by veredict of the commune lawe, like as the king in thys case may sease the manere of Dale lying in Middelsex, soe the Bisshope of Duresme, be reason of hys libertie royhall, may sease the maner of Roke, lying within the said Bisshoprick. But the forfauture of werre, in the dayes of the said king Henry the thryde, and Edward the first, passed not then by so grete auctoritie as thei do nowe at the commune lawe. *Ergo*, yff the lord having libertie Royall may nowe sease landes of personnes atteynted of treason at the commune lawe *a forciori* he myght so doo in the dayes of the said kinge, when thei were noon atteynted by any or not so grete processe of the lawe as be nowe.

Fourtly, the same appereth by usage and continuall possession sync the tyme that forfautures of werre were first atchyved, as in the tyme of king Henry the thryde, during the Barons werre, Petrus de Monte Forti lorde of the Maner of Gretham, lying within the libertie of the said Bisshopryche, that is to say, in the wapentake of Sadberge, bitwix the waters of Tyne & Teyse, within the Bisshopryche of Duresme, for werre levying ayenst the Kyng at the Batell of Evesham, wh[er]at he was slayn, forfauted not only said Gretham, bot also all the landes that he hade within the realm of Englaund; & all be it that said King, supposing forfauture of werre to apperteneth to hym within the said Bisshopryche, as it did in other places without, seasid the sayd maner into hys handes, the same King afterward wele understoode of the right of the said Bisshop, restored to hym the saide maner as by his lettres patent theruppon made to the said Bisshop it doth playnly apere. Thys was the first forfauture of werre, wherof is now remaynyng any maner of recorde.

The second forfauture of werre was in the xxi yere of king Edward the first, by John Balyall, then Kinge of Scottes, the which, by leveing of were ayenst the said King, forfetted to

the said king Edward alle the landes that he hade within the realme of England out of the Bishoppryche of Duresme, and to the said same Bisshopp all the landes that he hade within hys libertie royall, which were no small landes; and into the same auctoritie then the Bisshopp, in right of hys church of Duresme, entered, & of them was possessed many yeres.

Also oon John Percy, adherent to the said John Baliol, by the same reason forfautied all the maner of Whithlawe, lyng within the said libertie; into the which the said Anthony entered in the right of hys church, And aftirward gave it to John Fitȝ Marmaduke, all if it be, the same maner aftirward returned into the hanndes off the successours of the said Bisshopp yit remanyth.

Also, oon Amerik Howden, adherent to the same King of Scottes, forfautied be reason therrof alle the landes and tenemenents that he hade in Berington and Kyley lying in the libertie of the said Bisshop of Norhamshire, into the which the said bisshop Anthony entred & hys successour it at that day seased of partie of the same; and partie the said Anthony gave to Robert Maners, wherof the heires of the same Robert be yitt seased.

Also, oon Walther fitȝ Jamys, adherent to the said John Baylyoll, by reason therroff forfauted the maner of Bukton and Goswyke liying in Elandshire within the libertie of the said Bisshopp, onto the which the said Bisshop Anthony then entered, and the same kepyt yeres and days, and aftirward gave the same Bukton to Roger Pycard. And of the same his heires be yit seased And the said Goswyke he gave to the Priore of Eland wherof hys successours be yitte seased.

The thryde forfauture was in the xxix^th^ yere of the same King, be Robert de Bruys, King of Scottes, by leveing of werre ayenst the same King, be reason wheroff he forfauted to the same king all the landes that hade within Englannd owt of the Bisshopp of Duresme. And to the same Bisshopp all the landes within the same libertie that is to say the maner of Hert, liyng within Bisshoppryke of Duresme, into the which the said Anthonv entred and of the same was peasybly possessyd, tyll the same King the xxxiv^th^ yere of hys reigne, withowt process off the lawe gave the same maner to Robert Clyfford.

Also, oon John Selby, adherent to the same king of Scotts, for the same cause forfettyd the maner of Fellyng, liyng within the said Bisshopriche, into the whiche the same Anthony then bisshop entred, & hys successours yet hath the same.

Item, the thryde forfauture of werre was in the days of king Henry the IIIIth. The IIIIth forfauture in king Henry

days vth, and the vth forfauture in king Henry days the vith. And howebeyt that the same were auctoresied be auctoritie of parliment, yet ij frist were nane other nor no langer, but as the commune lawe wald. And the thryde was lityll gretter. And thoug no person atteyntied in king Henry days the iiiith, nor king Henry days the vith, hade any landes or tenements within the libertie of the bisshopp of Duresme, yet in every of the actes off the said parliment was ane expresse & speciall proviso for salvacion of the liberties royall, like as it appereth be the same.

And at for forfauture that fell in king Henry days the vth, their was oon like proviso in the acte of parliment for liberties royall, be vertew theroff the bisshopp of Duresme, in the right of hys churche, had the forfauture of the maner of Wynston, being within hys libertie royall of Duresme, and belonging to the Lord Scrope off Masham, then atteyntied. He had also the maner of Urpath, & diverse landes & tenements in Consett, Coldrowley & Segefeld, and also the maner of Ebstowe, belonging to Sir Thomas Gray, knyght, then atteynted. And partie of thes lyen within the wapentake of Sadbery, wher the maner of Hert lieth. The same bisshop had then also all the landes and tenements that the said Sir Thomas Gray had within hys libertie royall of Norhamshir and Elandshire, to the value of c^{l}. & above.

The sixt forfauture was in king dayes the iiiith, be auctorite of parliment, be the which it was ordenyd by expresse wordes that the same Kyng shuld have all the landes & tenements that wer without the bisshoppryche of Duresme, and the Bisshopp in hys right of hys church alle that were within the same. And soo the maner of Hert, wheroff the lord Clyfford was seasyd the same tyme of the said atteyndir.

Fivetely, that forfauture of werre apperteneth and is appendant to libertie royall, appereth by a jugment of parliment of kyng Edward the thryde, the first yere of hys reigne; for howe be it that kyng Edward the First, withowt any processe of the lawe, and the partie noght callyd, gaave to sir Robert Clyfford the maner of Hert, wheroff Anthony Beke, then bisshop of Duresme, be the forfauture of Robert Brus was then seased, yet the same Anthony and hys successours, that is to [*say*] Richard Kellow, in the tyme of king Edward the secunde, and Loys, in the tyme of kyng thryd, sued for their rightes concernyng the said maner in diverse parliments; and finally the said Loys obtened jugement theroff in the said frist parliment, and had, uppon the same, writes executories, as in that case

apperteygned, the which jugument & writes be redye to be shewed.

Item th'erle of Warweyk and the lord Clifford, which often tymes by billes put to the kyng and their counsell, for th'advoyding and adnullyng of the said jugement, never coide obtain their content in that byhalve. And in the same their billes thei never denyed forfauture of werre to append & apperteigne to libertie roihall, nor never for that cause desired the said jugement to be repellyt; albeit that it is to be thought, if it had so bee, that forfauture of werre had not in these days apperteygned to liberties royall, the said jugement coyde not have been obteigned, nor it wald not have been forgettyn soo have be layed to the said erle and lord for the repleing of the said jugement.

And, finally. for a right gret prove that forfauture of werre in the said king Henry the iii[d] and Edward the first apperteigned to libertie Royall, it is for a treughe that weras one of the hens men of the said king Edward the first, by hys necligent riding uppon oone of the coursers of the saide kinge, fell, and by the same falle was slayne, the bisshop of Duresme then being had th'exchet of the same horse.

Also it is confessyd be the lord Clyffoord in divers partie3 of the title that he pretendeth to the maner of Hert that the bisshop of Duresme hath *Jura Regalia* for in the end of the said title he says thus as folowys.

Also it is to be remembred and consider it that the said lord came full nowe [*follow no*] accion ayenst the said bisshopp in his awne court where by he hath Jura Regalia to continue hys sayd right bot it withowt remedie.

Also, in another article layd for hys said title, he saith trewly as followith. Item, upon an acte *etc.*, the first yere of king Edward the thryde, it was ordeneyd that the same bisshop shuld have hys libertie of forfauture of werre as he had be the patent of king Henry the thryde, *etc.*, and that the king shuld ammove hys handes of all landes being in hys handes by forfauture of werre being within the same liberties, *etc.*

CCCLIII. NOMINA VASORUM*.

Nomina vasorum argenteorum ac jocalium infrascriptorum sunt hæc; videlicet II chargeours argenti de una secta; quinque disci argenti de una secta; XII disci argenti de alia secta; XVIII disci argenti de alia secta; XXI disci argenti, unde unus confractus, de alia secta; XI salsaria argenti de una secta; II peciæ argenti cum II coopertoriis circumscriptis; VI peciæ argenti absque coopertoriis de una secta; II calices de auro cum II patenis de auro; II jocalia preciosa, unde unum est parva crux, in cujus medio est parva crux de ligno sanctæ crucis circumornata lapidibus preciosis, et unum jocale in cujus medio est lapis preciosus vocatus topazius.

Seal, large, round, in red wax. Obv. Virgin, &c. Rev. a Shield of Arms, a Cross between four Lions rampant, circumscribed, Benedicite Fontes Domino.

CCCLIV. LITERÆ TESTIMONIALES PRO AUCUPE PRIORIS.

[Reg. II. fol. 91.]

Universis presencium inspectoribus Willielmus Prior Ecclesiæ Dunelmensis salutem in Domino. Vestra sciat universitas Ricardum Hunter exhibitorem presencium aucupem nostrum esse, quem ad partes ubi et in quibus aucupari licebit pro officio suo exercendo duximus destinandum. Propter quod vos requirimus et rogamus quatinus eidem Ricardo cum per vos transitum fecerit aucupando eundo morando et redeundo non inferatis in persona vel rebus dampnum molestiam seu gravamen, nec ab aliis permittatis inferri. In cujus rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Data Dunolmi, undecimo die Novembris, anno Domini millesimo trescentesimo vicesimo quinto.

* This enumeration of silver vessels, &c., is endorsed upon the Bond, No. CLXXXVII. p. CCXII. above, and was by accident there omitted.

CCCLV. VISITATIO ECCLES. DUNELM. MDLVI.

[From an imperfect paper book, in the office of the Registrar of the Dean and Chapter. Fol. 30.]

Cuthbertus permissione divina Dunelmensis Episcopus dilecto nobis in Christo venerabili viro magistro Thomæ Watson, sacræ theologiæ professori, Decano ecclesiæ nostræ Cathedralis Dunelmensis, et omnibus et singulis ecclesiæ nostræ Canonicis et Præbendariis de Capitulo ejusdem, salutem, gratiam et benedictionem. Cum ecclesiarum visitatio ab apostolis ideo instituta sit, ut semel predicatum verum Dei verbum firmiores radices in fide Christi suscipiat, et bona communia ecclesiarum, ad Dei ministerium ordinata, non ad privatos usus transferantur, sed ad communem usum totius ecclesiæ fideliter conserventur, et per hoc status ecclesiæ absque detrimento perpetuetur, ideo, nos, Cuthbertus, permissione divina Dunelmensis Episcopus, comperientes in hac nostra visitatione vasa quædam, partim sacra, partim prophana, ad communem usum ecclesiæ a fundatore donata esse, quæ jam non comparent, sed a Decano et a fratribus, qui tunc fuerunt de Capitulo, tanquam privata et non communia inter ipsos distributa fuerunt, usque ad summam septuaginta librarum se extendentia, nos, illorum estimationem restituendam esse ecclesiæ ab executoribus Decani, bonæ memoriæ, qui tunc fuit, et a fratribus Capituli adhuc superstitibus, qui tunc fuerunt, intra spacium duorum annorum proximo sequentium a singulis fratribus, qui tunc fuerunt de Capitulo, et participes illius distributionis extiterunt, restituendam esse decrevimus et injungimus; videlicet unum dimidium summæ predictæ ante festum Penticostes proximo futurum, et alterum dimidium ante festum Penticostes ex tunc proximo sequens, quod erit in anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo; monentes Decanum et Capitulum præsentes et eorum successores, ut bonorum illorum estimationem restitutam et recuperatam in usum ecclesiæ ad emptionem sacorum vasorum argenteorum, videlicit crucis, thuribuli, phialarum aut sacrorum calicum, statim post transactum tempus præstitutum, prout eis magis expedire videbitur, bona fide impendant. Et ea sacra vasa, sic empta, ad usum ecclesiæ in ministerio divino decenter in futurum conservanda, sicut omnia alia sacra et vestimenta ecclesiæ nostræ nunc in Indice et Inventario nobis exhibito et manu nostra subscripto contenta, reservanda esse in usum ecclesiæ decernimus. Et quia in singulis ecclesiis clericos ecclesiæ

in sacris ministros, a reliquo populo per cancellos separari de more convenit, ne in unum cleri et populi confusa permixtio servitium divinum perturbet, et quoniam ab utraque parte chori hujus ecclesiæ nostræ Dunelmensis hoc tempore sic omnia patent, ut utrinque in chorum irrumpenti et aliquid de sacris vestibus aut libris in absentia ministrorum surripere volenti nihil obstet, hortamur vos fratres in Domino et monemus, ut ab utraque parte chori, qua quisque chorum circumire et irrumpere absque impedimento et abstaculo potest, cancelli validi, vel lignei vel ferrei, et in his januæ ab utraque parte chori quamprimum id commode fieri potest, sic struantur et fiant, ut populus extra tempus servicii divini penitus arceatur utrinque ab ingressu et circuitu chori, quemadmodum Londini, in magna æde divi Pauli, simile opus factum est, ut quamquam navis ecclesiæ omnibus omni tempore etiam extra tempus servicii divini pateat, chorus tamen et circa eum ambitus semper clausus extra tempus celebrationis divinorum maneat, quo tempore per sacristas januæ aperiri et post peracta sacra iterum claudi et repagulis obstrui serisque et clavibus firmiter obserari possunt; id quod in futurum semper observari mandamus. Præterea, quemadmodum, secundum divum Paulum, qui in sacrario operantur quæ de sacrario sunt edunt, et qui altari deserviunt de altari participant, ita contrario eos qui de sacrario edunt in sacrario operari debere convenit, et qui de altari participant altari deservire decus et par est, cumque ecclesia nostra Dunelmensis ecclesias multas rurales sibi concessas in proprios usus possidet, ex quarum decimis uberes fructus percipit, divino jure conveniens est ut pro corporalibus decimis quas ab illis ad corporum victum ampliorem accipimus, spirituales epulas verbi Dei singulis annis earum animabus pascendis impendamus, ne gregem Domini magis cupere tondere quam pascere videamur. Quo circa, fratres charissimi, vos in visceribus Jesu Christi hortamur, ut in singulis illis ecclesiis ad Decanum et Capitulum vestrum pertinentibus, quarum estis patroni, semen verbi Dei singulis annis tempore congruo et presertim in quadragesima per frequentes conciones, vel per vos ipsos vel per alios vestra cura et industria mittendos, apud populum habendas seminetis, ne propter defectum doctrinæ in lege Dei, grex Christi, pabulo vitæ non pastus, per famem verbi Dei perire in animarum vestrarum grave periculum cogatur. Atque ideo ut ecclesias omnes, quarum estis patroni, spirituali pabulo pascendas curetis, in virtute sanctæ obedientiæ vobis injungimus et mandamus. Ad hæc, quia nuper, perversissima hac tempestate, labefactata Christi fide, nonnulli heretici non modo reliqua sacramenta spernere sed manus etiam sceleratas in sacramentum

corporis et sanguinis Domini super altare positum nefarie injicere et in terram projectum pedibus conculcare non sunt reveriti, ne de cetero tam immane facinus facile a pestilentibus hereticis attentari possit providere volentes, secundum sacros canones statuimus sacramentum corporis et sanguinis Domini nostri Jesu Christi in decenti tabernaculo, vel ex lapide vel ex ligno et ferro, tantæ amplitudinis sic construendo et fabrefaciendo, ut sacram pixidem in qua reconditur sacramentum commode recipere possit super summum altare, sub salva custodia seris et clavibus firmanda infuturum recondatur, ut non facile tabernaculum illud vel effringi aut sacramentum a prophanis hereticis auferri seu vim pati et ludibrio haberi in posterum possit. Ad quod tabernaculum decentissime et tutissime fabrefaciendum nos pro virili nostra expensas libenter ex animo subituri sumus. Item sacra vasa et vestimenta omnia hujus ecclesiæ nostræ, in quorumcunque manibus existencia, deferri in sacrarium, et sub custodia sacristæ, sicut in ceteris ecclesiis cathedralibus fieri consuevit, servari et salvo custodiri precipimus. Et quia hoc anno regio nostra annonæ inopia premitur, vos, charissimi fratres, in Domino hortamur ut singulis Cantoribus hujus ecclesiæ, qui nihil aliud habent subsidii unde vivant, nisi ex stipendiis hujus ecclesiæ, unam marcam signatæ pecuniæ hoc anno ex statutis elemosinis hujus ecclesiæ conferentes donetis in elemosynam. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium sigillum nostrum presentibus apponi fecimus. Data Dunelmi, decimo septimo die Junii, anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto, et nostræ translationis anno vicesimo septimo.

INDEX NOMINUM.

A.

Abell, Johannes, cli.
Abetot, Urso de, vi, xvi.
———, ———, Vicecomes de, v, ccxxxiii.
Abetou, *see* Abetot.
Absalon, Prior, xxxv, 7.
Abrucensis, H. Episcopus, li.
Acley, Johannes de, clxiv, clxxiv, cccxviii, cclxxxiv.
———, Ricardus capellanus de, cccxxxi.
Adæ, Robertus filius, lxxxiv.
Adlyngflet, Thomas de, ciii.
Adyngham, Sibilla uxor Johannis, ccxxxix, ccxl.
Aelfredus, ccxxix.
———, Rex Australium Anglorum, ccccxxii.
Aedmundus, Abbas, xv.
Ælavus, presbiter, xxiii.
Ælsi, Abbas, xvii.
Ælfridus, xix.
Ægelwinus, xv.
Agencurt, Radolphus de, xxxi.
Aidanus, ccxxx.
Aklyff, *see* Acley.
Alexander, Papa, 42, lii, clv.
——— V., Papa, ccii.
——— VI., Papa, cccxcvii.
———, Scociæ Rex, cccxiv, cccxxvii.
——— III., Pontifix, lv.
Aldredus, preost, xx.
———, presbiter, xxiii.
———, decanus, xiv, ccxxxv.
———, comes, xix.
Albeneio, W. de, xxviii.
Alben', Albinn', Nigellus de, xxxi, xxxii.
Alwendal, Thomas, xci.
Aldebrandini, Glas, cxxvii.
Alvertone, Alexander de, 50.
Alwoldus, preost, xx.
Albrius, Comes, *ib.*
Alanus, camerarius, 40.
Alstani filius, Scot, iii.
———, Edmundus, *ib.*
Aldunus, Alduinus, Episcopus, ccclxxxiv.
———, Prior, xvi, xviii, xix.
Alwinus, miles, xix.
Alienora, 20.
Alvervilla, Jon, ccclxxxviii.
Amundevyll, Thomas de, lx, lxii.
Ambrosius, Dominus, lxxxvii.
Ambianis, Robertus de, lxxii.
Anastacius IIII., Papa, xxxiv.
———, 6.
Anesley, Thomas de, cxxxvi.
Anskitilli, Rodbertus filius, lvi.
Angliæ, Johanna Regina, cclix.
———, Henricus Cardinalis, cclx.
Antonius, episcopus, xcix, ciii, 78, 79.
Appelby, Appilby, Willielmus, clxxix, cxcix.
———, Alanus, ccclxxxiii.
———, Jo. de, 77.
Appilton, Robertus, cxc.
Aquila, Gilbertus de, xxxii.
Areow, Robertus, ccccxliv.
Arden, Radulpus de, lxi.
Armstronge, dominus, 156.
Argino, James de, ccclxx.
Arundel, Willielmus, comes de, lx.
Arthurus, 20.
Assh, Willielmus, cxxxiv.
Asshborn, Assheborn, Assheburn, Robertus de, clxiii, clxviii, clxxiii, clxxx.
Asserio, Rigaudus de, cxxi.
Askewe, Johannes, cccxxxv.
Aslacby, Aslakby, Ricardus de, 86, 87, 90, ciii.

Aukelande, decanus de, cxxxvi.
Auckland, Johannes, 150.
Auford, Walterus de, lxxxiv.
Audeley, Audley, dominus, 135.
———, Jacobus, dominus de, ccxlvii.
Avenel, Robertus, 55, 63. lxxxv, lxxxvii, lxxxix, xcii, xcvi.
Awngeville, Ricardus, 127.
Ayer, Ayere, Ayre, Thomas, cccxviii, cccxxiii, cccxxv, ccccxlii, ccccxliii, ccccxlv.
Aytona, Mauricius de, xlii.
Ayton, Johannes, ccxciv.

B.

Baard, Baart, Godefridus, lx, lxii.
Babthorpe, Robertus de, cxxvii.
Bainardus, G., xx.
Baiocensis, Baioc', Odo frater Regis, Episcopus, iv, vi, xv, xviii, ccxxxii.
———, Philippus Episcopus, li, lii.
Bathoniensis, Batoniensis, Bat., Ricardus Episcopus, ccclxxx, ccclxxxi.
———, Osmundus Episcopus, xv.
———, Reginaldus Episcopus, lx.
———, Johannes Episcopus, xxi, xxiii.
———, Jocelinus Episcopus, lxxii.
———, W. Episcopus, lxxvii, lxxx.
———, Aelsius Abbas, v, xxvii, ccxxxiii.
Bainbridge, Christophorus, Episcopus Dunelmensis, 151.
Bailyai, Robertus, ccclxxxviii.
Balyall, John, Kinge of Scottes, ccccli, cccclii.
Balliol, J. de, 88.
Balliolo, dominus Johannes de, 74.
Baldock, Robertus de, cvii.
Barley, Barlay, Johannes, ccxlv, cclxxxiv, cccxix, ccccxlii, ccccxliv.
Barton, Thomas, ccclxxiv.
———, Ricardus, cccxix, ccccxliv.
———, Johannes, clxxix, cxciv, cccv.
———, Willielmus de, clxiii, clxv, clxviii.
Bardolf, Bardolvi, Hugo, 15, 16.
Bacar, Johannes, cccxxv.
Barkdale, Willielmus, cclxxxii. cccxxxi, cccxxxii.
Bakster, Baxster, Johannes, cccxxiv,
———, Ricardus, cccxxvi.
Barn, *see* Siwardus.
Barnarde, Thomas, cccvii.
Bartram. Sir Willyam, cccxlv.
Barbur, Johannes, cccl
Barnebi, Adam de, 58..
———, R. de, 51.
Barry, Barre, Willielmus, clxxix, cc, ccxxxix, ccxliv.
Barowe, Henricus, ccxcii.
Bary, Johannes, ccxlv.
Banks, Thomas, ccccxiv.
Basset, Radulphus, xxxii.
———, Willielmus, lxxxiv.
Batmonson, Ricardus, ccclxxxviii.
Battz, Johannes, cccxxiv.
Bates, Rob., cccxliii.
Baynbrig, Cristoforus, cccevii.
Belle, Thomas, cxiv.
———, Margaretta uxor Thomæ, *ibid.*
Bell, Ricardus, Prior Dunelmensis, 149, ccxxvi, cclxxxiv, cccxviii, cccxxxi, cccxxxii, ccclx.
———, Henricus, cccxxiv.
———, John, ccclxxiii.
Bek, Antonius de, Dunelmensis Episcopus, 63.
———, Thomas, Neniensis Episcopus, 70.
Beeke, Antonius, cclxii.
Beke, Anthony, bisshop of Duresme, cccc liii.
Bekyngham, Johannes de, cxxix.
Bello Monte, Henricus de, 91, cxxvii.
———, Lodowicus de, 98, 99.
———, Lowysius de, cvii.
———, Henricus frater Lodowici de, 100.
———, Almaricus de, 108.
Benett, Dominus Willielmus, cxc.
Bedforth, Johannes, cclxxxiv, cccxviii.
Belfelde, Alexander, cccxii, cccxiii.
Belcys, Robertus, ccviii.
Bery, *see* Bury.
Beverlaco, Johannes de, 120, 137.
Beltona, J. de, 109.
Bertramus, Prior, 8, 17, 27, 42, 43, 44. xxxv.
Bertram, Johannes, ccviii.
Bernardus, presbyter, ccccxxii.
Beumond, Beammont, Robertus, cclxii, cclxiii, cclxv.

Bergevenny, Edwardus Dominus, cclviii, cclix, cclx.
Beruill, Ricardus de, lxxxiv.
Berwyk, Johannes de, cvi.
Bere, Rob., cccxliii.
Berall, Robertus de, ccix.
Beerhalgh, Robertus, ccxl.
———, Johannes, ccxl, cclxxxi, cclxxxii, cclxxxiv, ccciii, cccv, cccviii.
Benworth, Ricardus, 128.
Bentley, Robert, cccci, ccccii.
Benton, R. de, 132.
Bernhill, Thomas de, ccxxvii.
Berrington, Beryngton, Robertus, 136, 146.
———, Johannes de, 138, cxlv, clviii.
Betts, William, cccxcv, cccxcvi.
Besing, Willielmus filius Roberti, xci.
Besage, Radolphus, cvii.
Beth, Walterus, lxxvi.
Bethlington, Eilavus de, xx.
Bevis, Johannes, cccxxv.
Beuuiche, *see* Bewic.
Bewic, Walderus de, lv.
Bewike, Thomas, cclx.
Bidod, Rogerus, v, ccxxxiii.
Bigod, Rogerus, vii, xvi, xxiii, lx, lxii.
Biwell, Willielmus. cccii.
Billyngham, Ricardus, cclxxxiv.
———, Cuthbertus, ccccxi.
———, Willielmus, ccviii.
Birden, Thomas, ccxcv.
———, Willielmus, cclxxxiv.
Bicheburne, Bichburn, Johannes, cccxviii, cccxxv.
———, Thomas, clvii, cclxxxiv.
Bisshopton, Johannes de, clxxviii.
Biso, Episcopus, xv.
Biset, Baldridus, xciii.
Binchestre, Johannes, ccxxxv, ccxl, cclxxxiv, cclxxxv, cccvii.
Birtley, Johannes, cccxviii.
Blakewell, Johannes, cccviii.
Blakburn, Blakeburne, Willielmus, ccxlvi.
———, Ricardus, cccxviii.
Blasius, lxvi.
Blakeston, Blaykeston, Nicholaus, cclii, ccxcvii.
———, Rogerus de, cxxxii.
———, Thomas, ccclx.
Blesensis, Magister Willielmus, lxv.
Blenkharne, Christina, ccclxxxiv.
Blitheman, Willielmus, cclxxxi.
Bloeth, Bloet Radulphus, 35.
———, Rodbertus, xxi.
———, Robertus, cancellarius Regis cognomento, xxiii.
Bloodlatter *see* Closterer.
Bole, Willielmus, ccccxli.
Bolton, Uthredus de, clxvii.
———, Johannes de, clxxix.
Bolmer, *see* Bulmer.
Bonifacius, Papa, 82, xcix, clx, clxiii, clxviii, clxxi.
——— VIII., Papa, c, ccccxxxvii.
——— IX., Papa, clxxviii.
Bonour, Johannes, ccxlvi, ccxlvii.
Booth, Laurencius, Episcopus Dunelmensis, 148.
Botulpho, Thomas de Sancto, xcvi.
Both, Johannes, cccxviii.
———, Rauff, ccclxxxi.
———, Radulphus, *ibid*, ccclxxxvii.
Bothe, ..., ccccxli.
Bottisham, Johannes de, clxx.
Boun, Unfridus de, xxiii.
Bowes, Boughes, Willielmus, ccviii, ccxciv, ccxcviii, cccii.
———, Adam de, vicecomes, cxiv.
Brabazon, Rogerus de, 84.
Bradebery, Bradbury, Thomas, cccxix.
———, Johannes, cclxxxix, cccxix.
Bradwell, Ricardus de, 50.
Bradwardyn, Thomas, 128.
Brake, Johannes, ccccxlii, ccccxliv.
Brakenber, Willielmus, lxxxiv.
Bran, Siwardus, xxiii.
Brandon, Reginaldus de, 63.
——— Hugo, de, cxxixi.
Breton, J., 86.
Brerey, Robertus, cccxliii.
Brian, Robertus, cccxxiv.
Briwere, Ricardus, 16.
Bristow, William, cccxlviii.
Brito, Waganus, lxi.
Britley, Johannes, ccviii.
Britanniæ, Alanus Comes, xviii, xxxi.
——— a, Johannes de, c.
Brogham, Thomas, cclxiii.
Brokley, Johannes, ccccxli.
Brompton, Willielmus de, 74.
———, Robertus de, cxxvii.
Bronton, Ricardus de, ciii.
Bron, John, cccxii, cccxiii.
———, William, *ibid.*
Broune, Johannes, ccxcv, ccci.
Brounesgrove, Thomas, cxxxii.

Brown, Willielmus, ccclxxxviii.
———, Radulphus, xci.
Brun, Ricardus, xxxvi.
Brus, Robertus, 83, 88, 96, xxxiii.
——, Robert, cccclii.
Bruys, Robert de, Kinge of Scottes, cccclii.
Brws *see* Brus.
Buchel, Robertus, ccccxxxi.
Buckley, Bukley Ricardus, ccxliv, ccxlvii.
————, Alexander, cccxxiii, cccxxiv.
Bukman, Osbertus, xci.
Bukingham, magister Robertus de, lxxvii.
Burgham, Johannes, ccxxxvii, ccxl.
Burn, Johannes, ccciv.
Burnyghill, Hugo, ccviii.
Burthardus, Archidiaconus Dunelmnsis, 18.
Burwesch, Henricus, Episcopus Lincolniæ, 128.
Burgensis, Tiroldus Abbas, v, ccxxxiii.
Burh, Thuroldus Abbas, xi.
Burdon, Galfridus de, Prior Dunelmensis, 77, 90, 102, 120, ciii.
Burton, Ricardus, ccxlvi.
———, Stephanus de, lxxii.
Butre, Thomas, ccxlvi.
Bullen, Anna, 154.
Bundvilla, Ricardus de, xxi.
Bulmer, Radulphus, ccxci.
———, Willielmus, ccclxxxv.
Burneby, Burnby, Burnbie, Johannes, ccxix, cccxxxix, ccccxlvii, ccccxlviii.
————, Prior, ccccxlviii.
Bury, Ricardus de, Dunelmensis episcopus, 120, 127, 129, 130, 134, 137, cxxxii, cxxxiii, ccclxxxviii.
Burdegalensis, Bertrandus Archiepiscopus, 82.
Burley, Walterus, 128.
Byllyngham, Ricardus, cccxlix.
Byspham, Willielmus, cclxxxv.
Bynchestre, *see* Binchester.
Byngham, Johanna relicta domini Ricardi de, clxxii.
Bynham, Thomas, cclx.
Byseth, Baldredus, 68.
Byrden, Willielmus, cccxlix.
———, Johannes de, ciii.
Byry, *see* Bury.
Byrtle, Byrtley, Johannes, ccccxliv.
———, Ricardus de, 136.

C.

Calistus, Papa, cccxxix, cccxxxvi.
Caly, Ricardus, cccxc, ccccív.
Calne, Robertus, cxxxiv.
Candidæ Casæ, G., Episcopus, lxxix.
Cancia, Comes de, clxxv.
Cancellarius regni, Thomas, li, lii.
Cantuariensis, Cant', Lanfrancus Archiepiscopus, ii, x, xiii, xxvii, ccxxxiv.
——————, Baldwinus Archiepiscopus, lx.
——————, B. Archiepiscopus, lxi.
——————, Thomas Archiepiscopus, 9.
——————, Gaufridus Archiepiscopus, l.
Cant, Thomas, ccxlvi.
Canville, Girardus de, lx.
Carleton, Johannes, ccxlvi.
————, Thomas de, 98.
Carlan, W., lxxvi.
Carbrok, Johannes, ccxlvi.
Carou, Petrus, lx.
Casson, Johannes, cclx.
Castro, Henricus de, ciii.
——, Jo. de, 77.
——, Barnardi, Johannes de, 82.
Castell, Thomas, 152.
Catlynson, Ricardus, ccxli.
————, Eleonora, cccliv.
Catour, Hugo, cxxxviii.
Caundyssh, Johannes, ccccxli.
Celestinus, Papa, 18, lxiii, lxvi.
Cestria, Cestre, Hugo Comes de, xxiii.
———, Hugo Comes de, xxi.
———, Phillippus filius Comitis de, *ibid.*
Cestrensis, Cestriensis, Robertus Episcopus, xxvii, xxxii.
Charlton, Thomas de, 107.
Chaloner, Willielmus, cccxxvi.
Chaumbre, Chambre, Thomas, ccc.
————, Alanus, cccxxxi.
————, Robertus, cccciii.
————, Willielmus, cccxxv.
————, M., cccci.
Charryng, Symon de, cxxxii.
Charron, Charrons, Gwischardus de, xcii.
———, Wycardus de, 65.
Chaunceller, Willielmus, ccvii, ccxl, ccxliv, cclxiii.
Chestre, Richard, ccclxxv.

Chilton, Michael de, ciii.
Chorley, Jacobus, ccxlvi.
Cicestrensis, Stigandus Episcopus, xxvii.
———, Sefridus, Episcopus, lx.
Ciraburnensis, Heremannus Episcopus, ccxxxii.
Ciriaci in Termis, presbiter Cardinalis Sancti *see* Stephanus, Cardinalis.
Claxton, Willielmus, ccvii.
———, Johannes, ccxix, ccxcv, ccclx.
———, Eudo, cclx.
———. Thomas, ccxcv, ccci.
———, Lionell, ccclx.
———, Robertus, cclxxxii, ccxcvii.
———, Ricardus, 69, 72, 73, cccxxxi.
———, R. de, 65.
Clare, Clara, Ricardus comes de, lx, lxii.
Clarævallensis, Bernardus Abbas, 4.
Clarell, J., 61, 62, 66.
Clayton, Edwardus, cclvi.
Clemens, Papa, 82, ciii.
———, V., Papa, ci.
———, VII., Papa, 155.
Clerke, Clerk, Johannes, ccclxxviii, cccexlii.
———, Willielmus, ccix.
———, Thomas, clxxx.
Clif, Petrus de, cxxxii.
Clifford, Clyfford, Lord, cccclix.
———, Robertus de, 88, ccxvi.
———, Robert, cccceli.
———, sir Robert, ccccliii.
———, dominus de, 118.
Clito, Eadgarus, xxiii.
Closterer, Johannes, cccix.
Clyff, Ricardus, ccxiii.
Clyfton, A. de, 50.
Coldingham, Coldyngham, Thomas Prior de, xxxviii.
———, Alanus de, clvii.
———, Gaufridus sacrista de, 3.
———, Ricardus de, 19.
Coke, Thomas, ccviii.
Coken, Cokyn, Willielmus, cccxviii.
———, Johannes de, clxviii, clxxxiii.
Coisn', Rogerius, xxx.
Conchestrensis, Utredus Episcopus, ccccxxiii.
———, Sexhelmus Episcopus, *ibid.*
———, Aldredus Episcopus, *ibid.*
Conchestrensis, Elfligus Episcopus, *ibid.*
———, Aldunus Episcopus, *ibid.*
———, Tilleredus Episcopus, *ibid.*
———, Wigredus Episcopus, *ibid.*
———, Cutheardus, Episcocus, ccccxxii.
Constansiensis, Constanciensis, Goffridus Episcopus, iv, ccxxxii.
———, Gosfridus Episcopus, vii, xv.
Conestable, Robertus, cclx, cclxi, cclxii.
Coventrensis, Hugo episcopus, lx.
———, et Lechfeldensis, Willielmus episcopus, ccxlvii.
Coventr' et Lich', Willielmus episcopus, xcviii.
Cornubiæ, Comes, li, lii.
Cotesmore, Ricardus, ciii.
Corbrigg, Corbrig, Hugo de, cxxix.
———, Johannes, ccxl.
Conyers, Robertus, ccvii.
———, Johannes, ccviii.
Corby, Johannes, ccxlvi.
Corston, Ricardus, ccxlvi, ccxlvii, ccliii.
Cornor, Johannes, cccxxiv.
Corbet, Cristana, xxxviii.
Cornuale, Johannes de, 135.
Cotes, Ricardus de, 109.
Cowike, Johannes, ccvii.
Cowhird, Ricardus, cclxx.
Couton, Cowton, Coton, Willielmus de, 78, 102, 128, 130, cxiv.
———, Thomas, cccxviii.
Couper, Johannes, cccii, cccxxvi.
Crayk, Robertus, clxxix.
Cravun, Walterus, xci.
Creping, Johannes, 113, 116.
Cressopp, Johannes, ccci.
Crosseby, Ricardus, ccccxlix.
Cronkley, Johannes, ccxcii.
Croner, Ricardus, cccxxiv.
Cryspin, W., 38.
Culeworth, Willielmus de, lxxvi.
Cumin, Robertus, 83.
Curceio, Ricardus de, v, vi, xxi, ccxxxiii.
Curwen, Curwenn, M. John, ccccii.
———, Thomas, ccccxlii.
Cuth', Johannes, xci.
Cutheardus, Episcopus, ccccxxii.
Cuthbertus, sanctus, *passim.*

Cuthbert, Willielmus, cccxviii.

D.

Dacre, Humfridus, cccxlii.
Darcy, Darci, Philippus, miles, xcix.
———, Hugo, *ibid.*
———, Petrus, 81.
———, Johannes, 118.
Dasseles, Johane Countesse, cxvi.
Danby, Johannes de, clxxxiii.
Dale, Johannes, ccxlvi, cclxxxviii.
Dalton, Willielmus de, 120, clxiii, cclii, cclxxxiv, cccviii, cccxviii, cccxxxi, cccxxxii, ccccxlv.
———, W., ccccxliii.
———, Johannes de, clxxxiii.
Dalton, Robertus de, clxxxvi, ccccxxxii.
Damyon, Willielmus, ccxlv, ccxlvii.
Darlington, Darlyngton, Derlyngton, Derlyngtone, Thomas, cclxxxiv, cccxviii.
———, Hugo de, 44, 72.
———, A de, 48, 50.
Davit, Scociæ Rex, cccxiv, cccxxvii.
David, Rex Scotiæ, ccccxxxv.
Dautry, Thomas, clviii, clxxix.
Davyson, Johannes, cccviii.
Daynwell, Robertus, cxc.
Dayncourt, Oliverus, cvii.
Deane, John de, cxvi.
Denom, Denum, Willielmus de, cviii, cxxvii.
———, Johannes, ccxcviii.
———, Thomas, *ibid.*
Derham, Magister Helyas de, lxxii.
Dermor, Henricus de, cv.
Dicon, Willielmus, ccxcvii.
Dispensator, Robertus, xxi.
Dixson, Nicholaus, ccxliv.
Dobyn, Johannes, ccccxlii.
Dobynson, Thomas, ccciv.
Dorcensis vel Lincolniensis, Remigius Episcopus, v, ccxxxii.
Dorobornensis, Archipræsul ecclesiæ, iv.
———, Lanfrancus Episcopus, x.
Doncastre, Willielmus de, ccix, ccxxxv, ccxl, ccxlvii.
Doufe, Augustinus, cccxi.
———, Johannes, cccxi.
Douglas, Willielmus, ccccxxxv.
———, Jacobus, 96.
Drake, Petrus, ccxlvi.
Drax, Willielmus, ccxxxix, cclxxiv, ccccxlii, ccccxliv.
Driffield, Robertus de, lxxxiv.
Drokenessford, I. de, xcviii.
Dronsmyth, Rallyn, cccxii, cccxiii.
Dryng, Petrus, clxxxvii, cxc, cccii.
Dryclough, Willielmus, clxxiv.
Dudley, Edmundus, ccccx.
Dublinensis, Johannes, Archiepiscopus, lx.
Dudley, Willielmus, Episcopus, Dunelmensis, 149.
Duffeld, Johannes, cclx, cccxlii.
Dumbar, Adam de, lv.
Dunelmensis, Episcopus *passim.*
———, Eadredus Episcopus, ccccxxiv.
Dunelmensis, Egelricus Episcopus, *ibid.*
———, Egelwinus, Episcopus, *ibid.*
———, Walterus, Episcopus, *ibid.*
———, Willielmus, Episcopus, ccccxxv.
———, Walcherus, Episcopus, xviii, xix.
———, Ranulfus Episcopus, xxix, xxx.
———, Gwillielmus, Guillielmus, Willielmus Episcopus, 4, vii, x, xii, xiii, xiv, xv, xvi, xvii, xix, xxi, xxii, xxiii, xxvii, xxxiii, xxxvi, ccviii, ccxxxi, ccxxxiv, ccclix, ccclxi, ccclxv, cccxcvii.
———, Willielmus, Karalephus Episcopus, ccccxxiv.
———, Hugo Episcopus, 4, 6, 11, 12, 13, l, li, lii, lv, lix, lx, lxi, lxii, lxiii, lxiv, lxxi.
———, Antonius Episcopus. 69, 72, 83, 88, xcv, xcvii, cxxxviii.
———, Ricardus Episcopus, lxx, lxxvi, cv, cxi, cxxix, cxxx, cccxcvii.
———, R. Episcopus, cix.
———, Ricardus de Kellowe, Episcopus, cxviii.
———, Johannes Episcopus, clviii, ccclxxi, ccclxxii, ccclxxvii.
———, Robertus Episcopus, cclv, cclix, cclx, cclxxvii, cccxvii, cccxxxiv.

Dunelmensis, Robertus de Insula, Episcopus, xci, xcii, xcvi.
——, Ludovicus Episcopus, 118, 127, cxvii, cxviii, cxxiii, cxxv, cxxviii.
——, Nicholaus Episcopus, lxxvi, lxxvii, lxxvii, lxxx.
——, Thomas Episcopus, cxxxiv, cxxxvi, cxxxvii, cxxxviii, cxxxix, cxlvi, ccii, cciv, ccvi.
——, Thomas Langley, Episcopus, ccvii, ccxli.
——, Edmundus Episcopus, cccexxiii.
——, Cristoferus Episcopus, ccccviii.
——, Laurencius Episcopus, cxxiii, cccxlvi.
——, Philippus Episcopus, 20, 21, 26, lxv.
——, Walterus Episcopus, lxxix, lxxxi, clix, clx, clxv, clxvi, clxxv, clxxxiii, cxcii, cxciii, cxcvi, cxcviii.
——, Prior, *passim.*
——, Thurgotus Prior, xxvii.
——, Thomas Prior, xxxix, xliv, xlv, lxxvi, ccclxxxii ccclxxxiii, ccclxxxiv, ccclxxxv, ccclxxxvi, ccclxxxix, cccxc, cccxci, ccccviii, ccccx, ccccxi, ccccxiii, ccccxv, ccccxvii.
——, Laurencius Prior, xxxiv.
——, Bertramus Prior, xliii, xlv, xlvii, xlviii, lxvii, lxxvi, lxxxiii.
——, Aldwinus primus Prior, ccccxxv.
——, Robertus Prior, cxlvii, clii, cliii, clvi, clvii, clviii, ccccxxxvi.
——, Robertus de Walworth, Prior, cliv.
——, Hugo Prior, xlviii.
——, Germanus Prior, lvii.
——, Radulphus Prior, xlv, lxx.
——, Galfridus Prior, cxix, cxxi.
——, G. Prior, cxii.
——, Guillielmus Willielmus Prior, civ, cxxv, cclxxviii, cccx, cccxv, cccxvii, cccxix, cccxxvii, cccxxxi, cccxxxii, cccxxxiv.
Dunelmensis, W. Prior, 89.
——, Ricardus Prior, ccclvii.
——, Ricardus de Hoton, Prior, xcviii, xcix, ci, cii.
——, Johannes Prior, cxxx, clxxi, clxxii, clxxx, clxxxvii, cxciii, cxcix, cxxxiii, cxxxv- cxl, ccxv, ccxvi, ccxviii, ccxix, ccxxii, ccxxiv, ccxxv, ccxxvii, ccxxxi, cclvi, cclxv, cccxxxii, cccxliv, cccxlvi, cccxlviii, cccxlix, ccclxxix, ccclxxxi, ccccxxxv, ccccxxxvii.
——, Johannes Wessyngton Prior, ccxxviii.
——, Willielmus Archidiaconus, lxv, lxxii.
——, A. Archidiaconus, lxvii.
——, Thomas de Weston, Archidiaconus, clxxxiii.
——, Leobwinus Decanus, xix.
——, Ricardus Subprior, cccxxxvii.
Dunelmo, Dunelm., Willielmus de, 120, ciii.
——, Johannes de, ciii.
——, Robertus de, cv, cvi.
Dunhelmensis, *see* Dunelmensis.
Dun, Henricus, ccciv.
Duningtune, Willielmus de, xiv.
Durandus, Archidiaconus, xiv, ccxxxv.
——, Willielmus filius, xiv, ccxxxv.
Durward, Johannes, ccccxlii, ccccxliv.
Durham, Duresme, Durysme, Duram, John, the Prior of ccclxxiii, ccclxxvi.
——, William, Bishop of, cccc, ccccii.
——, William, Priour of, cccxii.
——, Thomas, Priour of, cccxciv, cccxcvi.
——, Thomas, Prior of, ccccii.
——, Robert, Priour of, ccclxvi.
——, Robert, Subprior of, ccccxx.
——, Adam de, cxcix.

Durham, Willielmus, ccxxxix, ccccxlii, ccccxliv.
———, Johannes, clxxix, ccxxxix, cclxxiv, ccccxlii, ccccxliv.
———, T., ccccxiv, ccccxxi.
———, W., ccclxiv, cccci.
———, R., cccxcv.
———, Ri., cccxcvii.
Dycon, Ricardus, ccxcviii.
———, Willielmus, ccciv, cccv.

E.

Eadredus, Abbas, ccxxix, ccccxxii.
Eadmar, ccccxxiii.
Eadmundus, ccxxx.
Eardulphus, ccccxxii.
Ebchestre, Ebchester, Willielmus, Prior, 147, 148, cclxxxiii, cclxxxv, cccxviii, cccxxxvii, cccxxxix, ccccxliv, ccccxlvii, ccccxlviii.
———, doctour, ccclxii.
———, Robertus, 149, ccclxiv.
Eboracensis, Guillelmus, Willielmus, Archiepiscopus, lxxvii, lxxix, lxxx, xciii, xciv, cxxiii, cxxxiii.
———, Alexander, Archiepiscopus, cxliii, cliv, clv.
———, R. Archiepiscopus, li.
———, Gaufridus, Galfridus, Archiepiscopus, 23, 35.
———, Thomas Archiepiscopus, iv, x, xi, xii, xiv, xviii, xxi, xxii, xxiii, xxvii, xxxi, xxxii, ccix, ccxxxii, ccxxxiii, ccclxxxi, ccccxxv.
———, Henricus Archiepiscopus, 6.
———, Godefridus Archiepiscopus, 45.
———, Walterus Archiepiscopus, 47.
———, Johannes Archiepiscopus, xciii, xciv, ccxiv, ccxxiii, ccxxvi, ccxlv, cclix, cclx.
———, Robertus Decanus, lv.
———, Ricardus Thesaurarius, lxv.
Eden, Robertus de, cxiv, cxv.
——, Ricardus, clxxix.
——, Johannes, cccxviii.
——, Willielmus de, cxiv, cxv.
——, Willielmus, cclxxxiv, cccviii, cccxviii.
Edenham, Galfridus de, cvi.
Edgar, Scociæ Rex, cccxiv, cccxxvii.
Edmundus, Episcopus, 41.
Edredus, ccxxx.
Edwardus, filius Aelfredi, ccxxix.
Edwardus le Confessor, ccccxxiv.
Edwardus, Rex, xxxii, xci, c, ci, cii, cix, cx, cxi, cxiii, cxiv, cxv, cxxiii, cxxviii, cxxix, ccxxx, cccxlv.
———, I, Rex, xcvii, xcviii.
———, tercius, Rex, ccxiv.
———, III, Rex, cxlii, cxliii.
———, IIII, Rex, cccxlv.
———, VI, 155.
Edward the First, Kynge, ccccxlix, ccccli, cccclii, ccccliv.
———, the Thryde, Kyng, cccclii.
Edmundus, filius Regis Angliæ, 42.
Efden, Robertus de, 40.
Egfridus Rex, 122, ccxxx.
Egesclyf, Walterus de, ciii.
Egleston, Egliston, Henricus de, lxxxiv.
———, Thomas, ccccxl.
Eilavus, preost, xx.
Elvet, Johannes de, cxxxvi.
Ella, ccccxxii.
Elstan, preost, xix.
Elge, Rogerus, cciv.
Eliensis, Herveius Episcopus, xxxii.
———, Eustachius Episcopus, lxi.
Elmeden, Willielmus, cclxix.
Ellewyk, Gilbertus de, 120.
Elys, Ellys, Robertus, cccxliii.
——, Johannes, cccxc.
Elstob, Johannes, ccxl.
Emmæ, Robertus filius, xci.
Emmylton, Robertus, cclxxxiv.
Empson, Ricardus, ccccx.
Emryson, Ricardus, ccclxxxviii.
Eoveshamensis, Algelwinus Abbas, v, ccxxxiii.
Eplyngden, Thomas, ccxcv.
Ernan, Biscopes sune, xix.
Erghowe, Robertus, 125, cccxxi, cccxxii.
Eriom, Ricardus de, 103, 104, cvii.
Essh, Thomas, ccccxliv.
——, Ricardus de, ccxcviii.
Essby, Esby, Willielmus, cclxxxiv, cccxviii, cccxxvi.
Escheker, Willielmus de, cii.
Estfield, Gulielmus de, 156.

Essex, Henricus de, xxxiv.
Essexa, H. de, li, lii.
Espec, W., xxxiii.
Esingwald, A. de, lxxxix.
Eschott, Johannes, cccxxiv.
Etheldredus, Episcopus, 41.
Ethelstanus, ccxxix, ccxxx.
———, Rex, ccccxxiii.
Eustachius, 5.
Eugenius, Papa, 6, 147, ccxxvii, ccxxviii, ccliv.
———, Papa IV, ccxl, cclxiv, cclxvi, cccxiv.
Eure, Robertus, ccviii, cclxii, cclxxxii.
——, Radulphus de, ccvii.
——, Willielmus, ccc.
Evewod, Hugo, ccxxxvi.
Evesham, magister H. de, lxxxvi.
———, Hugo, de Cardinalis, 73.
Ewell, W. de, cvii.
Exoniensis, Osbertus, Episcopus, V.
———, Osbernus, Episcopus, ccxxxii.
———, Willielmus, Episcopus, xxxii.
———, Johannes Episcopus, lx.
———, ——— Thesaurarius ecclesiæ, liv.
———, Thomas Dux, ccxv.
Eymbe, Petrus de, cxxvii.

F.

Farnham, Ricardus de, lxxvii.
———, Willielmus de, cli, clxxvii.
———, Nicholaus de, 40, 41.
Faucomberge, Willielmus Dominus, cclviii, cclix.
———, Johanna, filia Willielmi, Domini de, cclix.
Fenton, Thomas, ccclxx, ccclxxi.
———, Johannes, ccxiii.
Fenkil, Robert, cccxlv.
Ferlington, Simon de, ccccxxxi.
Feriby, Feryby, Henricus, Prior de Fynchall, ccxxxix, cccxviii, ccccxlii, ccccxliv.
Fithyrstanhalgh, Johannes, ccccxliii.
Fige, Figæ, Willielmus, cclxxxiv, cccxviii.
Filby, Fileby, Adam, xcii.
Fissheburn, Johannes, ccviii, cclxxxviii.
Fitz Marmaduke, John, ccccIii.
Fitzhugh, Dominus, ccclxxvi.
Flandrensis, Lambertus, xiv, ccxxxv.
Flisco, Lucas de, Cardinalis, 100, 101,
Fossor, Fossour, Johannes, Prior Dunolmensis, 120, 130, 136, cxxxi, cxli, cclxxxvi.
Forde, Robertus, de la, xcvi.
Fordham, Fordame, Johannes de, Episcopus Dunelmensis, 143, cl, clviii.
Foderley, Thomas, ccclxxxvi, ccclxxxvii.
Fox, Ricardus, Episcopus Dunelmensis, 150.
——, Robertus, cccxxiv.
Forster, Thomas, cxc, ccxix.
Forde, Thomas, cccxviii.
Forset, Galfridus de, lxxxiv.
Fournesse, Johannes, ccxxxv, ccxc.
Frank, Johannes, ccxlv.
——, Rogerus, ccxiii.
Franklyne, M., ccccxiv.
Fraunceys, Adam, li, xlii.
Freston, Robertus de, clxxi.
Fulco, Fulcus, xiv, ccxxxv.
Fulthorp, Fulthropp, Willielmus, ccvii, ccc.
Furth, Thomas, ccccxliv.
Fychborn, Johannes, ccccxliv.
Fysshehouse, Thomas de l', clxxxvii.
Fyzt Rauf, Ricardus, 128.

G.

Gamel, preost, xix.
Gant, Gisebriet de, xvii.
Gargrave, Johannes, cclvi.
Gardiner, Gardyner, Sir John, ccclxxvi.
———, Johannes, ccccxli.
Galfridus, præpositus de Aukland, xcix.
———, Prior, 103.
———i, Marmeducus filius, lxxxiv.
Gaufridus, Comes, l.
———, 20.
Garbboys, Thomas, ccviii.
Garderoba, Egidius de, cvii.
Gand, Walterus, cxiv.
Gaythird, Bertrame, cccxii, cccxiii.
Gateshevel, Gatteshevel, Gatisside, Gatsyd, Johannes, cclxxiv, cclxxxix, ccxci, cccviii, cccxviii, cccxxiii, cccxxv, cccxxxii, ccccxlv.

Gateganger, Alanus, xlv.
Gategang, Walterus, cxxxii.
Gameli, Thomas filius, xci.
Gaverston, Petrus de, Comes Cornubiæ, 93, 94.
Gaucelinus, Cardinalis, 100, cxix, cxxi.
Gaunstede, cxcvi.
Gentil, Girard, cxxv, cxxvi, cxxvii.
Germanus, Prior, 8, xxxv.
Geroldi, Warinus filius, lxi.
———, Radulfus filius, lvi.
Gille, clericus, xx.
Gilleredus, Abbas, ccccxxii.
Giroldus, canonicus, xiv, ccxxxv.
Giraldi, Rodbertus filius, ccxxxiii.
———, Robertus filius, v.
Gilbertus, nuncius, lxxxvi, lxxxvii.
————, cantor, xiv, ccxxxv.
————, dapifer, xxiii.
————, nepos Episcopi, (Walcheri), xix.
Gileth, J., 44.
Giffard, Walterus, 56.
———, ————, Archiepiscopus Eboracensis, 75.
Gisburgh, Johannes, ccxxxix.
Giseburn, Gisburnia, Gisburne, Willielmus de, 97, 102, cx, cccxlii.
————, Johannes, clxxix.
————, J. Prior de, lxxv.
Glastoniæ, Glastoniensis, Glastonii, Turstinus Abbas, v, vi, xv, ccxxxiii.
————, Nicholaus Abbas, ccxxvii, ccxxxviii, ccccxlv, ccccxlvi.
Glavornensis, Serlo Abbas, xxvii.
Gloverniæ, Comes, 93, 94.
Gloucestriæ, Gloucestrensis, Ricardus Dux, ccclvi, ccclvii, ccclx.
—————, Humfridus dux, ccxx.
—————, Anna Ducissa, ccclvii, ccclviii.
Godredus, xix.
Godmannus, preost, xix.
Godman, Ketel filius, xiv, ccxxxv.
Gonnerton, Gonerton, cclxxxiv, cccxviii, ccccxliv.
Goldsmyth, Thomas, cccxxvi.
Goldesburgh, Goldisborow, Thomas de, 103, ciii.
Gorram, Willielmus, lvi.
Gospatrici, Adam filius, lvi.
Gospatrici, Consulis, Gospatricus filius, lv, lvi.
Goth, Raymundus de la, 83.
Gowere, Johanna, ccc.
Gray, Sir Thomas, ccccliii.
——, Johannes, ccxci.
——, Walterus Archiepiscopus Eboracensis, 36, 39, 41, 42.
Graystok, Radulphus Dominus de, 90.
Graystanes, Robertus de, 120, 129.
Gras, Johannes de, 42.
Grenehalgh, Jacobus, ccxliii, ccxliv, ccxlvii.
Grenfeld, W. de, 99.
————, ———, Archiepiscopus Eboracensis, 90.
Gretherid, Robertus de, cxiv.
Gretham, Thomas de, clx, clxiii, clxviii, cclxxxviii.
————, W. de, 50.
Greol, Bartramus de, 40.
Gregorius, Papa, 47, ii, iv, ix, lxxiv, ccxxxi, ccxxxii.
————, quartus, 55.
————, VII, Papa, vii, x, xii, xiii, xiv, xvi, xxiv, ccxxxiii, ccxxxiv, ccccxxv.
————, IX, Papa, lxix, lxxiv.
————, Theologus Papa, xxiv.
Grimesby, Ranulfus de, 16.
Gryndisdale, Robertus, ccxli.
Grymmesby, Willyam, cccxlv.
Guthredus, ccxxix.
Guer, Simon, lxxxiv.
Gwido, Abbas, xxi.
Gwillielmus *see* Willielmus,
Gyseburne, Gyssburn, Willielmus de, cxxix.
—————, Johannes, ccccxlii, ccccxliv.

H.

Haroldus, Haraldus, ccxxx, ccccxxiv.
————, Rex, ccxxxiii.
Haimo, Dapifer, v., ccxxxiii.
Hayron, W. de, lxxxiv.
Halver, Thomas, ccclxii, ccclxiii.
Halfeden, ccxxviii.
Hardecnutus, ccxxix.
Hastanges, Dominus de, 98.
Haget, Willielmus, lxxxiv.
Ham, Robertus filius, xviii.
Hay, Haya, Petrus de l', cxcvi, cciv, ccv.

Hay, W. de la, 40.
——, Magister Willielmus de, lxxii.
Hamsterley, Johannes, cclxxxi.
————, Ricardus, *ibid.*
Harom, Johannes, cccxviii.
Hagthorp, Hakthropp, Johannes, clxxiv.
————, Willielmus, cccii.
Haversham, Johannes de, clxx.
Hagreston, Johannes, cccxxxi, cccxxxii.
Haimericus, Archidiaconus, 18.
Hadoke, Haidok, maister, cccxcv.
————, Thomas, cccxcvi,
Habetoit, Ursel de, xviii.
Hashewell, Thomas, ccccxiii.
Hachedt, Rollandus, xxxi.
Haxby, Johannes de, ciii.
Halmegill, Johannes, cccxxv.
Hawmond, Johannes, cli.
Hawthorn, Johannes, clxxix.
Haughton, Halghton, Thomas, cclxxxiv, cccxviii, ccclvi, ccclvii, ccclxii, ccclxiii.
Halle, Isabella uxor Willielmi de l', cxiv.
——, Agnes filia Willielmi de l', *ibid.*
Hatfield, Hatfeld, Hattfeld, Thomas, Episcopus Dunelmensis, 133, 137, 140, 141, cxlv, cxlviii, cli, clii, cliii, cclxii, ccclxxxviii.
Haunsard, J., 90.
Heroldus, *see* Haroldus.
Hemming, preost, xx.
Hemmingus, preost, xix.
Henworth, Ricardus, ccccxlii.
Herfastus, Episcopus, vii.
Herebertus, Episcopus, xvii.
Heden, Eustachius de, xlv.
Helyæ, Johannes filius, xlii.
Hemeansis, Herfastus, Episcopus, v.
————, vel Norwicensis Herfastus Episcopus, ccxxxii.
Henkeley, Robertus de, lxxxiv.
Hemmyngton, Willielmus, cxxxiv.
Herlaw, I. de, 109.
Herle, Willielmus, 82.
Hemmyngbourgh, Hemmingbrough, Hemmyngburgh, Johannes de, 145, clxv, clxvii, clxviii, clxix, clxx, clxxii, clxxiii, cxcix, ccv, ccccxxxix.
————————, Robertus de, clxxiv, clxxx.
Hemmyngbourgh, Ricardus, ccxli.
Heley, Helay, Henricus, ccxvi, cclxxiv, cclxxxiii, cccxviii, ccccxliv.
Herington, Heryngton, Thomas de, lxxxiv.
————, Robertus, ccxli.
Henricus, 20.
————, Rex, 37, 38, lxxvi, lxxx, lxxxi, clxxxiii, cxcix. cciv, ccxviii, ccxix, ccclxxii, ccccvii.
————, I., Rex, xxxi, xxxii.
————, II., Rex, 10, xlix, l, li, lii.
————, III., Rex, lxxii.
————, IV., Rex, cxcvi.
————, Quintus, Rex, ccxii.
————, VI., Rex Angliæ, cclii, cccxliii.
————, VII., Rex, cccxci, cccxciii, cccc.
————, VIII., Rex, 155.
————, frater Regis, xxiii.
————, Comes filius Regis, xviii.
Henry, the thryd, Kynge, ccccxlix.
————, the III^d^., King, ccccliv.
————, the IIIIth., King, cccclii.
————, the Vth., King, ccccliii.
————, the VIth., King, *ibid.*
Henryson, Johannes, ccciv, cccxxiii.
————, Robertus, ccciv, cccxxv.
Heserlaton, Eufemia de, cxl.
Helton, Petrus de, cxxix.
Heriz, Robertus de, xxxi.
Hedworth, Thomas, ccxci.
————, Johannes de, ccxciii.
Hedlam, Nicholas, ccclviii.
————, Johannes, ccxcviii.
Hedlee, Johannes, cccxxiv.
Hessewell, Heswell, Hesswell, Ricardus, clxxix, ccxxxix, cclxxxviii, ccccxlii, ccccxliv.
————, Willielmus de, xci.
————, Alexander, cccxliii.
————, Johannes de, xci.
————, Thomas de, ciii.
Hertilpol, Galfridus de, 88.
Hertside, Johannes, cccix.
Herefordensis, Walterius Episcopus v., ccxxxii.
————————, Comes, 98.
Heron, Johannes, cccix, ccccii.
——, Sir John, cccxlv.
Hesilden, Willielmus, cclxxxiv, cccxviii.
————, Robertus filius Laurentii de, cxiv, cxv.

Hewik, Richard, cccxliii.
Hexham, Thomas, cclxxxiv, cccxviii, ccccxliv.
———, Johannes, cccxxxi.
Hextildesham, Willielmus de, cxxxv.
————, Robertus, 40.
Heworth, Johannes, cclvi, ccccxliv.
Helbiche, Radulphus de, 108.
Hill, Willielmus, ccxci.
Hilderton, Thomas, cccxlv.
Hilton, Adam de, lxxxiv.
———, Petrus de, 120, ciii.
———, Robertus, ccvii, ccviii.
———, Willielmus, cclxxxii.
Hildyard, Hillyard, Johannes, clxviii, cxcvi.
Hikson, Willielmus, ccxcviii.
Howden, Amerik, ccccli.
Holilob, Willielmus, ccxl.
Homaz, Thomas, lxxxiv.
Holbeck, Radulphus de, cxxviii.
Horlton, Adam de, Wigornensis Episcopus, 119.
Hogesson, Robertus, cccxxiv.
Hochonson, Johannes, cccxxiii.
Honorius, Papa, xciii.
————, III., Papa, lxviii.
————, Richmundiæ Archidiaconus, 22.
Holand, dominus de, 98.
Hotoun, Hoton, Willielmus, cclii, cclxxxi, cclxxxii, cclxxxiv, ccxcix, cccvii.
Hoton, Ricardus de Prior, 72, 73, 110, xci, xcviii, xcix, ci, cii.
Hoton, Johannes, clxxix, cccxix.
Holme, Ricardus, cxcvi, cciv.
———, Johannes, ccxxxv, ccxli.
———, Thomas, cclxxxiv, cccxviii.
Holcot, Robertus, 128.
Holden, Thomas, ccxliii, ccxlvii, ccliii.
Hopton, Johannes, cccx.
Horncastre, Henricus de, 45, 48, 49, 50, 56, 70, 72, 84, lxxxv, lxxxvii.
Houeden, Stephanus, ccxxxix.
————, Robertus, ccxcvi.
Houghfeld, Willielmus, ccxlvi.
Hugo, 5.
——, Episcopus, li.
——, Prior, 48, 70.
——, comes, xvii.
——, præcentor Eboracensis, 47.
——, camerarius, xxxi.
Hulme, Nicholaus, ccxliii, ccxliv, ccxlvii, ccliii.
Hulmeto, Rodbertus de, xxi.
Huetson, Johannes, cccxxiv.
Hudson, Thomas, cccxxiv.
———, Robertus, *ibid.*
Hull, Will., clxxxvi.
Hurthewith, Walterus de, xlvii.
Hurde, Walterus, ccccxlii, ccccxliv.
Husworth, Willielmus, ccccxlii.
Huffeton, Walterus de, presbiter, xcix.
Hunter, Johannes, c.
Huton, John de, ccviii.
———, Willielmus, ccviii.
Hunespac, lvi.
Hyndeley, Thomas, cciv, ccv, ccccxliii.

I.

Ingelardus, 91.
Innocentius, Papa, 31, lxxviii, cxcvii, ccclxxii.
———— III., Papa, lxvi.
———— IIII., Papa, lxxxii.
Insula, Johannes de, cvii, cviii, ccccxxxi.
——, Robertus de, Episcopus, 46, 55, 56, 57, 63, 65, lxxxix, xci.
——, Henricus de, xcvi.
Inglouse, Henricus, cccx.
Inctin, Johannes, *see* Jacoby.
Ireland, Johannes, ccxlvi.

J.

Jarvaux, Willielmus, cccxviii.
Jalkar, Willielmus, cxc.
Jacobus, Scociæ Rex, cccxiv, cccxxvii.
Jacoby, Johannes Inctin, Bonseign', cxxv, cxxvi, cxxvii.
———, Petrus, cxxvii.
James, Willielmus Episcopus Dunelmensis, ccccxxii.
Jamys, Walter fitz, ccccliii.
Jakson, Jacson, Thomas, ccxcv, cccviii.
———, Robertus, cclxix.
———, Henricus, ccc.
———, Edmundus, ccccív.
Jenyn, cccxxiv.
Jekyll, Johannes, cccviii.

Jerusalominitanus, Antonius Patriarcha, ci.
Jobur, Thomas, ccxlvi, ccxlvii.
Johannes, Episcopus, xviii.
———, Marescallus, lxii.
———, Rex, 19, 20, 35, lxvii.
———, frater domini Regis, lx.
———, fortis, lxxii.
———, Prior, 135.
———, Papa, cciii.
——— XXII., Papa, 99.
——— XXIII., Papa, ccxxv, cccxlviii.
———, Willielmus filius, li.
Johnson, Jonson, Robertus, ccxcii.
———, Willielmus, cccxxiv, cccxxv.
———, Thomas, cccxxiv, cccxlix.
Joy, Johannes, ccci.
Julius, summus Pontifex, ccccvii, ccccxii.

K.

Karrau, Petrus, lxii.
Karleolensis, Walterus Episcopus, lxxii.
———, Willielmus Episcopus, cccxcvii.
———, Gervasius Archidiaconus, *ibid.*
Karnarvan, Edwardus de, 85.
Karilefe, Willielmus, i.
Kabery, W., ccccxlii.
Kellow, Kellau, Kellowe, Kellawe, Willielmus, cv, clxxix, cclxxxiv, ccccxviii.
———, Nicholaus de, ccccxxxvi.
———, Ricardus de, Richard, Dunelmensus Episcopus, 79, 92, 97, cxviii, cclxxxiv, cccxviii, ccclíii.
———, ———, subprior, c.
Kelynghall, Robertus, ccclx.
Kerneth, Radulphus, 37.
Kinewlfus, miles, xix.
Kime, Philippus de, lx.
Kirke, Johannes, cccxix.
Kirkeby, Petrus, ccxl.
Kirkham, *see* Kyrkham.
Kirketon, Thomas de, xcix.
Kilkenny, Philippus de, cvi.
———, magister W. de, lxxv.
———, Willielmus de, lxxii.
———, magister Odo de, lxxiv.
Killerby, Harsculphus, ccxxxv, ccxli.
Knayth, Knaythe, Johannes, cccxxv, ccccxliv.
Knoute, Knoutte, Johannes, cccviii.
———, Robertus, cclxxxiv, cccxviii.
Knutus, ccccxxiii.
Kyatre, Girardus de, cxxvii.
Kylwyngton, Ricardus de, 128.
Kyllynghall, Willielmus, cccxxxi.
Kynardesley, Johannes de, 98.
Kyrkeby, Johannes de, lxxvi.
Kyrkham, Walterus de, Episcopus Dunelmensis, 42, 44, lxxxi.
———, Alanus de, lxxxiv, cvi.
———, Ricardus de, lxxxiv.
Kypyer, Magister de, cvi.

L.

Laceio, Rodbertus de, xxxii.
Lasci, Johannes de, cvii.
Latymere, Georgius Dominus de, cclviii, cclix, cclx.
Lax, Laxe, Johannes, cccxxi, cccxxxvi.
Lambton, Willielmus, senior, ccviii.
———, Willielmus, junior, ccviii.
Lambert, Thomas, ccvii.
Lamesley, Alexander de, 120.
Lameton, Willielmus, cxc.
Lanum, Willielmus de, 35.
Lang, Willielmus, cccxxiv.
Lanfrancus, Landefrancus, Archiepiscopus, iii, v, viii, xiv, xv, xvii, ccxxxii.
———, primas totius Angliæ, iv.
Langton, Langetona, Willielmus, ccxlvi.
———, Alanus de, cv.
———, Thomas, cclxxxvii, cclxxxviii.
Langetona, Stephanus de, 24.
Langchestre, Rogerus de, clxxix, ccxxxix, cclxxxiii, cccxviii, ccccxlii, ccccxliv.
———, Robertus de, clxv, clxix, clxxxix.
Langley, Langle, Thomas, electus, Dunelmensis, cxcvii.
———, ———, Episcopus, Dunelmensis, 146, ccvii, cclii, ccliii, cclxx, ccccxl.
———, Henricus de, ccxlv,

Langley, Thomas, ccxli.
———, ———æ, Margareta soror, ccxlii.
———, Margareta, cclix.
———, Denham, Robertus de, xcix.
Lancastre et de Leicestre, Thomas Counte de, cxvi.
Lancastriæ, Katerina Ducissa, cclviii.
———, Comes, 98.
Landes, Willielmus, cxc.
Laurencius, magister scolarum, xiv, ccxxxv.
———, capellanus, ccccxxxi.
———, Prior, 4, 5, 7,
Lawrenc', Galfridus, 66.
Launsells, Thomas, clxxiv.
Laverok, Johannes, ccxlvi.
Lawe, William, ccclx.
Lawes, Thomas, ccxcv.
Lawson, Lauson, Thomas, cclxxiv, cclxxvi, ccccxliv.
Layset, Leyseth, magister, H., 61, 65.
Layker, Robertus, 99.
Lee, W., cccci.
Legrocensis, Legroc, R. comes, li, lii,
Leicestre, Leycestre, Robertus comes de, lx.
———, dominus Abbas de, cxxxv.
Lematon, Johannes, cccviii.
Leofuinnus. lvi.
Lethom, Johannes, cclxxx.
———, Robertus, cclxxxi.
———, William, cccxii, cccxiii.
Lewyn, Thomas, cclxxxiv, cccvii, ccexviii, ccccxlii, ccccxliv.
Leusham, Thomas de, 50.
Levesham, Robertus de, cvii.
———, Thomas, xcvi.
Lexingtoun, dominus Robertus de, lxxii.
Lexoviensis, Lexov', Arnulphus Episcopus, li, lii.
———, Episcopus, l.
Leya, Philippus de, lxxxiv.
Leys, Thomas, ccxliv, ccxlvii.
Liconia, Alanus de, xxi.
Lilford, Johannes, cccxlvi.
Lincolniensis, de Lincolnia, Lincoln', Lyncoln', Remigines Episcopus, xi, xviii, xxiii.
———, Robertus Episcopus, xxxii.
Lincolniensis, R. Episcopus, li.
———, Hugo Episcopus, lx.
———, B. Episcopus, lii.
———, Alfr de, xxxiii.
———, Alanus de, v, vii, ccxxxii.
———, Johannes Archidiaconus, 61.
———, Willielmus de, xcvi.
Licetfeldensis, Petrus Episcopus, V., ccxxii.
Litster, Litester, Willielmus, cciv, ccccxlvi.
Londoniensis, Willielmus Episcopus, iv, ccxxxii.
———, Mauricius Episcopus, xxvii.
———, Robertus Episcopus, clix.
———, Ricardus Episcopus, xxxii.
———, F. Episcopus, lxxvii, lxxx.
London, Thomas de, xlv.
———, Simon de, 40.
———, I. de, 43.
———, Maur, xviii.
Lomley, *see* Lumley.
Longley, *see* Langley.
Lonchastriæ, *see* Lancastriæ.
Longo Campo, Willielmus de, lx, lxii.
Loudoneye, Willielmus Archidiaconi de, xliii.
Lounde, Johannes, cccxxxi, cccxlii, cclxxxv.
Louson, Willielmus, cccviii.
Lucas, lvi.
———, cardinalis, cxvi, cxix, cxxi,
———, medicus, 109.
Lucy, Luci, Ricardus de, xxxiv, xlix, l, ccxviii.
Luceby, Lusceby, Henricus, ciii.
———, H. de, 76, 77, 79, 81, 83.
Lunbard, Gerardus, cxvii.
Lummesdene, Lummesden, Willielmus de, xxxviii.
———, David de, xlii.
Lumley, Lomley, Johannes de, clxxiv, ccvii.
———, Thomas, cclxxxii, ccxciv.
———, Ricardus, cccxxiv.
———, Robertus, ccccxi.
———, Emericus de, 120.
Lunetot, Willielmus de, xxxi.
Lundon, *see* London.
Lund, Thomas de, 120.

Lusor', Fulco de, xxxi.
Luto, J. de, 62, 66.
Lwyn, *see* Lewyn.
Lyham, Lyam, Willielmus, cclxxxiv, cccxviii, ccccxliv.
Lygearde, Johannes, ccxcix.
Lyndesey, Willielmus de, xli.
Lythe, Thomas, clxxix.
Lythegregnes, Johannes de, xcvi.

M.

Macson, Robert, cccxlv.
Madur, Johannes, 58.
Mainardus judas, lvi.
Maled, W., xxxiii.
Malton, Johannes de, lxxxv, lxxxvii.
Malthredus, iii.
Malcolmi, Dunechanus filius regis, xxiii.
———us, Rex Scotiæ, ccccxxiv.
Malo Lacu, Stephanus de, 83, 87.
Man, Johannes, ccclxxix.
Maners, Thomas, ccxlvi.
Maners, Robert, ccccli.
Maneford, Willielmus de, lxxvii.
Marsopini, Johannes, cxxvii.
Marmioun, Maunserus, cxxvii.
Marcellini et Petri, presbiter Sanctorum, *see* Gaucelinus Cardinalis.
Margaret, Quene, cccxlv.
Mariæ in Via Lata, diaconus Cardinalis Sanctæ, *see* Lucas Cardinalis.
Marley, Robertus, cccxlii.
Martinus quartus, 61, xcii.
———, Papa, 63, ccx, ccxi.
Marmeduci, Johannes, 76.
Marescallus, Willielmus, lxi.
Marcham, Adam de, xcvi.
Marton, Alanus de, ciii.
March, Willielmus, ccc.
Mariæ, Stephanus Abbas Sanctæ, xxiii.
———, Eboracensis Willielmus Abbas beatæ, ccxxvii.
Marisco, Ricardus de, Episcopus, 35, lxxi, lxxiii.
Mart', Willielmus, xxxiv.
Massam, Massham, W. de, 55.
———, Robertus, cciv.
———, Willielmus, cccliv.
Mason, Robertus, cccxxxii.
Matildis, Regina ii., iii, iv, xxii, ccxxxii.
Maunsel, J., 47.
Mauricius, capellanus Regis, v, vii, xvi, xxi, ccxxxiii.
Mauley, Stephanus de, cvi.
Maugerus, magister, lxi.
Maudit, Johannes, 128.
Mandville, Willielmus Essex, comes de, lx.
Mawnger, Augustinus, cccxi.
Mawndour, Johannes, cli, cliii.
Mawdesley, M., ccclxx.
Maxfelde, Johannes, clxxxvii.
Mayer, Willielmus, ccccxliv.
Maynherde, Ricardus, cclxxx.
Maynsforth, Maynesforth, Johannes, cclxxxi, cccxxiv.
———, Rogerus de, ccccxxxvii.
Medeley, R. de, 50.
Mediltone, Bertramus de, 41.
———, Johannes, ccviii.
Meducroft, Ricardus, ccxlvi.
Mel', Rodbertus comes de, xxxii.
Melode, Willielmus, cxc.
Melsanbi, Melsanby, Melsamby, Melsaneby, Thomas de, 38.
———, Dominus Thomas, Prior, lxxii.
Melsamby, Henricus de, xxxix, xlviii.
———, Alanus de, xxxviii, xxxix.
———, Rogerus de, xxxvii, xxxviii.
Mel, Galfridus, lxxxvi, lxxxviii.
Mellent, Rodb. Com. de, xviii.
Mellinis, M. Pers de, ccclxvii.
Mennill, Rinianus, 155.
Mepham, Simon de, Cantuariensis Archiepiscopus, 119.
Meruinus, Mervinus, preost, xix, xx.
———, presbiter, xxiii.
Merlaw, Merlawe, Merlay, Merley, Radulphus de, 61, 65.
Merley, Robertus de, 68.
———, Alexander de, xci.
———, Ricardus de, *ibid.*
———, Robertus de, xciii.
Meryngton, Robertus, ccc.
Mertone, Walterus de, lxxvii.
Merewe, Meru, Willielmus de, lxxvii.
———, W. de, 43.
Metcalf, Johannes, ccccxlix.
Middilton, Middletona, Mydelton, Mideltoun, Willielmus de, 72.
———, Gilbertus de, 100.
———, Johannes clxxx, clxxxix.

Middilton, W. de, lxxxiv.
———, Galfridus, ccccxliii.
———, Adam de, cvii.
Middelham, Midelham, Midilham, Robertus de, ccix.
———, Johannes, cclxxxiv, cccxviii.
Morel, Archil, lv.
Moreton, Johannes comes, lxii.
Mordon, Johannes de, ccviii.
Morealis, Vicecomes, xxi, xxiii.
Morteul', Willielmus, cccxxiv.
Mody, Johannes, cclxxxiii, cccxviii, ccccxliv.
———, Robertus, clxxiv.
Morganus, Dominus, 3.
———, 31, 35.
Monteforti, Robertus de, v, vii, xvi, ccxxxiii.
———, Petrus de, ccccli.
Monte Acuto, Simon de, 119.
Monte Alto, H. de, 77, cx.
———, dominus, de 98.
———, Hugo de, cii, ciii, cv, cvi, cx.
Montis Martini, Poncius, cvii.
Moore, Ricardus, cccvii.
Moorby, Johannes, cclxxxiv, cccxviii.
———, Thomas, cccxviii, ccccxlii.
Morkarus, Morkar, ii, v, xviii, xix.
———i, Uthredus frater, xix.
———, Hiulfus pater, *ibid.*
Morpath, Morpat', R. de, 83.
———, Ricardus de, cvi.
More, Ricardus, cccviii, cccxxv.
Moritunensis, Rodbertus comes, ccxxxiii.
Mortunensis, Robertus comes, v.
Morby, Thomas, ccccxliv.
Moresby, Christopherus, ccviii.
———, Johannes, ccclxxviii.
Morley, R. de, 70.
Moretonia, Rodbertus comes de, vi.
Morthintona, Willielmus de, xli.
Moreton, John, cccxlv.
Mordon, Willielmus, cclxxxii.
Morland, Johannes, ccxlvi.
———, Rogerus, ccclx.
———, Thomas, cccxxxii.
Mounceaux, Willielmus, clxxix.
Mubrai, Robertus de, liii.
Muleton, Thomas de, lxxvi.
Murreriæ, T. Comes, cxiii.
Murdac, Henricus, Archiepiscopus Eboracensis, 4.
Musgrawe, Johannes, cclii.
Musard, Robertus, xxxiii.

N.

Nevile, Neville, Nevyll, Nevill, Robertus de, 42, 112, lxxxiii, lxxxv, cxl, cclxxvii, ccccxliii.
———, ———, Episcopus, Dunelmensis, 147, cccxli.
———, Thomas, cccxlii.
———, Radulphus de, 110, 129, 134, cxxxi, cxliv.
———, ———, dominus de, ccvi.
———, ———, Comes Westmerlandiæ, cclxxxii.
———, Alisia uxor Radulphi domini de, cxliv, ccvi.
———, Alicia de, 135.
———, Johannes de 135.
———, Johannes de, 136, 137.
———, ———is de, Matilda uxor, *ibid.*
———, Ranulphus de, 74, 76, 94, 110.
———, Dominus Johannes de, clviii.
———, Johannes de, cxliv, cclxxxii, cclxxxix.
———, ———, filius Domini de, clxxv.
———, John, cccxliii.
———, Thomas, cclxxxii.
———, Bernardus de, lxxxiv.
———, Galfridus de, lxxxiv.
Nevyll, Rauff, cccci.
Neubighyng, Eustachious de, xlii.
Neuesham, Jacobus, ccxxxv, ccxli.
Nesbyt, Nesbit, Nesbet, Thomas de, xlii, ccxxxix, ccxl, cclxxxiv, cccviii, ccccxliv.
Newton, Neuton, Johannes de, 132, ccxli, ccxlv.
———, Ricardus, cccii.
———, Wm., cccxliii.
Newes, Willielmus, ccxlv.
Newburn, Johannes, clxxix.
Newerk, W. de, 61, 62, 66.
———, H. de, 63.
———, Alanus de, clxviii.
Newesham, *see* Neuesham.
Nicolaus, Nicholaus, nuncius, lxxvi.
———, Episcopus, 54.
———, Papa, xcvi, cccxxvi, cccxxix.
Nicolson, Thomas, cccxxiv.

Normanniæ, Robertus Comes, cccccxxv.
Norman, Thomas, ccxcviii.
Northumbriæ, Northymbriæ, Norhumbriæ, Johannes de Refham, Archidiaconus, clxxix.
———, Waltheofus Comes, xviii, xix.
———, Henricus Comes, ccccciii.
———, Rodbertus Comes, xvi.
———, Henricus Percy Comes, ccxii.
———ensis, Robertus Comes, v, ccxxxiii.
———, Comes, clxxvi.
Northymbrorum, Nortimbrorum, Robertus Comes, xxi, xxiii.
Northumbreland, Erle of, cccxlv.
Norwicensis, Northwicensis, Johannes Episcopus, 30, 31, lx.
———, Herfastus, Episcopus, v.
———, Herbertus Episcopus, xxxii.
———, Willielmus Episcopus, ccxlvii.
———, W. Episcopus, ccxlv.
———, Willielmus Prior, ccxxvii, ccxxxviii.
———, Johannes, 24.
Northfolciæ, Katerina Ducissa, cclx.
Normantoun, Rogerus de, cvii.
Norton, Ricardus, cciv.
———, Johannes, cclxii, cclxv, cclxxvii, cccxxxii, cccxxxix.
Northotryngton, Hugo de, ccciii.
Notingham, Henricus de, 66.
———, Robertus de, xcvi.
Nowrhbyry, Nicholaus de, ciii.
Nurry, Robertus, ccccxliii.

O.

Ocusshagh, Jacobus, ccxlvi.
Odo, Episcopus, xvii.
Ogle, Robertus de, ccviii.
Oll, Johannes, cclii, cclxvi, cclxxiv, cclxxviii—cclxxxiv.
—, ———, cccviii, cccxviii, cccxxiii.
—, ———, ccccxlii, ccccxliv, ccccxlv.
—, Willielmus, cclxxviii—cclxxxiv.
—, Robertus, *ibid.*
Olney, Johannes, ccccxli.
Ordeur, Alicia, ccclxxxiv.
Orm, presbiter, xxiii.
Ostreham, Willielmus de, lvi.
Osmundus, Episcopus, vi.
Oswaldus Rex, ccxxx.
Osbertus, ccccxxii.
———, nepos, Episcopi, xxx.
Osmonderlawe, Willielmus, ccviii.
Osevill, Rogerus de, lx.
Oterik, Johannes, cccxlix.
Overton, Willielmns, ccxli.

P.

Paganellus, R., xxviii.
Page, Willielmus, cxxxii.
Papileon, Papeleon, Turald, Turaldus de, v, vii, ccxxxii.
Pandulfus, legatus, 26, 28.
Partrike, Partryke, Pertrike, Partryk, Willielmus, cclxxiv, cclxxxiv, cccxviii, ccccxliv, ccccxlv.
———, W., ccccxliii.
Paulus, Abbas, xv.
———, Papa, cccl.
Pauper, Ricardus, Sarisburiensis episcopus, 37.
Pays, Johannes, clxii.
Paynel, Dominus de, 98.
Penbrochiæ, Comes, 98.
Pencher, Johannes, cccxviii.
Pennoke, Hugo, cccvii.
Perceio, Ærnoldus, Earnoldus de, xxi, xxiii.
Percy, Johannes de, cvii.
———, Thomas, ccxl.
———, Willielmus, ccccciii.
———, Henricus, comes Northumbriæ, ccxii.
Henry, Erle of Northumberland, cccxlvii.
———, John, cccclii.
Perterkye, Johannes, ccxl.
Perkynson, Ricardus, ccccxlix.
Perscorensis, Persoriensis, de Persora, Turstinus Abbas, xxvii.
———, Willielmus Abbas de, ccxxvii.
———, Eadmundus Abbas, v, ccxxxiii.
Percebrig, Johannes, cciv.
Perruch', Philippus de, cxxv, cxxvi, cxxvii.
Petrus, propheta, 27.
Peverel, Willielmus, xvi, xxiii.

Peverellus, W., xxviii.
Phileby, A. de, lxxxix.
Philippa, Regina, 117.
Philippus, filius Rogeri Comitis, xxi.
Pictavensis, Pictav', Philippus, 17.
———, Ric. Arch., l.
Pichecoc, Willielmus, cxxxii.
Pikering, Robertus de, 60, 69.
———, Thomas, cccxlviii.
Pipard, Gileb, lxi.
Poell, *see* Pooell.
Poklyngton, Willielmus, clxxix, ccxxxix, ccccxlii.
Pollerd, Johannes, cccxxiii.
Pole, Ricardus de, cxxxi.
———, Johanna uxor Ricardi de, *ibid.*
Pooell, Ricardus, 152, 153.
Pont', Barthol' de, 66.
Pontefracto, J. de, 68.
Ponte curvo, Reginaldus de, lxxvi.
Popham, Johannes, cli, cliii.
Portyngton, Johannes, cccv.
Postell, Rogerus, ciii.
Potter, Johannes, ccxci.
Poumfrayte, Thomas, ccxli.
Powere, Johannes, ccccxlv.
Prentys, Ricardus, cclxxxi, cclxxxiv.
Prendregest, Adam de, xli.
Preston, Thomas, cccvii.
Prestwick, Edmundus, ccxlvi.
Proctour, Geffery, ccccxv.
Pryston, Thomas, ccccxliv.
Pudsay, Ricardus, ccxxxvi.
Punchard, Eudo de, lxxxiv.
Puteaco, Henricus de, 14, 18, lxiv.
Pusato, Hugo de, Ep. Dunelm., xxxiii.
Pulter, Robertus, cccxxvi.
Pycard, Roger, ccccliii.
Pykering, Willielmus de, xcvi.
———, Johannes, ccccxlii, ccccxliii, ccccxliv.
Pyruch, *see* Perruch'.
Pysana, Antolinus de, 93.

Q.

Queldrike, Johannes, cccxviii.
Qwhele, Thomas, cccxix.
Qweldporyge, Johannes, ccccxliv.
Qwhelpdale, sir John, cccxlv.

R.

Radcliff, Johannes, ccxliii, ccxliv, ccxlv.
Radulphus, lvi.
———, Resorarius, xiv.
———, Prior, xxxv, xxxvi.
Rakett, Johannes, ccclxxxviii.
———, John, ccclxx, cccci, ccccii.
———, Henricus, cclxxxiv, cccxviii.
———, Willielmus, ccxli, ccxliii.
Ranulfus, Rannulphus, Ranulphus, xxx, lxxi.
———, Episcopus, 8, xxxii.
———, thesaurarius, xxiii, ccxxxv.
Ranulphus, clericus Regis, xxi.
Raynfridi, Gilbertus filius, 16.
Raynerus, Eboracensis Archidiaconus, 47.
Raynaldson, Johannes, ccxcv, cccviii.
Redveriis, Willielmus de, v, ccxxxiii.
———, Rodbertus de, xxi.
Refham, Johannes de, Archidiaconus Northumbriæ, clxxix.
Regderhere, iv.
Rekenall, Johannes, cclxix.
Remigius, Episcopus, xv.
Ricardus, Rex Angliæ, 19, 20.
———, Rex, lxi, lxv, clxi.
———, I., Rex, lix, lxii.
———, Willielmus filius, lxi.
———, Prior, 78, 79, 81, 84, 86.
———, Episcopus, cccxciv.
Richemund, Rogerus de, xxxviii.
———, Petrus de, cxxxii.
Ridel, Goffridus, xxxiii.
———, Galfridus, xlii.
Ripon, *see* Rypon.
Riton, Johannes, cccl.
Robertus, dispensator, v.
———, capellanus, lxi.
———, scriptor, cxxxviii.
———, cardinalis, clxi.
———, capellanus Regis, v, ccxxxiii.
———, pastor domini Prioris, xci.
———, Archidiaconus, xxx.
———, Scociæ Rex, cccxiv, cccxxvii.
———, Ricardus filius, xci.
Robynson, Thomas, cccii.

Robynson, Alexander, ccxci.
Rodes, Johannes de l', clvii.
———, Robertus, ccxcii, cccvii, cccxxxi.
Rodburn, Willielmus, cclxxxiv, cccxviii.
Rodbertus, capellanus, vii, xxi.
————, dispensator, vii, ccxxxiii.
————, ————, Regis, xxiii.
————, frater Regis, *ibid.*
Rofcens, Gun., *see* Roffensis.
Roffensis, Rofensis, Gundulfus, episcopus, xi, xviii.
————, Gilbertus episcopus, lx.
Rogerius, v, ccxxxiii.
———i, Robertus filius, lxvii.
Rokop, Adam de, xci.
Rokeby, Robert, cccxlv.
Rolleston, Rolston, Robert, ccccxli.
————, Robertus, ccxlv.
Rome, Thomas, cxcvii.
Ronkehorne, Johannes, ccxl.
Ros, Dominus de, 98.
Roos, Roose, Johannes, cclxxxiv.
——, Thomas, cxcvii.
Rostandus, 43.
Rothomagensis, Gualterus, archiepiscopus, lx.
Routhbiryg, Nicholaus de, 90.
Rowthall, *see* Ruthall.
Rowlande, Thomas, cccl.
Rualdus, conestabularius, xxxi.
Rubur, magister Petrus, lxxvi.
Rumes', dominus Johannes de, lxxvii.
Rungeton, Johannes de, lxxxiv.
Runkhorn, Johannes, cclxxxi.
Ruthall, Thomas, Episcopus Dunelmensis, 151, 152, 155, ccccxii.
Rydal, Robertus de, xci.
Rydell, Henricus, cccviii.
Ryhale, Thomas de, cxcvii.
———, Johannes, cccxix.
Rypon, Ricardus de, clxxiv, cxcvii.
———, Johannes, clxxviii, cclxxxiv, cccxviii.
———, Robertus de, clxxviii.
Rypon, Robertus de, cxciv, ccccxxxi.
Rystona, Adam de, xlii.

S.

Sadbergia, W. de, lxxvi.
Saltmersk, Petrus de, cxxvii.
Salisbury, Richard Earl of, ccxlvii.
Salesburiensis, Osmundus Episcopus, xxi.
————, H. Episcopus, lxi, lxii.
————, R. Episcopus, lxix.
————, Ricardus Decanus, 29, 31.
Salesbri, Willielmus comes de, lx.
Sampson, Thomas, 109.
Sanford, Willielmus, cxxxii.
Sanderson, Sandson, Willielmus, ccxc, cccxxxiii.
Sancti, Albani, Paulus Abbas, v, xi, ccxxxiii.
———, ———, Gaufridus, Abbas, lv.
———, ———, Johannes, Abbas, ccxxvii, ccxxxviii.
———, ———, Abbas, liii.
———, Albano, Johannes de, ccxxiv.
———o, Albano, Robertus de, lxxvii.
———, Andreæ, Jacobus Episcopus, cccxv, cccxxvii.
———, Augustini, Scolandus Abbas, v, xxvii, ccxxxiii.
———, ————, Wido Abbas, xxiii.
S. Agatha, Robertus de, 46.
Sancti Ædmundi, Baldwinus Abbas, xxiii.
———a, Barbara, Willielmus de, Episcopus, 3.
———, Cruce, Martinus de, lxxvii,
———i, Eadmundi, Baldwinus Abbas, xxi.
———o, Edmundo, magister, Rogerus de, lxi.
———us, Edwardus, Rex, ccccxxiii.
———, Godricus, 9.
———, Johanne, Willielmus de, lxii.
Sarum, Ricardus comes, ccxlvii, cclviii, cclx.
———, Alasia Comitissa, cclix.
Sawer, Ricardus, cccxxvi.
Saxton, Rogerus de, cv.
Sayer, Sayre, Johannes, cclxxxii, ccclx.
Sayman, Augustinus, cccx, cccxi.
Scaresbek, Walterus de, 120.
Scareberiensis, Osmundus Episcopus, xxiii.
Schordiche, Elias de, cvii.
Scollandus, Abbas, vi, xv, xvii.
Scot, Alstani filius, iii.
Scociæ, R. rex, cxiii.

Scremerston, Robertus, ccccxlii.
Scrimerston, Robertus, ccccxliv.
Scrop, Scrope, Henricus de, 111.
Scrope, Lord, ccccliii.
———, Willielmus, cccxlii.
Scrobbesbensis, Scrobesburiensis, Scrob', Scrobbesberensis, Rogerus comes, v, xxi, xxiii, ccxxxiii.
————————, Philippus filius Rogeri comitis de, xxiii.
Sedgen, Johannes, cccxlii.
Segraffe, Walterus, 128.
Selengensis, Stigandus Episcopus, V., ccxxxii.
Seleby, W. de, lxxvi.
Selby, Johannes de, cciii.
———, John, ccclii.
———, Willielmus de, cccxxxiv.
Sinonensis, B., 43.
Senus, *see* Senows.
Senows, Willielmus, cccxcvii, cccciv.
Serlo, xiv, ccxxxv.
Seton, Christoforus de, 88.
———, Johannes de, 120, cclxxxiv.
———, Willielmus, cccxxxi, cccxxxii, cccxxxiii, cccxxxv, cccxlix.
———, Thomas de, cxxxii.
Settrington, Thomas de, cxxvii.
Shakerley, Petrus, ccxlvi.
Sherwood, Sherewood, Shirwood, Johannes Episcopus Dunelmensis, 149, ccclxxxvii.
————, Johannes, ccclxvi, ccclxviii.
————, Sir M. John, ccclxvii.
————, M., ccclxx.
Shirburn, Schyrburn, Schireburn, Shyrburn, Hugo de, clxx, clxxi, ccccxxxv.
————, Willielmus de, clxii.
————, Ricardus de, lxxiii.
Sinowes, Willielmus Episcopus Dunelmensis, 151.
Sirabernensis, Hermannus Episcopus, v.
Siurus, magister, xiv.
Sirus, magister, ccxxxv.
Siward, Siwardus, cognomento Barn, v, vii, ccxxxiii.
———, comes, xxi.
Sither, Georgius, cccxviii.
Sixtus IIII., Papa, cccliv.
———, Papa, ccclxviii.
Skirlawe, Scirlawe, Walterus Episcopus Dunelmensis, 144, cxcvi, cclxxiv, cclxxxviii.
Skirwith, Johannes, ccccxlii.
Skipton, Radulphus, ccxl.
Smeders, Willielmus, ccclxxxviii.
Smethurste, Willielmus, cccxlix.
Smyth, Willielmus de, clvii.
———, Nicholaus, ccxxxvi.
———, Ricardus, cccxxv.
———, Thomas, cccxxiv.
———, Johannes, cccxxiii.
———, Agnes, cccliv.
Snainton, Johannes de, cx.
Snatfield, magister Stephanus de, lxv.
Snawdon, Johannes, ccxlvi.
Somb, Rogerus de, vii.
Sorby, Adam, cccxxiv.
Soteneim, Soteneun, Hugo de, xiv, cccxxxv.
Sotheron, Robertus, cccxxxii.
————, sir Robert, ccclxvii.
Southwyke, Johannes, ccxcv.
Sparke, Thomas, 156.
Spaldyng, Mr. Hew, ccclxvii.
Spytell, Robertus, ccccxlii.
Stanley, Georgius Dominus de Straynge, ccclxxxii.
Stanlawe, Ricardus, cv.
Stanhop, Stanhopp, Rogerus de, ciii.
Stanhopp, Elizabetha, cclix.
Stanford, Staunford, Henricus de, 96, 98, cxiv.
Staplay, Thomas, clxxix.
Stapylton, Johannes, cccxxxii.
Stapelford, Robertus de, lxxvii.
Stable, Robertus de, ccxlvi.
Staynton, Johannes, cccxxxiii.
Stephanus, Rex, 5, xxxiii.
————, Cardinalis, civ.
Stele, Johannes, cccxv, cccxvi, ccccxlv.
Stichil, Robertus de, 55.
Stichill, Stechill, W. de, 36, 45.
Stokton, Robertus de, 132.
————, Ricardus, clxxix.
————, Richard de, ccccxxxvii.
Straynge, Dominus de, *see* Stanley.
Strangways, Strangwassh, Henricus, cccxliii.
——————, Jacobus, ccxlvii.
——————, Robertus, ccxcviii.
Stretford, Johannes, Wintoniensis Episcopus, 119.
————, ————, Archiepiscopus Cantuariensis, 128.

Strigoil, Willielmus Marescallus comes de, lx.
Strother, Robertus, ccxliv, ccxlv, ccxlvii.
Subynago, Jacobus de, clxxix.
Suell, Hugo, ccclxiv.
Surrye, J. de, *see* Warenna.
Surteys, Surteysse, Surtesse, Thomas, ccvii, ccxci, ccxvii.
Sutthon, magister Robertus de, lxxxvi.
Suthewell, Johannes de, clxviii.
Suthewyk, Willielmus, clxxix.
Swartebrant, preost, xix.
Swalwell, Thomas, 153, ccclxxxvii, ccclxxxviii, ccccciv, cccccxix.
Swan, Johannes, cccl.
Swelyngton, Alicia, cccxlvi, cccxlvii.
————, Willielmus, cccxlvii.
Swynforth, Normannus, cclx.
Swyneshevеd, Johannes, clxxix, ccxxxix, ccccxlii.
Swnsyd, Johannes, ccccxliv.
Sym, Lambert, lvi.
Symon, camerarius, lvx.
———, Richemundiæ Archidiaconus, 47.
Symson, Thomas, clxxiv.
Syon, Elizabetha Abbatissa de, ccccxv, ccccxvii.
Syreston, Robertus de, 133.
Syther, Georgius, ccccxlii.

T.

Tanc', Willielmus, xxxii.
Tange, Tang, Thomas, ccix, ccxl.
Tang, Johannes, ccxxxv.
Tanfeld, Willielmus de, 85, 87, 88, 89, 95.
Taillour, Lawrencius, cccxxv.
Tailboys, Henricus, ccviii.
Tattman, Robertus, cclxi, cclxii.
Tebbe, Thomas, ccclxxvii.
Tempest, Willielmus, ccvii, ccciii.
Tesedale, Walterus, clxxix.
Theobaldus, Archiepiscopus, 5.
Theodorus, Archiepiscopus, ccxxxi.
Theothfordensis, Willielmus Episcopus, xxvii.
Thesbyri, Hamo comes, vii.
Thessedal, H. de, xc.
Thomas, Prior, 8, 41, 54, lxxv.
———, Archidiaconus, 108.
———, Eboracensis Archiepiscopus, iii.
Thomas, Archiepiscopus, v, xiv, xv, xvii, xxviii.
Thomson, Johannes, ccciii, cccxiii, cccxxiv, cccxxvi.
————, Willielmus, ccxc.
Thornton, Rogerus, cclxxxii, ccxci, ccxcv.
Thornburgh, Thornburg, Thomas, ccxli, cclxxxiv, cccviii.
————, Willielmus, cciv.
Thornay, Thorney, Ricardus de, lxxxiv.
Thoralby, Johannes, ccxli.
Thorsbi, Petrus de, 65.
Thurstanton, Willielmus, clxxi, clxxix.
Tikille, Johannes de, 132.
Tildesley, Johannes, cccxcviii–cccc.
Tod, Todde, Willielmus, xci.
——, Thomas, cclxxxii.
Toftus, comes, cccclxxiii.
Tonnebrig, magister Laurentius de, lxxiv.
Tostius, comes, xxi.
Traynell, Robertus, lxxxiv.
Tresham, Thomas, cccxlv.
Trollesden, Willielmus, cccxxxii.
Trow, Hamericus de, cxxvii.
Trollop, Androwe, ccclx.
True, Emericus de, cxvii.
Tudename, Thomas, cccx.
Tunstall, Cuthbertus, Episcopus Dunelmensis, 155.
Turleria, Johannes de, cxix.
Turgotus, Prior, ccccxxv.
Turgarus, lvi.
Turchillus, *ibid.*
Turketin, Abbas, xvii.
Turstini, Willielmus filius, lvi.
Turoldus, Abbas, xv, xvii.
Tusti, xiv, ccxxxv.
Tusculanensis, Michaelis Episcopus, 28.
Tykall, Williemus de, 127.
Tymparoun, Robertus de, cv.
Tyndall, Tyndale, Johannes, ccccxlii, ccccxliv.

U.

Uguicio, Bartholus, civ.
Ulecot, Philippus de, lxvii.
Ulchil, preost, xx.
Upsedelingtone, Laurentius de, 40.
Urbanus, ccxi.
————, Papa, lvii, cxlvii, clv, clxx.

Urso, xvii.
Uthredus, Uthred, preost, xix, xx.
———, dominus, clxxiii.
———, magister, cclxiii.
Usworth, Thomas, cccxxiv.
———, Willielmus, *ibid.*
Uuathamstede, Aluninus de, lvi.

V.

Valentinus, lxxii.
Vavisour, Johannes, ccclx.
Verdun, Bartin de, lxi.
Vercellensis, Gualo, Legatus, 35.
Vescy, Vesci, I. de, 63.
———, W. de, 91.
Vlkillus, preost, xix.
Vow, Thomas, clxx.

W.

Wac, Baldwinus de, lx.
Wake, Robertus, ccxciii.
———, Sir Willyam, ccclxxi.
Walworth, Walleworthe, Robertus de, 130, 136, ccccxxxvii.
———, Prior Dunelmensis, cliv, clv, clxiii, clxiv, clxv, clxvi, clxix, clxxiv.
Waldgrave, Richard, cccxiv.
Waloys, Philippus de, ccccxxxiii.
Waltam, Robertus de, lxxxiv.
Waldief, lv.
Walcherus, 122.
———, Episcopus, iv, vii, liii.
Walkelinus, Episcopus, xv.
Waltheofus, Comes, ii.
Walker, Walkar, Walkere, Adam, cccxxvi.
———, Robertus, cccvii.
———, Johannes, ccxxiv.
Waldevus, Comes Norhanhimbrorum, liii.
Walkyngton, Thomas de, clxxvi.
Walterus, xix.
———, dapifer, lvi.
———, presbiter, *ibid.*
———, monachus, ccccxxxi.
Waltham, R. de, 43.
———, Rogerus de, cvii.
Walton, Thomas, cclxi.
———, ... ccccxli.
Walwayn, Johannes, 98.
Wandesforth, Johannes, cclx.
Warde, Thomas, cclxxxiv, cccxix, ccccxlii, ccccxliv.
Waran, Willelmus de, xxxii.
Waren, Hamelinus comes de, lx.
Warenna, Johannes de, comes Surrye, cxii.
Warwyk, Warewic, Warrrewic, Warweyk, comes, 118.
———, Gualeranus comes de, lx.
———, Ricardus comes, ccxlvii.
———, th' erle of, ccccliv.
Wardal, Johannes de, 94.
Wardale, Willielmus, ccccxlix.
Warner, Warnar, Johannes, cclxxxiv, cccxviii, ccccxliv.
Washington, *see* Wessington, 147.
Watson, Willielmus, clxxi.
———, Hugo, cclxxxi.
Wawham, Johannes, 129.
Wawtham, *see* Waltham.
Waxand, Johannes, cxxvii.
Waynman, Petrus, ccxxiv.
Wedryngton, Johannes, ccviii.
Wellensis, Giso Episcopus, v, ccxxxii.
Wermouth, Johannes, cccxxxii.
Wessyngton, Wessington, Johannes, cclii, ccliii, cclxii, cclxxxvii, cccvii, cccviii.
———, Johannes, Prior, xxxv.
———, ———, Prior Dunelmensis, ccxxviii, cclxvi, cclxviii, cclxxi–cclxxvii.
Westmerlandiæ, Vicecomes, ccvii.
———, Johanna, Comitissa, cclviii.
———, Radulphus Comes, ccxcviii.
Westmorland, Westmerlande, Robertus, cclxix, cclxxviii, cclxxxiv, cccviii.
Westmerland, Rauf count de, cxcii.
Weston, Thomas, cxcvi.
———, ———, Archidiaconus Dunelmensis, clxvi, clxviii, clxxxiii.
Westle, Willielmus de, decanus de Aukeland, cxxxvi.
Westmonasterii, Witalis Abbas, v, vi, ccxxxiii.
———, Gilbertus Abbas, xxxii.
———o, Toli de, lvi.
Wettwang, Ricardus, cclxxxv.
Whithead, Hugo, 154.
Whitingham, Johannes, ccxcv.
Whixley, Johannes, cclix, cclx.
———, Alicia filia Isabellæ, cclx.
Whyet, Johannes, 112.
Whythede, Hewe, ccccxix.

Whytchyrche, Johannes de, cxxxii.
Wido, marescaldus Regis, lvi.
Wigorniensis, Willielmus Episcopus, lx.
——————, Rogerius episcopus, liv.
——————, magister Willielmus Archidiaconus, lxviii, lxix.
Wilkynson, Thomas, cclxxxi.
Wilson, Ricardus, cccxxiv.
Wiltham, Rogerus de, cvii.
Willy, Johannes, cccxxvi.
Willyby, Johannes de, 127.
Windesor', Thomas de, lxxvii.
Winnoc, venator, lv.
Winter, Georgius, 156.
Wintona, Alanus de parva, xli.
Wintoniensis, Wyntoniensis, Walchelinus Episcopus, iv, vi, xxvii, ccxxxii.
——————, Ricardus Episcopus, cccxcvii.
——————, Hugo Prior, cliv.
Wirecesterensis, Wlsteanus, Wulstanus, Episcopus, v, ccxxxii.
Witton, Thomas, cclxxxiv, ccxxxix.
Withers, Johannes, cccc, ccccix.
Willielmus, lvi.
——————, Conquestor, ccccxxiv, ccccxxv.
——————, Rex, ii.
——————, ———, iv, v, vi, vii, xii, xiii, xiv, xv, xvi, xvii, xxi, xxii, xxviii, xxxii, ccxxx, ccxxxii, ccxxxiii, ccxxxiv.
——————, Rex Anglorum, x, xi.
——————, primus, Rex, xxiv.
——————, 2nd, Rex, qui Rufus dicebatur, ccccxxv.
——————, Rex secundus, xxiii.
——————, Rex Scotiæ, 10, cccxiv, cccxxvii.
——————, capellanus Regis, v, ccxxxiii.
——————, capellanus, vii, xvi, xvii.
——————, marescallus, lxii.
——————, Episcopus, xx, xxivli.
——————, cancellarius, xvi.
Willielmus, filius Regis, xxi.
——————, comes, filius Regis, xviii.
——————, Prior, 110.
Wlnotus, Haroldi Regis germanus, v.
Wlvystona, Henricus de, xlv.
Wlstanus, Episcopus, xv.
——————, miles, xix.
Wodde, Wod, Willielmus, cccviii.
———, Ricardus, cccxxv.
Woddryngton, Rogerus de, ccxx.
Wolsey, Cardinalis, 152.
———, Thomas, Episcopus Dunelmensis, 154.
Wren, Thomas, cclxxx.
Wright, Wryght, Gulielmus, 156.
———, David, cccviii.
———, Thomas, ccccxlii.
———, Rogerus, *ibid.*
———, Nicholaus, cccxliii.
Wulnotus, ccxxxiii.
Wycliff, Wycelff, Wyclyff, Ricardus, cciv.
———, Robertus de, clxxxiii.
———, Johannes, ccccxliv.
Wychoyn, Wychyn, Stephanus, cxxv, cxxvi, cxxvii.
Wykwan, Willielmus, 64.
Wylkinson, Johannes, ccxcv.
Wymbbesh, Nicholaus, ccxlv.
Wyndegate, Elias filius Walteri, cxiv.
Wyndhill, Johannes, ccxiii.
Wyndeson, Edwardus de, 127.
Wytebi, W., 53.
Wytham, Thomas, cclx.
Wytton, Thomas, cccxviii.

Y.

Yorke, Robertus de, cclxxx.
Youdale, Johannes, cccxviii.
———, Rogerus, cclxxxiv, cccxviii.
Yvngo, magister, 63.

Z.

Zacheus, presbiter, lvi.

INDEX LOCORUM.

A.

Aclif, Acle, Acleia, Alcleat, Alcliffe, Acly, 36, 42, 49, 54, ii, xx, xxxv, xlv, lviii, cxlii, clxxxvi, ccxlviii, ccxlix, cclcclii, ccxcix, ccciv, ccccv, ccccxxiii, ccccxxiv.
———, ecclesia de, iv, lvii.
Alba Landa, Albalanda, Albaland, xciii, xcvi, ccci, ccciv.
Aldecambus, xxxvii.
Aldengraue, xlii.
Aldingrige, Aldyngrige, 45, ccci.
Aldwode, Aldwod, Aldewde, Aldewude, Alwode, 42, 44, lxxxiii, lxxxiv, lxxxv.
Aldeford, Aldeford, Alforde, 138, 141, cxlviii.
Aldeston, Aldston, ccciii, ccccvi.
Alkelandia, *see* Aukland.
Almanna, lxi.
Almenerhalgh, ccci.
Alnham, cviii, ccccvi.
Alnwike, Alnewyke, Alnewyk, 10, 67, 68, 91, xciii, cv, cviii, ccccv, ccccvi.
Alverton, Alvertona, Aluerton, Allertona, Allertone, 8, 12, 49, 59, 81, 105, 106, xxii, xxix, lvii, lxxx, xcvii, cxi, cxxv, cxli, clxviii, ccxlii, ccxlviii–cclii, ccciii, cccv, ccccxxv.
————, ecclesia de, xxvii.
Alvertonscire, Alvertonsir, 141, xxii, lxxii.
Alwentona, Alwentoun, Aluenton, 109, cviii, ccccvi.
Amizcrosse, 41.
Anagnia, lxxiv, ci.
Ancroft, Anecroft, lvii, lxxi.
Angrham, cviii.
Apulia, 42.
Arbipeyles, 55.
Arneclyff, ccxiii.
Aton, Aytona, xlii, cccxliii.
Aukland, Aukeland, Awklande, Auckland, 46, 49, 90, 108, 130, 138, 144, 148, 151, 155, lxxvii, xcix, cvi, cviii, cxi, cxxx, cxlvi, clviii, clxxxv, ccvi, ccxlvii, ccc, cccxliii, ccclxxxiv, ccclxxxviii, cccxcv, cccxcvi, cccci, cccciv, ccccxxv.
Avinion', civ.
Aylnam, *see* Alnham.
Aytona, *see* Aton.

B.

Bacstanforde, 18.
Bagworth, juxta Laycestriam, 72.
Balyen', Balyon', clxiv, clxxiv.
Ballia, clxxxv.
Ballium, Boreale et Australe, cccii.
————, Boriale, ccccv.
————, Australe, *ibid.*
Bannocburne, 94.
Bamburgh, cv, cviii, cccxxii, ccccvi.
Bareforde, ccxcviii.
Basilia, ccxxvii, ccxxxviii.
Beaulieu, 46, ccxcvi.
Beaurepaire, Beaurepayr, Beurepair, Beeureper, Beurapaire, Beurepayre, 43, 45, 46, 49, 52, 81, 95, 96, 155, cxli, clxiii, ccxxxvii, cclxix, cclxxxviii, cclxxxix, ccci, ccccxliv.
Bedlington, Bedlyngton, 41, clxii, ccccv, ccccxxii.
————, ecclesia de, lvii.
————shire, Bedlingtonscyr, xc, ccccl.

Belassis, cxlii, cclxvii, ccxcvii, cccv.
Bellingaham, see Billingham.
Bellus Locus, 73, 110.
—— Reditus, 43, 112, ccccxxxiv.
Belu, cxli.
Beneventum, x.
Benton, cxlvi, ccccv, ccccvi.
Berrington, cccclii.
Bermpton, Bermton, cxlii, ccxcviii.
Bernardi castrum, cclxxi.
Bernewel, 63.
Berwik, Berewyke super Tued, Berwyk, Berewyk super Twedam, Berwicum, 92, 156, clxi, clxii, cccxxii, ccclxvi.
——, ecclesia de, lvii.
Beverlacum, 5.
Bilton, xcvi.
Billingham, Bellingaham, Bilingham, Byllyngham, Billyngham, 131, iii, xx, lviii, cxlii, clxxxvi, ccxxxii, ccxlviii, ccxlix–ccli, ccxcvii, cccv, ccclxxxix, ccccv, ccccxxii, ccccxxiv, ccccxxv.
——, ecclesia de, lvii.
——schire, 57.
Birden, Birdene, ccxxx, ccccxxiii.
Birkhouse, ccciv.
Biwell, see Bywell.
Blakeston, Blaichestun, Bleikestuna, xxvi, xxx, cclii, ccxcvii, ccclx.
Blancelande, ccccvii.
Bliburgh, Bliburc, iv.
——, ecclesia de, lviii.
Blithe, Blith, lxxxviii, cccliv.
Boghilhole, cclxxx.
Boldon, Bolden, Boldoun, cviii, clxxxvi, ccccv.
Bollisdon, xlvii.
Bolom, Bolome, Bolum, cviii, ccccv, ccccvii.
Bolton, ccccvi.
Bondeniare, xxvi.
Bonnyntun, iv.
Bononia, ccxxvi.
Bossall, Bossill, ccxvi, ccxxiii, ccclviii.
Bothall, ccccv.
Braban, 128.
Bradeiare, xxvi.
Brafferton, ccciv.
Brakenholme, Brachenholme, xxi, lxxi, cccciii, ccccxxv.
Branspeth, Branzpath, Braunce-path, Branspath, Brentespethe, 112, xx, lxxxiii, cvi, cxlv, clxxv, clxxx, clxxxv, cclxxix–cclxxxiii, cccxc, ccccv.
Brantingham, Brentingham, Brantyngham, 88, 119, lvii, lxx, lxxiv.
——, ecclesia de, iv, xxvii.
Brankeston, 42.
Brenkburne, cccciv, ccccvi.
Bretby super Wiske, ccxlv.
Bridbrig, ccccxxiii.
Brome, cclxx, ccci.
Brompton, cccciii, cccv.
Broun, 45.
Bruella, xxvii.
Brun, xxvi.
Bruntune, Bruntuna, xxii, lvii.
——, ecclesia de, xxvii.
Bruningburne, lxxxiii.
Bukton, cccclii.
Burdegalis, civ.
Burdon, Burdun, Burdune, xxx, xxxii, ccxcvii.
Burn, ccxix.
——, Heremitorium de, ccxix.
Byllyngham, see Billingham.
Byshopton, Byschopton, clxxxvi, ccccv.
Byrtton in Lyndesay, cc.
Bywell, Biwell, Biwelle, liv, lv, lviii.
——, Andro, ccccv.
——, Petri, *ibid.*

C.

Calesiæ, ccvi.
Cambus, Camhouse, lvii, ccci.
Candige, 138.
Canterbury, ccclxxxi.
Carham, cviii, ccccvi.
Carleolum, Carleoli, 75, 85, 106, ii, x, xiii, ccxxxi, ccxxxiv.
Carlenton, xxxii.
Carpshele, ccciv.
Castrum Bernardi, 88, 95, 118.
Cattun, iii, ccccxxiv.
Cawood, 148, lxxix.
Cestria, Cestre, 96, 108, xx, lxxvii, cvii.
——, in Strata, clxxxv, cccciii, cccciv.
Cetun, ccccxxiii.
Chaluz, 19.

Charingcrosse, Charryngcrosse, clix, cccccxxi.
Chatton, ccccvi.
Cherdsay, 128.
Chillyngham, ccccvi.
Chilton, ccxcix, cccv.
Chollerton, Cholverton, cviii, ccccv.
Clayporthyate, cccii.
Claxton, ccxcvii.
Cletlam, ccxcviii.
Clifland, 78, 83, 103.
Cnopatun, cccexxiii.
Cocerton, *ibid.*
Coken, ccci.
Cokfield, clxxxvi, ccccv.
Coldingham, Coldyngham, 45, 70, 72, 83, 84, 87, 89, xxxvii, xxxviii, xl–xliii, lvii, cxxii, cxxviii, clvi, clxiv, clxxv, ccxxxix, ccxlviii, cclxvii, cclxxviii, cclxxix, cccviii, cccxiv, cccxv, cccxxvii, cccxxxvii, cccliii, ccclxvi, ccccxlii, ccccxliv.
————scir,————scyre, 75, xli, xlii.
Conchestre, ccccxxii.
Consett, ccccliii.
Consclif, Consclive, Conesclyf, Cunyngsclyf, Cunescliffe, cvii, clxxxvi, clxxxvii, ccccv, ccccxxiii.
Corbrigg, Corbrig, Corbrige, cv, cvii, ccccv, ccccvi.
Cornehale, Cornale, lvii, lxxi.
Cotes, ccxcviii, cccv.
Cotham, Cotom, lx, ccxcviii.
Coundon, ccccxlix.
Coupon, ccxcvi.
Courtyar, ccxci.
Cramlyngton, Cramelingtona, Cremelington, xxxv, xxxvi, ccxc.
Crayk, Creak, Creca, 15, cxiv, ccclxxi, ccccxxii.
Cridelyng, 73.
Crochentail, xxvi.
Croirois, Croiroys, lxxxvi, lxxxviii.
Coldrowley, ccccliii.
Crosgat, cxlii.
Crossynsyde, ccccv.
Croxtayl, xxxvi.
Cuknoll, 138.
Culei, lvii.
Cunyngsclyf, Cunescliffe, *see* Consclif.
Cysburham, ccccxxiii.

D.

Dalden, Daldena, ccxxx, ccccxxiii.
Dalton, Daltun, 36, iii, iv, cxli, ccxxx, ccxciv, ccccxxiii.
———, ecclesia de, xxvi, xli, lxxi.
———, in Valle, clxxxvi, ccccciv.
Dale within Middlesex, ccccli.
Darlington, Derlyngton, Derlington, Derningtonia, 14, 55, 100, cv, cvii, clxxxvi, ccxlvii, ccclxxxiv, cccxcv–cccxcvii, ccccciv, ccccxiv, ccccxxiii, ccccxxv.
Denton in Gillisland, Gyllysland, cvii, ccccv.
Derningtonia, *see* Darlington.
Derwent, 46.
Detynsall, ccccv.
Dewelme, 49.
Dighton, cccv.
Doncastre, Donecastria, 15, lxxxv, lxxxviii.
Doresme, *see* Duresme.
Douglas tour, Dowglastour, cclxviii, cccxxxviii.
Drewton, ccccciii.
Driburch, Driburc, 68, xciii.
Drinland, xxvi.
Duna, xxxix.
Dunbare, cccxiv, cccxxvii.
Duneingtun, ccxxxv.
Dunelmum, *passim.*
———-ensis, Burgus, cccii.
Duresme, *passim.*

E.

Ealondscire, xxix.
Eboracum, 48, 64, 77, 92, 98, 104, 120, 129, xxxii, xlix, l–lii, xcvi, cx, cxx, cxxi, cxc, ccxxiii, ccxxvi, ccxxxiii.
————o, Ecclesia S. Trinitatis in, iv, xxvii.
————schire, Eborac'sir, Eborascir, xxvi, xxxiii, l, li.
Ebstowe, ccccliii.
Ebyar, ccxcii.
Eden, ccxcv, cccv.
Edenham, lvii.
Ederham, *ibid*, ccxlviii.
Edisbrigg, ccci.

Edlyngeham, Edelyngham, Edulu-ingeham, xliv, xlv, liv, lv, lviii, ccccvi.
Edmundi, hospitale, sancti, cvi.
Edmundbyres, Edmondbires, Ed-mundbirs, 119, ccci, ccccv.
Edmundesleyrawe, ccxxxvi.
Edmundburi, Edmondisbury, 46, 127.
Edyngham, ccxlviii.
Efemonda, ccccxxiii.
Eggesclyff, Eggascliff, Eggesclive, Eglysclyff, xx, cvii, clxxxvi, ccccv.
Eglingeham, Egulingeham, lv, cviii.
Egidii, ecclesia sancti, cvi.
———, mora S., clxxxv.
Eglyston, ccccxliii.
Eland, ccxc.
———shire, ccccl.
Elledun, ccccxxiii.
Ellisden, Ellysden, cvii, ccccv.
Ellyngeham, Elyngeham, ccxlviii, ccxlix, cclxxii, ccxc, ccccvi.
Ellyshaw, ccccv.
Elredene, xxix.
Eltham, 91, 92, ccliii.
Elton, clxxxvi, ccccv.
Elvet, Elvett, Elvete, 12, 19, 22, 57, iii, lviii, clxxx, cclxix, cccii, ccccviii.
———, Novus, cxlii.
———, Vetus, *ibid.*
———, ecclesia de, iv, xxvi, lvii.
Elwyke, Ellewyk, 119, clxxxv, ccccv.
Embledon, Emeldon, ccccvi, ccccvii.
Erceldoune, Ercheldun, lvii, ccxlviii.
Ertona. xxxv.
Esche, 45.
Esington, Esyngton, lxxvii, lxxx, clxxxv, cccciv, ccccxxii.
Estmeryngton, ccc.
Estraynton, ccxciv.
Estryngton, Estrington, Estring-tona, 47, 49, 132, xlix, cxli, ccxlviii–cclii, cclxvii, cccv.
Euerwikscire, iv.
Estweyt, xcvi.
Evenwood, Evenwod, 81, 90.
Evesham, ccccli.
Extildesham, *see* Hexham.

F.

Farne, 8, 41, 120, xl, cxxii.
Farnacres, ccccvi.
Fellyng, ccxci, ccciv, ccccli.
Felton, cviii, ccccvi.
Fennum, iv, xxvi, lviii.
Fenthon, cviii.
Ferraria, cclv, cclxv.
Fery, Feri, Ferie, 42, 44, 46, 100, lviii, cxiv, cxlii, ccxcix, ccc.
Fericliffe, ccc.
Fiddeniare, xxvi.
Finchal, *see* Fynchall.
Fiscwic, ecclesia de, lvii.
Fisshelake, ccxxiii.
Flemingtona, xlii.
Florencia, civ, cxvi, cxxv, ccxi.
Folanncebey, ccxci.
Folanceby, ccciv.
Fontanis de, lxxx.
Fontibus, monasterium de, xciii, ccxii, ccclv.
Fordhouse, ccci.
Framwelgate, cccii, ccccviii.
Freersyd, ccccvi.
Fuilege, xxvi.
Fuleiare, Fuliare, Fulyar, xxvi, ccxci.
Fulwell, 102, lviii, ccxciii, cccv.
Furde, ccccvi.
Furneys, 62.
Fynchall, Fyncal, Fynkal, Fynk-hall, Fyncall, Fincal, Finke-hale, Fincale, Finchall, 18, 45, 49, 55–58, 72, 75, 98, 120, xl, clxiv, clxxiv, ccxxvi, ccxxxix, cclxviii, ccci, cccxviii, cccxxxviii, ccccxxxv.
Fyndonne, ccccxxxv.

G.

Gaitmonant, lx.
Gateshevęd, Gateshevid, Gatys-heved, cvi, clxxxvi, ccvii, ccxc, cccxcv, cccxcvi, cccciv.
Gatham, iv.
Gaynforth, clxxxvi, clxxxvii, ccccv.
Gigleswyk, ccxxvi.
Gilligate, 156.
Girovall, lxvii.
Girue, *see* Gyrue.
Gisburnia, 14.
Glastonia, ccccxlvi.

Glavornia, xxvii.
————ense, monasterium, *ibid.*
Gloucestre, 41.
Goswyke, ccccliii.
Graham, *see* Grantham.
Grantham, lxxxvi.
Greatham, Gretham, 55, 156, clxviii, clxxxiv, clxxxv, ccexlix, cccciv, ccccv, ccccli.
Grindon, Grendon, clxxxvi, ccccv.
Griseby, ccccxxiii.
Gyrue, Gyruu, Girwiu, Girue, Girwe, ii–v, viii, xviii, xix, xxiv –xxvi, ccccxxiv.
Gyvendal, lxxxviii, lxxxix.

H.

Hachesiare, xxvi.
Hagulstaldensis, Hagustaldensis, ecclesia, ii, x, ccxxxi.
Halghton, *see* Haughton.
Halieland, xxvi.
Haliweresfolch, Haliewerefolk, xxvi, lii.
Haliwerestelle, xxix.
Halnwike, *see* Alnwike.
Halvthorn, *see* Hauthorn.
Handewarp, 128.
Hartilpoole, *see* Hertilpool.
Harton, cxli, ccxci, ccciv.
Hardwike, Herdewyke, xlix, cclxxxii, cclxxxiv, cccv, cccvii.
Haughton, Halghton, clxxxvi, ccccv, ccccxxiii.
Hauthorn, Halvthorn, cvii, ccxciv.
Hautwisil, Hautweysyll, ccciii, ccccv, ccccvi.
Haydenhall juxta Corbrig, ccccxxxiv.
Haynyng, cxc.
Heathwrthe, *see* Hedworth.
Heaclif, xxxii.
Hebbeiare, xxvi.
Hebbarne, Hebbarn, Heaborne, iv, ccxci, ccciv.
Heberine, xxvi.
Hedworth, Heathwrthe, Hethewortha, iv, xxvi, ccxci.
Hedenham, xliii.
Hederam, ecclesia de, xlii.
Heddon, ccccv.
Heighyngton, Heghington, Heyingtoune, Heynton, 42, 43, 112, cxlii, clxxxvi, ccxlviii–cclii, ccxcviii, ccciii, cccv, cccxxxviii, ccclxxxiv, ccccv.
Helay, ccciii.
————felde, ccci.
Helgate, ccxc.
Helmedenrawe, cclxxx.
Hemmingesiarc, xxvi.
Hemmyngburgh, Hemingburgh, Hemingeburgre, Hemyngeburgh, 88, xxi, lviii, cxxii, ccxiv, cclxix, cclxxvi, ccciii, cccciii, ccccxxv.
Heortedun, iv.
Herbotill, ccxc.
Heretord, 78.
Herdewyke, Herdwike, *see* Hardwike.
Hert, Hertt, 88, ccccv, ccccliii–ccccliv.
Hertburn, lx, ccccv.
Herterden, xxvi.
Hertenes, Herternesse, 88, 95, 118.
Hertilpol, Hertilpull, Hertyllpull, Hertilpole, Hartilpoole, 96, 150, clxxxv, clxxxvi, ccxcvi.
Hesibrigplace, ccxciv.
Hestrinton, *see* Estryngton.
Hesilden, Hesildene, Hessilden, Hesylden, Heselden, Haselden, iii, lviii, cxiv, cxli, clxxxv, ccxxx, ccxlviii–ccli, ccxcv, cccv, cccciv, ccccxxiii.
————, ecclesia de, iv, xxvi, lvii.
————hall, cccv.
Hett, 74, cclxix, ccc.
Hetheworthe, *see* Hedworth.
Hexham, Hextildisham, Hextilsham, Hesteldesham, Hextildsam, Extildesham, 92, xiii, xx, cvii, ccxxxiv, ccciii, ccccvi.
————, in Aldiston, cviii.
Heworth, Heworht, Hewortha, Hewrth, Hewrthes, Heuwort, 42, xxvi, xxxv, xxxvi, lviii, cxli, ccciv.
Hildeiare, xxvi.
Hildertoun, cviii.
Hilleschwe, cvii.
Hilton, cvi, cccv.
Hoch, xxvi.
Hofden, *see* Houeden.
Hoghall, 73, 156, cxlii, ccciii.
Hoghton, *see* Houghton.
Holden, 41.
Holme, ccciv.
Holmesiare, Holmesyar, xxvi, ccxc.

Holom, ccxcv, cccv.
Holtby, cclx, ccciii.
Honderlac', xxxi.
Horsley, Horsle, ccccv, ccccvi.
Horslihope, Horsleyhopp, 42, 46, ccci.
Hoton, ccxcv, cccv.
Houeden, Houedene, Houedena, Houden, Howedon, Hofden, 15, 44, 47, 76, ii, iv, xxvii, xxix, lvii, lxx, lxxvii, lxxx, xcvi, cxxv, clxxv, clxxvi, ccxiv, ccxxi, cclx, cclxix, cclxxvii, ccccxxv.
———shire, ———schir, Hofdenschir, 59, 141, lxiv, lxv, ccxiii, cclxxi.
Houghell, *see* Hoghall.
Houghton, Houtghton, Howghton, Hoghton, cvi, clxxvi, clxxxv, cccxlvii, cccciv.
Houldon, 144.
Howall, Howell, *see* Hoghall.
Howyk, cviii, ccccvi.
Huityngham, ccxxix.
Hulsyngham, *see* Wolsingham.
Hundesley, cccciii.
Huntingdon, lxxxvi, lxxxviii.
Hunwike, Hunwyke, cclxxxii, ccxcix, ccc.
Hurworth, Hurrworth, clxxxvi, ccccv.

I.

Ilderton, ccccvi.
Imesmos, 41.
Ingletun, ccccxxiii.
Insula, 70, 75, xl.
——— Sacra, 55, 76, 120, 156, cxxii, ccxlviii–cclii, cclxxii, cccxix, ccccxxiv, ccccxliv.
———, Cella de Sancta, lvii.

J.

Jarrow, Jarowe, Jarow, Jarew, 95, 103, 110, 120, lvii, lviii, clxxiv, clxxv, ccxlviii–ccli, ccxci, ccciv, cccxviii, cccxxxviii, ccclxxxiv, ccccxxiv.
Jeddeword, cxiii.
Johanne, ecclesia de Sancto, lvii.
Jorevall, lxxx.

K.

Karleolum, Karliolum, *see* Carleolum.
Kauu', *see* Cawod.
Kelchou, 68.
Kellow, clxxxv, ccccv.
Kemelsworth, ccccv.
Kepyer, Kepeyere, Kipier, Kypier, Kypyer, 65, 73, 156, cvi, clxxxv, cclxxxv, cccxxxi, ccclxxxviii, cccciv.
Ketton, Keton, 46, 53, 54, lviii, lxxxv, lxxxviii, lxxxix, cxlii, ccxcviii, ccxcix, ccccxxiv.
Kewreston, 88.
Killerby, cccv.
Kinestan, iv.
Kipier, *see* Kepyer.
Kircheiare, xxvi.
Kirkham in Branstoun, cviii.
Knaresdell, ccccv.
Knarsburgh, 117.
Koldingham, *see* Coldingham.
Kyhou, ccccxxx.
Kyley, cccclii.
Kyrkeharle, ccccv.
Kyrkehaugh, ccccvi.

L.

Lambertun, Lambertona, xli, lvii.
Lambeth, 156.
Lambhit, 144.
Landa Dei, lxxi.
Lancastria, cciv.
Langchestre, Langcestre, Langchestyr, Langecestria, 41, 60, cvii, clxxxiii, clxxxv, cccciv.
Langneuton, Langeneuton, cvii, clxxxvi, ccccv.
Langstroithdaill in Craven, ccccxv.
Lateranum, Laterani, xxxiv, lxiii–lxix, lxxv, lxxxiii, xcix.
Lecton, 66.
Lek, 107.
Leknefeld, ccccxv.
Leicestre, Leycestre, lxxvii, ccxlv.
Leming, lxxxix.
Lenton, 66.
Lesbery, Lescebyri, cviii, ccccvi.
Lethom, *see* Lythum.
Likyate, 117.
Lincoln, Lincolnia, 78, 91, 106, 128, xcviii, cix–cxi.

Lincolnshir, Lincolnscire, Lincolnscira, iv, l, li, lix, lx.
Lindeseia, lviii.
Lindisfarnensis ecclesia, ii, iv, x, xiii, xvi, ccxxxi, ccxxxiv.
————e, monasterium, viii, xxiv, xxv.
Lions, lxi.
Lithum, *see* Lythum.
Lodoneya, *see* Loudonia.
Loncastria, 58.
Londiare, xxvi.
Londiniensis, Turris, cxxviii.
London, Lond', Londinum, 155, xi, xxxiv, xlv, lxxxvi, lxxxvii, lxxxix, cxxxi, cxlvi, cxlviii, clxvi, ccclxi, ccclxii, ccclxiv, cccexli.
———, Lumbard Street in, cxxxi.
Loudonia, Lodoneya, 73, 91, 94, 101, 141, xliii.
Ludworth, Luddeworth, clxiv, clxxiv, cclxxi, ccxcv.
Lugdunum, 55, lxxix.
Lumlea, ccccxxiii.
Lummesden, xlii.
Lundonia, *see* London.
Luteringtun, ccccxxiii.
Lychefeld, 106.
Lydel, ccccxxxiv.
Lyncolnshire, *see* Lincolnshire.
Lyndissy, 16.
Lythum, Lethom, Lithum, 72, 120, xl, cccvi, cccxix.
———, in Amoundernesse, ccclxxxii.

M.

Maid Arbor, 156.
Mailros, 120.
Maincestre, ccxlv.
Manne, 91.
Mareburn, xxvi.
Masham, ccccliii.
Massilium, lxi.
Maysyndu, cxlii.
Meldon, 57, cvi, ccccv.
Melsaneby, Ecclesia de, lxxii.
Mereburne, lxxi.
Merington, Merintun, Meryngton, 54, iii, lviii, cxlii, clxxxvi, ccxlviii–cclii, cccv, ccccv.
Merstun, ccccxxiii.
Midelton, Midleton, lx.
———, in Teisdale, clxxxvi, ccccv.
Midelton George, clxxxvi.
Middleham, Midelham, Midlam, Middellam, Midilham, Mydelham, Myddiham, 57, 70, 97, 119, lvii, xci, cxxv, clxxxvi, cclviii, cccxii, ccccv.
Midmeryngton, ccc.
Midriggrange, cccv.
Mitteford, Mitfurth, 101, ccccv.
Mogleswike, *see* Mukleswick.
Molesdone, 57.
Monkchester, ccccxxiv.
Monkton, ccxci, ccciv.
Mordon, ccccxxiii.
Moreslawe, ccxciv.
Morpath, Morpeth, 90, ccccv.
Mukeling, 46.
Mukleswick, Mukelingwic, Mukelingeswic, Muklingewic, Muklinewyk, 42, 45–49, 74, lxxi.
Munketun, Munchetun, Muncatuna, iv, xxvi, lviii.
Mydelham, *see* Middleham.
Myddilton, *see* Midelton.

N.

Nesbyt, xlii.
Nethirheworth, ccxci, ccciv.
Neubyggyng, cccv.
Neuhag, lxxxiv.
Neuhouse, ccxcviii, ccciv.
Neutonketton, ccxcviii, ccciv.
Neuton Belu, cxlii.
Neuwerk, Newerc, lxxxvi, lxxxvii.
Neusham, ccxcviii.
Nevile Croys, ccccxxxiv.
Newton, Neuton, Newtoun, Neutona, 15, ccxcvi.
——— in Glendale, Glendell, cviii, ccccvi.
Newburn, Neuborn, cvii, ccccv.
Newlande, 49.
Nicholai in Dunelm., ecclesia S., cvi, clxxxv.
Nonkillying in Holdernesse, cclx.
Nonmonkton, ccxcix.
Nonstaynton, *see* Nunstaynton.
Norham, 12, 42, 57, 59, 94, 155, iv, xxvi, lvii, lxxi, ccxlviii–cclii, cclxxii, ccxc, ccccvi, cccexli.
————shire, ————scire, xxix, xc, ccccl.
Normanby, ccccxxiii.
Normantun, iv.
Norton, cvii, clxxxvi, cccxliii,

ccclxxxi, ccclxxxiii, ccclxxxiv, ccccv, ccccxiv, ccccxxv.
Northpittington, ——pyttyngton, 131, ccxciv.
Northschirborn, clxiv, clxxiv.
Northampton, Northamptonia, 63, clvi.
Northindall, 81.
Northam, *see* Norham.
————scyr, *see* Norhamshire.
Northumberland, Northum'land, Nordhummerlanda, Northumbria, Norhanhumbria, xiii, xxvi, l–liii, lxii, cvi, ccviii, ccxxxiv.
Notingham, xxxii.
—————scira, xxxi, xxxii.
Novum Burgum, 92.
——— Castrum, 128, xlv, cv, cvii, cclxx, cclxxi, ccxc, ccxcviii, ccccv, ccccvi, ccccxxiv, ccccxliv.
——— ———— super Tynam, cxxix, ccvii.
——— Monasterium, ccccxiv.
Nunstaynton, clvii, ccxcix, ccciv.

O.

Odyham, ci.
Ongreiare, xxvi.
Osmondcroft, ccxcviii.
Oswaldi, parochia Sancti, xc.
————, ecclesia S., clxxxv.
Oswiesden, ccxxix.
Otryngton, ccciii.
Ouse, aqua de, cxxvi.
Overheworth, ccxci, ccciv.
Oveton, lx.
Ovyngham, Ovyngeham, Ovingeham, cviii, cxlvi, ccciii, ccccv, ccccvii.
Oxonia, Oxoniæ, Oxonium, Oxford, 72, 73, 120, 138, 150, cciii, ccxiii, ccxxii, ccxxiii, ccxlii, ccxlv, cccli.

P.

Paxtona, xlii.
Penereth, 88.
Pessatum prope Burdegalas, ci.
Petthiare, xxvi.
Petingdon, Petindun, Petynton, *see* Pittington.
Pipwelgate, ccxc.
Pisæ, ccii.
Pittington, Pitington, Pittingdune, Pitindun, Pittingdon, Pittingduna, Petingdon, Petindun, Petynton, Pyttyngton, Pytingdon, 36, 43, 46, 47, 130, 155, iii, xxvi, xxxix, lvii, lviii, cxxxvii, cxli, clxxi, clxxiii, clxxxv, ccxlviii–ccli, cclxxxviii, ccxciv, ccciv, cccxxiii, cccxxiv, ccccciv.
Ponteland, ccccv.
Pontis Burgi, lxxxv, lxxxviii, lxxxix.
——— Fracti, lxxxv, lxxxviii.
Pount fræte, cxvi.
Poyntesse, ccxcvii.
Prendergest, xli.
Presteiare, xxvi.
Preston, Prestun, iv, xxvi, ccciv.

Q.

Qualton, *see* Whalton.
Queryngdon, cclxix.
Quicham, Qwicham, *see* Whycham.

R.

Raby, 74, ccccxxiii.
Rachere, xxvi.
Rainton, Ranton, Reiningtun, Reingintona, Renigton, Renyngtona, 42, iii, xxvi, xxxviii, xlii, xlvii, lviii, cxli, cxxxvi, cxxxvii.
Ramesay, clvi.
Raskelf, 112.
Ravensiare, xxvi.
Readclive, ccccxxiii.
Redworth, cccv, ccccxlix.
Redmershyll, Redmersell, clxxxvi, ccccv.
Ref hopa, Reef hoppa, ccxxx, ccccxxiii.
Reiningtun, Reingintona, Renigton, Renyngtona, *see* Rainton.
Reteforde, lxxxv.
Richall, *see* Rychall.
Richemond, Richemount, Richemundia, Rychemond, lxvii, ccclxviii, ccclxxvi, cccxcviii.
——————schir, 102.
Ricknal, ccciv.
Riddesdale, cccix.
Riknalgrange, ccciv.
Rilley, cclxxxix.

Ripun, *see* Rypon.
Ritoun, *see* Ryton.
Rochelan', xcii.
Rodyngton, ccxxiii.
Roke, cccccli.
Rokesburgh, clxi.
Roma, xciv, xcvii, cxlvii, cxlviii, clv, clxxiii, clxxxviii, cxcviii, cclxvi, cccv, cccxxix, cccxxxi, cccxxxvii, cccli, ccclxviii, ccclxxiii, cccxcviii.
Rothebery, ccccvi.
Ruley, lxxi.
Rungetone, 58.
Rychall, Richall, cxviii, cxxv.
Rychemond, *see* Richemond.
Rypon, Rypone, Ripun, 56, lxxxviii, lxxxix, clxxvi, ccccxxiii.
Rystona, parva, xlii.
Ryton, Rytoun, cvi, clxiii, clxxxv, cccciv.

S.

Sadberge, Sadberg, Sadberga, Sathbergia, 14, 15, lix–lxii, cccccli, cccclliii.
Sancti Egidii, Vicus, cccii.
——— Leonardi, Cella juxta Stamfordiam, cccxix.
——— Nicolai, Dunelmensis, ecclesia, ccccv.
——— Oswaldi, ecclesia, ccciii, ccccv.
Sandwell, xxvi.
Satteley, Sateleya, lxxi.
———, ecclesia de, cvi.
Saucethorp, xcvi.
Scaltok, Scaltoke, cxlii, cclxix.
Scerbeli, xxvi.
Scineclive, *see* Shincliffe.
Scipwid, lviii.
Scirburne, *see* Sherburn.
Schaldeforth, clxiv, clxxiv.
Schirborn, *see* Sherburn.
Schoreswortha, Scoresworth', *see* Shoresworth.
Schyncliff, *see* Shincliffe.
Schyreburne, *see* Sherburn.
Scotton, ccccxxiii.
Scocia, ccxxx.
Scremerston, 57.
Scroby, cccxliii.
Sculacley, cccv.
Seaham, Seham, clxxxv, ccxxx, ccccciv, ccccvi, ccccxxiii.
Seaton, Seatun, Setone, lx, ccxxx, ccccxxiii.
Seggefeld, Seggesfeld, Segefeld, 97, xx, cvi, cxxxii, clxxxv, ccccv, ccccxxii, cccclliii.
Selceswurtha, *see* Silkesworth.
Selby, cccxii, ccccxiv.
Senon, liii.
Sheles, ccxcii, ccxciii.
Shelom, ccc.
Shene, ccclxxv.
Sherburn, Sherburne, Shirburn, Shireburne, Schyreburne, 11, clxiv, clxxiv, clxxxiv, clxxxv, cccv, cccxxiii, cccxxiv, ccccciv.
——— in Elmet, 11, 45, 148.
Shilbottle, ccccvi.
Shincliffe, Shinclif, Shinkley, Scineclive, Sineclive, Shyncliffe, Schyncliff, 57, 78, 144, iii, xxvi, lviii, cclxix, cccxxiii.
Shoresworth, Schoreswortha, Scoresworth', iv, xxvi, ccxc.
Shrenehalgh, ccccxxiv.
Sicilia, 42.
Siglestona, xlvi.
Siggeston, Siggestun, Siggestune, xxii, xxx, lxx.
Silkesworth, Silcesworth, Selceswurtha, ccxxx, ccxciv, ccccxxiii.
Silverstrett, cccii.
Sineclive, Sinecliff, *see* Shincliffe.
Skitermyln, ccxci.
Skyrnyngham, ccxcviii.
Slaveley, cviii, ccccvi.
Smalholm, lvii.
Smythesiare, Smythyar, xxvi, ccxc.
Snawdon, ccxcvii.
Snotynghamscire, iv.
Socceburgh, ccccxxxiii.
Softeley, 57.
Sokburne, Sokeburne, clxxxvi, ccccv.
Somerhouse, ccxcviii.
Southpittyngton, Southpyttyngton, clxiv, ccxcv.
Southsheles, cclxxi.
Southwell, 45, ccxl.
Southwike, Southwyke, Sutwyk, Suthwyk, Suthewic, 73, xxvi, cxli, ccxcii, cccv.
Sowtbalke, cxlii.
Spennyngmoor, Spennyngmore, Spendingmor, 74, cclxx, ccci, cccxiii.

Spirleswode, 57.
Spoletum, lxx.
Staindrop, Staindropa, Stayndrop, Stayndroppe, xxx, cxxxviii, clxxxvi, cclviii, cclxxi, ccccv, ccccvi, ccccxxiii.
————shir, ccxcviii.
Stamford, Staumford, Stanford, Staunfordia, Stawmforth, 55, 61, 89, 99, 120, xl, lxxxvi, lxxxviii, clxx, ccccxliv.
————, Cella Sancti Leonardi de, lviii.
————, Ecclesia Sanctæ Mariæ in, *ibid.*
Stanhope, Stanhop, 127, xcvi, cvi, cliii, clxxxv, cccci, ccccv.
Stanfordham, Stanfortham, cvii, ccccv.
Staynton, Stanton, xxxvi, clxxxvi.
———— in Strata, ccccv.
Stanyngton, *ibid.*
Stemreiare, xxvi.
Stebenheth, clx.
Stockton, Stokton, Stoketon, 97, 120, lxxvii, lxxx, cxl.
Stranton, clxxxv, clxxxvi, ccccv.
Stychyl, xliii.
Sueor, xxvi.
Sumerton, 91.
Sunderland, xxxvi, cclxx.
Suthdalton, xcvi.
Suthwermuthu, ccxxx.
Suthwyk, Suthewic, Sutwyk, *see* Southwike.
Swyntona, parva, xliii.
Symondburn, Symundborn, Symounburn, 88, 118, cviii, cxlvi, ccccvi, ccccvii.
Symondsett, ccxci, ccciv.
Syweniare, xxvi.

T.

Tarentum, 37.
Tattlea, ccccxxiii.
Tese, Teisa, Tesa, Teise, These, Teysa, ii, x, xiii, xx, xxxii, lx, ccxxix, ccxxxi, ccxxxiv, cclxx, ccccxxii.
Tevietedale, Tevitedale, Thevietedale, Thevyetedale, ii, x, xiii, ccxxxi, ccxxxiv.
Theoftuna, ccccxxiii.
Theotmoge, xxvi.
Thernton Brygs, cccci.
These, *see* Tese.
Thevyetedale, Thevietedale, *see* Tevietedale.
Thorp, clv.
——— prope Eboracum, cxxiv.
Thortuna, ccccxxiii.
Threske, cccxxxvi.
Tilemouth, ccccxxii.
Tina, *see* Tyne.
Tindal, *see* Tyndale.
Tinemuthe, Tinemutha, *see* Tynemouth.
Toedmothe, lvii.
Torpennob, xcvi.
Totenhal, lxxxvi.
Totenham, cxix.
Treiford, lx.
Trillesden, cclxix, cccxii.
Trimdon, clxxxvi.
Tueoda, *see* Twede.
Tudhow, Tudhowe, Tudow, 74, ccci, cccxii.
Twede, Tweada, Tueoda, ii, x, ccxxxi.
Tyndale, Tyndal, Tindale, 76, xiii, ccxxxiv.
Tyne, Tyna, Tynus, Tina, iii, xiii, xx, xxvi, xxxii, lx, ccxxviii, ccxxix, ccxxxiv, cclxx, ccxci, ccccxii.
Tynmouth, Tynemuth, Tinemuth, Tinemutha, xviii–xx, xxvi, liii, lv, ccxxviii, ccccv, ccccvi.
Tynesbrygg, ccvii.

U.

Uchtredesiare, xxvi.
Ufferton, ccxxx, ccccxxiii.
Urbs Vetus, xcii, ccx.
Urpath, ccccliii.
Utiare, xxvi.
Utnordiare, *ibid.*
Utwordesiare, *ibid.*

V.

Vadum Cirporum, 100.
Valentia, 38.
Vetus Parcus, ccxcv, ccci.
Vetus Burgus, cclxix, cclxxi, cccii.

W.

Wacerfeild, ccccxxiii.
Waldenestow, 57.

Waldencuton, lxxvi.
Wallesiare, xxvi.
Walkyngton, Walkyntuna, Walchintun, iv, xxvii, xxxix, lxx, cli.
Walmesford, lxxxvi.
Wallesende, Walesende, Wallshend, iv, xxvi, lvii, lviii, ccxc, ccciv.
Waltham, 62, 65, 66, ii, lxxxvii, ccxxxi, cccсxxiv.
Walworth, Wallworth, 136, cccv.
Wardale, Wardall, Wardell, *see* Werdale.
Wardley, Wardelay, Wardeley, 47, 49, 74, 81, 95, cclxvii, ccxcii.
Wardon, Wardoun, cviii, ccccvi.
Ware, lxxxvi, lxxxviii.
Wareknoll, ccxcv.
Warkworth, Werkworth, 42, cviii, ccxc, ccccvi.
Warwyk, Warewicum, 66, 67, lvi.
Waremouth, Warmouth, *see* Wermouth.
Wasconia, 127.
Wascropheved, 95, ccci.
Wdhale, lxxi.
Wederall, Wederhal, 85, 87.
Welhall, le Welehall, Weylhall, cxxvi, cxxvii, ccccxiv.
———, juxta Eboracum, 97.
Welhynges, ccci.
Welton, Welleton, Welletune, Welletuna, 88, iv, xxvii, xxix, xxxi, lxx, ccccxxv.
Welme, 46.
Wenlaton, lvii.
Wentwood, ccccxxii.
Were, Weor, Wer, Wiri, Wear, xxvi, lxxxiii, ccxxix, ccccviii, ccccxii.
Weredale, Werdale, Wardale, Wardall, Wardell, 76, 139, xiii, xxxiii, cl, cxcii, ccxxxiv.
Werhale, xxvi.
Weremouth, Weremuth, Weremutha, Wermouth, Warmouth, Waremuth, 73, 102–3, 110, 130, ii, iii, v, viii, xxiv–xxvi, xl, lvii, lviii, ccxliv, ccxlvii, ccxlix –cli, ccxciii, cccv, cccxix, ccclxxxiv, ccccxxiv.
——— Episcopi, clxxxiii, clxxxv, ccccіv.
——— Monachorum, ccccіv.
——— Australis, ccccxxiii.
Werkin Tyndal, 88.
Werkworth, *see* Warkworth.
Weshelm, 45.
Westhikley, cccv.
Weshington, Wessyngton, clxxxvi, ccccіv.
Westflodgat, cxli.
Westmerlandia, ccviii.
Westmeryngton, ccc.
Westmonasterium, Westminster, 20, 101, 144, xii, xiii, xv, xviii, xxxii, lxii, lxxvi, lxxx, c, cxxix, cxliii, cxliv, clxxxiv, cxcvi, ccxx, ccxxxiv, cccxliii, cccc, ccccvii, ccccxli.
Westraynton, ccxciv.
Weston, ccxxx.
Westun, ccccxxiii.
Westyate, ccciv.
Whalton, Qualton, cvii, ccccv.
Wharnowe, ccciv.
Whelpington, Whelpyngton, ccciii, ccccv.
Whitburn, Whitbarne, Witebern, cvi, clxxxvi, ccccіv.
Whitby, Whiteby, Witeby, xcix, clxxvii, cccxi, ccccxxiv.
Whitfeld, ccccv.
Whithlawe, cccclii.
Whithall, ccci.
Whityngeham, ccccvi.
Whycham, Quicham, Qwicham, cvi, clxxxvi, ccccіv.
Wiflintun, Wiflincton, iv, xxvi.
Willyngton, Wyllyngton, ccxc, ccciv.
Winchester, 150.
Windesore, 38.
Winleoctun, iii.
Wintonia, cliv.
Wiri, *see* Were.
Witeby, *see* Whitby.
Witebern, *see* Whitburn.
Wivelingtona, lxxxiii.
Wivestoue, Wivesto, Wivestun, *see* Wyvestow.
Wlvestun, Wlvestuna, *see* Wolviston.
Wodestoc, xxxi, l.
Wodhall, ccciii, cccciii.
Wodhorne, ccccv.
Wodifelde, ccci.
Wodom, Wodome, 100, cxiv, ccxcix, ccciv.
Woller, ccccvi.
Wolsingham, Wolsyngham, 109, clxxxv, cccci, ccccv.
Wolviston, Wolveston, Woulston, Wolston, Wlvestun, Wlvestuna,

131, xxvi, xxx, lviii, cxiv, cxlii, ccxcvii.
Wylton, 67, ccclxxxv.
Wyllyngton, *see* Willyngton.
Wyndegate, cxiv.
Wynston, clxxxvi, ccxcviii, ccccv, ccccliii.
Wythall, cccxxxi.
Wyvestowe, Wyvistow, Wyvestowa, Wivesto, Wivestun, Wyvystow, 47, 49, 74, iv, xxvi, lvii, lviii, cxli, ccxcii, ccciv.

Y.

Yarum, Yarom, 144, ccxlii.
Ycliffe, ccccxxii.
Yhockeflet, lxiv.
Yngram, ccccvi.
York, cccci.
Yorkfeld, ccci.
Yreshale, lxxi.

ERRATA.

P. 48, l. 24, *for* marcos, *read* marcas.
Appendix, p. 1, in some copies the first syllable of the word Charter is wanting in the note.
P. lxxxiv, note, *for* Kribham, *read* Kirkham.
P. xci, an x is wanting in the date in the running title.
P. xcvi, In the title to the Papal Bull, No. LXXIV, *read* Roberti and debitorum.
P. cxliv, l. 2 from bottom, *for* fratris, *read* patris.
P. clxxi, l. 14 from bottom, *read* nonagesimo.
P. cxcii, last line, the date should be MCCCCIV.
P. cxciii, l. 2, *for* SPELIATUR, *read* SEPELIATUR.
P. cciii, dele an x in the No. of the document.
P. ccxx, line 14 from bottom, *read* JURAMENTI.
P. ccliv, dele an x in the No. of the document.
P. cccv, l. 19, *for* DECEMBR, *read* DECIMÆ.
P. cccx, dele a c in the No. of the CCXXXVIth document.
P. cccxliv, l. 7, *read* spiritu.
P. cccxci has a c too many.
P. ccccxxxii, in the title of No. CCCXXXV, *for* coco, *read* CÆCO.
P. ccccxlvii, l. 11, dele a c in the date, and in the note *read* supplicatio.

PRINTED AT THE SURTEES PRESS, NEWCASTLE,
BY J. BLACKWELL AND CO.